

37
1 E
10

BIBLIOTHECA

CANONICA, JURIDICA, MORALIS, THEOLOGICA,

NECNON

ASCETICA, POLEMICA, RUBRICISTICA, HISTORICA &c.

De principalioribus, & fere omnibus, quæ in dies occurrunt, nec penes omnes facile, ac prompte reperiri possunt, ex utroque Jure, Pontificiis Constitutionibus, Conciliis, Sacrarum Congregationum Decretis, Sacræ Romanæ Rotæ Decisionibus, ac probatissimis, & selectissimis Auctoribus accurate collecta, adaucta, Ordine Alphabetico congesta,

AC IN OCTO TOMOS DISTRIBUTA

AB ADM. R. P.

LUCIO FERRARIS

Soler - Alexandrino, Ord. Minor. Regul. Observ. Lectore Jubilato, Exprovinc., Examinat. Synodali, ac S. Offic. Consultore.

EDITIO SECUNDA ROMANA AUCTIOR,

Cui, præter ea, quæ Auctor in Tertia Editione Veneta in calce Operis adjecerat, nunc suis locis inserta, accesserunt ex aliena manu multa tum Theologiam, tum maxime Jus Canonicum & Civile concernentia, eaque scitu dignissima, & omnibus præsertim Ecclesiasticis Viris apprime utilia, & necessaria; ac Index rerum locupletissimus.

TOMUS OCTAVUS.

COMPLECTENS SUPPLEMENTA NOVISSIMA, APPENDICEM, RESOLUTIONES SAC. RITUUM CONGREGATIONIS, ET INDICEM GENERALEM ACCURATISSIMUM.

ROMÆ, MDCCLXVIII.

EX TYPOGRAPHIA CAROLI BARBIELLINI IN VIA CURSUS

SUPERIORUM FACULTATE.

LECTORI BENEVOLO
CAROLUS BARBIELLINI.

EXpletam, *Supremo auſpicante Numine, arreptam editionem* Bibliothecæ Clariss. Lucii Ferraris *ſeptem jam evulgatis Tomis comprehenſam, excipit octavus ac poſtremus Tomus, quem tibi, Lector benevole, velut totius Operis coronidem, & complementum exhibeo. Ratio exigit, ut quid ipſe complectatur, tibi paucis aperiam.*

Occurrunt primo loco, Adnotationes *quædam in decurſu Operis prætermiſſæ, quibus variæ Auctoris Sententiæ incautè prolatæ emendantur, ac earum nonnullæ ſinceris Sacrarum Congregationum ſuffragiis fulciuntur. Accedunt etiam aliquæ Romani Theologi in altera editione Cenſoris,* Notæ *ex oſcitantia omiſsæ.*

Sequitur ſecundo loco Appendix *Noviſſimarum Conſtitutionum Pontificiarum, & Reſolutionum Sacrarum Congregationum, quas altera in editione publici juris feceram, quibus additæ ſunt Conſtitutiones poſt præfatam editionem emanatæ a SS. D. N.* CLEMENTE XIII. *hoc ſigno* ✠ *notatæ.*

Tertia pars Reſolutiones *complectitur Sacræ Rituum Congregationis, quæ ad annum uſque* 1759. *prodiere.*

Denique pro complemento accedit INDEX locupletiſſimus Rerum, & Verborum *totius BIBLIOTHECÆ maximo ſtudio elaboratus. In cujus conſtructione, hoc ſilentio minime eſt prætereundum, inſerta fuiſſe omnia, quæ in hac noviſſima editione addita fuere, & notata.*

ADNOTA-

ADNOTATIONES,

ET ADDITIONES

NOVISSIMÆ.

VErb. CANONICUS. Art. V. num. 101. pag. 25.
1 Proposito Dubio: *An Canonici valeant celebrare Missas privatas tempore quo Episcopus solemniter celebrat, vel concionatur*, respondet Auctor allegans resolutionem Sac. Congr. Conc. in una Casalen. *Servandam esse statutam Ecclesiæ*. Verum hanc resolutionem non tamquam legem generalem esse accipiendam, sed dumtaxat uti municipalem, ex eo deduci videtur, quod negativa sententia communis sit, atque innitatur tum can. *Et hoc attendendum*, de consecrat. dist. 1., tum etiam Concilio Provinciali Mediolanen. IV, par. 2, tit. *Quæ pertinent ad Sanctissimam Missæ Sacrificium & divina officia*. (Tom. I. Act. Eccl. Mediol. edit. ann. 1738. pag. 148.)

2 Pariter verb. *Canonicus*, Art. VIII. num. 4. pag 33. & verb. *Parochus* Art. II. num. 63. Tom. 6. pag. 36. Decreta S. R. C. ab Auctore adducta ad probandam præcedentiam Canonicorum Collegiatarum supra Parochos in funerum associatione, & præsertim decretum in *Prænestina Cavarum* die 14. Augusti 1618. emanatum, corrigenda sunt per alia decreta, præcipuè in alia *Prænestina* die 13. Jul. 1619. quod Decretum fuit revocatorium præcedentis; unde videtur illi esse standum.

3 Eodem verb. *Canonicus*, art. IX. num. 35. pag. 30. & verb. *Episcopus*, art. VI. num. 97. Tom. 3. pag. 117. tradit, Episcopum cogere non posse Canonicos non Confessarios, ut Collationibus Casuum Conscientiæ intersint. Hæc Sententia locum habere nequit post Concilium Romanum, cujus Decretis adhærens Sac. Cong. Conc. contrarium sæpe declaravit, & signanter die 27. Augusti 1727. in una *Acerrarum* ad dubium quintum, Tom 4. *Thesaur. pag* 104. In *Larinea*. 9. Augusti 1732. ad primum, Tom. 5. *Thesauri* pag. 296., & in una *Salernitana*, die 27. Septembris ejusdem anni ad primum, pag. 330., in quibus Resolutionibus indiscriminatim est sermo, absque distinctionibus, Confessariorum, & non Confessariorum.

4 Item eodem verb. *Canonicus*, Art. IX. num. 101. Tom. II. pag. 40. Quod asserit Auctor, ad obtinendum jubilationis indultum, requiri in Canonico, præter laudabile quadragenarium Ecclesiæ servitium, aliam commiserationis causam, *puta infirmitatis habitualis, vel senectutis*, minime sustinetur. Contrarium enim apparet ex Resolutione Sacr. Congreg. Concil. in una *Feltren. Jubilationis*, die 11. Januar. 1721. Vid. *Thesaur. Resolut. Tom. 2. pag. 2.*

Verb. CENSURA, Num. 8. Tom. 2. pag. 93. 5
adde sequentem Notam.

Circa sex casus ex speciali mandato Clem. VIII. a Sacr. Congr. Episcop. & Reg. an. 1602. 26. Novembris reservatos, adest declaratio Clementis XI. die 23 Martii 1711.; qua decernitur, nec Sæculares, nec Regulares privilegiatos in Urbe absolvere posse ab illis casibus, scilicet *Violationis Clausuræ Monialium ad malum finem: Violationis publicæ immunitatis Ecclesiasticæ in terminis Constitut. Greg. XIV.*, *vel etiam occultæ, si fiat publica auctoritate*; atque *publicæ Presbyteri occisionis*. In reliquis vero casibus intacta manent in Urbe privilegia Confessariorum, quæ ante dictum decretum obtinebant.

Eadem Verb. *Censura*, num. 35. pag. 94. pari- 6
ter Nota.

Superiores Regulares reservare sibi possunt sequentes casus 1. *Apostasia a Religione, habitu dimisso, aut retento*. 2. *Veneficia, incantatione, & sacrilegia*. 3. *Nocturna, & furtiva e Conventu egressio*. 4. *Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale*. 5. *Juramentum falsum in judicio legitimo*. 6. *Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum foetum, etiam non secuto effectu*. 7. *Falsificatio manuum, aut sigilli Conventus*. 8. *Furtum de rebus Monasterii*. 9. *Lapsus carnis voluntarius opere consummatus*. 10. *Occisio, seu vulneratio, seu gravis percussio cujuscumque personæ*. 11. *Malitiosum impedimentum, vel retardatio, aut apertio litterarum a Superioribus ad inferiores, vel ab inferioribus ad Superiores*. Præter hos Prælati Regulares nequeunt alios sibi reservare casus. Venio nunc ad censuras.

Falsum est, etiam Superiores locales posse in subditos censuras ferre. Immo neque Superiores possunt absque consensu Capituli Generalis, vel Provincialis. Nam Clem. VIII. die 26. Maji 1593. dum restrinxit facultatem Superiorem Regularium ad undecim supra recensitos casus, quos reservare sibi valeant, præcepit, quod si aliquod aliud grave peccatum reservandum sit, *id aliter non fiat, quam Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia matura discussione, & consensu*. Cujus Decreti vigore nequeunt dicti Superiores alicui gravi peccato in eo non expresso censuram annectere, quam sibi reservent; ex declar. Cong. Episcop. & Reg. 7. Julii 1617.

Verb. CONFIRMATIO, Art. 3. num. 19. 7
Quamvis in contrariam Sententiam non infimæ Notæ Auctores abeant, inter quos Theologus Censor alterius

rius editionis, contendantque spiritualem cognationem contrahi ab homine non confirmato Patrini munus in Confirmatione gerenti; attamen hac in re a Ferraris sententia nullatenus est recedendum, cum robur obtineat a Resolut. Sac. Congregationis Conc. in *Licien.* die 13. Julii 1654. lib. Decret. 19. pag. 358, eaque refertur in Synodo Tusculana Cardinalis Ducis Eboracensis, pag. 840.

A P P E N D I X

Ad Verb. U S U R A.

8 Inter quæsita proposita Sacræ Congregationi de Propaganda Fide a Missionariis Sinarum nonnulla reperiuntur ad usuram spectantia, quæ hic traduntur cum responsionibus Patrum Qualificatorum S. Officii, quibus ab eadem Sac. Congregatione demandata fuerunt, ut votum suum aperirent. Eorum responsa approbatæ fuerunt in Congregatione generali die XII. Septembris 1645. Porro Quæsita, & Responsa sunt sequentia, prout impressa reperiuntur Typis ejusdem Sacræ Congregationis.

„ In præfato Regno lege stabilitum est, ut in mutuo triginta pro centum accipiatur absque respectu lucri cessantis, aut damni emergentis. Quæritur utrum Chinensibus sit licitum pro pecuniarum suarum mutuo, licet non interveniat lucrum cessans, aut damnum emergens, prædictam pro centum, triginta quantitatem Regni lege taxatam, accipere; Et causa dubitationis est, quia in recuperanda pecunia est aliquod periculum, scilicet, quod qui accipit mutuatum fugiat, vel quod tardet in solvendo, vel quod necessarium sit coram Judice repetere, vel propter alia hujusmodi.

„ Censuerunt ratione mutui immediatè, & precisè nihil esse accipiendum ultra sortem principalem; si vero aliquid accipiant ratione periculi probabiliter imminentis, prout in casu, non esse inquietandos, dummodo habeatur ratio qualitatis periculi, & probabilitatis ejusdem, ac servata proportione inter periculum, & id quod accipitur.

„ In universo Chinarum Regno Domus publicas Usuris deputatas reperiri res est usitata, in quibus Usurarii publici, facta sub pignorum cautione, pecuniam suam, sumpto lucro, ad usuram dare solent, ea tamen conditione, ut pro uno Ducato singulis Mensibus tantum quid accipiant, & si tantis elapsis annis pignorum Dominus pro iisdem recuperandis pignoribus, soluta principali pecunia cum lucro non redierit, Actionem, & Dominium, quod habebat in suis pignoribus illicò amittant. Istæ autem Domus, Reipublicæ necessariæ sunt, & quamvis Usurarii vitam usurariam dimittere velint, a non desistendo a prædictis usuris, Judicis authoritate compelluntur. Quæritur utrum, si hujusmodi Usurarii converti velint ad fidem, possint baptizari manendo in suo statu Usurario propter causam supradictam; vel quidnam in tali casu agendum sit.

„ Censuerunt Chinenses in statu Usurario permanentes, baptizari non posse: si vero Judicis authoritate compelluntur ad proprias pecunias mutuandas, posse aliquid accipere, etiam recepto pignore ultra sortem principalem, tum ratione oneris, quod subire coguntur, tum ratione curæ in custodia pignorum, lucri quoque cessantis, & damni emergentis: tempore autem præstituto, si ex venditione pignorum aliquid superfit sorti principali, & lucro ex causis prædictis juste acquisito, Domino pignoris esse restituendum.

„ Utrum prædictorum Usurariorum filii, si quando in hæreditatibus eorum succedunt, jam Christiani existunt, teneantur ad restitutionem eorum, quæ pater ex Usuris accepit, in toto vel in parte, juxta male acceptorum excessum, & si hujusmodi Usurariorum filii hæredes, jam Christiani, a Republica, vel a Judice compellantur ad publicas Usurarum Domus patrum aperiendas, & sustentandas; quid in hoc casu Ministri Evangelii pro sanandis illorum conscientiis, facere debent?

„ Censuerunt, Filios hæredes Usurariorum teneri, a Patribus ex Usuris illicite acquisita restituere, certis quidem Dominis, si certi sunt, sin minus juxta regulas a Doctoribus traditas; Actualem vero restitutionem a doctis, piis, & prudentibus Viris esse dirigendam. Quoad secundam partem hujus dubitationis, jam responsum est in proxime superiori resolutione.

REIMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendissimo Patri Sacri Palatii Apostolici Magistro.

Dom. Patriarch. Antiochen. Vicesg.

APPROBATIONES.

OCtavum Tomum complectentem Supplementa Novissima, Appendicem, Resolutiones Sac. Rituum Congregationis, qui est ultimus BIBLIOTHECÆ R. P. LUCII FERRARIS iterum in lucem prodire posse existimo. Quum in eo nihil occurrere animadverterim, quod Religioni, bonisque moribus repugnet. Id tamen si videbitur Reverendissimo P. Th. August. Ricchini Sac. Pal. Apostol. Magistro. In quorum fidem &c.

Datum ex Collegio Clementino nonis Semptembris 1768.

D. Joseph Bettoni C. R. S. Consultor S. R. Congreg.

REverendissimi P. Thomæ Augustini Ricchini Sac. Palatii Apostol. Magistri mandatis obsequens octavum, & postremum Tomum BIBLIOTHECÆ *R. P. Lucii Ferraris*, Additiones, supplementa, Appendicem, ac Indicem generalem Complectentem diligenter percurri. Cumque in eo nihil animadversione dignum repererim, in lucem prodire iterum posse sentio.

In quorum fidem &c. Dabam ex ædibus nostræ Congregationis S. Joannis Baptistæ nonis Septembris MDCCLXVIII.

Paulus Marcellus Del Mare Congregationis S. Jo. Baptistæ Presbyter, et S. Theologiæ Lector.

IN Adnotationibus, & Additionibus novissimis, quæ exaratæ leguntur in hoc Octavo Tomo Lucii Ferraris Verbis *Canonicatus*. *Censura*. *Confirmatio*. *Et Usura*, nihil deprehendi, quod bonis moribus, & Fidei Catholicæ adversetur: ideoque Typis dari posse censeo.

Romæ hac die 10. Septembris 1768.

Ubaldus Giraldi a S. Cajetano Cl. Reg. Scholarum Piarum Apostolicus Romani Cleri Examinator, & Collegii Ecclesiastici Rector.

CUm de mandato Reverendiss. P. Sacr. Palatii Apostolici Magist. Tomum Octavum *Bibliothecæ R. P. Lucii Ferraris* complectentem Supplementa Novissima, Appendicem, Resolutiones Sac. Rituum Congregationis, & Indicem generalem accuratè perlustraverim: nihilque in ipso, quod contrà Divina, aut Ecclesiastica scita sapiat, offenderim; arbitror, ut in publicam lucem iterum prodire mereatur.

Romæ hac die 10. Septembris MDCCLXVIII.

Felix Antonius Tombolini J. U. D.

REIMPRIMATUR.

Fr. Thom. Augustin. Ricchinius Ord. Prædicator. Sacri Palatii Apostolici Magist.

APPENDIX

APPENDIX

AD PROMPTAM BIBLIOTHECAM

Continens novissimas Sacrarum Congregationum Resolutiones, ac Pontificias Sanctiones.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

LIAS pro parte dilecti Filii Ignatii Padilla Fratris expresse professi in Sacra Theologia Magistri Provinciæ SS. Nominis Jesu Mexicanæ Ordinis Eremitarum S. Augustini Procuratoris ad specialia negotia missi Nobis expositum fuit, quod in dicta Provincia abusus valde observantiæ regulari præjudiciales, nempe quod aliqui religiosi inquieti, & parum observantiæ sui Instituti amatores obedientiam, reverentiamque, ac subjectionem suis Prælatis debitas parvifacientes ad Cænobia aliorum Ordinum, vel Congregationum, aut Institutorum prætextu evadendæ violentiæ, & effugiendi rigorem suorum Superiorum confugiant, irrepserant; & licet Superiores prædicti a Prælatis Conventuum, ubi prædicti Religiosi confugiunt, petant, ut patiantur, quod obligatio obediendi propriis Superioribus, & sese ad propria Cænobia restituendi intimetur, vel quod illos propriis Superioribus, tradant, neutrum obtineri solet, protestantes aliorum Ordinum, vel Congregationum, aut Institutorum Prælati, ubi dicti Religiosi confugiunt, eosdem gaudere immunitate refugii, & consequenter a proprio Prælato non posse extrahi, requiri, aut notificari, utpote in alieno territorio existentes, neque Superiores aliorum Ordinum prædictorum debere dictos Religiosos confugientes tradere & in eadem expositione subjuncto, quod dilectus etiam filius modernus Prior Provincialis Provinciæ, & Ordinis prædictorum in angustias positus ad Venerabilem Fratrem modernum Archiepiscopum Mexicanum illius Regni Proregem recursum habere coactus fuerat, ut ei auxilium regium impertiretur, quo dispersum gregem ad Ovile proprii Ordinis reducere & hoc tantum medio relatis præjudiciis occurrere posset. Cum autem minime lateat, quod si hæc janua Asyli, aut refugii Religiosi pateat, funditus disciplina Regularis, ac debita propriis Superioribus obedientia corruant, necnon jurgia, & discordiæ inter Superiores respective Ordinum cum Sæcularium scandalo procuIdubio pullulent.

§. 2. Porro, ut tot malis occurreremus per Nos declarari summopere desiderabat, quod dictis Religiosis ad Conventus aliorum Ordinum, vel Congregationum, vel Institutorum confugientibus immunitas refugii, seu Asyli minime suffragetur, sed a proprio Superiore judicialiter ex alieno conventu unusquisque confugientium hujusmodi extrahi, & ad proprium, quocumque privilegio Regularibus concesso hac in parte non obstante, reduci possit. Quod si dicti Religiosi adhuc rebelles in parendo propriis Superioribus ad suum Conventum eosdem redeundi jubentibus perseverent, vel dicti Superiores eos tituli refugii recipientes, & auxilium præstantes propriis Superioribus tradere renuerint, utrique pænas fugitivis, & eorum fautoribus, & protectoribus, necnon rebellibus, & inobedientibus per hanc Apostolicam Sedem impositas ipso facto, & absque alia declaratione incurrere debeant.

§. 3. Nos supplicem libellum nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam remisimus, a qua emanavit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam SS. Dominus Noster supplicem Libellum remisit, attenta relatione Eminentissimi Firrao præfati Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, re mature perpensa decrevit, Regulares unius Religionis confugientes ad Ecclesias, & monasteria alterius Religionis, Superioribus propriæ Religionis restitui debere a Prælatis alterius Religionis, ad quorum Ecclesias, & Monasteria confugiunt, præstito tamen ab iisdem Superioribus confugientium Juramento, & facta obligatione de servanda immunitate Ecclesiastica, & de restituendo confugientes præfatos Ecclesiis, vel Monasteriis, ad quæ confugerunt, casu quo procedendum sit ad pœnas corporales, carceris perpetui, mortis, & triremium, propter delicta ab ipsis confugentibus commissa, secus, si ipsi Superiores procedere deberent ad penas Ordinarias, & ad correctionem Regularem per Constitutiones Ordinis præscriptas, cujus rei declaratio ad Diffinitorium Provinciale, vel ubi illud non fuerit, ad Consilium Conventus spectabit. Quod si, constito Regulares confugientes pœnas dumtaxat Ordinarias, & per Constitutiones Ordinis ad correctionem præscriptas promereri, Prælati alterius Religionis renuant eos propriis Superioribus restituere, vel ipsi Regulares ad proprias religiosas Domos redire recusent, Sacra eadem Congregatio utrosque ad instar Apostatarum, vel Apostatas recipientium, in excommunicationem Summo Pontifici reservatam incursos declaravit. Romæ 5. Septembris 1738. J. Cardinalis Firrao. C. Archiepiscopus Damiatæ Secretarius.

§. 4. Cum autem, sicut dictus Ignatius Procurator Nobis subinde exponi fecit, ipse decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum cupiat.

§. 5. Nos ipsum Ignatium Procuratorem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 6. Decernentes &c.

§. 7. Non obstantibus &c.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1738. Pontificatus nostri Anno nono.

Decretum Summi Pontificis Benedicti XIV. prævio consilio particularis Congregationis ab ipso deputatæ Cardinalium de Gentilibus, Cavalchini, Tamburrini, & Belotii, necnon Archiepiscopi Damasceni, Congregationis Episcoporum, & Regularium, atque ejusdem Congregationis particularis Secretarii, super dubio, an vota, quæ a Conversis Cistercensibus emittuntur, simplicia sint, vel solemnia? a

Delata ad Pœnitentiariæ Apostolicæ Signaturam controversia de votis, quæ in Professione a Conversis Cistercensibus emittuntur, an simplicia sint, vel solemnia, eadem a dubii definitione se abstinuit, eo potissimum sub obtentu, quod de ea agendum esset in Congregatione Episcoporum, & Regularium, cui jam exhibita fuerant suffragia Patrum Generalis, & Procuratoris Generalis Ordinis Cistercensis. Sed, cum nec ab hac ullum usque adhuc judicium prodiisset, opportunum, & congruum fore reputantes, si rem totam ad Nos avocaremus, in Congregatione particulari coram nobis habenda discutiendam, supradictorum Cardinalium, & Secretarii Congregationem deputavimus: quæ habita coram Nobis die 16. currentis mensis Martii, unanimi

censuit suffragio, vota a Conversis Cisterciensibus in Professione emissa, non esse simplicia, sed solemnia.

Et sane, si in ipso Familiæ Cisterciensis exordio, quod sæculo undecimo contigit, Monachis Conversi adjuncti fuerunt, ut Monachi in Claustro solitudini, & contemplationi vacarent, & conversi domos illas regerent, in quibus utilia hominum necessitati parabantur, & sic de Conversis statutum est: Tuncque definierunt, se Conversos laicos barbatos licentia Episcopi sui suscepturos, eosque in vita sua, & in morte, excepto Monachatu, ut semetipsos, tractaturos: uti legitur in exordio Cisterciensis Cœnobii Tom. I. Bibliothecæ Patrum Cisterciensium Tissies, autumantis, citatum Opusculum esse S. Stephani Abbatis Cisterciensis.

Si, coacto secundo Lateranensi Concilio anno 1139. sub Pontifice Innocentio II. statutum est, nulla futura Matrimonia, quæ post Professionem fierent a Conversis; Si hoc ipsum confirmatum fuit in Concilio Remensi, habito sub Eugenio Papa III. qui in minoribus fuerat Abbas Sanctorum, Vincentii, & Anastasii Romæ ad Aquas Salvias, Sanctique Bernardi discipulus; Si Pontifex Alexander hujus nominis III. in sua Decretali, quæ incipit: *Non est Vobis*, sub tit. de Regularibus, æquali erga Abbatem obedientiæ jugo respondit esse subjectos tum Monachos, tum Conversos Ordinis Cisterciensis: Suadent hæc omnia, quod vota a Conversis Cisterciensibus in professione emissa non simplicia sunt, sed solemnia: quod etiam fuit animadversum a Mabillonio, Monachorum Institutorum peritissimo, in sua præfatione in part. 2. sæculi sexti Ordinis Sancti Benedicti §. XI.

Nec, ut ab hoc sensu quis recederet, quidquam prodesse poterunt verba, quæ a Conversis Cisterciensibus in Professione emittuntur: Pater, promitto tibi obedientiam de bono usque ad mortem. Præterquam quod enim compertum est, quinque prioribus Ecclesiæ sæculis nullam in emittenda Professione verborum formam fuisse præscriptam, & quod nec etiam juxta præsentem disciplinam unius Instituti Regularis Professio concordat in verbis cum Professione alterius Instituti; cum alumni Sancti Benedicti promittant stabilitatem loci, conversionem morum, atque obedientiam secundum Regulam Sancti Benedicti; alumni Sancti Dominici voveant obedientiam secundum regulam Sancti Augustini; alumni Sancti Brunonis suorum morum conversionem promittant; quæ promissio æquipollere videtur promissioni Conversorum Cisterciensium, obedientiæ de bono usque ad mortem.

Vis in eo consistere visa est, quod ad effectum, de quo agitur; nedum verborum, sed cæterarum quoque extrinsecarum circumstantiarum ratio habenda est. Cum in Libro antiquarum definitionum Ordinis Cisterciensis *dist.* 14. *cap.* 1. *tit. de Receptione*, & Professione Conversorum, legatur, quod post expletum Novitiatus annum, Conversus, ad Capitulum Monachorum accedens, prostratus primo veniam petat, & deinde surgens ad imperium Abbatis, & interrogatus, spondeat stabilitatem suam, post quæ Abbas dicat: Det tibi Deus perseverantiam: omnesque respondeant: Amen: quodque omni proprietate relicta, suorumque bonorum facta, prout libuerit, & maxime favore pauperum, distributione, flexis genibus jungat manus, easque ponat inter manus Abbatis, eique promittat obedientiam de bono usque ad mortem, Abbasque respondeat: Det tibi Deus vitam æternam: respondentibus omnibus: Amen; quæ omnia quoque leguntur in Rituali Cisterciensium *lib. 6. de Ritu suscipiendi Fratres cap. 6. sub titulo de Receptione, & Professione Conversorum*.

Accessus ad Capitulum, non tempore Novitiatus, sed post Novitiatum expletum per integrum annum, promissio stabilitatis post interrogationem de ea factam, & ejusdem acceptatio facta ab Abbate, cujus est Professionem admittere solemnis proprietatis abdicatio, genuflexio ante Abbatem, & cætera solemnia, quæ comitantur professionem obedientiæ de bono usque ad mortem, æternæ vitæ precatio, memoratæ obedientiæ correspondens, satis innuunt, Professionem esse solemnem, in eaque implicite, & virtualiter contineri vota Castitatis, Paupertatis, & Obedientiæ, quæ utpote juncta Professioni Regulari non simplicia sunt, sed solemnia, juxta responsum Bonifacii VIII. *in cap. unic. de voto, & voti redemptione in sexto*.

Unanime interessentium Congregationi suffragium pro solemnitate votorum, quæ a Conversis Cisterciensibus in Professione emittuntur, fuit a nobis in ipsa Congregatione oretenus approbatum. Hoc ipsum a nobis præsenti nostro Decreto confirmatur, quod nostro sigillo munitum Archiepiscopo Damasceno Congregationis Episcoporum, & Regularium, & particularis Congregationis Secretario, manibus nostris consignamus, demandantes, ut illud referat inter acta Congregationis Episcoporum, & Regularium, & Decreti exemplar ad Pœnitentiariam Apostolicam, & Congregationem Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, inter sua Acta approbandum, transmittat: ut unanimis in posterum sit sententia de solemnitate votorum, quæ a Conversis Cisterciensibus emittuntur. Datum ex Palatio Apostolico Quirinali hac die 21. Martii 1747.

Hic juvat legere, quæ tradit Benedict. XIV: *de Synodo diœcesana lib.* 13. *cap.* 8. *a num.* 7. *ad* 9. *inclusive* circa moderationem adhibendam in concedenda, plurium Episcopatuum in una persona, coacervatione. 3

Confert hic addere quæ, quoad facultatem Episcoporum suspendendi Clericos ab Ordinis exercitio ob occultum crimen, in foro externo non probatum, affert idem Benedict XIV. *de Synodo Diœcesana lib.* 12. *cap.* 8. *a num.* 3. *ad* 5. *inclusive*: Ibi, ut sequitur. Concilium Tridentinum *sess.* 14. *cap.* 1. *de reformat.* decrevit: *Ei, cui ascensus ad Sacros Ordines a suo Prælato ex quacumque causa, etiam ob occultum crimen quomodolibet, etiam extrajudicialiter fuerit interdictus, aut qui a suis Ordinibus, seu gradibus, vel Dignitatibus Ecclesiasticis fuerit suspensus, nulla contra ipsius Prælati voluntatem, concessa licentia de se promoveri faciendo, aut ad priores Ordines, gradus, & Dignitates, sive honores, restitutio suffragetur*. Ex quibus verbis colligitur, posse Episcopum ob occultum crimen, etiam extrajudicialiter cognitum, non solum Clericis prohibere ascensum ad Superiores Ordines, sed etiam a suscepti jam Ordinis ministerio eosdem interdicere: Quamvis enim in secunda decreti parte, ubi de suspensione est sermo, non iterentur illa verba *etiam ob occultum crimen, quomodolibet etiam extrajudicialiter*; constans nihilominus, & perpetua Sacræ Congregationis Concilii sententia fuit, ob continuationem sermonis censeri repetita, eaque utrumque casum complecti: Ab Episcopo siquidem Aleriensi interrogata, *An verba illa, Ob occultum crimen, quomodolibet, etiam extrajudicialiter, expressa dumtaxat in prima parte periodi, censeantur repetita in secunda parte, adeout inde colligi valeat, Prælatum nedum posse ob occultum crimen extrajudicialiter interdicere suo subdito ascensum ad Ordines, sed itidem ob occultum crimen, posse etiam extrajudicialiter illum suspendere ab Ordinibus jam susceptis? Sacra Congregatio die 24. Novembris 1657. re sedulo examinata, censuit non recedendum ab antiquis declarationibus super hoc eodem dubio pluries datis: ac proinde Affirmative respondit*, *lib.* 21. *decretor. pag.* 134. Et cohærenter ad hanc responsionem eadem Sacr. Congreg. die 16. Decembris 1730. sustineri dixit, *suspensionem a Divinis ab Episcopo Capritano ex informata tantum conscientia duobus Sacerdotibus inflictam, uti videre est in Thesaur. Resolut. Concil. tom.* 5. *pag.* 81. Idemque responsum dedit in causa *Oritana, seu Tarentina* 20. *Augusti* 1735. *ejusd. Thesaur. tom.* 7. *pag.* 115.

Adeo porro verum est, posse Episcopum virtute prædicti Decreti, ex causa sibi nota Clericum interdicere tam Sacrorum exercitio, quam ascensu ad altioris Ordinis gradum, ut neque teneatur *causam suspensionis, seu delictum manifestare ipsi reo sed tantum Sedi Apostolicæ, si suspensus ad eam recursum habuerit*; Quod totidem verbis a Sacra Congregatione responsum legimus Episcopo Vercellensi *die* 21. *Maii* 1643. *lib.* 17. *Decretor. pag.* 170. *& sequent.* Atque universim loquendo, Episcopum renuentem alicui Ordines conferre, nullo jure obstringi ad manifestandam causam, cur eum repellat, neque ei, qui repulsus est, ullam competere appellationem, sed tantum permitti adire Sedem Apostolicam eique suas querelas exponere, ead. Sacra Cong. diserte declaravit, cum ad Cardinalem Antonium Barberinum Archiepiscopum Remensem, Apostolica limina visitantem, atque hac ipsa de re Sacræ Congregationis sententiam sciscitantem, die 21. Aprilis 1688. in hunc modum respondit: *Cum nullus ordinari debeat, quem Episcopus suæ Ecclesiæ utilem, aut necessarium non judicaverit, Congregatio non semel declaravit, ab hujusmodi judicio nullam dari appellationem, sed recursum dumtaxat ad Sedem Apostolicam, quæ, juxta ipsius Congregationis sententiam, per Gregorium XIII. felic. record. approbatum, quotiescumque Ordinarius recusaverit quemcumque ordina-*

ordinare, Metropolitano, aut viciniori Episcopo committit, ut ab eorum Ordinario prius requirat causam recusationis, quo legitimam non allegante, licet illi eumdem recusatum ordinare. Itaque si qui ex Diœcesanis Episcoporum Eminentiæ vestræ provincialium Sedem Apostolicam adiverint, juxta prænarratam formulam, eorum querimoniis consuletur, cui formulæ, ut unum in præsens addatur, censuerunt expedire EE. PP. videlicet, ut Metropolitanus, aut vicinior Episcopus, antequam commissas sibi partes exequi aggrediantur, paterne curent, ut illi denuo apud suos Episcopos per tres vices suppliciter petant, lib. 16. Litterar. Visitationis Sacror. Liminum pag. 401.

Ex hoc vero, quod suspensus ab Episcopo ob occultam causam, quam tamen Episcopus sibi notam asserit, appellare nequeat ad Superiorem, necessario consequitur, quod si nihilominus appellationem interponere, ejusque obtentu in Altari ministrare, seu quovis modo suum Ordinem solemniter exercere præsumat, statim incidat in irregularitatem. Quidquid enim in contrarium senserint nonnulli Doctores, ita expresse definivit *Sacra Cong. Concil. in Sagonen. 21. Junii 1625. lib. 24. Positionum pag.* 1. ubi hæc adnotantur: *Episcopus Sagonensis ex facultate sibi attributa Decreto Concilii cap. 1. sess. 14. ex causis sibi notis suspendit Parochum ab exercitio Curæ: sed ille appellavit, & præcepto Episcopi contempto, celebravit, & Curam exercuit. Quæritur, an a dicta suspensione non detur appellatio, itaut Parochus, non obstante appellatione interposita, per exercitium Curæ effectus fuerit irregularis? Sacra Congr. Concil. censuit ab hujusmodi suspensione non dari appellationem, & Parochum qui Sacramenta ut supra ministravit, irregularitatem contraxisse.*

5 Quoad jam tradita in *Tomo 4. verb. Impedimenta Matrimonii art. 2. a num. 69. ad 80. & num.* 103. de Parocho affectante non audire verba, vel non videre nutus attentantium clandestine contrahere Matrimonium, advertendum est, quod illa exceptio, *Nisi affectasset non intelligere*, apposita in Decretis ibi allatis intelligenda est de eo casu, ubi Parochus qui, si nec vidit, nec intellexit, ipse sibi in causa fuit, ut non videret, nec intelligeret, propterea quod, vel aures sibi obstruxerit, vel faciem velaverit, ne audire, & aspicere cogeretur, sicuti colligitur ex Fagnano in *cap. Quoniam num. 25. de Constitut. & in cap. Quæsitum num. 7. & 8. de pœnit. & remiss.* Neque porro ægrum est, ut ab arbitrio, factoque Parochi pendeat, libertatem Matrimonii impedire, ut recte docet *Benedict. XIV. de Synodo Diœcesana libr. 13. capit. 23. numer. 10. & 11.* ubi ad litteram subjungit, ut sequitur.

Ex hactenus dictis recte colligitur, prædicta verba: *Nisi affectasset non intelligere*, de eo casu accipienda esse, quo Parochus invitus ad Matrimonii contractum adhibitus, ideo nec videt, nec percipit, quia data opera neque videre voluit, neque percipere, cum tamen & videre, & percipere naturaliter potuisset, eadem ratione, qua testes ad eum ipsum actum adhibiti, & vidisse se, & percipisse fatentur. Celebris fuit anno præterito 1753. causa *Carthaginen. Matrimonii* in Concilii Congregatione agitata, & judicata, in qua agebatur de quodam Matrimonio contracto coram Parocho domi suæ inopinate deprehenso, qui virum quidem aspexerat, ejusque verba perceperat, fœminam vero nec viderat nec audiverat. Porro cum ex iis qui controversiæ Judices sedebant, totidem ex una parte pro Matrimonii validitate, totidem vero ex alia pro illius nullitate opinati fuerint, opportunum Nobis visum est Congregationem ipsam coram Nobis indicere: Jussis prius Theologis aliquot, aliisque Juris Canonici professoribus sententias suas hac de re scriptis exponere, qui sane maxima diligentia, ac labore collati inter se tum Theologorum, & Canonistarum placitis, tum Decretis ejusdem Congregationis, & actis similium causarum, quæ alias coram ipsa agitatæ fuerunt, & ab ea definitæ, in hoc facile convenerunt, ut ad Matrimonii validitatem, necessarium omnino esset contrahentes a Parocho videri, eorumque verba mutuum consensum exprimentia ab eodem audiri; eo scilicet principio præ oculis habito, quod si Parochus Matrimonio interest, tamquam testis Ecclesiæ authorizabilis, nullomodo poterit de Matrimonio contracto fidem facere, ubi nec utrumque viderit conjugem, nec utriusque consensum audierit. Sed cum factum ipsum, de quo agebatur, accurate perpensum fuerit, ejusque circumstantiæ omnes diligenter excussæ, manifesto compertum est; quod si Parochus mulierem non vidit, ejusque verba non intellexit, hoc ideo evenit, quia ipse obfirmato animo eamdem videre, & audire noluit, cum eam facile videre, & audire potuisset, quemadmodum bene viderant, recteque audierant testes ad eum actum adhibiti. Itaque pronunciatum fuit, Nobisque annuentibus sententia prodiit pro Matrimonii validitate. Hæc ille. Vide dictam Causam in *Carthaginen. Matrimonii* in Thesauro Resolutionum To. 2. ubi ipsa adducitur sub *die* 1. *Septembris* 1753. & sub *die 22. Septembris ejusdem anni* 1753. sub dubio, *An constet de validitate Matrimonii in casu &c.* Et Sacra Cong. Concil. *dicta die 22. Septembris* 1753. Respondit *Affirmative pro validitate Matrimonii, attentis factis circumstantiis in casu, de quo agitur.*

Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri 6
Domini Benedicti Divina providentia Papa XIV.

Epistola Encyclica ad S. R. E. Cardinales, ac Archiepiscopos, & Episcopos Regni Galliarum in novissimis Comitiis Cleri Gallicani congregatos.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinal., ac Archiep. & Episcopis Regni Galliarum in novissimis Comitiis Cleri Gallicani congregatis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ex omnibus Christiani Orbis regionibus, ad quas imposita imbecillitati nostræ pastoralia cura protenditur, quum multa sæpe ad Nos deferantur, quæ animum nostrum pro omnium, singularumque Ecclesiarum statu solicitum, & anxium habeant, vix tamen aliunde Nobis majores perturbationis, atque doloris causæ acciderunt, quam ex gravissimis controversiarum, & dissentionum incommodis, quibus florentissimum illud Regnum, & Catholicam Gallorum nationem aliquot abhinc annis jactari cognovimus. Neque sane destitimus hoc toto perturbationum vestrarum tempore Deum Optimum Maximum enixe rogare, ac interpositis etiam aliorum precibus orare, atque obsecrare, ut ipse, qui Deus pacis est, veram solidamque tranquillitatem turbatis Ecclesiis vestris reddere dignaretur. Sæpe etiam, datis ad carissimum in Christo Filium nostrum Ludovicum Galliarum Regem Christianissimum Apostolicis litteris, illius opem, & brachium ad Ecclesiasticæ pacis tutelam, atque præsidium imploravimus. Iis autem, qui ad Nos, & ad Sedem Apostolicam de rebus istis recursum habuerunt, ea semper responsa dedimus, quibus Nos promptos, paratosque declaravimus, pro pace Ecclesiæ Gallicanæ quam sincera, & constanti dilectione prosequimur, quidquid Nobis vitæ superesse posset libenter impendere; atque omnia quæ Nobis agenda proponerentur, & aggredi, & urgere, dummodo ejusmodi consilia essent, quæ ad revellendum malorum germen apta, & idonea dignoscerentur, & quorum executio cum spe prosperi eventus suscipienda, & ad intentum finem utiliter processura videretur.

Gravem, atque diuturnam de rebus vestris sollicitudinem, qua hactenus affecti fuimus, non parum sublevarunt literæ e Gallicani Cleri Comitiis die 31. Octobris elapsi anni ad Nos scriptæ, quas quidem legentes, vestram venerabiles fratres, firmitatem, atque constantiam, vestram perspeximus perfectam consensionem in custodiendo veræ sanæque doctrinæ deposito, & in retinenda, quam semper majores vestri professi sunt, erga Apostolicam B. Petri Sedem, Catholicæ Unitatis centrum, observantia & veneratione. Neque enim ullam inter vos dissensionem vigere comperimus quoad canonicas regulas, & principia, sed scissuras tantummodo esse inter vos, in deligendis, statuendisque mediis, utendum necessario est, ut eadem communia principia in usum deducantur. Quod quamvis optandum fuisset longe abesse a conventu vestro, haud tamen mirum videri debet, scientibus id alias inter sacros Antistites, & doctrina, & morum sanctitate conspicuos, in gravissimarum rerum tractatione evenisse. In magnam autem præconceptæ consolationis nostræ accessionem sese obtulit eximia Christianissimi Regis pietas, & religio, cum hæreditario ipsius in hanc Apostolicam Sedem obsequio conjuncta, quas non in recentioribus tantummodo illius litteris, qua die 19. Decemb. ejusdem elapsi anni prædictam Cleri epistolam huc mittens, ad nos

dedit, sed in cæteris quoque omnibus ab eo conscriptis præclare enituit: in quibus testari possumus, atque debemus, Nos semper illius regii animi sensus eos plane deprehendisse, qui maxime decebant orthodoxum Principem, & vera in Deum religione, & sincera erga Romanam Sedem pietate præditum, eumdemque pacis, atque concordiæ in suis regnis restituendæ, & conservandæ amantissimum.

Tanta est profecto in Ecclesia Dei auctoritas Apostolicæ Constitutionis, quæ incipit, *Unigenitus*, eademque sibi tam sinceram venerationem, obsequium, & obedientiam ubique vindicat, ut nemo fidelium possit, absque salutis æternæ discrimine, a debita erga ipsam subjectione sese subducere, aut eidem ullo modo refragari. Hinc porro consequitur, ut in ea, quæ exorta est, controversia, utrum hujusmodi refractariis Sanctissimum Corporis Christi Viaticum expetentibus denegari debeat sine ulla hæsitatione respondendum sit, quoties prædictæ Constitutioni publice, & notorie refractarii sint, denegandum eis esse: ex generali nimirum regula, quæ vetat publicum, atque notorium peccatorem ad Eucharisticæ Communionis participationem admitti, sive eam publice, sive privatim requirat.

Publici autem, atque notorii sunt retractarii in casu de quo agitur, quicumque per sententiam a Judice competente prolatam rei declarati sunt, eo nomine, quod debitam prædictæ Constitutioni *Unigenitus* venerationem, obsequium, & obedientiam contumaciter denegaverint; quicumque etiam hujusmodi contumaciæ reos se in judicio confessi sunt; ac præterea illi, quod quamvis nec a Judice condemnati, neque reatum suum in judicio confessi fuerint, nihilominus, vel eo tempore, quo sacrum ipsum Viaticum suscepturi sunt, propriam inobedientiam, & contumaciam adversus Constitutionem *Unigenitus* sponte profitentur, vel in anteactæ vitæ decursu aliquid evidenter commisisse noscuntur, manifeste oppositum venerationi, obsequio & obedientiæ eidem Constitutioni debitæ, in eoque facto moraliter perseverare, quod ita vulgo cognitum est, ut publicum scandalum inde exortum, non adhuc cessaverit: in his enim casibus eadem omnino adest moralis certitudo, quæ habetur de iis factis, super quibus judex sententiam tulit, vel saltem alia suppetit moralis certitudo prædictæ similis, & æquipollens.

In quo tamen præ oculis habenda est differentia, quæ intercedit inter notorium illud, quo merum aliquod factum deprehenditur, cujus facti reatus in ipsa sola externa actione consistit, ut est notorietas usuarii, aut concubinarii; & aliud notorii genus, quo externa illa facta notari contingit, quorum reatus ab interna etiam animi dispositione plurimum pendet: de quo quidem notorii genere nunc agitur. Alterum enim illud gravibus sane probationibus evinci debet, sed alterum gravioribus, certioribusque argumentis probari oportebit.

Ea vero, quam supra innuimus, certitudo minime adesse dicenda est in aliis Casibus, in quibus crimen innitur conjecturis, præsumptionibus, incertisque vocibus, quæ originem suam plerumque debent hominibus, aut malo animo affectis, aut qui præjudiciatis opinionibus, vel partium studiis ducuntur; quibus dum fidem habetur, satis compertum est, tum præteritorum temporum, tum ætatis nostræ experientia, quot modis homines errare, & falli, ac in controversum agi contingat.

Quia vero nonnulli animarum Pastores, Ecclesiæque Ministri, pietate, & zelo commendati, hujusmodi conjecturis, & præsumptionibus deferentes, dum ad sacrum Viaticum aliquibus ministrandum advocantur, animo anxii hærent, verentes ne id sine propriæ conscientiæ periculo administrare non possint, certam subnectimus agendi regulam, quam sequantur.

Hoc itaque primum animadvertere debent, an scilicet ei, qui extremum Viaticum postulat, quum antea ad sacram mensam accederet, Paschali præsertim tempore a loci illius Parocho ubi degebat Eucharistica Communio administrata fuerit; si enim hæc illi in vita non fuerit denegata, argumento id erit, aut hominem illum ab omni labe immunem, aut saltem non vere notorium peccatorem reputatum fuisse, indeque sequetur, sacrum Viaticum eidem in exitu vitæ publice postulanti denegari non posse; nisi forte, postquam olim ad Eucharisticam mensam admissus fuit, & ante id tempus quo postrema Sacramenta requirit, aliquid commisisse noscatur, quo publici & notorii peccatoris notam, juxta præmissa, contraxerit.

Ubi autem ex hac facti specie certum ipsis non suppetat fundamentum, cui insistere valeant, aliunde vero validæ adversus ægrotum præsumptiones, & indicia gravia, & urgentia militent, ob quæ obortum sibi scrupulum rationabiliter deponere nequeant: in his rerum circumstantiis, oportet eos remotis arbitris, ægrotantem alloqui, eique cum omni lenitate, & mansuetudine, non tamquam disputantes, eumque convincere volentes, ostendere, quæ, & qualia sint indicia, quæ suspectum reddunt ipsius vitæ tenorem, rogantes eum, & obsecrantes, ut resipiscat, in eo saltem temporis articulo, a quo æterna ipsius salutis sors pendet; eidemque præterea demonstrantes quod, quamvis ipsi parati sint Sanctissimum Corporis Christi Viaticum ei ministrare, ac etiam reipsa illud ei ministrent, non ideo tamen tutus in se erit ante tribunal Christi, sed potius novi, & horrendi criminis reum se constituet, ex quo Judicium sibi manducavit, & bibit; cæterum se non alia de causa Sacramentum Corporis Christi eidem ministraturos, nisi ut Ecclesiæ jubenti obtemperent; quæ præter eam, quam habet, curam, ut scandala publica antevertat, pro sua etiam pietate, ægroti ipsius infamiam præcavere studet, & idcirco eum a sacra mensa non repellit, dum ipsum, licet peccatorem in conspectu Domini reputet, non tamen in proprio tribunali publicum, atque notorium peccatorem agnoscit.

Hanc itaque judicandi, agendique normam oportet vos, venerabiles fratres, utpote Nostro, & Apostolicæ sedis judicio prolatam, inferioribus animarum Pastoribus, cæterisque Presbyteris per civitates, & Diœceses vestras Sacramenta legitime administrantibus, sequendam, & observandam proponere. Quod quidem judicium super vigentibus controversiis a Nobis interpositum, & Ecclesiasticis regulis nititur, & Conciliorum olim in ipsis Galliarum regionibus habitorum decretis, & gravium ipsius nationis vestræ Theologorum sententiis fulcitur. Ut igitur vobis laudi fuit, illustrium prædecessorum vestrorum exempla sequendo, promotas illic controversias, subortaque dubia ad Nos, & Apostolicam Sedem deferre, certamque hinc regulam ad revocandam, tuendamque Ecclesiarum vestrarum pacem, exposcere; ita nunc officii vestri partes, vestraque simul apud Deum, & Ecclesiam merita cumulabitis, si suprascriptam agendi methodum ab iis, ad quos pertinet, in occurentibus casibus omnino servari curabitis. Quod Nos a Fraternitatibus vestris eo fidentius expectamus, Nobisque pollicemur, quo magis Nobis ipsi conscii sumus, nihil diligentiæ, aut studii a Nobis prætermissum fuisse, sive in perpendendis, ac discutiendis articulis, quos Episcopi in præfatis Cleri Comitiis adunati, licet non unanimi sententia, proposuerunt, desumendisque ex ipsa eorum discrepantia rationibus, ad rem penitus percipiendam, rectoque judicio definiendam opportunis; sive in legendis, ponderandisque sententiis scripto exaratis a venerabilibus Fratribus nostris huius S. R. E. Cardinalibus, quorum hac de re consilia exquisivimus; sive in cæteris omnibus exsequendis, atque præstandis, per quæ divini luminis adjutorium, quod interim flagrantissimis votis implorare non prætermisimus, Nobis promereri possemus.

Neque vero dubitamus, quin carissimus quoque in Christo Filius noster Rex Christianissimus, postquam susceptum a vobis consilium non solum probavit, sed etiam, ut supra innuimus, suis ad Nos datis litteris fovere, & adjuvare non recusavit: pro sua perspecta in Deum, & Ecclesiam religione, ac pietate validam Fraternitatibus vestris opem præbere studeat, quo tam vobis, quam inferioribus Ecclesiæ Ministris, liberum & integrum sit, ad superius descriptam agendi normam sacrorum Mysteriorum administrationem moderari. Qua quidem fiducia freti, Nos hic sermonem minime habendum existimavimus de reliquis Fratrum vestrorum articulis respicientibus Episcopalia jura circa eorumdem Sacramentorum participationem concedendam, vel denegandam, & varias super hac re obortas controversias, sed potius cum ipso Christianissimo Rege per alias litteras nostras agendum duximus, ut is Sacra Episcopatus jura, sua animi magnitudine; ac præstanti virtute, tueatur. Quod ipsum, & proprio, & majorum suorum more facturum certo confidimus: ut nobilissimæ Galliarum Ecclesiæ, illius regio favore nostris, vestrisque studiis obsecundante, suum pristinum decorem retinuisse, & perturbatam ad tempus tranquillitatem cito recuperasse lætentur. In cujus optatissimi eventus auspicium Fraternitatibus vestris, cunctisque populis Pastorali curæ vestræ

con-

concreditis Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die decima sexta Octobris MDCCLVI, Pontificatus nostri anno decimo septimo.

D E C R E T A.

7 Instrctio pro Oratione quadraginta horarum jussu fel. rec. Clementis XI. primum edita, extra Urbem non obligat; Laudandi tamen, qui se illi conformare student, nisi aliud ab Ordinariis locorum statutum sit. *S. R. C. 12. Julii 1749. in una Congr. Oratorij S. Philippi Nerii Civitatis Patavinæ.*

8 An Episcopi non habentes facultatem specialem concedendi in Oratoriis privatis, & Capellis pro sæcularibus, & aliis legenda Missam possint dictam licentiam petentibus concedere? Responsum fuit, *Negative. S. Rit. Cong. 20. Septembr. 1749. in Taurinen. in Hungaria.*

9 Si fiat Festum Sancti tamquam Patroni Loci electi a Clero, populo &c. illius loci cum approbatione Episcopi vigore Constitutionis Urbani VIII. juxta Decreta S. R. Cong., tunc Festum prædicti Sancti erit de præcepto observandum, & celebrandum ab incolis totius loci, etiam a suburbanis, alias Negative. *S. R. C. 15. Septembris 1741. in Tridentina.*

10 Si Festum prædictum erit de Patrono loci &c. Officium erit celebrandum sub ritu primæ classis cum octava ab omnibus Sacerdotibus sæcularibus ejusdem. Si vero Festum &c. erit Titularis illius tantum Ecclesiæ Parochialis, Officium celebrandum erit sub ritu primæ classis ab eis Sacerdotibus tantum cum octava, qui addicti sunt servitio Ecclesiæ illius Parochialis, & non ab aliis. *S. R. C. 15. Septemb. 1742. in Tridentina.*

11 Non obstante alio Decreto emanato a S. R. C. 17. Maji 1743. in favorem Patrocinii S. Joseph, quod Officium erat præferendum in concursu cum festis SS. Apostolorum, & Evangelistarum; Denuo expositio dubio in S. R. C. pro parte Ecclesiæ Metropol. Florentinæ emanavit aliud Decretum declarationis dubii super occurrentia Festi SS. Apostolorum Philippi, & Jacobi, ac S. Marci cum altera festivitate Patrocinii S. Joseph. *S. R. C. die 3. Julii 1745. Responsit, præferendum esse Festum Apostolorum, & Evangelistarum.*

12 I. Utrum Sacerdos Sæcularis, vel Regularis habens Officium duplex, & quid si duplex 1. vel 2. classis, celebrans in aliena Ecclesia ex devotione, ubi celebratur Festum solemne, debeat ne celebrare Missam conformando se illi Ecclesiæ, ubi celebrat, etiam quoad solemnitatem, & colorem apparamentorum?

13 II. Utrum etiam Sacerdos Sæcularis, vel Regularis habens Officium duplex, & quid si duplex 1. vel 2. classis celebrans in aliena Ecclesia ex obligatione in sepultura solemni alicujus cadaveris, vel exequiis solemnibus, debeat se conformare illi Ecclesiæ celebrando Missam de Requiem?

Ad I. & II. dubium responsum fuit, *Serventur Decreta alias edita in una Tertii Ordinis S. Francisci 11. Januar. 1701. Sacerdotes tam Saculares, quam Regulares, conformare se debent ritui Ecclesiæ, in qua celebrant.* Et ita declaravit *S. R. C. die 29. Januarii 1752.* Quæ Decreta cum posteriora sint, derogant quibuscumque aliis prioribus, *L. Non est novum 26. & Leg. Sed & posterius 33. ff. de Legib. cap. 1. de Constitutionib. in 6.* & per consequens certum est, quod nunc celebrans in aliena Ecclesia se debeat in Missa conformare Ecclesiæ, in qua celebrat, saltem in casu alicujus solemnitatis, vel solemnis exequiæ; Sic Cavalieri in Calendario anni 1757. in fine.

14 *Tirasonen. Beatificationis, & Canonizationis Venerabilis Servæ Dei Mariæ a Jesu Abbatissæ Monasterii Conceptionis Oppidi de Agreda Ordinis S. Francisci.*

Cum pervenerit in Urbem assertum Autographum Operis Mysticæ Civitatis Dei Ven. Servæ Dei Sororis Mariæ a Jesu de Agredando ex Monasterio Agredano Tirasonen. Diœcesi. extractum, & ad SS. D.N. transmissum una cum aliis indubiis exemplaribus characteris Servæ Dei, necnon processus super ejusdem characteris identitate, a Reverendiss. Episcopo Tirason. confectus juxta ea, quæ SS. D. N. Benedictus XIV. pro ea, qua præditus est sapientia, & doctrina præscripserat in Epistola ad P. Raphaelem a Lugagnano tunc Ministrum Generalem Ordinis Minorum die 26. Januarii 1748. habita est Congregatio particularis Sacror. Rituum de mandato SS. in qua interfuerunt Eminentissimi, & Reverendiss. Patres Cardinales Portocarrero, Cavalchini, Tamburini, & Galli, necnon R. P. D. Benedictus Veterani Promotor Fidei, & Ego Secretarius, in eaque, omnibus mature perpensis, examinatisque non minus Peritiis in Hispania accurate confectis, quam aliis tribus Peritiis in Urbe, prævia instructione dicti R. P. D. Promotoris Fidei peractis, omnes fuerunt in sensu *Constare Ven. Servam Dei Sor. Mariam a Jesu de Agreda scripsisse Hispano idiomate Opus, de quo agitur, in octo Tomos distributum sub titulo: La Mistica Ciudad de Dios.* Necnon si SS. placuerit, restitui posse Autographum memorati Operis, cum ejus Apographum, accuratissime compulsatum, existat in Processu informativo asservato in Actis Sacræ Congregationis. *Die 7. Maji 1757.*

Facta deinde per me Secretarium de prædictis relatione Sanctissimo, Sanctitas Sua benigne approbavit resolutionem Sacræ Congregationis, necnon restitui mandavit Eminentissimo D. Cardinali Portocarrero Autographum dicti Operis Mysticæ Civitatis Dei, in Hispanias remittendum. Hac *die 8. Maji 1757.*

D. F. Card. Tamburinus Præf.

Loco ✠ Sigilli.

M. Marefuscus Sac. Rit. Cong. Secr.

Advertendum, quod nos Fratres Minores (quidquid scripserit aliquis in contrarium) possumus, ac debemus addere in *Confiteor* nomen nostri Sancti Patriarchæ Francisci, dicendo, *Sanctis Apostolis Petro & Paulo, Beato Patri nostro Francisco &c.* & ita dicendo *Sanctos Apostolos Petrum & Paulum, Beatum Patrem nostrum Franciscum &c.* Cui non obstat Decretum Sacr. Congregationis diei 20. Martii 1706. loquendo ipso de iis, qui illud non recitant ex speciali privilegio. *Regulares absque speciali privilegio &c.* quo nos gaudemus ex ritu tradito a S. Bonaventura anno 1260. relato in *Orbe Seraphico tom. 3. num.* 30. a quo recedere non possumus ex sancitis a Julio II. & Clemente X. citat. in Rubricis nostri novissimi Franciscani Breviarii *num.* 129. ibi: „ Quoad Cæremonias vero, & alia ad recte & sancte reddendum Domino Sacrificium laudis, quoquomodo necessaria, & opportuna, observanda sunt documenta a S. Bonaventura edita, necnon ordinationes Capitulorum Generalium, Apostolica auctoritate confirmatæ: ac proinde Rituale, Constitutiones, & doctrinæ in Firmamento trium Ordinum contentæ ibidem a san. mem. Julio II. & tandem a fel. record. Clemente X. in Brevi, Ex commissi Nobis 28. Augusti 1671. cum aliis recentioribus, approbatæ, & sub nonnullis pœnis, pro tunc, & nunc observari mandatæ „: Ac ideo in Missalibus, & Breviariis Franciscanis *in Confiteor* rite appositum est post nomina SS. Apostolorum Petri & Pauli, nomen S. Patris nostri Francisci, & insuper ad id habemus personalem confirmationem Innocentii XIII. qui assistendo nostro Capitulo Generali Romæ celebrato *15. Maji 1723.* non solum id approbavit in publica Confessione omnium Vocalium, sed & sibimetipsi complacuit repetere, dicendo, *Precibus, & meritis Beatæ Mariæ &c. Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, & Beati Patris vestri Francisci &c.* uti apparet ex supra laudato Capitulo Generali edito Romæ anno 1730. Et ad id accedit totius Religionis universalis, ac inveterata consuetudo, quæ quasi altera Lex parem obligandi obtinet potestatem. *cap. consuetudo 5. dist. 1. L. De quibus 31. ff. de Legib. L. Diuturna consuetudo 33. & L. Sed & ea 35. ff. de eod.* Consuetudo namque est optima Legum interpres; *L. Si de interpretatione 37. ff. de legibus, cap. Cum dilectus 8. de consuetudine*, cum similibus. Et hæc sententia expresse traditur *sub. num.* 168. in cærimoniali Mediolani impresso anno 1744. ab eruditissimis Patribus Reformatis, illius Provinciæ collecto ex Cæremonialibus Romanis, & Franciscanis. 15

16 Clericus Capellaniam sibi concessam sub lege donec provisus fuerit de Beneficio, tenetur dimittere, si Beneficium Ecclesiasticum obtinuit; *S. Cong. Concil. die 13. Januar 1753. in Casenaten. Capellaniæ*, in qua ad dubium, An sit locus Dimissioni Capellaniæ in casu? Respondit, *Affirmative, & amplius.* Sic apud Thesaurum Resolutionum Sac. Congreg. Concil. ejusdem anni; Vide *ibi*, ubi multa ad rem.

ASCU-

17 ASUCLANA Processionum; in qua ad sequentia dubia.

I. An Parochi rurales Villæ Aspeluncæ, & Villæ Collis valeant Processiones peragere in propria cujusque Parochia tam die Festivitatis SS. Corporis Christi, quam diebus S. Marci, & Rogationum in casu?

II. An iidem Parochi teneantur, & cogi possint ad interveniendum iisdem Processionibus, quæ in dictis diebus celebrantur in Terra Arquatæ in casu?

III. An simplices Clerici, & Sacerdotes Villarum Aspeluncæ, & Collis teneantur ipsi quoque intervenire dictis Processionibus Terræ Arquatæ in casu? Sacr. Cong. Concil. die 3. Februarii 1751. Respondit.

Ad primum Affirmative; ad secundum, & tertium Negative.

18 AUXIMANA, seu Lauretana Funerum, in qua ad sequentia dubia.

I. An Parochi Sæculares, vel prætextu funeralis, vel ratione associationis prætendere possint ab heredibus defunctorum majus emolumentum, quando cadavera sepelliuntur in Ecclesia S. Francisci PP. Reformatorum Terræ Forani, quam accipiant, quando tumulantur in Ecclesiis sæcularibus?

II. An Parochianis Ecclesiæ Parochialis Terræ Montis Cassiani Dioecesis Lauretanæ liceat sibi eligere sepulturam in eadem Ecclesia PP. Reformatorum Foranei Territorii Terræ Appiniani Auximanæ Diæcesis? & quatenus affirmative,

III. An Parocho dictæ Terræ Montis Cassiani, ejusque Sacristæ præter quartam Funeralem ratione prætensi majoris laboris debeatur majus emolumentum, & in qua summa pro associatione cadaveris ad dd. PP. Reformatorum Ecclesiam extra Territorium, & Dioecesim degent.? & quatenus negative,

IV. An idem Parochus Montis Cassiani teneatur restituere hæredibus quon. Jo: Baptistæ Cherubini portionem in istius funere majorem æquo exactam?

V. An pro translatione cadaveris de uno ad alium locum occasione tumulationis in eadem PP. Reformatorum Ecclesia debeatur aliquod emolumentum Gabellaris in casu? Sacra Congr. Concil. die 24. Martii 1754. Respondit.

Ad primum dabitur resolutio in casibus particularibus. Ad secundum Affirmative, & amplius. Ad tertium Affirmative juxta taxam Episcopi. Ad quartum satis provisum per Episcopum, & amplius. Ad quintum Negative.

19 TOLENTINA Juris sepelliendi, in qua ad sequentia dubia.

I. An cadaver Sacerdotis Valentini Forconi spectet ad Ecclesiam Parochialem Sancti Catervi Civitatia Tolentini, seu potius ad Ecclesiam Cathedralem dictæ Civitatis? & quatenus Affirmative ad primam partem, & negative ad secundam,

II. An sit locus restitutioni ejusdem cadaveris, necnon omnium emolumentorum occasione funeris a dicta Ecclesia Cathedrali perceptorum in casu? Sacr. Congr. Conc. die 11 Augusti 1753: Respondit.

Ad I. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Ad II. affirmative, & amplius in omnibus.

20 FERRARIEN. Jurisdictionis, in qua ad sequentia dubia

I. An Superioribus Regularibus competat ordinaria jurisdictio in spiritualibus, & temporalibus super Monasteriis S. Catharinæ Martyris, & Senensis; necnon SS. Monicæ, & Rocchi, & signanter in procuranda recta administratione bonorum & redditaum dictorum Monasteriorum sibi subjectorum, seu potius servanda sit in casibus particularibus prætensa consuetudo in casu &c.

II. An Vicarii Monasteriorum præfatorum instituti per Provincialem Lombardiæ, & respective per Vicarium Generalem Congregationis S. Sabinæ, vel illis impeditis, seu absentibus, confessarii eorumdem Monasteriorum possint intervenire quibuscumque contractibus ineundis nomine eorumdem Monasteriorum?

III. An iidem Vicarii, vel illis absentibus, aut impeditis, Confessarii possint, ac debeant assistere redditioni rationum seu revisioni computorum, ut prætenditur, facien. de trimestri in trimestre?

IV. An Provincialis utriusque Lombardiæ, & P. Vicarius Generalis S. Sabinæ possint, & debeant visitare dicta Monasteria circa administrationem Bonorum, & redditaum, & sic revidere libros introitus, & exitus, ac exigere rationum redditionem a Ministris, aliisque Officialibus eorumdem Monasteriorum?

V. An Eminentissimus Archiepiscopus possit, irrequisito Superiore Regulari, exigere, & recipere rationum redditionem a dictis Monasteriis, & Officialibus?

VI. An electio cujuscumque novi Ministri, & Syndici in casu obitus, dimissionis Officii, vel amotionis spectet ad Priorissam, & Moniales, vel potius ad Archiepiscopum?

VII. An dimissio Officiorum facienda sit in manibus Priorissæ; vel potius in manibus Eminentissimi Archiepiscopi?

VIII. An facultas removendi dictos Officiales, & Ministros spectet ad Priorissam, & Moniales, seu potius ad Eminentiss. Archiepiscopum? Et quatenus affirmative ad secundam partem V. VI. & VII. dubii.

IX. An novus Minister, vel Syndicus possit vigore litterarum Petentium Archiepiscopi contractus inire, aliosque administrationis actus gerere sine mandato procuræ Priorissæ, & Monialium? Et quatenus negative,

X. An Priorissa & Moniales possint novo Syndico contribuere in mandato procuræ facultates sibi benevisas, ac alios Procuratores constituere ad certa negotia?

XI. An quæcumque instrumenta stipulari debeant coram Priorissa, & Monialibus capitulariter congregatis cum interventu Superioris Regularis?

XII. An in quibuslibet instrumentis, & scripturis, quibus interveniant Superior Regularis, & Syndicus, debeat prænominari, & prius subscribere ipse Superior Regularis, seu potius Syndicus?

XIII. An Archivium cujusque ex dictis Monasteriis retineri debeat intra claustra, seu potius extra, idest in collocutorio Monialium?

XIV. An omnes libri nuncupati magistrales retineri debeant in Archivio, & de trimestri in trimestrem tradi Ministria pro reportandis partitis introitus, & exitus in casu &c. Sac. Congregation. Concilii die 28. Septembr. 1754. Respondit.

Ad I. Affirmative quoad primam partem, Negative ad secundam. Ad II. III. & IV. Affirmative. Ad V. Negative. Ad VI. electionem spectare ad Priorissam, & Moniales, cum interventu Superioris Regularis; Ad Archepiscopum vero spectare expeditionem litterarum Patentium juxta solitum. Ad VII. Affirmative ad primam partem. Negative ad secundam. Ad VIII. Affirmative quoad primam partem, quoad secundam servetur Bulla Inscrutabilis. *Ad IX. Negative. Ad X. Affirmative. Ad XI. & XIV. Affirmative. Ad XII. & XIII. Affirmative ad primam partem, Negative ad secundam.*

MONTIS ALTI, in qua ad dubium.

An Canonici Ecclesiæ Cathedralis Montis Alti ultra horas Canonicas teneantur quoque in Choro recitare Officium Defunctorum, B. M. Virginis, Ps. Poenitentiales, & Graduales diebus in Breviario designatis, sive potius sit servanda consuetudo in casu &c.? Sac. Congr. Conc. die 28. Septemb. 1754. Respondit.

Servandam esse consuetudinem. Sic apud Thesaurum Resolutionum Sac. Congr. Concil ejusdem anni; Vide *ibi*, ubi referuntur alia Decreta, & multa ad rem.

REGIEN. Visitationis, in qua ad sequentia dubia. 21

I. An liceat Reverendissimo Episcopo Regiensi visitare Ecclesiam PP. Minorum S. Francisci Conventualium Terræ Saxoli? & quatenus negative,

II. An actus Visitationis novissimæ per dictum Reverendissimum Episcopum expleti in eadem Ecclesia sint annullandi, & circumscribendi?

III. An dictus Reverendissimus Episcopus potuerit suspendere ab excipiendis Sacramentalibus Confessionibus P. Magistrum-

ſtrum Fantini tunc Conventus S. Franciſci Guardianum alias ab eodem Epiſcopo approbatum ?

IV. An, & quomodo ſit providendum quoad peculium anno 1635. ordinatum a Julio Colla in caſu &c. S.C. Conc. die 14. Decembr. 1754. Reſpondit.

Ad I. Negative. Ad II. Affirmative. Ad III. Affirmative, & ad mentem. Ad IV. Epiſcopus procedat prout de jure, ſervatis ſervandis.

22 MONTIS ALTI, in qua ad ſequentia dubia.

I. An loca Pia Montis Elpari, Hoſpitale ſcilicet, Mons Pietatis, & Mons Frumentarius, ſubſint juriſdictioni, viſitationi, correctioni, & reformationi Epiſcopi Montis Alti ?

II. An adminiſtratio Oeconomica eorumdem locorum Piorum exercenda ſit libere a Communitate laicali, vel potius dependenter a directione, & auctoritate Epiſcopi ?

III. An eidem Epiſcopo jus competat tam faciendi ordinationes pro recta prædictorum locorum adminiſtratione, quam approbandi Officiales, Adminiſtratores, & Reviſores computorum a Communitate electos ?

IV. An ad præfatum Epiſcopum pertineat approbare reſolutiones, vel ab eadem Communitate, vel a ſuis Officialibus captas, tam circa contractus nomine locorum Piorum ineundos, quam circa erogationem proventuum in eleemoſynas, & uſus pios, ac tandem quoad diſtributionem frumenti perſonis indigentibus ?

V. An Epiſcopus poſſit removere Adminiſtratores dictorum locorum Piorum electos a Communitate non idoneos, vel male gerentes adminiſtrationem, atque alios per ipſum eligendos eorum loco ſubſtituere ?

VI. An Epiſcopus poſſit exigere redditionem rationis a dictis Adminiſtratoribus independenter a Syndicatoribus a Communitate electis ?

VII. An Epiſcopo privativa competat executio ſententiæ Syndicatoriæ adverſus Adminiſtratores, & inquiſitio contra debitores dictorum locorum Piorum ?

VIII. An ſuſtineantur electiones Officialium factæ a Communitate ab anno 1751 ?

IX. An conſtet de attentatis, & quomodo ſint purganda in caſu &c. ? Sacra Congr. Concil. die 25. Januarii 1755. Reſpondit.

Ad I. Affirmative. Ad II. Negative ad primam partem, Affirmat. ad ſecundam. Ad III. Affirmat. Ad IV. Affirmat. ad primam partem, in reliquis Negat. Ad V. Affirmative ad primam partem, Negative ad ſecundam. Ad VI. Affirmative una cum Syndicatoribus. Ad VII. Affirmative. Ad VIII. Affirmative accedente approbatione Epiſcopi. Ad IX. Negative.

Cum autem non placuiſſet Epiſcopo definitio ſecundæ partis quarti dubii, & petiiſſet contra eam audiri: Repropoſita cauſa ſub Dubio,

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis quoad ſecundam partem quarti dubii ? Ead. Sacr. Congregat. 10. Maji Reſpondit.

In deciſis ſalva auctoritate Epiſcopi juxta Reſolutiones II. & III. Dubii.

23 TUSCULANA Juris tumulandi, in qua ad ſequens dubium.

An cadaver Gertrudis de Mattia ſepelliendum eſſet in Eccleſia Parochiali S. Petri; ſeu potius in altera S. Bonaventuræ PP. Minorum Reformatorum, itaut illis reſtituendum ſit cum emolumentis funerariis, in caſu &c. ? S.C. Concil. die 10. Maji 1755. Reſpondit.

Negative ad primam partem; affirmative ad ſecundam, & amplius.

24 OLOMUCEN. Juriſdictionis, in qua ad ſequentia dubia.

I. An Parochi Regulares, cujuſcumque Ordinis illi ſint, & præſertim Præmonſtratenſes, Ciſtercienſes, & Benedictini, exercentes curam Animarum Perſonarum ſæcularium, & non commenſalium in Parochiis in Diœceſi Olomucenſi, licet illæ Monaſteriis exemptis unitæ, & annexæ ſive ſint de Jurepatronatus, etiamſi Cura Animarum reſidere dicatur in Abbatibus, viſitationem Epiſcopi ſubire teneantur in iis, quæ pertinent ad Curam Animarum, ſive Epiſcopus viſitet per ſe, ſive per alium, non obſtantibus privilegiis dictorum Monaſteriorum ? *Et quatenus affirmative*,

II. An dicti Procurationem ſolvere teneantur ? Vocati ad Synodum accedere ſint cogendi ? Feſta Diœceſis populo annunciare, & celebrare ? Pariter Chriſma, & Olea SS. ab Epiſcopo Diœceſano accipere teneantur ?

III. An Parochi Regulares, etiamſi ſint Abbates, poſſint a Superioribus Regularibus ad Curam Animarum deſtinari, illamque exercere ſine approbatione Epiſcopi ?

IV. An Regulares dati in Coadjutores dictorum Parochorum poſſint a Superioribus Regularibus ſine expreſſa licentia Epiſcopi, ſive potius ſit in poteſtate Epiſcopi in approbatione Confeſſariorum Regularium limitare eorumdem facultates, non ſolum quoad tempus, ſed etiam quoad perſonas, & loca, in quibus debent Confeſſiones audire ?

V. An liceat ſive Abbatibus, ſive Parochis Regularibus præſertim Ciſtercienſibus, pro libitu, & ſine licentia Epiſcopi pro Parochiis modo unam, modo alteram Eccleſiam, ſive Capellam, in qua Sacramenta a Parochis adminiſtrentur Fidelibus Diœceſis Olomucenſis conſtituere ?

VI. An Prælati Regulares, ubi habent purum Juſpatronatus Parochiarum acquiſitum, vel ceſſum a Laicis, quibus in hoc ſuccedunt, teneantur Epiſcopo præſentare Sacerdotes Sæculares, ut antea Laici tenebantur: An vero poſſint ſubſtituere Monachos, eoſque pro libitu, non ſalutato Epiſcopo, removere ?

VII. An ad Epiſcopum ſpectet cura Clauſuræ Monaſteriorum Monialium Regularibus, & præſertim Ciſtercienſibus, & Benedictinis ſubjectarum, eamdem clauſuram demandare ſervandam ad præſcriptum S.C. Tridentini ? *& quatenus affirmative*,

VIII. An competat Epiſcopo Prælatis Regularibus, præſertim Ciſtercienſibus, & Benedictinis, prohibere, ne pluries in anno occaſione Viſitationis ingrediantur ſepta Monaſterii Monialium ſibi ſubjecti ſine præſentia ejuſdem Epiſcopi, ſive alterius perſonæ ab eo deputandæ ?

IX. An poſſit Epiſcopus inhibere Regularibus, præſertim Ciſtercienſibus, & Benedictinis, ut ſine examine Ordinarii Puellas ad habitum, & Profeſſionem admittant, & præciſe ne ad electionem Abbatiſſarum exemptarum deveniatur, non ſignificata Ordinario die electionis, cui Epiſcopus ſive per ſe, ſive per alium intereſſe, & præſidere poſſit ?

X. An competat Epiſcopo rationes exigere ab Adminiſtratoribus bonorum temporalium dictorum Monaſteriorum exemptorum Monialium, & in Adminiſtratores delinquentes animadvertere, illoſque ad reliquatum ſolvendum cogere, & prohibere ne dotes alienentur ſine Indulto Pontificio, & Epiſcopi licentia ?

XI. An Confeſſarii ab Epiſcopo approbati ad audiendas Confeſſiones Fidelium utriuſque ſexus poſſint ſine ſpeciali approbatione Epiſcopi in Confeſſarios Monialium exemptarum a Superioribus Regularibus deſtinari ? *& quatenus negative*,

XII. An ſaltem dicti confeſſarii Regulares pro audiendis Confeſſionibus unius Monaſterii Monialium exemptarum, vel pro una vice approbati, cenſeri debeant approbati ſemper, & pro omnibus Monaſteriis Monialium ?

XIII. An Regulares teneantur pro obtinenda facultate audiendi Confeſſiones, ſive Sæcularium, ſive Monialium ſe perſonaliter coram Epiſcopo præſentare, ſive potius ſufficiat a Superioribus de ſufficientia, & idoneitate teſtimonium tranſmitti ?

XIV. An Prælati, & Abbates Regulares poſſint ſpeciali Indulto Calices, Campanas, aliaque Vaſa Sacra, in quibus intervenit Sacra Unctio, benedicere pro uſu alienarum Eccleſiarum ?

XV. An dicti Abbates, & Prælati teneantur ſervare Decretum ab Alexandro VII. editum circa uſum reſtrictum Pontificalium Prælatis inferioribus conceſſum ?

XVI. An liceat Regularibus Euchariſtiam in propriis Eccleſiis exponere ſine licentia Ordinarii, liceatque pariter Regularibus, & præſertim Benedictinis, & Ciſtercienſibus, in propriis Eccleſiis inſolitam Imaginem, aut Sacram Reliquiam ab Ordinario non approbatam exponere, & tandem in eiſdem Eccleſiis prædicare, non petita ab Ordinario licentia Sacra Congr. Conc. die 7. Junii 1755. Reſpondit.

Ad I. & II. affirmative. Ad III. negative. Ad IV. negative

gative ad primam partem, affirmative ad secundam. Ad V. negative. Ad VI. affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Ad VII. VIII. IX. X. affirmative. Ad XI. negative. Ad XII. XIV. XVI. negative. Ad XIII. affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Ad XV. affirmative.

Et eadem Causa reproposita sub dubio: An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.? Eadem S.C. Conc. die 2. Augusti anni 1755. Respondit. *In decisis.*

25 ROMANA Reductionis Legatorum, in qua ad sequentia dubia.

I. An sit locus diminutioni Legatorum ratione concordiæ, & expensarum litis? & quatenus affirmative,

II. An, & in qua summa legata debeantur in casu? &c. S.C. Concil. die 13. Septemb. 1755. Respondit.

Ad I. negative. Ad II. provisum in primo.

Et eadem Causa reproposita sub dubio, an sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c. Eadem S. C. Concil. die 6. Decemb. 1755. Respondit: *In decisis, & amplius.*

26 Abbas Curatus nequit habitare domum, etiam paternam, quæ sita sit extra fines suæ Parochiæ; *S.C. Conc. die 20. Decemb. 1754.* in qua ad dubium, an Abbati Curato Lucernarii liceat habitare in domo paterna sita in Regione Civita in casu? Respondit *negative*. Et eadem causa in Pontis Curvi Residentiæ reproposita die 7. Febr. 1756. sub dubio, An sit standum, vel recedendum a decisis in casu? Ead. S. C. respondit: *In decisis, & amplius, & ad mentem.*

27 BRUGNATEN. Coadjutoriæ, in qua ad sequentia dubia.

I. An sit indulgendum Coadjuto pro gratia dispensationis a residentia locali, quia in Bulla non adest Decretum residendi? & quatenus negative,

II. An usus domus Canonicalis de se indivisibilis debeatur tantum dicto Coadjuto residere nunc volenti, & nolenti, quam domum idem Coadjutus nec animo, nec scripto unquam cessit Coadjutori?

III. An Coadjuto competat facultative administrare Ecclesiam suam in spiritualibus, itaut Coadjutor nihil agere valeat, nisi eo requisito, & potestate tantum Vicaria, donec Officium Coadjutoris duraverit?

IV. An, & quomodo sit providendum in puncto administrationis, etiam in temporalibus, ne bona Ecclesiæ ulterioribus detrimentis subjiciantur?

V. An, & quomodo sit providendum Coadjuto, ne litigare continuo cogatur alimenta sua in summa 36. ducatorum auri de Camera sibi in Bulla reservata, addita obligatione Camerali, ac fidejussione bene visa pro assecurandis eisdem alimentis in casu? Sacra Congr. Conc. die 17. Januar. 1756. Respondit.

Ad I. non indigere. Ad II. Provisum in primo, Ad III. Negative in casu, de quo agitur. Ad IV. & V. Partes utantur jure suo coram suis judicibus, & amplius in omnibus.

28 NUSCANA, in qua ad dubium.

An Canonici collegiatæ Ecclesiæ S.Mariæ del Piano Oppidi Montellæ Nuscanæ Diœcesis teneantur unam tantum Missam pro populo diebus festis celebrare, seu potius tot Missas, quot sunt Parochiales Ecclesiæ illi unitæ in casu? S. C. Conc. die 17. Januar. 1756. Respondit,

Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

29 ALERIEN. Sepulturæ, in qua ad sequentia dubia.

I. An sepulcrum erectum in asserta Ecclesia S. Aloysii Gonzagæ Oppidi Curtis sustineatur in casu, &c? Et quatenus affirmative,

II. An dicta concessio sepulcri facta Andreæ Arrighi pro se, *e per li sui parenti ed eredi*, solos Agnatos de familia Arrighi comprehendat, vel potius ad Cognatos etiam extendi debeat?

III. An eadem concessio facta etiam pro hæredibus dicti Arrighi solos hæredes habentes Juspatronatus dictæ ass. Ecclesiæ obtineat, vel potius etiam aliorum consanguineorum, qui non habent Juspatronatus dictæ Ecclesiæ?

IV. An non facta electione sepulturæ ab iis, quibus dictum jus sepulturæ competere potest, cadavera eorum tumulanda sint in dicta asserta Ecclesia, seu potius in Ecclesia PP. Minorum Observantium?

V. An, & cui competat jus celebrandi exequias, aliasque functiones funebres in dicta ass. Ecclesia S.Aloysii?

VI. An, & cui, & pro rata competant emolumenta funeralia?

VII. An locus sit exhumationi cadaverum in dicta Ecclesia S.Aloysii sepultorum, ac restitutioni emolumentorum in casu; &c. Sacra Congr. Concil. die 17. Januarii 1756. Respondit.

Ad I. affirmative, et amplius. Ad II. Comprehendi etiam cognatos in casu electionis, & amplius. Ad III. affirmative ad primam partem, negative ad secundam, et amplius. Ad IV. Provisum in secundo, et amplius. Ad V. competere omnia Parocho, et amplius. Ad VI. Competere omnia Parocho. Ad VII. negative ad primam partem, et quoad secundam affirmative pro quarta funerali;

AUXIMANA applicationis Missæ, in qua ad dubium, 30

An Patres Conventuales S.Francisci Terræ Montis Philoptrani teneantur saltem in posterum ad applicationem Missæ celebrandæ juxta dispositionem q. Joannis Sancti in casu; &c. S.C. Conc. die 7. Februarii 1756. Respondit: *Negative*. Agebatur enim ibi de solo onere celebrandi Missam de mane ad horam auroræ pro mercenariis, & operariis.

CÆSENATEN. Beneplaciti, in qua ad sequentia dubia. 31

I. An licentia Episcopi ad effectum incidendi arbores, de quibus agitur, sustineatur absque consensu Capituli in casu; &c. Et quatenus negative. II. An sit concedendum Beneplacitum Apostolicum in casu &c. S.C. Concilii die 20. Martii 1756. Respondit.

Ad I. affirmative. Ad II. provisum in primo.

Et eadem causa reproposita sub dubio: An sit standum, vel recedendum a Decisis in casu; &c. Eadem S.C. Concil. die 8. Maji 1756. Respondit: *In decisis, et amplius*. Agebatur enim ibi de prætenso consensu Capituli Patroni Beneficii pro concedenda licentia incidendi arbores pro reparatione prædiorum dicti Beneficii, quæ incisio non excedebat dispositionem Canonis *Terrulas* 12. q. 2.

CASSANEN. Matricitatis, & Præeminentiarum, in qua ad sequentia dubia. 32

I. An constet de Matricitate Ecclesiæ S. Nicolai Terræ Castelucci inferioris supra Ecclesiam S. Margaritæ Terræ Castelucci superioris in casu; &c.

II. An Ecclesiæ S.Nicolai competat antepulsatio campanarum in die Sabbathi Sancti, seu potius sit locus cumulativæ, vel alternativæ;

III. An, & cui ex duobus Cleris, & Rectoribus competat præcedentia in processionibus, aliisque functionibus Ecclesiasticis, quæ forte unitim fieri contingant;

IV. An in processione peragenda in die Dominico infra Octavam Corporis Christi in Ecclesia S. Margaritæ delatio Sanctissimi Sacramenti privative spectet ad Archipresbyterum S.Nicolai in casu; &c.

V. An sustineatur mutatio tituli Rectoris, seu Cappellani Curati Sanctæ Margaritæ in titulum Archipresbyteri ejusdem Ecclesiæ;

VI. An Clero Ecclesiæ Sanctæ Margaritæ liceat habere suum proprium Cantorem, seu Præfectum Chori, seu potius Cantor Sancti Nicolai debeat regere utrumque Chorum in casu; &c, S.C. Concil. die 3. Aprilis 1756. Respondit,

Ad I. negative, et amplius. Ad II. negative ad primam partem, et esse locum alternativæ, et amplius. Ad III. Competere unicuique Rectori præcedentiam in propria Parochia, et amplius. Ad IV. negative, et amplius. Ad V. affirmative quoad titulum tantum. Ad VI. affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

DERTHO-

33 DERTHONEN. Irregularitatis, in qua ad sequentia dubia.

I. An constet de Irregularitate; & quatenus affirmative,
II. An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione in casu; &c. S.C. Concil. die 8. Maji 1756. Respondit.

Ad I. Affirmative, et amplius. Ad II. negative.

Agebatur enim ibi de Joanne Baptista Carbono Sacerdote homicida Alexandri Reperti, ac prætendente ipsum occidisse pro suæ vitæ tutela, contra relationem Episcopi ex processu suo narrantis, ac probantis contrarium.

34 AMERINA, in qua ad sequentia dubia.

I. An Sacerdos Ignatius Torretti adscriptus servitio Parochialis Ecclesiæ Alviani, & pro necessitate ejusdem Ecclesiæ ad sacros Ordines promotus titulo Capellaniæ obtentæ in Ecclesia S. Ignatii Urbis sibi a S. Congregatione perpetuatæ, potuerit contra formam præcepti Episcopi ab eadem Ecclesia discedere, & valeat hic in Urbe permanere;

II. An & in pœnas Conciliares sibi intimatas inciderit in casu; &c. S.C. Conc. die 8. Maji 1756. Respondit.

Ad I. negative, assignata congrua per Episcopum. Ad II. Consulat conscientiæ suæ.

Et eadem causa reproposita a Sacerdote Ignatio sub dubio: An sit standum, vel recedendum a Decisis in casu; &c. Ead. S. C. Concil. die 17. Julii 1756. Respondit: *In decisis, et amplius.*

35 SALUTIARUM Juris visitandi, in qua ad sequentia dubia.

I. An competat Episcopo Jus visitandi Ecclesiam, seu Cappellam Sancti Antonii de Padua Carmagnoliæ in casu; &c.

II. An sustineatur Interdictum;

Sacra Congr. Concil. die 7. Augusti 1756. Respondit: *Negative ad utrumque.* Agebatur ibi de prætensione Episcopi visitandi Cappellam Sancto Antonio de Padua dedicatam a PP. Minoribus de Observantia, & sitam extra claustra, & districtum Conventus, cui visitationi resistentes Religiosi ob sua privilegia, Episcopus eam Cappellam publice interdictam declaravit.

36 ARIMINEN. in qua ad sequentia dubia.

I. An Episcopus possit privative, seu cumulative visitare dicta duo Oratoria, eorumque Altaria, & omnia adnexa;

II. An Pat. Guardianus Minorum Conventualium possit assistere, uti Præses Congregationis prædictæ Societatis, & duo suffragia habere in scrutiniis? Et quatenus affirmative.

III. An hoc idem liceat Reverendissimo Episcopo, ejusque Vicario Generali, vel alteri eorum nomine?

IV. An liceat PP. Minoribus Conventualibus aggregatis dictæ Societati interesse Congregationibus, ac ibi habere vocem activam, & passivam;

V. An dicta Societas S. Josephi subjecta sit Episcopi Jurisdictioni, itaut teneatur exequi ejus mandata, & decreta, quæ etiam extra Sacram Visitationem edi contigerit pro bono regimine. Sacr. Congreg. Concil. die 7. Augusti 1756. Respondit.

Ad I. visitare posse cumulative quoad ea tantum, quæ spectant ad Societatem. Ad II. affirmative, ut unum tantum habeat suffragium. Ad III. negative. Ad IV. affirmative cum voce activa tantum. Ad V. affirmative in iis, quæ spectant ad Societatem, & amplius in omnibus. Advertendum, quod hæc causa jam proposita fuerat die 22. Novemb. 1755. sub sex dubiis, quorum primum erat: *An solum, in quo ædificata reperiuntur duo Oratoria S. Mariæ de Paradiso, & S. Josephi, spectet quoad utile dominium ad Societatem S. Josephi, seu potius ad PP. Minores Conventuales?* Cui Sacra Congr. respondit, *spectare ad Societatem quoad usum tantum.* Cum autem utraque pars definitionem primi dubii justiam agnoverit, fuerunt deinde reproposita reliqua quinque dubia, & resoluta ut supra.

DERTHUSEN. Applicationis Missæ pro populo, in qua ad sequens dubium. 37

An Curati Ecclesiæ Cathedralis Derthusen. teneantur applicare, & respective canere in horis matutinis Missam quotidianam pro populo in casu?

Sacra Congregat. Concil. die 7. Augusti 1756. Respondit *Affirmative sine cantu, attentis peculiaribus circumstantiis.* Advertendum hic quod Capitulum Cathedralis Derthusensis habens curam habitualem totius urbis, censuit Vicarios Curatos, qui *Commensales* nuncupantur, quique actuale ejusdem Curæ exercitium habent, teneri singulis diebus Sacrum pro populo applicare, idque cum cantu, atque hac de re quædam lata fuerant Capitularia Decreta, contra quæ reclamantes Curati *Commensales* Curiam Episcopalem adierunt, & a Vicario Generali Derthusensi ad hanc applicationem quotidianam damnati fuerunt sub supposito legum fundationis, & ipsis appellantibus ad Sacram Congregationem, prodiit Resolutio ut supra.

FAVENTINA Jurium Parochialium, & Præeminentiarum, in qua ad sequentia dubia. 38

I. An Archipresbyter S. Andreæ, cæterique Parochi Congregationis debeant relative ad Sacerdotes simplices invitari ad Festivitates, Funeralia, & Anniversaria, quæ celebrantur in Ecclesia Parochiali S. Joannis Evangelistæ Granaroli, & in aliis Ecclesiis Parochialibus Congregationis in casu? &c.

II. An sit servanda afferta consuetudo Ecclesiæ Archipresbyteralis S. Andreæ, & S. Joannis Granaroli, quæ unicum retinet concionatorem in Quadragesima, ut in die Festivitatis S. Josephi, quæ celebratur in dicta Ecclesia Archipresbyterali, fiat concio in eadem Ecclesia exclusive ad aliam Granaroli, ne tollatur populi concursus in casu? &c.

III. An in die solemnitatis Corporis Christi Parochus Granaroli debeat personaliter intervenire una cum Presbyteris, & Clericis ejus Parochiæ Processioni, quæ fit in Ecclesia Archipresbyterali S. Andreæ in casu? &c. Et quatenus affirmative.

IV. An ob non interventum d. Processioni incidat in pœnas in Constitutionibus Synodalibus transgressoribus inflictas in casu? &c. Sacra Congregat. Concil. die 18. Septembris 1756. Respondit.

Ad I. affirmative, & amplius. Ad II. posse concionem fieri in utraque Ecclesia horis ab Episcopo designandis. Ad III. & IV. affirmative.

ARIMINEN. Celebrationis Missarum, in qua ad sequentia dubia. 39

I. An Missæ præscriptæ a q. Jo: Antonio Tagliaferri celebrari possint in quacumque Ecclesia Societati Sacrar. Stigmatum Terræ Montiani hæredi institutæ benevisa, seu potius sint celebrandæ in Ecclesia PP. Minor. Observant. d. Terræ? & quatenus affirmative ad secundam partem.

II. An dictæ Missæ celebrari debeant a dictis PP. Minoribus Observan. in casu &c.? Sacra Congregation. Concil. die 12. Martii 1757. Respondit.

Ad I. negative ad primam partem, & affirmative ad secundam, & amplius. Ad II. scribatur Episcopo juxta mentem.

FANEN. Quartæ funeralis, in qua ad sequens dubium. 40

An Quarta funeralis, quando cadavera aliarum Parochiarum in Cathedrali tumulantur, debeatur quoque ex candelis, quæ in Altaribus occasione funeris accenduntur in casu &c.? Sacr. Congregat. Concil. die 17. Septembr. 1717. Respondit.

Affimative, & amplius.

41 MONTIS ALTI Visitationis, in qua ad sequens dubium.

An Cappella publicorum Civitatis Montis Alti posita subtus Palatium Apostolicum Præsidis sit subjecta jurisdictioni, & visitationi Episcopi ejusdem Civitatis in casu &c. Sac. Congreg. Concil. die 19. Novembr. 1757. Respondit.

Affirmative.

42 NERITONEN, in qua ad sequentia dubia,

I. An sustineatur Edictum in ea parte, qua Sacerdotibus non habentibus curam animarum imponitur onus docendi Doctrinam Christianam sub pœna Suspensionis in casu &c.?

II. An sustineatur pœna Interdicti in eodem Edicto inflicta adversus Ecclesias, in quibus contigerit deficere Formularium Doctrinæ Christianæ in casu? &c. Sacra Congr. Concil. die 3. Decemb. 1755. Respondit.

Ad I. affirmative juxta modum explicandum Episcopo, Ad II. negative.

43 AMERINA Functionum, in qua ad sequentia dubia,

I. An benedictiones, & distributiones Ovorum, Cinerum, Candelarum, & Palmarum, etsi non sint de juribus mere Parochialibus, expleri tamen possint a Ricceti Cappellano, etiam cum pulsatione Campanæ, sive potius privative spectent ad Parochum?

II. An poena suspensionis sustineatur in casu? &c.

III. An liceat eidem Cappellano celebrare Missam in die festo ante Parochialem cum explicatione Evangelii in casu? &c.

IV. An liceat Cappellano facere solempnem Officiaturam cum Missa, & Ritu solemni; præsertim in die S. Laurentii Titularis Ecclesiæ, Parocho inscio, atque invito? Sacra Congr. die 3. Decembr. 1753. Respondit.

Ad I. Affimative ad primam partem, negative ad secundam, Ad II. negative. Ad III. affirmative, & quoad explicationem Evangelii prævia licentia Episcopi. Ad IV. affirmative,

44 *De extractione Reorum ad Sacræ Inquisitionis Officium spectantium a locis immunibus, ad quæ forte confugerint.*

Epistola Encyclica ad Inquisitores contra Hæreticam pravitatem deputatos.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecti Filii, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Elapso proximo anno MDCCL. edita a nobis fuit Apostolica Constitutio, data Idibus Martii, cujus initium est *Officii nostri*, quæque agit de locali Ecclesiarum Immunitate. In ea Nos Decessorum Nostror. Romanor. Pontificum Gregorii XIV., Benedicti XIII., & Clementis XII. Constitutionibus inhærentes, sublatis de medio quibusdam cavillationibus, & subterfugiis, quibus earum executio impediebatur, decrevimus, atque statuimus, ut is, qui criminis excepti reus foret, si quando in immunem locum confugeret, extrahi ab eo deberet, quotiescumque indicia ad torturam sufficientia haberentur, quæ delictum comprobarent; utque præterea extractio nonnisi auctoritate Episcopi, & cum interventu personæ Ecclesiasticæ ab eodem Episcopo deputandæ fieri deberet; ac demum ut dum curiæ sæculari traditio fieret, indicendæ censuræ essent ab eadem incurrendæ, nisi extractus Ecclesiæ restitueretur, quoties ab eodem in progressu causæ purgata fuissent indicia, ex quibus ipse patrati delicti reus arguebatur. Quia vero memorati Decessores Nostri decreverunt, extractionem a loco immuni nonnisi a solis Episcopis, aut a Prælatis, qui eisdem Superiores essent, fieri debere, exclusis inferioribus, licet Ordinariis, ac *nullius Diœcesis*, & separatum Territorium habentibus, quo in casu extractio ad viciniorem Episcopum devolveretur; idem a Nobis pariter in citata Constitutione nostra decretum fuit.

§. 1. Hæreseos crimen, ut probe compertum habetis, exceptum est, quique illius est reus, Asylo Ecclesiæ minime gaudet, iis etiam inhærendo, quæ in Constitutione Gregorii XIV. qua immunitatis localis regula, ac norma præscribitur, decreta fuerunt. Cum autem in Congregatione Sanctæ Inquisitionis Feria quinta die 28. Januarii vertentis anni 1751. coram Nobis de more habita, excitatum dubium fuisset, quæ ratio servanda, & qui modus adhibendus esset, quoties Reus Hæreseos extrahendus esset ab Ecclesia, ad quam confugisset, ne in carcerem duceretur, sive cum ex vinculis, quibus tenebatur, aut ex triremibus, aliove loco, ad quem relegationis, aut operis faciendi causa damnatus fuerat, fuga evasisset; Nobis, qui præcedenti anno memoratam Constitutionem condidimus, reservavimus, ut super hujusmodi re pronunciaremus, quod nunc per ea, quæ subjicimus, præstare intendimus.

§. 2. Aut agitur de Hæreseos crimine, quæ præcipua Tribunalis Sancti Officii inspectio est; aut de aliis exceptis criminibus, quæ immunitate non gaudent; aut de aliis criminibus, quæ minime excepta sunt, & quæ immunitate gaudent, sed ideo ad id Tribunal pertinent, quod ab aliquo ex illis commissa sint, qui, utpote ipsius Tribunalis jurisdictioni subjecti, judicium illius subire debent.

§. 3. Si de crimine Hæreseos agitur, cum a Decessore Nostro Joanne XXI. qui XXII. dictus est, in sua Constitutione, cujus initium: *Ex parte vestra*, in Bullario Romano Tom. 1., decretum fuerit, quod Hæretici, aut de hæresi suspecti, necnon Judæi, qui cum ad Catholicam Fidem conversi fuerint, deinde in Apostasiam incidunt, si ad Ecclesiam confugiunt, statim per Inquisitorem ab eadem extrahi debeant; minime quidem nostra mens est, ut prædictæ Constitutioni derogemus, imo eamdem observari volumus, eam tamen methodum adhibendo, ac servando, quam modo subjungimus; videlicet, quod Inquisitor, quoties hujusmodi reus ab Ecclesia extrahendus erit, omnem adhibeat curam, ut id majori, qua decet, erga Domum Dei reverentia contingat. Et quoniam fieri omnino nequit, ut ante extractionem, indicia, quæ contra Reum habentur, Episcopo communicentur, cum secreti lex id minime patiatur, & quoniam, ubi etiam id fieri posset, inutile id prorsus esset, cum notum sit, Sacrum Inquisitionis Tribunal ad capturam minime procedere, nisi semiplena delicti probatio præcesserit; non tamen illud omittat, ut vel ante, vel post capturam, Episcopum de ea certiorem faciat, tam propter reverentiam, quæ illius dignitati debetur, tam ut, quantum fas est, id, quod in Constitutionibus Gregorii, Benedicti, Clementis, ac Nostra decretum est, adimpleatur. Quod etiam ea de causa ita a Nobis decernitur, propterea, quod viderimus, olim in Congregatione Sancti Officii, quæ coram Prædecessore Nostro Urbano VIII. Feria quinta 10. Junii 1638. habita fuit, proposito casu, ac discusso dubio: *An reus de hæresi inquisitus, confugiens ad Ecclesiam, debeat extrahi ab Episcopo, vel ab Inquisitore?* Pontifex, *auditis votis respondit reum posse extrahi ab Inquisitore, certiorato ante, vel post Ordinario.*

§. 4. Ubi autem de aliis criminibus exceptis agatur, quæ inter excepta non recensentur, etiamsi ad Sacri quæ tamen Hæresis minime sint, ac multo magis si de iis agatur, Tribunalis cognitionem, vel quia ab aliquo ejusdem jurisdictioni subjecto commissa sint, vel alio quocumque nomine, pertineant; declaramus, eos, qui casuum minime exceptorum rei sunt, immunitate gaudere debere; quoties autem casuum exceptorum rei, qui tamen hæreseos Rei non sint, ab Ecclesia extrahi debeant, ea omnia exacte observanda esse, tum quæ in Constitutione nostra, tum quæ in aliis præcedentibus Constitutionibus decreta sunt, indicia nimirum quæ ad torturam sufficientia sint, Episcopo communicari debere, cum hic secreti lex minime impedimento sit; Præterea extractionem nonnisi auctoritate Episcopi, & cum interventu Personæ Ecclesiasticæ ab eodem deputandæ faciendam esse, aliaque omnia servanda, quæ in dictis Constitutionibus leguntur.

§. 5. Quæ

§. 5. Quæ hactenus dicta fuerunt, eorum etiam respectu servanda sunt, qui ex carceribus, sive ex trireme, sive ex loco eorum relegationis effugiunt, & in Ecclesiæ alicujus, vel loci immunis asylum sese recipiunt; si enim hi Rei, vel damnati propter hæreseos crimen sunt, eorum extractio ab inquisitore facienda erit, ita tamen, ut de ea, vel ante, vel post Episcopus certior fiat; si vero Rei, aut damnati sint propter aliquod delictum exceptum, non autem propter crimen hæreseos, sive pro alio delicto, quod minime exceptum sit; quoad primos, extractio fiat Episcopi auctoritate, & Ecclesiastica persona interveniente ab eodem Episc. deputanda; quoad secundos autem, ii in asylo, ad quod confugerunt, remanere sinantur, etiamsi ex triremibus cum catenis effugerint, dummodo a prædictarum triremium, aliorumve justitiæ ministrorum manibus liberi efsent; nisi forte Episcopus indultum a Sede Apostolica habeat, ut a triremibus fugitivos extrahere ab Ecclesiis possit, cum in hoc casu, ob fugitivum recuperandum, ad eumdem recurrere liceat, vel etiam ad Apostolicam Sedem, si hujusmodi indulto Episcopus careat; cum ipsa Sancta Sedes in particularibus casibus, quoties id delictum exigat, nequaquam renuat Episcopis auctoritatem impartiri eos ab Ecclesiis extrahendi, qui e carceribus, ac triremibus effugerint, licet criminis excepti minime rei sint. Hæc Inquisitoribus, quæ significaremus, habuimus, atque interim illorum singulis Apostolicam Benedictionem impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die xx. Februarii MDCCLI. Pontificatus Nostri anno undecimo.

45 ALESSANDRINA

Eminentiss., e Reverendiss. Sig. Sig. Patr. Collendiss.

Essendo alli 14. del corrente Mese passato all' altra Vita Monsignor Alfonso Miroglio Vescovo di questa Città, è subentrato questo vostro Capitolo nell' esercizio dell' ordinaria giurisdizione, e desiderando di riparare un disordine, a cui ostano patentemente i Decreti di codesta Sagra Congregazione, ci troviamo in dovere, e ci diamo l'onore di rappresentare alle EE. VV. esservi in questa Città sei Monasterj, e non più, di Monache soggette alla giurisdizione dell' Ordinario, cioè cinque di rigorosa Clausura, ed uno senza tal legge, e tutti diretti da' Confessori Regolari, a favore de' quali (come da diligente ricerca fattasi ne' Registri di questa Curia Vescovile) nè appare, che siasi ottenuta la necessaria permissione delle EE. VV. nè siansi ad alcuno di essi dal Defonto Prelato spedite Patenti per tal' uffizio, affine che in occasione di contrario ricorso alle EE. VV. potessero sempre i medesimi essere scusati col titolo, o sia pretesto di Confessori provisionali, benchè uno di questi già da quattro anni successivi ritrovisi in tale esercizio nel medesimo Monastero. Ed essendovi in questa Città Confessori Secolari, quali per dottrina, zelo, prudenza, e probità di costumi sono in caso di esercitare, come alcuni di essi hanno già per molti anni esercitato lodevolmente tale uffizio, attese le angustie del tempo, che non ci permettono di dare pronte, e costanti providenze in questo affare, abbiamo concordemente determinato di ricorrere alla sovrana autorità delle EE. VV. supplicandole, come instantemente le supplichiamo, di dare al Vicario Generale Capitolare de proximo eligendo *quelli Ordini, che stimeranno necessarj, ed opportuni, non solamente per l'osservanza de' sovraccennati Decreti di cotesta Sagra Congregazione, ma ancora per uniformarsi alla universale lodevole consuetudine sovra questo proposito della Chiesa Metropolitana di Milano, e di tutte le altre Chiese. E baciandogli riverentemente il lembo delle Sagre Porpore con la più alta stima, e venerazione ci protestiamo,*

Dell' EE. VV.

Alessandria 16. Aprile 1755.

Umil. Divotiss. ed Obligatiss. Servitori, Dignità, Canonici, e Capitolo della Cattedrale.

Reverendiss. Signor.

Nell' annesso memoriale dato a nome del Capitolo di cotesta Cattedrale vedrete quanto per parte del medesimo è stato rappresentato alla Sagra Congregazione. Questi Eminentiss. miei Signori per tanto, attese il Voto dell' Eminentiss. Ferroni hanno commesso alla vostra vigilanza, che dobbiate chiamare avanti di Voi tutti li Regolari Confessori delle Monache soggette alla giurisdizione Vescovile, e da ciascuno di essi vi facciate esibire il documento di sua rispettiva deputazione, e quando non costi da simile documento la legittimità della provista, non solamente vi sia lecito, ma dobbiate rimovere i Regolari dall' impiego accennato senza veruna dilazione, ed immediatamente deputare allo stesso uffizio altri Sacerdoti semplici Secolari di grave età, di vita esemplare, di sperimentata prudenza, e sufficiente Dottrina, e che dagli Esaminati, ed approvati ad udire le Confessioni delle Monache. Sarà per altro vostro debito preciso di procedere alla divisata remozione de' Confessori Regolari senza il minimo strepito, anzi usando tutta la maggior soavità, e circospezione per evitare l'ammirazione del Pubblico, ed insieme ogni confusione, e disdoro, che potrebbe tornare ai Regolari. Così dunque eseguirete, e Dio vi prosperi.

Roma 12. Maggio 1755.

Al piacer Vostro
C. Al. Card. Cavalchini.
P. G. Guglielmi Sec.

Reverendiss. Sig.

Essendosi osservato quanto con lettera delli 22. Maggio prossimo passato avete rappresentato in proposito de' Confessori Regolari di Monache, giacchè non regge ciò, che per parte di cotesto Capitolo fu esposto, specialmente in ordine alla copia de' Sacerdoti Secolari abili a sostenere tale impiego. Questi Eminentiss. miei Signori commendando la Vostra prudenza praticata in questo proposito, mi hanno imposto di suggerirvi, che qual' ora vi possa riuscire di deputare qualche Sacerdote Secolare idoneo in luogo de' Regolari, procediate alla deputazione colle circospezioni insinuatevi nella precedente lettera. Quando poi la penuria di tali Sacerdoti Secolari renda necessaria l'opera de' Regolari, dovrete onninamente far supplicare questa Sagra Congregazione per impetrarne la facoltà opportuna, concedendovisi in virtù della presente la facoltà di farli continuare per modo di provisione per lo spazio di due, o tre mesi, acciò in questo tempo possino le Monache conseguire la necessaria licenza, senza la quale non dovrete ulteriormente tolerarli. E quantunque alli Parochi, e Canonici sia generalmente vietato l'esercizio di Confessore di Monache, acciò non abbiano a mancare alle loro incombenze, tutta volta in qualche caso, in cui si rende compatibile l'uno, e l'altro impiego, e che possa il soggetto commodamente supplire ad ambidue, sogliono l' EE. loro concedere la dispensa, quando sia richiesta, attesa la scarsezza de' Sacerdoti semplici. Ve lo significo per vostra regola, e Dio vi guardi.

Roma 13. Giugno 1755.

Sottoscritta Al piacer Vostro
C. Al Cardinal Cavalchini.
P. G. Guglielmi Sec.

Breve SS. D. N. Benedicti Papæ XIV. quo plura Rescripta Sanctitatis Suæ in favorem Ordinis Minorum S. P. Francisci confirmantur. 46

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationem tenuitati nostræ credidit Altissimus, liberatiori manu elargiri non dubitamus ad levamen, & solatium animarum Chri-

Christifidelium, quæ ex hac vita migrantes in charitate Deo conjunctæ in Purgatorio detinentur, ut quantocius ad sempiternam beatæ felicitatis stationem in Cœlis perducantur. Sane Nobis alias humiliter oblati fuerunt supplices libelli tenorum sequentium; ac primus quidem.

Beatissime Pater.

Frater Raphal a Lugagnano Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Minister Generalis ad pedes S. V. humillime provolutus exponit, quod san. mem. Benedict. XIII. sub die 14. Decembris 1725. dignatus fuit omnia Altaria privilegiata quotidiana variis Ecclesiis dicti Ordinis in perpetuum jam concessa approbare, & confirmare; Iis ejusdem Ordinis Ecclesiis, quæ tali privilegio quotidiano in perpetuum non gaudebant, concessit illud, sed proportionate ad Missarum numerum, quæ in eis celebrantur: Pro quatuor Feriis iis, in quibus viginti; pro tribus, in quibus quindecim, & sic gradatim. Cum autem, Beatissime Pater, comprobaverit experientia, hoc minime sufficere ad satisfaciendum Populorum devotioni, & ex alia parte variæ quotidie insurgant difficultates ex eo, quod non semper idem Missarum numerus in dictis Ecclesiis celebrari valeat; Ideo enixe S.V. supplicat Orator, ut previa revocatione privilegii Altarium pro determinatis hebdomadæ feriis, ut supra, per san. memor. Benedictum XIII. concessis, dignetur cuilibet Ecclesiæ Fratrum Oratoris jurisdictioni subjectæ Altari privilegiato quotidiano perpetuo non decoratæ unum concedere ab Ordinariis locorum semel designandum, & hoc per rescriptum, seu aliter, ut S. V. benevisum fuerit, ut Deus &c. = Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papæ XIV. = Pro Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci. = Rescriptum Sanctissimi = Ex Audientia Santiss. die 17. Decembris 1748. Sanctissimus benigne annuit pro gratia juxta petita, pro Missis tamen, quæ a Fratribus Minorum S. Francisci in Altaribus per Ordinarios respective designandis celebrabuntur, & voluit etiam gratiam hujusmodi per hoc præsens rescriptum perinde valere, ac si per Apostolicas Litteras in forma Brevis solitis omnibus muniti clausulis expedita fuisset. = Joseph Levizzani Secretarius. = Alter vero.

Beatissime Pater.

Frater Carolus Maria Perusinus Commissarius Generalis Curiæ Ordinis Minorum de Observantia Orator obsequentissimus ad pedes Sanctitatis Vestræ humiliter provolutus, omni cum animi demissione exponit, qualiter san. mem. Benedict. XIII. sub die 24. Aprilis anni 1725. indulsit omnibus Fratribus infirmis, senibus, & imbecillibus Ordinis Minorum Cappuccinorum, qui propterea semper in valetudinario diversantur, in ejusque Oratorio Sacrum faciunt, suasque ad Deum preces effundunt, ut in eodem Oratorio, seu Sacello lucrari possint singulas indulgentias, quæ in posterum a Summis Pontificibus suis pro tempore successoribus Ecclesiis totius Ordinis concederentur. Hinc Orator humillimus summa fretus S.V. charitate, & clementia, qua Ordinem suum prosequitur, supplicat, ut eamdem gratiam impertiri dignetur Fratribus, & Monialibus Jurisdictioni Ministri Generalis totius Ordinis Minorum subjectis, qui, aut quæ senes, infirmi, aut imbecilles in valetudinario diversantur, nec Ecclesiam adeunt, sed in interno Oratorio, aut Sacello preces suas ad Deum effundere solent, quoad indulgentias hactenus concessas, & in posterum a Summis Pontificibus concedendas Ecclesiis ejusdem Ordinis; Pro qua gratia = Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIV. = Pro Fratre Carolo Maria Perusino Commissario Generali Curiæ Ordinis Minorum de Observantia = Ex Audientia Sanctissimi die 11. Septembris 1755. = Sanctissimus petitis annuendo pro gratia benigne concessit, ut Fratres, ac Moniales Ministri Generalis Ordinis Minorum Observantium jurisdictioni subjecti, qui ex introscriptis causis senectutis, infirmitatis, ac imbecillitatis in valetudinariis diversantur, visitato Oratorio, aut Sacello in eodem valetudinario existen. Indulgentias, de quibus in precibus, lucrari possint, & valeant, ac si Ecclesias ejusdem Ordinis visitarent; reliquis expletis juxta præscriptum explendis = F. G. Boschi Secretarius. = Tertius tandem.

Beatissime Pater.

Frater Carolus Maria Perusinus Commissarius Generalis Curiæ Ordinis Minorum de Observantia ad pedes S. V. humillimus Orator provolutus exponit, quod cum P. Raphael a Lugagnano præteritus Minister Generalis Ordinis S. V. supplicaverit pro Altari privilegiato quotidiano perpetuo in qualibet Ecclesia Fratrum ejus jurisdictioni subjecta, S. V. clementer pro gratia indulsit, proditque rescriptum. = Ex Audientia Sanctissimi die 17. Decembr. 1748. = Sanctissimus benigne annuit pro gratia juxta petita pro Missis tamen, quæ a Fratribus Minoribus Sancti Francisci in Altaribus per Ordinarios respective designandis celebrabuntur; Et voluit etiam gratiam hujusmodi per hoc præsens rescriptum perinde valere, ac si per Apostolicas Litteras in forma Brevis solitis omnibus muniti clausulis expedita fuisset. = Joseph Levizzani Secretarius =

Nunc vero Orator obsequentissimus, cum non videat in eodem indulto comprehensas quoque Ecclesias Sanctimonialium ejusdem Ministri Generalis jurisdictioni subjectas, & aliunde sciat orta esse hac de re dubia inter fratres; omni cum animi demissione supplicat, ut sua paterna clementia dignetur S.V. declarare etiam antedictas Monialium Ecclesias in relato Indulto esse comprehensas. Cum porro Fratres senes, infirmi, aut imbecilles ejusdem Ministri Generalis jurisdictioni subjecti hac gratia gaudere non possint, ut qui semper in valetudinario diversantur, in ejusque Oratorio Sacrum dumtaxat faciunt; hinc idem Orator omni cum animi demissione supplicat S. V. ut dignetur declarare Altare privilegiatum quotidianum perpetuum illud memorati Oratorii, seu Sacelli Valetudinarii pro iisdem tantum fratribus. Pro quibus gratiis &c. = Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papæ XIV. = Pro Fratre Carolo Maria Perusino Commissario Generali Curiæ Ordinis Minorum de Observantia. = Ex Audientia Sanctissimi die 22. Septembris 1755. = Sanctissimus, petitis benigne annuendo, gratiam Altaris privilegiati, de qua in precibus, etiam ad Ecclesias Monialium Ministro Generali Ordinis Minorum Observantium jurisdictioni subjectarum benigne extendit, pro Missis tamen prædictis in Ecclesiis a Fratribus ejusdem Ordinis Minorum celebrandis, forma enunciati rescripti Sanctitatis suæ in reliquis observata; Idemque Privilegium Altaribus in Oratoriis valetudinariorum respective existent. pro Religiosis senibus, infirmis, atque imbecillibus inibi celebrantibus clementissime juxta petita concessit. = F. G. Boschi Secretarius =

Quoniam autem memoratus dilectus Filius Carolus Maria Perusinus Commissarius Generalis Ordinis Minorum de Observantia Nobis nuper humillime supplicari fecit, ut hujusmodi præinsertos supplices libellos, & præinserta nostra rescripta, quo firmius in perpetuum subsistant, & serventur exactius, per Apostolicas in forma Brevis Litteras confirmare de benignitate Apostolica dignaremur; Ea propter Nos, qui ipsum Carolum Mariam Perusinum Commissarium Generalem plurimi facimus, & inclytum Fratrum Minorum de Observantia Sancti Francisci Institutum novis Apostolicæ benignitatis, potestatisque testimoniis amplius decorare cupimus, tenore præsentium Apostolica auctoritate confirmamus, & quatenus opus sit, omnia, & singula in eisdem rescriptis contenta, & concessa iterum concedimus, & perpetuo Apostolicæ firmitatis robore munimus.

Decernentes &c.

Non obstantibus &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 21. Januarii 1756. Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

Cajetanus Amatus.

SENOGALLIEN.

Sacra Congregat. Concil. die 13. Junii 1626. in Senogallien. 47
censuit secundum ea quæ proponuntur, Confratres Societatis Confalonis Sanctæ Virginis Mariæ nuncupatæ dell' Incancellata, Terræ Corinalti Senogallien. Diœcesis, onus Missarum præteritarum supplere debere per alios Cappellanos. De cætero vero non suscipienda esse onera nova Missarum, nisi Sacrista, vel alius Minister, Missarum numero describendo atque eleemosynis accipiendis pro tempore præficiendus, admonuerit sin-

singulos, qui eleemosynas offerant, tam magno Missarum numero celebrandarum, illorumque intentioni satisfieri non posse ipsa Missarum celebratione, ac Sacrificii applicatione, sed tamen eos participes fore Missarum, quæ singulis diebus in dicta Ecclesia pro benefactoribus celebrentur, id vero, ut commodius præstare valeant, loco, quo ponuntur eleemosynæ, palam affigatur tabella, in qua eademmet declaratio distincte, & clare scripta sit, adeout Sacrista, vel Minister ut supra, accipiens oblationes, præmittat declarationem, vel tabellam indicet Offerentibus; quibus cautionibus adhibitis, accipi tuto posse quascumque eleemosynas; Sic in *libro* 13. *Decretor. pag.* 22. & 23. cui consonat aliud Decretum in *Lancianen.* 14. *Novemb. ejusd. anni* 1626. *lib.* 13. *Decretor. pag.* 142. *a terg. & sequent.* Ita refert Benedictus XIV. *de Synodo Diœcesana lib.* 3. *cap. ultim. numer.* 12. *impressionis Romanæ anni* 1755. ubi subdit, quoad id quod frequentius in praxi accidit, monendi nimirum pios offerentes per tabellam publice expositam, Missas, quæ celebrari nequivissent in Ecclesia, vel ad Altare, ubi eas offerri oportuisset, ut eorum menti, ac peculiari devotioni satisfieret, vel tractu temporis celebratum iri, cum primum id fieri licebit, vel ad aliam Ecclesiam delegatum iri, inibi celebrandas; extat hac de re ejusdem Congregationis Decretum, ut sequitur; *Sacra &c. censuit Missas, pro quibus usque in hanc diem receptæ fuerunt eleemosynæ, esse quamocitius in eadem Ecclesia, juxta oblatorum intentionem, celebrandas; in posterum vero novas eleemosynas nullatenus recipi debere, nisi prævia expressa, & clara monitione, per Sacristam, seu per alium ipsis eleemosynis recipiendis Præpositum, facienda offerentibus, non posse tam magnum numerum Missarum in eadem Ecclesia, seu Altari confestim celebrari; sed quod vel tractu temporis ibidem, cum commode fieri poterit, vel in alia Ecclesia celebrabuntur. Id vero, ut facilius innotescat, loco, ubi eleemosynæ pro Missis offeruntur, affigendam esse tabellam, in qua prænarrata admonitio dilucide descripta sit, adeout Sacrista, vel præfatus Præpositus eleemosynis colligendis, aut offerentes, ut supra expresse admoneat, vel tabellam indicet. Quod si nihilominus Christifideles eleemosynas elargiri voluerint, posse eas recipi, & Missarum celebrationi ad formam antedictæ monitionis, & diligenter, & quamprimum fieri possit satisfaciendam.* Die 8. Martii 1659. *lib.* 21. *Decretor. pag.* 170. *a terg. & sequent.*

Et *ibidem numer.* 13. subjungit; Innituntur hujusmodi resolutiones, seu Decreta, Urbani VIII. Decretis, in quibus hæc leguntur: *Quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione, id sciat, & consentiat, ut illæ tunc primum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, Decretum non prohibere, quominus eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem Missis, juxta benefactoris consensum celebrandis.* Ac insuper *ibidem numer.* 14. superaddit, ut sequitur; Neque silentio prætereundum est, quod cum singuli Sacerdotes Societatis Jesu singulis hebdomadis unam Missam celebrare teneantur juxta intentionem Præpositi Generalis, cui peculiaris reservata est facultas applicandi hujusmodi Missas, in ejusdem Societatis Congregatione Generali XII. habita anno 1682. editum fuit sequens Decretum, numero octavum: *Postulatum ab ipso* (scilicet Præposito Generali) *item fuit, ut Congregatio definiret, sit ne Societatis menti consentaneum, Missas, quas singulis hebdomadis jubentur ad intentionem Generalis celebrare, posse ita ab eo applicari, ut per illas satisfiat obligationi, quam alii quicumque susceperint, aut suscepturi sint, recipiendo eleemosynas pro Missis celebrandis? Unanimi consensu responsum est, id non censendum deinceps Societati nostræ consentaneum, nec debere ulla ratione Præpositum Generalem Sacra, quæ a nobis celebrantur, ita applicare, ut quicumque tandem illi sint, quidquam inde sibi, aut aliis lucrentur, seque, aut alios ab onere, quod accepto stipendio, aut eleemosyna, nunc, aut alias, vel ipsi, vel alii contraxerint, liberos præstent.* Deinde sic ipse prosequitur; Congruit hoc Decretum communi regulæ, quæ jubet, ut qui eleemosynam recepit, celebret, applicetque Missam pro offerente; ac semper, quoad fieri potest, interclusum sit iter iis, qui omnia meditantur, ut & justissimæ huic legi, & piorum offerentium voluntati fraudem faciant. Cum autem Collegium quoddam memoratæ Societatis, quod scriptum fuerat hæres adjecto onere habendi aliquot Capellanos amovibiles, qui pro testatoris anima singulis hebdomadis certum Missarum numerum offerrent, per anni spatium, ex mera oblivione, ab impositi oneris implemento cessasset, quæsitum fuit, an id, quod intermissum fuerat, suppleri posset per applicationem a Præposito Generali faciendam earum Missarum, quas supra diximus ab eo applicari posse; Sed Cardinalis de Lugo *dub.* 30. *lib.* 4. *suorum Respons. Moral.* respondit, ac firmissimis rationibus defendit, id minime licere.

Idem Pontifex Benedictus XIV. *loc. citat. sub numer.* 32. pro regula reducendi Missas sic tradit; Juxta theoricam Felini *in cap. Super litteris, de rescriptis*, quam optime illustratam videre est ab olim Congregationis Secretario de Vecchis in suo voto impresso apud Crispin. *in Visitatione Pastorali part.* 2. §. 18. *numer.* 6. & a qua nihil deflectere debet Episcopus, quoniam in ipsa etiam Instructione, per Congregationem transmitti solita, cum alicui facultas conceditur reducendi Missarum onera, eadem pro regula præscribitur; ut ex sequentibus verbis apparet; „ Quomodo autem se gerere de-
„ beat in executione quoad legata taxative, vel demonstra-
„ tive concepta, Sanctitas Sua Amplitudini tuæ notifican-
„ dum jussit, quod, mature pensatis, ac perlectis disposi-
„ tionibus, & fundationibus quibuscumque, quibus præfa-
„ ta Missarum onera annexa reperiuntur (exceptis instrumen-
„ tis, seu contractibus, super quibus manus apponere non
„ debeat, nisi in casu judicialis instantiæ pro illorum remis-
„ sione, titulo læsionis) illa legata, seu fundationes, erunt
„ taxative conceptæ, si fundatores legando, aut aliquo mo-
„ do disponendo, orationem, dispositionemque prius inchoa-
„ verint ab assignatione fundi, & subinde Missarum onus
„ adjecerint, & hoc casu hujusmodi onera, ad rationem
„ eleemosynæ manualis, ut supra moderari possit; Secus ve-
„ ro si fundatores orationem, seu dispositionem incœperint
„ ab impositione oneris, & subinde fundum assignaverint;
„ tunc enim onus dicitur demonstrative conceptum, ac fun-
„ datorum hæredes per Amplitudinem tuam cogendi sunt ad
„ perpetuam dicti oneris manutentionem, & ad supplendam
„ summam deficientem tam pro præterito, quam pro futuro
„ tempore.

Prosequitur ultra laudatus Pontifex *ibidem sub numer.* 33. sic; Si autem pius testator jubeat, suum hæredem dare legatario, non fundi redditus, sed fundum ipsum, ut ex fructibus inde obvenientibus Missarum celebrandarum stipendia desumat, ad nihil ultra cogitur hæres, quam ad ipsum fundum, seu bona legata extradenda; nec potest ulla ratione urgeri, ut suppleat quod succedentibus temporibus ad integrum, absolutumque Missarum oneris implementum deesse contingat, veluti fusius demonstrat Pasqualig. *de Sacrificio novæ Legis quæst.* 1026. *numer.* 3. confirmatque Rota *decis.* 433. *per tot. coram Cerro*. Hæres quippe id tantummodo præstare debet, quod ei demandatum est a testatore. Quod si progrediente tractu temporis fundi redditus imminuantur, ad Legatarium pertinet, omisso hærede, ad legitimum Superiorem instare pro oneris reductione; ad eamque obtinendam, docere, tum de obveniente sibi damno, tum de redditum imminutione, cui ipse propria culpa causam non dederit, tum denique ostendere, integrum sibi non esse urgere hæredem, ut præstet id, quod deesse compertum est, ad hoc ut piæ testatoris voluntati cumulate satisfiat. Legimus, & sedulo quidem, vota Præsulis Altoviti, qui per plures annos magna cum sui nominis laude munus Secretarii Congregationis Concilii sustinuit, & cujus sententiæ, ac judicio ipsa quoque Congregatio in variis causis discutiendis, ac definiendis plurimum detulit; ibique agnovimus superius allatam distinctionem pro norma propositam, & solide assertam. Ita in quodam illius voto elucubrato in causa *Firmana Reductionis Missarum* proposita die 24. Augusti 1686. hæc habentur; „ Ubi legatur
„ species, per hæredem consignanda legatario, si ista pe-
„ reat, vel diminuatur postquam fuit consignata, peremptio,
„ & diminutio hujusmodi cedit damno Legatarii, neque hæ-
„ res ad aliud quidpiam tenetur; Si vero pereat, vel dimi-
„ nuatur penes hæredem, antequam Legatario tradatur, pe-
„ remptio, & diminutio cedit damno hæredis, qui proin-
„ de tenetur supplere „. Atque alio in voto exarato in causa *Brixien.* proposita 1. Decembr. 1685. postquam pro regula posuerat, in dubio existimandum esse, fundum demonstrative, non autem taxative designatum fuisse, ita pergit: *Attamen hæc regula procedit, vel quando fuit legata quantitas, vel quando fuit legata res in genere, vel quando fuit legata res in specie, quæ remanet penes hæredem habentem onus curandi celebrationem; Vel quando res Legata fuit ab hærede consignata Legatario, non quidem ex præcepto testatoris, sed ex propria voluntate, & ad effectum tantummodo se eximendi a*

pre-

præfato onere curandi celebrationem. At secus est, quando testator gravavit hæredem ad tradendam Legatario rem legatam, & eidem injunxit onus curandi celebrationem: hoc enim casu hæres consignata Legatario re legata, liberatur, & eveniente casu, quo illius annuus redditus evadat impar oneri Missarum, non tenetur supplere. Consulto autem superius diximus, immunem hæredem fieri ab onere præstandi supplementi, si morem gesserit testatori, qui jusserit, designatum fundum tradi legatario: nam si testator mandasset, ut legatario tot præstarentur fructus, quot satis essent ad injunctam Missarum celebrationem, quantumvis hæres bona stabilia redditus satis idonei semel tradidisset, attamen supplementi onus declinare non posset, si forte subinde contingeret, ut ob subsecutam fructuum imminutionem, vel ob augmentum taxæ, traditi fundi redditus imposito oneri sustinendo, impares evaderent: uti subdit idem Præsul Altovitus in voto, quod ipse conscripsit, & Congregatio probavit in quadam causa *Lucana Reductionis Missarum* proposita 15. Decemb. 1684. *Quando enim Testator mandat ab hærede suo consignari tot bona, quorum redditus sufficiant pro celebrando certo numero Missarum, tunc dicitur legatum speciei, quæ stat in obligatione taxative; cui satisfit per consignationem; Quando vero mandat consignari tot fructus, qui sufficiant pro dicta celebratione, tunc dicitur legatum generis, & fructus sufficientes sunt in obligatione demonstrative: Unde licet hæres assignet tot bona, quorum redditus de tempore assignationis sufficiant, attamen illis pereuntibus, vel ad minorem quantitatem redactis, tenetur hæres supplere ex redditu aliorum bonorum.*

Deinde *ibidem sub numer.* 34. idem Pontifex disserens de taxatione Missarum eleemosynæ in qualibet recte ordinata Diœcesi constituta, vel constituenda tum pro Missis perpetuis, tum pro Missis manualibus, ita subjungit: Si autem pro eleemosyna Missæ cantatæ nulla extat synodalis taxatio, aderit tamen, vel certa adesse debebit in unaquaque Diœcesi recepta quædam consuetudo, ad cujus normam eleemosynæ quantitas determinetur. Qui perpetuas Missas reducunt vigore facultatum sibi indultarum per viam ampliationis Concilii Romani, Missarum reductionem ita componunt, ut pro quotidiana Missa perpetua annuam statuant eleemosynam sexaginta scutorum monetæ Romanæ: *Unamquamque Missam perpetuam moderari valeat, & reducere ad rationem scutorum sexaginta monetæ Romanæ, pro qualibet.* Cum autem inter Missas reducendas repertæ sunt Missæ cum cantu celebrandæ, Congregatio Concilii in Causa *Romana* 3. *Februar.* 1725. ita providere rescripsit, uti videre est *lib.* 75. *Decretorum pag.* 75. *a tergo, & sequent. Sacra Congregatio &c. censuit, quoad Missas cantatas, quæ habent reditus sufficientes ad rationem eleemosynæ currentis pro Missa cantata, juxta morem regionis, & cujuscumque Diœcesis, in qua siti sunt Conventus, esse omnino celebrandas, juxta præscriptum in Legatis, seu fundationibus: Quo vero ad alias Missas cantatas, quæ non habent reditus sufficientes, ut supra, juxta morem cujuscumque Diœcesis, faciendam esse illarum reductionem in unoquoque Conventu ad eum numerum, qui celebrari poterit, habita ratione redituum cuilibet legato, seu fundationi assignatorum, & supradictæ eleemosynæ de præsenti vigentis in unaquaque Diœcesi pro Missis cantatis: factaque modo præmisso reductione, quidquid ex reditibus cuicumque legato, seu fundationi assignatis superaverit, erogandum esse in celebrationem tot Missarum lectarum, & tam Missas cantatas reductas, quam lectas, esse collective applicandas pro animabus, & juxta intentionem eorum, qui Missas cantatas reliquerunt.* Verum, quia nonnulla reperiuntur onera Missarum cum cantu celebrandarum, quibus aliud adnexum est onus, ut aliquot præterea celebrentur Missæ privatæ, seu lectæ; ideo, proposita quæstione, quænam adhibenda esset methodus in reductione peragenda, ubi eleemosyna pro Missis cantatis addicta magnam relictorum fructuum partem absorberet, eadem Congregatio die 4. Augusti memorati anni rescripsit; *Sacra Congregatio censuit, quando aliquod legatum est complexivum Missæ cantatæ, & Missarum lectarum, tunc omnes legati reditus, si non sufficiant pro utroque onere adimplendo, erogandos esse in celebrationem tot Missarum lectarum, deleto onere Missæ cantatæ, uti videre est lib.* 75. *Decretor. pag.* 431. *a terg.* Insuper cum reductio fit in vim præmemoratæ Concilii Romani ampliationis, magna quoque animadversione dignum occurrit aliud, quod in concessis facultatibus continetur: nimirum ut remitti, seu condonari possint Missæ retroacto tempore nec celebratæ, nec applicatæ, hac tamen adjecta lege, ut infra octavam Commemorationis omnium fidelium defunctorum singulis annis anniversarium celebretur in expiationem animæ illorum, pro quibus, ex lege perpetuarum fundationum, offerri, & applicari debuissent memorata Sacrificia præcedenti tempore omissa: *ab hactenus omissa Missarum perpetuarum celebratione misericorditer absolvit &c. Uno die infra octavam Commemorationis omnium fidelium defunctorum unum anniversarium, in tabella onerum Monasteriorum describendum, celebretur, & applicetur pro animabus illorum, pro quibus præfatæ Missæ perpetuæ erant celebrandæ, & applicandæ, & hactenus non fuerunt celebratæ, & applicatæ.*

Denique *ibidem numer.* 35. concludit, ut sequitur: Cum vero Missarum perpetuarum reductio, ob insufficientiam redituum, ab Episcopo fit vigore facultatum in sæpedicta instructione contentarum, tunc reductio componi debet *ad manualem*, ut inquiunt: nimirum statuendum est, ut tot in posterum celebrentur Missæ, quot celebrari possunt, non quidem constituta pro iis eleemosyna ad eam mensuram, qua Missarum perpetuarum eleemosyna in Concilii Romani indulto taxatur, sed juxta eam quantitatem, quæ vel ex Synodali taxatione, vel ex recepta regionis consuetudine præstatur pro singulis Missis, quas Fideles dietim, ad manus tradita Sacerdotibus eleemosyna, celebrari curant; *Juxta proportionatam cujuscumque legati redituum quantitatem, ad rationem eleemosynæ manualis, inspecto regionis more, pro suo arbitrio, & conscientia, reducere, ac moderari possit, & valeat*; idque etiam faciendum decernitur, quamvis ea esset piæ dispositionis forma, ut vel expresse, vel tacite impositum præseferret onus supplendi reditus casu aliquo imminutos; si, opportunis adhibitis diligentiis, vel hæredes ad id obstricti, vel bona ab ipso fundatore provenientia reperiri non possint: *In casu vero, quo, factis judicialibus, & possibilibus diligentiis, etiam per edictum sub pœna censurarum, vel hæredes cogendi, vel fundatorum bona non reperiantur, aut fundationes ipsæ haberi nequeant, tunc onera ipsa ad eamdem rationem eleemosynæ manualis reducere possit.* Hujusmodi autem reductioni peractæ, & absolutæ, nulla alia adjungitur clausula, præter hanc unam; *Quod si reditus augeantur, augeri quoque debeat Missarum numerus.* Denique has omnes reductiones aggredi, & perficere potest Episcopus, non solum, dum Sacra instituta visitatione, Diœcesim perlustrat, sed etiam cum ab ea cessaverit; *tam in actu Visitationis, quam extra*, ut habent ipsa Instructionis verba. Quærit tandem Pasqualigus *de Sacrificio novæ legis quæst.* 1182. an Episcopus, qui ab Apostolica Sede obtinuit facultatem reducendi Missas suæ Diœcesis, possit etiam reducere perpetua Missarum onera Regularibus in eadem Diœcesi commorantibus imposita; idque eidem licere non dubitat quotiescumque Regulares ipsi hac in re illius delegatam auctoritatem implorant, neque id putat, aut ipsorum Regularium exemptionem, aut Sanctæ Sedis jura ullo modo lædere. *Possunt in hoc se subjicere, neque præjudicant Romanæ Sedi: quia possunt se subjicere cum consensu ejusdem Romanæ Sedis. Dum autem Pontifex concedit Episcopo, ut possit reducere onera Missarum suæ Diœcesis, concedit etiam implicite, quod Regulares Diœcesis possint se subjicere Episcopo in ordine ad obtinendam reductionem:* Hucusque litteraliter laudatus Pontifex *loco citato*.

Quoad Missæ celebrationem fieri solitam ante noctis dimi- 48
dium in pervigilio Nativitatis Domini in Capella Pontificia, sive in aliis Ecclesiis ex privilegio, ut jam nos multa tradidimus *tom.* 5. *verbo Missa articul.* 5. *a numer.* 45. *usque in finem*, laudatus Pontifex Benedictus XIV. *de Synodo Diœcesana lib.* 6. *cap.* 8. *per tot.* permulta ad rem eruditissimo suo more adducit, & quoad horam ipsam celebrandi, ita *numer.* 14. habet: Ex diariis, quæ Pontificii Cæremoniarum Magistri ab anno 1484. ad annum 1517. digesserunt, colligimus Matutinum in Pontificia Capella incœpisse circa octavam, nonam, ac etiam decimam horam (ab occasu solis numerando, juxta Italiæ morem) illius noctis, quæ diem Christi Natalem præcedit; ac præterea sacrum hunc ritum, una cum solemni Missa, nonnisi quatuor horarum spatio expleri consuevisse. Leo X. referente in Diariis Paride de Grassis, anno 1517. ob adversæ valetudinis incommoda, Pontificiæ Capellæ initium statuit *hora quinta noctis*. Pontifex Adrianus sextus veterum morem sequutus, horam noctis nonam restituit. At Clemens VII. Paulus III. ac Julius item III. circa secundam, aut tertiam noctis horam Matutinum inchoandum

dum

dum mandarunt: Hinc hora septima noctis, ipsi etiam solemniori Missæ finis imponebatur. Varius in hoc tempore designando fuit S. Pontifex Pius V. quandoquidem eo jubente anno 1566. Matutino initium dedit hora noctis sexta; anno 1567. hora quarta; anno 1568. hora quinta; anno 1569. hora octava cum dimidio; anno demum 1570. hora nona. Gregorius XIII. juxta veterem morem tertiam, aut quartam noctis horam in usum revocavit. Atque hic demum mos in Pontificia Capella deinde servatus fuit, & adhuc viget, statuta pro Matutini initio quarta hora noctis, ex quo sequitur, ut solemnis Missa paulo ante noctis dimidium perficiatur.

49 Deinde idem Pontifex *ibidem numer.* 15. a designatione temporis, & horæ pro ipsa Missa celebranda, ad jejunium progreditur, referens ex relatione Magistrorum Cæremoniarum in Diariis, Cardinalem, qui Sacrum obtulit, nonnunquam ad celebrandam Missam accessisse jejunum, ut nostra ætate constat de Cardinali Leandro Colloredo, & de Benedicto Papa XIII. qui eadem jejunii lege sese obstrinxit; Quia vero non multa occurrunt eorum exempla, qui jejuni accesserint ad Altare, pergit ad tradendam rationem, quæ id licere suadeat; & sub *numer*, 16. relatis variis Auctorum opinionibus, jam a nobis *loco supracitato* adductis, sunt, dicit, qui credant, Romanum Pontificem quotannis litteras in forma Brevis expedire, per quas Cardinalis nocte Nativitatis celebraturus eximatur a lege jejunii, quod alioquin a præcedentis noctis dimidio servare teneretur; *Id tamen*, subjungit *sub numer.* 18. *gratis asseritur, & hujusmodi litteræ reipsa minime conceduntur*; Et sub *numer.* 17. ita superaddit: Hinc meliori consilio alii sentiunt, ac docent, in proposito casu, licet expressa Pontificis dispensatio non appareat, inesse tamen tacitam, ac rationi admodum consonam. Enimvero, cum, nonnisi præhabito Summi Pontificis assensu statuta ad Matutinum inchoandum hora definiatur, profecto Summus Pontifex haud ignorat, quo tempore in pervigilio Nativitatis Capella incipiat, qua hora solemnis Missa, cui nonnumquam ipsemet Pontifex interesse solet, celebretur; Et quoniam præterea compertum persæpe illi est, eum qui Sacrum offert, non esse jejunum, & tamen nullus unquam Pontifex edixisse fertur, ut Cardinalis ea occasione ante noctis dimidium celebrans, a præcedenti media nocte jejunium servaret, nil ultra requirendum videtur ad tacitam Pontificis dispensationem inducendam, æquitatis tamen, ac rationis legibus consentaneam.

Ex hactenus dictis, prosequitur idem Pontifex *ibidem numer.* 20. colligitur, privilegium celebrandi Missam in Pontificia Capella ante noctis dimidium, non quidem per necessariam connexionem secum ferre aliud privilegium exemptionis a lege jejunii. Immo posterius hocce privilegium esse repetendum a tacita Pontificis dispensatione, quam satis probant ex rerum, ac temporis circumstantiæ simul sumptæ, quas supra memoravimus; hinc sequitur, sublatis hisce circumstantiis, jam nullum tacitæ dispensationi esse locum, ideoque ad jejunium naturale servandum teneri, qui alibi Sacrum offerat, etiamsi, ex Apostolico Indulto, mediæ noctis articulum in Missæ oblatione præveniat. Consulendi in rem hanc Andreas Piscara Cataldo *in Prax. Cæremoniar. lib. 3. sect. 2. cap. 1. numer. 4. pag. 391. & cap. 3. numer. 1. pagin.* 393. necnon celebris Gavantus *part. 4. tit. 3. num.* 5. ubi ita loquitur, *Celebrat enim ante mediam noctem ex privilegio, vel consuetudine legitima vere non dispensatur in jejunio necessario ad Missam; Ideo a pridiana media nocte jejunet, neque in Missa vigiliæ sumat purificationem*; Consonat diligens scriptor P. Merati *tom. 1. part. 2. Romana editionis pag.* 853. n. 12.

Itaque, concludit *ibidem numer.* 21. ut rem hanc expediamus, Episcoporum partes erunt, duo hæc in Synodis opportune secernere, ut scilicet primo edicant, nulli fas esse, citra Apostolicam dispensationem, in nocte Nativitatis Christi Missam celebrare ante noctis dimidium, & id quidem fieri prohibeant, indicta in contumaces pœna suspensionis, quam etiam probant, & laudant Polacus *in suis Aphorismis sacrar. Cæremoniar. Aphorism. 1. numer.* 4. Pax Jordan. *Elucubrat. tom. 1. lib. 4. tit. 1. de Sacrific. Missæ numer.* 93. Secundo aperte declarent, eos, qui ex Apostolico privilegio Sacrum obeunt ante noctis dimidium, adhuc teneri lege jejunii, idque a præcedentis noctis dimidio servandum esse. In ordine quodam pro Divini Officii celebratione, Romæ edito anno 1645. cujus etiam meminit Diana in edition. coordinat. *tom. 3. tractat. 1. resolut. 55. numer.* 3. hæc legimus, *Missa hujus Sacratissimæ noctis debet celebrari post mediam noctem, aliter Sacerdos non celebraret jejunus. Celebraturus ante mediam noctem ex privilegio, vel legitima consuetudine, non dispensatur in jejunio necessario ad Missam, idest a pridiana nocte jejunet, neque in Missa vigiliæ sumat purificationem*. Eadem occurrunt in ordinario Patriarchali, quod anno quolibet Venetiis evulgatur, ubi ad diem 24. Decembris hæc legitur adnotatio; *Celebrantes ante mediam noctem sint jejuni a media noctis antecedenti, adeoque non sumant purificationem in Missa hodierna*, Hactenus idem Pontifex *loc. citat.*

Quoad infantes sine Baptismo defunctos, qui ad quædam Sanctuaria prodigiis celebrata, deferri solent, & ibi fusis precibus, ut Deus eos ad vitam revocare dignetur, donec saltem Baptismum recipere possint, ac si aliquod, licet incertum, in eis rite signum appareat, sub conditione baptizantur, cumque deinde, ut primum morti reddantur, seu potius dicta dubia rite signa non appareant, tamquam baptizati in loco sacro sepeliuntur, laudatus Pontifex Benedictus XIV. *loc. citat. lib. 7. capit. 6. numer.* 10. & 11. relatis variis Diœcesanis Synodis, in quibus præmissa omnia vetita fuerunt sub gravium pœnarum interminatione, deinde *sub numer.* 23. testatur, quod a Congregatione Sancti Officii re diligenter examinata, die 27. April. 1729. decretum fuit, quod hujusmodi consuetudo de medio tolleretur; Idemque confirmatum fuit die 19. Decembr. ejusdem anni, item 20. Februarii 1737. 30. Januar. 1738. 3. & 6. Junii 1744. ac denique die 11. Maji 1751. 50

Quoad obligationem Episcoporum exemptorum, & Sanctæ Sedi immediate subjectorum, eis indictam a Concilio Tridentino *sess. 24. de reform. cap.* 2. sibi eligendi Metropolitanum, ad cujus Synodum Provincialem accedere teneantur, & quæ ibi ordinata fuerint observare, & observari facere, Benedictus XIV. *de Synodo Diœcesana lib. 13. cap. 8. num. 13. & seq.* hæc refert: Tridentinæ sanctionis habita fuit ratio in Concilio Romano coacto anno 1725. Cumque eidem aliqui Episcopi interfuissent, qui a Metropolitani jurisdictione immunes, & Sanctæ Sedi immediate subjecti, Archiepiscopum sibi non delegerant, ad cujus Synodum Provincialem accederent, jussi sunt, Canonicis etiam pœnis indictis, electionem hujusmodi statim perficere; Idemque absentibus significatum fuit, ac insuper particularis instituta Congregatio, quæ Decretum hac de re conditum exequendum curaret. Hæc Congregatio habita fuit die 28 Maji ejusdem anni 1725. editaque ab ipsa sunt consultissima Decreta, quæ, cum a nullo adhuc, quem sciamus, Auctore impressa fuerint, optimum ducimus ea huic capiti inserere: 51

,, Examinato diligenter Decreto Sacri Concilii Tridentini
,, sess. 24. cap. 2. de electione Metropolitani per Episcopos,
,, qui nulli Archiepiscopo subjiciuntur, ad effectum perdu-
,, cenda, concordibus, & uniformibus votis fuit relatum,
,, ut sequitur.
,, Primo, Archiepiscopos, qui non habent Suffraganeos,
,, non teneri eligere Metropolitanum ad effectum conve-
,, niendi in ejus Concilio Provinciali.
,, Secundo, sex Cardinales Episcopos urbium Romæ
,, adjacentium, non teneri, ut supra.
,, Tertio, Episcopos omnes, qui sunt inter Provinciam
,, Capuanam, & Pisanam, non teneri eligere Metropolita-
,, num ad effectum præfatum. Eos nihilominus, qui, vel
,, quorum Antecessores jam semel post Tridentinum elege-
,, runt Metropolitanum, teneri stare electioni, prout etiam
,, Episcopos, qui a Provincia Romana, inter dictas Capua-
,, nam, & Pisanam constituta, divulsi fuerunt, & assigna-
,, ti Suffraganei Ecclesiarum in Metropolitanas electarum,
,, eidem subesse debere.
,, Quarto, Episcopos vere immediate subjectos Apostoli-
,, cæ Sedi, qui sunt extra præfatam Provinciam Romanam,
,, ubicumque locorum existentes, omnino teneri eligere
,, Metropolitanum, juxta Decretum Concilii Tridentini
,, sess. 24. cap. 2. de reform. quatenus ipsi, vel eorum Ante-
,, cessores jam non elegerint.
,, Quinto, Abbates, aliosque Prælatos inferiores nullius
,, Diœcesis, habentes Jurisdictionem quasi Episcopalem in
,, Clerum, & populum, cum Territorio separato, teneri
,, eligere Metropolitanum, ut supra.
,, Sexto, Episcopos, Abbates, & Prælatos inferiores, qui
,, debent, ut supra, eligere Metropolitanum, etsi non te-
,, neantur, eligere viciniorem, debere tamen, juxta dictum

,, De-

„ Decretum Concilii Tridentini, vicinum eligere; quod „ est intelligendum de non nimis longe distante, habita ra- „ tione regionum.

Deinde *ibid. num.*15. sic prosequitur: Inter Episcopos, qui ut Metropolitanum sibi ad prædictum effectum eligerent, a Congregatione compulsi sunt, alter Papiensis fuit, Lucensis alter, sicuti legitur in Registris prædictæ Congregationis habitæ, ut dictum est, die 18. Maji 1725. Et hi quidem plura obtendere non omiserunt, ut Metropolitani electionem declinarent, sed eorum contentiones, & studia in irritum cesserunt rejectis eorum instantiis per eamdem Congregationem habitam die 21. Februarii 1726. Cum vero felicis recor. Benedictus PP. XIII. justis, gravibusque de causis Episcopatum Lucensem in Archiepiscopatum erexerit, nullo tamen ipsi adscripto Suffraganeo, ut patet ex ejus Constitutione incip. *Inscrutabili, novo Bullario tom.*12. & cum Nos Papiensi Episcopatui unicum perpetuo voluerimus titulum Archiepiscopi Amasiæ in partibus Infidelium, sicuti videre est in nostra Constitutione, quæ incipit *Ad supremam, in nostro Bullario tom.*1. *n.*74. hinc uterque Præsul ab eligendi Metropolitani lege immunis evasit, juxta primum superius inserti Decreti caput. Ad Episcopos vero quod spectat, qui Capuanam, & Pisanam Provinciam interjacent, multo ante fuerat pronunciatum, non adigi eos Metropolitanum eligere, sicuti videri potest *lib.*4. *Decretorum Congregationis Conc. anni* 1585. *p.*53. *Sacra &c. censuit, Decretum cap.*2. *de reformat. sess.*24. *non habere locum in Episcopis, qui sunt in Provincia Romana*. De Provincia Romana inter Capuanam, & Pisanam loquitur Innocentius III. *in cap. Sua nobis de Officio Vicarii*. Nos de ipsa mentionem fecimus *in superiori libr.* 2. *cap.*2. *n.*3. ubi etiam rationum momenta attulimus, ob quæ hujusmodi Provinciæ Episcopi ab eligendo Metropolitano eximuntur. Itaque alteri huic relationis capiti finem imponentes, censemus, facile ex dictis quemlibet Episcopum colligere posse, num ad eligendum Metropolitanum obstringatur, & quomodo de injuncti sibi oneris implemento docere debeat. Hactenus laudatus Pontifex *l.c.*

52 Si Patronus, Ordinario approbante, eam erecto a se Beneficio in limine fundationis, vel etiam ex intervallo, ob reservatam sibi facultatem, adjecit conditionem, ut deficientibus in vocata familia Clericis, possint etiam laici ejusdem familiæ fructibus Beneficii sic erecti gaudere, cum onere per Capellanum satisfaciendi Missarum oneribus, tunc poterunt etiam hi dictos fructus percipere, non Jure, & titulo Beneficii, sed Jure sæcularis administrationis, donec aliquis veniat de dicta familia, qui sit Clericus, absque onere recitandi Horas Canonicas, ut ex rationibus allegatis, & receptis a *Sacra Congregatione Concilii in Senogallien. Capellaniæ* 9. *Maji, &* 6. *Junii* 1750. in qua ad sequentia dubia.

I. *An erectio Jurispatronatus, de quo agitur, sit verum Beneficium, vel potius juxta reservationes a fundatore appositas, sit merum Legatum Pium laicale, itaut Lælius, qui clericare non vult, suos facere possit fructus ejusdem Jurispatronatus, cum onere tantum per alium celebrandi Missas a fundatore præscriptas?* Et quatenus negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam.

II. *An Lælius nolens clericare, perventus ad ætatem viginti annorum, possit percipere fructus pii relicti, de quo agitur, absque eo quod teneatur ad recitationem Divini Officii in casu &c.*

Et dicta Sacra Congregatio die 6. Junii 1750. Respondit: *Ad I., Affirmative ad primam partem, quo vero ad secundam partem, facta per Lælium renunciatione Beneficii, & Clericatus, affirmative. Ad II. provisum in primo*. Sic in Thesauro Resolutionum Sacræ Congr. Concil. dicti anni 1750. *in Senogallien. Capellaniæ*, ubi ad id adducitur consimilis Resolutio *in Derthonen.* 15. *Augusti* 1730. quæ jam fuerat allata in Thesauro dicti anni 1730. *in Segovien. Capellaniæ*, §. *Cæterum*, præcisis his verbis: *Sacra Congregatio commisit Episcopo, ut ad erectionem præfati Beneficii deveniat, omnesque supradictas conditiones approbet, atque confirmet, modificata tamen ea conditione, in qua dicitur, quod Primogenitus frui possit Beneficio etiam in statu laicali, & conjugali in hunc modum, videlicet, quod Primogenitus frui possit fructibus Beneficii vacantis, quousque superveniat alius capax de familia satisfactis interim oneribus Missarum per Capella*num ab eo eligendum*. Vide ibi, ubi multa ad rem.

Ex stylo Datariæ, si lis inter patronos intra tempus præfixum finiri nequeat, provisio Beneficii reservata est Papæ ex allegatis per Riganti *tom.*3. *p.*279. *n.*191. *in Regulam* 42. *Cancellariæ*. 53

Circa præsentationem ad Parochialem notanda sunt responsa Benedicti XIV. ad dubia sibi proposita ab Archiepiscopo Florentino in Epistola incip. *Redditæ nobis*, 9. *Aprilis* 1746. I. Patronum Ecclesiasticum teneri in Foro externo præsentare ad Beneficium Curatum magis idoneum, & magis dignum inter approbatos ab Examinatoribus. II. Episcopum debere Beneficium conferre præsentato a Patrono absque eo, quod inquirat de illius judicio, si inter examinatos nemo de hoc quæratur, teneri in dictum Judicium inquirere. III. Admittendam esse appellationem in devolutivo tantum, interpositam ab eo, qui se digniorem existimat, & posthabitus est, non retardata possessione præsentati, si Episcopi, & Patroni Judicium de magis digno conveniat; Si vero non conveniat, tunc si quis ex approbatis ab Examinatoribus, & tamquam magis dignus præelectus a Patrono, putet se gravatum esse ab Episcopo, & ideo appellat, ejus appellationem operari debere ad effectum suspensionis, & interim Ecclesiam Parochialem remanere sub Oeconomo donec lis finiatur. 54

Clerici non possunt uti coma fictitia, nisi rationabilis causa, & dispensatio accedat, ut jam tradidi in *Tomo* 2. *verb. Coma fictitia* ex variis Pontificis prohibitionibus, quam dispensationem Præsbyteris actu celebrantibus Bened. XIV. *in Institution. Ecclesiast. Institut.* 34. §. 4. probat concedi non posse neque ab Episcopis, neque a Legatis Sedis Apostolicæ. 55

Non amplius suffragatur Parochis pro ingressu cum Cruce, & Stola in Ecclesias Regularium Constitutio Benedicti XIII. incip. *Pretiosus*, hæc enim revocata fuit a Clemente XII. Constit. incip. *Romanus Pontifex*, quam ad litteram jam adduxi in *Tomo* 6. *verb. Privilegium art.*3. *n.*64. Ad cujus revocationis transitum omnia Urbis Tribunalia hodie decidunt, ut videre est in celebri *Baren. Juris tumulandi, coram Aldrovando* 12. *Januar.*1733. *&* 29. *Novemb.*1743. *coram Vaso*, ac in *Melevitana funerum, coram Millino* 23. *Novemb.*1744. & novissime ita etiam decisum fuit 4. *Febr.*1757 *a Congr. Episc. & Regul. in Pientina funerum*, pro Minoribus Conventualibus licet eorumdem conventus subesset Jurisdictioni Ordinarii ob defectum præscripti numeri Religiosorum. 56

Ex Decreto Sac. Congr. Rituum 2. Septemb. 1741. in Aquen. Canonici non tenentur extra chorum ad psalmos Graduales, Pœnitentiales, Officium B. Virginis, & Defunctorum, cum recitanda sint tantum in choro, ubi est consuetudo, & nequeunt Canonici ad illorum recitationem cogi, ubi recitari non consueverunt, ut decrevit *Sacra Congr. Conc. in Montis Alti* 28. *Sept.*1754. in qua ad dubium; *An Canonici Ecclesiæ Cathedralis Montis Alti ultra Horas Canonicas teneantur quoque in Choro recitare Officium Defunctorum, B. M. Virginis, Psalmos Pœnitentiales, & Graduales diebus in Breviario designatis, sive potius sit servanda consuetudo in casu &c.* die & anno quo supra Respondit: *Servandam esse consuetudinem*. Unde non est attendendum Decretum *Cong. Episcop. & Regul. in Alexandrina* 18. *Martii* 1587. prout mendose refertur a Crispino *in visitat. Pastoral. p.* 2. §. 20. contrarium sentiens quoad Officium B.M.V. cum in eo legatur tantum, *Canonicos debere hortari ad recitandum in Choro Officium B. V. diebus in Breviario præscriptis, non autem cogi, ubi non est solitum*, uti refertur *in dict. Montis Alti, in Thesauro Resolut. Sac. Cong. Conc. anni* 1754. ubi referuntur ad rem varia Decreta. Hinc cum his conciliabis Decretum jam a me traditum in *Tomo* 6. 57

In ditione Pontificia pro negotiis ad Ecclesiasticos pertinentibus in publicis Consiliis quorumcumque locorum, deputandi sunt duo Ecclesiastici, unus ex Clero Sæculari, alter ex Regulari, & ambo ex Sæculari, si desint regulares, interpellandi toties, quoties pertractandum est aliquod ad ipsos pertinens, ut intersint in iisdem Consiliis cum suffragio consultivo dumtaxat: cum facultate tamen recurrendi, si laici contrarium resolverint; Si vero neglexerint interesse, non inde invalidum erit quidquid in dictis Consiliis decretum fuerit. Vocandi sunt etiam quando redditur ratio expensarum, quæ ab iisdem Ecclesiasticis tolerantur, eisque communicandi in loco designato a Gubernatoribus, non vero tradendi 58

dendi libri computorum, cum facultate pariter recurrendi ad Superiores, si quid injustum in illis deprehenderint; Sic statuit Benedictus XIV. 29. Julii 1752. Constitut. incipien. *Quamvis*.

59 Matrimonium contractum a conjunctis in tertio, & quarto consanguinitatis, vel affinitatis gradibus prævia dispensatione super gradu remotiori tantum, omisso proximiori, dummodo hic primum non attingat quocumque modo, est validum, licet illicitum; Quamvis enim Pius IV. pro Regula decreverit, quod in dispensationibus Matrimonialibus non solum gradus remotioris, sed etiam propinquioris, expressa mentio fieri deberet, itaut non facta mentione propinquioris, dispensatio nullius esset roboris, & momenti; Tamen S. Pius V. Const. incip. *Sanctissimus*, revocavit quantum ad hoc dictam Regulam, seu Constitutionem Pii IV. & innovavit Regulam, seu Constitutionem Gregorii XI. & Clementis VI. statuendo quod in dispensationibus gradus remotior attenderetur, & traheret secum propinquiorem, & sic quod sufficeret exprimere gradum remotiorem, obtentis tamen postea super gradu propinquiori Litteris Apostolicis, in quibus declaretur non obstare reticentiam gradus propinquioris; Quamvis vero Matrimonium in tali casu sit validum, conjuges tamen separandi sunt, donec dictæ Litteræ declaratoriæ obtineantur, cum dictæ novæ Litteræ declaratoriæ requirantur ad avertendum scandalum, ne videlicet aliqui rudes, & Juris ignari sumerent occasionem scandali, videntes non fuisse dispensatum in gradu propinquiori, licet aliunde regula Juris sit, quod gradus remotior imbibit, & trahit ad se propinquiorem, uti ad rem argumentantur Doctores; Et ita resolvit Sacra Congr. Concilii anno 1722. *in causa Luceorien. Matrimonii*; Cum enim post obtentam a *Joanne Sapica, & Constantia Radzivvila* Apostolicam dispensationem super *quarto*, quo erant conjuncti, consanguinitatis gradu compertum fuisset, ipsos non *quarto* tantum, sed *tertia*, & *quarta* gradibus fuisse conjunctos, & nihilominus placuisset Executori dispensationem præfatam executioni demandare, orta subinde fuit controversia super Matrimonii validitate, eaque ad Sac. Congregationem delata, proposito dubio = *An constet de nullitate Matrimonii* = die 7. Septemb. 1720. prodiit responsum = *dilata*, & *ad mentem* = quæ fuit ut perquirerentur Regesta Datariæ circa Stylum tam antiquum, quam modernum concedendi Declaratorias, & *Perinde valere*. Pervolutis igitur Datariæ Regestis, illius Officiales discursum exararunt, quo pluribus innixi rationibus, sed præcipue Datariæ, & Cancellariæ Stylo, ostendere satagerunt, nulla semper, & invalida habita fuisse Matrimonia contracta inter conjunctos *tertio*, & *quarto* gradibus, prævia dispensatione super *quarto* gradu tantum, & non obtenta declaratione super non obstantia *tertii* reticiti. Sed Prosper Lambertinus tunc Sacræ Congregationis Secretarius, deinde Cardinalis, ac tandem Summus Pontifex sub nomine Benedicti XIV. alterum efformavit doctissimum, & eruditissimum discursum impressum post folium distributum *die* 28. *Martii* 1722. quo respondendo stylo Datariæ, exemplis, & rationibus per illius Officiales expositis, Matrimonii validitatem strenue propugnavit. Unde proposita iterum eadem causa sub infrascriptis dubiis; *I. An constet de nullitate Matrimonii? & quatenus affirmative II. An Princeps Joannes Sapica factus sit inhabilis ad contrahendum Matrimonium cum aliis mulieribus in casu*; Et dicta Sacra Congregatio *die* 28. *Martii* 1722. Respondit: *Ad primum Negative, & Episcopus mandet, quod conjuges contineant in separatione, donec obtinuerint Litteras Declaratorias. Ad secundum, provisum in primo, & amplius*, Sic in *Thesauro Resolutionum S. C. Concil. dicti anni* 1722. Vide ibi in dicta *Luceorien. Nullitatis Matrimonii sub die* 28. *Februarii*, & *sub die* 28. *Martii*, ubi multa ad rem. Et insuper vide doctissimum, & eruditissimum Riganti *tom.* 2. *in Regula* XIV. *Cancellariæ*, ubi cum classicis Doctoribus abunde quoad omnia ad rem; Vide supra verb. *Dispensatio Matrimonialis*, & verb. *Matrimonium contractum*.

60 Salutare quidem est Decretum, quo fere omnes Episcopi prohibent, ne ante contractum Matrimonium sponsus in una, eademque domo cum sponsa habitet, propter periculum evidens, ne inter eosdem sponsos copula habeatur ante Matrimonii celebrationem; Non tamen id prohiberi potest sub pœna arbitrio Ordinarii infligenda, ut respondisse Sacram Congregationem Concilii Episcopis Provinciæ Mediolanensis refert Benedictus XIV. *de Synodo Diœcesana lib.* 12. *cap.* 6. n. 3., ibi: *Non posse, sed ambos graviter arbitrio Ordinarii dumtaxat esse puniendos*.

F. CLEMENTE DI PALERMO 61

Lettor Giub. Teol. di S. M. C. nel Real Congresso di Madrid per l'Immacolata Concezione, Ministro Gener. di tutto l'Ordine del N. P. San Francesco, Visitatore, e Riformatore Apostolico, e Servo nel Signore.

La Sagra Congregazione della Regolare Disciplina, sempre intenta a promuovere il vantaggio, e il decoro delle Religioni, avendo saputo, quanto sieno ignoranti moltissimi Laici delle medesime tanto nella Dottrina Cristiana, quanto nelle altre cose necessarie sapersi da questi, ha giudicato ispediente fare intendere a tutti li Superiori Generali, quali sieno le sue intenzioni sopra un tal particolare per mezzo della seguente Lettera.

Reverendiss. Padre.

Frequenti sono stati i ricorsi, che in diversi tempi si sono fatti a questa Sacra Congregazione della Disciplina Regolare, della grave ignoranza, che vi era tra Laici, e Conversi di molte Religioni, non solo degli Obblighi, che sono particolari del loro proprio Stato, ma anche della Dottrina Cristiana, e delle cose più importanti di Nostra S. Fede; e con quel premuroso zelo, che dovea, non ha mancato con replicate Lettere Circolari de' 9. Novembre 1709., e de' 20. Febbraio 1739. inculcare a' Superiori Generali gli Ordini più pressanti, che in ogni Convento in ciascuna Domenica dell'anno da un Padre da destinarsi dal Superior Locale si spiegasse a' Religiosi Professi nello stato Laicale, e precisamente a' Questuanti la Dottrina Cristiana, il Catechismo, ed ancora qualche punto della Regola, premendo sopra tuttociò, che riguarda i doveri della vita Religiosa, che professano.

Non ostante però tutti questi replicati Ordini di essa Sagra Congregazione, continuano ed in iscritto, ed in voce le querele degli Zelanti Religiosi, che la Spiega della Dottrina Cristiana a' Conversi venga trascurata, anche nelle più Osservanti Religioni, tantochè alcuni di essi Religiosi con lagrime hanno attestato ritrovarsi in essi una si crassa ignoranza che non sappiano nè anche i principali Misterj di N. Santa Fede.

Per riparare adunque ad un tanto lagrimevole disordine ha creduto questa Sacra Congregazione della Disciplina Regolare, anche con espressa approvazione della Santità di Nostro Signore, che si eccitasse il lodevole Zelo di V. Paternità, affinchè con viva, ed efficace Lettera Circolare a tutti li Provinciali d'Italia, ed Isole adjacenti, faccia lor conoscere il debito preciso del loro Officio d'invigilare su de' Superiori Locali per l'esatto adempimento di un obbligo di rilievo, qual'è l'istruzione de' loro Conversi nella Dottrina Cristiana, e lo stretto conto, che dovranno rendere a Dio dell'altrui ignoranza, ordinando ad essi Superiori Provinciali.

Primo. Che nel ricevere li Conversi alla Religione, la principal cosa, su cui debbano essere esaminati, sia sulla Dottrina Cristiana, secondo viene specialmente prescritto dai Decreti della san. memor. di Clemente VIII. *De Educatione Novitiorum*; e non trovandoli ammaestrati, come conviene, in niun conto li ricevano,

Secondo. Che in tutte le maniere, e senza, che vi sia scusa alcuna, che possa darne esenzione, facciano in tutti li Conventi in ciascuna Domenica, o altro giorno della settimana, che dal Superior Locale sarà stimato più opportuno, ai Laici Professi, Terziarj, o Oblati, da un Padre, che egli giudicherà capace, spiegare la Dottrina Cristiana, il Catechismo, e qualche punto della Regola, che riguarda i doveri, e gli Obblighi precisi della loro vita Regolare, e specialmente appartenenti al Voto di Povertà.

Terzo, Che portandosi essi Provinciali in visita, come altresì qualche altro in grado di Visitatore, tra le più importanti cose, che con maggior premura debbano inquirere, sia l'informarsi, se i Superiori Locali facciano adempire una tale spiega della Dottrina Cristiana, e se esattamente si eseguisca; Esaminando anche i detti Laici con osservare, come siano in quella istruiti, e nel caso, che ritrovino dell'igno-

ran-

ranza ne'medesimi, e che tal'esercizio non sia esattamente pratticato, rigorosamente gastighino, ed Essi, ed i Superiori Locali a misura della loro trascuraggine, anche col privarli e sospenderli dall'Officio; come dalla Sacra Congregazione non si mancarà, essendo avvisata, che si usi da qualche Superior Locale della negligenza di procedere a quei condegni gastighi, anche di privazione di voce Attiva, e Passiva, ed altri, che crederà convenevoli.

Quarto. Ed acciocchè si mantenga sempre vivo ne'Superiori Locali l'adempimento di tal' Ordine, è mente della Sacra Congregazione, che questa sua Lettera da' medesimi si faccia leggere due volte l'anno in pubblico Refettorio di ciascun Convento nella stessa maniera, che si prattica di altri simili Ordini.

E'sicura la stessa Sacra Congregazione, che V. P. non tralascierà col suo commendabile Zelo adempiere quanto le vien prescritto, invigilando nella più attenta, ed efficace maniera, che un dovere di sì grand' importanza, qual'è l'istruzione nella Dottrina Cristiana in Persone Religiose, sia nel di lei Ordine eseguito con ogni esattezza. E nell'attendere il riscontro dell' esecuzione, che si farà sollecitamente data ai Commandi delle E.E. Loro auguro alla Paternità Vostra ogni felicità.

Roma 15. Marzo 1758.

Al piacer di V. Paternità

F. G. A. Cardin. Guadagni Prefetto.

Dom. Arcivesc. di Nicomedia Segret.

In sequela pertanto di quanto ci viene imposto dalla medesima Sagra Congregazione incarichiamo strettamente la P. V. a dar pronta esecuzione a' sui Ordini, che per mezzo d' una Circolare notificherà a tutti li Superiori Locali, quali dovranno far copia di questa Nostra per Leggerla ogni sei mesi in piena Communità. Sarà poi suo peso, venga da medesimi eseguita in tutte le sue parti; e con autentico attestato ci farà costare di venir pratticato da Essi quanto nella presente si prescrive, sotto pena, in caso d' inosservanza della privazione dall'Officio, e d'altre a nostro arbitrio: E cordialmente salutandola, le diamo la Serafica Benedizione.

Roma Araceli 1. Aprile 1758.

D. V. P.

F. Clemente di Palermo
Ministro Gener.

Per Commandamento di S.P.Rev. F. Vincenzo Scutari già Diff. Gener., e Segretar. General. dell' Ordine.

62 *Alla Santità di Nostro Signore Papa*

BENEDETTO XIV.

Per F. Clemente di Palermo Ministro Generale De' Minori.

BEATISSIMO PADRE.

Fra Clemente di Palermo Ministro Generale dell'Ordine de' Minori prostrato umilmente al bacio de' Vostri Santissimi piedi espone, come da molti Religiosi del suo Ordine viene continuamente, e con premurose istanze richiesto della Facoltà di visitare i Luoghi Santi di Roma, di Loreto, del Monte d'Alverna, d'Assisi, e di Varallo, di manieracche non accordandosi loro la ricercata licenza per impedire il vagare de' Frati, o per altri giusti motivi; replicano essi le istanze, interponendovi anco degli impegni, e riducendo spesse volte il Superiore in angustie. Desiderando pertanto l'Oratore impedire per quanto può simili inconvenienti con qualche compenso, per cui e guadagnassero per una parte i Tesori delle Sagre Indulgenze, annesse alla visita de' riferiti Santuarj; nè si discostassero per l'altra da' Conventi di loro Collocazione; Supplica devotamente la Somma Clemenza di Vostra Santità della Grazia, che tutti i Religiosi dell' uno, e dell' altro Sesso, soggetti alla sua Ubbidienza, potessero far acquisto delle sudette Indulgenze con qualche divoto Pellegrinaggio pe' respettivi Chiostri, e successiva Visita delle proprie Chiese, cioè: Per le Sette Chiese di Roma girando pel Chiostro sette volte, e visitando in fine il SS. Sagramento: Pel Santuario di Loreto con tre giri pel Chiostro, ed una visita all'Altare, o Immagine della Beatissima Vergine: Con simili tre giri, e visita all'Altare, o Immagine del SS. Crocifisso pel Sagro Monte di Varallo: E finalmente con tre consimili giri, e visita all' Altare, o Immagine del P. San Francesco per li Santuarj d'Assisi, e dell'Alverna; pregando sempre in detti giri, o Pellegrinaggi, e respettive Sagre Visite per l'Esaltazione della S. Madre Chiesa, estirpazione dell'Eresie, Conservazione del Sommo Pontefice; e per la Pace, e Concordia de' Principi Cristiani.

Che della Grazia &c.

Ex Audientia Sanctissimi die 28. Aprilis 1758.

Sanctissimus attentis expositis, Ministri Generalis Oratoris precibus annuendo, omnibus, & singulis Religiosis Viris, atque Mulieribus Ordinis Minorum Sancti Francisci eidem Ministro Generali subjectis, unumquodque ex introscriptis piis Exercitiis devote peragentibus, semel in anno, eo nimirum respective die, quo præmissa Sacramentali Confessione, sumptaque Sanctissima Eucharistia, & pias ad Deum preces, ut in Supplici libello enunciatur, fundendo, hujusmodi exercitium peregerint, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, in forma Ecclesiæ consueta, benigne concessit.

Loco ✱ Sigilli.

J. C. Boschi Secr.

INSTRUCTIO. 63

Pro examine illorum Testium, qui inducuntur pro contrahendis Matrimoniis, tam in Curia Eminentiss. D. Cardinalis Urbis Vicarii, quam in aliis Curiis cæterorum Ordinariorum.

1. In primis Testis moneatur de gravitate Juramenti, in hoc præsertim negotio pertimescendi, in quo Divina simul, & humana Majestas læditur, ob rei, de qua tractatur, importantiam, & gravitatem, quod imminet pœna triremium, & fustigationis deponenti falsum.

2. Interrogetur de nomine, & cognomine, patria, ætate, exercitio, & habitatione.

3. An sit Civis, vel exterus, & quatenus sit exterus, quanto tempore est in loco, in quo Testis ipse deponit.

4. An ad examen accesserit sponte, vel requisitus: Si dixerit accessisse sponte a nemine requisitus, dimittatur, quia præsumitur mendax: Si vero dixerit accessisse requisitus, interrogetur a quo, vel a quibus, ubi, quando, quomodo, coram quibus, & quoties fuerit requisitus, & an sciat adesse aliquod impedimentum inter contrahere volentes?

5. Interrogetur, an sibi pro hoc testimonio ferendo fuerit aliquid datum, promissum, remissum, vel oblatum a contrahere volentibus, vel ab alio ipsorum nomine.

6. Interrogetur, an cognoscat ipsos contrahere volentes, & a quanto tempore, in quo loco, qua occasione, & cujus qualitatis, vel conditionis existat? Si responderit negative, Testis dimittatur; Si vero affirmative.

7. Interrogetur, an contrahere volentes sint cives, vel exteri? Si responderit esse exteros, supersedeatur in licentia contrahendi, donec per litteras Ordinarii ipsorum contrahendi volentium, doceatur de eorum libero statu, de eo tempore, quo permanserunt in sua Civitate, vel Diœcesi. Ad probandum vero eorumdem contrahere volen-

tium

tium statum liberum pro reliquo temporis spatio, scilicet usque ad tempus, quo volunt contrahere, admittuntur testes idonei, qui legitime, & concludenter deponant statum liberum contrahere volentium, & reddant sufficientem rationem causæ eorum scientiæ, absque eo quod teneantur deferre attestationes Ordinariorum locorum, in quibus contrahere volentes moram traxerunt. Si vero responderit, contrahere volentes esse cives.

8. Interrogetur sub qua Parochia hactenus contrahere volentes habitarunt, vel habitent de præsenti?

9. Item an ipse Testis sciat, aliquem ex prædictis contrahere volentibus quandoque habuisse uxorem vel maritum, aut professum fuisse in aliqua Religione approbata, vel suscepisse aliquem ex Ordinibus Sacris, Subdiaconatum scilicet, Diaconatum, vel Presbyteratum, vel habere aliud impedimentum, ex quo non possit contrahi Matrimonium? Si Testis responderit, non habuisse uxorem, vel maritum, neque aliud impedimentum, ut supra.

10. Interrogetur de causa scientiæ, & an sit possibile, quod aliquis ex illis habuerit uxorem, vel maritum, aut aliud impedimentum &c., & quod ipse Testis nesciat? Si responderit affirmative, supersedeatur, nisi ex aliis Testibus probetur concludenter non habuisse uxorem, vel maritum, neque ullum aliud impedimentum &c. Si vero responderit negative.

11. Interrogetur de causa scientiæ, ex qua deinde Judex colligere poterit, an Testi sit danda fides? Si responderit contrahere volentes habuisse uxorem, vel maritum, sed esse mortuos.

12. Interrogetur de loco, & tempore, quo sunt mortui, & quomodo ipse Testis sciat, fuisse conjuges, & nunc esse mortuos? Et si responderit mortuos fuisse in aliquo Hospitali, vel vidisse sepeliri in certa Ecclesia, vel occasione militiæ sepultos fuisse a militibus: non detur licentia contrahendi, nisi prius recepto testimonio authentico a Rectore Hospitalis, in quo prædicti decesserunt, vel Rectore Ecclesiæ, in qua humata fuerunt eorum cadavera, vel, si fieri potest, a Duce illius cohortis, in qua descriptus erat miles; Si tamen hujusmodi testimonia haberi non possunt, Sacra Congregatio non intendit excludere alias probationes, quæ de jure communi possunt admitti, dummodo sint legitimæ, & sufficientes.

13. Interrogetur an post mortem dicti conjugis defuncti, aliquis ex prædictis contrahere volentibus, transierit ad secunda vota? Si responderit negative.

14. Interrogetur an esse possit, quod aliquis ex illis transierit ad secunda vota, absque eo quod ipse Testis sciat? Si responderit affirmative, supersedeatur in licentia, donec producantur testes, per quos negativa coarctetur concludenter. Si vero negative.

15. Interrogetur de causa scientiæ, qua perpensa, Judex poterit judicare, an sit concedenda licentia, necne?

16. Si contrahentes sunt vagi, non procedatur ad licentiam contrahendi, nisi doceant per fides Ordinariorum suorum esse liberos, & in aliis, servata forma *Concil. Trid. in cap. Multi sess.* 24. Fides, aliaque documenta, quæ producuntur de partibus, non admittantur, nisi sint munita Sigillo, & legalitate Episcopi Ordinarii, recognita saltem per testes, qui habeant notam manum, & sigillum, & attente consideretur, quod fides, seu testimonia bene, & concludenter identificent personas, de quibus agitur.

17. Pro testibus in hac materia, recipiantur magis consanguinei, quam extranei, quia præsumuntur melius informati, & cives magis, quam exteri, nec admittantur homines vagi, & milites, nisi data causa, & maturo consilio; Et Notarius exacte describat personam Testis, quem si cognoscit, utatur clausula, *mihi bene cognitus*; sin minus, examen non recipiat, nisi una cum persona Testis, aliqua alia compareat cognita Notario, & quæ attestetur de nomine, & cognomine ipsius Testis, necnon de idoneitate ejusdem ad testimonium ferendum. Et hujusmodi examinibus debet interesse in Urbe, ultra Notarium, Officialis specialiter deputatus ab Eminentiss. Vicario; & extra Urbem, vel Vicarius Episcopi, vel aliqua persona insignis, & idonea ab Episcopo specialiter deputata; Alias puniatur Notarius arbitrio Sacræ Congregationis, & Ordinarius non permittat fieri publicationes.

18. Ordinarii præcipiant omnibus, & singulis Parochis in eorum Diœcesibus existentibus, ut pro Matrimoniis cum exteris contrahendis, non faciant publicationes in eorum Ecclesiis, nisi certiorato Ordinario, a quo, vel ejus Vicario Generali prius teneantur fidem authenticam reportare, quod pro tali Matrimonio fuerint examinati testes in eorum Tribunali, qui probant statum liberum contrahere volentium &c. Contravenientes autem severe puniantur.

Franciscus Riccardus S. Rom.
& Univers. Inquisit. &c.

Loco ✠ Sigilli.

Anno 1670. die 30. Mensis Augusti &c. supradictum 64
Decretum publicatum fuit.

Dubia aliquot circa exterorum Matrimonia cum responsionibus Sacræ Congregationis.

Ordines ultimo loco ab Urbe emanati circa Matrimonia cum exteris contrahenda, inter alia disponunt, quod Ordinarii præcipiant omnibus, & singulis Parochis in eorum Diœcesibus existentibus, ut pro Matrimoniis cum exteris contrahendis, non faciant publicationes in eorum Ecclesiis, nisi certiorato Ordinario a quo, vel ejus Generali Vicario, prius teneantur fidem authenticam reportare; quod pro tali Matrimonio fuerint examinati testes in eorum Tribunali, qui probant statum liberum contrahere volentium.

1. Quæritur, an illi ex Diœcesibus circumvicinis, & ipsi teneantur tales probationes facere? An vero sufficiat fides denunciationum in eorum Diœcesibus factarum cum legalitate Ordinarii, & probatio eorum status post discessum ab ipsa Diœcesi?

℞. Hujusmodi habentur pro exteris, & consequenter tenentur probationes facere.

2. Item an contrahere volentes in confinibus eorum Diœcesis habitantes, & ob vicinitatem ab eorum Rectoribus cogniti, teneantur easdem facere probationes? An vero sufficiant publicationes ab ipsis rectoribus faciendæ?

℞. Etiam illi tenentur facere probationes.

3. An easdem teneantur facere probationes ii, qui ante ætatem nubilem a propria Diœcesi discedentes, ad aliam se contulerunt, & in ea postmodum habitaverunt?

℞. Non tenentur, quia non fuerunt extra Diœcesim pomœre habili ad contrahendum.

4. An in Civitate, in qua milites Hispani, Teutonici, Alemani, Galli, & aliarum longinquarum regionum residere solent, idem cum ipsis sit servandum, vel sufficiat probationes in ipsa Civitate recipere de eorum statu a testibus ipsarum regionum de negotio edoctis?

℞. Tenentur facere probationes juxta formam Instructionis, quia illi facilius committunt Polygamiam.

5. An facta per Parochum monitione Ordinario contrahere volentis, fides status ejusdem sit ab eodem Parocho, vel a contrahere volente reportanda?

℞. Tenetur fidem reportare, & Parocho consignare is, qui vult Matrimonium contrahere; sed est in libertate Parochi hujusmodi onus in se assumere.

6. An eædem probationes sint servandæ in casu necessitatis, & ab existentibus in articulo mortis, sic contrahere volentibus, intra quem scilicet probabiliter non adsit tempus sufficiens faciendi diligentias; Cum hoc etiam, quod si infirmus forte convaluerit, debeant fieri diligentiæ, juxta Instructionem, antequam simul conveniant.

℞. Non sunt servandæ in articulo mortis.

7. An requiratur attestatio proprii Ordinarii pro exteris, qui per decem annos, & ultra, domicilium acquisierunt in loco, ubi sunt Matrimonium contracturi, si eorum status liber probetur per testes fide dignos, tam originis, quam domicilii?

℞. Requiritur.

8. An requiratur dicta attestatio pro illis exteris, qui unicam, vel plures duxerunt, & e contra, si mortuæ fuerint in loco, ubi iterum Matrimonium contrahere desiderant, ac amplius post mortem a dicto loco non discesserunt?

℞. Requiritur pariter,

Has easdem responsiones habet Synodus Bononien. 1699. Typis edita in Appendice pag. 230.

Et cum dubio, ac responsione quarto consonant responsio-

nes Sacræ Congregationis Concil. datæ dubiis propositis, & ab eadem Sacr. Congregat. Inquisitionis remissis 6. *Martii* 1654. Quia Cappellani exercitus sine Indulto Apostolico hujusmodi Matrimoniis assistere non possunt; Et quamquam hoc Indultum, aliquando Principibus, & Regibus Catholicis concedatur, illud tamen expediri solet cum clausula, quod Cappellani exercitus Matrimonia faciant, & Sacramenta ministrent, & conferant dumtaxat, quando exercitus in actuali expeditione reperitur; Secus vero quando milites in stationibus, & præsidiis degunt, & ita expediri debere, resolutum fuit a Congregatione deputata Concilii 29. *Septembris* 1690.

Ita apud Monacell. tom. 3. in Appendice ad Formularium Instructione VI. pag. 220. 221. & 222. impressionis Romanæ 1709.

65 ## DE RITU, ET USU,

Cerearum Formarum, quæ benedici, & consecrari solent a Romano Pontifice Formula impressa de mandato Sanctiss. Domini Nostri Benedicti XIV. anno 1752.

Pervetustus in Ecclesia Romana ritus est ille, quo Summi Pontifices benedicere, & consecrare solent Cereas Formas, quæ *Agnus Dei* vulgo appellantur. In Ordine Romano, qui eruditorum judicio antiquior est sæculo octavo, innuitur prefatus Ritus, In Cæremoniali vero ejusdem Romanæ Ecclesiæ designantur materia, forma, & preces in hujusmodi consecratione adhibendæ, quæ Sacras continent, mysticasque significationes.

Conficiuntur hi *Agnus Dei* ex Cera alba, pura, virginea, quo humana denotatur natura a Christo, virtute Divina, sine ulla mixtione, aut contagione culpæ, in purissimo Mariæ Virginis utero assumpta. Agni imago in illis imprimitur, Agni illius immaculati symbolum, qui pro humana reparatione, in Ara Crucis immolatus est, Adhibetur Aqua benedicta, quo nimirum elemento, cum in veteri, tum in novo Fœdere, præclara Sacramenta, & prodigia a Deo effecta sunt, Miscetur in ea Balsamum, quo bonus Christi odor significetur, quem in omni actu, & conversatione redolere debent Christifideles. Superinfunditur Chrisma, quo res aliæ Divino cultui specialiter addictæ veluti Templa, Altaria, Sacerdotes, præparari solent, ac consecrari, atque in eo præstantissima virtutum omnium Charitas figuratur.

In Aqua igitur prius benedicta, ac Balsamo, & Crismate mixta, Cerei illi *Agnus Dei* immerguntur, & Summus Pontifex, tam ante, quam post mersionem sanctissimis precibus Deum exorat, ut eas Formas benedicere, sanctificare, & consecrare dignetur, iisque tantam impertiat virtutem, ut quicumque recta fide, ac vera pietate iisdem usus fuerit, hæc dona, ac beneficia consequatur.

I. Ut aspectu, vel contactu Agni in Cereis illis formis impressi excitentur Fideles ad memoranda sub eo Symbolo Redemptionis nostræ mysteria, conceptisque grati animi sensibus Divinam in nos Bonitatem benedicant, veneremur, ac diligant: fidentes fore, et per eam, peccatorum veniam obtineant, & maculas omnes abstergant.

II. Ut ad vivificæ Crucis signum in iisdem Cereis impressum maligni Spiritus contremiscant, & fugiant, facessant grandines, subsidant venti, dissipentur tonitrua, abigantur turbines, fulgura, & tempestates

III. Ut Divinæ benedictionis virtute, non prævaleant diabolicæ fraudes, insidiæ, & tentationes.

IV. Ut Parturientes cum fœtu incolumes serventur, eumque feliciter in locum emittant.

V. Ut iisdem devote utenti nulla dominetur adversitas, nulla noceat pestilentia, aerisque corruptio, nullus comitialis morbus eum corripiat, nulla maris tempestas, nullum incendium, nulla inundatio, nulla adversus eum prævaleat malignitas.

VI. Ut in prosperis, adversisque casibus Divina protectione muniatur, ab humanis, vel diabolicis insidiis, a subitanea, & improvisa morte, a cunctis denique malis, & periculis liberetur, per Vitæ, ac Passionis Jesu Christi mysteria.

Mirabiles hujus Sacri virtutes explicatæ jam olim fuere, atque his versibus comprehensæ.

Pellitur hoc signo tentatio Dæmonis atri,
Et pietas animo surgit, abitque tepor.
Hoc aconita fugat, subitæque pericula mortis,
Hoc & ab insidiis vindice tutus eris.
Fulmina ne feriant, ne sæva tonitrua lædant,
Ne mala tempestas obruat, istud habe.
Undarum discrimen idem propulsat, & ignis,
Ullaque ne noceat vis inimica valet.
Hoc facilem partum tribuente, puerpera fœtum
Incolumem mundo profert, atque Deo.
Unde, rogas, uni tam magna potentia signo?
Ex Agni meritis, haud aliunde fluit.

Quæ quidem beneficia, & gratiarum dona a bonorum omnium Largitore Deo fidelibus tribui, ac concedi, virtute hisce Sacris Cereis communicata per benedictionem, ac precationes in primis, qua Christi Vicarius Romanus Pontifex universæ Ecclesiæ nomine in eorum consecratione fundere solet, res est firmiter omnino credenda, ac variis, eximiisque miraculis sæpissime confirmata. Quod si optatus non semper obtineatur effectus, id non defectui virtutis rei sacræ, sed vel infirmæ, exiguæque utentium Fidei, ac devotioni, vel alteri occultæ causæ Deo compertæ, ac probatæ, tribuendum est.

Sic ad litteram habetur in Appendice num. V. ad Tomum Tertium Bullarii Benedicti XIV.

Supplex libellus cum rescripto pro moderatione Bullarum circa expulsionem Incorrigibilium.

BEATISSIMO PADRE.

Intus.

Nel prossimo passato Capitolo Generale dell' Ordine de' Frati Minori celebrato in Milano tra gl' altri Statuti fatti, e stabiliti di commune consenso di tutta la Religione, e di già stampati coll' approvazione della Santità Vostra, si legge al numero 4. Supplicetur Sanctissimus ab Officialibus Curiæ &c. 66
pro moderatione Bullæ expulsionis Incorrigibilium ad normam Statutorum antiquorum. *Supplica per tanto Vostra Beatitudine a nome di tutto l' Ordine Fra Giuseppe Maria d' Evora Commissario Generale di Curia del medesimo, acciò derogando alle Costituzioni della Santa Memoria de' Papi Urbano VIII. ed Innocenzo XII. circa questa materia, come quelle, che secondo l' esperienza ha dimostrato, non possono mai ridursi in pratica, si compiaccia permettere il servarsi l'ordine degli Statuti antichi, a tenore del foglio ingiunto, e qui sotto trascritto, in un Congresso Generale dopo matura riflessione, ed esame conchiuso, ordinando, che basti alli medesimi Statuti aggiungersi con rescritto della Santità Vostra, senz' altra ulteriore spedizione di Decreto, Bolla, o Breve. Che della Grazia &c.*

In expulsione Incorrigibilium universo Ordini nostro maxime salubri, & necessaria, nedum ad Religiosam pacem confovendam, atque candorem Ordinis conservandum; ejectis perturbatoribus, & scandolosis Fratribus suo malo exemplo, & conversatione alios pervertentibus, & propterea a Seraphico Patre Nostro Francisco in suo testamento maledictis; verum etiam ad ipsam Regularem disciplinam, ubi viget, augendam, & ubi deficit, instaurandam, ob timorem exinde inquietis, & discolis incutiendum; Servato jure communi, Reus post tria delicta gravia ejusdem, vel diversæ speciei intra, vel extra claustra commissa, si aliquando de iis monitus, & punitus juridice, vel paternaliter fuerit, & constet per juridica acta, vel per Provinciæ Regesta, in carceribus per aliquod tempus detineatur, & examinatis actis alias factis; seu sententiis contra Reum ipsum alias latis, vel novis actis denuo confectis; si juridice tria gravia delicta, ut supra dictum est, probata sint, a suo Ministro Provinciali cum Provinciæ Definitorio incorrigibilis declarari possit, non tamen expelli, nisi prius a Superiore Generali, cui acta hujusmodi mittenda sunt, de consilio sex graviorum Patrum, & cum voto D. Consultoris sæcularis, ejectionis sententia approbata, & confirmata sit; Si Sanctissimo Domino Nostro placuerit.

Foris

Alla

Alla Santità di Nostro Signore

PAPA BENEDETTO XIII.

Per

Fra Giuseppe Maria d' Evora Commissario Generale di Curia.

Rescriptum.

Ex audientia Sanctissimi 6. Decembr. 1729. Sanctissimus annuit, dummodo non adversetur Constitutioni *Universalis &c.*

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Card. Lercari.

Notificazione di Affettata Santità.

67 *Noi Fra Alexandro Pio Sauli da Forlì dell'Ordine de' Predicatori, Maestro di Sacra Teologia, Commissario Generale della S. Romana, ed Universale Inquisizione.*

„ Avendo Anna Apollonia Manfredi da Perizano Zitella di anni 30. con studiose invenzioni procurato di esser tenuta in concetto di Santa, con aver vantato visioni, e apparizione di Angeli, della Santissima Vergine, e di Gesù Cristo, Stimmate, ed altre cose credute prodigiose, e grazie particolari di Dio.

„ E costando dagli Atti fabricati sopra le cose predette, e dalla di lei confessione giuridicamente fatta in questo S. Officio doppo la di lei riduzione alle Carceri del medesimo, essere stati inganni, jattanze, falsità, e finzioni respettivamente le asserite di lei Visioni, apparizione di Angeli, della Santissima Vergine, e di Gesù Cristo, stimmate, ed altre cose, come sopra credute prodigiose, e grazie particolari di Dio.

„ Per tanto in esecuzione del Decreto della Sagra Congregazione del S. Officio, a fine che il pubblico resti disingannato, e per togliere dalle menti di ogn'uno qualunque falsa Credenza della Santità della medesima.

„ Notifichiamo, e dichiariamo, che la Santità della suddetta Anna Appollonia Manfredi e stata affettata, e finta, le cose predette sono state respettivamente false, e supposte; E perciò la medesima è stata condannata dal S. Officio alla Carcere.

„ Niuno pertanto ardisca inavvenire, di asserire, o tenere la suddetta Anna Appollonia Manfredi come Santa per le cose suddette sotto pena ad arbitrio degli Eminentissimi, e Reverendissimi Signori Cardinali Inquisitori.

„ Dato dal Palazzo del medesimo S. Officio questo „ dì 21. Luglio 1746.

„ F. Alessandro Pio Sauli
„ Commissario Generale del S. Officio.

Loco ✠ Sigilli.

Paolo Antonio Capellone Notaro.

„ Die 23. Julii 1746. Supradicta Notificatio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Palatii Sancti Officii, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Remolatium Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

DECRETUM. 68

Feria V. Die XXIII. Novembris 1747.

In Congregat. Generali Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Quirinali coram Sanctissimo D. N. Domino Benedicto Divina Providentia PP. XIV. ac Eminentissimis, et Reverendissimis DD. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in tota Republica Christiana contra Hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Proposita Causa contra Sororem Angelam Franciscam Zappata Monialem professam Monasterii S. Claræ Cherii, et ad præsens degentem in Monasterio S. Agnetis Civitat. Astæ Pompejæ inquisitam ob affectatam Sanctitatem, SS. D. Noster auditis Votis supradictorum Eminentissimorum, et Reverendissimorum DD. Cardinalium Generalium Inquisitorum, decrevit, quod dicta Soror Angela Francisca detineatur in eodem Monasterio S. Agnetis, in quo nunc degit, ipsique fiat præceptum de non accedendo ad Crates, Januas, et Locutoria Monasterii, et de non scribendo Epistola absque Superiorissæ licentia sub pœna in casu Contraventionis in unoquoque ex dictis Capitibus, Carceris formalis in eodem Monasterio ad annum pro qualibet vice. Quod diebus Veneris jejunet in pane, et aqua per quinquennium, et in Sabatis recitet Rosarium integrum Beatæ Virginis usquequo vixerit: insuper quod deputetur ei doctus, et prudens Confessarius, qui eam instruat, et dirigat, nec sine ejus licentia accedat ad Sacram Synaxim.

Quod Præpositus denique Podaverini Carolus Canonica, Canonicus Franciscus Cuggia, & Sacerdos Gaspar Antonius Bosco Directores olim præfatæ Monialis acriter moneantur. Tandem, quod hujusmodi Decretum publicetur.

Supradictum Pontificium Decretum a Suprema, ac Sacra Congregatione Eminentissimorum, & Reverendissimorum, Dominorum S. R. E. Cardinalium Inquisitorum Generalium sub die 2. currentis mensis Decembris nobis transmissum, ut juxta mentem Sanctissimi Domini Nostri Divina providentia PP. Benedict. XIV. publicaretur; ordinamus ipsum typis mandari, & sic impressum publico exhiberi. In quorum &c.

Dat. in S. Officio Taurini die 12. Decemb. 1747.

F. Jo. Dominicus Allonus Ordinis Prædicatorum Magister, & Vicarius Generalis S. Officii Taurini.

F. Jo. Thomas Villata Ordinis Prædicatorum S. Officii Taurini Sec.

Taurini. Apud Alexandrum Franciscum Vimercatum Impressorem S. Officii.

RECEN-

RECENTIORES ALIQUOT CONSTITUTIONES, ET DECRETA REGNANTIS S. P. CLEMENTIS XIII.

1 ## JUBILEUM UNIVERSALE

CLEMENS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Litteras inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

ENIMUS in altitudinem Maris, & nos, adversis luctantibus ventis, tempestas aquarum Nos demergat, gemitibus inenarrabilibus ad Deum clamavimus ut in suscepto a Nobis Apostolatus Officio, & in gerendo hoc gravissimo munere, viribus nostris longe impari efficacissimæ gratiæ suæ opem, & præsidium copiose largiatur, & preces nostras, quas in hac die tribulationis prolixe effundimus, benignissime suscipiat. Quis enim tota mente, atque totis artubus non contremisceret? Quis maximo timoris cruciatu non ageretur? Quis præ tristitia penitus non conficeretur, statuens ante oculos, & diligentissime perpendens Catholicæ Religionis, & hujus Apostolicæ Sedis mœstissimam faciem? Quis denique acerbissime non defleret tot horrida vulnera & fidei, & disciplinæ, & juribus nostris inflicta? Sed non opus est tot mala commemorare, & referre, & silentio præterire remedia, quibus tot jacturis possumus subvenire. Nullus est morbus tam magnus, tam diuturnus, tam desperatus, qui sanari non possint, vel cui certe opitulari non valeat pro ineffabili sua Clementia Omnipotens Deus, cujus misericordia superexaltat Judicium. Adeamus ergo cum fiducia ad Thronum ejus tempore opportuno, arma enim nostra, quibus tot malis fortiter constanterque obsistere possumus, sunt Preces, & Lacrymæ, Jejunia, & Eleemosynæ; scimus quod si manserimus in eo, & verba ejus in nobis manserint, quodcumque voluerimus, petemus, & fiet nobis. Convertamur igitur ad Deum in toto corde nostro, in jejunio, in fletu, in planctu, nec avertamus faciem ab ullo Paupere, ita enim fiet, ut nec a nobis avertatur facies Domini. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu peragantur, priscum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum morem sequuti, cœlestium munerum thesauros, quorum dispensatio fidei nostræ commissa est, proximis diebus, quibus Catholica Ecclesia sacras Quatuor Temporum observationes annua recolit devotione, pro felici nostri Pontificatus initio erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui solemni Processioni, quam Dominica decimaoctava post Pentecosten, die videlicet decimaseptima currentis mensis Septembris ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino, agemus, devote interfuerint, vel S. Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris præfatæ Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proxime subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint; ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint: cæteris vero extra Urbem prædictam, ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designatione designatinnis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciende decurrendarum saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua se domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel Majori, aut Parochiali loci eorum domicilii eamdem indulgentiam consequi possint & valeant. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam ecclesiasticis sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis eis in alia pietatis opera commutato, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi poenitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam laicis, quam ecclesiasticis sæcularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemque Presbyterum Confessarium tam sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ob homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in Litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per qualcumque nostras, aut Romanorum Puntificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis quomodocumque reservatis, in foro Conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant; insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorum-

rumque Vicariis, & Officialibus, vel, iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut eum præsentium Litterarum transumpta, aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & ab Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denuntiati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon Regula nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenore præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Septembris 1758. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Card. Passioneus.

Anno a Nativitate Domini Nostri JESU CHRISTI millesimo septingentesimo quinquagesimo octavo; Indictione sexta, die vero undecima Septembris, Pontificatus Sanctissimi in CHRISTO Patris, & D. N. D. CLEMENTIS Divina Providentia Papæ XIII. *anno primo, supradictæ Litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & sanctæ Mariæ Majoris, in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis per me Dominicum Contini Apost. Curs.*

Joseph Olivietani Mag. Curs.

EPISTOLA ENCYCLICA.

Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis

CLEMENS PAPA XIII.

Venerabiles Fratres salutem, & Apostolicam Benedictionem.

A Quo die Nobis præter opinionem nostram, incredibile illud accidit, ut ad Sacram B. Petri Sedem, omnium Ecclesiarum Verticem, nostra divinitus tolleretur humilitas, in acerrima illa cogitatione, perpetuaque cura versati, nimio plus oneris, quam quantum ferre possimus, esse nobis impositum; tristitiæ, & lacrymis nos plane tradidissemus, nisi quiddam simile, quod Sanctissimo Prophetæ, Israelisque impigro Duci contigit, a nimio nos mœrore deterruisset. Inclamans enim Moyses Dominum (*Num.* XI. 11. 14.): Cur, inquit, afflixisti Servum tuum? Et cur imposuisti pondus universi populi hujus super me? Non possum solus sustinere omnem hunc populum, quia gravis est mihi. Quem, ne deficeret animo, quodque susceperat onus bene ut perferret, congregare sibi jussit Deus septuaginta Viros de Senibus Israel, quibus Moysis spiritum indidit, ut populi essent magistri, & sustentarent cum illo onus, nec solus Moyses gravaretur. Nunc igitur illa consolatio nos una sustentat, venerabiles Fratres, quod vos multo antea Deus ipse a reliqua Fidelium multitudine ad regendarum curam animarum adsciverit; Socios Nobis, & adjutores dederit; ac suo ipsius spiritu, cum Episcopalibus Mysteriis initiati estis, abunde repleverit: ut Nos jam Dei ope primum, virtuteque confisi, singulari deinde, quo flagratis, vestri muneris obeundi studio, vestraque freti sapientia, plurimum de nostra tristitia, & sollicitudine ademptum esse arbitremur. Itaque tum ut consolemur in nobis (*Rom.* I. 12.) per eam, quæ invicem est, fidem vestram atque nostram; tum ut vestram (II. *Petri* III. 1.) excitemus in commonitione sinceram mentem, has litteras ad vos scribimus; tum vero maxime, ut, quos adversus teterrimum humani generis hostem, veluti instructa acie ardentes novimus, & erectos; tamen quo alacriores, erectioresque ascendatis ex adverso, stantesque (*Ezech.* XIII. 5.) in prælio pro domo Israel dimicetis, ad rem bene gerendam vos adhortemur.

Quo quidem in bello tam multiplici, tamque periculoso spes victoriæ eo melior erit, & exploratior, quo (*Ephes.* IV. 3.) arctiore vinculo pacis unitatem servabimus. Eo igitur, Venerabiles Fratres, viribus omnibus incumbat charitas vestra, ut funditus e Fidelium animis vel ipsa tollantur hujuscemodi certaminum semina. Vestrum est id sedulo præstare, ut omnes (*I. Petri III.* 11.) inquirant pacem, (*Rom. XIV.* 19.) omnes sectentur, quæ pacis sunt. Ipse enim Dominus Jesus, paulo antequam Passioni se dederet, (*Joan. XIV.* 27.) Pacem relinquo vobis, ait Apostolis, pacem meam do vobis. Nec Apostolis tantum, sed & nobis reliquit pacis hæreditatem: (*Joan. XVII.* 20. 21.) Non pro eis, inquit, tantum, sed & pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me, ut omnes unum sint, sicut Pater in me, & ego in te; ut & ipsi in nobis unum sint. Hanc tantam hæreditatem, tamque præclaram a Christo Domino nobis traditam, videre quæso, Venerabiles Fratres, ut animorum dissensionibus extinguendis constanter, & perpetuo retineamus. Hujus autem hæreditatis pignus, ait Apostolus, esse Spiritum Sanctum. Cum autem in ipsius conspectu ipsi nos ponimus, eumque obsecramus, ut ad sanctificandum Ecclesiæ Sacrificium Spiritum Sanctum de Cælo demittat, nihil aliud nobis postulare videmur, nisi ut per gratiam spiritualem in Ecclesia, charitatis unitas indisrupta servetur. Illud vero nos omnes commeminisse oportet, quod quærente Domino, quem dicerent homines esse Filium hominis, & quem ipsum Discipuli crederent, cum alias de eo respondissent aliorum esse opiniones; B. Petrus (*Matth. XIV.* 14. *& seq.*) ex omnium mente, Filium Dei vivi non carne, & sanguine, sed Patre revelante confessus est. Quo quidem omnibus facile apparuit, inter filios lucis, filiosque sæculi illud jam tum fuisse discrimen; ut hi variis inter se, diversisque opinionibus discreparent; illi unitatis initiari mysterio, per omnium Caput, unam omnium per os unius confessionem profiterentur.

Omnes igitur curas vestras, Venerabiles Fratres, in Fidelium coagmentanda pace defigite. Turbæ, (*II. Cor. XII.* 20.) contentiones, æmulationes, animositates, dissensiones conticescant; ut qui Catholici nominis sunt, omnes in (*I. Cor.* I. 10.) eodem sensu, in eadem sententia perfecti sint, idem unanimes dicant, (*II. Cor XIII.* 11.) idem sapiant: illudque intelligant probe, atque animo imbibant, se, qui Christi membra esse velint, non posse concordiam habere cum capite, si discordes voluerint esse cum membris; nec Fratres a summo Patre in Filiis numerari, qui in fratrum charitate non fuerint.

Insignes vero notas, certissimaque charitatis indicia, ne quis erraret in ea re, qua salus humani generis continetur osten-

ostendit nobis Apostolus : Charitas, inquit, patiens est, benigna est. (*I. Cor. XIII.* 4.) Charitas non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non quærit quæ sua sunt, non irritatur. Ex quo illud intelligi debet, unde charitas absit, illam ibi maxime vigere malignitatem, quam homines ab ipsa origine nostra contraximus. Inde tamquam animorum faces, exardescunt arrogantia, superbumque fastidium, & contumacia, & avaritia & intolerantia, & ambitio, & invidentia, & inanis gloriæ cupido, cæteræque animi pravitates, quæ omnes (II. *Petri* I. 4.) ex ejus, quæ in mundo est, concupiscentiæ corruptione gignuntur. Facessant igitur ab Episcopali regimine animi tumor, & contumaces mores. Qui dicimus, nos manere in Christo, (I. *Joan.* II. 6.) debemus, sicut ille ambulavit, & ipsi ambulare; nec aliunde quam a Domino Jesu petendum, quod imitemur, exemplum. Ille enim, orta inter Discipulos contentione, quis eorum videretur esse major, (*Luc.* XXII. 25.) Reges Gentium, inquit, dominantur eorum; vos autem non sic, sed qui major est in vobis, fiat sicut minor, & qui præcessor est, sicut ministrator : Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat. Itaque cum Apostolis interdictus sit a Christo Jesu dominatus, non ad Ecclesiæ principatum, sed ad Ecclesiæ servitutem nos venisse existimemus : atque illuc omnes cogitationes, labores, & consilia nostra conferamus, ut, quæ oves a Domino fidei nostræ commissæ sint, eas integras, & salvas in Ecclesia retineamus; nec quidquam tantopere voluisse videamur, quam earum incolumitati consulere. Quapropter (I. *Petri V.* 1. 2.) Seniores, Apostolorum Principis vos alloquar verbis, obsecro consenior, & testis Christi Passionum, qui & gloriæ communicator; pascite, qui in vobis est Gregem Dei; providentes non coacte quemadmodum mercenarius, (*Joan. X.* 12.) qui videt lupum venientem, & dimittit oves, & fugit; sed spontanee (I. *Petri ubi supra*.) secundum Deum, quemadmodum Pastor, qui dat animam suam (*Joan. ubi supra v.* 11.) pro Ovibus suis : neque (I. *Petri ibid.*) turpis lucri gratia, sed voluntarie; neque ut dominantes in Cleris, sed forma facti Gregis ex animo. Nullum enim tetrius venenum, aut perniciosius dominandi libidine; qua si forte Episcopus corripiatur, Ecclesiam illi creditam, si non interire, vehementer certe labefactari necesse est. Non igitur præesse tantummodo velit Episcopus, sed potissimum prodesse; & forma Gregis factus ex animo, vitæ suæ innocentiam, morum integritatem, pietatem, religionem tamquam facem præferat; in quam populus intuendo, lætus & alacer in via Domini gradietur, cum viderit ducem sibi datum esse, non dominum.

Illud etiam charitatis est maxime proprium præcipua quadam lætitia perfundi, seu potius gaudio efferri, cum quis in Ecclesia Dei pietatis, doctrinæque floreat laude, & salutis animarum vehementer cupidus Sacerdotalis officii munus industria, labore, diligentia graviter exequatur. Ejusmodi vero hominem (*Eccl.* IV. 4.) invidiæ patere proximi sæpiuscule animadvertimus, quam nemo sanus non videat invidorum obtrectationibus prosterni, atque obteri non oportere. Prophetantibus in (*Num.* XI. 27.) castris Eldad, & Medad, Moyses monenti se Josue filio Nun, ut eos probiberet, se maxime velle, respondit, ut vel omnis populus prophetaret : Quid (*Ibid*, *v.* 29.) inquit, æmularis pro me ? Quis tribuat, ut omnis populus prophetet, & det eis Dominus spiritum suum ? Irritari vero, & ita incendi nefas sibi putat Episcopi charitas : abductum noxiis cupiditatibus hominem, illum quidem (II. *Tess.* III. 15.) non quasi inimicum existimat, sed ut fratrem corripit; & blandiendo, cohortando, monendo, ab errore revocat, & in rectam reducit vim. Quod si quid acciderit, in quo graviore verborum castigatione oporteat uti; cavet, ne quid sibi verbum excidat inclementius, & severitate adhibita ab omni abstinet contumelia.

Sed de inanis gloriæ cupiditate, quam quis Episcoporum scopulum recte appellaverit, sileri non potest. Ea profecto nihil charitati fortasse inimicius: quem enim Episcopum exitialis illa pestis corripuerit, & infecerit, adhuc obrepit adulatio; hujus nobilissimam partem, animam scilicet adoritur; hunc venenatis assentationibus capit; huic perpetuo assidet; pravamque illam, qua quisque nostrum maxime decipimur, æstimationem sui nimiam immaniter augendo, eo miserum redigit, ut non amplius Dei, sed sui gloriam quærat; quam tamen vel ipse Christus Dominus negavit (*Joan.* VIII. 50.) se quærere. Adulationem perniciosissimi veluti satellites, & ministri assectantur detractio, & mendacium; ut, bonis egregiisque summotis viris, Episcopi comitatu jam nihil sani, nihil integri reliquum sit.

Propterea monet sapientissimus Salomon, (*Eccle. VII.* 6.) melius esse a sapiente corripi, quam stultorum adulatione decipi : Et, (*Prov. IV.* 24.) Remove a te os pravum : detrahentia labia sint procul a te : Et illud, quod in memoria semper esse debet Episcopis, (*ibid. XXIX.* 12.) Princeps, qui libenter audit verba mendacii, omnes ministros habet impios. Ne (*Galat. v.* 26.) igitur efficiamur inania gloriæ cupidi : ejusmodi (*Philip. III.* 19.) gloria sit in eorum confusione, qui terrena sapiunt. Nos alte spectemus, coelestem illam æternæ gloriæ domum contueamur, nec in ore hominum nostram arbitremur veram, solidam, gravem, esse positam gloriam. (*Rom. III.* 23.) Omnes peccavimus; omnes egemus gloria Dei, omnes necesse habemus, ut (*I. Petri II.* 24.) peccatis mortui, in nobis non ipsi glorificemur, sed (*Joan. XIV.* 13.) glorificetur Pater in Filio; utque (*Philip.* . 11.) repleti simus fructu justitiæ per Jesum Christum in gloriam Dei, cui soli (*Judæ v.* 25.) gloria, magnificentia, & imperium.

Atque inter Justitiæ quidem fructus misericordia in pauperes potissimum est numeranda. Justitia autem illa, (*Philip. III.* 9.) quæ ex fide est Christi Jesu. Verum (*Iacobi II.* 15.) si frater, & soror nudi sint, & indigeant victu quotidiano; dicat autem aliquis ex nobis illis; Ite in pace, calefacimini, & saturamini, non dederimus autem eis, quæ necessaria sunt corpori, quid proderit nobis fides? Sic enim Christianos omnes interrogat Jacobus Apostolus. Et cujuslibet quidem Fidelis, ejus maxime, qui paulo ditior sit, opitulari debet pauperibus misericordia : ii tamen largitatem præcipuo quidam jure suo nostram requirunt, qui res Ecclesiæ, quæ sunt vota Fidelium, pretia peccatorum, patrimonia pauperum, non ut proprias, sed commendatas habemus; nec est æquum est in usus nostros ita nos vindicare, ut nihil reliqui sit iis, quibus fas esset; Nostrum est quod expenditis, clamitare. Etenim unde nam plerique, nisi de bonis Ecclesiæ tanta abundamus affluentia rerum, & copia? De bonis igitur Sponsæ tantum sumendum, quo præsto sint (*I. Timoth. VI.* 8.) alimenta, & quibus tegamur : hisque contenti simus, (*ibid. v.* 6.) quæstum magnum existimantes pietatem cum sufficientia. Quæstus autem ille sane præclarus, cum nobis ea suppetunt abundantius, quibus opus est ad custodiendam Sponsam, nutriendam, ornandamque: omnium vero quæstus luculentissimus, quod eleemosynis a Deo gratiam impetramus, qua cæca mens nostra illustratur; nosque ingenito languore fracti, & jacentes erigimur, & sustinemur. Nam cum esurienti effuderimus (*Isai. LVIII.* 10. 11.) animas nostras, & animam afflictam repleverimus, orietur in tenebris lux nostra, & tenebræ nostræ erunt sicut meridies, & implebit Dominus splendoribus animas nostras.

Profecto ad lumen a Deo menti impetrandum, obtinendamque devotionis gratiam, sine qua Episcopalis officia necesse est relanguescere, magna vis est eleemosynæ : seu oratione, & sacrosancto Missæ Sacrificio nihil efficax magis. Orare (*I. Tessal. v.* 17. 18.) sine intermissione nos jubet Apostolus, & in omnibus gratias agere; hanc enim esse voluntatem Dei, ne fidei, & charitatis spiritum velimus extinguere : qui quidam spiritus (*Rom. VIII.* 26.) infirmitatem adjuvat nostram, & postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Equidem, si quis alius, sapientia Episcopus indiget, quam propterea (*Iacobi I.* 5.) postulet a Deo, & ipse dabit : postulet autem in fide nihil hæsitans : tantamque, si fieri posset, optandum, ut in animo fidem suo excitaret, quanta fide fuit Moyses, qui Deum (*Hebr. XI.* 27.) invisibilem, tamquam videns sustinuit. Ad eam fidem humilitas accedat, oportet; Ego vero, (*Psalm. LIX.* 6.) clamabat David, egenus & pauper sum : Deus adjuva me. Quanti vero sit ponderis perseverantia in oratione, & assiduitas, declarant illa Christi Domini verba : (*Luc. XVIII.* 1.) Oportet semper orare, & non deficere. Atque in ea assiduitate, & constantia Dei numen, (*Habacuc. II.* 3.) si moram fecerit, expectemus; apparebit, & non mentietur; quia veniens veniet, & non tardabit. Cumque non nostras tantummodo curare debeamus infirmitates, sed etiam putare, aliorum mala ad nos pertinere, & ea æque habere ac nostra; vehementius diutius intendenda nobis ad Dominum nostra est oratio; tamquam Ecclesiæ Fidelium interpretes, omnium fidem, spem, & charitatem ante oculos Domini statuentes, quod omnibus in universum, quodque cuique Fidelium opus est, a Domino impetre.

peteremus. Dei autem exorandi viam nobis muniet, & quidvis adipiscendi etiam aperiet augustissimum Eucharistiæ Sacrificium. Idcirco vel maximis nostri muneris occupationibus etiam implicati, Sacrosanctum Jesu Christi Corpus, & Sanguinem non recusabimus, quominus frequenter Deo offeramus nullumque majus putemus nobis datum esse negotium, quam crebro placationis hostiam pro nostris, populique peccatis Deo Patri immolare.

Cumque medii quodammodo simus Deum inter, & homines: quemadmodum ad Deum vota hominum, ita Dei voluntatem ad populum perferamus. Hæc est autem (*I. Thessal. IV. 3.*) voluntas Dei, santificatio nostra. Itaque nostrum est, Venerabiles Fratres, aperire (*Coloss. IV. 3. 4.*) ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi, ut manifestemus, illud ita ut oportet nos loqui. Illud potissimum docendi sunt populi. Christum carnem suam, nostræ excepto peccato, similem, illam quidem non modo sanctam, sed etiam sanctificantem; passibilem tamen, & morti obnoxiam, quæ omnium nostrum vicem repræsentaret, justitiæ divinæ, simulque (*I. Petri III. 18.*) nos itidem obtulisse: eam item, & nos eodem tempore omnibus objecisse cruciatibus, quibus digna erant nostra crimina: damnatam fuisse mortis doloribus; maledictum adversus peccatores in lege pronunciatum subiisse: inter acerbissimos dolores mortuam; legi satisfactum, quidquid esset peccati simile, per Jesu Christi mortem & sepulturam abolitum: E sepulcro Dominum Jesum, cum eadem quidem carne, sed mortalitatis exuviis exuta, & immortalitatis honoribus exornata revixisse; Idcirco peccatoribus, quo justificentur, opus esse mori cum Christo, qui pro illis, eorumque nomine mortuus est: cum Christo sepulcrum ingredi, ut ibi culpa temeratam carnem relinquant: veterem hominem iræ Dei, & mortis maledictioni tradendum, relinquendumque; ut per Baptismum novus in bonis homo, nova factus creatura, novumque figmentum, possit cum Christo ad immortalitatem, æternamque gloriam reviviscere. Propterea Christianis omnibus de illa perpetua, non de hac exigua vita cogitandum: tum abjiciendas voluptates, & divitiarum, quæ voluptatum sunt instrumenta, cupiditatem ex animo avellendam, tum etiam maxime, qua noxiæ omnes cupiditates continentur, exuendam esse superbiam: (*I. Joann. II. 17.*) mundum transire, ejusque concupiscentiam: qui autem facit voluntatem Dei, manere in æternum.

Hæc vero, reliquamque doctrinam mysteriorum Dei, quanti negotii sit populus docere, ipsi vos, Venerabiles Fratres, pro sapientia vestra facile perspicitis. Propterea considerandum maxime est, quam multa in iis esse oporteat, quos ad Sacerdotale ministerium, instruendumque Christianis institutionibus populum, elegeritis; quanta vitæ innocentia, quanta morum integritas, quanta castitas, justitia, pietas, religio: Quam magnum sit, si quid parvum, si quid vitiosum, si quid improbum consuetudine mala inhæserit moribus, illud Parochos caute, & prudenter avellere: proximum quemque salutaribus monitis, consiliisque juvare, & instruere: animæ fideli denique pennas dare, quibus se homo tollat ad rerum divinarum contemplationem; eam mundo ereptam Deo tradere, divinamque in illa imaginem in pristinum revocare. Contra quam non ferendum, a Fidelibus sibi commissis eos Parochos rationem vitæ reposcere, qui reddere non possint suæ; & ita mores in altero reprehendere, ut quominus ipsi redarguantur, recusare non queant. Ad puros sanctosque mores accedat oportet digna Ecclesiastico homine ab iis percepta doctrina: Scripturas cognitas habeant: Omnis enim (*II. Thimoth. III, 16.*) Scriptura divinitus inspirata, utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justitia, ut perfectus sit homo Dei ad omne opus bonum instructus. Sacrum igitur utriusque Fœderis Codicem, Ecclesiæ Traditiones, Sanctorumque Patrum scripta, veluti fontes adeant, unde pura, & incorrupta fidei, morumque doctrina profunditur: Romanum vero Catechismum, Catholicæ Doctrinæ Summam, assidue versent, & lectitent; unde sacras conciones ad populum habendas depromant. Non studiis igitur privatis, nec ex cujusquam commendatione, sed optimum quemque, illumque præsertim, cujus timida virtus ministerium defugiat, fidelem fore putetis ministrum cui partem Gregis Dominici committatis. In universum manus cito nemini imposueritis: (*I. Timoth. V. 22.*) quod tunc cito fieri arbitramur, cum nonnisi semel aut iterum hominem expendimus, & probamus; quem contra accurate, exquisiteque exploratum, ac severe judicatum oportuit, ne aliegnis peccatis (*Ibid.*) communicantes inconsultæ temeritatis Deo pœnas demus. Neque vos tædeat, Venerabiles Fratres, si in ea re, quæ magnam cautionem habet, paulo diutius immoremur; Cujusmodi enim sunt Sacerdotes, ejusmodi plerumque esse solet & populus. In eos, præsertim si Parochi sint, tamquam in speculum omnes inspiciunt. Quapropter neminem perniciosius de Ecclesiis meriti, quam vitiosos Clericos existimandum est, quia sua vitia infundunt in populum, eumque ita corrumpunt, ut plus exemplo suo, quam peccato nocere videantur.

Adlectis autem in sacrum ministerium viris quamvis egregiis, non propterea evangelizandi munere nos esse defunctos arbitrabimur, sic enim in aliorum manus tertia dimittere videremur, quæ tamen tradidit nobis Dominus, ut ipsi simus hominum (*Matth. IV. 19.*) piscatores. Præcipuum Episcoporum officium est Verbum Dei prædicare. Væ mihi, clamabat Apostolus, (*I. Cor. IX. 16.*) si non evangelizavero: necessitas enim mihi incumbit: Nec præcipue ad baptizandi munus quamvis sanctum, sed potissimum ad (*Ibid. I. 17.*) evangelizandum a Christo Domino se missum esse. Ipso autem Apostolorum judicio primos tenere novimus Verbi ministerium, quod (*Act. VI. 2. 4.*) non æquum derelinquere existimarent sanctissimi viri; ac propterea reliqua opera quæ ad misericordiam erga proximum pertinerent, Diaconis censuerunt oportere committi. Et Beatissimus Paulus ad Timotheum scribit: (*I. Timoth. IV, 13.*) Attende lectioni, exhortationi, & doctrinæ. Si quis autem se carere sentiat facultate dicendi, nec ingenii sui esse dicat id munus exequi; in reliquis saltem, quæ ad Verbum Dei quoquomodo pertinent, non patiantur officium suum requiri. Itaque si mandaverit Clericis, ut Christianæ Doctrinæ rudimenta pueris tradant, in eam rem det operam quoque suam. Parochis etiam in docendo populo socium se adjungat, ut suum annunciandi Verbi munus aliqua ex parte tueatur: quæ res alacritatem etiam summam omnibus affert, qua suum quisque obeat officium. Quamobrem ne gravetur cum Consacerdotibus suis aliquoties Sacramenta Fidelibus ministrare; Chorum interdum adire, & psalmos cum Canonicis canere; Collationibus, quas instituerit, coram præesse; ex quo fiet, ut non minimum sacri Ministri de illius spiritu, que madmodum septuaginta viri de spiritu Moysis, accipiant. Huc accedit, quod populum, qui hæc viderit, summa de divini sanctitate cultus opplebit opinio; & ejusmodi augusto spectaculo homines maculosi deterriti, ad sacrum Ministerium ne aspirare quidem audebunt.

Quoniam vero Ecclesiæ procurationem, gregisque tutelam sui nullo pacto potest gerere, si absit, Episcopus; propterea suæ quisque vestrum Ecclesiæ nullo non tempore adsideat oportet. Id & naturali lege, & sacris etiam Canonibus, & Tridentinis præsertim Decretis sancitum est. Universæ quoque Diœcesis loca adeunda, ut quarum legum vires deficere cœperint, eas vel a ministrorum indiligentia vel a subditorum contumacia vindicetis. Quod si qua gravior & necessaria causa extiterit, quamobrem de vestra Diœcesi discedendum vobis sit, atque ab ea aliquandiu vos abesse oporteat; ne, quæso, patiamini Pastoris desiderio sui confici Ecclesiam, a cujus periculo nunquam putetis absentiam vestram esse sejunctam.

Præterea verbis conjungatur exemplum: (*Tit. II. 7.*) in omnibus nosmetipsos præbeamus exemplum bonorum operum; ut is, qui (*Ibid. v. 8.*) ex adverso est vereatur, nihil habens dicere de nobis. Ne opera absque sermone sint tacita; neque dicta, factis deficientibus, erubescant: atque illud animo reputemus, perfectum Ecclesiæ Principem perfectis maximarum virtutum bonis ita esse instructum, ut & vita ejus dicendo, & doctrina vivendo exornetur. Domus autem cujusque nostrum sit pudoris, & modestiæ magistra; Ecclesiasticæ Disciplinæ officina; plena dignitatis atque concordiæ: quod tum assequemur, si nullius voluntati, aut gratiæ dedit, nihil animi nostri imbecillitati, & mollitiæ indulgeamus, neminemque habeamus eximium, quod in Ecclesia administranda magnas plerumque turbas, creat, & offensionum habet gravem, & Episcopo invidiam & contemptum parit.

Quod ad nos attinet, vigilias (*Psal. LXXVI. 5.*) anticipaverunt oculi nostri, ut per Civitates constituamus Episcopos, qui ad Episcopatum afferant doctrinam sanam, vitam irreprehensibilem, mentem ad omnia paratam pro Christo; quique id sibi munus obvenisse arbitrentur, cui qui præsit,

non intumescat amplitudine dignitatis, sed humilitate decrescat. Et in exquirendis quidem explorandisque viris, quos tanto muneri præpositos esse velimus, sancta testimonii vestri religione & fide confisi, vobis testibus utemur, & auctoribus: quos minime dubitamus nullam carnis, & sanguinis rationem habituros, sed ejus tantummodo, qui vocavit vos (*Ephes.*) *IV.* 12. in opus ministerii, in ædificationem Corporis Christi.

Reliquum est, Venerabiles Fratres, ut vos de fortitudine moneamus, & animi robore; quo maxime ev opus adversus ea, quæ vel orthodoxam Fidem oppugnant, vel pietatem lædunt, vel morum integritatem infringunt. Repleti *Michææ III.* 8. simus, obsecro, fortitudine Spiritus Domini. Judicio, & virtute. Ne (*Isaiæ LVI.* 10.) tanquam canes muti, non valentes latrare, Greges nostros patiamur (*Ezech. XXXIV.* 8.) fieri in rapinam, & oves nostras in devorationem omnium bestiarum agri: neque nos quidquam deterreat, quominus pro Dei gloria, & salute animarum ad omnes dimicationes nosmetipsi objiciamus. Recogitemus (*Hebr. XII.* 3.) eum, qui talem sustinuit a peccatoribus adversus semetipsum contradictionem. Quod si nequissimorum timeamus audaciam, actum est de Episcopatus vigore: & de Ecclesiæ gubernandæ sublimi, ac divina potestate; ne, Christiani ultra aut durare, aut esse jam possumus, si ad hoc ventum est, ut perditorum minas, aut insidias pertimescamus. Fidentes (*II. Cor. I.* 9.) igitur non in nobis sed in Deo, suscitat mortuos, alti, excelsi, humanas res despicientes, Dominum inclamemus: Spes (*Jerem XXVII.* 17.) mea tu in die afflictionis: nec unquam animis, aut corporibus defatigemur: Dei enim (*I. Cor. III.* 9.) adjutores sumus, Dominus autem Jesus nobiscum est (*Matth. XXVIII.* 20.) omnibus diebus usque ad consummationem sæculi. Itaque nullis scandalis, nullis persecutionibus infirmemur, ne electioni Dei videamur ingrati, cujus tam valida sunt adjutoria quam vera promissa.

Denique, quoniam in æterno examine pro omnibus, & præ omnibus, qui Christi censentur nomine, rationem reddituri sumus: vos obtestamur, Venerabiles Fratres, & obsecramus, ut si quæ scandala, & dissensiones oriantur, quibus sedandis impares sitis, ad hanc Beatissimi Apostolorum Principis Sedem, tanquam ad Caput, & Episcopatus apicem referatis, unde ipse Episcopatus, & tota auctoritas nominis hujus emersit. Hinc, veluti de natali suo fonte, aquæ cunctæ procedunt, & per diversas totius mundi regiones puri capitis incorruptæ dimanant, Ecclesiæ omnes sumant quid præcipere, quos abluere, quos, veluti in cœno inemundabili sordidatos, mundis digna corporibus unda devitat. Nos quidem Dei primum virtute nixi, deinde B. Petri tutela confisi, cujus cura omnes habet præsentes, consilio, ope, auctoritate vos juvabimus. Parati sumus ipsi pro vobis (II. *Cor.* XII. 15.) impendere, & superimpendi, ut incolumnes Ecclesies, incolumes Fratres tueamur. Cæterum sub ipsa suscepti oneris mole (*Thessal.* II. 2.) fiduciam habuimus Deo, qui, cum nobis oneris sit auctor, nobis fiet etiam adjutor; & ne sub magnitudine gratiæ succumbat infirmitas, dabit virtutem, qui contulit dignitatem. Interea misericordissimam Dei nostri clementiam supplices obsecrate, ut in diebus nostris expugnet impognantes, Nos; muniat fidem vestram; multiplicet devotionem; augeat pacem: meque servulum suum, quem ad ostendendas divitias gratiæ suæ, gubernaculis Ecclesiæ voluit præsidere, sufficientem tanto operi, & utilem vestræ defensioni dignetur efficere; & ad hæc tempora nostræ servitutis extendere, ut proficiat devotioni, quod fuerit largitus ætati. Gratia Domini Nostri Jesu Christi vobiscum, quibus benedicimus; vosque salutamus in osculo sancto: omnibusque itidem Consacerdotibus vestris, cæterisque Ecclesiarum vestrarum Fidelibus Apostolicam Benedictionem amantissime impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem di XIV. Septembris Anno MDCCLVIII, Pontificatus Nostri Anno I.

3 DECRETUM S. CONG. RITUUM.

Urbis & Orbis.

Sanctissimus Dominus noster Clemens Papa XIII. inter multiplices Apostolatus sui curas, Sacrorum Rituum amplitudinem præ oculis habere non prætermittens pia meditatione perpendit, quod quamvis compertum sit festis quibusvis diebus Ecclesiam jugi cultu Sacrosanctæ, & individuæ Trinitatis solemnia colere, quum Deum ipsum, qui est Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus rerum omnium opifex, & ad quem omnia referenda sunt, in Festis quoque Deiparæ, & aliorum Sanctorum venerari, & glorificare profiteatur; maxime tamen deceat Dominica die, quo Deus ipse lucem condidit, quo Jesus Christus a mortuis resurrexit; quo sedens ad dexteram Patris Paracletum Spiritum Sanctum misit de cœlis, quo proinde ineffabile, & incomprehensibile Trinitatis Mysterium manifestum factum est nobis, quemadmodum in Divino Officio, tum ad Primam recitando Symbolum: *Quicumque*, tum plerumque in ultimo tertii Nocturni responsorio Augustissimæ Triadis fit commemoratio, idem, & in Missæ Sacrificio peragi, & in ea potissimum parte, qua contestamur dignum, & justum esse Deo gratias agere, cumque collaudare, benedicere, & prædicare; Idcirco ad majorem, splendidioremque tanti Mysterii gloriam, ut Fideles quoque, qui die Dominico Missæ interesse debent, latius, atque apertius Sacrosancti ejusdem Mysterii præconia audientes debitum & ipsi servitutis obsequium supremæ impendant Majestatis; statuit, atque decernit, quod singulis Dominicis diebus totius anni, quibus Præfationes propriæ per rubricas non sunt adsignatæ, incipiendo a Dominica Sanctissimæ Trinitatis currentis anni 1759. Sacerdotes omnes utriusque Cleri Sæcularis nempe, atque Regularis Præfationem de Sanctissima Trinitate, quæ jam inde a vetustissimis temporibus in usu fuisse dignoscitur, in Missa recitare teneantur, & ita inviolabiliter observari mandavit. Hac die 3. Januarii 1759.

D. F. Card. Tamburinus Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

M. Marefuscus S. R. C. Secretar.

DECRETUM S. CONGR. INDULGENTIIS.

ET SACRIS RELIQUIIS PRÆPOSITA. 4

Ut Christifideles scire possint, quid sibi tenendum foret pro acquirendis Indulgentiis in Sententiarum varietate super intelligentia verborum; *Qui vere pœnitentes, confessi, ac sacra Communione refecti Ecclesiam visitaverint*: quæ in Indulgentiarum Brevibus inseri solent, in Sacra Congr. Indulgentiis, sacrisque Reliquiis præposita discussis die 31. Martii mox præteriti nonnullis dubiis, eadem Sac. Cong. fuit in voto, Confessionem Sacramentalem, quando in Brevibus apponitur pro Indulgentiarum consecutione, peragi omnino debere etiam ab iis, qui sibi lethalis pecccati conscii non sunt; necnon prælatam Confessionem suffragari etiam posse, si expleatur in vigilia Festivitatis. Quod autem ad Ecclesiæ visitationem spectat, eam impleri posse, sive ante, sive post aliorum piorum operum implementum.

Factaque de iis per me infrascriptum ejusd. Sacr. Cong. Secretarium relatione Sanctissimo Domino nostro, Sanctitas Sua ejusd. S. Cong. Votum benigne approbavit, illudque publicari mandavit, quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus. Datum die 19. Maji 1759.

F. J. Card. Portocarrero Præfectus.

A. E. Vicecomes S. C. Indulg. Secret.

Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divina Providentia Papæ XIII.

E P I S T O L A.

Ad Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & Episcopos super Observantia Canonicarum Sanctionum adversus Clericos negotiatores, & Sæcularibus negotiis se immiscentes editarum.

Venerabilibus Fratribus, universis Patriarchis, Primatibus Archiepiscopis, & Episcopis gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentibus.

CLEMENS PAPA XIII.

Venerabiles Fratres Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum primum incomprehensibili Pastoris æterni judicio in Beati Petri Cathedra constituti, Dominici Gregis curam suscepimus, complures audivimus Ecclesiastico zelo ferventes Viros, præsertim Animarum Pastores, & Verbi Dei præcones, qui Civitates, atque Provincias peragrant, pœnitentiam Populis, & morum emendationem indicentes; quorum unanimis conquestio fuit, inter abusus, & corruptelas, quas pro Ministerii sui officio notarunt, & pro viribus reformare studuerunt, reprehendendam sibi frequenter occurrisse quorumdam Ecclesiasticorum avaritiam, habendique cupiditatem. Quæ quoniam malorum omnium radix a Spiritu, Sancto appellatur, nil mirum, si eos omnes, quorum semel animos imbuit, utut in atrociora crimina non abripiat, saltem in Dei cultu, propriæque vocationis, muneribus obeundis socordes reddat, & ad secularia desideria conversos, mundanis addicat curis, & occupationibus, quibus abrenunciare se publice edixerunt, quum inter sacræ initiationis mysteria, solum Deum hereditatis suæ partem agnoscere professi sunt. Hinc etiam litigiosi necessario fiunt, atque omnia miscere parati, ne vile aliquod lucrum, sive speratum, sive jam partum amittant. Hinc se ad abjecta quælibet officia, & ministeria, in gradus, & Ordinis sui dedecus, demittere non erubescunt. Quo fit, ut Laicorum plerique non eos ipsos dumtaxat, qui talia agunt, sed sæpe etiam universum Ecclesiasticorum cætum contemnant; quia & amaro, aversoque animo sunt erga illud hominum genus, quorum lites, & contentiones, ob temporalia negotia, sustinere coacti sunt, vel a quibus prærepta sibi viderunt honesta media, per quæ suæ, suorumque sustentationi consulere potuissent.

Horum relationibus, quas satis superque veritati innixas existimamus, quibusque nonnullos etiam designari censemus Regulares Viros, qui aliquando ab imposita sibi sollicitudine de temporalibus Communitatum suarum emolumentis, ultra Ecclesiasticæ moderationis fines ferri se sinunt, excitari Nos quidem intelleximus, ut Apostolica, qua immerentes fungimur auctoritate, hujusmodi corruptelam, unde Fidelis Populus scandalum, aliique noxii consequuntur effectus, e medio tollere satageremus.

Verum quum ab ipsis Ecclesiæ incunabulis usque ad hæc nostra tempora, nihil apertius, nihil districtius aut Conciliorum Decretis, aut Prædecessorum Nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus statutum legatur, nihil a Sanctis Patribus, Ecclesiarumque Pastoribus frequentius, aut impensius inculcatum appareat, quam, ut Ecclesiæ Ministri, tum Clerici, tum Monachi, a temporalium lucrorum cupiditate abstinere, & a secularium negotiorum sollicitudinibus arcere se debeant: Cumque non solum spirituales censuræ, sed etiam gravissimæ temporales poenæ in eos decretæ fuerint, qui Canonicas Regulas hac in re infringere, aut violare præsumpserint; omnibus mature perpensis, nihil Nobis reliquum esse judicavimus, nisi ut Vos, Venerabile Fratres, de constanti, enixaque voluntate Nostra, Prædecessorum nostrorum menti, Ecclesiæque spiritui per omnia inhærente, commonefactos, Paternis, Fraternisque hortationibus excitaremus, ut debitam Sacrarum legum observationem ab omnibus Ecclesiasticis, tam Ordinariæ vestræ, quam Delegatæ vobis Jurisdictioni subjectis, ad formam Sacrorum Canonum & Decretorum Apostolicæ Sedis, ac respective synodalium uniuscujusque Dioecesis statutorum, exigere studeatis, ac reipsa obtinere curetis.

Ut igitur clarius innotescat perpetuum nostrum, & Apostolicæ Sedis studium pro religiosa prædictarum Legum custodia, simulque vis omnis adimatur contrario cuilibet usui, stylo, aut consuetudini (quæ corruptelæ potius, & abusus, servata legitima vocabulorum proprietate, appellari debent) quibus Ecclesiastici quicumque criminosam suam in negotiis, curisque secularibus immixtionem obtegere, aut excusare contenderent. Nos, omnes, & singulas Canonicas leges, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, adversus Clericos negotiatores, & secularibus negotiis sese immiscentes, præsertim a Pio Quarto, Urbano Octavo, & Clemente Nono latas atque editas, usque ad novissimam, quam S. M. Decessor Noster Benedictus Papa quartusdecimus sub Dat. Kal. Martii 1741. Pontificatus sui anno primo evulgavit, cum omnibus item, singulis poenis, atque censuris per eas respective indictis, perinde ac si Decreta omnia in præmissis contenta, eorumque poenales sanctiones, præsentibus Nostris Litteris de verbo ad verbum inserta forent, per easdem præsentes approbamus, confirmamus, & innovamus; decernentes, ac declarantes prædictis omnibus legibus ac poenis subjiciat, ac subjecta censeri debere omnes & singulas personas Ecclesiasticas, non solum e Sæculari Clero, sed etiam e Regulari, cujuscumque sint Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, amplissimis licet, & singularibus Indultis, Privilegiis, & Exemptionibus muniti, & cujus etiam expressam & individuam mentionem fieri oporteret; ita ut quicumque adversus hujusmodi leges deliquerint, statutas in ipsis poenas incurrant, ac respective ab iis, ad quos pertinent, juxta casuum distinctionem & procedendi methodum alias a Tridentina Synodo, seu ab Apostolica Sede præscriptam, cum effectu multari, & puniri debeant; non obstante contrario quolibet usu, seu stylo, aut consuetudine, etiam immemorabili, quæ aliquo in loco, Dioecesi, aut Religione inolevisse dici posset: quam quidem Nos, veluti damnabilem abusum, & imperscriptibilem corruptelam, earumdem præsentium tenore, damnamus, proscribimus, & viribus omnibus vacuamus.

Deinde Vos omnes, Venerabiles Fratres, hortamur, & in Domino obsecramus, ut pro Ecclesiasticæ Disciplinæ integritate, & animarum salute advigilantes, in Clericorum omnium, Vobis tam Ordinario, quam Delegato jure subjectorum, agendi rationem sedulo inquiratis; ac, si quos forte hujusmodi avaritiæ labe infectos, adversus Canones, & Apostolicas constitutiones peccasse comperietis, in eos, ad formam eorumdem Canonum, & Constitutionum, cum omni severitate, etiam ex officio, procedere non omittatis.

In quo sane duo Vobis magnopere cavenda erunt. Primum videlicet, ne subdolis delinquentium artibus diligentiam vestram eludi patiamini. Sæpe enim contigit, ut qui legum scita non ignorant, res suas ita fraudulenter componant ut quatenus eorum crimen in judicium adducatur, tueri possint, se nihil contra leges ipsas admisisse. Modo enim, interposita alterius, sibi, suæque cupiditati inservientis, persona, aut alieno nomine tabulis, & rationum libris inscripto negotiationem, aut conductionem, de qua quæritur, ad se nequaquam pertinere contendere: Modo, scientes intra quos fines districtior legum censura coerceatur, ita se gerere studebunt, ut si de lucrosis quæstibus a Superiore arguantur, defendere possint, non re turpi cupiditati adductos, ad lucrum captandum primario animum intendisse, sed provido consilio de damno vitando unice laborantes, insperatum emolumentum fortuito temporis beneficio adeptos fuisse. Aliquando etiam non sua, sed suorum, aut sanguinis, aut alio necessitudinis vinculo sibi conjunctorum, bona negotiationibus implicita, ad eorum sustentationem, ex caritatis officio, & directionis titulo, procurare se prædicabunt.

Quamvis autem, propria etiam experientia in Episcopalis officii muneribus obeundis, satis edocti simus, quam difficile sit judicium ferre de peculiaribus quibusdam casibus, in quibus potiorem sibi partem vindicant bona, vel mala fides illius, qui de illicita negotiatione accusatur; non ideo tamen censere debetis, diligentiam vestram omni effectu vacuam fore, ubi saltem Ecclesiastici intelligant, vos minime conniventes esse super hujus gravissimi Ecclesiasticæ Disciplinæ capitis violatione. Magnum enim fructum capietis ex eo ipso, quod vestram, Ecclesiæque mentem ab obscurioribus etiam eorum prævaricationibus abhorrentem sæpius testatam facietis, iisdemque oblata opportunitate, graviter denunciabitis, haud irrideri Deum, qui hominum renes, & corda scrutatur, nihilque apud Supremum illius Tribunal profuturas aliquando cavillationes, quibus nunc Ecclesiæ Præsulem decipere, indictasque legibus poenas declinare satagunt. Cæterum non omnino impossibile erit latentem rei veritatem plerumque agnoscere, occultumque crimen revincere, si debita cura, atque solertia expendantur hominum mores, qui ex universo eorum vitæ tenore se produnt, rerumque, & casuum adjuncta, quæ allatas excusationes probabilius admittendas, rejiciendasve suadent. Id quod exemplis illustrare facile possemus, nisi de Fraternitatum Vestrarum sapientia, & rerum usu, quantum par est, in Domino confideremus.

Alterum vero, quod æque revera illud debetis, est, ne pravas Canonicarum legum interpretationes, quibus earum

rigor enervatur, aut indulgentia præter fas extenditur, præter mentem, & spiritum Ecclesiæ, ea privatis opinionibus adinventas, & sine legitimi Superioris assensu ad proprii cujusque casus opportunitatem accomodatas, apud Vos ullo modo valere sinatis, ubi Clericorum Sæcularium, aut Regularium negotiationem, Vobis Judicibus, ad trutinam revocari contingat. Si enim quæstio sit de ipsa natura contractus, qui aliqua in Diœcesi ab Ecclesiasticis iniri soleat, an scilicet ipsis licitus, vel potius interdictus censeri debeat; haud æquum erit pro judicandi norma accipere, vel frequentiam ipsorum actuum, de quorum natura quæritur, vel ipsam contrahentium opinionem; sed ad tollenda dubia, reprimendamque opinantium licentiam, & audaciam, expeditissima erit via recurrendi ad hanc Apostolicam Sedem, quæ sicuti alias complures hujus generis quæstiones, per organum præsertim Congregationis S. R. E. Cardinalium Concil. Tridentini Interpretum definivit, ita etiam in posterum quid de propositis casibus sentiendum sit, decernere non omittet: idoneis editis responsis, ex quibus agendi, judicandique regula desumi valeat.

Quo in genere, quum acceperimus perspicuam Nostram, & Apostolicæ Sedis declarationem desiderari super eo, an Clericis liceat Cambium activum contrahere, quamvis non aliam fere rem dubitationi minus subjectam putemus, nihilominus, ad omnem causandi occasionem amputandam, præsentium Litterarum tenore declaramus, ac definimus, Cambium activum, natura sua, esse actum veræ & propriæ negotiationis; ideoque Ecclesiasticis omnibus vetitum censeri debere, tam proprio nomine, quam per interpositam personam illud contrahere; quicumque vero e Sæculari, vel Regulari Clero Cambium activum contraxerit, omnibus obnoxium fieri pœnis, atque censuris, quæ in Clericos negotiatores constitutæ noscuntur.

Si autem Ecclesiasticorum quispiam, ad se excusandum, quod Sæcularibus negotiis se immisceat, necessitatem præferat indigentiæ, non quidem suæ (quandoquidem unicuique Clerico Canonicus Ordinationis Titulus, vel saltem congruum sufficiens patrimonium esse debet, quo se sustentet, iisque forsan deficientibus, debet ipse honestioribus artibus, suæque professioni conformibus, propriis necessitatibus consulere) sed aut Parentum, aut Sororum, aliarumque Personarum, quibus ex naturalis officii debito opem ferre teneatur; primum volumus, atque decernimus, hujusmodi excusationem a Superiore Ecclesiastico nequaquam admitti, eidemque Clerico minime suffragari posse, quominus ad Canonicæ legis præscriptum pro modo culpæ puniatur, nisi doceat se antea præfatas necessitates Apostolicæ Sedi, si intra Italiam, & Insulas adjacentes existat, si vero in remotioribus Regionibus versetur, saltem Ordinario loci exposuisse, earumque intuitu, opportunam dispensationem, & facultatem prædictas Personas industria sua juvandi, vel ab eadem Apostolica Sede, vel respective ab Ordinario, impetrasse.

Deinde, pro eo quod pertinet ad hujus Curiæ nostræ Officia, notum facimus, nostram mentem, & voluntatem esse, ut hujusmodi dispensationes, & facultates nunquam concedantur, nisi cum ea conditione, quatenus adductæ causæ veritati nitantur, & nisi simul constet prædictas indigentias nulla alia ratione levari posse; eoque etiam casu nunquam Ecclesiasticis permittatur, ejusmodi negotiationis genus assumere, cujus administratio Clericalem statum, & Characterem dedeceat; quin immo in ipsis Indultorum Rescriptis, & Litteris, indicentur, ac præscribantur honestiores modi, quibus Clericus, justa moderatione servata, & intra veram indigentiæ mensuram pauperibus Consanguineis opera præstare valeat. Quæ omnia similiter Ordinarii, ad quos pertinet, in hujusmodi dispensationibus, & facultatibus concedendis observare debebunt: Hoc insuper advertentes, ne ea, quæ, vel ab ipsis, vel ab Apostolica Sede, peculiaribus quibusdam Clericis hoc in genere aliquando permissa, & justis concurrentibus causis, frequentius forsan indulta dignoscuntur, (exempli gratia, ut Ecclesiarum Fundos, certa annua pensione conventa, colendos, exercendosque conducerent); eadem a reliquis Ecclesiasticis, tanquam generaliter omnibus concessa, absque justa causa, & sine speciali Indulto usurpentur.

Cæterum facultates ipsas, etiam ut supra dictum est obtentas, semper quoad tempus revocationi obnoxias censeri decernimus, ita ut pro invitis, & revocatis ipso jure habeantur, quoties allegatæ Conjunctorum indigentiæ cessaverint, vel alia legitima se offerat ratio iisdem opportune prospiciendi. Super quorum omnium tum executione, tum observantia, Ordinariorum localium vigilantiam, atque conscientiam onerari volumus, & re ipsa oneratam fore denunciamus.

Verum non uni dumtaxat negotiationi tribuenda est, quæ nunc temporis cernitur Ecclesiasticæ Dignitatis depressio. Sunt alii quidam abusus, quibus Ecclesiastici Viri proprium decorem, totiusque cœtus, & ordinis existimationem eo frequentius, atque securius abjicere dignoscuntur, quod eos volunt non tam aperte adversari Litteræ Sacrorum Canonum, & Constitutionum ab Apostolica Sede editarum; proindeque se censuris, & pœnis ibidem statutis nequaquam subjiciendos fore confidunt. Plurimi enim, ut ex prædictorum relatione cognovimus, in ipsa bonorum suorum administratione, eorumque cultura, in distractione fructuum, animalium, & cæterorum, quę in propriis Ecclesiæve Fundis enascuntur, seu aluntur, necnon in comparandis rebus, quæ, vel ad proprios usus, vel ad Fundos pręedictos instruendos sunt necessaria, adeo indecoris actibus se ipsos exercere conspiciuntur, adeo se totis curis, & sollicitudinibus hujus Sæculi deditos, ac temporalibus lucris inhiantes ostendunt, ut qui sacræ dignitatis præstantia supra humanæ conditionis sortem erecti merito reputantur, infra ipsos abjectissimi status homines sese demittant; & qui filii lucis esse, & apparere deberent, sæculi filios terrenæ aviditatis anxietate, superare videantur. Hos ajebant omnibus Nundinis, atque Mercatibus, laicali propemodum apparatu, ac specie se sistere, nec quicquam minus, quam Clericalis moderationis, atque modestiæ, vel Ecclesiastici decoris, & gravitatis, specimen præseferre.

Quibus Nos quidem palam edicimus, nihil per Nos interdictum iri, quod ipsis, pro recta, & provida Ecclesiastici Patrimonii administratione, quoad ipsam actus naturam, permissum dignoscitur, vel etiam a Sanctis Patribus, & Ecclesiasticarum Legum Conditoribus eorum diligentiæ commendatum. Verum sicut alia complura sunt, quæ Clericis, quoad rei substantiam, non prohibentur, & tamen eorum usus, sub certis dumtaxat modo, & forma, iisdem permittitur; iis autem, qui præscriptum modum excesserint, statutamque Ecclesiasticæ Disciplinæ formam violaverint, tum temporales pœnæ, tum etiam spirituales censuræ, a Sacris Canonibus infliguntur, cujus rei innumera extant exempla in generalibus Canonici Juris legibus, ac etiam in peculiaribus Diœcesum statutis, quæ plura de vita, & honestate, de habitu, & tonsura Clericorum, sive observanda, sive vitanda, præscribunt: Ita Vos, Venerabiles Fratres, oportet, Ecclesiasticorum omnium, qui in Diœcesibus vestris versantur, agendi rationem circa præmissa circumspectantes, si quid Vobis constiterit frequentius ab iis admitti, quod Clericorum Statum dedeceat, non solum eos idoneis instructionibus docere, ut collatæ sibi dignitatis celsitudinem cogitantes, non sibi licere putent indecoris actibus eam deturpare, debitamque Ecclesiastico Ordini existimationem, & reverentiam, quæ etiam spiritualibus Populorum utilitatibus plurimum prodest, ex Laicorum animis abolere; utque memores se in sortem Domini vocatos esse, non tam, quæ sua sunt, quam quæ Jesu Christi, querant, & curent: Sed præterea, quatenus opus esse noveritis, opportunis Decretis conditis, ac severioribus Edictis propositis, ejusmodi Clericorum turpitudini, & cupiditati obviam ire; ac delinquentium culpas, habita minoris, majorisque scandali ratione, nunc quidem increpando arguere, nunc autem salutaribus pœnitentiis emendare, nunc demum districto pœnarum, ac etiam censurarum gladio, ad cæterorum exemplum, coercere, & punire.

Et parem quidem, vel etiam majorem Pastoralis Zeli vestri sollicitudinem, atque constantiam requirit aliud corruptelæ genus, quod plures Ecclesiasticos Viros inficere, & ab Ecclesiæ servitiis abductos, ad sæculi curas convertere accepimus. Sunt enim, qui industriam, operamque suam, quam totam Divino cultui, & Proximorum utilitatibus, ex charitatis lege, impendere deberent, Laicorum obsequiis, abjectisque servitiis addicere, aliquando etiam eorum negotiis administrandis, curandisque, pro temporali, eaque satis vili mercede, locare non recusant. In quo difficile est judicare, an magis deflenda sit eorum cæcitas, qui proprii gradus dignitatem ipsi proculcant, an

potius

potius reprehendenda sit Laicorum præsumptio, qui Sanctuarii Ministros, a quibus Christianæ vitæ documenta, æternæque salutis subsidia petere deberent, tam parvipendunt, ut eos in domesticis officiis sibi dicto audientes, servilibus ministeriis adhibere non vereantur.

Verum quod altius animum nostrum sollicitat, illud est, ne forte hujusmodi malum ex alio non minus detestabili abusu profluat; quod nempe aliquibus ad Clericalem statum temere adspirantibus quandoque contingat, fallacibus corruptisque documentis Ordinarium suum decipere, confictoque sibi Patrimonio, cujus fructus, aut nulli sint, aut ad ipsos non vere pertingant, ad Sacros Ordines, absque redditibus ad honestam vitæ sustentationem sufficientibus, promoveri. Quare ne quis vestrum miretur, Venerabiles Fratres, si hac occasione arrepta, Vos omnes, & singulos enixe hortamur, atque monemus, ut cautiores hac in re, oculatioresque vos præbeatis, ne cui Subditorum vestrorum detur ad Sacram Ordinationem obrepere, qui ex Beneficio Ecclesiastico, vel Ecclesiastica pensione, aut ex Patrimonio sibi constituto, in casibus a jure permissis, omni submota collusione, ac fraude, eam reipsa non percipiat annui redditus summam, quæ Synodalibus cujusque Diœcesis statutis, aut legitima consuetudine definita dignoscitur.

Clericos autem, & Sacerdotes, in Laicorum Domibus ejusmodi Ministeriis addictos, quæ eorum gradum, & professionem dedeceant, quæque eos a Divinis obsequiis, & propriæ perfectionis cultura, ad illiberalium occupationum, & sæcularium negotiorum agitationem traducant, quantumvis honestioribus in speciem titulis susceptum servitii genus aliquando obtegere adnitantur, ne patiamini quietos in suo dedecore insordescere, aut forte obfirmatos, de sua ab Ecclesiæ castris defectione impune gloriari; sed omni Pastoralis sollicitudinis studio, & quatenus opus sit, tota Ordinariæ, ac Delegatæ Jurisdictionis auctoritate, servatis servandis, eosdem ad Ecclesiasticæ vitæ instituta, & ad Clericalis Militiæ munera revocare.

Hæc sunt, Venerabiles Fratres, quæ pro Apostolici Ministerii Nostri officio, ad Ecclesiastici Ordinis honestatem, dignitatemque tuendam, & vindicandam, sollicitudini vestræ suggerenda, enixeque commendanda judicavimus. Hac enim in re, quæ ex peculiaribus actionum circumstantiis maxime pendet, vestras omnino partes primas esse oportet, utpote qui Subditorum Vestrorum facta, eorumque adjuncta, regionum necessitates, & personarum mores, quidque apud prudentes, & probos viros, honesti, aut indecori speciem habeat, in singulis locis præsentes constituti, & melius agnoscere, & securius æstimare potestis. Ut autem liberum Vobis sit in hoc rerum genere inordinata quæque corrigere, & reformare, quodcumque dispensationis, aut facultatis Indultum circa præmissa a quolibet Romanæ Curiæ Officio hactenus concessum prudenti arbitrio vestro moderandum permittimus; nullum vero imposterum concedi volumus, nisi auditis prius Fraternitatum Vestrarum relationibus, & votis, adjectisque eidem Indulto ejusmodi formulis, & conditionibus, per quas integrum Vobis relinquatur arbitrium de illius executione, & effectu ita cognoscendi, ut nemini Ecclesiasticorum liceat, illius prætextu, Negotium ullum, aut Ministerium minus honestum, contra interdictum vestrum assumere, aut susceptum retinere, & protrahere. Interim in Pastorali zelo vestro acquiescentes, Fraternitatibus Vestris Apostolicam Benedictionem ex animo impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 17. Septemb. 1759. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis divina Providentia Papæ XIII. Epistola Encyclica ad Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & Episcopos Universæ Ecclesiæ Catholicæ.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis.

CLEMENS PP. XIII.

Venerabiles Fratres Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Appetente Sacro Quadragesimali tempore, quod plenum mysteriis non sine mysterio magnam illam Paschæ celebritatem præcedit, qua una omnium solemnitatum dignitas est consecrata, providendum, Venerabiles Fratres, ut Sacratissimum jejunium sancte, religioseque a Fidelibus observetur, quod Legis, & Prophetarum testimonio commendatum, a Christo Domino consecratum, ab Apostolis traditum Ecclesia Catholica perpetuo retinuit, ut per macerationem carnis, & animæ humiliationem ad Dominicæ Passionis, Paschaliumque Sacramentorum Mysteria paratiores accedamus, & in ejus Resurrectione resurgamus, in cujus Passione, deposito veteri homine, simus commortui. Cujus tam sanctæ, tamque salubris institutionis retinendæ studio fel. recor. Prædecessor Noster Benedictus XIV. etsi binis ad vos Litteris in forma Brevis eximium Fraternitatum Vestrarum zelum excitavit, quo pluribus labefactata corruptelis Quadragesimalis jejunii disciplina ad pristinam observantiam vestra opera, & studio revocaretur; ob eamque rem nonnullas cavillationes, quibus omnis sacrorum vis jejuniorum infringebatur, de medio sustulit; tamen cum ab intentissimo, teterrimoque humani generis hoste tam multæ, & assiduæ sint Gregi Dominico insidiæ; verendumque propterea sit, ne subinde infirmiorum animis novas veterator ille rationes, pravasque suggerat consuetudines, quibus enervata jejunii severitas, unde revocata dudum fuerat, illuc iterum relabatur; necessarium existimavimus Vobis has Litteras dare, quantoque in timore simus, ne qua vetus remanserit corruptela, vel nova labes cum Fidelium animarum pernicie Ecclesiasticę in hac re disciplinæ inferatur, Fraternitatibus Vestris significare. De quo quidem timore nostro tantum intelligimus minui oportere, quantum ex eo sollicitudinis ad pastoralem vestram vigilantiam accesserit; qua sive quidpiam de veteri corruptela post memoratas supradicti Prædecessoris Nostri Litteras fortasse reliquum fuerit, sive nova infringendis jejunii legibus, vel opinionum commenta, vel a vera jejunii vi, & natura abhorrentes consuetudines humani pravitate ingenii novissime sint invectæ, ea omnia, quantum juvante Domino fieri potest, radicitus convellenda curetis. In quibus profecto abusum illum censemus omnino numerandum, quem rumor quidam ad Nos pertulit; cum nunnulli, quibus ob justas, & legitimas causas ab abstinentia carnium dispensatum fuerit, licere sibi putant potiones lacte permixtas sumere, contra quam prædicto Prædecessori Nostro visum fuerit, qui censuit, tam dispensatos a carnium abstinentia, quam quovis modo jejunantes, unica excepta comestione, in omnibus æquiparandos iis esse, quibuscum nulla esset dispensatio, ac propterea tantummodo ad unicam comestionem posse carnem, vel quæ ex carne trahunt originem, adhibere.

Verum neque commodius, nec majori proficiendi spe revocare homines aggrediemini ad sacrosanctam Jejunii legem observandam, quam si illud populos doceatis; Christiani hominis Pœnitentiam præter cessationem a peccatis, & male anteactæ vitæ detestationem, eorundemque peccatorum Sacramentalem Confessionem, illud etiam postulare, ut per Jejunia, eleemosynas, orationes, & alia spiritualis vitæ opera divinæ Justitiæ satisfaciamus: omnem enim iniquitatem, parva, magnave sit, aut ab ipso pœnitente, aut a Deo vindicante puniri oportere: nisi igitur a Deo puniri velimus, id non aliter vitare nos posse, quam si ipsi nos puniamus. Quæ quidem doctrina si constanter populorum animis inculcetur, & a Fidelibus denique alte imbibatur, minus

nus profecto verendum erit, ne qui profligatos mores abjecerint, ac per Sacramentalem Confessionem peccata sua eluerint, non eadem peccata velint, atterenda carnis concupiscentia per Jejunium expiare. Praeterea quibus persuasum fuerit, se peccatorum minus dubie poenitere, cum se impunitos esse non sinant, ii profecto poenitentiae amore capti, laetabuntur Quadragesimali tempore, caeterisque certis diebus, cum S. Mater Ecclesia edicit Fidelibus Jejunandum, oblatam sibi esse occasionem qua dignos poenitentiae fructus faciant. Cumque nullo non tempore oporteat domitas habere concupiscentias; scriptum est enim, post concupiscentias non eas, & a voluntate tua avertere; facile animum inducant, sacratissimo totius anni potissimum tempore, corporis intemperantiam mitigare Jejunio; ut anima cognitione sui recepta intelligat, qua compunctione parare se debeat ad Sanctissima Passionis, mortis, & Resurrectionis Jesu Christi recolenda mysteria. Itaque poenitentiae stimulis tacti, minus suavitates exquirant in dapibus, minus sectentur cupediarum delicias, quae quamvis cum abstinentia a vetitis cibis non discrepare videantur, tamen eas, qui mensae apponat suae, illum non immerito dixeris, non tam usitatas abjecisse delicias, quam cupiditatem suam ad insuetatas illecebras traduxisse: minus denique, aut, quibus se subducant a Jejunio, quaerant effugia, aut argutiis studeant Ecclesiasticam legem infringere.

Vestrum igitur est, Venerabiles Fratres, exemplo aeque ac verbo populis praeeuntes, tantum in eorum animos poenitentiae studium, & amorem injicere, ut alacriter Jejunium aggressi, & illud ad praescriptas a Catholica Ecclesia leges observent, & eleemosynis etiam atque oratione sanctificent; & id, quo maxime spectat Ecclesia, denique consequantur, ut corpore mortificati, & Christo consepulti, ad novam in Paschali Solemnitate novi hominis vitam revocati, magna cum fiducia reviviscenti Christo Domino possint occurrere. Gratia Domini Nostri Jesu Christi cum vobis omnibus, quibus Apostolicam Benedictionem, benevolentiae in vos, & charitatis nostrae pignus, amantissime impertimur.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem die 20. Decembris Anno 1759. Pontificatus nostri Anno secundo.

URBIS, ET ORBIS.

Sanctissimus Dominus N. Clemens Papa XIII. praevio voto S. Congregationis Indulgentiis, & Sacris Reliquiis praepositae, indulsit die 19. Maii 1759. Omnibus Ecclesiis Parochialibus Orbis Christiani Altare privilegiatum quotidianum ad Septennium, quo expleto Sanctitas Sua praecipit omnibus Episcopis, Abbatibus, &, Sede vacante, Vicariis Capitularibus pro unaquaque suarum Dioecesium Paraecia pro confirmatione ejusdem Privilegii ad septennium. Idque fieri jubet sub unico tantum Brevi, atque vult, hoc unicum Breve suffragari omnibus uniuscujusque Dioecesis Ecclesiis Parochialibus. Ne autem Parochi expensis graventur vetat omnibus tum Episcoporum, quum Abbatum Officialibus, sub poena nullitatis praefati Privilegii, ne quicquam penitus exigant a Parochis, sive pro ipsis certiorandis, sive in expediendis litteris pro designatione Altaris privilegiati in eorum Paraeciis.

Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divina Providentia Papa XIII.
Constitutio.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum omnium quidem Ecclesiarum, tum earum praesertim, quae in remotissimis regionibus sunt constitutae, decet Apostolicam Sedem curam gerere. Fideles enim illic degentes, vel Ecclesiae corpori recens inserti, vel undique Paganorum ritibus, & superstitionibus circumdati, nisi novarum plantarum instar foveantur, irrigentur, diligenterque custodiantur, periculum est ne paulatim arescant, in eisque fructum, quem optat, caelestis Paterfamilias non adinveniat. Hinc Romani Pontifices Praedecessores nostri, quorum exemplum Nos quoque secuti sumus, in easdem Regiones Saeculares & Regulares Clericos bene multos, qui in agro Dominico operarentur, mittendos curarunt. Sed infensissimus humani generis inimicus, qui inter frumentum zizania superseminare solet, discordiarum semina inter eorum aliquos spargere adeo consuevit, ut non raro sui muneris obliti, ac Apostolicae legationis immemores, pro eo quod gentibus ac populis sedentibus in tenebris, & regione umbrae mortis fidei lucem ingerere, & ad veritatis agnitionem perducere curent, ipsi inter se levissimis de rebus maximas contentiones ineant: quod interdum eo usque protenditur, ut eodem temporis, ac loci vestigio, quo Evangelium salutis afferunt, & pacem Christianam annunciant, quam Christus discipulis suis velut unicam haereditatem testamento reliquit, eas ipsi turbas excitant, ut qui eis adhaerent, pro partium studio etiam ad arma concurrant, ac manus inter se non sine bonorum omnium gemitu conferant. Id vero eo acerbius ferimus, quo eorum dissidia Catholicae fidei propagationi summo esse impedimento propemodum videamus, atque in messe multa veros Operarios adhuc paucos doleamus.

Dissidiorum causa ejusmodi est, quod dum e Regularibus nonnulli in vindicandis privilegiis toti occupantur, interim opus ministerii sui in consummationem Sanctorum, & in aedificationem Corporis Christi, negligentes interdum quod ore docent, ac verbis adstruunt, factis negare, ac manu destruere videantur.

Nuper siquidem, non sine intimo cordis nostri dolore accepimus in Regno Tunkini in Indiis Orientalibus Regulares nonnullos, qui eodem ad Christi religionem propagandam missi sunt, sub obtentu conservandorum privilegiorum, quae Regularibus eisdem ab Apostolica Sede concessa fuerunt, Conservatores Judices, ut vocant, praeter ordinem, & contra Apostolicarum Constitutionum spiritum ac mentem tales sibi delegisse, quos nec ipsa instituti sui ratio pateretur; quique eo temeritatis pervenerunt, ut in Apostolicos nostros Vicarios ibidem degentes, quorum auctoritatem, ut religiosos viros decet, revereri debuissent, maximo cum Christiani nominis apud Ethnicos ipsos dedecore, gravique cum perturbatione illarum Ecclesiarum, excommunicationis, & suspensionis, & interdicti sententiam ferre non dubitaverint.

De quibus omnibus cum a Vicario Apostolico ad Nos essent delatae querelae, requiem non habuit caro nostra, sed videntes tumultum in Domo Dei, in qua ne contentiones quidem Apostolus patitur, pro Summi Pastoratus officio duximus tanto malo validioribus remediis quantocius occurrendum. Ut vero cautius in re tanti momenti procederemus, Congregationem particularem nonnullorum S.R.E. Cardinalium, qui negociis Propagandae Fidei praepositi sunt, ad rem totam examinandam instituimus. Qui quidem examen diligenter aggressi, primo Dubium illud, an potuerit eligi in Conservatorem Superior Regularis temporarius, pro rei gravitate minime censuere statim, ac protinus definiendum, sed reservato examine ac decisione ejusmodi dubii, inter cetera pro re nata declararunt, inhaerendo Constitutionibus Apostolicis, & Decretis alias editis.

1. *Quod denegata Regularibus, vel dilata facultas excipiendi Confessiones, sufficiens causa non fuerit eligendi sibi Conservatorem.*

2. *Quod proinde qui illum ea de causa elegerint Conservatorem, in excommunicationem inciderint ad formam* Cap. fin. de off. & potest. Jud. Deleg. in 6. *speciatim confirmati in* Const. Gregorii XV. *quae incipit:* Sanctissimus.

3. *Quod electus hujusmodi Conservator sub poena suspensionis a divinis, ipso facto incurrenda, a Conservatoris nomine, & officio omnino abstinere se debeat, nullis, ac nullius valoris declaratis omnibus huc usque ab eo actis, & deinceps forsan agendis.*

4. *Demum quod graviter moneantur Regulares omnes, ut in posterum remotis partium studiis, & proprii Ordinis commodis, ad animarum salutem unice invigilent, ne tandem Sedes Apostolica tot Episcoporum querelis fatigata, privilegia olim Regularibus concessa pro incremento Missionum, quaeque nunc ad earumdem perniciem tendere cernuntur, revocare cogatur: Atque ad hunc effectum, nequis esse possit ignorantiae locus, hujusmodi Decretorum exemplar Superioribus Generalibus*

libus respective intimetur, ut eorumdem observantiam, & executionem sollicite curent.

Quæ quidem omnia cum essent a Nobis auctoritate Apostolica confirmata hoc tamen temporis intervallo in regionibus adeo diffusis discordiarum, & scandalorum incendium, nec restingui, nec temperari potuit, imo multo etiam magis auctum, ac dilatatum est, adeo, ut graves querimoniæ ad Nos usque pervenerint, negata etiam fuisse in summo vitæ discrimine Sacramenta nonnullis eorum, qui Judicis Conservatoris judicio, & censuris non obtemperassent. Quibus ex causis haud diutius differendum Dubii huc usque suspensi decisionem rata dicta Congregatio, deductis hinc inde juribus, & re mature perpensa, ac præ oculis habitis Constitutionibus Apostolicis, tum & fere communi juris Canonici peritorum consensu, ac præsertim resolutione Congr. Episcoporum, ac Regularium negociis præpositæ, quæ ab Archiepiscopo Turritano consulta: *An Regulares unius Conventus, Monasterii, vel Domus aliquem Priorem, Guardianum, vel quemvis alium quamvis Regulari dignitate fulgentem in suum Conservatorem eligere, vel deputare possint?* die 8. Octobr. anni 1617. rescripsit: *Non posse*: his, aliisque similibus Decretis inhærens die 8. Martii currentis anni, tandem in hunc modum propositum Dubium resolvit. *Consulendum Sanctissimo, ut dignetur declarare Superiores Regulares temporarios nullibi, & in nullo casu posse eligi in Conservatores: in partibus autem Infidelium expedire, ut Conservatores omnino non eligantur.*

Hoc Nobis relatum exhibitumque Decretum jam satis agnovimus quoad utramque partem Apostolicis Constitutionibus consentaneum, & congruum. Jamdudum enim Prædecessores nostri Bonifacius VIII. in Constitutione, quæ incipit: *Statutum*; Gregorius XV. in Constitutione, quæ incipit: *Sanctissimus in Christo Pater*; & Innocentius X. in litteris in forma Brevis, quæ incipiunt: *Alias a Nobis*; animadvertentes Regulares, aliosque, quibus ab Apostolica Sede generale, sive speciale privilegium concessum est, ut possint sibi Judices Conservatores eligere, sub ejusmodi privilegii prætextu, Episcoporum, aliorumque Judicum ordinariam sive delegatam jurisdictionem perturbare, & electos Judices conservatores suæ potestatis limites frequenter excedere; optimo sane consilio, dum privilegia ipsa sarcta recta esse voluerunt, certum tamen modum Judicum Conservatorum electioni, certosque fines eorumdem potestati imposuerunt, pœnis etiam adversus transgressores constitutis.

Horum igitur Summorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, de consilio Congregationis particularis supra memoratæ nonnullorum S.R.E. Cardinalium, qui negotiis Propagandæ Fidei præpositi sunt, videlicet Ven. Fr. Nostri Josephi S.R.E. Cardinalis Spinelli Episcopi Ostiensis, & Sacri Collegii Decani, ac dilect. fil. nostrorum S.R.E. Cardinalium Stoppani, Galli, Antonelli, & Columnæ de Sciarra; Motu proprio, ex certa scientia, & matura Nostra deliberatione, Nos in primis Constitutiones easdem Bonifacii VIII. & Gregorii XV. necnon Apostolicas Litteras in forma Brevis Innocentii X. quarum tenorem hic pro inserto haberi volumus, cum singulis declarationibus in eisdem contentis innovamus, & confirmamus; ac easdem Constitutiones, & Apostolicas Litteras plenam robur, & firmitatem habere volumus, & mandamus.

Præterea, quoniam in iisdem Constitutionibus cautum est, ut ii dumtaxat in Judices Conservatores eligi possint, qui Dignitatem aut Personatum in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia obtinent, Nos eisdem Constitutionibus inhærentes statuimus & declaramus; non licere quibuscumque in locis Regularibus cujuscumque Ordinis, Monasterii, vel Congregationis, Mendicantibus, vel non Mendicantibus, etiam Societatis Jesu, aliisque quantumvis expresse, & speciatim nominare eos oporteat, ceterisque, quibus ab Apostolica Sede concessum est, ut Judices Conservatores sibi deligere possint, vigore cujuscumque privilegii, cui, quatenus opus sit, expresse derogamus, Præpositos, Rectores, Provinciales, Definitores, Custodes, Priores, Præfectos, Vicarios, Visitatores, aliosque quoscumque Superiores Regulares non perpetuos, sed temporarios proprii, vel alterius Ordinis in Judices Conservatores eligere, quos hac in parte, & ad hunc effectum in dignitate Ecclesiastica constitutos non esse, eorumdemque electionem, etiamsi fiat, servata in reliquis forma Constitutionis Gregorii XV. ipso jure irritam prorsus fore declaramus.

Tandem inhærentes alias decretis in Congregatione Generali de Propaganda Fide coram S.M. Urbano VIII. habita die 3. Februarii anni 1640. & prospectis etiam periculis, & scandalis, quæ ex electione Judicum Conservatorem in partibus Infidelium, plerumque in animarum perniciem, & publicæ tranquillitatis, atque Ecclesiasticæ Pacis perturbationem emergunt, juxta Decretum præfatæ Congregationis, auctoritate Apostolica denunciamus, Regulares Mendicantes, Monachos, & Clericos Regulares cujuscumque Congregationis & Ordinis, etiam Societatis Jesu, aliosque quamvis expresse & speciatim nominare eos oporteat, privilegio sibi concesso eligendi Judices conservatores, quousque in partibus Infidelium degunt, ac sacras Missiones exercent, nullo modo expedire *ut utantur*; sed omnes, & singulos in offensionibus, & causis, quæ ipsorum Ordines, ac privilegia tangunt, ut ad Nos, & ad Apostolicam Sedem recurrant, ut ab hac Ecclesia Ecclesiarum omnium Matre, & Magistra, cui nihil antiquius est, quam cuique sua jura servare, rectum judicium, ac remedium præstolentur.

Decernentes præsentes Nostras Litteras, & in eis contenta quæcumque, licet Superiores quorumcumque Ordinum etiam Generales, vel Priores itidem Generales, seu Missionum, aut Missionarii ipsi, vel ab eis deputati, aut alii quicumque in præmissis ac circa præmissa interesse habentes, vel habere prætendentes ad hæc vocati, citati, vel auditi, sive causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, justificatæ, & verificatæ non fuerint, semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus inviolabiliter observari: sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavisque auctoritate fungentes, ac etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuntios, ac Vicarios Apostolicos, seu Visitatores quibusvis facultatibus munitos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Sixti V. favore Ordinum Mendicantium, & Pii V. ac Gregorii XIII. incipien. *In supereminenti* favore Clericorum Regularium Societatis Jesu extra Europam existentium, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum, & Institutorum quorumcumque etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis etiam Mare Magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus, & Institutis, eorumque Superioribus, & Prælatis, ac Personis etiam Missionariis in limine quoque, & actu primævæ illorum expeditionis, ac subinde, & successive, etiam per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Sedem Apostolicam prædictam, & per Nos pariter quomodolibet concessis, confirmatis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis: Quibus, & aliis omnibus, quæ præsentibus quomodolibet obstare possent, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specifica, & expressa, ac individua, necnon de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorumque tenores pro plene, & sufficienter præsentibus expressis, & totaliter insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse, amplissime, & plenissime, necnon opportune, & valide derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Ut autem præsentes Nostræ Litteræ ad omnium notitiam deducantur, neque aliquis earum ignorantiam prætendere, aut contra eas se excusare valeat; volumus, & mandamus earum exemplar Superioribus Generalibus Ordinum, Congregationum, & Institutorum prædictorum, seu illorum Procuratoribus Generalibus in Urbe existentibus, e quibus Missionarii quicumque extiterint, a dicta Congregatione de Propaganda Fide tradi deberi. Quodque post traditionem hujusmodi omnes, & illos, quos concernunt, & concernent in futurum, perinde arctent, & afficiant, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Volumus etiam, quod earumdem præsentium Transumptis etiam impressis Manu alicujus Notarii publici subscriptis,

& Si-

& Sigillo Dilecti Filii moderni, & pro tempore existentis dictæ Congregationis a Secretis munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique Gentium, & Locorum adhibeatur, quæ iisdem præsentibus adhiberetur, si originaliter exhibitæ forent, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ Confirmationis, Mandati, Statuti, Declarationis, Decreti, Derogationis, & Voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Sexagesimo secundo, Nono Kalendas Maji, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

C. Card. Pro Datarius. N. Card. Antonellus.
Visa de Curia

J. Manassei.

Loco ✠ Plumbi.

L. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

CLEMENS PAPA XIII.

Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis.

Venerabiles Fratres Salutem & Apostolicam Benedictionem.

✠ IN Dominico agro, cui excolendo, divina disponente Providentia, præsumus, nihil tam vigilantem curam, & perseverantem requirit industriam, quam jacti boni seminis, Catholicæ nimirum doctrinæ a CHRISTO JESU, & ab Apostolis acceptæ, nobisque traditæ custodia; ne si pigro otio, & inerti desidia negligatur, dormientibus operariis, inimicus humani generis superseminet zizania; ex quo fiat, ut in die messis, potius quam condenda in horreis, inveniantur ea, quæ urenda sint flammis. Atque ad tuendam quidem semel traditam (*Judæ 3.*) Sanctis fidem nos vehementer excitat Beatissimus Paulus, qui Timotheo scribit, ut bonum (*II. Tim.I. 14.*) custodiat depositum, quod periculosa (*Ibidem III. 1.*) tempora instarent, cum in Ecclesia Dei homines (*Ibidem v.13.*) mali, & seductores existerent, quorum opera adhibita insidiosus ille tentator his erroribus incautas mentes conaretur inficere, qui sint Evangelicæ veritatis inimici. Verum si, quod sæpe accidit, quædam in Ecclesia Dei sese extulerint pravæ sententiæ, quæ adversis quidem sibi frontibus pugnantes, in eo tamen conspirent, ut Catholicæ Fidei puritatem quoquo modo labefactent; tum vero difficillimum est, ea cautione inter utrumque hostem ita nostrum librare sermonem, ut nulli eorum terga vertisse, sed utrosque Christi hostes æque vitavisse, & condemnasse videamur. Atque interdum res est ejusmodi, ut facile diabolica falsitas veri quadam similitudine coloratis se tegat mendaciis, dum vis sententiarum brevissima adjectione, aut commutatione corrumpitur, & confessio, quæ operabatur salutem, subtili nonnunquam transitu vergat in mortem.

Ab his propterea lubricis, angustisque semitis, quibus insistere, aut ingredi sine prolapsione vix possis, avertendi sunt Fideles ac præsertim qui rudiore sint ac simpliciore ingenio; nec per invia loca ducendæ sunt oves ad pascua; nec singularia quædam, etiam Catholicorum Doctorum, placita iis sunt proponenda: sed illa certissima Catholicæ veritatis nota tradenda est, Doctrinæ universitas, antiquitas, & consensio. Præterea cum non possit vulgus ascendere (*Exod.XIX. 12.*) in montem, in quem gloria Domini descendens terminos ad videndum peribit; termini figendi sunt populo ab ejus Doctoribus per circuitum, ut ultra ea, quæ sunt ad salutem necessaria, aut summopere utilia, sermo non divagetur, & Fideles Apostolico dicto pareant; non plus (*Rom. XII. 3.*) sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem.

Hæc cum probe intellexissent Romani Pontifices Prædecessores nostri, in id omnem suam operam contulerunt, ut non modo venenata germina subnascentium errorum anathematis gladio præciderent, sed etiam subcrescentes opiniones quasdam amputarent, quæ vel redundantia in Christiano populo fidei uberiorem fructum impedirent, vel Fidelium animis proximitate nocere possent erroris. Postquam igitur Tridentina Synodus eas, quæ tum temporis Ecclesiæ lucem obfuscare tentaverant, hæreses condemnavit, & Catholicam veritatem, quasi discussa errorum nebula, in clariorem lucem eduxit; cum iidem Prædecessores nostri intelligerent, sacrum illum universalis Ecclesiæ Conventum tam prudenti consilio, tantaque usum esse temperantia, ut ab opinionibus reprobandis abstineret, quæ Doctorum Ecclesiasticorum auctoritatibus fulcirentur; ex ejusdem sacri Concilii mente aliud opus confici voluerunt, quod omnem doctrinam complecteretur, qua Fideles informari oporteret, & quæ ab omni errore quam longissime abesset. Quem librum CATECHISMI ROMANI nomine typis impressum evulgarunt; dupliciter in ea re laudandi. Nam & illuc eam doctrinam contulerunt, quæ communis est in Ecclesia, & procul abest ab omni periculo erroris; & hanc palam populo tradendam disertissimis verbis proposuerunt, ita Christi Domini præcepto obtemperantes, qui Apostolos dicere (*Matth.X. 27.*) in lumine jussit, quod in tenebris ipse dixisset, & quod in aure audierant, super tecta prædicare, Ecclesiæque Sponsæ obsecuti, cujus illæ voces: indica (*Cant.I. 6.*) mihi ubi cubes in meridie. ubi enim non sit meridies, atque ita perspicua lux, ut liquido veritas cognoscatur, facile pro ea recipitur falsitas propter veri similitudinem, quæ in obscuro difficulter a vero discernitur. Noverant enim fuisse antea, & deinceps futuros, qui pascentes invitarent, & sapientiæ, scientiæque uberiora promitterent pascua, ad quos multi confluerent, quia aquæ (*Prov.IX. 17.*) furtivæ dulciores sunt, & suavior panis absconditus. Ne igitur seducta vagaretur Ecclesia post greges sodalium, qui & ipsi sint vagi, nulla stabiles certitudine veritatis, semper discentes, (II. *Tim.* III. 7.) & nunquam ad scientiam veritatis pervenientes: idcirco quæ ad salutem tantummodo essent necessaria & maxime utilia, clare in ROMANO CATICHISMO, & dilucide explanata, Christiano populo tradenda proposuerunt.

Verum hunc librum non mediocri labore, & studio compositum, omnium consensione probatum, & summis laudibus exceptum his temporibus e Pastorum manibus propemodum novitatis amor excussit, cum alios atque alios Catechismos extulerit nullo modo cum ROMANO comparandos: unde duo mala extiterunt; alterum, quod illa fuerit in eadem docendi ratione prope sublata consensio; oblatumque pusillis quoddam scandali genus, quibus sibi ipsi jam non amplius esse videantur in terra labii (*Gen.*XI. 1.) unius, & sermonum eorumdem: alterum, quod ex diversis variisque tradendæ Catholicæ veritatis rationibus ortæ sunt contentiones, & ex æmulatione, dum alius se Apollo, alius Cephæ, alius Pauli se dictitat sectatorem, disjunctiones animorum, & magna dissidia: quarum dissensionum acerbitate nihil ad Dei gloriam minuendam exitialius putamus, nihil ad extinguendos fructus, quos e Christiana disciplina æquum est Fideles percipere, calamitosius. Itaque duplex hoc malum ut ab Ecclesia tandem amoliremur, illuc duximus redeundum, unde quidam parum prudenti consilio, nonnulli etiam superbia ducti, ut sese in Ecclesia jactitent sapientiores, jamdudum Fidelem populum avocaverant; & eumdem CATECHISMUM ROMANUM Pastoribus animarum iterum porrigendum existimavimus; ut qua ratione confirmata olim fuit Catholica Fides, & in doctrina Ecclesiæ, quæ est columna (*Tim.*III. 15.) veritatis, Fidelium mentes corroboratæ, eadem nunc a novis quoque opinionibus, quibus nec consensio, nec antiquitas suffragatur, quam longissime avertantur. Atque parabilior ut fieret liber, & maculis, quas operarum vitio contraxerat, emendatior, illum ad ejus exemplum, quem S. Pius V. Prædecessor noster ex Tridentinæ Synodi decreto vulgavit, iterum omni adhibita diligentia excudendum in Alma Urbe curavimus; qui in popularem sermonem ejusdem S. Pii jussu conversus, & editus, propediem mandato itidem nostro typis impressus denuo prodibit in lucem.

Quod

Quod igitur hoc Christianæ Reipublicæ difficillimo tempore ad pravarum opinionum fraudes removendas, & veram sanamque doctrinam propagandam stabiliendamque opportunissimum subsidium cura nostra præbet, & diligentia, vestrum est, Venerabiles Fratres, operam dare, ut a Fidelibus recipiatur. Ac propterea hunc librum, quem veluti Catholicæ Fidei, & Christianæ disciplinæ normam, ut etiam in tradendæ doctrinæ ratione constaret omnium consensio, Romani Pontifices Pastoribus propositum voluerunt, vobis Venerabiles Fratres nunc maxime commendamus, Vosque etiam enixe in Domino cohortamur, ut jubeatis ab omnibus, qui animarum curam gerunt, in informandis Catholica veritate populis adhiberi; quo tum eruditionis unitas, tum caritas, animorumque servetur concordia. Vestrum enim est tranquillitati omnium studere; quæ denique sunt partes Episcopi: qui propterea illuc intentos oculos habere debet, ne quisquam propter suos honores superbe agendo schismata faciat, unitatis compage disrupta.

Nullum tamen aut certe exiguum hi libri fructum præbebunt utilitatis, si qui eos proponere, & explanare audientibus debent, minus docendo sint ipsi idonei. Itaque permagni interest; ut ad hoc munus Christianæ doctrinæ populo tradendæ homines eligatis, non modo sacrarum rerum scientia præditos, sed multo magis, & humilitate, & sanctificandarum animarum studio, & caritate flagrantes. Tota enim Christiana disciplina non in abundantia verbi, non in astutia disputandi, neque in appetitu laudis, & gloriæ, sed in vera, & voluntaria humilitate consistit. Sunt enim, quos major quidem scientia erigit, sed a ceterorum societate disjungit; & quo plus sapiunt, eo a concordiæ virtute desipiunt: qui Sapientia ipsa Dei Verbo admonentur: Habete (*Marc.* IX. 49.) sal in vobis, & pacem habete inter vos: ita enim sapientiæ sal habendum, ut eo proximi amor custodiatur, & infirmitates condiantur. Quod si a sapientiæ studio, a cura etiam proximi ad discordias vertantur, sal sine pace habent; non virtutis donum, sed damnationis argumentum; & quo melius sapiunt, eo deterius delinquunt; quos quidem damnat Jacobi Apostoli sententia illis verbis: Quod si zelum (*Jacob.* III. 14.) amarum habetis, & contentiones sint in cordibus vestris, nolite gloriari, & mendaces esse adversus veritatem: non est enim ista sapientia desursum descendens, sed terrena, animalis, diabolica: ubi enim zelus est, & contentio, ibi inconstantia, & omne opus pravum. Quæ autem desursum est sapientia, primum quidem pudica est, deinde pacifica, modesta, suadibilis, bonis consentiens, plena misericordia, & fructibus bonis, non judicans, sine æmulatione.

Dum ergo Deum in humilitate cordis, & afflictione animæ deprecamur, ut diligentiæ atque industriæ nostræ conatibus suam impertiat indulgentiæ, & misericordiæ largitatem, ne dissensio populum fidelem disturbet, utque in vinculo pacis, & in caritate spiritus unum sapiamus omnes, unum laudemus, & glorificemus DEUM, & Dominum nostrum JESUM CHRISTUM; Vos Venerabiles Fratres salutamus in osculo sancto; vobisque omnibus, itidemque cunctis Ecclesiarum vestrarum Fidelibus Apostolicam Benedictionem amantissime impertimur.

Datum in Arce Castri Gandulphi die XIV. *Junii* MDCCLXI. *Pontificatus Nostri Anno* III.

* EPISTOLA ENCYCLICA.

Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, & Episcopis universis gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentibus.

CLEMENS PAPA XIII.

Venerabiles Fratres salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CHristianæ Reipublicæ Salus, cujus causam a Principe Pastorum, & Episcopo Animarum accepimus, vigiles Nos esse compellit, ne insolens, & teterrima Librorum licentia, quæ è latebris ad exitium, & vastitatem emersit, eo fiat perniciosior, quo se in dies efferendo fit latior. Execrabilis erroris perversitas, & inimicorum hominum audacia in medio Tritici, qua scripto, qua verbo superseminans Zizania, his præsertim temporibus adeo excrevit, ut nisi falcem ad radicem immittamus, & alligemus mala germina in fasciculos ad comburendum, parum absit, quin spinæ pravitatis exortæ plantationem Domini Sabaoth suffocare aggrediantur.

Perditi enim Homines ad fabulas conversi, & sanam Doctrinam non sustinentes, quaquaversum invadunt Arcem Sion, & per pestiferam contagionem Librorum, quibus fere obruimur, in Christianæ Plebis interitum serpentina venena pectoribus evomunt, illimes credendi Fontes corrumpunt, & Religionis fundamenta convellunt. Abominabiles facti in studiis suis, sedentesque in insidiis clam e pharetra jacula educunt, quibus in obscuro sagittent rectos corde. Quod est tam Divinum, tam Sanctum, & vetustissima omnium temporum Religione consecratum, a quo impias continuerint mentes, & in quo oppugnando linguas suas tamquam gladium non exacuerint? Cucurrerunt primum adversus Deum erecto collo, & armati pingui cervice contra Omnipotentem roborati sunt. Impiorum deliramenta toties fracta è cineribus excitantes, Deum ubique prædicantem, & quotidie in oculos incurrentem denegant, non ex obtusa ingenii acie, sed solo depravatæ voluntatis consilio; vel Deum ipsum desidem, & otiosum effingunt, cujus nec providentiam colant, nec justitiam vereantur.

Animæ vero nostræ originem, & naturam ad Imaginem Supremi Conditoris creatam, & paulo minus ab Angelis minoratam, fœda prorsus, & vesana opinandi licentia mortalem prædicant. Materiam sive creatam senserint, sive æternam, & nulli causarum obnoxiam somniaverint, nihil tamen præter illam in hac rerum universitate arbitrantur; vel coacti fateri spiritum cum materia existere, Animam tamen ab hac cœlesti conditione deturbant; nolentes intelligere, in hac ipsa, qua compacti sumus imbecillitate, spiritale quiddam, & incorruptum inesse, cujus vi sapimus, agimus, volumus, quo & futura providemus, & intuemur. Alii vero, etsi probe sentiant, abigendam esse procul terrenarum caliginem rationum, & ab illuminatæ Fidei oculo depellendum mundanæ sapientiæ fumum; recondita tamen Fidei Mysteria, quæ exuperant omnem sensum, humanis audent examinare ponderibus, & scrutatores facti Majestatis, opprimi non verentur a gloria. Irridetur simplicium Fides, evisceratur arcana Dei, quæstiones de altissimis rebus temere ventilantur; Omnia sibi usurpat audax Inqoirentis ingenium, omnia scrutatur, Fidei nihil reservans, & eidem detrahit meritum, num in humana ratione quærit experimentum.

Nonne iis etiam necesse est indignari, qui turpissima, & rerum, & verborum obscenitate severos, & pudicos mores per summum scelus corrumpunt, execrabilem vivendi licentiam suadent mentibus incautorum, & pietati extrema inferunt dispendia? Quid? quod scripta sua conquisito quodam nitore, & blanda orationis festivitate, ac lenocinio inspergunt, ut quo facilius legentium animos pervaserint, eo altius veneno erroris inficiant. Sic imprudentibus fel Draconis in calice Babylonis propinant, qui suavitate sermonis illecti, & obcæcati, toxicum, quo pereunt, non agnoscunt. Quis demum acerbissimo non conficiatur moerore, cum videnti infensissimos hostes, prætergressos quoscumque modestiæ, ac debiti obsequii fines, editis nunc certo, nunc ementito prelo contumeliosis Libris, irruere in ipsam Petri Sedem, quam Redemptor fortis Jacob posuit in columnam ferream, & in murum æneum adversus principes tenebrarum. Hoc perdito fortasse adducti consilio, ut, ubi Caput affixerint, liberius Ecclesiæ membra discerpant.

Itaque, Venerabiles Fratres, quos Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, & de singulari Sacramento humanæ salutis edocuit, non possumus in tanta Librorum depravatione, quin, quod Nostrarum est partium, studia devotionis vestræ excitemus, ut, qui in partem Pastoralis sollicitudinis vocati estis, in idem majori quo potestis conatu conspiretis. Pugnandum est acriter, quantum res ipsa afflagitat, & pro viribus tot Librorum mortifera exterminanda pernicies: Nonquam enim materia subtrahetur erroris, nisi pravitatis facinorosa elementa in flammis combusta depereant. Dispensatores facti Mysteriorum Dei, & armati illius

potentia ad destructionem munitionum, satagite, ut creditæ vobis Oves, Christi sanguine redemptæ a venenatis hisce pascuis arceantur. Si enim necesse est a malorum hominum societate discedere, quod verba eorum multum proficiunt ad impietatem, & sermo eorum ut cancer serpit: quam vastitatem pestilentia efficiet Librorum, qui apte compositi, & artificii pleni, manent perpetuo, & semper nobiscum adsunt, nobiscum peregrinantur, nobiscum Domi sedent, & eorum penetrant cubicula, ad quæ improbo, & occulto Auctori aditus non pateret? Constituti Ministri Christi in gentibus, ut sanctificetis Evangelium suum, perficite, laborare, & quantum in Vobis est, opere, & sermone succedite fallaciæ stirpes, corruptos vitiorum Fontes obstruite, insonate buccina, ne pereuntes Animæ de manu speculatoris requirantur.

Agite pro loco, quem tenetis; pro dignitate, qua insigniti estis; pro potestate, quam a Domino accepistis. Prætterea cum nemo possit, ac debeat ab hujus tristitiæ participatione secerni, & in tanto Fidei, & Religionis discrimine una omnibus dolendi, una juvandi communis sit ratio; Avitam Catholicorum Principum pietatem, ubi res postulat, implorate; gementis Ecclesiæ causam exponite; & amantissimos ejus Filios, de illa tot nominibus egregie semper promeritos, ad opem ferendam excitate; ut, quoniam non sine causa gladium portant, conjuncta Sacerdotii, & Imperii auctoritate perditos homines contra phalanges Israel pugnantes strenue compescant, & eliminent.

Ad vos, Venerabiles Fratres, potissimum pertinet stare pro muro, ne fundamentum aliud ponatur præter id, quod positum est, & tueri sanctissimum Fidei depositum, cujus custodiæ in solemni inauguratione sacramento vos addixistis. Detegantur Fideli Populo Vulpes, quæ vineam Domini demoliuntur; moneatur, ne capi se sinat splendidis certorum Auctorum nominibus, ne circumferatur nequitia, & astutia hominum ad circumventionem erroris; unoque verbo Libros execretur, in quibus aliquid resideat, quod lectorem offendat, Fidei, Religioni, bonisque moribus adversetur, & Christianam non sapiat honestatem. In quo quidem plerisque Vestrum intimo gaudio gratulamur, quod Apostolicis inhærentes institutis, & Ecclesiasticarum legum strenui vindices omnia studia sua in hac avertenda peste fortes, vigilesque contulerint, nec siverint simplices tuto dormire cum serpentibus. Nos certe, qui sollicitudine omnium Ecclesiarum, & salutis Populi Christiani angimur, & distinemur, nulli parcentes labori, vestro etiam in tam gravi periculo adjuvari pollicemur. Deum interim in humilitate Cordis Nostri rogare non desinemus, ut det Vobis auxilium de sancto ad declinandam insidiantium hostium calliditatem, & ministerii vestri partes cumulate implendas: & in optati eventus auspicem Vobis, & Gregi vestro Apostolicam Benedictionem amantissime impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die xxv. Novembris Anni MDCCLXVI. Pontificatus nostri Anno Nono.

EX CONSTITUTIONE LXXIV.

SIXTI V. PONT. MAX.

Pro erectione Congregationis Sacrorum Rituum, quæ incipit *Immensa æterni Dei*.

JAM vero, cum Sacri Ritus, & Cæremoniæ, quibus Ecclesia a Spiritu Sancto edocta ex Apostolica traditione, & disciplina utitur in Sacramentorum administratione, Divinis Officiis, omnique Dei, & Sanctorum veneratione, magnam Christiani populi eruditionem, veraque Fidei protestationem commendent, fidelium mentes ad rerum altissimarum meditationem sustollant, & devotionis etiam igne inflamment, cupientes filiorum Ecclesiæ pietatem, & divinum cultum Sacris Ritibus, & Cæremoniis conservandis instaurandisque augere.

Quinque Cardinales delegimus, quibus hæc præcipue cura incumbere debeat, ut veteres Ritus Sacri ubivis locorum, in omnibus urbis, orbisque Ecclesiis, etiam in Capella nostra Pontificia, in Missis, Divinis Officiis, Sacramentorum administratione, cæterisque ad divinum cultum pertinentibus a quibusvis personis diligenter observentur, Cæremoniæ si exolverint, restituantur, si depravatæ fuerint, reformentur, libros de Sacris Ritibus, & Cæremoniis, imprimis Pontificale, Rituale, Cæremoniale, prout opus fuerit, reforment, & emendent, Officia divina de Sanctis Patronis examinent, & Nobis prius consultis, concedant. Diligentem quoque curam adhibeant circa Sanctorum Canonizationem, festorumque dierum celebritatem, ut omnia rite, & recte, ex Patrum traditione fiant, & ut Reges, & Principes, eorumque Oratores, aliæque personæ, etiam Ecclesiasticæ, ad Urbem, Curiamque Romanam venientes, pro Sedis Apostolicæ dignitate, ac benignitate honorifice more majorum excipiantur, cogitationem suscipiant, sedulaque provideant, Controversias de præcedentia in processionibus, aut alibi, cæterasque in hujusmodi Sacris Ritibus, & Cæremoniis incidentes difficultates cognoscant, summarie terminent, & componant.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1588. undecimo Kalen. Februarii, Pontificatus nostri anno tertio.

DECRETA

EDITORIS PRÆMONITIO
AD LECTOREM.

SAcræ Rituum Congregationis Resolutiones non adeo perspicue adnotaverat Reverendus P. Ferrari in sua Bibliotheca verbo *Resolutiones* &c. immo quod ex fontibus non semper illas collegerit, apocryphæ ut plurimum visæ sunt Censoribus. Quare non sine consilio illas omisimus, Collectionemque nunc damus ab erudito Sacerdote Veneto Spiridione Talù semel atque iterum Venetiis publici juris factam, quæ singula ab innuente sæculo decimo septimo ejusdem Congregationis Responsa chronologico ordine, additis tamen concordantiis, vel discordantiis, complectitur. Singulos Articulos cum Indice Clar. P. Merati contulimus, quem omnium quotquot prodierunt exactissimum autumamus, & in hoc sequentes, quos heic adnotare haud incongruum est, non licuit reperire, nempe.
26. 73. 226. 263. 267. 282. 286. 289. 338. 352. 394. 456. 469. 470. 491. 516. 517. 530. 531. 532. 533. 545. 547. 549. 568. 632. 646. 647. 661. 667. 674. 678. 683. 715. 716. 718. 729. 733. 761. 807. 815. 833. 843. 844. 879. 880. 888. 891. 893. 896. 898. 899. 900. 903. 915. 927. 928. 929. 930. 960. 965. 977. 990. 991. 1007. 1023. 1027. 1048. 1051. 1053. 1057. 1059. 1061. 1062. 1063. 1064. 1066.
Hi vero ex eo quod indice Meratiano desunt, non sunt illico explodendi, & ut apocryphi eliminandi; nam casus plerumque particulares, & veluti privata quædam responsa continent, quæ fortasse vel Patri Merati properanti effugerunt, vel ut verisimilius censemus, quasi non multum necessaria omisit. Inde est, quod eadem uti authentica, donec ab Archivis S. Congregationis non eruantur, nec recognoscimus, nec publici juris facimus, Indicem alphabeticum adjicimus in fine, ut facilius singulæ Resolutiones pro opportunitate reperias. Interim vale.

EX CONSTITUTIONE LXXIV.
SS. SIXTI V. PONT. MAX.
PRO ERECTIONE
Congregationis Sacrorum Rituum,

Quæ incipit *Immensa æterna Dei.*

JAM vero, cum Sacri Ritus, & Cæremoniæ, quibus Ecclesia a Spiritu Sancto edocta ex Apostolica traditione, & disciplina utitur in Sacramentorum administratione, Divinis Officiis, omnique Dei, & Sanctorum veneratione, magnam Christiani populi eruditionem, veræque Fidei protestationem commendent, fidelium mentes ad rerum altissimarum meditationem sustollant, & devotionis etiam igne inflamment, cupientes filiorum Ecclesiæ pietatem, & divinum cultum Sacris Ritibus, & Cæremoniis conservandis illustrandisque augere,

Quinque Cardinales delegimus, quibus hæc præcipue cura incumbere debeat, ut veteres Ritus Sacri ubivis locorum, in omnibus urbis, orbisque Ecclesiis, etiam in Capella nostra Pontificia, in Missis, Divinis Officiis, Sacramentorum administratione, cæterisque ad divinum cultum pertinentibus, a quibusvis personis diligenter observentur, Cæremoniæ si exoleverint, restituantur, si depravatæ fuerint, reformentur, libros de Sacris Ritibus, & Cæremoniis, imprimis Pontificale, Rituale, Cæremoniale, prout opus fuerit, reforment, & emendent, Officia divina de Sanctis Patronis examinent, & Nobis prius consultis, concedant. Diligentem quoque curam adhibeant circa Sanctorum Canonizationem, festorumque dierum celebritatem, ut omnia rite, & recte, & ex Patrum traditione fiant, & ut Reges, & Principes, eorumque Oratores, aliæque personæ, etiam ecclesiasticæ, ad Urbem, Curiamque Romanam venientes, pro Sedis Apostolicæ dignitate, ac benignitate honorifice more majorum excipiantur, cogitationem suscipiant, seduloque provideant. Controversias de præcedentia in processionibus, aut alibi, cæterasque in hujusmodi Sacris Ritibus, & Cæremoniis incidentes difficultates cognoscant, summarie terminent, & componant.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1588. *undecimo Calend. Februarii, Pontificatus nostri anno tertio.*

APPROBATIONES.

NIhil in hac Collectione Resolutionum S. Congregationis Rituum, quam jussu Rmi P. Magistri Thomæ Augustini Ricchinii Mag. Sac. Pal. Apost. attente legi, quod Catholicæ Fidei, aut bonis moribus advertetur, inveni, quare illam edi posse censeo.
Romæ Kalendas Aprilis MDCCLXII. *Prosper Petronius.*

DEmandante Rmo Patre Thoma Aug. Ricchinio S. Apostolici Palatii Magistro, Collectionem hanc Resolutionum Sacræ Congregationis Rituum sedulo perlegi. Nihil in ea Catholicæ Fidei, aut bonis moribus dissonum reperi, quare prælo dignum hoc opus censeo.
Dabam ex Ædibus Lateranis Kalend. Aprilis MDCCLXII.

Petrus Aloysius Bruni Clericus Beneficiatus, & Cæremoniarum Magister Sacrosanctæ Lateranensis Basilicæ.

D E C R E T A
SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS
NOTIS ILLUSTRATA.

1 LERICI parati ratione paramentorum thurificandi sunt ante beneficiatos; *Sacra Rituum Congregatio die 10. Junii anno 1602. in Lauretana*. Ratione Paramentorum); Ita & beneficiati parati ante non paratos, sicut & Canonici sacris vestibus induti ante alios Canonicos non indutos; Ex aliis Decretis *S. R. C. sub num. 9. & 18.* & Cæremoniali Episcoporum *lib. 1. cap. 23. n. 30.*

2 Monachi Congregationis Cassinensis non sunt alio modo cogendi accedere, nisi ad processionem Sanctissimi Sacramenti, juxta eorum antiquam consuetudinem, quam sic ubique conservandam esse censuit *S. R. C. 10. Junii 1602. in Placentina.* Decretum hoc uti emanatum a *S. R. C.* approbatur, & confirmatur ab Urbano VIII. Constit. edita die 17. Mensis Nov. 1638. quæ incipit *Nuper pro parte.*

3 Episcopus non potest cogere Regulares, ut faciant commemorationem ipsius in ultima collecta; *S. R. C. 10. Junii 1602. in Egitanien.*

4 Consuetudo immemorabilis, ut præter Diaconum & Subdiaconum Canonico celebranti solemniter assistat unus Capellanus cum pluviali; servanda est, *S. R. C. 10. Junii 1602. eadem die & mense 1604. in Mantuana, & 17. Julii 1726. ad Episcopum Papiensem in audientia Sanctissimi Papæ Benedicti XIII. ad primum dubium.* Solemniter); In Missa privata nulla datur assistentia Canonico, sed celebrare debet uti simplex Sacerdos, servatis solummodo distinctionibus quoad paramentorum qualitates, & locum parandi; Vide *num. 830. 951. & 966.*

5 Usus semel introductus juxta regulas libri Cæremonialis servandus est, & pax cum osculo omnibus viris Ecclesiasticis in choro sedentibus danda est; *S. R. C. 8. Jul. 1602. in Messana.* Usus semel introductus) amplius non dat locum Ecclesiarum consuetudini; Vide *num. 41. & 55.* In Choro Sedentibus.) Intelliguntur qui jus sedendi habent in choro & stallum; pax enim stanti, & non sedenti danda est; *Cærem. Episc. lib. 1. c. 24. num. 7.* Cum osculo viris Ecclesiasticis) appropinquando genam, ita ut se invicem leviter tangant. Laicis vero, licet Magistratus, Barones, & Nobiles sint, cum instrumento, quod prius osculetur a porrigente pacem, nulla reverentia quibuscumque facta antequam dat, sed post datam pacem, etiamsi adesset imperator. Spectabit autem semper ad Presbyterum assistentem in Missa, in quibus adhibentur, pacem deferre. Subdiacono vero in aliis: qui dare debent pacem, postquam per osculum detulerint Dignitatibus & Canonicis, etiam Magistratibus sæcularibus, sed istis cum instrumento; & postremo eam alicui tradit Acolytho, vel Cæremoniario, qui cæteris de choro distribuit, scilicet Ecclesiasticis cum osculo, Laicis cum instrumento. Regulare est, ut pax detur primo cujuscumque ordinis, ubi præbendæ sunt distinctæ; & ubi non sunt distinctæ, primo ab utroque latere, qui successive dat alteri subsequenti, dicens, *Pax tecum*, cui respondeat qui pacem accipit. *Et cum spiritu tuo*; *Cærem. Episc. lib. 1. cap. 24. per totum.* In Missa etiam plenis coram Episcopo dari solet ipsi Episcopo pax cum instrumento; Idem *lib. 1. cap. 30. num. 12.* Vid. *num. 1144.* Diaconus vero & Subdiaconus in Missa solemni, cum communicant, quomodo pacem accipiant, consule *num. 84.*

6 Assistentia, quæ a Canonicis Diaconis hinc inde debetur per viam Episcopo accedenti ad Ecclesiam pro Missa & Vesperis celebrandis, fit tantum quando Episcopus pergit intra, vel extra eamdem Ecclesiam cum pluviali & mitra, non vero quando incedit cum cappa; *S. R. C. 3 Aug. 1602. in Æsina.* Cum cappa.) Tenentur cum aliis Canonicis Episcopum ad Ecclesiam comitari, & tunc dum alii accipiunt paramenta, ipsi sua accipiant; *Cærem. Episc. lib. 1. cap. 9. num. 1.* Vid. *num. 1204.*

7 Capellani, seu alii Ministri Ecclesiæ quocumque nomine appellentur, solitas functiones facere debent, licet Cæremoniale ad eas exercendas eos nomine proprio non appellat; *S. R. C. 3. Aug. 1105. in Patavina.*

8 In Regno Castellæ & Legionis servandum est Cæremoniale Episcoporum etiam in generalibus processionibus, ita ut Fratres, seu Monachi, vel Ordines regulares antecedant, & Presbyteri, seu Clerici sæculares subsequantur, & ultimum locum detineant, nec mixtim cum Regularibus incedant. Superiores vero dictorum Regularium numerum debitum, decentem, & consuetum Fratrum ad easdem processiones mittant; *S. R. C. 30. Aug. 1601. in una Castellæ & Legionis.* Regulares antecedant). Religiosi post Fraternitates laicorum juxta ordinem antiquitatis, vel prout de jure, vel consuetudine præcedere solent: postea curiales & officiales, inter quos ultimo loco ibunt nobiliores & Magistratus; deinde clerus, hoc est, primo minister portans crucem Ecclesiæ Cathedralis, medius inter duos clericos cum candelabris accensis, deinde Clerici Seminarii, postea Curati Ecclesiarum Parochialium cum cottis, tum Collegiatæ cum suis insignibus, quæ etiam in die Corporis Christi permittuntur, si alias illa deferre solent; & ultimo loco Clerus Ecclesiæ Cathedralis, post quem Canonici parati suis paramentis, scilicet Subdiaconi cum tunicellis, Diaconi cum dalmaticis, Presbyteri cum planetis, & Dignitates cum pluvialibus, etiam Primicerius, licet dubitetur an sit Dignitas, ex decr. *S. R. E. sub num. 59.* Quæ paramenta hoc ordine erunt semper a Canonicis assumenda in processionibus de die Corporis Christi, & in Litaniis majoribus & minoribus, si commode quoad processiones Litaniarum fieri poterit: quo in casu saltem sex, vel octo eorum erunt cum pluvialibus, ultra duos Diaconos assistentes cum dalmaticis hinc inde cum Episcopo; *Cærem. Episc. lib. 2. cap. 32. num. 1. & cap. 33. num. 5. seqq.* Vide etiam *num. 37. 209. & 1119.* Circa vero Magistros tum Cæremoniarum, tum Capellæ cum Cantoribus; Vide *num. 114. & 159.*

9 Beneficiati parati incensentur ante non paratos; *S. R. C. 30. Aug. 1602. in Calaritana*; V. *num. 1.*

10 Baldachini hastæ in Ecclesia deferendæ sunt, ut dicitur in libro Cæremoniali Episcoporum *lib. 1. cap. 4. S. R. C. 30. Aug. 1602. in Melphiten.* Umbraculum, quod in Processionibus deferri solet per nobiliores laicos, vel Ecclesiasticos, deferri solet hoc ordine. Dignior ferat primam hastam, quæ est ante Episcopi dexteram, secundus alteram, quæ prima est ante Episcopi sinistram; tertius aliam, quæ immediate est sub prima a parte dextera, & sic successive usque etiam ad octavum; ita ut minus digni habeant postremas hastas post tergum Episcopi. Pluribus vero occurrentibus quam octo, servari debet idem Cæremoniale, ubi: „ Quod si inter digniores plu„ res essent, qui de æquali gradu, aut præeminentia „ contenderent; adeo ut omnibus his primo loco hastæ „ baldachini assignari nequirent, relinquatur his ulti„ mus locus, idest ubi processio jam pervenit ad Eccle„ siam, ad quam dirigitur: talis enim locus reputatur „ primo æqualis; *Lib. 1. cap. 14. num. 3.* Sacerdotes vero sive Dignitates sint, sive Canonici, sive Beneficiati, vel Mansionarii cum paramentis, idest cum pluviali, sive non prout processio fit cum paramentis, vel sine illis, hastas deferant per totam Ecclesiam, & in porta Ecclesiæ illas relinquant in manibus Laicorum, ut dictum est; *Cærem. Episc. lib. supra. & lib. 2. cap. 23. num. 10. & 33. num. 13. & 21.* Vide *num. 191. & 1115.*

11 Tertiarii Sancti Francisci degentes in sæculo, qui fuerint

rint de gremio alicujus Ecclesiæ, & illius choro obligati, debent recitare officia particularia illius Ecclesiæ; secus autem si sint de gremio, & nullatenus choro intervenire debuerint; *S. R. C. 28. Sept. 1602. in sua Ordinis S. Francisci de Observ.* Nomine Officiorum particularium non ea tantum veniunt, quæ ritum habent solemnem, puta Titularis, Dedicationis &c. sed obligantur ad recitationem illius Breviarii in integrum juxta ordinem dictæ Ecclesiæ, ad cujus chori servitium tenentur: & hoc afficit etiam clericos choro Ecclesiæ Cathedralis deputatos, in quo ritus monasticus adhibetur. Quando Ecclesia Cathedralis est Regularis, Clerici sæculares choro deputati recitare tenentur in choro juxta Breviarium Monasticum, nec Episcopus potest separare Clericos a Monachis. Secus autem si non essent choro obligati. Vide *num.* 1208. *&* 1275.

12 Canonici debent cantare alta voce, & potest Episcopus eos hortari ad id faciendum; *S. R. C. 23. Nov.* 1602. *in Egitanien.* Alioquin distributiones assignatas lucrari nequeunt; Ex Constitut. S. Pii V., quæ incipit *Ex proxima Lateranensi Concilio*, & ex Constitut. Benedicti XIV. quæ incipit: *Cum semper*: necnon ex Brevi ejusdem ad Eminentissimum Cardinalem Delphinum Patriarcham Aquil. cujus initium, *Dilecte fili*... *Praeclara decora*. Constitut. illa supralaudati S. Pii V. edita fuit die 20. Septembris 1571. Benedicti XIV. *Cum semper* 19. Augusti 1744. Et *Praeclara decora* 19. Januar. 1748.

13 Genuflectendum est semper ab omnibus transeuntibus ante Sanctissimum Sacramentum, etiam dum fiunt processiones per Ecclesiam; & contraria consuetudo declaratur abusus *S. R. C. 14. Decemb.* 1602. *in Puten.* Genuflectendum est). Excipe crucem deferentem; *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 27. *num.* 7. An vero genuflexiones faciendæ sint ab omnibus duplicatis genibus, quando expositum est Sacramentum patenter, vel velatum, etiam inclusum in sola Pyxide. Vide *num.* 1284. *&* 1289.

14 Substitutus Archypresbyteri non debet cantare Missas, quæ ad ipsum Archipresbyterum pertinent, nec locum & honorem incensi & pacis ipsius Archipresbyteri prætendere; *S. R. C. 14. Decemb.* 1602. *in Murogen. nullius.* Nec alia officia ad ipsum Archipresbyterum pertinentia; Vide *num.* 164.

15 Potest Episcopus etiam in Ecclesiis Regularium cantare facere Missas Rogationum per suos Canonicos; *S. R. C. 21. Januar.* 1603. *in Firmana.* Missæ Rogationum,) etiamsi inciderint infra octavam Paschatis, & in diem S. Marci, nisi in Ecclesia propria; Vide *num.* 612. 644. *&* 700.

16 Vicarius generalis præcedere debet omnes Dignitates & Canonicos, dummodo non sint parati sacris paramentis, & dummodo dictus Vicarius non sit ex numero Dignitatum, vel Canonicorum ejusdem Ecclesiæ, & velit tamquam Dignitas, vel Canonicus in Choro assistere, distributiones quotidianas lucrandi gratia: quia tunc sedere debet in stallo, seu loco suæ dignitatis, vel canonicatus; *S. R. C. 12. Aprilis* 1603. *in Pennen. &* 6. *Septembris* 1603. *in Lauretana*. Alia exceptio generalis habetur in Cæremoniali Episcoporum scilicet: „ Vicario generali dabitur locus, quem habere solet pro consuetudine diversarum Ecclesiarum „. *Lib.* 1. *cap.* 13. *num.* 13. *& cap.* 31. *num.* 15. Vide *num.* 109. 113. 156. 171. 222. 230. 582. 607. 616. 626. *&* 1207.

17 Cæremoniale libet nec laicis, nec clericis prohibet, quominus in processione SS. Sacramenti deferant intorticia, vel candelas accensas; *S. R. C. 12. Aprilis* 1603. *in Adrianen.* Nec laicis, nec clericis prohibet,) sed potius præcipit, nempe „ Intorticia & candelæ, quæ in processione delata fuerant, non extinguantur, donec Episcopus cum SS. Sacramento benedictionem dederit „; *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 33. *num.* 29.

18 Assistentes Episcopo, & licet minus digni, præferuntur omnibus aliis, & ante Dignitates sunt thurificandi; *S. R. C. 23. Maji* 1603. *in Nolana*. Assistentes Episcopo) hoc ordine primo Presbyter assistens, deinde Diaconi assistentes, mox Canonici, & alii ordine suo; *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 1. *num.* 16.

19 Officium anniversarium, vel septanarium, vel trigenarium defunctorum post obitum, si cadat die dominico, vel festiva, transfertur in diem sequentem cum eadem solemnitate; *S. R. C. 23. Maji* 1603. *in Egitanien.* Anniversarium) Adimplendum est ex voluntate testatoris, etiam extra diem annuam depositionis; Vide *num.* 1278. *seqq.* Transfertur in diem sequentem) vel potius antecedentem licet duplici majori impeditam, sed non festivam; Vide *n.* 144. 454. 457. 473. 559. 601. 869. *seqq. &* 1298. Cum eadem solemnitate non immutata Missa, & propria Oratione; Vide *num.* 601. 697. *&* 1298. *seqq.* An valeat pro adimplenda mente testatoris Missa occurrens cantata diebus impeditis; Vide *num.* 1280. Quid statuatur de anniversario in ruralibus Ecclesiis; Vide *num.* 735. *seq.* & in octavis privilegiatis incidente; Vide *num.* 485. 835. *&* 1055. Coram Sacramento, vide *num.* 587. *&* 1223. *seqq.* Notandum, quod hæc sanctio, licet nihil agatur de die tertia post obitum, tamen pari passu procedit cum septimo, & trigesimo; *Rub. Miss. Defunct.* in die obitus.

Assistentiæ ratio non habetur in receptione Cinerum, Candelarum, & Palmarum, sed quilibet debet accedere secundum prærogativam sui ordinis; *S. R. C. 23. Maji* 1603. *in Nolana*. Eadem ratio, quæ militat in Cathedralibus, non militat pro aliis Ecclesiis Canonicos non habentibus; alia est enim Rubrica in Cærem. Episc. præscripta pro Cathedrali, & alia a Missali Romano; scilicet quod Diaconus & Subdiaconus, si sint Canonici, ante omnes Canonicos accedant ad celebrantem in receptione cinerum &c. *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 18. *num.* 5. In aliis Ecclesiis vero, Ministri parati semper accipere debent palmas, cineres &c. statim post digniorem de clero, a quo celebrans accepit cineres; *Rub. Missal.* 5. *de feria* 4. *Cinerum*. 20

Matutinum defunctorum pro generali eorum commemoratione non debet cantari pridie Vesperi in festo omnium Sanctorum, sed recitandum est mane die secunda Novembris post Laudes diei, *S. R. C. 23. Maji* 1603. *in Egitanien.* Episcopo præsente concedit S. R. C. posse recitari die prima Novembris ante horam Completorii in Cathedralibus Ecclesiis modo infra exponendo sub *num.* 698. *&* 740. Similiter & in aliis non Cathedralibus & Episcopo absente, quando consuetudo esset in contrarium, dummodo pro commoditate & frequentia populi esset introducta; extra chorum vero licite absolvi posse post Vespertinas horas statuit rursus *S. R. C. num.* 1201. 21

Ubi adest consuetudo, quod Canonici & Dignitates ministrent Episcopo mitram, gremiale, thuribulum, & id genus alia, debet servari, sicut etiam si adsit consuetudo, quod Dignitas seu Canonicus gestet baculum ante Episcopum in quibusdam solemnitatibus; *S. R. C. 2. Julii* 1603. *in Lamecen. &* 24. *Novemb.* 1676. *in Bituntina*. Improbatur vero administratio bugiæ a Canonicis Diaconis Episcopo exhibita; Vide *num.* 340. 22

Non tenentur omnes Canonici associare Episcopum ab eo altari, in quo Missam palam celebravit, ad sedem Episcopalem, si voluerit Missæ Conventuali assistere; *S. R. C. 5. Junii* 1603. *in Typhernaten.* 23

Destinatus ad regendum chorum non est dimovendus a choro, ut assistat Episcopo; *S. R. C. 6. Sept.* 1603. *in Monopolitana num.* 341. 24

Oratio, quæ dicitur in festo Sanctorum Fabiani & Sebastiani, non est alteranda, ita ut de S. Sebastiano tantum recitetur etiam in propria Ecclesia eidem dedicata; *S. R. C. 6. Sept.* 1603. *in Egitanien.* Non est alteranda.) Quando officium de S. Sebastiano tantum ut patrono principali, non vero minus principali recitatur, ut *in rubr. Breviarii de occurr. num.* 8. sub ritu primæ classis, oratio non erit alteranda, nempe *Infirmitatem*, licet S. Fabiani nomen, cui soli competit eadem ut Pontifici, omissum fuerit; Vide *num.* 716. *&* 916. 25

Regularibus non convenit continuo officium, & horas canonicas cum Canonicis, & Clericis sæcularibus in choro decantare; *S. R. C. 15. Novemb.* 1603. *in Ilerden.* Intellige quando non sint choro obligati; Vide *num.* 11. *&* 1207. *seqq.* 26

Consuetudo, ut oblationes, quæ offeruntur cruci feria sexta in Parasceve, dentur Magistris Cæremoniarum, servanda; *S. R. C. 29. Novemb.* 1603. *in Beneventana.* 27

Episcopus non debet in Ecclesia salutare Canonicos aperiendo caput, sed benedicendo manu; *S. R. C. 10. Ja-* 28

nuar. 1604. *in Elvern.* Benedicendo manu.) Præsens decretum servari debet, cum Canonicus post cantatam lectionem in Matutinis, inclinatus profunde versus altare dicit; *Tu autem Domine &c.* & facta reverentia Episcopo, qui versus eum fecit signum crucis, revertitur ad locum suum; *Cærem. Episcop. lib.* 2. *cap.* 5. *num.* 6. Regulariter Pontificali hac salutatione a communi cæterorum fidelium distinguatur oportet Præses, sive Gubernator, vel Vice-Legatus; sicut ergo Canonicos servari jubet Cæremoniale, *lib.* 1. *cap.* 18. ut hi ab Episcopo salutentur capitis inclinatione, qui mutuam correspondere debeant salutationem caput similiter inclinando. Quoquidem reverentiales mutuos actus ommittere necesse erit in Matutinis Tenebrarum per integram Feriam sextam in Parasceve, ac Sabbato Sancto usque ad solemnem Missam exclusive; sicut etiam in singulis mortuorum officiis, concionatore semper excepto; *Cærem. Episcop. lib.* 3. *cap.* 7. Ad Episcopi Benedictionem non tenentur Canonici genuflectere, sed tantum caput inclinare, licet ministraturi pontificaliter Episcopo celebranti. Nomine vero Canonicorum intellige etiam Canonicos Collegiatarum, si adsit consuetudo; Vide num. 1071.

29 Commemoratio S. Mariæ in suffragiis Sanctorum debet fieri in Ecclesiis eidem dicatis, etiamsi ejus Officium parvum in choro recitatum fuerit; S. R. C. 12. *Jan.* 1604. *in Bavarien.* & 13. *Jun.* 1682. 10. *Jun.* 1690. *in una Ordinis S. Francisci*, Antiphona hujus commemorationis recitanda prout in Breviario assignatur, cum consueto versu & oratione; Vide *num.* 673. *seq.*

30 Dignitates, quæ habent præbendas cum onere cantandi Evangelium, seu Epistolam, non tenentur ministrare inferioribus; *S. R. C.* 10. *Januar.* 1604. in *Salamantina*.

31 In Ecclesia Collegiata exempta, præsente uno Canonico Cathedralis cum Episcopo, & Abbate Collegiatæ ejusdem cum suis Canonicis, prius incensetur Canonicus, quam Abbas *S. R. C.* 7. *Februar.* 1604. *in Alexandrina*. Item si omnes Canonici Cathedralis adessent cum Episcopo; Vide *num.* 157. & 169.

32 Episcopo suffraganeo tenentur Canonici assistere, quando nomine proprii Episcopi functiones Episcopales exerceat; *S. R. C.* 21. *Febr.* 1604. *in Bracaren.* Vide num. 50. & 708. *seqq.*

33 Canonicus celebrans in aliqua Ecclesia Collegiata de Urbe præsente proprio Vicario illius Ecclesiæ, ad Missam Conventualem non tenetur in fine Missæ ante benedictionem reverentiam facere ipsi Vicario; *S. C. R.* 21. *Februar.* 1604. *in una Urbis*. Et non tantum Canonicus, sed & simplex Sacerdos, & uterque etiam in Missa privata; competit enim coram Summo Pontifice in tota Ecclesia, Legato Sedis Apostolicæ in sua Legatione, Patriarchæ, Archiepiscopo, & Episcopo in suis Provinciis, Civitatibus, & Diœcesibus reverentiam facere ante benedictionem in fine Missæ, ante Introitum &c. Papæ vero loco reverentiæ, genuflectionem unico genu; *Rub. Missal.* 3. *de Bened. in fine Missæ*.

34 Una clavis Reliquiarum Sanctorum Patronorum concedi potest Magistratui sæculari ejusdem civitatis: *S. R. C.* 8. *Maii* 1604. *in Lectoren*.

35 Ubi adest consuetudo, ut Capellani ministrent Canonicis cappas, vel pluvialia capite detecto, servanda est; *S. R. C.* 19. *Junii* 1604. *in Burgen.*

36 Episcopus potest habere fenestram ex domo respicientem in Ecclesia; *S. R. C.* 19. *Junii* 1604. *in Elboren.*

37 Clerus Ecclesiæ Cathedralis potius ultimo loco incedere debet in processionibus, neque Clerus, vel Canonici aliarum Ecclesiarum debent cum dicto Clero Cathedralis incedere; *S. R. C.* 21. *Aug.* 1604. *in Adrien.* Vide *n.* 8.

38 Non debet assistens Episcopo deponere illi biretum de capite, sed ipse sibi detrahat; *S. R. C.* 21. *Aug.* 1604. *in Savonen.* Loquitur de bireto presbyterali, non de pileolo mitræ supponendo; junior enim assistentium aufert mitram, altero a dextris Episcopi biretum accipiente, complanando leviter capillos, & dum imponitur ab assistente dextero eadem mitra, postquam biretum imposuerit, alter a sinistris adjuvat, & vittas a tergo aptat; *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 8. *num.* 3.

39 Potest Episcopus ex causa necessitatis olea sacra conficere cum minori numero ministrorum, quam præscribitur in libro Pontificali; *S. R. C.* 21. *Aug.* 1604. *in Curien. Rhetiorum*. V. Pontificale de Officio in ferie quinta Cœnæ Domini.

40 Presbyter ritu græco ordinatus a SS. D. Nostro licentiam petiit ingrediendi Religionem Capuccinorum, & celebrandi Missam ritu latino, & cum ex ejusdem Sanctissimi Dataria hujusmodi supplicatio ad S. Rituum Congregationem remissa fuerit; S. R. C. censuit, licentiam petitam celebrandi ritu latino posse concedi post ingressum Religionis, & emissionem professionis; *Eadem S. R. C.* 16. *Octob.* 1604. *in Anconitana*. Licentiam celebrandi Ritu Latino) Presbyteris græcis præcipue uxoratis omnino revocavit S. Pius V., & ne deinceps græci latino more, aut latino græco ritu celebrare præsumant, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis ac perpetuæ suspensionis prohibuit, etiam sub prætextu Missas, & alia officia divina celebrare. Constit. quæ incipit; *Providentia Romani Pontificis* 20. *Aug.* 1556. *edita*.

41 Cæremoniale Episcoporum non tollit immemorabiles, & laudabiles Ecclesiarum consuetudines; *S. R. C.* 11. *Junii* 1605. *in una Hispaniarum*. Immemorabiles & Laudabiles: „ nam Antistites Ecclesiarum abusus omnes, qui „ in Ecclesiis, aut Sæcularibus, aut Regularibus contra præscriptum Cæremonialis Episcoporum, & Ri„ tualis Romani, vel Rubricae Missalis & Breviarii irre„ pserint, debent omnino removere: & si adversus ea, „ quæ in dicto Cæremoniali statuta sunt, consuetudinem „ etiam immemorabilem allegari contiget, postquam „ cognoverint, aut eam non satis probari, aut etiam „ probatam suffragari utpote irrationabilem de jure non „ posse, executioni eorum, quæ in dicto Cæremoniali „ instituta sunt, diligenter incumbere debent, nec ulla „ suspensio aut appellatio admittitur „ Innocentius III. Constitut. quæ incipit, *Apostolici Ministerii* 13. *Maii* 1723. & Benedictus XIII. in alia incipiente; *in Supremo* 23. *Septemb.* 1724. Vide *num.* 55.

42 Preces ordinatæ ad impetrandam pluviam non sunt recitandæ inter Missarum solemnia, ne Missæ Sacrificium interrumpatur; *S. R. C.* 22. *Jan.* 1605. *in Oscen.*) Ita Preces ad postulandam serenitatem, aliæque hujusmodi generis, ut in *Rit. Roman. de Process.*

43 Archipresbyter, seu alia Dignitas non debet se intromittere in regimine chori, quod ad solum Cantorem, seu Primicerium pertinet; *S. R. C.* 3. *Septemb.* 1605. *in Tarentina*. Ad solum Cantorem, seu Primicerium pertinet,) in defectu prædictorum; & ubi non adest magister chori, spectabit hoc munus ad Cæremoniarum magistrum; *Cærem. Episcop. lib.* 1. *cap.* 5. *num.* 4.

44 Commemoratio omnium Fidelium defunctorum non est celebranda, nec facienda in die dominico, sed transferri debet in feriam secundam sequentem; *S. R. C.* 24. *Septemb.* 605. *in Augustana*. In feriam secundam sequentem,) licet festum duplex minus occurret, aut transferri contiget, omnibus Missis de Requiem celebratis; excepta Conventuali de festo post Tertiam celebranda; Vide *num.* 606. 711. 732. 976. & 989. Quid autem statuatur in Ecclesia Societatis Jesu Civitatis Oeniponti, consule *num.* 887.

45 Canonicus, vel Dignitas factus Episcopus cum retentione canonicatus, vel dignitatis, debet procedere omnibus Dignitatibus, & Canonicis, etiam ipso antiquioribus; *S. R. C.* 24. *Sept.* 1605. *in Ruthenen.*

46 Consuetudo immemorabilis aliquibus in locis, ut campanæ in salutatione Angelica non pulsentur ante pulsationem in Ecclesia Matrice, servanda est; *S. R. C.* 24. *Sept.* 1605. *in Giennen.*

47 Magister Cæremoniarum, non autem Sacrista, debet vocare Vicarium, ut hora debita si voluerit ad Ecclesiam accedat; *S. R. C.* 26. *Novemb.* 1605. *in Urbinaten.*

48 Abbas semel benedictus cum usu bireti, si transferatur ad aliam abbatiam cum usu mitræ, non indiget alia benedictione, sed potest per seipsum mitram capere; *S. R. C.* 25. *Febr.* 1606. *in Bisuntina*.

49 Officium in choro dato signo inchoandum est, non expectato Vicario generali; *S. R. C.* 25. *Febr.* 1606. *in Neritanen.* Dato signo) campanarum jussu Sacristæ, cui spectabit,

ctabit, ut indicentur horæ Vesperarum, Matutinarum, & Missæ, ac reliquarum horarum canonicarum; *Cærem. Episc. lib. 1. cap. 6. num. 4.*

50 Capellanus Confraternitatis non potest suo arbitrio sine expressa licentia Episcopi, processiones facere; S. R. C. 4. *Mart.* 1606. *in Mileten. Galatri*. Non potest) extra ambitum propriæ Ecclesiæ, intra vero an possit & quomodo; Vide *num.* 785. *seq.*

51 Eucharistia non est singulis diebus exponenda super altari, sed in quibusdam tantum solemnitatibus; *S. R. C. 4. Martii 1606. in Placentina Provinciæ Castellanæ.*) In quibusdam tantum solemnitatibus, quæ considerantur regulariter Oratio quadraginta Horarum, & festum cum tota octava Corporis Christi; Constit. Clementis XI. quæ incipit: *Essendo state fatte*, a Benedicto XIII., & Clemente XII. confirmata die 2. *Sept.* 1736. *& Cæremon. Episcop. lib. 2. cap. 33. num.* 34. Vide *num.* 112.

52 Assistentia duarum Dignitatum, vel duorum Canonicorum Episcopo loci ordinario tantummodo convenit; *S. R. C. 9. Maii* 1606. *in Cæsaraugustana.*) Etiam Episcopo suffraganeo, quando nomine proprii Episcopi functiones Episcopales exercent; nulli vero alteri, quamvis Sedis Apostolicæ Legato; Vide *num.* 32. *& Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 8. *num.* 4.

53 Gubernator Civitatis etiamsi sit uxoratus, thurificandus est immediate post Canonicos; absente vero Episcopo, immediate post Vicarium generalem; *S. R. C. 9. Maii* 1606. *& 17. Novemb.* 1607. *in Faventina*. Thurificandus est duplici ductu ab illo ministro, cui cæteros Canonicos incenit onus thurificandi: *Cærem. Episcop. lib.* 3. *cap.* 5. *num.* 1.

54 Posita præbendarum distinctione in presbyterales, diaconales, & subdiaconales, qui de novo obtinuerit presbyteralem, præcedere debet habentes diaconales; *S. R. C.* 17. *Junii* 1606. *in Tropien.* Vide *num* 265. 351. *&* 447.

55 Decretum de die 21. Junii 1605. quod Cæremonialis liber non tollat laudabiles, & immemorabiles consuetudines, habet locum in omnibus regnis, & locis Christianitatis; S. R. C. 17. *Jun.* 1606. *in Eboren.*) Consuetudines quando servandæ; Vide *num.* 41.

56 Baculi & mitræ usus sunt correlativa, & cui unum conceditur, alterum etiam concedendum videtur; *S. R. C.* 7. *Octob.* 1606. *in Argentina, & antea* 8. *Januar.* 1605. *in Trecaren.* Baculo Episcopus in sua tantum civitate vel Diœcesi utitur, & etiam alibi Ordinario loci annuente; *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 17. *num.* 5. Vide *num.* 268. *&* 904.

57 Vicario non licet dare benedictionem Diacono, antequam cantet Evangelium, neque benedicere Prædicatori, antequam pulpitum ascendat: *S. R. C.* 17. *Martii* 1607. *in Pacen.*

58 Archidiaconus si sustinet baculum Episcopi, thurificandus est immediate post Presbyterum, & Diaconos assistentes: *S. R. C.* 28. *April.* 1607. *in Bracaren.*

59 Primicerius, licet dubitetur an sit Dignitas, debet in processionibus capere pluviale sicut Dignitas, & non planetam sicut Canonicus: *S. R. C.* 28. *April.* 1607. *in Capuana*; Vide *num.* 8.

60 Benedictio, ac distributio Candelarum, & Palmarum regulariter potest fieri in omnibus Ecclesiis tam Collegiatis, quam Parochialibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus: *S. R. C.* 28. *Aprilis* 1607. *in Ostien.* Vide *num.* 796.

61 Magister Cæremoniarum non potest alterare, seu mutare consuetudinem circa præintonationem antiphonarum ad Vesperas *S. R. C.* 28. *April.* 1607. *in Suessanen.* Consuetudo præintonandi antiphonas ad Vesperas spectabit ad Subdiaconum, vel alium juxta Ecclesiarum consuetudines hoc modo. Si Episcopus erit in crastinum celebraturus, Subdiaconus, vel alius a Cæremoniario ductus præintonat primam antiphonam, Episcopo debitis reverentiis ante, & post intonationem factis, ibique erga eum stabit, donec erit præintonatio repetita, sic & ad Magnificat. Reliquæ quatuor per eumdem, seu alterum, ad quem spectat, præintonari debent; secunda scilicet Diacono assistenti a dextris Episcopi; tertia Presbytero assistenti; quarta primo Canonico in choro sive sit Archidiaconus, sive Archipresbyter, sive Presbyter; quinta Diacono assistenti a sinistris. Si Episcopus non erit in crastinum celebraturus, tunc non per Subdiaconum, sed per aliquem ex Canonicis, aut alium, ad quem de consuetudine Ecclesiæ spectat, præintonantur, primo ipsi Episcopo, deinde aliis Canonicis, incipiendo a dignioribus prout Ecclesiarum circa hoc usus suadebit. Si interesse velit cum cappa, antiphonantur ab aliquo ex quatuor vel sex beneficiatis paratis, primo Canonico celebranti, deinde aliis Canonicis dignioribus juxta morem Ecclesiæ, absente Episcopo, & in Collegiatis unus ex Presbyteris paratis præintonat antiphonam primi psalmi celebranti, & illam ad Magnificat; reliquæ quatuor per cantorem, vel per ultimum paratum, si sint plures quam duo: *Cærem. Episcop. lib.* 2. *cap.* 1. *num.* 7. *seqq. cap.* 2. *num.* 3. *seqq. cap.* 3. *num.* 6. *seqq.*

62 Episcopus concionaturus in aliena Diœcesi coram Ordinario, etiam Cardinali, non debet petere benedictionem ob supremam episcopalem dignitatem: *S. R. C.* 28. *April.* 1607. *in Neapolitana*. Vide *num.* 186.

63 Genuflectendum non est ad orationes in Missa solemni, in qua dicitur Gloria, & Credo: *S. R. C.* 19. *Maii* 1607. *in Placentina*. Neque in iis, in quibus dicitur tantum Gloria, nec in votivis; sed tantum in Missis ferialibus; & defunctorum, licet ritu solemniori celebratis: *Rub. Miss. de Orat. & Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 18. *num.* 16.

64 Chorus universus ad Primam, & Completorium debet replicare Misereatur, & Confiteor: *S. R. C.* 19. *Maii* 1607. *in Placentina*.

65 Septimum Candelabrum Episcopo celebranti adhibetur in Missis tantum solemnibus, non vero in Vesperis, neque etiam in Missis Defunctorum. *S. R. C.* 19. *Maii* 1607. *in Placentina*. Prælato vero Episcopo inferiori, & Episcopo extraneo, etiam in solemnioribus nullo modo convenit: Vide *num.* 355. *&* 908.

66 Canonici duo Diaconi assistentes, & non Presbyter assistens, debent elevare fimbrias pluvialis hinc inde, dum Episcopus progreditur, & thurificat altare: S. *R.* C. 19. *Maii* 1607. *in Placentina*.

67 Debetur assistentia Episcopo, quando facit ordinationes in Missa solemni; si vero ipsas in Missa privata, vel alias functiones episcopales in Pontificalibus facit, saltem duo Canonici assistant præter Archidiaconum, qui vocare debent ordinandos: *S. R. C.* 19. *Maii* 1607. *in Placentina*. Intellige quando celebrat per civitatem, non vero per diœcesim, quoad Canonicorum assistentiam; circa vero Archidiaconum, qui vocare debet ordinandos, ne putes ipsum teneri ad exprimenda nomina singulatim, quia hoc spectat ad Notarium, sed per versum. *Accedant qui ordinandi sunt &c. Pontif. Roman. p.* 1. *de Ordinat.* Vide *num.* 119.

68 Canonici Ecclesiæ Collegiatæ non debent in processionibus incedere parati, sicut Canonici Cathedralis: *S. R. C.* 19. *Maii* 1607. *in Placentina*.

69 Gloria in excelsis Deo dicitur in Missis votivis Sanctæ Mariæ tam in Sabbatis feriarum, quam in Sabbatis Adventus; licet ipsa die Officium non fiat de Beata Virgine. S. *R.* C. 19. *Maii* 1607. *in Placentina*. Item in semiduplicibus Sabbato occurrentibus, si eadem Missa de Beata Maria tam solemnis, quam privata celebretur, hymnus angelicus erit recitandus: Vide *num.* 575. *seq.*

70 Canonici omnes ex utraque parte chori thurificandi sunt ante Mansionarios, non obstante consuetudine in contrarium: *S. R. C.* 19. *Maii* 1607. *in Placentina, &* 27. *Junii* 1609. *in una Urbis*. Thurificandi sunt) duplici ductu thuribuli Canonici & Dignitates; Mansionarii vero unico ductu. Legato, vel aliis Cardinalibus præsentibus, illi semel, isti transeundo thurificantur: *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 23. *num.* 31.

71 Canonicus primus Presbyter debet Episcopo aspersorium ministrare, si præbendæ sint distinctæ; si vero non sint distinctæ, prima Dignitas, vel primus Canonicus in ordine id facere debet; *Sac. R. C.* 19. *Maii* 1607. *in Placentina*. In Cathedralibus Ecclesiis, & aliis Rectorem beneficiatum non habentibus; secus autem in parochialibus; aliisque, sive sint Regularium Monasteria, sive non: spectat enim ad digniorem Ecclesiæ, vel Monasterii: Vide *num.* 9. 231. 251. *seq.* 301. 320. 458. *&* 788.

72 Assistens Presbyter debet Episcopum thurificare ad sedem,

dem, quicumque illa sit; non vero Diaconus Evangelii: *S. R. C. 19. Maii 1607. in Placentina*. Ad Sedem): secus ad altare, tunc enim ad prædictum Diaconum spectat; *Carem. Episcop. lib. 1. cap. 9. num. 3.* Vide *num. 92.*

73 Ubi adest consuetudo recitandi Matutinum media nocte a clero sæculari, potest dimitti, & mutari, ut recitetur albescente die, ex justa causa: *S. R. C. 20. Junii 1607. in Oscen.*

74 Presbyter assistens, licet non sit prima Dignitas, thurificandus est ante Archidiaconum a dexteris Episcopi assistentem, quamvis idem Archidiaconus sit prima Dignitas: *S. R. C. 23. Junii 1607. in Vercellen.*

75 Defunctorum Missæ non sunt cantandæ, nec celebrandæ diebus solemnibus: *S. R. C. 23. Jun. 1607. in Veronen.* Corpore etiam præsente in Ecclesia, prohibentur Missæ solemnes defunctorum, licet unica, in festis primæ classis festivis; demptis feriis secundis & tertiis Paschatis, & Pentecostes; Feria quoque quinta in Cœna Domini, sexta in Parasceve, & Sabbato Sancto. Vide *num. 498. 1030. 1101. & 1262. seqq.* Aliis diebus præsente cadavere in Ecclesia non vetatur Missa defuncto non solemnis; & etiam absente corpore, licet apud illos non sepeliatur, exclusis duplicibus primæ & secundæ classis, ac diebus festivis: Vide *num. 1263.* Anniversaria dies, tertia, septima, trigesima, & aliæ Missæ cantatæ ex dispositione Testatorum, censuit Sac. Congreg. ut celebrentur diebus non festivis de præcepto, etiam Officio duplici majori occupatis: *Eadem Sac. Rit. Cong. num. 19.* Missæ privatæ celebrandæ non erunt de Requiem, etiam in duplicibus omnibus per annum licet minoribus, & translatis; tam in diebus festivis, quam ferialibus, necnon Dominicis per annum omnibus (in quibus Dominicis, anticipatæ ante Epiph. vel post Pentecost. non comprehenduntur) & feriis privilegiatis, de quibus consule *num. 105. 309. 351. & 1267.* Item diebus infra octavas Nativitatis Domini, Paschatis, Pentecostes, & Corporis Christi, Vigilia Epiphaniæ, & per totam octavam. & durante expositione publica SS. Sacramenti: Vide *num. 107. 307. 350. & 1261. seqq. 478. 485. 641. 691. 835. 882. seqq.*

76 Clerici Seminarii debent in processionibus primi incedere ante clerum sæcularem, & relinquere locum digniorem Curati: *S. R. C. 1. Sept. 1607. in Capuana*: Vide *num. 8*

77 Consuetudo immemorabilis, quod eodem tempore thurificentur Canonici, & Magistratus servanda est: *S. R. C. 1. Sept. 1607. in Fanen.* Usus duorum thuribulorum ab ipsamet Sac. Congr. alias improbatus, hoc loco permitti videtur: Vide *num 93. & 167.*

78 Consuetudo, ut Hebdomadarius ad Vesperas capiat pluviale ad capitulum, & non a principio Vesperarum, servari potest: *S. R. C. 1. Sept. 1607. in non Theatinorum*,

79 Antiphonæ feriales ad Laudes ante Nativitatem, omitti possunt in festo solemniter celebrato, ut contingit in festo S. Thomæ, sed Antiphonæ majores ante Nativitatem, etiam in festis solemnioribus, dicendæ sunt ad Magnificat: *S R. C. 17. Novemb. 1607. in Bragen.* Omitti possunt). In Hispania, ne prædictæ antiphonæ omittantur, Gregorius XIII. statuit, ut die 16. Decembris dicendæ sint propter festum Expectationis Beatæ Mariæ Virginis die 18. occurrens, omissa antiphona, quæ ad Canticum dicitur, cujus loco dicatur ea, quæ ad Canticum ponitur in Psalterio; & idem fiat de antiphonis in die S. Thomæ occurrentibus, reponendis in Sabbato, quando festum Expectationis hujusmodi in Sabbato venerit, ut scilicet antiphonæ in die S. Thomæ occurrente, tunc reponantur 16. Decembris, dempta ea, quæ dicitur ad Canticum, ut supra; Gregorius Papa XIII. die 30. Dec. 1573. Constitutio quæ incipit: *Pastoralis officii*. Vide *num. 635.*

80 Simplex reconciliatio Ecclesiæ, seu Cœmeterii non consecrati, potest committi Presbytero in dignitate Ecclesiastica constituto: *S. R. C. 9. Februar. 1608. in Cameracen.* Hæc facultas ab Episcopo dari potest Sacerdoti, si Ecclesia, vel Cœmeterium sint tantummodo benedicta, si vero alias fuerint consecrata, Episcopus ipse reconciliare debet: *Rituale Roman. de Bened.*

81 Archidiaconus dum assistit Episcopo solemniter celebranti tam in Ecclesia Cathedrali, quam in alia, intelligitur in choro præsens: *S. R. C. 15. Martii 1608. in Camerinen.*

Quamvis præbendæ non sint distinctæ, convenit tamen, ut fiat distinctio pluvialium, planetarum, & dalmaticarum in festis solemnioribus: *S. R. C. 15. Martii 1608. in Alexandrina*. Vide *num. 8.* 82

Missæ Conventuales infra octavam Corporis Christi, possunt, ubi est consuetudo, cantari sine Diacono & Subdiacono, excepto die festo, & Dominico, & die octava: *S. R. C. 15. Martii 1608. in Alexandrina.* Cantari sine Diacono & Subdiacono, & incensum absolute non adolere, Vide *num. 34.* 83

Diaconus & Subdiaconus accipiunt pacem ab Episcopo celebrante, statim post Diaconos assistentes, si in Missa Communionem non recipiunt: *S. R. C. 15. Martii 1608. in Alexandrina*. Si vero sacram Synaxim assumaretur, tunc pacem capiunt ab Episcopo celebrante, cum ab eo accipiunt Communionem. *Carem. Episc. lib. 2. cap. 24. num. 3.* Vide *num. 5.* 84

Usus Missalis & Breviarii Romani semel introductus in aliqua Ecclesia, quæ habebat particulare Missale & Breviarium, confirmandus est, nec licet redire ad usum antiqui Missalis & Breviarii: *S. R. C. 15. Mart. 1608. in Trallen. seu Nullius*. Quæ habebat particulare Missale & Breviarium) ab ipsa prima institutione, vel per Sedem Apostolicam, vel per consuetudinem ducentorum annorum jam approbata, alioquin licet Romanus usus introductus fuerit, non posse satisfieri per particularem recitationem, statuit S. Pius Papa V. Constit. quæ incipit: *Quod nobis, die 15. Julii 1568. edita*. 85

Usus semel introductus, & receptus in Ecclesia Cathedrali celebrandi festum solemniter de aliquo Sancto, tamquam de patrono, continuandus est, licet non sit de antiquis patronis Ecclesiæ, vel in Breviario Romano de eo non fiat Officium: *S. R. C. 15. Mart. 1608. in Sempronien.*) Hoc decretum habet locum in iis locis tantum, in quibus usus prædictus esset introductus, ante Constitutionem Urbani VIII. emanatam *die 23. Martii 1630.* Vide *num. 243.* 86

Canonici digniores debent sedere in sedibus, quæ sunt viciniores sedi Episcopali: *S. R. C. 15. Mart. 1608. in Alexandrina.* 87

Canonicus officium faciens ad Vesperas, non potest recusare assistentiam Clericorum in defectu Capellanorum, vel Beneficiatorum, sub prætextu, quod Cæremoniale dicat, id munus pertinere ad Capellanos, vel Beneficiatos. *S. R. C. 15. Mart. 1608. in Alexandrina*. Cæremoniale nuper recognitum, alternative a Presbyteris seu Clericis assistentiam, pluvialibus indutis, sumendam, statuit *lib. 2. cap. 3. num. 16.* 88

Episcopus ad Matutinum in nocte Nativitatis Domini, sedere potest vel in sede chori, vel in sede Episcopali, prout melius sibi videatur, & magis populo satisfaciat: *S. R. C 15. Martii 1608. in Alexandrina*. 89

Aspersorium aquæ benedictæ porrigendum est Episcopo a Priore Ecclesiæ Collegiatæ, dum eo accedit Episcopus; non autem a prima Dignitate, vel primo Canonico Ecclesiæ Cathedralis: *S. R. C. 15. Martii 1608. in Camerinen.* Vide *num. 71.* 90

In thurificatione attendatur consuetudo inter Vicarium, & Canonicos, & alios, nisi Canonici sint parati: *S. R. C. 15. Martii 1608. in Alexandrina*. Vide *num. 1. 9. 16.* Hoc idem intelligitur in accipiendis Candelis, Cineribus, & Palmis. 91

Diaconus Evangelii debet thurificare chorum, nec ab eo munere excusatur sub prætextu contrariæ consuetudinis: *S. R. C. 15. Martii 1608. in Alexandrina*. Chorum). Hinc sub nomine chori non intelliguntur Acolythi, Thuriferarii, aliique, si choro supersunt, & reliquus populus, qui a Thuriferario omnes erunt incensandi, non vero a Diacono. Magni Principes vero, Magistratus omnes, Barones, Domicelli, & Mulieres insignes, ut Reginæ, vel Magnæ Principissæ, qui præter Imperatores, Regem, & Proceres, nec non Gubernatores Regnorum, & Provinciarum, ab iis thurificantur, ad quos ex consuetudine id munus pertinet, scilicet vel a Presbytero assistente, si Episcopus esset apud sedem, vel a Diacono Evangelii, si esset apud altare, vel faldistorium: *Carem. Episc. lib. 2. cap. 23.* 92

cap.23. num.24. 30. seq. & Miss. Rom. 10. de Incens. Vide *num. 97.*

93 Non approbatur usus duorum thuribulorum in incensatione personarum: *S.R.C. 15.Martii 1608. in Alexandrina.* Vide *num.97.*

94 Duorum Canonicorum assistentia semper convenit Episcopo, sive celebret ipse, sive assistat divinis: *S.R.C. 10.Maii 1608. in Gravinen.*) Decretum, quod considerari debet in civitate, non vero per diœcesim, non loquitur de Matutinis, quantumvis solemnioribus: *Cærem. Episc. lib.2. cap.5. num.1.* Vide *num.157.*

95 Confraternitati Sanctissimi Sacramenti, si sumptus ceræ facit, indulgetur ut in processione ejusdem Sacramenti aliqui ex confratribus, saccis induti cum fanalibus accensis, incedant hinc inde, & apud idem SS. Sacramentum, dummodo major pars Confraternitatis cum sua cruce & insignibus incedant ante in loco suo, juxta Bullam Gregorii XIII. *S.R.C. 10.Maii 1608. in Nepesina.* Juxta Bullam Gregorii XIII.) editam 21.*Martii* 1573. incipient: *Cum interdum.* Vide *num.151.*

96 Prima Dignitas det candelam Episcopo in festo Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, & Episcopus det primæ Dignitati, ante Vicarium generalem, *S.R.C. 14.Januarii 1608. & 28.Maii 1616.* Vide *num.16.& 454.*

97 Baro Dominus loci in Ecclesia parochiali non collegiata, ubi non sunt Canonici, thurificandus est post celebrantem, ministros paratos, & Archipresbyterum duplici ductu, ab eodem ministro, qui thurificat, & ante omnes alios Presbyteros; *S.R.C. 27.Sept.1608 in Bisinianen.* Ab eodem ministro,) scilicet a Diacono in Missis, in Vesperis vel Laudibus ab assistente parato ultimo, quatenus sint sex vel quatuor; alioquin a Thuriferario: *Cærem. Episcop. lib.1. cap.23. num.1. & lib.2.cap.5. num.10. seqq.* Vide *num.92.*

98 Sanctæ Eulaliæ Officium cum octava, etiamsi veniat in Quadragesima juxta antiquam & immemorabilem consuetudinem, concedit *S.R.C. 6.Decemb.1608. in Barchinonen.* Juxta antiquam & immemorabilem consuetudinem); Dies enim infra aliquas octavas privilegiatas occurrentes, & in feriam quartam Cinerum suspenduntur ipsimet die tantum, atque ita commemoratio octavæ erit omittenda, & Preces in Officio recitandæ. Vide *num.534. seq. 537. & 2017.*

99 Dignitatis tenentur associare Episcopum cum Canonicis, ex debito, licet Cæremoniale Episcoporum nominet tantum Canonicos: *S. R. C. 10. Januar.1608. in Jacen.* Dignitates) etiam prima archidiaconalis. Vide *num.394.*

100 In Festo SS. Corporis Christi non convenit cantare cantiones vulgari sermone: *S.R.C. 21.Martii 1609. in Abulen.* Cantiones vulgari sermone) sed hymni, præcipue sequentes: „ Pange lingua gloriosi: Sacris solemniis: „ Verbum supernum prodiens. Salutis humanæ sator: „ Æterna rex altissime „. Celebrans quoque per viam semper submissa voce aliquot psalmos, vel hymnos recitabit, ministris respondentibus: *Cærem. Episc. lib.2. cap.33. num.22. Rit. Rom. de ProcessIon.* Vide *num.1129.*

101 Benedictio Candelarum, Cinerum, & Palmarum, & aliæ similes actiones, quas faceret Episcopus præsens, eo absente, vel impedito ad primam Dignitatem, non vero ad Canonicum hebdomadarium pertinent, *S. R. C. 2e. Martii 1609. in Pisauren. & 5.Jul.1620. in Terentina.* Aliæ similes) ut sunt Nativitas Domini, Epiphania, Feria quinta in Cœna Domini, Dominica Resurrectionis, festum Ascensionis, & Dominica Pentecostes, & Processio in die Corporis Christi. Item festum Annunciationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, festum SS. Apostolorum Petri & Pauli, Omnium Sanctorum, S. Titularis vel Patroni Ecclesiæ, & dies anniversaria Dedicationis Ecclesiæ: Item etiam Fontis benedictio; denique festum Patroni civitatis, vel festivitates aliæ extraordinariæ juxta peculiares locorum mores, & circumstantias; *Cærem.Episcop. lib.1. cap.29. num.16. & 34. num.2. lib.3. cap.3. num.2.* Ad primam dignitatem). Et prima impedita ad secundam, & sic successive: nullo modo ad Vicarium generalem, tam in his, quam in aliis a S. R. C. enunciatis: Vide *num.118.& 497.*

102 Canonicus Episcopus assistens, superveniente digniore Canonico debet illi cedere locum assistentiæ: *S.R.C. 20.Junii 1609. in Ferrarien.* Edictum hoc consideratur, cum assistentes non sint parati, sed habitu Canonicali tantum induti, ut in *Cærem. Episc. lib.1. cap 8. num.4.* Vide *num.304.*

103 Potest Episcopus compellere Regulares etiam per censuras, ut accedant ad publicas processiones: *S.R.C. 27. Julii 1609. in Ferrarien.* Monachos Congreg. Cassinensis excipe, nisi ad processionem SS. Sacramenti. Vide *num. 1.*

104 Abbas licet habeat usus mitræ & baculi, & solemniter benedicere populo possit, privatam tamen benedictionem more Episcoporum per vias minime dare potest: *S. R. C. 24.Aug.1609. in Provincia Burgensi.*) Comprehenduntur etiam Abbates populum habentes pleno jure subjectum, etiamsi Pontificalibus induti, & per Ecclesiam suam incedantes. Vide *num.167.*

105 Curatus ratione stolæ debet præcedere aliis Presbyteris etiam Canonicis Ecclesiæ Collegiatæ; *S.R.C. 24.Octob. 1609. in Sancta Ferrata Nucerinæ Diœcesis.*

106 Presbyteri & Clerici Cathedralis omnes faciunt unum corpus cum Canonicis, & sub una cruce debent incedere: *S.R.C. 28.Novemb.1609. in Maceraten.* Vide *num.8. & 152.* Sub una Cruce). Adverte loqui decretum de cruce processionali, non Archiepiscopali in Cathedralibus ante Canonicos paratos tantum ponenda: *Cærem. Episcop. lib.2. cap 32. num.5.*

107 Reliquiam deferre in processionibus, pertinet ad Superiorem Conventus, unde Reliquia assumitur, qui cum ministris paratis ultimo loco incedere debet; sed Regulares debent in dictis processionibus cedere digniorem locum clero sæculari: *S.R.C. 23.Januar.1610.in una Senogallien. Mensis Bodii, & 24. Sept.1605. nec non 19. Apr.1608.* Vide *num.8.& 166.*

108 Archidiaconus non potest assistere Episcopo in habitu prælatitio non chorali, licet sit Prothonotarius: *S.R.C. 6.Martii 1610. in Asculana in Apulia.* An possit uti subtana violacea. Vide *num.119. & 184.*

109 Canonici parati assistentes Episcopo præcedunt Vicario generali, & sunt ante ipsum thurificandi: *S.R.C.6.Martii 1610. in Ægitanien. num.16.*

110 Canonicus, vel Presbyter paratus officium faciens, debet habere locum etiam a Decano: *S. R. C. 26.Junii 1610. in Arbaren.* Vide *num. subs.* Habere locum) panno coopertum coloris solemnitatis in cornu Epistolæ præparatum, vel ad stallum, seu primam sedem chori ab ea parte, quæ eidem illa hebdomada obtigerit, in qua sede ponetur pulvinum, & altarum cum tapeto super alio scamno, seu genuflexorio ante se posito, super quo etiam ponitur liber serico colore cæterorum paramentorum tectus; *Cærem. Episcop. lib.2. cap.3. num.4.* Vide *num.115. & 143.*

111 Archipresbyter, licet sit prima Dignitas, in choro tamen cedere debet primum & digniorem locum Canonico celebranti, *S.R.C. 26. Jun. 1610. in Arbaren.* Vide *num. ant.*

112 Decretum in visitatione factum contra regulas libri Cæremonialis, non est servandum; *S.R.C. 7. Aug. 1610.in Vercellen.* Non est servandum); nisi ad servandas laudabiles, immemorabiles, & approbatas consuetudines asfuit emanatum. Vide *num.41.*

113 Vicario generali in choro præsente, & Episcopo absente, si primum stallum ei detur in dextera altaris, sedebit in parte sinistra prima Dignitas, secunda vero post Vicarium, *S.R.C. 7. Aug. & 25. Sept. 1610. in Adrien.* Vide *num.16.*

114 Nullo modo convenit, ut Magister capellæ incedat in processionibus cum beneficiatis; sed quacumque consuetudine, vel usu non obstante, debet incedere cum suis cantoribus immediate post crucem ante ipsos beneficiatos, vel in loco, ubi ab Episcopo ordinatum fuerit, *S.R.C. 20. Novemb. 1616. & 15. Januar. 1621. in Urbevetana.* Vide *num.8.* In loco, ubi ordinatum fuerit) regulariter ante Thuriferarium, post quem præcedit Crux, *Cærem. Episc. lib.2. cap.29. n.15.*

115 Sacerdos, Diaconus, & Subdiaconus celebrantes solemniter possunt, & debent sedere in banco, dum cantatur Gloria, Credo &c. Etiamsi sint beneficiati, vel Capellani, prout sedent Canonici, non obstante quaIibet con-

conſuetudine, S.R.C. 15. *Jan.* 1611. *in Peruſina*. Gloria, Credo &c.) Scilicet Kyrie, Graduale, & Sequentia, ſi multum temporis in iis decantandis inſumatur, ultra illud, quod requiritur ad recitandum Kyrie, vel legendum Evangelium, quæ ante, non poſt ſeſſionem recitanda, aut legende ſunt. Banca vero pro eadem ſeſſione erit oblonga ſine poſtergalibus, decenti panno ornatus, licet Celebrans; & Miniſtri eſſent Canonici, ſemper e latere Epiſtolæ ponendus. Vide *num.* 120. & 143.

216 Cantor, ſi eſt Dignitas in Cathedrali, debet ſuum munus obire, vel per ſe ipſum, vel per vicecantorem ante ſumendum, ab Epiſcopo approbandum, qui non ſit de iis, qui alioquin choro ſunt obligati, S.R.C. 19. *Maji* 1716. *in Lucerina*.

217 Inter Canonicos Presbyteros nulla datur præcedentia, nec præeminentia ratione doctoratus, ſed tantum ratione ordinis, & antianitatis, S.R.C. 19. *Maji* 1611. *in una Terræ Conigliouis Diœceſis Montis Regalis in Sicilia*. Similiter inter Presbyteros ſimplices. Vide *num.* 181.

218 Miſſarum ſolemnium celebratio, delatio SS. Sacramenti in proceſſione in ejus feſtivitate, candelarum, cinerum, & palmarum benedictiones, & functiones ſimiles, quas Epiſcopus præſens in ſua cathedrali facere ſolet, & debet juxta formam libri Cæremonialis Epiſcoporum, abſente vel impedito Epiſcopo, ad primam Dignitatem, & deficiente prima ad ſecundam, & ſic ſucceſſive pertinent, S.R.C. 25. *Junii* 1612. *in Civitaten. ſeu S. Severi*. Functiones ſimiles). Vide *num.* 101.

219 Canonicus Protonotarius poteſt uti ſubtana violacea in choro, & in Eccleſia, dum divinis aſſiſtit dummodo in cæteris habitum proprium Canonicis convenientem deferat, S.R.C. 14 *Jan.* 1612. *in Panarmitana*. Dummodo in cæteris habitum proprium Canonicis deferat), alioquin partitiones quotidianas amittit. Vide *num.* 208. & 184.

220 Tenentur omnino Canonici ad cantandam Miſſam de die, ut lucrentur diſtributiones, S.R.C. 28. *Jan.* 1612. *in Oſcen.* De die), ideſt de feſto, vel feria currenti, ut in *ſeq. num.*

221 Miſſa Conventualis de feſto, ſeu de feria currenti omnino cantanda eſt, non obſtante quacumque contraria conſuetudine, S.R.C. 28. *Jan.* 1712. *in Oſcen.* Miſſa Conventualis); Benedictus XIV. decrevit, ut applicetur pro Benefactoribus in genere, in omnibus Patriarchalibus, Metropolitanis, Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, non obſtante quavis licet immemorabili conſuetudine in contrarium. Et non tantum de una, ſed etiam de ſecunda, vel tertia, ſi forte ex Rubricis Miſſalis tenentur celebrare ſtatuit; cum hac tamen moderatione, quod conſuetudo in contrarium ſtare poſſit quoad ſecundam, & tertiam dumtaxat, dummodo eorum benefactorum non obliviſcantur in commemoratione defunctorum omnium; Conſt. quæ incipit: *Cum ſemper*, die 19. Aug. 1744. emanata.

222 Aſperſorium cum aqua benedicta Epiſcopo accedenti ad Eccleſiam, ſemper debet miniſtrari a prima Dignitate, vel digniore Canonico; S.R.C. 12. *Mart.* 1612. *in Sarzanenſ.* & *antea* 16 *Jul.* 1604. *in Salamantina*. Ly ſemper) non comprehendit Eccleſias extra Cathedralem Rectorem habentes, vel Monaſteria. Vide *num.* 71.

223 Collegiata inſignis ab ejus erectione præcedit aliis Collegiatis antiquioribus; S.R.C. 24. *Mart.* 1612. *in Firmana*.

224 Ante Dignitates non debet poni pulvinar cum tapeto, ſed debent ſedere in ſuis ſtallis, prout ſedent alii Canonici; tamen ratione dignitatis poteſt indulgeri pulvinar de corio tantum, S.R.C. 24. *Mart.* 1612. *in Tudertina*. Ante Dignitates), etiam primas archidiaconales, cum Miſſam ſolemnem aut ſacras functiones non peragant; Vide *num.* 181. & 491.

225 Ceremoniæ novæ non inducendæ, nec antiquæ immutandæ, abſque expreſſa licentia quam dare debet S. R. C. *Fed. S. Cong.* 12. *Maji* 1612. *in una Urbis*. Vide *num.* 41.

226 Rectores Eccleſiarum Parochialium in proceſſionibus, non debent incedere inter Dignitates & Canonicos, ſed ſeparatim cum ſuo clero, & ante clerum Cathedralis, S.R.C. 12. *Maji* 1612. *in Mathirana*. Vide *num* 8.

227 Canonicus Diaconus, vel Subdiaconus, qui obtinuit præbendam presbyteralem, non debet amplius uti dalmatica, vel tunicella, ut Canonici diaconi, quando paratur, ſed planeta, ut presbyteri, S. R. C. 12. *Maji* 1612. *in Jonuen.* Vide *num.* 1227.

Miſſa conventualis pertinet ad Cantorem, & Canonicos Eccleſiæ collegiatæ, non autem ad Vicarium, quando ipſe habet tantum curam animarum parochianorum; S.R.C. 7. *Julii* 1612. *in Ulyſſiponen.* 228

Canonici tenentur aſſiſtere Epiſcopo etiam quando ordinationem celebrant extra propriam Eccleſiam, dummodo numerus ſufficiens Canonicorum, & miniſtrorum in Eccleſia remaneant, S.R.C. 7. *Jul.* 1612. *in Elboren.* Extra propriam Eccleſiam) intra civitatem, non vero per diœceſim. Vide *num.* 67. & 94. 229

Conſuetudo immemorabilis, quod Paſſio Domini in Dominica Palmarum, & feria VI. Paraſceves decantetur a Canonicis, debet ſervari, non obſtante Cæremoniali, in quo diſponitur eam a cantoribus decantandam eſſe, S.R.C. 7. *Jul.* 1612. *in Viterbien.* 230

Epiſcopus non poteſt ſignum, quod habere debent Canonici Cathedralis ad diſtinctionem, concedere aliis, vel immutare, inconſulta Sede Apoſtolica, S. R. C. 1. *Sept.* 1612. *in Hydruntina*. 231

Si occurrat feſtum Annuntiationis Beatæ Mariæ Virg. in Dominica ſecunda, tertia, vel quarta Quadrageſimæ, non fit officium de Annuntiatione, niſi in Eccleſiis ſub invocatione Annuntiationis dicatis, S.R.C. 1. *Sept.* 1612. *in Ulyſſiponen.*) In illis Eccleſiis, in quibus habetur altare tantum, & ſolemnitas celebratur cum concurſu populi, unica tantum Miſſa ſolemnis ſine commemoratione Dominicæ, & Evangelio ejuſdem in fine permittitur, & comprehendi videtur quoad Miſſam ſolemnem etiam Dominica Paſſionis: Miſſale enim non prohibet, ut prohibet in Dominica prima Adventus, Quadrageſimæ, Palmarum, cum tota hebdomada majori, Reſurrectionis, & Pentecoſtes cum duobus diebus ſequentibus, necnon feria quarta Cinerum, die Nativitatis, Epiphaniæ, Aſcenſionis, & Corporis Chriſti; *Rub.* 6. *Miſſ. de Tranſl. Feſt.* Vide *num.* 347. 232

Altare portatile ligneum cum ara lapidea, permitti debet non obſtante conſuetudine ſynodali, dummodo habeat ſolitum reliquiarum repoſitorium, juxta reformationem rubricarum Miſſalis Romani, S.R.C. 10. *Novemb.* 1612. *in Cajetana*. Quo in capite ſtatuitur: „ Ara lapi- 233
„ dea ab Epiſcopo debet eſſe conſecrata, in altari inſer-
„ ta, & tam ampla, ut hoſtiam, & majorem partem
„ calicis capiat. Altare operiatur tribus mappis, ſeu
„ tobaleis mundis, ab Epiſcopo, vel alio habente fa-
„ cultatem benedictis, ſuperiori ſaltem oblonga, quæ
„ uſque ad terram pertingat, duabus autem brevioribus,
„ vel una duplicata „.

Canonici Eccleſiæ Collegiatæ thurificari debent duplici ductu thuribuli; Clerici vero parochialium Eccleſiarum unico tantum ductu, niſi ſpecialis adſit conſuetudo, S. R. C. 19. *Januar.* 1613. *in Cæſarauguſtana*. Vide *num.* 70. 234

Abbates quando ſunt plures in eodem loco, & habent clerum diſtinctum, debent in proceſſionibus incedere, unuſquiſque cum ſuo clero, & in ſuo loco; S. R. C. 19. *Januar.* 1613. *in Nucerina Gualdi*. 235

Protonotarii de numero participantium præcedunt Vicarios, & Canonicos tam in Eccleſiis Patriarchalibus Urbis, quam aliis quibuſcumque, etiam Cathedralibus extra Urbem, & ſolis Epiſcopis cedunt locum S.R.C. 4. *Maji* 1614. *in una Urbis*. Solis Epiſcopis cedunt locum); Protonotarii titulares neque intra Canonicos habent ſtallum, Vide *num.* 170. 236

Canonici, & Dignitates non tenentur ad benedictionem Epiſcopi genuflectere, quando Epiſcopum celebrantem ibi inveniunt, S.R.C. 4. *Maji* 1613. *in Oſcen.* Intelliga de Cathedralibus; de Collegiatis vero, ſi conſuetudo eſſet introducta. Vide *num.* 1071. 237

Archiepiſcopus poteſt ante ſe crucem deferri facere per monaſteria, & per loca etiam exempta ſuæ diœceſis, S. R.C. 13. *Jul.* 1613. *in Theatina*. Crucem deferri), niſi præſente Cardinali Legato de latere, etiamſi Archiepiſcopus eſſet Cardinalis. *Cæremon. Epiſc. lib.* 1. *cap.* 4. *num.* 1. 238

Non

239 Non possunt Regulares processiones facere extra Ecclesiam in feria v. in Cœna Domini, nec in festo Corporis Christi, extra eorum jurisdictionem, & per parochiam alienam, *S.R.C.* 21. *Decemb.* 1613. *in Aretina*). Ita etiam seculares quoad feriam v. in Cœna Domini, & feria vi. in Parasceve, dum processio fit inter Missarum solemnia. Vide *num.* 1129.

240 Abbates non sunt associandi a suo domo, nec excipiendi, cum ad pontificaliter celebrandum accedunt; *S.R.C.* 11. *Decemb.* 1613. *in una Hispaniarum*. Cassinensibus, ex privilegio, quomodo liceat; Vide n. 360. *&* 402.

241 Vicarius Apostolicus non potest functiones episcopales facere *S.R.C.* 15. *Febr.* 1614. *in Brundusina*.

242 Si incepta consecratione Ecclesiæ, correptus morbo Episcopus deficiat, & præsertim antequam ungantur Cruces, reassumenda est a capite consecratio; *S.R.C.* 12. *Apr.* 1614. *in Ulyssiponen.*

243 Canonici Missam celebrantes coram Episcopo, non debent sedere in sede cum postergali, sed in aliquo scamno oblongo, tapete, vel panno cooperto in latere Epistolæ; *S.R.C.* 19. *Maii* 1614. *in Turritan.* Item Episcopo non præsente, Vide *num.* 110.

244 Anniversaria, & Missæ de Requiem, quæ certo die dici debent, eo impedito, transferri possunt in sequentem, prout transtulit *S.R.C.* 19. *Maii* 1614. *in Turritana*. Vide *num.* 19.

245 Missæ votivæ jam acceptæ, quæ non possunt celebrari diebus impeditis, debent recitari de festo occurrenti cum applicatione Sacrificii; *S.R.C.* 19. *Maii* 1614. *in Turritana*. Sive privatæ, sive solemnes; Vide *num.* 1285. Pro defunctis vero, Vide *num.* 412.

246 Decano Missam celebranti in diebus solemnibus, debent duo Canonici assistere, & ministrare pro Diacono & Subdiacono, si Mansionarii, quibus animarum cura incumbit, in ipsius exercitio eo tempore sint impediti; *S.R.C.* 14. *Febr.* 1615. *in Ceneten. Opitergii*.

247 Portionarii, & alii beneficiati, si in omnibus sint æquales Canonicis Ecclesiarum Collegiatarum; & æqualiter incedant in processionibus, & sedeant in æqualibus scamnis, thurificandi sunt duplici ductu sicut Canonici, non obstante Cæremoniali libro, qui intelligitur, quando non adsunt Presbyteri, qui non sint omnino Canonicis æquales; *S.R.C.* 21. *Mar.* 1615. *in Cæsaraugustana de Daroca*.

248 Canonici Cathedralis Ecclesiæ absente Episcopo, vel sede episcopali vacante, in omnibus & per omnia præferri debent Magistratibus secularibus, qui non sunt de perpetuis, & majoribus: & Concionatores debent prius Canonicos, quam Magistratus salutare; *S.R.C.* 3. *Octob.* 1615. *in Tirasonen.*

249 Fratres Prædicatores nequeunt in suis processionibus SS. Sacramenti Dominica infra octavam Corporis Christi mutare viam semel a principio electam; *S.R.C.* 14. *Novemb.* 1615. *in Pisauren.*

250 Absente Episcopo thurificandus est celebrans triplici ductu thuribuli; *S.R.C.* 30. *Jan.* 1616. *in Comen. Vallisvie*. Absente Episcopo); illo vero præsente duplici ductu incensetur, sicuti Episcopus coram majori, cui triplex ductus debetur; *Cærem. Episcop. lib.* 1. *cap.* 23. *num.* 32. *lib.* 2. *cap.* 2. *num.* 9. Vide *num.* 70.

251 Priores Confraternitatis SS. Sacramenti, non ante baldachinum post Capitulum, sed a latere baldachini in processione SS. Sacramenti debent incedere; *S.R.C.* 30. *Jun.* 1616. *in Nicien.* Vide *num.* 95. *&* 1145.

252 Presbyteri alicujus Ecclesiæ intra limites propriæ Parochiæ, non possunt propriam crucem erigere; sed debent incedere sub cruce Parochiæ, licet Parochia sit Regularium; *S.R.C.* 12. *Mar.* 1616. *in una Urbis*. Vide *num.* 106.

253 Archidiaconus, si est prima Dignitas, debet facere officium Presbyteri assistentis, dummodo sit Sacerdos; & recusans cogendus est pœnis & censuris; *S.R.C.* 18. *Maii* 1616. *in Brixien.* Vide *num.* 180.

254 Cineres Episcopo ministrare feria quarta Cinerum, non ad primam Dignitatem, sed ad Canonicum eo die celebrantem pertinet; *S.R.C.* 18. *Maii* 1616. *in Brixien.* Cineres ministrare), secus palmam & candelam statutis diebus; Vide *num.* 203.

255 Delatio SS. Sacramenti in ejus die festo, absente Episcopo, spectat ad Dignitates seu Canonicos Cathedralis, atque ab eadem Cathedrali processio debet inchoare, & ibi finire; *S.R.C.* 19. *Aug.* 1616. *in Tusculana*. Vide *num.* 118. *&* 240.

256 Vicario generali sedenti in choro, licet supra Canonicos, absente Episcopo, thurificatio duplici, non autem triplici ductu debetur; si autem non sit Prælatus; *S.R.C.* 14. *Jan.* 1617. *in Nepesina*; Vide *num.* 16.

257 Præsente Episcopo Diœcesano, sedebit Abbas in loco suæ jurisdictionis, vel apud Episcopum in Sede Camerali, absque ornatu, & suo gradu, vel in conspectu Episcopi ex alia parte in loco inferiore, cum uno parvo gradu, non excedente dimidium palmi; *S.R.C.* 18. *Mar.* 1617. *in Aquilana*. Modus secundus videtur magis conformis Sac. Cong. & Cærem. Episc. & in eo casu sedebit Episcopus in cornu Evangelii cum suis Canonicis in sede tribus gradibus prealta, panno serico concolori aliis paramentis, non aureo, nisi esset Cardinalis; Abbas in cornu Epistolæ cum Canonicis Collegiatæ, vel Monachis, qui sedere potest in sede; vel uno parvo gradu erecta, ut hic statuitur, vel uno gradu humiliore Episcopo, ut alio in loco ex *S.R.C. num.* 371. *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 13.

258 Lectiones duæ penultimæ, quando ab Episcopo Matutinum solemniter celebratur, sunt cantandæ a duobus Canonicis, qui hinc inde assistunt Episcopo, sive sint Dignitates, sive Canonici, etiam ultimi, non obstante alia consuetudine; *S.R.C.* 18. *Mar.* 1617. *in Brundusina*. Qui hinc inde assistunt Episcopo) intellige non a principio Matutini, sed cum Episcopus stans in sua sede cum cappa nonam lectionem cantat: ad quem tunc & non prius accedunt duo Diaconi assistentes, minister de candela, & alius de libro serviens; *Cærem. Episcop. lib.* 2. *cap.* 5. *num.* 9. Vide *num.* 9.

259 Cæremoniarum Magister in processionibus incedit apud celebrantem, & ejus assistentes, & ubique discurrit, quando opus est, pro ordinanda processione; *S.R.C.* 8. *Maii* 1617. *in Patavina*, *& antea* 30. *August.* 1602. *&* 28. *Nov.* 1609. Vide *num. seq. &* 8.

260 Magister Cæremoniarum, etiamsi sit Capellanus, quando officium exercet, & vestibus illius officii indutus est, sedere debet apud celebrantem, vel ejus assistentes pluvialibus indutos; quando vero non est in ministerio, sedere debet in choro inter Prebendatos, & presbyteros, vel Clericos sui ordinis, servato ordine suæ receptionis; *S.R.C.* 30. *Maii* 1617. *&* 30. *Apr.* 1701. *in Viterbien. necnon antea* 30. *Aug.* 1602. *&* 18. *Novemb.* 1609. Vestis Cæremoniarum Magistri, tam primi qui inservit Episcopo quam alterius qui assistit Celebranti & Ministris, erit clericalis, ipsaque vestis inferior, ubi commode fieri possit, coloris violacei, super quam dum divina officia celebrantur cottam mundam induat. Concedi potest in Cathedralibus usus aliquarum ferolarum serico, vel panno rectarum, cum aliquibus ornamentis, aut insignibus S. Patroni, vel Ecclesiæ, vel Episcopi, componendarum, quas semper manibus gestent; *Cærem. Episcop. lib.* 1. *cap.* 5. *num.* 3. *seqq.* Vide *num.* 950. *&* 1170.

261 Ubi habitus Dignitatum est distinctus, & diversus ab habitu Canonicorum, quamvis Canonici sint impares numero, non sunt conjungendæ Dignitates cum Canonicis in processionibus, sed tres ultimi digniores, tam ex illis, quam ex istis, incedant simul in eadem riga; *S.R.C.* 3. *Jun.* 1617. *in Melevitana*. Vide *num.* 8.

262 Duplex officium est recitandum de Sancto, cujus habetur insignis reliquia, ubi asservatur, vel sit corpus integrum, aut magna pars ejusdem, aut caput, & sit ex Sanctis approbatis, & positis in Martyrologio Romano; *S.R.C.* 3. *Junii* 1617. *in una Urbis Theatinorum*. Duplex officium) & Missa cum Credo in ipsamet tantum Ecclesia, ut clarius explicavit S.R.C. 12. Mar. 1618. declarans per vocem *ubi* intelligi debere Ecclesiam tantum, non vero Civitatem, vel Oppidum; Vide *num.* 265. *&* 275. Sanctis approbatis & positis in Martyrologio) aut quibus a S. Sede fuerit specialiter concessum, quorum Reliquiæ insignes, præter hic descriptas, pro licita Officii & Missæ recitatione sunt brachium, crus, aut illa pars corporis, in qua passus est Martyr, integra vero, non parva; Vide *num.* 629. *&* 1239.

163 Ad Dignitates & Canonicos Cathedralis, si adsint, spectat assistere Episcopo solemniter celebranti, etiam in collegiata Ecclesia, vel parochiali; non autem ad Canonicos collegiatæ, vel Presbyteros parochialium, S.R.C. 15. *Julii* 1627. *in Brundusina*. Vide *n.* 6.

164 Substitutus Archipresbyteri non potest Missas, & divina officia celebrare, quæ ad ipsum, si adesset, pertinerent; sed spectant ad Canonicum successive; S.R.C. 22. *Jan.* 1618. *in una Civitatis Castellanæ*. Vide *num.* 24.

165 De reliquia insigni officium est solum recitandum in Ecclesia ubi asservatur, nec aliæ Ecclesiæ debent se uniformare cum Cathedrali, vel Matrice; S.R.C. 12 *Mar.* 1618. *in Conchen.* Vide *num.* 262.

166 Canonici Cathedralis, vel Collegiatæ semper præcedere debent Regularibus, etiam in ipsorum Regularium Ecclesiis; S.R.C. 31. *Mar.* 1618. *in Firmana*, Vide *num.* 8. & 107.

167 In personarum incensatione tota thurificatio facienda est cum unico thuribulo; S.R.C. 21. *Jul.* 1618. *in Aucerina*, qui casus excipiendus sit; Vide *num.* 77.

168 Episcopus in aliena Ecclesia non potest sibi pulvinar & pannum coloris violacei sternere, & extra suam Diœcesim non competit illi deosculatio Textus Evangelii; S.R.C. 13. *Octob.* 1618. *in Jadren.* Cappa quoque non utitur præterquam in Romana Curia, cum in divinis, Pontifice Maximo, vel sacro Cardinalium Collegio præsente, assistit, ac etiam baculo pastorali, in sua tantum Civitate vel Diœcesi, & etiam alibi ex permissione loci Ordinarii, & ubi consecrationes, aut ordinationes, vel benedictiones personales facere ipsi Apostolica auctoritate conceditur; *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 3. *num.* 6. & *cap.* 17. *num.* 5. Vide *num.* 56.

169 Collegiata simplex præcedit parochialibus, etiamsi antequam erigeretur, illis cessisset; S.R.C. 23. *Mar.* 1619. *in Senogall.*

170 Protonotarii Titulares neque supra, neque inter Canonicos locum habere debent; S.R.C. 23. *Mart.* 1619. *in Spoletana*, Protonotarii Titulares) thurificandi erunt post Abbates, nisi essent consanguinei alicujus maximi Principis, qui pro judicio & prudentia Episcopi thurificari poterunt loco convenienti ante Dignitates & Canonicos; *Cærem. Episcop. lib.* 1. *cap.* 23. *num.* 29. Vide *num.* 221. Quid dicendum in aliis Ecclesiis, & processionibus; Vide *num.* 354.

171 Vicarius generalis, absente Episcopo, debet habere primum locum super omnes Dignitates, & Canonicos; S.R.C. 13. *Julii* 1619. *in Militen.* Excipe casus, primo quando Canonici sunt parati, secundo cum ipse est de gremio, tertio si consuetudo contrarium suadeat; Vide *num.* 16. 185. 222. & 230.

172 Canonici Ecclesiæ Cathedralis præcedunt Canonicos Collegiatæ, etiam intra eamdem collegiatam, non obstante consuetudine; S.R.C. 19. *Aug.* 1719. *in una Tusculana*. Vide *num.* 166.

173 Prior Collegiatæ: si interfit in Cathedrali, thurificandus est duplici ductu thuribuli, sicut Dignitates & Canonici, super quos tamen non habet præcedentiam; S.R.C. 19. *Aug.* 1619 *in una Tusculana*.

174 Celebratio festi de Sancto Patrono Civitatis ad Episcopum, & eo absente vel impedito, ad primam Dignitatem pertinet; S.R.C. 28. *Sept.* 1619. *in Collen.* Et prima impedita ad secundam, & sic successive etiam ad Canonicos, numquam vero ad Vicarium generalem; Vide *num.* 102.

175 Non est laudabilis ea consuetudo, ut Episcopo cum cappa sedenti ad sedem suam, caput aperiatur & cooperiatur ab altero ex Diaconis assistentibus; nec ideo est quærendum, ad quem eo casu spectabit, cum biretum debeat Episcopus sibi de per se extrahere; S.R.C. 4. *Apr.* 1620. *in Lauden.* & 21. *Aug.* 1632. *in Isernien.* Tenentur tamen Diaconi accipere biretum de manu Episcopi, & eidem reddere: V. *num.* 443. Quid vero dicendum de pileolo mitræ supponendo, consule *num.* 38.

176 Lectiones secundi & tertii nocturni deficientibus cantoribus cantandæ sunt a Canonicis, incipiendo a junioribus ad præscriptum Cæremonialis: S.R.C. 4. *Apr.* 1620. *in Conversana*. Intellige de Matutinis tenebrarum, in quibus lectiones secundi & tertii Nocturni cantari vel a Cantoribus, vel a Canonicis pro more Ecclesiarum permittuntur; secus autem in aliis Matutinis Episcopo celebrante, in quibus primæ sex lectiones a totidem Canonicis junioribus incipiendo a juniore recitabuntur; septima & octava ab assistentibus Episcopo a lateribus in Missa, nona vero & ultima ab ipsomet Episcopo; *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 5. *num.* 4. & *cap.* 22. *num.* 9. & *seq.*

Dum Horæ Canonicæ recitantur in choro, non sunt celebrandæ Missæ privatæ in altari majori; S.R.C. 2. *Maii* 1620. *in Oscen.* In altari majori) intellige, ubi non asservatur SS. Sacramentum; tunc enim numquam, nisi ex necessitate congruentius erunt celebrandæ; *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 12. *num.* 9. Vide *num.* 1225. 177

Dum elevatur Eucharistia Sanctissima, Canonici & clerus, sive in choro existant, sive processionaliter incedant, semper debent genuflectere; S.R.C. 2. *Maii* 1620. *in Oscen.* In suppositione loquitur, quod campanula incauta pulsetur, quæ revera non erit tangenda; Vide *num.* 528. 178

Canonicus pœnitentiarius non potest cogi ad ministrandum pro Diacono & Subdiacono, quacumque consuetudine in contrarium non obstante; S.R.C. 22. *Aug.* 1620. *in Anagnina*, & 21. *Jan.* 1673. *in Veliternen.* Neque interesse choro, dum Confessiones in Ecclesia audit, & interim præsens in choro censeri debet, *Conc. Triden. cap.* 8. *sess.* 24. *de Reformatione*. 179

Prima Dignitas debet assistere Episcopo celebranti, licet sit unica; S.R.C. 12. *Decemb.* 1620. *in Calagurritana*. Nisi Dignitas esset archidiaconalis in persona Diaconi, non Sacerdotis, quia spectaret ad Canonicum Sacerdotem seniorem assistere Episcopo uti Presbyterum; Vide *num.* 153. 180

Præcedentia inter Presbyteros sumitur ex antianitate ordinis non vero ex gradu doctoratus: quia presbyteratus ordo longe dignior est, quam gradus doctoratus; S.R.C. 30. *Mar.* 1621. *in Cephaluden.* Idem servandum inter Canonicos; Vide *num.* 117. 181

Episcopus processurus cum mozzetta, eam deponere debet coram Cardinalibus, etiam non Legatis, in Italia; S.R.C. 10. *Julii* 1621. *in Januen.* In Italia) dum obviam iret Episcopus ad ejus civitatem advenienti Cardinali, usque ad portam, vel extra eam, vel etiam, si cum iisdem Legatis per urbem incederet, & abstinebit etiam a delatione crucis ante se, si erit Archiepiscopus. Cardinali Legato vel non Legato in eorum civitate episcopali, seu in Diœcesi commorante, ab usu mozzettæ Episcopus non tenetur abstinere; *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 4. *num.* 4. & 7. 182

Confraternitates Laicorum in processionibus procedant ante Regulares, quos iidem Regulares sequuntur, postremo digniorem locum obtinat Clerus sæcularis; S.R.C. 7. *Aug.* 1621. *in Messanen.* Vide *num.* 8. 183

Canonici Protonotarii non lucrantur distributiones quotidianas, nisi proprio habitu canonicali intersint choro, processionibus &c. S.R.C. 7. *Aug.* 1621. *in Meliten.* Subtanam violaceam tantum si deferant, an subtrahatur hæc distributio; Vide *num.* 119. & 721. 184

Præcedentia competit Dignitatibus, & Canonicis paratis super Vicarium generalem; neque consuetudo, immo vero abusus, suffragatur; S.R.C. 27. *Sept.* 1621. *in Castellanen.* A Dignitatibus; & Canonicis non paratis quando habeat Vicarius locum; consule *num.* 16. 171. 222. & 230. 185

Episcopus Canonicus præcedat omnes Canonicos, & dignitates in choro, & in omnibus actibus; S.R.C. 13. *Novemb.* 1621. *in Calaritana*; Vide *num.* 62. & 920. 186

Octavarium Romanum a R.P.D. Bartholomæo Gavanto Cler. Reg. S. Pauli pro celebrandis cum octava festivitatibus jam pridem elaboratum, ac referente bon. mem. Illustr. Card. Belarmino a Sac. Rit. Cong. non semel laudatum, probatumque, ut recitari possit, ne diutius religiosi viri desiderarent, eadem Congregatio posse imprimi seorsum a Breviario, unanimi illustrissimorum Patrum consensu decrevit 26. *Febr.* 1622. *in una Rubricarum*. Hoc Decretum cum sequenti extat in Octavario Romano a S.R.C. approbato. Vide *num* 1314. 187

Si dies octava occurrat in Dominicis prima, vel secundæ classis, in quibus de octava facienda est tantum 188

commo-

commemoratio, Vesperæ dicendæ sunt (nisi concurrant cum alio festo præcedenti) de officio sequenti cum commemoratione diei octavæ, ut in primis Vesperis Festi: quia cum dies octava non habeat officium in die sequenti, nec etiam convenit habere primas Vesperas in præcedenti, ut in simili casu dicitur de concurrentia officii *num.* 10. S. R. C. *9. Novembris* 1622. In simili casu), nempe occurrente simplici in feriis 4. & 6. Quatuor Temporum in feria 4. Ciner. & Vigiliis, quibus jejunatur, Vesperæ antecedentes (nisi ea die celebratum sit festum novem lectionum) erunt de feria communi per annum, non autem de sequenti, cum commemoratione festi simplicis in sequenti feria occurrentis. Quod ideo non fit, quia sequens feria habeat primas Vesperas; sed quia cum festum simplex in sequenti die non habeat officium propter feriam prædictam in eo occurrentem, nec etiam convenit illud habere primas Vesperas in præcedenti die. Et eadem ratione si festum simplex occurrat feria quinta in Cœna Domini, in qua de eo non debet fieri commemoratio, nulla etiam fiat commemoratio in Vesperis feriæ quartæ præcedentis; *Rub. Brev. XI. de Concur. num.* 10. Vide *num.* 1041. Superest notandum, hoc decretum non inveniri in regestis S.R.C. sed reperiri in Octavario Romano *tit.* 40. *de Concurr. officii num.* 4. *ex Genuen.*

189 Coadjutori Episcopi debetur primum stallum in choro, si ita Sedes cameralis; S. R. C. 14. *Jun.* 1623. *in Novarien.* Vide *num.* 206.

190 Qui habet usum mitræ, & insignium Pontificalium, in Missis etiam privatis benedicit cum versu: *Sit nomen Domini benedictum*. Non potest tamen benedicere populo extra actum celebrationis; S.R.C. 25. *Maii* 1624. *in una Benedictionis*. Qui habet usum mitræ &c.) ut sunt Episcopi extra suam diœcesim de licentia, non vero Prælati Episcopo inferiores, e quibus servandum Decretum Generale Alexandri VII. 1659. Vide *num.* 369. & 1272.

191 In Episcopi ingressu delatores Baldachini incedant pedites, & capite detecto: *S.R.C.* 27. *Julii* 1623. *in Hydrunten.* Vide *num.* 10. Delatores Baldachini), primo loco erunt Magistratus civitatis, deinde Nobiles cives usque ad Ecclesiam, sive alii, quibus ex consuetudine, vel ex privilegio id convenit. *Cærem. Episcop. lib.* 1. *cap.* 2. *num.* 4.

192 Regulares Ordinis Minimorum dum in oratione Sanctum Franciscum prafati Ordinis fundatorem nominant, non debent adjungere de Paula: *S.R.C.* 23. *Decemb.* 1624. *in una Urbis pro Minimis*. Hoc decretum est generale; Vide *num.* 975. & 1019.

193 Missæ votivæ non possunt suffragari pro Missa Conventuali, quæ non potest omitti, etiamsi cantetur Missa votiva, *S.R.C.* 16. *Maii* 1626. *in Bergom.* Missæ votivæ) suffragari possunt pro Conventuali diebus quibus officium recitatur de feria, exceptis privilegiatis, ut sunt Adventus (quo tempore excipe Sabbathum, nam licet officio de feria recitato, Missa erit de S. Maria), Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Rogationum, & Vigiliarum, quando Missa Dominicæ præcedentis non est reassumenda, si forte fuerit imposita, in quibus dici potest aliqua ex Missis votivis loco Conventualis hoc ordine. Feria secunda (nisi dicatur de defunctis, pro prima cujuslibet mensis die, ut accidit in feriis extra Adventum, Quadragesimam, & tempus Paschale) Missa erit de Trinitate; tertia feria de Angelis, quarta de Apostolis Petro, & Paulo; quinta de Spiritu Sancto, vel de Sacramento; sexta de Cruce, vel de Passione; Sabbatho de S. Maria. In ipsis non dicitur neque Gloria, neque Credo, nisi pro publica Ecclesiæ causa, dummodo sine paramentis violaceis celebrentur, in his enim Credo tantum conceditur die Dominico. In Missis autem beatæ Mariæ in Sabbatho, & in Missis Angelorum semper dicitur Gloria in excelsis; *Rub. Miss. Gen. cap.* 4. & 5. & alia in fine de votivis, nec non 2. de Missis Dei.

194 Celebrans, qui benedicit Cineres, Candelas, & Ramos, detecto capite stet; *S.R.C.* 18. *Jul.* 1626. *in Pistorien.* Celebrans) licet Canonicus, vel dignitas; Vide *num.* 235. Hoc decretum licet non reperiatur in regestis, adnotatur tamen ab alio authentico; Vide *num.* 215.

195 Prima Sedes in choro conceditur Hebdomadario parato tantum; *S.R.C.* 22. *Augusti* 1626. *in Casertana*.

196 Servandus est, etiam mutato proprio Breviario, & acceptato Romano, mos antiquæ & laudabilis consuetudinis recitandi in choro Officium parvum Beatæ Mariæ, etiam in semiduplicibus, & Dominicis, non obstante Rubrica Breviarii; *S. R. C.* 2. *Jan.* 1627. *in una ordinis S. Benedicti Cathaloniæ: Urbani VIII.* 16. *ejusdem mensis, & anni approbante, Constit.* Cum sicut. Servandus est) ex consilio, vel præcepto. Vide *num.* 1309. Non obstante Rubrica Breviarii): quæ officium parvum Beatæ Mariæ dici vetat, quando fit officium novem lectionum, & in Vigilia Nativitatis Domini, in feriis majoris hebdomadæ, infra octavam Paschatis & Pentecostes, nec non in Sabbatho, quando fit officium de S. Maria, quibus diebus omittitur in primis Vesperis, & in Vigilia Nativitatis a Matutino. Cum dicitur in choro, in Matutinis, & in Vesperis præponitur officio diei, in aliis locis postponitur. Primæ vero dicitur post Benedicamus Domino, antequam legatur Martyrologium. Extra chorum potest dici pro temporis opportunitate, vel etiam omitti; *Rub. Brev. de officio parvo B.M.V. num.* 1111. & 1206.

197 Missa Conventualis de feria in Cathedralibus, & Collegiatis omnibus est dicenda ultra Missam festi, & abusus fuit reformandi; *S.R.C.* 16. *Jan.* 1627. *in una Abusus reformandi*. Missa Conventualis de feria, quo in casu, ubi adest consuetudo, non est necesse ut applicetur Sacrificium, sed opus est orare in Memento pro defunctis; Benedictus XIV. 19. *Augusti* 1744. Const. quæ incipit. *Cum semper*; Vide *num.* 121.

198 Coadjutor Canonici juste de causa immunis, & exempti a choro, tenetur interesse, ut Canonicus lucretur distributiones; *S.R.C.* 20. *Februar.* 1627. *ad dubium de Coadjutore*.

199 In festo SS. Corporis Christi deferatur Eucharistia a Celebrante; in Vesperis autem diei octavæ (si fiat processio) deferatur ab eo, qui cantavit Vesperas modo sit Dignitas, vel Canonicus; *S.R.C.* 12. *Junii* 1627. *in Brundusin.* Intellige impedito Episcopo in Cathedralibus, qui deferre debet Sacramentum de mane, licet Missæ solemnia a prima Dignitate celebrata; *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 33. *num.* 15. *seqq.*

200 Celebrantes Missam solemniter, sedeant in loco parato pro celebrantibus a latere Epistolæ; *S.R.C.* 12. *Jun.* 1627. *in Brundusina*. Celebrantes qui simul sunt & Canonici; Vide *n.* 213. 243. & 462.

201 Absente Episcopo, Benedictiones Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Fontis fiant per Celebrantem; *S.R.C.* 12. *Jun.* 1627. *in Brundusina*. Quia vero celebrare debeat; Vide *num* 101.

202 Dignitates nolentes celebrare Missas Pontificales, absente Episcopo, justa causa impeditæ, possunt assistere in suo stallo in choro, *S. R. C.* 12. *Jun.* 1627. *in Brundusina*.

203 Cum Episcopus benedicit Cineres, debet Celebrans imponere cineres Episcopo. Quæsitum est, an id servari debeat in die Candelarum, & Palmarum? Responsum fuit; *Servetur Cæremoniale in cap* 16. *de festo Purific. & in cap.* 21. *de Dom. Palmar.* *S.R.C.* 12. *Jun.* 1627. *in Brundusina*. Servetur Cæremoniale), in quo statuitur ad digniorem Canonicum spectare candelam, & palmam Episcopo tradere; Idem *lib.* 2, *cap.* 16. & 21, Vide *num.* 154.

204 Potest Episcopus cogere Canonicos, ut a Capellanis in Quadragesima cantari faciant Missam Conventualem Feriæ cum Diacono, & Subdiacono; *S.R.C.* 17 *Jul.* 1627. *in Nicien.*

205 Canonici non possunt uti pallio & pileo in choro, quando assistunt etiam Completorio; *S. R. C.* 27. *Jul.* 1627. *in Nicien.* Non possunt uti Pallio, & Pileo), sed habitu proprio canonicali; *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 4. *n.* 4.

206 Coadjutor Episcopi celebrans, præter Diaconum, & Subdiaconum, debet habere assistentem Canonicum pro libro; S.R.C. 7. *Aug.* 1627. *in Aquilejen.* Vid. *num.* 189.

207 In iis diebus, quibus fieri non potest in festo duplici, prohibentur Missæ votivæ privatæ, & de Requiem juxta Rubricas; S.R.C. 25. *Aug.* 1627. *in una Urbis Dubiorum*. Privatæ): Solemnes vero quomodo permittantur; Vid. *num.* 75. & 152.

208 Electus Ecclesiæ Archiepiscopalis, non potest exer-

pera Pontificalia in sua Ecclesia ante receptionem Pallii; S. R. C. 28. *Aug.* 1627. *in Vlyssiponen.* Ante receptionem Pallii). Neque Patriarchæ, vel Archiepiscopi possunt, antequam pallium receperint; *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 16. Vid. *num.* 6.

209 Si ad Processiones Cathedralis sine SS. Sacramento, plures conveniant capitulariter Ecclesiæ collegiatæ, harum Dignitates incedere debent cum suis Capitulis sine pluvialibus; S. R. C. 29. *Jan.* 1628. *in Colonien.* Vide *num.* 8.

210 In Ecclesiis Regularium habentibus claustra fiant processiones intra claustra tantum; si vero non habeant claustra, fiant prope muros Ecclesiæ, sive exeundo ab una porta, & intrando per aliam Ecclesiæ portam, sive per eamdem; S.R.C. 26. *Febr.* 1628. *in Hispalen.* Intra claustra tantum). Parocho vero annuente, vel privilegio suffragante progredi potest processio ultra ambitum Ecclesiæ; Vide *num. seq.*

211 Extra ambitum Ecclesiæ non licet Regularibus facere processiones; nisi de licentia, & consensu Parochi, salvis privilegiis, si quæ sunt. Processiones vero Confraternitatum non debent extendi per vias, sed circa muros Regularium, qui eas regunt; S.R.C. 26. *Febr.* 1628. *in Hispalen.* Vide *num. ant.*

212 Nequeunt Regulares SS. Sacramentum exponere sine licentia Ordinarii; S.R.C. 26. *Febr.* 1628. *in una Bertinori.* Immo & alii, exceptis diebus, de quibus *num.* 51.

213 Si Episcopus in processione SS. Sacramenti non deferat Eucharistiam, vel non interveniat, Canonici tamen Cathedralium induant Sacras Vestes; S.R.C. 27. *Mart.* 1628. *in Cajetana*; Vide *num.* 5.

214 Celebrari non potest per totam Civitatem, & Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, festum cum officio de Sancto; eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in Ecclesia ipsius Sancti titularis, seu ubi asservatur corpus, aut insignes reliquiæ, & non alibi; S.R.C. 8. *Aug.* 1628. *in una Brev. Rom. Urbani VIII. confirmata.* Sed tantum in Ecclesia ipsius Sancti) officium sub ritu primæ classis erit recitandum ex Rubr. Rom. prop. Officium vero corporis, vel reliquiæ insignis sub ritu dup. min. Vide *num. seq.* in quo etiam reperies, quæ reliquiæ insignes dicendæ sint; Vide etiam *num.* 216.

215 Insignes Reliquiæ, sunt caput, brachium, crus, aut illa pars corporis, in qua passus est Martyr, modo sint integra, & non parva, & legitime ab Ordinariis approbata; S.R.C. 8. *Apr.* 1628. *in uno Miss. Rom. Urbano VIII. approbante.* Insignes Reliquiæ) de quibus recitari officium duplex statuitur. Vide *num.* 160.

216 Non potuisse post Bullam Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios tam Sæculares, quam Regulares addere Calendariis etiam propriis, Sanctorum officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani rubricis, vel Sac. Rit. Cong. seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, posse mutare ritum, qui habetur in Calendario Romano, seu rubricis Breviarii in altiorem ritum; neque extendere concessa officia de loco ad locum, declaravit S.R.C. 8. *Apr.* 1628. *in una Brev. Rom. annuente Urbano VIII.* Post Bullam Pii V.) latam 9. Julii anno 1560. quæ incipit; *Quod a nobis postulat*; Vide *num.* 214. In altiorem Ritum) licet ex legato benefactorum hoc requiratur, quo in casu servari potest per extrinsecam pompam; Vid. *n.* 295.

217 De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, & aliis festis, de quibus in Calendario Romano, seu rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis; nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur S.R.C. 8. *Apr.* 1628. *in uno Brev. Rom. approbante Urbano VIII.* De Sanctis Episcopis) de quorum confirmatione revera constaret; vel per immemorabile tempus celebratum fuisset officium, & Missa, continuari potest, ante Bullam Pii V. Vide *num. ant.* & 227.

218 Quod præscribitur in Cæremoniali, ut Canonici de Sacristia egrediantur bini, intelligitur in solemnitatibus; S.R.C. 10. *Jun.* 1627. *in Vicentina.* Præcipue circa Vesperas, quæ sunt duplicia minora, ferialia, semiduplicia, quæ non sunt Dominicalia, simplicia, & feriæ, in quibus non oportet celebrantem esse paratum, nec fieri thurificationes: *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 3. *num.* 87.

Canonici habentes usum cappæ & rocchetti, quando administrant Sacramenta, debent deponere cappam, & induere super pelliceum cum Stola; S.R.C. 12. *Jul.* 1628. *in una Urbis.* 219

Missa Conventualis non potest celebrari pro anniversario, sed cantandæ sunt duæ Missæ. In die vero depositionis dicenda est Missa pro Defuncto, non obstante contraria consuetudine: S.R.C. 12. *Jul.* 1628. *in Lucen.* Vide *num.* 300. & 1280. 220

Protonotarii Titulares præcedere debent Canonicos Cathedralis collegialiter non incedentes. S.R.C. 12. *Jul.* 1628. *in una Urbis.* Collegialiter non incedentes); Secus autem si Canonici essent simul cum Capitulo uniti, tunc enim etiam post Abbates incedunt: *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 15. *num.* 19. Vide etiam *num.* 169. & 354. 221

Præcedentia semper danda est super Dignitates, & Canonicos Vicario generali, tam præsente, quam absente Episcopo, S.R.C. 7. *Aug.* 1628. *ad dubium de Vic. gen.* & *antea* 13. *Mart.* 1602. *in Lauretana*, & *Nolana*: Vide *num.* 16. 171. & 230. 222

Canonici Regulares possunt in publicis processionibus uti rocchetto, & superpelliceo: S.R.C. 28. *August.* 1628. *in Nucerien.* 223

Potest Episcopus cogere Sacerdotes sæculares, ut audiant confessiones sacramentales cum superpelliceo & stola, & Regulares cum stola tantum: S.R.C. 28. *Aug.* 1628. *in Casertana.* Stola) violacei coloris, *Rit. Rom. de Pænit. Tit.* 3. *cap.* 1. *num.* 9. 224

Non licet mulieribus comitare processiones per claustra Monasteriorum Regularium, nisi adsit expressa licentia Sedis Apostolicæ: S. R. C. 30. *Sept.* 1628. *in Aurelianen.* Sub qua pœna, consule *num.* 248. 225

Per comporre le differenze vertenti in questa Sacra Congregazione tra li Canonici, e Capitolo della Chiesa di Galleri per una parte, e li Beneficiati della medesima Chiesa dall'altra, piacque alle Signorie Vostre Illustrissime di scrivere a quell'Arcivescovo, che saria stato bene di far osservare quanto dispone il Cæremoniale Romano. Ma perchè tal lettera conteneva solo una semplice inclinazione della Sagra Congregazione, non ordine o precetto alcuno, perciò non fu mai messo in esecuzione: onde di nuovo supplicano i Canonici le Signorie Vostre Illustrissime, che si degnino far decreto preciso sopra l'osservanza di detto Ceremoniale Romano, conforme la Costituzione di Clemente Ottavo sopra l'approvazione, e confermazione di esso che tutto &c. Sac. Rit. Congr. mandavit, & præcepit in Ecclesia Calaritana servari ad unguem Cæremoniale Episcoporum, *die* 30. *Sept.* 1628. *in eadem Calaritana Urbano VIII. annuente die* 30. *Junii* 1629. *in Const. quæ incipit* Exponi nobis fecerunt: Vide *num.* 41. 226

Officia de Episcopis Sanctis locorum possunt continuari de communi, si constaret illos fuisse canonizatos, vel per tempus immemorabile celebratum fuisse de illis Officium, & Missam: S.R.C. 28. *Octobris* 1628. *in una Ord. Min. Obser.* Possunt continuari), nec advertatur Bulla Pii V. sub *num.* 216. *seq.* 227

Episcopus in publicis processionibus cum cappa & bireto, non inter Dignitates, sed solus incedere debet. Quod si deferatur aliqua imago, seu reliquia, ipse cum cappa, & bireto debet incedere post Imaginem, seu reliquiam, nisi adsit consuetudo in contrarium, S.R.C. 29. *Novemb.* 1628. *in Savonen.* Vide *num.* 8. 228

Quando adest obligatio, & onus faciendi diversa anniversaria statis diebus, in quibus occurrunt festa duplicia, sive semiduplicia, nec non etiam tempus Quadragesimale, & Quatuor tempora, Vigiliæ, & similia, Missa Conventualis nullo pacto est omittenda, sed utraque Missa est cantanda, altera de die, altera de Requiem, etiamsi occurrat festum duplex, dummodo non sit festivum de præcepto, ad hoc ut testatorum voluntates adimpleantur, & licite eleemosyna lucrari possit: S.R.C. 29. *Novemb.* 1628. *in Januen.* & *antea* 1. *Sept.* 1607. *in Pampilonen.* Similia), idest feria secunda Rogationum: *Rub. Miss. Gen. cap.* 3. Vide etiam *num.* 19. 220. & 232. 229

Vicarius generalis in publicis processionibus, absente, & præsente Episcopo, debet ultimo loco incedere inter 230

Cano-

Canonicos, seu Dignitates, dummodo non adsit consuetudo in contrarium; S.R.C. 26. *Decemb.* 1628. *in Saonen.* Vide *num.* 16. 171. 185. *&* 222.

231 Aspersorium semper est porrigendum Episcopo a digniori de Capitulo Cathedralis; S.R.C. 20. *Decemb.* 1628. *in Arben.* Intellige ly semper in Ecclesia Cathedrali, vel in illis, quæ nec Rectorem habent Beneficiatum, nec sunt Regularium; Vide *num.* 71.

232 Non valentes satisfacere anniversarii defunctorum in diebus ferialibus, possunt ipsa adimplere in festis duplicibus, non tamen de præcepto, & cum obligatione audiendi sacrum; S.R.C. 3. *Mart.* 1629. *in Papien.* In festis duplicibus) intellige minoribus, vel majoribus; Vide *num.* 19.

233 Instante Patre Don Silvio Facilla de Neapoli Procuratore generali Congregationis Monachorum Montis Oliveti, nomine Abbatum ejusdem Congregationis, ut attenta antiquissima consuetudine solemniter cum baldachino & assistentibus in eorum Ecclesiis celebrandi, recederetur quoad eos a decretis alias hac de re editis in caussis Firmana 28. *Januarii* 1606. & Neapolitana 18. *Martii* 1617. Sacra Rituum Congregatio, sæpius audito eodem Procuratore Generali, & rationibus ab eo deductis mature consideratis, Illustrissimo & Reverendissimo D. Cardinali Cæsarino referente, censuit & declaravit, in hac parte recedendum esse a dictis Sacræ Congregationis decretis, & licere Abbatibus Olivetanis solemniter, in tribus tantum anni festivitatibus, celebrantibus uti baldachino, sine auro tamen & pompa: nec non assistentia unius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ac aliorum sex ad summum Monachorum sacris indumentis coloris solemnitati convenientis paratorum, ultra Diaconum & Subdiaconum, qui in Missa cantaturi sunt Evangelium, & Epistolam: atque ita, iidem Abbates nullo modo teneant sedem abbatialem fixam & permanentam prope altare, ut sedes Episcopalis retineri consuevit: sed eorum sedes retineatur in Ecclesia iis tantummodo diebus, quibus solemniter celebratur; & dicti sex Monachi, ut supra parati, non in sedibus choralibus, sed super scabellis sedeant in situ congruo juxta Ecclesiarum convenientem situm tunc appositis, panno laneo coopertis; dictis Sacræ Congregationis decretis in caussa Firmana & Neapolitana editis aliás in suo robore permansuris; Eadem S. *R. C. die* 17. *Martii* 1629. *in eadem Neapolitana Congregationis Montis Oliveti, approbante Urbano VIII. die* 5. *Aprilis ejusdem anni Constit.* Exponi Nobis). De mandato ejusdem Urbani VIII. ex simili ad unguem decreto S.R.C. concessum fuit Abbatibus Cassinensibus, *die* 11. *Julii* 1629. in Constitutione quæ incipit: *Exponi nobis*, *&* *die* 25. *Sept.* 1632. ex alio decreto *S.R.C. de die* 21. *Augusti* ejusdem anni in favorem Camaldulensium Const. *Nuper proparte.* Decreta germana *S.R.C.* ad instantiam Antistitum Firmani & Neapolitani habes *sub seq. num.* 237. in quo privilegia etiam Monachorum Cælestinorum invenies. Vide etiam *num.* 355. *seqq.*

234 Non potest prohiberi celebratio Missæ in oratorio ruri ædificato per laicum, antequam celebretur Missa parochialis, *S.R.C.* 31. *Mar.* 1629. *in Capunen.* Antequam celebretur Missa Parochialis), nisi Constitutionibus Synodalibus contra id disponentibus: ita tamen ut Missa in Parochiali hora opportuna celebretur, *Sac. Congr. Concil. Trident.* 25. *Maji* 1652. *ad librum* 19. *pag.* 191. Et insuper fiat etiam populo per celebrantem explicatio Catechismi: Clemens XII. in Encyclica *die* 1. *Julii* 1735. Episcopis Italiæ emanata, Italice: *Sopra tutta sua Beatitudine*: Vide *num.* 414. Notandum tamen, si hujusmodi Oratoria sint Ecclesiæ Parochiali proxima, Missæ Celebrationem ante Missam Parochialem prohibitam esse a Bened. XIV. in Constit. quæ incipit: *Etsi minime nobis* 7. *Februarii* 1742.

235 Sacerdos etiamsi sit Dignitas, vel Canonicus, absente, vel impedito Episcopo, distribuens palmas juxta decretum 18. *Julii* 1626. stare debet capite detecto; *S.R.C.* 31. *Martii* 1629. *in Pictavien.* Vide *num.* 194.

236 In altari, sub quo sepulta sunt cadavera defunctorum, non potest celebrari, *S.R.C.* 11. *Jan.* 1629. *in Turritana.*

237 Cum Sacra Rituum Congregatio alias de anno 1606. sub die 18. *Januarii* ad instantiam Archiepiscopi Firmani prohibuerit Priori S. Catherinæ ordinis Canonicorum Regularium in eorum Ecclesia usum baldachini, & aliquarum Cæremoniarum: Et de *anno* 1617. *sub die* 18. *Martii* idem decretum ad instantiam Cardinalis Carafæ Archiepiscopi Neapolitani extenderit ad omnes Priores & Abbates cujuscumque ordinis, etiam Cassinen. R.P.D. Henricus Fortuna de Monte Leone Procurator generalis totius Congregationis Monachorum Cælestinorum ordinis S. Benedicti, ægre ferens hujusmodi decreta tamquam præjudicialia eorum antiquissimæ consuetudini solemniter celebrandi cum baldachino & assistentibus in eorum Ecclesiis: institit audiri in eadem Sacra Congregatione super dicta antiquissima eorum consuetudine. Et commissa Illustrissimo & Reverendissimo Cardinali Antonio Barberino, coram quo, audito sæpius dicto Procuratore generali Cælestinorum, & rationibus ab eo deductis bene perpensis: eodem Illustrissimo ac Reverendissimo Antonio referente: Sacra Rituum Congregatio, re mature discussa, censuit in hac parte recedendum a suprascriptis decretis de *anno* 1606. *&* 1617. & declaravit licere Abbatibus Cælestinis in tribus tantum anni festivitatibus solemniter celebrantibus uti baldachino, sine auro tamen & pompa, nec non assistentia unius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ac aliorum sex ad summum Monachorum sacris vestibus coloris solemnitati respective convenientis indutorum, duorum nempe cum pluvialibus, duorum cum planetis, & aliorum duorum cum tunicellis, ultra Diaconum & Subdiaconum, qui in Missa cantaturi sunt Evangelium, & Epistolam: dummodo iidem Abbates nullo modo teneant Sedem abbatialem fixam & permanentem prope altare, ut sedes Episcopalis retineri solet, sed eorum sedes retineatur in Ecclesiis iis tantum diebus, quibus solemniter, ut supra celebrari debet: Et dicti sex Monachi, ut supra parati, non in sedibus choralibus, sed super scabellis, sedeant in situ congruo, juxta Ecclesiarum convenientem situm tunc appositis, panno laneo coopertis, firmis in reliquo remanentibus supra scriptis Sacræ Congregationis in Firmana, & Neapolitana Decretis editis; *Eadem S.R.C.* 30. *Junii* 1629. *in una supradicti ordinis Urbano VIII. approbante die* 26. *Sept. ejusdem anni, Constitutione, quæ incipit*: Exponi nobis. Vide *num* 233.

Festum Dedicationis aliarum Ecclesiarum a Cathedrali, celebrandum est tantum in ea Ecclesia, ubi consecrationis dies peragitur; S.R.C. 18. *Aug.* 1629. *in Alexandrina.* In ea Ecclesia) & a clero illius Ecclesiæ; non vero ab exteris, licet sub Parochia degant; Vide *num.* 370. 238

Non potest celebrari festum Consecrationis illius Ecclesiæ, quam certum est non fuisse consecratam, vel dubium est; si autem constet de consacratione, & ignoretur dies, potest Ordinarius assignare diem pro festi prædicti celebratione; S.R.C. 18. *Aug.* 1629. *in Alexandrina.* Si autem constet de consecratione (quæ satis probatur per annuam Dedicationis celebrationem; Vide *num.* 838. Potest ordinarius) Episcopus scilicet, minime Regularium superior. Vide *num.* 748. 239

Processio in solemnitate SS. Corporis Christi incipere debet a Cathedrali, seu Matrice, & ad eamdem terminare; non vero a Parochiali; S.R.C. 19. *Aug.* 1629. 1. *Sept.* 1708. *&* 9. *Jun.* 1718. *in Nolana.* Vide *num.* 155. 240

Officium cum Missa S. Rochi conceditur in Ecclesiis dumtaxat ad ejus honorem dicatis; S.R.C. 29. *Nov.* 1619. *in Matriten.* In Ecclesiis dumtaxat dicatis), licet festum ex devotione servetur in tota provincia, prout in Gallia. Vide *num* 654. 241

Ante SS. Eucharistiæ Sacramentum publice expositum non potest fieri concio capite tecto, *non* obstante quacumque contraria consuetudine, & abusus omnino est tollendus; S.R.C. 16. *Febr.* 1630. *in Belgien*, *& antea* 28. *Apr.* 1607. *in Illerden. &* 9. *Decemb.* 1622. *in Giennen. approbantibus Clem. & Innoc. XI. nec non Bened. XIII. ac Clem. XII. ut in Const.* 40. *Harurum quæ incipit*: Essendo state introdotte, *die* 1. *Sept.* 1736. 242

Sacra Rituum Congregatio annuente SS. Domino nostro in electione Patronorum mandavit, infrascripta in posterum servari debere, declarans, quod aliter facta electio nulla sit ipso jure. Primo quod eligi possint in Patro- 243

tronos ii solum, qui ab Ecclesia universali titulo Sanctorum coluntur, non autem Beatificati dumtaxat. Secundo, quod de Patrono Civitatis electio fieri debeat per secreta suffragia a populo, mediante Consilio generali civitatis, vel loci, non autem ab officialibus solum, & quod accedere debeat assensus Episcopi, & Cleri illius loci. Idemque servari debeat in Patrono Regni, qui pariter eligi debeat per secreta suffragia a populo singularum Civitatum Provinciæ. Et quod Repræsentantibus Regnum, Civitatem, provinciam, nulla competat facultas eligendi Patronos, nisi ad hoc habeant speciale mandatum, & ulterius conveniat consensus Episcopi, & Cleri dictarum civitatum. Tertio, quod caussæ electionis novorum Patronorum debeant in Sacra Cong. deduci, & ab ea examinari, ac demum caussa cognita ab eadem Cong. approbari & confirmari; S.R.C. 23. *Martii* 1640. *Urbano VIII. jubente, & confirmante*. Non autem beneficiati dumtaxat), nisi Pontificio Indulto muniti. Vide *num.* 1079. Quomodo etiam celebrandum sit festum. Vide *num.* 288. & 1130.

244 Soli Canonici debent facere consuetos circuitus ante Episcopum diœcesanum, non autem Vicarius generalis; S.R.C. 28. *Sept.* 1630. in *Maceraten* Soli Canonici). Nomine Canonici veniunt & Dignitates, & Episcopus, & Vicarius Canonicus; *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 21. *num.* 2. Vide *num.* 16. & 920.

245 Dignitate, vel Canonico tantum Missam celebrante solemniter, Canonici pariter pro Diacono & Subdiacono, & non alii inferiores inservire debent, non obstante contraria consuetudine; ad Vesperas vero debent assistere Presbyteri non Canonici; S.R.C. 8. & 22. *Mar.* 1631. *in Sypontina Montis Gargani*. Presbyteri non canonici), & etiam Clerici; *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 3. *num.* 16.

246 Non possunt inseri in Litaniis alii Sancti præter ibi descriptos, neque tempore pestis addendi sunt Titulares, & Patroni civitatis, sine speciali concessione; S.R.C. 22. *Martii* 1631. *in Regien*. Præter ibi descriptos). Excipe casum Consecrationis Ecclesiæ, vel altaris ubi proprio loco nominatur bis Sanctus ille, in cujus honore & nomine Ecclesia, vel altare dedicatur, & illi quorum reliquiæ in eo includuntur. Licet etiam addere versiculum congruentem necessitati, v.g. ad petendam serenitatem &c. qui versus duabus vicibus repetitur post versus: Ut omnibus Fidelibus Defunctis &c. *Pontif. Rom. part.* 2. & 3. *Rit. Rom. de Process.*

247 Qui præ timore, vel balbutie non pronuntiat Evangelium S. Joannis, quod legitur in fine Missæ, sed ejus loco aliud suo arbitratu recitat, debet a Missarum celebratione suspendi, quousque illud rite pronuntiare assuescat; S.R.C. 5. *Jul.* 1631. *in Salernit.*

248 Mulieres de cætero non possunt occasione processionum ingredi septa Monasteriorum Regularium, sub pœnis quibus comprehenduntur Regulares permittentes fœminas ingredi septa eorum Monasteriorum; S.R.C. 5. *Jul.* 1631. *in una Urbis & Orbis Regularium*. Sub pœnis) excommunicationis latæ sententiæ ex Constit. Benedicti XIV. Pontif. Max. quæ incipit: *Regularis Disciplinæ, emanata, die* 3. *Jan.* 1742. Vide *num.* 223.

249 Regulares in publicis processionibus non posse prohiberi a Clero sæculari, quod incedant sub propria Cruce, non obstante contraria consuetudine, S. R. C. 11. *Aug.* 1631. *in una Ord. Capuc. Terræ Modugni Barensis Diœces. Urbano VIII. confirmante* 30. *ejusdem mensis & anni, in sua Const. quæ incipit*: Exponi nobis.

250 Rector alicujus Parochialis, dum recitantur divina Officia in sua Parochiali, debet sedere in scamno, non vero in sella; S.R.C. 14. *Februar.* 1632. *in Turritana*. In scamno decenti panno ornato &c. Vide *num.* 110. & 254.

251 Episcopo intelligenti aliquam Ecclesiam suæ Diœcesis, associato a Dignitatibus & Canonicis suæ Cathedralis, debet porrigi aspersorium a digniore illius Ecclesiæ, ad quam Episcopus accedit, non autem a Dignitatibus & Canonicis Cathedralis Episcoporum associantibus; S. R. C. 14. *Feb.* 1632. *in Turritana*. Vide *num. seqq.* & 7.

252 Aspersorium Aquæ Benedictæ Cardinali etiam Legato, seu Ordinario loci aliquam Ecclesiam suæ diœcesis, seu jurisdictionis, quacumque de caussa ingredienti, non ab Archidiacono, seu aliis de Capitulo cujuscumque Ecclesiæ porrigi debet, sed a digniore illius Ecclesiæ, ad quam Cardinalis etiam Legatus, seu Ordinarius accedit, S.R.C. 14. *Febr.* 1632. *in Bononien*. Vide *num. ant.*

Episcopo accedente ad aliquam Parochialem suæ diœ- 253
cesis cum Canonicis suæ Cathedralis, Rector illius Parochialis non debet præcedere Canonicos Cathedralis, & sedere immediate post Episcopum, ante Canonicos; sed dignior locus debetur Canonicis Cathedralis immediate post Episcopum: post Canonicos vero Rector debet sedere, vel e regione Sedis Episcopalis; S.R.C. 14. *Februar.* 1632. *in Turritana*. Vide *num. seqq.*

Canonicis & Dignitatibus Episcopum associantibus in 254
aliqua Parochiali, Rector Parochialis cedere debet digniorem locum, ut jam *supra num.* 253. dictum est, & propterea idem Rector in eadem sua Parochiali Ecclesia sedere debet in scamno, prout sedent Dignitates & Canonici, non vero in sella; S.R.C. 14. *Febr.* 1632. *in Turritana*; Vide *num. ant.* & 250.

Spinæ de corona Domini Jesu Christi inter reliquias in- 255
signes computantur, & speciali nota, & cultu dignæ sunt, S.R.C. 21. *Jun.* 1632. *in Conchen*. Spinæ) sub baldachino in processionibus deferri possunt, adhibito velo humerali, & præcedentibus duobus Thuriferariis; Vide *num.* 1130. & 1276.

Assistentes Episcopo pro Dignitatibus, & inchoato Of- 256
ficio, supervenientibus Dignitatibus, debent eisdem cedere locum assistentiæ; S.R.C. 21. *Jun.* 1632. *in Isernien*. Nisi assistentes essent paramentis induti; Vide *num.* 102.

Non convenit quod prima Dignitas celebret Missam an- 257
te processionem SS. Sacramenti, & deinde altera Dignitas minor deferat illud in processione; S.R.C. 31. *Julii* 1632. *in Januen. sive Genuen. Innocentio XI. confirmante die* 4. *Jun.* 1689. *Const.* 21. *quæ incipit* Alias emanarunt.

Si festum S. Honuprii celebrabantur cum Officio & Missa 258
ante Bullam Pii V. potest continuari, si vero introductum est post Bullam, nullo modo permittendum est; S.R.C. 27. *Novemb.* 1632. *in Conversana*. Ante Bullam Pii V.) quæ incipit: *Quod a nobis postulat Ratio, die* 9. *Julii* 1568. circa Officii recitationem. Quoad vero Missam, die 14. ejusdem mensis & anni, incipiens: *Quo primum tempore*.

Aquæ benedictæ aspersio in Dominicis debet fieri per 259
ipsum Celebrantem, etiam quod sit prima, vel alia dignitas, non obstante contraria consuetudine, quæ potius corruptela dici debet, cum sit contra Rubricas Missalis, & dispositionem *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 30. *num.* 1. S.R.C. 27. *Novemb.* 1632. *in Perusina*.

Dignitates, & Canonici assistentes, vel aliquo modo 260
Episcopo solemniter celebranti inservientes, numquam tenentur genuflectere; S.R.C. 15. *Decembr.* 1632. *in Monopolitana*. Dignitates & Canonici), Cathedralium, etiam Collegiatarum Ecclesiarum, Vide *num.* 1701. Numquam tenentur genuflectere), nisi dum actu Sacramento benedicit; Vide *num.* 1708.

Parocho rheumate laboranti, & SS. Sacramentum in- 261
firmis deferenti, solet indulgeri usus pileoli in itinere, non tamen intra civitatem, vel oppidum; S.R.C. 5. *Mar.* 1633. *in Asculana*. Solet indulgeri) de consensu tamen Episcopi; Vide *num.* 665. & 663.

An liceat Curatis, salvis eorum juribus parochialibus, 262
impedire, contra voluntatem hæredum defunctorum, ne Regulares Curati ad funus corpora Defunctorum ad quasvis Ecclesias deferenda una cum Parochis & Clericis processionaliter associent? Responsum fuit, Regulares in casu proposito non posse impediri; S.R.C. 23. *Apr.* 1633. *in una Ord. Præd. S. Franc. S. Aug. & discal. Carmel. Urbano VIII. annuente* 25. *Junii ejusdem anni in sua Constit. quæ incipit*: Nuper pro parte dilectorum; Vide *num.* 280. & 1119.

Propositum dubium pro parte Cathedralis Hispalensis, 263
nempe de quo festo translato potius agendum sit an de patrono civitatis, qui est S. Isidorus, an vero de Titulari, qui est Beatissima Virgo, Responsum fuit de digniori, nempe de B. Maria Virgine; S.R.C. 27. *Apr.* 1633. *in Hispalen.*

Ubi adest consuetudo immemorabilis cantandi singulis 264
diebus immediate post Primam, Missam Votivam de Bea-

ta

ta Virgine Maria, patest exceptis solemnioribus festivitatibus D. N. J. C. tolerari, prout tolerat S.R.C. & festa solemniora sunt, in quibus non toleratur hæc Missa, Dominica prima Adventus, Feria quarta Cinerum, Dominica prima Quadragesimæ, Dominica Palmarum cum tota hebdomada, Dominica Resurrectionis, & Pentecostes cum duobus sequentibus diebus, dies Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Corporis Christi, & omnes dies, in quibus celebrari debet peculiare festum in honorem B. M. V. juxta præscriptum in Calendario; ac dummodo diebus, in quibus celebratur dicta Missa votiva, præter eamdem celebretur etiam Missa Conventualis, seu diei festi currentis; S.R.C. 19. *Novemb.* 1633. *in Vallisoletana Hispaniarum Congr. Ord. S. Benedicti*. De Beata Virgine Maria); sed fallit in alios Sanctos; Vide *num.* 1284. & 1295.

265 In Cathedralibus, in quibus non sunt distinctæ præbendæ, Canonicus non Sacerdos, licet prius admissus, cedere debet digniorem locum Canonico Sacerdoti postea admisso; S.R.C. 18. *Novemb.* 1633. *vel Decemb.* 1633. *in Sulmonen.* & *postea* 30. *Julii* 1686. *in Egitan.* An vero ubi præbendæ sunt distinctæ; Vide *num.* 54.

266 Archidiaconus, uti Dignitas, habens annexum Canonicatum, debet præcedere omnes alios de Capitulo; S. R.C. 6. *Martii* 1634. *in Sulmonen.* Debet præcedere), etiamsi tantum in diaconali ordine constitutus; Vide *num.* 293.

267 Missa Purificationis in die festivitatis ejusdem, debet cantari a Cappellanis Ecclesiæ Terræ Xendæ, in qua erecta est Capella Confraternitatis sub invocatione Purificationis in casu proposito, non in altari majori, sed in Capella ejusdem Purificationis B. M. V. juxta solitum; S.R. C. 19. *Aug.* 1634. *in Cusentina*.

268 Ubi non est aurora physice pro licite Missarum celebratione, attendatur ea moraliter & politice, quando scilicet terminari solet hominum quies, & inchoari labor juxta probatam regionum consuetudinem; S.R.C. 18. *Septemb.* & 11. *Novemb.* 1634. *in usu Missalis Romani*.

269 Missæ votivæ, quas ex obligatione aliqua Ecclesia tenetur per hebdomadas celebrare certis diebus præscriptis, in quibus multoties occurrit festum de præcepto, debent transferri in alteram diem feriatam, non impeditam; S. R. C. 9. *Decemb.* 1634. *in Tarentina*. Debent transferri) seu satisfacere, Missas currentes applicando; Vide *num.* 843. 563. 1258. & 1285. *seq.*

270 Missa Conventualis de Feria in Quadragesima, & Adventu nullo modo potest omitti, quando in eis etiam cadat festum alicujus Sancti, non obstante contraria consuetudine; S. R. C. 24. *Novemb.* 1635. *in Callien.* Missa Conventualis de Feria in Quadragesima) semper dicenda; in Adventu vero diebus Quatuor Temporum & Vigiliis occurrentibus, in quibus præeligitur Missa de Vigilia cum commemoratione feriæ Adventus, Vigilia tamen Nativitatis excepta; *Rub. Miss. de Feria & Vigiliis num.* 2. In Vigiliis etiam per annum, Quatuor temporibus, & Feria secunda Rogationum, duæ vel tres Missæ sunt cantandæ post Nonam, ut *in Rub. Miss. Gen. cap.* 3. & *seq.*

271 Coadjutores, quando Coadjuti sunt præsentes in choro, vel in processionibus, non possunt in habitu Canonicali intervenire; S. R. C. 24. *Maji* 1636. *in una Civitatis Castelli*; Vide *num. seq.*

272 Non licet coadjutoribus Canonicorum, absentibus, vel impeditis coadjutis, inservire pro assistentibus Episcopo solemniter celebranti, vel cum cappa divinis inservienti; sed hoc minus spectat, & pertinet ad veros Canonicos ordine successivo; S. R. C. 24. *Maji* 1636. *in una Civitatis Castelli*; Vide *num. ant.*

273 Articulo super matricitate præmissa, inter Ecclesias S. Georgii, & S. Petri Civitatis Modicæ, Sac. Cong. respondit S. Georgii esse matricem, eique competere præcedentiam; S.R.C. 24. *Maji* 1636. *in Syracusana Innoc. XI. confirmante in constit. quæ incipit*. Alias emanarunt, *die* 4. *Junii* 1689. *edita*. Competere præcedentiam). In quo sita sit hæc præcedentia; Vide *num. seq.*

274 Cum Sac. Rituum Cong. sub die 24. Maii 1636. ad relationem Em. & Rev. D. Card. Cæsarini declaraverit, Ecclesiam S. Georgii Civitatis Modicæ Syracusanæ diœcesis esse Collegiatam insignem, & Matricem, eique uti tali deberi præcedentiam supra omnes alias Collegiatas ejusdem civitatis, institutum fuit pro bono pacis declarari, quænam sint hujusmodi præeminentiæ, & Sac. Rituum Cong. censuit esse infrascriptas. Primo, quod in solemnitate Corporis Christi processio incipere debeat ab ipsa Ecclesia Matrice, ad quam convenire debent Archipresbyter S. Petri cum suo clero, & omnes alii interesse debentes, enumerati *in Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 33. & nullo modo per vias expectare. Secundo, quod delatio SS. Sacramenti spectet ad Præpositum S. Georgii, & eo absente ad aliam Dignitatem ejusdem Matricis ordine successivo, dummodo illo die solemniter celebraverit. Tertio, quod omnes aliæ processiones publicæ, puta S. Marci, Rogationum, pro pluvia petenda, serenitate impetranda, & similes, incipere debeant ab ipsa Matrice. Quarto, quod in die Ascensionis Domini, & processionibus S. Marci, nec non Rogationum tam intra, quam extra civitatem Præpositus S. Georgii, seu alia Dignitas, quæ succedit, deferendo stolam, officium faciat, benedicendo segetes, & similia; Quinto, quod in omnibus actibus, in quibus intervenit clerus S. Georgii, & clerus S. Petri, Præpositus S. Georgii præcedentiam habeat, & votum supra Archipresbyterum, & Canonicos S. Petri. Sexto, quod accedente clero S. Georgii ad Ecclesiam S. Petri pro exercenda publica functione, spectet & pertineat ad præpositum S. Georgii, & hoc casu præcedentiam deberi eidem clero S. Georgii; in functionibus autem privatis, puta ex devotione, vel simili, præcedentiam competere clero S. Petri in propria Ecclesia. Septimo, quod in Sabbato sancto pulsatio campanarum spectet privative quoad omnes alios, ad Matricem S. Georgii. Octavo, quod Indulgentiæ, seu excommunicationes publicandæ nullibi publicari valeant, nisi prius publicatæ fuerint in Ecclesia S. Georgii. Nono, quod fideles in die Paschatis recipientes SS. Eucharistiam in Ecclesia S. Georgii satisfaciant obligationi. Decimo, quod quando aliquis Parochianus S. Petri eligit sepulturam in Ecclesia S. Georgii, Præpositus S. Georgii Officium faciat super cadavere, etiam præsente Archipresbytero & clero S. Petri. Undecimo, quod in assumptione cadaveris, quando intervenit Clerus S. Georgii, & S. Petri, semper præcedentia debeatur Præposito, & clero S. Georgii, etiamsi cadaver deferatur in Ecclesiam S. Petri, quo casu erit deferenda crux S. Georgii, sub cujus cruce omnes funus associantes incedere debeant, officium vero super cadavere spectet ad Curatum, vel Sacerdotem illius Ecclesiæ, in qua cadaver tumulari debet. Duodecimo, quod Archipresbyter S. Petri nullo modo ministrare valeat Sacramenta suis Parochianis extra propriam Parochiam; S.R.C. 6. *Sept.* 1636. *in Syracusana Innoc. XI. confirmante* 4. *Jun.* 1689. *in sua* Const. quæ incipit: *Alias emanarunt*; Vide *num.* 8. & 109.

Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum de Congregatione Italiæ conceditur licentia erigendi propriam Crucem in publicis processionibus, dummodo digniorem locum omnibus aliis Regularibus, qui hactenus Crucem erexerunt, concedant; S.R.C. 1. *Octob.* 1636. *in una Ord. Erem. S. Aug. Urbano VIII. approbante Const.* 225. quæ incipit: *Cum sicut*; Vide *num. seq.* 275

Præcedentiam & digniorem locum in processionibus tam publicis, quam privatis, competere & deberi Augustinianis supra Franciscanos Recollectos & Discalceatos juxta dispositionem Bullæ Gregorii XIII. quæ incipit *Exposcit sub die* 15. *Julii* 1583. editam; Et hoc sive dicti Recollecti incedant conjunctim, sive divisim; & perpetuum silentium imposuit S.R.C. 20. *Decemb.* 1636. *in una Civitatis Oriolensis Urbano VIII. approbante die* 12. *Jan.* 1637. *in Bulla, quæ incipit*: Ex incumbenti. 276

Imagines S. Augustini, S. Nicolai de Tolentino, ac aliorum Beatorum ejusdem Ordinis impressæ, aut depictæ a Fratribus Discalceatis ejusdem Ordinis cum habitu, quo ipsi Discalceati utuntur, suspendendæ sunt & abolendæ; injungendumque dictis Fratribus Discalceatis, ne sub pœnis arbitrio hujus Sac. Cong. infligendis, talia amplius audeant peragere, & omnino servari; S.R.C. 19. *Decem.* 1637. *In una Ord. S. Aug. Urbano VIII. anno* 1638. *confirmante, in Const. quæ incipit*: Exponi nobis, *die* 23. *Jan. edita*; Vide *num. ant.* 277

278 Sa-

278 Sacerdos celebraturus Missam privatam, dum transit ante altare, in quo est expositum SS. Sacramentum, post factam adorationem flexis genibus, aperto capite, dum se erigit caput cooperiet; S. R. C. 7. *Sept.* 1638. *approb. Clem. XI. Bened. XIII. & Clemente XII. in Brevi Quadragiuta horarum, quod incipit*: Essendo state introdotte, *num.* 5. Quid dicendum dum administratur Eucharistia fidelibus; Vide *num.* 313. & 902.

279 Si Vigilia S. Joannis Baptistæ incidat in solemnitate Corporis Christi, non est eo die jejunandum, nec abstinendum a carnibus in festo hujusmodi, sed anticipandum jejunium die antecedenti, nempe feria quarta, S.R.C. 24. *Sept.* 1738. *in Decreto Urbis, & Orbis. Urbano VIII. approbante* 13. *Octob. Constitut. quæ incipit*: Cum evenit. Officium vero & Missa de Vigilia non peragitur; Vide *num.* 834.

280 Officium super cadaveribus in Ecclesiis Regularium spectet, & pertinet ad ipsos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum: & ita imposterum servari mandavit, non obstante contraria consuetudine, S.R.C. 27 *Novemb.* 1638. *in una Ord. S. Francisci de Observ.* Hoc decretum reperitur in Bullario *Alex. VII. Constit.* 93. *edita non.* 30. *April.* 1660. quæ incipit: *Alias pro parte*. Vide *num.* 262.

281 Benedictio cum Ss. Sacramento danda est in fine hymni *Pange lingua*, non vero ad versum *Sit & benedictio*; S.R.C. 5. *Febr.* 1639. *in Subiacen.* In fine Hymni, recitato etiam versu *Panem de Cælo &c.* per cantores, & oratione *Deus qui nobis &c.* per celebrantem, omisso ℣. *Dominus vobiscum*; *Cæremon. Episcop. lib.* 2. *cap.* 33. *n.* 27. Vide *num.* 416.

282 Postulantibus Syndico, & electis Terræ Aquavivæ facultatem celebrandi festum S. Antonii Patroni dictæ Terræ cum octava, non obstante quod cum octava celebrarent in eodem oppido festum S. Eustachii pariter Patroni, respondit de principaliori dumtaxar Patrono celebrandum esse cum octava, S. R. C. 28. *Martii* 1639. *in una Terræ Aquavivæ Regni Neapolitani Barinæ Provinciæ*; Vide *num. seq.* Huic petitioni responsum fuit ad normam Decreti 23. *Martii* 1630. Vide *num.* 243.

283 De Protectore principali civitatis debet celebrari officium cum octava per civitatem & diœcesim sub ritu duplici primæ classis, tam apud Seculares, quam apud Regulares utriusque sexus, sed isti sine octava; S. R. C. 23. *Maii* 1639. *in Cosen.* Per Civitatem & Diœcesim;) Adde civitati suburbia; & de diœcesi, intellige, cum patronus simul sit civitatis & diœcesis, vel ubi non adest proprius loci patronus; Vide *num.* 348. 992. & 1130.

284 Electio, & numerus pro associandis Cadaveribus ad libitum hæredum defunctorum spectat, & pertinet; ita ubique servari debere censuit S. R. C. 14. *Jun.* 1640. *in una Ord. Frat. Mendic. approbante Alexand. VII. in sua Const.* 93. *anno* 1660. *emanata*.

285 In nocte Nativitatis Domini post cantatam primam Missam nullo modo possunt aliæ duæ immediate celebrari, neque fideles communicari; S. R. C. 20. *Apr.* 1641. *in Pisauren.* Nullo modo), etiam quocumque usu in contrarium suffragante, qui tolli debet; Vide *num.* 287.

286 Capellani Societatum non possunt prohiberi a Parocho celebrare Missam ante Missam Parochialem. S. R. C. 12. *Novemb.* 1641. *in Nornien.* Vide *num.* 234.

287 Cum superioribus diebus consulta fuisset hæc Sacra Rituum Cong. an esset permittendum celebrari in media nocte Nativitatis Domini post Missam decantatam successive alias duas Missas, & in eis Sacram Communionem exhibere fidelibus illam deposcentibus, respondit non esse permittendum, sed omnibus utrumque prohibendum. Nihilominus nonnulli Regulares asserentes hoc licere, supplicarunt audiri, S.R.C. ipsis auditis cum procuratoribus & advocatis ad relationem Em. Pellotti stetit in decretis, & respondit iterum: prohibendum tam Sacerdotibus celebrare volentibus, quam confluentibus in media nocte ad Ecclesiam, & communionem deposcentibus; S. R. C. 7. *Decemb.* 1641. & 15. *Sept.* 1668. *in Januen.* Vide *num.* 285. 533. 597.

288 Festum principalis Patroni in quocumque Regno, seu Provincia, & alterius pariter principalioris Patroni in quacumque civitate, aut oppido, vel pago, ubi hos Patronos haberi, & venerari contigerit, est præceptivum cum obligatione audiendi sacrum, & vacandi ab operibus servilibus; S.R.C. 13. *Sept.* 1642. *Urbano VIII. approbante in sua Const. quæ incipit* Universa; 23. *Sept.* 1642. *num.* 2. Festum principalioris); etiamsi essent simul plures patroni, unius tantum ex principalioribus dies festus de præcepto peragitur, ex allata Constitutione; Vide *num.* 283.

Episcopus quando reperitur in aliquo oppido suæ Diœcesis ob visitationem, seu aliam ob causam, potest licite recitare Officium Sanctorum, de quibus ex forma rubricarum, seu ex concessione Sac. Cong. eo quod sint Patroni, seu Titulares, in iisdem oppidis recitatur, & sic præcepto de recitando officio satisfacit. S.R.C. 14. *Mart.* 1643. *in una Dubiorum*. 289

Communitates, vel Universitates Civitatum, seu Locorum, non tenentur ex præcepto servare festa ex voto earumdem indicta, cum sub præcepto teneantur tantum personæ voventes; S.R.C. 18. *Apr.* 1643. *in Decreto de festor. obser. approbante Urbano VIII.* Vide *num.* 1163. 290

Feria secunda post Dominicam Passionis, quando recitatum est Officium defunctorum, non dicitur Missa Conventualis de defunctis, neque Oratio *Fidelium*, quæ etiam in aliis feriis secundis Quadragesimæ dicitur juxta Rubricas, sed solum oratio *Omnipotens sempiterne Deus*, quæ est pro vivis, & defunctis, & omittitur tempore Passionis, S.R.C. 11. *Julii* 1643. *in Lugdunen.* Omittitur tempore Passionis); in quo duæ tantum collectæ admittuntur; Vide *num.* 392. & 1040. 291

Feria quinta in Cœna Domini Episcopus debet per se ipsum ministrare Eucharistiam Canonicis & Clericis, numquam vero debet illam ministrare Diaconus, vel unus ex assistentibus; S.R.C. 8. *Aug.* 1643. *in Majoricen.* Numquam vero debet illam ministrare Diaconus) sed ad dexteram Episcopi stat cum particulis consecratis; *Cær. Episc. lib.* 2. *cap.* 29. *num.* 3. 292

Canonici Presbyteri non debent habere præcedentiam super Archidiaconum, etiamsi ipse in Diaconali tantum ordine sit constitutus; S.R.C. 26. *Sept.* 1643. *in Ariminen.* Vide *num.* 266. 293

Episcopo prædicanti in Ecclesia Cathedrali in ambone, ubi Concionatores ordinarii predicare consueverunt, sine baldachino, & in habitu mozzettæ & stolæ, non debetur assistentia a Canonicis & Dignitatibus; quæ assistentia solum debetur Episcopo, concionem habenti cum pluviali & mitra, ad præscriptum Cæremonialis Episcoporum; S.R.C. 16. *Decembris* 1643. *in una N. Dubiorum*. Ad præscriptum Cæremonialis Episcoporum), scilicet: *Si Episcopus erit concionaturus, id faciet in propria sede, quando versa est ad populum, vel quando altare adhæret parieti apud ipsum altare, sedens ibi super faldistorio in suppedaneo ipsius altaris, versis altari renibus. Sedebunt ad ejus dexteram Presbyter assistens, & modicum post eum Diaconus Evangelii, & primus Diaconus assistens; a sinistris vero sedebunt Subdiaconus, & alter Diaconus pariter assistens: lib.* 2. *cap.* 8. *num.* 48. *seq.* 294

Dum aliqua legata relinquuntur cum onere celebrandi officium alicujus Sancti sub altiori ritu, quam qui a Sede Apostolica ei præscribitur, licitum erit hujusmodi Officia solemnius celebrare quoad pompam extrinsecam; non autem quoad ritum Ecclesiasticum. S.R.C. 14. *Maii* 1644. *in Decreto generali ab Urbano VIII. approbato.* Non autem quoad Ritum Ecclesiasticum:) nec valet Ordinariorum concessio; Vide *num.* 216. Non immutato vero ritu, cur possint habere integras Vesperas; Vide *num.* 1097. 1134. & 1179. 295

Si Vicarius Episcopi incedit in habitu vicariali, præcedere debet omnes Dignitates, & Canonicos, quantumvis Protonotarios; si vero assistat, uti Canonicus, debet sedere in loco suæ receptionis; S.R.C. 26. *Aug.* 1645. *in una Civitatis Plebis*. Quantumvis Protonotarios): intellige de Protonotariis non participantibus; Vide *n.* 136. & 170. 296

Functiones, quæ debent fieri per primam Dignitatem, ea impedita, obeundæ sunt per Dignitatem sequentem; S.R.C. 7. *Octob.* 1645. *in Barre* Vide *num.* 101. 297

Missæ votivæ, non possunt dici ullo modo in Dominica Palmarum; S.R.C. 14. *Apr.* 1646. *in Ulyssiponen.* Quod intel- 298

intellige etiam in reliquis diebus impeditis; Vide *n.*264.

299 Missa de Dominica Pentecostes non potest repeti in Sabbato quatuor Temporum Pentecostes; S.R.C. 14. *Apr.*1646. *in Ulyssiponen.*

300 Missa ut in die obitus, præsente corpore, ultra Missam de communi defunctorum, celebranda erit, quando aliquis obierit in die Commemorationis omnium fidelium defunctorum; S.R.C. 14.*Apr.*1646. *in Ulyssiponen.* Vide *num.*100. & 440.

301 Aspersorium aquæ benedictæ Episcopo in Ecclesiam Religiosorum ingredienti, est porrigendum per digniorem illius Monasterii, non autem per aliquem ex Canonicis Episcopum associantibus; S.R.C. 14.*Junii* 1646. *in una Civitatis Castelli.* Immo & Cardinali etiam Legato; Vide *num.*71.

302 Archidiacono, primæ Dignitati, & Protonotario Apostolico, dum inservit Episcopo in functionibus publicis, non licet portare roccbettum, cum impluvia, seu habitum prælatitium, sed debet uti habitu canonicali; S.R.C. 17.*Novemb.*1646. *in Nicoteren.* Non videtur negari subtana violacea tantum; Vide *num.*119.

303 Dignitates & Canonici, a digniori latere chori sedentes, prius thurificandi sunt, & postea Dignitates, & Canonici; qui sedent a latere chori minus digno; S.R.C. 5.*Sept.*1648. *in Beneventana.* Thurificandi sunt) duplici, an unico ductu thuribuli; Vide *num.*70.

304 Dignitates & Canonici, qui assistunt Episcopo, locum assistentiæ cedere debent supervenienti Dignitati, seu Canonico digniori, quibus convenit assistere; S.R.C. 5. *Sept.*1648. *in Beneventana.* Loquitur, cum paramentis non sunt induti; Vide *num.*102.

305 Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, quod inter Vesperarum Divina, peculiari custoditur sacello, thurificari debet; S.R.C. 5.*Sept.*1648. *in Beneventana.* Thurificari debet;) Fallit autem, cum Sacramentum in choro erit publice expositum; Vide *num.*1006.

306 In Missa Conventuali, quando decantatur Evangelium, Ceroferarii cum cereis accensis assistere debent, & Diaconus quoties thurificatur altare, incensum ministrare tenetur; S.R.C. 5.*Sept.*1648.*in Beneventana.* Cum cereis accensis). Excipiuntur sabbata Paschatis, & Pentecostes, ad quorum Missae Ceroferarii, Evangelii tempore, hinc inde stare debent manibus junctis, ita & in postrema Passionis parte, qua pro Evangelio habetur, infra hebdomadam majorem, & in omnibus Missis defunctorum; *Miss.Rub.prop.* & *de Missis defunct.*

307 In Canone omnino facienda est Commemoratio de Episcopo, etiam ab exemptis; S.R.C. 25.*Sept.*1649.*in Tornacen.* De Episcopo), non vero de alio, licet sit Superior, vel Vicarius Capitularis, Sede vacante, vel etiam Episcopus administrator, sive Metropolitanus; Episcopus vero administrator simul & possessor, licet sacris destitutus Ordinibus, in Canone est nominandus; Vide *num.*907.& 1137.

308 Non licet in altari privilegiato dicere Missam de *Requiem* in diebus, quibus occurrit festum primæ, vel secundæ classis, non obstante consuetudine immemorabili; S.R.C. 25. *Sept.*1649. *in Tornacen.* Intellige de Missis solemnibus, nam privatæ neque in duplicibus minoribus etiam translatis, nec in feriis privilegiatis celebrari possunt. Quando vero cantari possit Missa defuncti præsente corpore, consule *num.*75.

309 Aspersio die dominico semper facienda est a celebrante, etiam quando Superior celebret; S.R.C. 16.*Novemb.*1649. *in Januen.* Episcopus pontificaliter celebrans non comprehenditur: tunc enim neque ipse per se, neque per alium aqua lustrali populum aspergit: *Cærem. Episcop. lib.*2. *cap.*31. *num.*4.

310 Sabbato Passionis debent velari Imagines, & Cruces, etiamsi occurrat eo die festum Titularis, vel Patroni Ecclesiæ; S.R.C. 16.*Novemb.*1649.*in Januen.* Sabbato Passionis), ad primas Vesperas Dominicæ, antequam officium inchoetur: *Cærem.Episc.lib.*2. *cap.*20. *vers.*3. Vide *num.seqq.* & 433.

311 Imagines, & Cruces detegi non debent, etiamsi in hebdomada Passionis occurrat festum Sancti Titularis, aut Dedicationis Ecclesiæ; S.R.C. 16.*Novemb.*1649. *in Januen.* Vide *num.seq.* & *antec.* Velari Imagines, & Cruces) Domini nostri Jesu Christi, etiam per Ecclesiam: & super altare nullæ ponantur Imagines Sanctorum; *Cærem. Episcop. lib.*2. *cap.*20. *vers.*3. Vide *num. ant.* & *seq.*

Quo velo cooperienda sit crux in altari ad functionem lotionis pedum in feria v. majoris hebdomadæ, & crux processionis, cum Sacerdos indutus sit violaceo, & Diaconus colore albo, & actus ipse lotionis, sive mandatum præcipiatur a Rubricis fieri cum floribus, & signis lætitiæ, & videatur participare de festivitate Missæ celebratæ in mane cum cruce velata albo colore, & ex alia parte sit actus humilitatis? S.R.C. respondit, colorem non esse mutandum; *Ead.* S.R.C. 19.*Novemb.*1649.*in Januen.* Colorem non esse mutandum); In altari videlicet retinendum velum albi coloris, ut in Decreto exponitur; in processione vero coloris violacei, ut in mane adhibitum fuit, ex *Cærem. Episcop. lib.*2. *cap.*23. *num.*10. 312

Pyxis, Ostensorium, & Corporalia, quæ immediate inserviunt SS. Sacramento, debent benedici juxta formam, quæ habetur in Missali proprio; S.R.C. 16. *Novemb.*1649. *in Januen.* 313

Quando SS. Eucharistiæ Sacramentum publice discoopertum exponitur; omnes ante illud transeuntes, cujuscumque conditionis, & ordinis sint, seu ad illud accedentes, seu ab eodem recedentes, semper utroque genu flectere debent; S.R.C. 19. *August.*1651. *in una Urbis.* Publice discoopertum). Intellige etiam inclusum in Pyxide, vel etiam velatum; Vide *num.*1124. Quoad Sacerdotem Missam celebraturum, Vide *num.*278. & 1089. 314

Quando Missa canitur sine Ministris, non debet thurificari neque altare, neque chorus; S.R.C. 19.*Aug.*1651. *in una Urbis.* Vide *num.*83. 315

Missa votiva de beata Maria Virgine, in Vigilia Pentecostes non potest dici; S.R.C. 18.*Aug.*1651. *in una Urbis.* 316

Missæ duæ ejusdem Sancti immediate una post aliam, non debent cantari eadem die in Ecclesia, in qua celebratur ejus festivitas; S.R.C. 3.*Aug.*1652. *in Melevitana.* Non debent cantari,) nisi forte pro aliqua fundatione adimplenda, & interposita hora Canonica; Vide *num.*274. 317

Missa non potest celebrari cum cæsarie ficta; S.R.C. 3.*Aug.*1652. *in Melevitana.* Cum cæsarie ficta): *Nullus enim Episcopus, Presbyter, Diaconus ad solemnia Missarum celebranda præsumat cum baculo intrare aut velato capite altari assistere*: *Can.* Nullus, *de Consecr. dist.*1. 318

Tam Saculares, quam Regulares cujuscumque Instituti, etiam Societatis Jesu, non possunt excedere limites verbales Indultorum Sedis Apostolicæ super Beatificationibus, præsertim in celebratione Missarum, & Officiis cum octava, nisi hoc expresse Sedes Apostolica eis indulserit, S.R.C. 5.*Octob.*1652. *approbante Innoc.X. die* 16.*Decemb. ejusdem anni.* Vide *num.*391.*seq.* 319

Regulares, etiam Societatis Jesu, in Missis solemnibus debent Diaconum & Subdiaconum, & in Vesperis Sacerdotem pluviali indutum habere, ac in reliquis omnibus teneantur exacte observare Ritnale, Cæremoniale, & Rubricas Missalis Romani; S.R.C. 5.*Octob.*1652. *confirmante Innoc.X.* 16.*Decemb. ejusdem anni.* Quoad pluviale in Vesperis. Vide *num.*78. 320

Aspersorium aquæ benedictæ Episcopo debet porrigi per digniorem de Capitulo Cathedralis; quando capitulariter, & cum indumentis canonicalibus proceditur ad Ecclesias quascumque Diœcesis; S.R.C. 18.*Januar.*1653. *in Lauden.* Ecclesias quascumque). Intellige, quæ non habeant Rectorem beneficiatum, vel non sint Regularium; S.R.C. *num.*71. 321

Missa in feria v. majoris hebdomadæ non potest celebrari in Oratoriis Confraternitatum, & privatis; S.R.C. 1653. *in Florentina*, In oratoriis Confraternitatum), nisi solemnis unica, si asservetur SS. Sacramentum; Vid. *num.*353. De privata vero habet exemplum *num.*895. 322

Reliquiæ Sanctorum existentes sub custodia Capituli, in processionibus deferendæ sunt per Canonicum facientem hebdomadam, in casu vero, quo requiratur quatuor unitim, deferendæ sunt a Canonicis non paratis; S.R.C. 22.*Mart.*1653. *in Lacana Cœna juris.* 323

Quando aliqua Ecclesia Secularis, vel Regularis ob aliquod impedimentum est substituta pro Cathedrali, & Episco- 324

Episcopus interest cum cappa in concionibus, tenentur Canonici Cathedralis assistere cum habitu canonicali; S.R.C. 22. *Mart. 1653. in Callien.*

325 Ad Canonicum hebdomadarium in Matutinis & Vesperis spectat primam antiphonam intonare, initia hymnorum, antiphona ad *Benedictus*, & *Magnificat*, Cappellani vero tenentur eidem facere præintonationem, dum est paratus; S.R.C. 5. *Jul. 1653. in Lucana*. Primam antiphonam) etiam in Laudibus: *Cærem. Episcop. lib. 2. cap. 6. num. 16.* Cappellani tenentur), quo ritu & tempore; Vide *num. 61.*

326 Missa de Dominica, seu de festo duplici, si illa die occurrat, debet dici, cum commemoratione SS. Sacramenti, ad formam Rubricarum Missalis, quando fit particularis processio cum SS. Sacramento, in aliquibus Dominicis, seu aliis diebus cujuslibet mensis; S.R.C. 6. *Decemb. 1653. in Januen.* Ad formam Rubricarum Missalis), scilicet post omnes alias ordinarias collectas de præcepto iis diebus occurrentes, sed sub unica conclusione, Vide *num. 1009.*

327 Stante altercatione in terra Montecchii diœcesis Burgi S. Sepulchri super delatione simulacri S. Antonii de Padua in Processione, respectu habitus Cappuccinorum, cum quo efficienda est? Sac. Rit. Cong. ad quam negotium deductum est, respondit, Habitum hujusmodi non esse vetitum in casu, de quo agitur, & ideo arbitrio Episcopi; *Eod.* S.R.C. 17. *Julii 1654. in una Ordinis Cappuccinorum Montecchii Provinciæ Marchiæ, & 17. Junii 1673. in Beneven.* Habetur in Archivio Ord. Arm. cum subscriptione Francisci Mariæ Phæbei S. R. C. Secretarii; Vide *num 468.*

328 Missæ exequiales defunctorum in die depositionis defuncti possunt solemniter celebrari diebus, in quibus cadit festum duplex alicujus Sancti, dummodo festum non sit de præcepto, juxta Rubricas Brev. Rom. S. R. C. 19. *Sept. 1654. in Papien.* Loquitur, corpore non præsente in Ecclesia, pro quo unica Missa solemnis conceditur in festo duplici etiam majori, nisi sit de præcepto; Vide *num. 75. &* 600.

329 Absolutio solemnis cum assistentia quatuor Dignitatum, vel Canonicorum ultra celebrantem in anniversario alicujus Episcopi, non debet fieri, quia obstant Rubricæ Pontificalis Romani; S.R.C. 14. *Novemb. 1613. in Recinaten.* Obstant Rubricæ Pontificalis Romani): Statuitur enim hæc absolutio fieri tantum in primis Exequiis, quæ fieri solent post obitum alicujus Summi Pontificis, S. R. E. Cardinalis, Metropolitani, aut Episcopi proprii, seu Imperatoris, Regis, vel Ducis Magni, aut Domini loci, numquam vero in Anniversariis; *Pontif. Rom. par. 3. cap. de Officio solemni post Missam pro Def. & Cærem. Episcop. lib. 2. cap. 11.*

330 Antiphona in choro Cathedralis postquam primo loco data fuerit Celebranti a cornu Epistolæ, danda est secundo loco primæ Dignitati, sive a cornu Evangelii, sive a cornu Epistolæ existenti, & sive interveniat, sive non, prima Dignitas, quæ sedet a dicta parte Evangelii, non obstante allegata consuetudine: S.R.C. 21. *Martii 1665. in Senogallien.* Antiphona) quo ritu præintonanda? Vide *num. 61.*

331 Assistentia Episcopo in Missis Pontificalibus, ministratio aspersorii Episcopo in ingressu ad Ecclesiam, cantare Missam in diebus solemnioribus, necnon peragere solemnia Missarum, & delatio SS. Sacramenti, absente Episcopo, in solemnitate Corporis Christi spectant ad primam Dignitatem, & successive ad alias Dignitates; vel ad seniorem Canonicum, non autem ad Vicarium generalem; S. R. C. 29 *Maii 1655. in Pacten.* Vide *num. 101.*

332 Ubi adest sodalitas SS. Sacramenti, competit ei præcedentia super alias Confraternitates in omnibus processionibus, in quibus defertur SS. Sacramentum; S.R.C. 19. *Jun. 1655. in Mediolanen.* 20. *Sept. 1689. in Vercellen. & antea 12. Julii 1628. in Lauden.*

333 Archiepiscopo uti Archiepiscopo, majoritate gradus, competit præcedentia supra Episcopum præsentem in civitate Metropolitana & Diœcesi; S.R.C. 29. *Jan. 1656. in Pragen* Præcedentia supra Episcopum.) Loquitur de proprio Archiepiscopo: „ Præsente enim, seu adveniente „ Metropolitano, cessabit Episcopus a benedictionibus privatis; „ *Cærem. Episcop. lib. 1. cap. 4. num. 4.* Vide *num. seq.*

334 Archiepiscopi & Episcopi Titulares existentes in aliena diœcesi debent præferri Archiepiscopis, consecratione junioribus, necnon aliis episcopali charactere junioribus, sed gradu archiepiscopali posterioribus; extra tamen Ecclesiæ ambitum, intra quam Ordinario privative quoad omnes Archiepiscopos & Episcopos etiam seniores, præcedentia competit; S.R.C. 8. *Apr. 1656. in Ephesina*; Vide *num. ant. &* 343.

335 Capellanus curatus, ratione stolæ, in funeribus, debet præcedentiam habere super alios quoscumque Sacerdotes curatos simplici cotta indutos; S. R. C. 20. *Junii 1656. in Maceraten.*

336 Missa solemnis de Annunciatione B. M. V. non potest celebrari, quando ejus festum incidit in Dominica Palmarum; S.R.C. 10. *Mar. 1657. in Placentino.*) Etiam in ipsamet Ecclesia, seu ubi concursus populi ad celebrandum accedit, licet cantata Missa de die: quod Decretum se extendit etiam ad unam majorem hebdomadam, & triduum Paschatis; *Rub. Miss. de Transl. Fest. tit. 6.* Vide 1833. Hoc idem extenditur ad totam Hebdomadam, in qua nequit solemniter decantari Missa de titulo Ecclesiæ occurrente, ex *Rubrica tit. 6. de Transl. Festorum.*

337 Baldachinum in Ecclesia & locus in Presbyterio non debetur Domino loci, & admonentur Ordinarii, ne permittant hujusmodi usurpationem, & non licitam detentionem; S.R.C. 9. *Junii 1657. in Polinianen.* Vide *n.* 500.

338 Potest Archiepiscopus Granatensis, ex immemorabili consuetudine in processionibus solemnibus post se deferre sellam gestatoriam mediam inter se, & Præsidentem, ac Regium Magistratum; S.R.C. 10. *Maii* 1908. & etiam in processione SS. Sacramenti; S.R.C. 15. *Sept. 1657. in Granatensi.*

339 Jus deferendi SS. Sacramentum & Reliquias in processionibus spectat ad Hebdomadarium Missarum solemnium peragendarum post processionem, vel ad illum, qui immediate ante processionem eadem peregerit, privative quoad reliquos, etiam Dignitates, & seniores Canonicos, tam absente, quam nolente Episcopo prædicta omnia subire; S.R.C. 26. *Jan. 1658. in Cajetana*. Circa SS. Sacramentum, quid statuatur in die solemnitatis Corporis Christi; Vide *num. 3.*

340 Prima Dignitas officium Presbyteri assistentis, Episcopo divina pontificaliter peragente, faciens, tenetur sustentare librum, quando solum Episcopus cantat, non vero quando legit, quod spectat ad Capellanum; S.R.C. 16. *Mart. 1658. in Ragusina*. Tenetur sustentare librum) habens a sinistris Episcopi ministrum de libro, stantem & adjuvantem in sustentatione libri ipsum assistentem; *Cærem. Episc. lib. 1. cap. 11. num. 3.* Quando solum Episcopus cantat:) Excipe Hymnum, Antiphonam primam, Absolutiones, Benedictiones, & Nonam Lectionem Matutini, & *Te Deum laudamus*; *Cærem. Episc. lib. 2. cap. 3. num. 6. & 9.* Vide *num. 934.*

341 Diaconi assistentes non tenentur, immo non debent inservire Episcopo de bugia, seu candela, sed ea administranda est per Capellanum, nec possunt cogi Canonici ad inserviendum Episcopo in Missis privatis, præter consuetudinem. Etiam dicti Canonici non induti canonicalibus vestimentis, non tenentur ad præstandam Episcopo assistentiam; immo est contra ritum præstare: S.R.C. 16. *Mart. 1658. in Ragusina*. Vide *num. 22.*

342 Primicerii a chori assistentia & directione non sunt amovendi, sed ad Canonicos immediate digniores spectant post præfatos Primicerios Vesperarum & Missarum solemnia, ut unusquisque proprio muneri incumbat: S.R.C. 8. *Jun. 1658. in Monopolitano*. Vide *num. 24.*

343 Missa votiva de B. M. V. cum Gloria & Credo, & sine Officio potest celebrari in aliqua die ob publicam causam, & ratione concursus; S. R. C. 8. *Junii 1658. in Claramontana*. In aliqua die,) videlicet exceptis iis, de quibus *num. 264.*

344 Archiepiscopus, & illius Suffraganei, cum simul in Metropolitana divinis interfuturi conveniunt, & genuflexi preces effundunt ante altare SS. Sacramenti, & aram maximam, idem Archiepiscopus debet genuflectere, & incedere digniore quidem loco, sed in linea cum Suffraganeis;

ganeis; Archiepiscopus scilicet super faldistorio, & Suffraganei super pulvinaribus hinc inde; & si loco faldistorii Archiepiscopus adhibeat genuflexorium commune, poterunt Suffraganei, si idem capax fuerit, super eodem hinc inde pariter genuflectere; S R.C. 8. *Jun.* 1658. *in Senen.* Vide *num.* 333.

345 Missæ votivæ de Titulari & Patrono non possunt dici cum Gloria, & Credo; sed Ordinariis præcipitur ne quid contra, vel præter Rubricarum præscriptionem sub pœnis in Constitutionibus pontificiis contentis servari permittant; sed tantummodo die Tituli quorumlibet Ecclesiæ, & Oratorii de Sancto Titulari Missa cum Gloria, & Credo celebretur; S.R.C. 4. *Aug.* 1658. *in Tarvisina.* Sed tantummodo die Tituli,) & per octavam, cum de eo officium fit peragendum; *Rub. Miss.* 11. *de Symbolo*, Vide etiam *num.*45.

346 Archipresbytero, seu Dignitati, vel Canonico, qui alteri archipresbyteratum, dignitatem, seu canonicatum resignavit, non competit præcedentia super alios Sacerdotes seniores, quia nulla qualitas Archipresbyteri, Dignitatis, seu Canonici ei remanent post renuntiationem; S.R.C. 7. *Sept.* 1658. *in Bisacien.*

347 Missæ currentes in honorem alicujus Beati non Canonizati, non possunt celebrari, sine speciali Indulto Sedis Apostolicæ; S.R.C. 28. *Sept.* 1658. *in Forosempronien.* Missæ currentes,) & fortius votivæ; Vide *num.* 378. *seqq.*

348 In novem diebus ante Nativitatem Domini, ubi adest antiquissima consuetudo, vel concursus, potest decantari quotidie Missa votiva solemnis B.M.V. quamvis in ipsis occurrat Festum D. Thomæ Apostoli, & Dominica tertia, vel quarta Adventus, non omissa tamen Conventuali, statuta hora decantanda; S.R.C. 28. *Sept.* 1658. *in Anagnin.* Votiva solemnis,) idest cum Gloria, & Credo, sine commemoratione festi, vel Dominicæ occurrentis, & cum Præfatione Beatæ Mariæ, & Evangelio S. Joannis in fine. Excipe diem Expectationis, ubi ex indulto celebretur, in qua non votiva Missa, sed occurrens erit cantanda cum commemorationibus festi, & feriæ, & Evangelio, si forte occurrat, quia cum Officio concordat; Vide *num.*1012. *&* 1260.

349 Festum Sanctorum Patronorum principalium Civitatis a Clero sæculari Civitatismet celebrandum esse cum octava, a Regularibus vero sine octava: in Diœcesi autem, ubi non adsit proprius loci Patronus, similiter cum octava; at ubi colitur festum peculiaris Patroni, nihil de Patrono Civitatis, vel attenta consuetudine, sub duplici majori tantum sine octava; S. R. C. 28. *Septemb.* 1658. *in Calagaritana.* Cum octava,) sub ritu duplici primæ classis, tam apud Sæculares, quam Regulares civitatis, & suburbiorum, Vide *num.*183.

350 Primæ Dignitati post Pontificalem solemniter celebranti in solemnioribus festivitatibus debetur assistentia duorum Canonicorum pro Diacono & Subdiacono, quamvis Prebendæ non sint distinctæ; S.R.C. 7. *Decemb.*1658. *in Brundusina, & Conversana.* Debetur assistentia) Presbyteri etiam pluviali induti, ubi adest consuetudo; Vide *num.* 4.

351 Missæ privatæ de defunctis quocumque die dici possunt, præterquam in festis duplicibus, & dominicis diebus, juxta præscriptum Rubricarum; S.RC. 25. *Feb.* 1659. *in Faventina, &* 28. *Febr.* 1660. *in Januen.* Item in feriis, diebusque, quibus prohibetur fieri in fasto duplici, etiam corpore præsente in Ecclesia: Vide *num.* 75. Notandum vero, hoc decretum editum fuisse pro Missa solemni celebranda in Ecclesia non præsente Cadavere.

352 Anterioritas suscepti ordinis presbyteratus inter Sacerdotes simplices, non gaudentes Præbenda, inspicienda est, nulla habita ratione inter eos prioritatis in ordine Subdiaconatus, vel Diaconatus; S.R.C. 29. *Mart.* 1659. *in Tricaricina.*) Quid statuatur inter Præbendatos, vide *num* 54.

353 Protonotarius simplex Sacerdos a numero non participantium in processionibus, cæterisque Ecclesiasticis functionibus, debet servare Cæremoniale Episcoporum; ideoque præcedere debet omnes simplices Sacerdotes sacris vestibus non amictos; S.RC. 24. *Maji* 1659. *in Aversana*, Debet servare Cæremoniale:) idest neque supra, neque inter Cathedralis Canonicos, *lib.*1. *cap.* 13. *num.* 10. *&* 13. Ubi vero Capitulum non existit, vel inter Canonicos collegialiter non incedentes, necnon & in processionibus, quid servandum, require *num.*165. 170. *&* 354.

354 Non licet in Ecclesiis, in quibus non asservatur SS. Sacramentum, celebratio Missæ in Feria quinta in Cœna Domini, nec ejusdem Augustissimi Sacramenti asservatio in Sepulcro. S.R.C. 14. *Junii* 1659. *in Neapolitana.* Vide *num.* 321.

355 Protonotarius simplex incedens in habitu Protonotarii debet sedere in choro post Canonicos, & ubi Capitulum non existit, immediate debet sedere post Rectorem Ecclesiæ, vel alias facientem officium. In processionibus vero pariter eodem loco, vel nisi adsit Magistratus, potest etiam uti Prælatus incedere post Baldachinum, sub quo defertur SS. Sacramentum S. R.C. 2. *Aug.* 1659. *in Sarzanen.* Quid statuatur de Protonotariis participantibus, & magni principis consanguineis, Vide *num.*136, 170. *&* 121.

356 Prælati Episcopis inferiores, qui Pontificalium usu fruuntur, super altari, in quo sacra sunt facturi, septimum nequaquam debent apponere candelabrum; S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in Decreto Generali coram Alexandro VII. emanato.* Vide *num.*65.

357 Prælati Episcopis inferiores Cathedram, seu sedem fixam, & permanentem in eorum Ecclesiis non debent detinere, sed tribus ipsis diebus, quibus ex antiquis Decretis tantummodo pontificaliter celebrare est eis permissum, mobili sede, seu Cathedra uti debent, quam nihilominus simplici serico panno coloris festivitati congruentis obducere possunt, non auro contexto, aut phrygio, sive basilico opere exornato, S.R C. 27. *Sept.* 1659. *in Decreto Generali, coram Alexandro VII.* Qui sint isti dies; Vide *num.* 359. Pro Abbatibus vero Cassinen. Vide *num.*400. *seqq.*

358 Prælati Episcopis inferiores Baldachinum adhibere supra sedem possunt, non autem pretiosum, aut auratum, sed simplex, & eo quod altari superimponitur, materia & opere sit inferius, & ad ipsum per duos tantum gradus in superficie Presbyterii stratos ascendatur; S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in Decreto generali, coram Alex. VII.* Non autem pretiosum, aut aureum,) quod soli Episcopo Cardinali competit; *Cærem. Episc. lib.*1. *cap.*13. *num.*3.

359 Prælati Episcopis inferiores nullam alium præter parvam mensam, & in cornu Epistolæ parare non possunt, in quo duo candelabra cum candelis, necnon mitra, calix, missale, thuribulum, navicula, & reliqua ad celebrandum necessaria collocentur; prope vero mensam eamdem parieti hærens baculus pastoralis aptetur; S R. C. 27. *Sept.*1659. *in Decreto generali coram Alex. VII.* Mitra) numquam pretiosa. Baculus cum velo albo appenso; Vide *num.*363.

360 Dies in quibus solemniter Prælatis inferioribus celebrari conceditur, sint de præcepto festivi, vel alii, in quibus ipsos pontificaliter celebrare festivitatis ratio exigat nempe Patroni Loci, Fundatoris Ordinis, Tituli, Dedicationis Ecclesiæ; abstineré autem debent ab hujusmodi pontificalium usu in Officiis & Missis defunctorum, quocumque die etiam festivo, & de præcepto, S.R.C. 27. *Sept.* 1659, *in Decreto generali coram Alex. VII.* Abbates Cassinenses Congregationis Cavensis, in quibus Missis defunctorum pontificalibus possint uti, consule *num.*401.

361 Prælati Episcopis inferiores, ad Ecclesiam accedentes, licet pontificaliter divina peracturi, & iisdem absolutis, ab altari recessuri, a suis Canonicis, vel Monachis (ut mos est Episcoporum) non possunt associari S.R.C. 27. *Sept.*1659. *in Decreto generali coram Alex. VII.* Abbates Cassinenses an possint, Vide *num.*140. *&* 402.

362 Prælatus inferioribus præter duos Sacrificii Ministros, Diaconum nempe Evangelii, & Subdiaconum Epistolæ, duo alii tantum Diaconi cum Dalmaticis, & unicus Presbyter cum pluviali assistere debent. Duo insuper Capellani, qui de mitra, & baculo, & totidem Acolythi pro candelabris debent inservire. Præterea sex alii Canonici, vel Monachi, duo scilicet pluviali, duo planetis, totidem tunicellis induti, divinis hujusmodi interesse valeant, qui tamen non in sedibus, seu stallis choralibus,

ſed in ſcamnis, abſque poſtergalibus panno viridi laneo coopertis, ſitu congruo accomodatis, moxque illinc removendis, conſedere debent, S. R. C. 27. *Sept.* 1659. *in Decreto generali, coram Alexand. VII.* Viridi panno,) ſeu potius coloris peramentorum; Vide *num.* 1265. Pro Caſſinenſibus Abbatibus, Vide *num.* 403.

363 Prælati Epiſcopis inferiores mitram pretioſam, niſi aliis expreſſe a S. Sede indultam, adhibuere minime poſſunt: ſub mitra pileolum nigri tantum coloris induant: baculum paſtorale albo velo appenſo deferre debent: ab Iiſque, & aliis Pontificalibus etiam de Ordinariorum licentia extra Eccleſias ſibi ſubjectas prorſus abſtinere debent; & neque in Proceſſionibus, quæ ab eorum Eccleſiis per vias extra ambitum, vel Parochiam ducuntur, inſignis prædictis uti, vel penes ſe præferri faciant: S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in Decr. gen. coram Alex. VII.* Vide n. 404.

364 Prælati Regulares rocchettum deferre non valent niſi ex tali ordine fuerint, cui indumentum hujuſmodi competat: S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in decreto gener. coram Alex. VII.*

365 Prælati Epiſcopis inferiores invitati ad Eccleſiam exemptam, nec in illa pontificalibus uti valent, nec ii, qui non fuerint Abbates perpetui vel benedicti, in propriis Eccleſiis, uti poſſunt privilegio perpetuis Abbatibus, vel alias benedictis indulto; S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in Decreto generali, coram Alex. VII.* Invitati ad Eccleſiam,) intellige etiam Epiſcopo annuente, Vide *num.* 362. 373. & 1069. Neque ii qui non fuerint .... benedicti,) niſi Epiſcopo ter advocato, ſicut convenit, Abbates renuerit benedicere, qui tunc liceret eiſdem Abbatibus proprios Monachos benedicere, & alia, quæ ad officium hujuſmodi pertinent, exercere, donec ipſi Epiſcopi ſuam duritiem recogitent, & Abbates benedicere non recuſent: Decret. Greg. IX. *Tit. De ſupplenda negligentia Prælatorum*.

366 Prælati Epiſcopis inferiores, ſacras veſtes ex altari ſumere non poſſunt, niſi pontificaliter divinis vacaturi: S.R.C. 27. *Sept. in decreto generali, coram Alex. VII.*

367 Indulgentias impertiri, vel publicare non debent Prælati Inferiores abſque expreſſo S. Sedis indulto; S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in decreto generali, coram Alex. VII.* Sanctæ Sedis indulto) gaudent Abbates SS. Salvatoris Venetiarum, dummodo aliquis Antiſtes præſens non fuerit, publicandi Indulgentias per Epiſcopos, videlicet quadraginta dierum. Diploma Alexand. Papæ VI. in Bullario Canonicorum Regularium N. XLVI. 8. Maji 1493. quod incipit *Alexander*. Julius autem Papa III. die 1. Nov. 1551. ad univerſam Congregationem extendit in Conſtitutione: *Julius Epiſcopus Cap. Statuimus* adhuc in ſua praxi perſeverante.

368 Prælati Epiſcopis inferiores pontificales benedictiones cum trina crucis productione in Miſſis tantum pontificalibus; necnon in Veſperis, & Matutinis pontificaliter itidem celebratis poſſunt impertiri: privatim enim populo, quamvis pleno jure ſubjectis, niſi expreſſe ipſius permiſſum fuerit, etiam pontificalibus induti per Eccleſiam incedentes, impertiri benedictionem præſumere non debetur, S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in decreto generali, coram Alex. VII.* Vide *num. ſeqq.* & 190. Niſi expreſſe ipſis permiſſum fuerit.) An valeat privilegium in præſentia Epiſcopi, conſule *num. ſeqq.* & 190.

369 Præſente Epiſcopo ſine ſpeciali Sedis Apoſtolicæ permiſſu Prælati Epiſcopo inferiores, etiam pontificaliter celebrantes a benedictionibus ceſſare debent: S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in decr. generali, coram Alex. VII.* Vide *n. ant.*

370 Si Epiſcopus aderit in Eccleſiis Prælatorum inferiorum, abbatialibus, ſedes in cornu Evangelii, uno ſaltem gradu eminentior Sede abbatiali, eſt erigenda, hæcque altero gradu humilior in cornu Epiſtolæ collocari debet: a latere Epiſcopi Canonici Cathedralis, prope Abbatem Canonici, vel Monachi Monaſterii, & abbatialis Eccleſiæ conſedere debent: confeſſionem cum celebrante Epiſcopus facere, iſque thus in thuribulo imponere, Evangeliorum textum oſculari, & populo ſolemniter (quamvis Abbas ipſe pontificaliter celebret) benedicere debet; Epiſcopus præterea trino ductu, & immediate Canonici Cathedralis duplici moxque Abbas (niſi celebret) pariter duplici, ac ſubinde Canonici, vel Monachi abbatialis Eccleſiæ unico tantum ductu thurificari debent; S. R.C. 27. *Sept.* 1659. *in decreto generali, coram Alex. VII.* Immediate Canonici.) Quid ſi Canonicus unicus cum Epiſcopo adeſſe? require *num.* 31. & 157.

Epiſcopi abſtinere debent, uti conſuetudo non viget, a frequenti acceſſu ad Eccleſias exemptas pro ſacris functionibus aſſiſtendo, ut liberius Abbates valeant ſuis uti privilegiis: S. R. C. 27. *Sept.* 1659. *in decreto generali, coram Alex. VII.* 371

In Ordinationibus Canonicorum, Clericorum, Monachorum, necnon in veſtitionibus Monialium, & emiſſione profeſſionis earumdam, etiam pleno jure Prælatis inferioribus ſubjectorum, in benedictionibus ſacræ ſupellectilis, cæteriſque actibus (Miſſarum, Veſperarum, & Matutinarum ſolemniis, ter tantum in anno, ut præfertur exceptis), neque in Eccleſiis, Oratoriis, aliiſque locis tam publicis quam privatis, quantumvis exemptis, & eiſdem Abbatibus pleno jure ſubjectis, mitram, baculum, & quævis alia pontificalia inſignia, niſi expreſſa Sedis Apoſtolicæ conceſſione, adhibere non debent: S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in Decreto Generali, coram Alexand. VII.* Ter tantum in anno) occaſione magnæ ſolemnitatis, ut ſunt Patroni, vel Tituli, ſeu Dedicationis Eccleſiæ. Vide *num.* 350. Ampliatur etiam præſens decretum pro Caſſinenſibus; Vide *num.* 405. 372

Prælati Epiſcopis inferiores eccleſiaſticam ſupellectilem pro ſervitio dumtaxat ſuarum Eccleſiarum, vel Monaſteriorum benedicere valent; S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in decreto generali, coram Alex. VII.* Vide *num. ſeq.* Supellectilem .... benedicere,) etiam Caſſinenſes non poſſe, niſi doceatur de Indulto, ſtatuit S.R.C. Vide *num.* 409. 373

Prælati Epiſcopis inferiores aliqua pontificalia extra loca ipſis ſubjecta, vel pro ſervitio alienæ Eccleſiæ, aut in ſubditos pariter alienos, etiam de licentia Ordinariorum, excedere non poſſunt: puta Campanarum benedictiones, Calicum, & ſimilium, in quibus ſacra adhibetur unctio, necnon minorum Ordinum collationes: S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in decr. gener., coram Alex. VII.* Vide n. 364. 374

Prælati inferiores Concionatoribus, qui eorum ſubditis verba Dei prædicandi onus acceperint, benedictionem elargiri præſumere non debent, ſed Epiſcopis, quibus jus hujuſmodi privative competit, omnino dimittant: S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in decreto generali, coram Alexan. VII.* Neque Miſſarum ſolemnia pontificaliter peragentes. Vide *num.* 407. 375

In Miſſis privatis quoad indumenta, cæremonias, miniſtros, altaris ornatum, & benedictionis largitatem, a ſimplici Sacerdote Prælati inferiores diſcrepare non debent; ac proinde ſacras veſtes induere debent in Sacriſtia; neque uti poſſunt Cruce pectorali; unico tantum contenti ſint Miniſtro; aquam cum pelvi & urceolo argenteis ſibi miniſtrare minime facere poſſunt, duaſque tantum candelas ſuper altare adhibere valet; S. R. C. 27. *Sept.* 1659. *in decreto generali, coram Alexan. VII.* Sacras veſtes) pretioſiores ſimplicium Sacerdotum; Vide *num* 830. in Sacriſtia) particulari, & in aliis diſtincta; *Ibidem*. 376

Locorum Ordinarii auctoritate Sedis Apoſtolicæ poſſunt, immo debent Abbates, & Prælatos Epiſcopis inferiores, qui uſu Pontificalibus gaudent, tum Sæculares, tum Regulares, quotumvis exemptos, & ſpeciali expreſſione indigentes, etiam per cenſuras compellere ad omnimodam obſervantiam rerum præſcriptarum circa moderationem Pontificalium; S.R.C. 27. *Sept.* 1659. *in decreto generali, coram Alex. VII.* Rerum præſcriptarum) pro quibus conſule antecedentes ſanctiones. 377

Nonnulli ex Abbatibus & Prælatis inferioribus proprium habent Territorium & jura epiſcopalia, nulliſque ſubduntur Epiſcopis; qui eos coercere, ſi exceſſerint, valeant: eo caſu a Sedis Apoſtolicæ Nuntiis, ſi adſint, ſin minus ab Archiepiſcopis, in quarum Provinciis, & ab Epiſcopis Romano tantum Pontifici ſubjectis, intra, vel prope quorum Diœceſis limites, earum Eccleſiæ, vel Monaſteria ſita ſunt, tamquam a S. Sede delegatis ad hujuſmodi decretorum obſervationem prædicti omnino debent cogi; S. R. C. 27 *Sept.* 1659. *in dec. gener. coram Alex. VII.* 378

Beatorum imagines, etiam non principaliter, & uti ſupplices appoſitæ, ſimulacra, picturæ, tabellæ, aut ſcripturæ, eorum præclara geſta repræſentantes, aut referentes, in Eccleſiis, Sacrariis, & Oratoriis quibuſcumque 379

que

que, & præsertim in quibus Missæ Sacrificium, vel alia divina officia peraguntur, inconsulta Sede Apostolica nullo modo exponi debeat; S.R.C. 27.*Sept*.1659. *in decreto generali super cultu Beatis adhuc non canonizatis præstando num.*1. *Alex.VII. præsente*. Indulta hujusmodi quomodo intelligenda. Vide *num. seq*.388.

380 Ubi indultum fuit per Sedem Apostolicam, imagines, simulacra, pictasque tabellas in Ecclesia poni, coli posse in pariete tantum, non tamen super altare collocandi facultas, tributa censetur; S.R.C. 27.*Sept*.1659. *in decreto generali de Beatis num*.2. *Alex.VII. approbante*. Secus resolvitur, ubi indultum habetur pro Missa Beatorum. Vide *num. seq*. & 389.

381 Si concessa fuerit per Sedem Apostolicam altarium erectio, non tamen ob id Missæ & Officium de Beatis celebrandi, vel recitandi facultas tradita præsumatur, etenim specifica & expressa concessio super his præcedere debet; S.R.C. 27. *Sept*.1659. *in decreto generali de Beatis num*.3. *Alex.VII. confirmante*.

382 Ubi in toto loco cultus Beatis fuerit concessus, non extendatur inconsulto Pontifice ad alium locum, quavis alia occurrente auctoritate, S.R.C. 27.*Sept*.1659. *in decreto generali de Beatis num*. 4. *coram Alex.VII*. Vide tamen *num*. 388. & 389. *seqq*.

383 In locis, ubi Beatus ab omnibus coli permissum fuit, non inde publica Officii recitatio permissa censetur, sed tantummodo privata, nec satisfactoria præcepto recitationis, nisi quoad illos, quibus Sedes Apostolica de hoc indulserit; S.R.C. 27.*Sept*.1659. *in decreto generali de Beatis num*.5. *Alex.VII. imperante*.

384 Missæ de Beatis, quæ fuerint indultæ certis personis, nempe Presbyteris Regularibus, vel Sæcularibus alicujus loci, vel Monasterii, seu Presbyteris alicujus Ecclesiæ servitio præcipue addictis, a conflueutibus Sacerdotibus, quavis dignitate, etiam Cardinalibus insignitis, minime celebrari possunt: S.R.C. 27.*Sept*.1659. *in decreto generali de Beatis coram Alex.VII*. Vide *num*.398.

385 Dies festi in Beatorum memoriam non celebrentur, nisi speciali indulto Apostolico provisum fuerit; S.R.C. 27. *Sept*.1659. *in decreto generali de Beatis num*.7. *coram Alex.VII*. Qui vero casus excipiendi sint; Vide *num*.389. & 1311.

386 Beatorum nomina in Calendariis non apponantur, nisi illius tantum loci, eorumque personarum, in quo, & a quibus cultus cum Officio, & Missa celebretur; S.R.C. 27.*Sept*. 1659. *in decreto generali de Beatis num*.8. *coram Alex.VII*. Vide *num*.383.

387 In quibusvis ecclesiasticis precibus, etiam in Oratoriis privatis recitandis, particularia Beatorum suffragia non apponantur, vel recitentur; S.R.C. 27.*Sept*.1659 *in decreto generali de Beatis num*.9. *coram Alex.VII*. Vide *num. seq*. & 389.

388 In publicis precibus, præter Indultas & a Sede Apostolica approbatas, Beati non invocentur; S.R.C. 27. *Sept*.1659. *in decreto generali de Beatis num*.10. *coram Alex.VII*. Vide *num. ant*.

389 Beatorum Reliquiæ in processionibus minime circumferantur; S.R.C. 27.*Sept*.1659. *in decreto generali n*.11. *coram Alex.VII*. Licet in altari exponi possint; Clem.XI. Const.81. num.11. quæ incipit: *Viros gloriosos* §.n. 8. *Maii* 1716. edita.

390 Non removetur cultus Beatis, qui per communem consensum Ecclesiæ, vel per immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, Virorumque Sanctorum scripta, vel temporis centum annorum metam excedentia scientiam, ac tolerantiam Sedis Apostolicæ, aut Ordinariorum hactenus præstitus, ac certo modo & forma ab eo tempore sit exhibitus fuit. Verum si a centum annis citra, cultus hujusmodi aliqua ex parte constiterit auctus & extensus, eo casu idem in pristinum reducatur; prout quivis cultus, extra casus prædictos ad expressa tantum verbaliter in Apostolicis indultis omnino revocetur; S.R.C. 27.*Sept*.1659. *in decreto generali de Beatis num*.12. *coram Alex.VII*.

391 Beati in patronos non eligantur, nec eorum natalitia cum octavis celebrentur: S.R.C. 27.*Sept*.1659. *decreto generali de Beatis num*.13. *coram Alex.VII*. Beati in Patronos non eligantur, nisi auctoritate Apostolica; Vide *num*.1311.

Locorum Ordinarii, auctoritate Sedis Apostolicæ possunt, immo debent Sæculares & Regulares quoscumque, quantumvis exemptos, & speciali expressione indigentes, etiam sub censuris compellere ad omnimodam omnium Decretorum circa Beatos observationem. Cum aliqui nullo subduntur Episcopo, qui eos, si excesserint, coercere valeat, eo casu a Sedis Apostolicæ Nuntiis, si adsint, sin minus ab Archiepiscopis in eorum provinciis, vel ab Episcopis Romano tantum Pontifici subjectis, intra, vel prope quorum diœcesis limites eorum Ecclesia, vel Monasteria sua fuerint, tamquam a Sede Apostolica delegatis omnino cogi debent; S.R.C. 27.*Sept*.1659. *in decreto generali de Beatis num*.15. *coram Alex.VII*. Vide *num*.318. 392

In Missis ferialibus, quæ contingunt a Dominica Passionis ad feriam quintam Cœnæ Domini, si facienda obvenit commemoratio de simplici; omittenda est tertia oratio, quæ pro secunda assignatur in Missali, nempe pro Ecclesia, vel pro Papa; S.R.C. 22.*Novemb*.1659. *in una Rubricarum*. Item intra octavam Paschatis Pentecostes; Vide *num*.291. & 1040. 393

Ab eo tempore, quo Innocentius X. ad duplicem ritum erexit officium S. Franciscæ Romanæ, dubitari cœpit, an festo Quadraginta Martyrum sit assignanda sedes fixa, nempe dies decima Martii: an vero idem festum tamquam translatum, prima die non impedita sit celebrandum? Quo dubio in Sacra Rituum Congregatione proposito, hæc declaravit assignari debere certam sedem officio quadraginta Martyrum, die scilicet decima Martii; idemque in novis Martyrologiis servari mandavit: S.R.C. 29. *Novemb*.1659. *in una Rubricarum*. Hoc decretum modo est generale; Vide *num*.1177. 394

Archidiaconus prima Dignitas Cathedralis tenetur accedere ad cubiculum Episcopi, ob obsequium ei exhibendum, dum Episcopus ad Ecclesiam cum cappa accedit; & si recuset, omnino est compellendus ut præstet; S.R.C. 24.*Januar*.1660. *in una S.Severini*. Archidiaconus), similiter & omnes Dignitates; Vide *num*.99. 395

Archidiacono, & Canonicis capituli Cathedralis Camerinensis petentibus, an ipsis liceat plures Missas celebrare feria quinta in Cœna Domini, in qua cadit festum SS. Annuntiationis? Sacra Congregatio respondit licere, & jussit, ut a Cardinali Vicario singularum Ecclesiarum Urbis Rectoribus idem notificaretur; S.R.C. 20. *Martii* 1660. *in eadem Camerinensi*. Decretum hoc est generale, servato ordine ut in *num*.889. 396

Ubi indultum fuerit ut in Missa de aliquo Beato celebretur, licitum est ejus imaginem & simulacrum super altari exponere, necnon votivas tabellas illi appendere; S.R.C. 27. *Apr*.1660. *in una Dubiorum*. 397

Dies festi in Beatorum honorem non celebrandi, non extenduntur ad festa devotionis; S.R.C. 17. *Apr*.1660. *in una Dubiorum*. Vide *num*.384. 398

Indulta recitandi Officium cum octava, vel sine octava, & celebrandi Missam de Beatis, non fuerunt revocata per decretum emanatum anno 1659. 27. Septembris; S.R.C. 17. *Apr*.1660. *in una Dubiorum*. Vide *num*.383. 399

In Ecclesiis, in quibus Officium & Missa de Beatis recitari, ac respective celebrari possunt, licitum est eorum Reliquias exponere; S.R.C. 15. *Apr*.1660. *in una Dubiorum*. Reliquias exponere;) etiam super altari, secus autem deferre in processionibus; Vide *num*.388. 400

Episcopi Regulares, qui ex Indulto Sedis Apostolicæ gaudent privilegiis suæ Religionis, de quibus sunt capaces pro eorum conditione, non possunt de Beatis suæ Religionis recitare officium, & in propriis Cathedralibus Missam celebrare, & altare Beatis prædictis erigere; S.R.C. 17. *Apr*.1660. *in una Dubiorum*. 401

Privilegium concessum ab Alexandro II. Abbatibus Monasterii Cavensis Congregationis Cassinensium celebrandi pontificaliter in exequiis nobilium Virorum, non extenditur ad alia Monasteria ejusdem Congregationis; neque comprehenditur in restrictione usus Pontificalium; S.R.C. 12. *Junii* 1660. *in una Cavensi Alex.VII. approbante die* 20. *Julii*. Vide *num*.359. 402

Abbates Congregationis Cassinensium divina peracturi in accessu & recessu, non obstante prohibitione in num.6. decreti generalis die 27. Septembris 1659. expressa, ab immemorabili tempore, possunt associari more Episcoporum 403

porum a suis Monachis, modo non extra, sed intra septa Monasterii, sese ad Ecclesiam conferant; S.R.C. 12. *Junii 1660. Alex.VII. approbante die* 20. *Julij*. Vide *num.* 140. *&* 360.

404 Abbatibus Congregationis Cassinensis licet in num.5. decreti generalis 27.Sept.1659. taxatus fuerit numerus ministrorum inferiorum, conceduntur tamen alii quatuor ministri cotta induti; S.R.C. 12. *Junii 1660. Alex.VII. confirmante*. Vide *num.*361.

405 Ad §. decreti, quo usus mitræ pretiosæ & baculi sine velo appenso vetitus est: asserentibus Monachis Congregationis Cassinensibus, mitram pretiosam ipsis de jure competere, velum quoque numquam eos consuevisse Baculo appensum adhibere, nec esse de ritibus Romanæ Ecclesiæ, sed Ambrosianæ tantum Sac. Rit. Cong. censuit, quoad mitram servandam esse dispositionem Capitis *Ut Apostolicæ, de privilegiis in sexto*, quoad baculum vero servandum esse decretum; *Eadem* S. R. C. 12. *Jun.* 1660. *Alex.VII. confirmante die* 20.*Julii*, Ut Apostolicæ, de privilegiis in sexto,) quo statuitur, ut Abbates & alii, quibus mitræ usus est ab eadem Sede concessus: Exempti quidem in provincialibus Conciliis, & episcopalibus Synodis (quibus nonnulli eorum interesse tenentur) mitris tantummodo aurifrisiatis, non tamen aureas, vel argenteas laminas, aut gemmas habentibus, uti possint: Non exempti vero simplicibus, & albis ac planis utantur. In aliis vero locis exemptis, & non exemptis mitris liceat illis uti, prout concessis eis ab eadem Sede indulta permittunt; *lib.*V. *tit.*VII. *cap.*VI. *De Privilegiis* . . . . Quoad baculum. Vide *num* 362.

406 Abbates Congregationis Cassinensium possunt uti mitra, & aliis insignibus pontificalibus in actu Ordinationum, & Benedictionum cum oleo sancto, non obstante quod usus mitræ, & aliorum insignium pontificalium in num.17. decreti generalis 27.Septembris 1659. fuerit prohibitus; S.R.C. 12.*Junii 1660. confirmante Alex.VII. die* 20.*Julii*. Vide *num.*371.

407 Asserentibus Monachis Cassinensibus eorum Abbatibus licitum esse benedicere paramenta Ecclesiarum non subditarum ex Apostolico indulto, S.R C.mandavit exhiberi indultum authenticum ex Archivio Apostolico desumptum, ac interim abstinere; *Eadem* S.R.C.26.*Junii 1660. confirmante Alex.VII. die* 20.*Julii ejusdem anni* in decreto, quod incipit: *Procurator generalis*; Vide *num.*372.

408 Prælato Episcopis inferiori, vel cuique alio gaudenti usu Pontificalium, non licet benedicere Concionatorem, qui concionem sit habiturus, dum ipsemet Missarum solemnia pontificali modo peragit, quia post Concilium Tridentinum prohibentur hujusmodi benedictiones etiam per decretum emanatum 27.Sept.1659. circa usum Pontificalium; S. R. C. 12.*Junii 1660. in Mediolanen.* Vide *num.*374.

409 Missa solemnis in Dominica infra octavam alicujus Sancti non debet celebrari de eodem Sancto, licet de consensu Ordinarii fiat processio ad ejus Ecclesiam; S. R. C. 24.*Julii 1660. in Aretina*. Alias resolvitur de B. Maria Virgine; Vide *num* 420. *&* 423.

410 Missæ omnes de Sanctis sub ritu duplici excluduntur ab octava Epiphaniæ, præter eos, quæ sunt primæ classis, nempe Titularis, & Patroni principalis, ac Dedicationis Ecclesiæ; S.R.C. 20. *Nov.*1690.*in Asculana in Apulia*. Ab octava Epiphaniæ,) idest infra octavam; in die autem octava neque de Titulari, vel Dedicatione Festum erit agendum; *Rubr. Miss. prop.*

411 Missæ plures non possunt celebrari in Capellis Nobilium a Sacerdotibus Regularibus; S.R.C. 23.*Febr.*1661. *in Januen.* Regularibus, neque Sæcularibus. Cardinales S.R.E. & Episcopi omnes, quomodo possint; Vide *n.*619.

412 Symbolum in Missa solemni potest decantari in illa Ecclesia, ubi est altare erectum sub invocatione alicujus Sancti, ratione concursus ad præscriptum rubricarum, licet de eo fiat Officium sub ritu semiduplici, ut pro festo S. Antonii de Padua declaravit S.R.C. 1.*Apr.*1661. *in una Burgi S.Donnini*. Symbolum) totum a choro decantandum sine Organi interpositione; *Cærem. Episc. lib.*1. *cap.*23. *num.*10.

413 Missa secunda de Passione Domini cum Gloria, & Credo, in altari SS. Crucifixi singulis Dominicis, præter Resurrectionis Domini nostri, & Pentecostes, non conceditur, neque potest tolerari; S. R. C. 1.*Julii 1662. in Teletana*.

In capella Palatii Episcopalis, absente Episcopo, vel 414
sede vacante, potest Vicarius generalis Missam celebrare, & in diebus festis ipsam audientes adimplere præceptum Ecclesiæ; S.R.C. 1.*Julii 1661. in Bituntina*.

Missæ Sacrificium peragi potest in publico Oratorio 415
extra aliquod Oppidum constructo, de licentia Episcopi in diebus solemnioribus anni, etiam contradicente Parocho pro commoditate villicorum circumhabitantium, dummodo habeat omnia requisita ad Ecclesiam, vel saltem ad publicum Oratorium constituendum; S. R. C. 3. *Sept.*1661. *in Feretrina*. In diebus solemnioribus anni, etiam contradicente Parocho) dummodo tamen non sit Ecclesiæ Parochiali proximum. Pro intelligentia hujus decreti. Vide *num.*619. *&* 231.

Patenæ suppositio per Sacerdotem cotta indutum in 416
communione generali, quæ per Dignitatem agitur, licita est; S.R.C. 5.*Sept.*1661. *in Andrien.*

Non posse celebrari Missas etiam pro animabus Purga- 417
torii una hora post meridiem statutum fuit; S. R. C. 24. *Novemb.*1661. *in Neapolitana*.

Habens indultum a Sede Apostolica erigendi Orato- 418
rium privatum in propria domo, si quia voluerit ibi ædificare altare ligneum, non indigat facultate Apostolica, dummodo altare ligneum cum sacra lapide parieti colligatum, amovibile non sit, & altaris portatilis imaginem non præferat; S.R.C. 3.*Decemb.*1661. *in una Nullius Loci Cirignolæ* Altaris portatilis) erectio, Episcopis regulariter conceditur iis conditionibus, ut in *num.*619.

Regulares tenentur quidem celebrare festum de Dedi- 419
catione Ecclesiæ Cathedralis, sed sub ritu duplici secundæ classis, & sine octava; S.R.C. 1. *Apr.*1662. *in decreto generali, approbante Alex.VII. die* 8. *ejusdem mensis & anni*. Regulares in Civitate, non vero per diœcesim, quo nomine intelliguntur etiam moniales. Vide *num.*647. 1180. 1251. *&* 1316.

Missa in die solemnitatis Corporis Christi non debet 420
cantari post absolutam processionem: & hujusmodi consuetudo, uti a Cæremoniale dispositione aliena omnino, abroganda est, S.R.C. 3. *Jun.* 1661. *in Albinganen.* Missa) hujus diei cantari debet per primam Dignitatem, vel digniorem Canonicum, qua finita ordinatur processio ab Episcopo peragenda. Si vero Episcopus voluerit celebrare, SS. Sacramentum conficere, poterit Missam planam legere, omissa pro hac die solemni, propter processionem, & ad evitandum calorem: ac in fine Missæ, Canonici & alii capient paramenta. *Cærem. Episc. lib.*2. *cap.*33. *num.*15. 18. *&* 31. Vide *num.*8.

Episcopus non potest statuere diem Dominicam ad ce- 421
lebrandum festum alicujus Sancti Martyris, de quo asservatur Reliquia insignis in aliqua Ecclesia; nec de eo celebrari debere Officium & Missam in ipsa die sui Martyrii, nisi Reliquia sit de Sancto descripto in Martyrologio Romano, & nisi constet de identitate Reliquiæ ejusdem Sancti. S.R.C. 3. *Jun.* 1662. *in una Dubiorum*. Vide *num.*629.

Tibia non est reliqua insignis, S.R.C. 3. *Jun.* 1662. *in* 422
una Dubiorum.

Omnibus & singulis Sacerdotibus, tam Sæcularibus, 423
quam Regularibus cujusvis Ordinis, etiam necessario exprimendi, directe præcipitur, ut Missas privatas pro defunctis, seu de Requiem in duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præsumant: quod si ex benefactorum præscripto Missæ hujusmodi celebrandæ, incidant in festum duplex, tunc minime transferantur in aliam diem non impeditam, ne dictis animabus suffragia expectantibus detrimento sit, sed dicantur de festo occurrenti, cum applicatione Sacrificii, juxta mentem eorumdem Benefactorum: curentque Ecclesiarum Rectores, Sacristæ, aliique, ad quos spectat, ut hujusmodi decretum inviolate servetur, atque in Sacristia affixum retineatur, ubi commode ab omnibus celebrare volentibus conspici & legi possit: in eos autem, qui contra facere ausi fuerint, vel præmissa adimplere neglexerint, locorum Ordinarii, tam Sæculares, quam Regulares pro modo culpæ animadvertant. S.R.C. 5. *Aug.* 1662. *in Decreto generali* appro-

approbante Alex. VII. & 13. Sept. 1714. Clemens XI. annuente 29. *ejusdem* Constit. quæ incipit: *Cum occasione Missalis*. Alii dies, in quibus Missæ Defunctorum præscribuntur, sunt in *num.* 75. An vero officium duplex respiciet prius ipsum celebrantem quoad privatam sui officii recitationem, vel potius Ecclesiam, in qua celebrat, Vide *num.* 261.

424 Laicos professos non debere præsumere præcedentiam a Clericis suæ religionis eo quod hi sint professione posteriores, sed hi in omnibus & quibuscumque actibus tam publicis, quam privatis sunt præferendi. S.R.C. 19. *Aug.* 1662. *in una ordinis Ministrantium Infirmis, Alex. VII. die 6. Decembris ejusdem anni confirmante in Const. quæ incipit*: Alias emanavit.

425 Missa votiva de B. V. potest celebrari in die dominico, ratione concursus populi, S.R.C. 20. *Nov.* 1662. *in Aretina*. Etiam caussa voti, vel alia. Vide *num.* 429. Die Dominico,) intellige non privilegiato, aliisque festis non privilegiatis, & dummodo Dominica non incidat in Festum duplex primæ vel secundæ Classis, vel infra octavas privilegiatas. Vid. *num.* 264.

426 Anniversaria diei Dedicationis Ecclesiæ, dum Episcopus in consecratione ejusdem non elegerit diem, sed consecravit Ecclesiam die &c. debet celebrari in futurum die, quo hactenus in præteritum consuetum est celebrari S. R. C. 20. *Novemb.* 1662. *in Albinganen.* Loquitur decretum de Ecclesia, quæ primo erat consecratione: puta, cum devastetur in majori parte. *Gloss. in cap. de Consecrat.*

427 In festo SS. Corporis Christi servanda est dispositio Cæremonialis Episcoporum *lib.* 2. *cap.* 33. in reponendo SS. Sacramento, ubi nulla fit mentio de ver. *Dominus vobiscum*, non vero Rituale Romanum, ubi dicitur addi *Dominus vobiscum*, & sic servat in Urbe Summus Pontifex, & servetur ab omnibus, S.R.C. 16. *Junii* 1663. *In Granaten. &* 28. *Sept.* 1675. *In Salernitana*. Idem servandum in repositione SS. Sacramenti pro quadraginta Horis, *Ex Const.* Clem. XII. & aliorum *Pontif. edita* 1. *Sept.* 1736. quæ incipit Italice *essendo stato fatto* §. 32. Vide *num.* 281.

428 Crux parva cum imagine Crucifixi posita super Tabernaculum, in quo asservatur SS. Sacramentum in altari, non est sufficiens in Missa, sed poni debet alia Crux in medio candelabrorum, S.R.C. 19. *Junii* 1663. *in Rossanen.* Crux parva.) „ In altaribus, quæ per Ecclesias „ erecta sunt, in quibus factum fieri consuevit, præter „ majorem Tabulam, quæ vel depictam, vel incisam „ exhibet imaginem Sancti, in cujus nomen, & memoriam altare consecratum est, adjungi cœpit alia minor Tabula, in qua vel coloribus exprimitur, vel ære, „ ligno, aut marmore inciditur effigies alterius Sancti, „ itaut Crux auferatur, quæ juxta Rubricas, inter candelabra collocari debet. Cum vero neminem lateat, „ rem Divinam confici non posse, nisi Crux cum Imagine Sanctissimi Crucifixi super altari constituatur, hinc „ minori Tabulæ superadditur exiguus adeo Crucifixus, „ ut neque Presbyteri celebrantis oculis facile occurrat, „ neque ab ullo alio distingui fere possit, nisi hic diligenter perscrutetur, utrum super altari revera Crucifixi Imago proposita fuerit. Equidem non Improbamus, „ quod idem altare in plurium Sanctorum nomen, ac memoriam dedicetur, quodve in majori Tabula aut unus „ tantum, aut plures etiam Sancti pingantur, vel denique, quod alia minor Tabula collocetur inferior, aut „ alio quocumque modo, ubi unus, vel plures Sancti „ fidelium venerationi proponantur. Illud permittere „ nullatenus possumus, quod Missæ Sacrificium in his „ altaribus celebretur, quæ carent Imagine Crucifixi, „ vel ipsa incommode statuatur ante Presbyterum celebrantem, vel ita tenuis, & exigua sit, ut ipsius Sacerdotis, & populi assistentis oculos pene effugiat „: Benedictus XIV. *Constit.* 17. quæ incipit *Accepimus*, 16. *Julii* 1746. *edita*. Vide *num. seq.*

429 In altari, in quo adest magna statua Sanctissimi Crucifixi, non est necesse ut ponatur alia Crux dum celebratur Missa. S.R.C. 16. *Junii* 1663. *In Rossanen.* Magna Statua Sanctissimi Crucifixi,) ut Sacerdos celebrans, ac populus sacrificio assistens eumdem Crucifixum facile & commode intueri possint, *Ex Const.* Benedicti XIV. 16. *Julii* 1746. quæ incipit: *Accepimus*.) Vide *num. ant. &* 1804.

430 Missa votiva cantata de B. M. V. cum Gloria & Credo potest celebrari die dominico caussa voti, vel alia caussa, S.R.C. 16. *Jan.* 1663. *in Rossanen.* Vide *num* 424. & adnotationem.

431 In consecratione Episcoporum solus Episcopus consecrandus semper uti debet colore albo: consecrator vero, & assistentes debent uti colore, qui tempori convenit. S.R.C. 16. *Jan.* 1663. *in Granaten.* Vide *num.* 1845. Idem ritus servari posset in Sacris Ordinationibus.

432 Missa solemnis de S. Josepho, quando ejus festum incidit in feriam secundam, tertiam, aut quartam majoris hebdomadæ, non potest cantari, etiam ob Concursum populi, sed debet omitti, nec potest in illis diebus fieri processio in ejus honorem. S. R. C. 4. *Aug.* 1663. *in una Urbis*. In feriam secundam &c.) Insuper & alii dies, de quibus vide *num.* 132.

433 Passio in Missis privatis legi debet a Celebrante in cornu Evangelii, S. R. C. 4. *Aug.* 1663. *In una Dalmatiarum*.

434 In primis Vesperis Dominicæ Passionis, non solum Cruces & Imagines Salvatoris, sed etiam Icones altarium, & omnes Imagines Sanctorum tegi debent. S.R.C. 4. *Aug.* 1663. *in una Dalmatiarum*. & Imagines Salvatoris,) non tantum in altari, sed etiam per Ecclesiam. *Cærem. Episcop. lib.* 2. *cap.* 20. *num.* 3. Vide *num.* 309.

435 Hebdomadarius in decantandis in choro Horis Canonicis, & sua officia peragens non debet uti stola. S.R.C. 4. *Aug.* 1663. *in una Dalmatiarum*. Non debet uti stola,) nisi in Vesperis diei Defunctorum præsente Episcopo celebrante: tunc enim Canonicus hebdomadarius pluviali nigro supra cottam erit indutus, aut saltem stola nigra. *Cærem. Episcop. lib.* 2. *cap.* 20. *num.* 10. Vide *num* 564

436 Cruces, quæ fiunt a Sacerdote super oblata, non sunt faciendæ manu transversa, sed manu recta in transversa parte Crucis. S.R.C. 4. *Aug.* 1663. *in una Dalmatiarum*.

437 Manus Sacerdotis ad *Hanc igitur* debent ita extendi, ut palmæ sint apertæ, pollice dextero super sinistrum in modum Crucis super manus, non vero infra manus. S.R.C. 4. *Aug.* 1663. *in una Dalmatiarum*.

438 Pars inferior Hostiæ præcidi debet; non autem superior, quando dicitur *Pax Domini sit semper vobiscum*; S.R.C. 4. *Aug.* 1663. *in una Dalmatiarum*.

439 Quando Episcopus assistit Missæ solemni, Celebrans debet respondere Episcopo; *Ad Deum qui lætificat juventutem meam*, & alia usque *Indulgentiam* inclusive, non vero simul cum illo dicere; *In nomine Patris &c.* S.R.C. 4. *Aug.* 1663. *in una Dalmatiarum*.

440 Quando Episcopus assistit cum cappa Missæ solemni, thurificandus est Celebrans finito Evangelio, non vero Episcopus, quia non est paratus pluviali. S.R.C. 4. *Aug.* 1663. *in una Dalmatiarum*.

441 In die commemorationis omnium Fidelium defunctorum, Sacrificia possunt a Sacerdotibus celebrantibus applicari ad libitum, scilicet vel pro omnibus Fidelibus defunctis, vel pro aliquibus tantum, S.R.C. 4. *Aug.* 1663. *in una Dalmatiarum, &* 9. *Decemb.* 1709. *In una Ordinis Cappuccinorum, &* 2. *Sept.* 1741. *In Aquen.* Applicari ad libitum.) Missa vero tam solemnis, quam privata recitatur in communi, excepta unica solemni in die obitus. *Rub. Miss. prop.* Vide *num.* 300.

442 Canonici pluviali, planeta, dalmatica, vel tunicella parati, non debent deferre almutias: Canonico vero defuncto induto planeta, seu dalmatica, vel tunicella, imponi potest almutia super brachium S.R.C. 4. *Aug.* 1663. *in una Dalmatiarum*. Induto planeta &c.) Non alio habitu sive Confraternitatum, sive Religiosorum, sed cum sacris vestibus ordini convenientibus. Et non solum Canonici, sed omnes de clero, præsertim Sacerdotes, Diaconi, & Subdiaconi. Clemens XI: 9. Decemb. 1705. in Const. quæ incip. *Avendo la Santità di Nostro Signore*; *& Rit. Rom. Tit. de Exequiis*.

443 Canonici quando Missam celebrant, de rigore uti possunt annulo aureo, sed sine gemma, & sine aliqua effigie. S.R.C. 4. *Aug.* 1663. *in una Dalmatiarum*.

444 Canonici assistentes tenentur accipere Biretum de manu Episcopi cappa induti, & eidem reddere, non obstante alio decreto præcipiente per Cappellanum hujusmodi impleo-

pleoda esse. S.R.C. 4. *Aug.* 1663. *in Regosino*. De manu,) non de capite Episcopi, Vide *num.* 155.

445 Archipreshytero Ecclesiæ temquam Archipreshytero, & *in* functionibus archipretbyteralibus, & ad se uti Archipreshyterum spectantibus, non competit usue babitus Protonotarii; S.R.C. 24. *Maii* 1664. *in Taurinen.* Non competit usue babitue Protonotarii,) nisi forte subtans violacee. Vide *num.* 119.

446 Protonotatius apostolicae prime Dignites alicujus Cathedtaliu, non potest in babitu Protonotarii sedere in Choro in suo stallo, sed sedere debet, uti dicitur in libro Cæremoniali, S.R.C. 12. *Jul.* 1664. *in Tridentina*. Ut dicitur in Cæremoniali,) scilicet post Abbatee, si erit non participans, supra vero si erit participane. *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 13. *num.* 13. Vide *num.* 136. & 170.

447 Dedicatio Basilicæ SS. Salvatorie extra almam Urbem non habet integras secundas Vesperae, si concurrat cum sequenti Officio duplici minori. S.R.C. 12. *Jul.* 1664. *in una Ord. Min. de Obserq.*

448 Recitantee ex legitima concessione Officium SS. Corporie Christi in qualibet ferie quinta per annum non impedita festo novem lectionum, illud persolvere debent, ut in die ejusdem solemnitatie; Missam vero debent celebrare quæ est votive de SS. Sacremento, S.R.C. 12. *Jul.* 1664. *in una Ord. Min. de Obserq.* Feria quinta non impedita,) intellige etiam per Officie translete. Vide *num.* 356. Ut in die ejusdem solemnitatis, exceptie *Alleluja* in Responsoriis & Antiphonie, extra tempus paschale non recitandie, Vide *num* 1084. Misse) cum *Gloria in excelsis*, & sine *Credo*. Vide *num.* 1272.

449 Cum S. Januarius fuerit declaretus a S.R C. Patronue principalis Regni Neapolitani, hinc die festo dicti Sancti debet in eodem Regno fieri Officium sub rito duplici cum octeva, sed de S. Januario tantum, non vero de sociie ejusdem, quorum Officium transfertur ad primam diem non impeditam. S.R.C. 12. *Jul.* 1664. *in Monopolitana*. Sub ritu duplici) primæ classie; *Reb. Brev. de Potrene*, & S.R.C. *num.* 26.

450 Secondæ Vesperæ de die octave non privilegiata concurrentes cum primie Vesperie festi duplicis, debent dimidiari, & fieri a Capitulo de festo sequenti; S.R.C. 12. *Jul.* 1664. *in una Ord. Min. de Obserq.* Debent dimidiari.) Procedit hoc quoque in octava Dedicationie Ecclesiæ, fallit autem in octavie B. Mariæ Virginis, & in Vesperis festi SS. Angelorum, & Apostolorum; Vide *num.* 446. 542. & 632.

451 Lectiones primi Nocturni in Officio de festo duplici majori, sumendæ sunt ex ejus communi, si ex concessione non habeantur propria. S.R.C. 12. *Jul.* 1664. *in una Ord. Min. de Obserq.*

452 In Missie de Beatis, quæ sub ritu duplici majori celebrentur, non debet dici *Credo* S.R.C. 12. *Jul.* 1664. *in Romana Ord. Min. S. Francisci de Obserq.* In Missie de Beatie), nisi essent Petroni loci ex auctoritate Sedis Apostolicæ. Vide *num.* 1318. Quid vero Missis de Sanctie? Vide *num.* 1190.

453 Missæ celebratio in Ecclesia (seu Oratorio) sita in Territorio extra mœnia alicujus Oppidi, non potest probiberi, antequam celebretur in Ecclesia Parochiali, & Matrice, non obstante decreto Episcopo in Synodo Diœcesane, aut quocumque alio, etiam in erectione Ecclesiæ edito, celebrationem hujusmodi probibente; S.R.C. 30. *Aug.* 1662. *in Camerinensi*, & 24. *Jan.* 1665. *in Nucerina*. Hoc decretum non habet amplius locum in illis Ecclesiie, quæ Parochiali sunt proximi, ut supre jam notatum fuit; Vide *num.* 214. & 286.

454 Dignior Sacerdos, ad quem spectat Candelam, Cineres, & Palam Sacerdoti Celebranti in die Purificationis, in feria quarta Cinerum, & in Dominica Palmarum ministrare, ab eodem mes Celebrante supradicta accipere stans non vero flexis genibus; S.R.C. 19. *Aug.* 1694. *in Sutrina*. Dignior Sacerdos:) Intellige Canonicum, secus debet genuflectere, juxta Cæremoniale Episcop. Vide *num.* 810.

455 Anniversaria, & Missæ cantatæ de *Requiem* relictæ ex dispositione Testatorum quotannie in die ipsorum obitue, etiam in duplici majori contingentes possunt celebrari, & proinde in Decreto die 5. Augusti 1662. edito, non comprehenduntur. S.R.C. 22. *Nov.* 1664. *in Nucerina*, *approbante Alex.VII. in ejus Bullario Const.* 176. *quæ incipit* Creditæ nobie, *anno* 1667. *edita*. In die ipsorum obitus), nunc autem extenduntur extra obitum. Vide *num.* 1278. *seqq.* In duplici majori, nisi esset de præcepto. Vide *num.* 19. Intelligendum tamen hoc Decretum de unica Missa de *Requiem* cantata, non vero de Missis privatie.

456 Cum ex privilegio Apostolico Religio Servorum B.M. V. possit, & valeat recitare Officium Sanctissimi Sacramenti qualibet ferie quinta, & illud B. Virginis qualibet die Sabatbi sub ritu semiduplici, dummodo dd. dies non sint impediti officio ix. lectionum, & exceptie Adventu, Quadragesime, & Vigiliie: Et cum moilities eveniet quod sit remittendum Officium alteriue Sancti, aliis de caussis translatum: ideo Rector, & Patres Montie Senarii in Ætruria ejusdem Ordinis, ad tollende multorum dubia supplicantur Sacram Rituum Congregationem pro declaratione: an dictie diebus dicendum sit Officium translatum, vel potius Sanctissimi Sacramenti, & B. Virginie ex dicto privilegio, prout hactenue consueverunt? & eadem Sacra Rit. Congregatio respondit; *translatum alterius pretrahi*, & *officium fieri juxta privilegium*, *stante præsertim laudibus consuetudine*. S.R.C. 21. *Nov.* 1664. *in una Ætruriæ*. Hoc decretum est municipale tantum, stante laudebili & particulari consuetudine, generale vero contrarium, consule sub *num.* 718. *seqq.*

457 Archipresbyter alicujus loci, & Ecclesiæ, quæ non hebet Clerum, ipso absente, vel impedito, potest deputare in functionibus parochialibus unum ex Capellanis amovibilibus plurium Confraternitatum in sua Ecclesia degentium sibi bene visum, non obstante quod alii Capellani novitee instituti prætendant ad ipsos, uti non amovibiles, spectare. S.R.C. 20. Jan. 1666. *in Ariminen.*

458 In die quo celebratur festum duplex etiam translatum, probibetur Missa de *Requiem*, nisi sit præsene cadaver: Anniversarium potest anteferri, immo debet, & in feriie majoribue debent omnino cantari duæ Missæ, & collectæ pro Defunctis non admittantur, nisi Missis Simplicium, & Ferialium. S.R.C. 31. *Jul.* 1665. *in una nullius Provinciæ Trevicen.* Nisi si præsene Cadaver). Intellige de unica Missa solemni eo modo quo in *num.* 19. Cantari duæ Missæ), ubi adest onue cantandi, de quo consule *num.* 599. & 1160. Collectæ pro Defunctie). Quid vero statuetue pro Defuncto in particulari, require *num.* 588.

459 Jus porrigendi, & dandi aspersorium Episcopo accedenti ad Cathedralem privative in omnibue functionibue spectet ad digniorem de Capitulo, non autem ad Vicarium. S.R.C. 31. *Jul.* 1665. *in Vulturaren.* Ad digniorem de Capitulo), secus extra Cathedralem, ut in *num.* 71.

460 Celebrans, & Assistentes in Vesperie & Missa solemni etiam in solemnitatibus debent sedere in scamno, & non in sede camerali. S.R.C. 31. *Jul.* 1666. *in Regiensi. in Calabria*. Celebrans, & Assistentes), licet Canonici, tam Episcopo præsente, quam absente. Vide *num.* 125. & 143. Modue vero sedendi in Missis babetur in *num.* 200.

461 Quando exponitur Sacramentum in Altari pro initio quadraginta horarum, vel spiritualium exercitationum, si accidat, in festo primæ, vel secundæ classis, sive in Dominica privilegiata prima vel secundæ classie, tunc in Collegiatie vel duæ cantentur Missæ, una de festo seu de Dominica post Tertiam, altera votive de Sacramento post Nonam, vel une cantetur de die cum commemoratione SS. Sacramenti. S.R.C. 13. 1666. *in una Rubricarum*. In festo primæ vel secundæ classie, sive in Dominica &c.) omnibue diebue vigore Kalendarii universalie seu particularie illius Ecclesiæ, sive Sæcularibue, sive Regularibue. Item in Feria quarta Cinerum, secunda, tertia, & quarta majoris hebdomadæ, per totam octavam Paschæ, Pentecostee, & Ephiphaniæ, in vigilia Nativitatie & Pentecostee; In quibus unica cantari Missa præcipitur (etiam ubi adest onue cantandi plures Missee quotidie) de Octava, Dominica, vel Feria &c. cum commemoratione SS. Sacramenti sub unica conclusione. Clem. XI. & Clem. XII. In Const. 40. Horarum confirm. ab aliie summie Pontificibue, edita 1. Septemb. 1736 incipit italice: *Essendo state fatte* §. 18. Vel duæ cantentur Missæ). Hæc alternative non habet locum in expositione quadre-

gintа Horarum, sed forte in illa spiritualium exercitationum occasione peracta, ut loquitur præsens decretum.

462 In Officiis Sanctorum concessis Regularibus intra annum, puta Conceptionis B.M.V. Ordini S.Francisci, sicut etiam in Officiis Translationum &c. octava benedictio erit: *Cujus festum colimus &c.* S.R.C. 23. *Febr.* 1666. *in una Rubric. Ordinis Min. de Observ.*

463 In assignatione Missæ & Evangeliorum, quæ debentur extra tempus paschale SS. Martyribus Stanislao Pontif. Petro, ac Nereo, & Achilleo, servandæ sunt rubricæ generales. S.R.C. 18. *Sept.* 1666. *in Romana*. Servandæ sunt Rubricæ generales), scilicet Epistolæ, & Evangelia erunt accommodanda pro Ss. Stanislao & Petro de communi unius Martyris, & pro SS. Nereo & Achilleo, de communi plurimorum Martyrum extra tempus Paschale.

464 Nulla disparitas adest inter Translationem festorum Apostolorum, & illam Evangelistarum, sed occasione dictæ Translationis faciendum est Officium, quod prius in Kalendario propositum. S.R.C. 18. *Sept.* 1666. *in Romana*. Vide *num.*831.

465 Prima Dignitas Cathedralis præcedit Vicario capitulari: quia cum hic habeat auctoritatem, & jurisdictionem a Capitulo, non debet præcedere primam Dignitatem, in qua Capitulum repræsentatur. S.R.C. 2. *April.* 1667. *in Feretrana*. Vide *num.*26.

466 Missa votiva dum cantatur pro re gravi de aliquo Sancto, semper dici debet cum *Gloria*, & *Credo*, & cum colore quo utitur in festo cujus Missa cantatur. S. R.C. 13. *Aug.* 1667. *in una Civitate Querebe*. Pro re gravi), passim enim & sine rationabili caussa Missæ solemnes & privatæ ritu votivo sunt celebrandæ. *Rubric. Miss. de Missis votivis rub. IV. num.*3. & proprio loco in fine Missalis.

467 Nemini licet facere octavas pro Defunctis sine speciali Indulto Sedis Apostolicæ: neque intuitu alicujus altaris privilegiati in aliqua Ecclesia licet exponere tabellam super januam ipsius Ecclesiæ cum inscriptione: *Indulgenza per li morti*; sed tantum super ipso altari privilegiato consuetis verbis: *Altare privilegiatum pro Defunctis*. S.R.C. 13. *Augusti* 1667. *in Romana*.

468 Sacerdos Sæcularis, sive Capellanus, sive non qui recitavit Officium semiduplex, vel simplex, vel feriale illo die celebrans in aliqua Ecclesia Regularium, in qua recitatum est ab ipsis Regularibus eadem die Officium duplex de non præcepto, prout de Sancto aliquo sui Ordinis, non potest dicere Missam de *Requiem*. S.R.C. 9. *Jun.* 1668. *in Conversana*. Regularium), intellige etiam Monialium. Vide *num.*757.

469 Decretum de non exponenda imagine S. Antonii de Padua in habitu Cappuccinorum, sed Conventualium, habet locum tantum in Sacrario & Ecclesia Metropolitana Neapolis, & non ubique. S.R.C. 21. *Julii* 1668. *in una Ordinis Cappuccinorum*. Exemplar habetur in Archivio generali Ordinis. Vide *num.*326.

470 Ratione communicationis privilegiorum non potest recitari peculiare Officium concessum aliis Ordinibus regularibus, de quorum privilegiis facta fuit communicatio. S.R.C. 15. *Sept.* 1668. *in Januen.* Communicatio,) etiamsi esset amplissima. Vide *num.*512.

471 Missa S. Crucis non debet ullo modo celebrari die veneris infra octavam Nativitatis Domini, non obstante quacumque prætensa consuetudine illam celebrandi singulis diebus veneris infra annum, & signanter infra octavam supradictam. S.R.C. 12. *Januar.* 1669. *in Florentina*. Vide *num* 193.

472 In Officio de die infra octavam Corporis Christi non legitur nona lectio de festo simplici. S.R.C. 8. *Jun.* 1669. *in una Dubior. Rubricarum*. In Officio de die): Secus in Officio de Sanctis occurrentibus. Vide *num.* 486. 639. & 823.

473 Missa Conceptionis Immaculatæ B.M.V. & continuatio qualibet die Sabbathi ex particulari populi devotione, & ex quo sit Patrona loci, non conceditur, sed ejus loco permittitur Missa de S.Maria in Sabbatho, dummodo non sit impedita ab aliis festis duplicibus, seu semiduplicibus. S.R.C. 20. *Jul.* 1669. *in Alexandrina*. Missa de S.Maria) regulariter semper dicitur una ex votivis juxta tempora occurrentiam, etiam ex præscripto fundatorum, aliam acclamantium. Vide *num.*1258. Festis duplicibus & semiduplicibus), intellige etiam translatis. Vide *num.*717. *& seqq.*

Anniversaria, & Missæ de *Requiem*, quæ ex dispositione Testatorum cum cantu sunt quotannis celebrandæ, possunt cantari etiamsi ipsorum obitus inciderit in festo duplici majori, non tamen de præcepto S.R.C. 20. *Jul.* 1669. *in Decreto generali annuente Clem. IX.* 13. *Aug. ejusdem anni*, De præcepto audiendi Sacrum) & abstinendi ab operibus servilibus. Vide *num.*1299. Ritum vero anniversaria celebrandi, habes ex integro sub *num.* 19. 474

Privilegium Alexandri VII. die 22. Januar. 1667. circa Missas de festo duplici in altaribus perpetuo privilegiatis celebratas, extenditur etiam ad altaria non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus privilegiatis: ac proinde Missæ Defunctorum celebrari non possunt, sive ex obligatione, sive ex sola fidelium devotione celebrabuntur, suffragantur, ita ut animæ Christifidelium, pro quibus celebratæ fuerint, Indulgentias per privilegia hujusmodi concessas, consequantur in omnibus & per omnia, perinde ac si Missæ Defunctorum ad formam eorumdam privilegiorum celebratæ fuissent. S.R.C. 20. *Jul.* 1669. *de mandato Clementis IX. in suo Brevi quod incipit*. Cum felicis record. 23. *Sept.* 1669. *confirmatum*. Hoc privilegium etiam amplectitur Ecclesiæ Ambrosianæ ritum. Vide *num.*1157. *seqq.* 475

Missæ B.Mariæ Virginis sub invocatione Septem Dolorum feria sexta infra hebdomadam Passionis, ab iis, qui gaudent hujusmodi Indulto, debet recitari cum *Gloria Patri* ad Introitum, & cum Psalmo *Judica me Deus* ad Confessionem, sed sine *Gloria in excelsis* S.R.C. 31. *Aug.* 1669. *in Tornacen.* Hodie vero dicitur hymnus Angelicus, & Symbolum ex decreto Benedicti XIII. qui die 22. Aug. 1727. demandavit Officium & Missam cum *Gloria in Excelsis, & Credo* pro Ecclesia universali. Quid vero statuatur de hoc festo in concursu Annuntiationis, vel alterius, exquire *num.*487. 476

Quando adest legatum, quod Sacerdos antequam discedat ab altari, recitet aliquod Evangelium, Psalmum, seu Orationem post terminatam Missam, debet oneri sibi injuncto satisfacere post finem Missæ, exutis vestibus sacerdotalibus, & cum sola cotta in altari, vel in Sacristia, & sic legatum adimplere. S.R.C. 31. *Aug.* 1669. *in Conversana*. Cum sola Cotta) quæ ab Episcopis Regularibus, & a Sacerdotibus quibuscumque, cum commode haberi possit, subtus vestes sacras indui debet. *Rub. Miss. de præparat. num.*2. 477

Præcedentia debetur Coadjutori Canonici Ordinis presbyteralis, non adhuc Sacerdoti, sed in minoribus Ordinibus tantum constituto, & pro suo Coadjuto ecclesiasticis functionibus, & choro interessenti. Canonici quoque Ordinis Diaconalis, in minoribus Ordinibus, vel in sacro tantum Diaconatus Ordine constituti debent præcedere Canonicis Ordinis subdiaconalis in presbyterarus Ordine constitutis S. R. C. 31. *Maji* 1670. *in Æsina*. Vide *num.*196. & 266. Debent præcedere): intellige ubi Præbendæ sunt distinctæ. Vide *num.*54. & 271. 478

Infra octavam Corporis Christi, prohibentur Missæ votivæ quæcumque, vel pro Defunctis. S.R.C. 12. *Jan.* 1670. *approbante Clemente IX. die ipsomet & anno ex Decreto* 20. *ejusdem Pontificis, cujus initium*: Cum occasione Missalis. Votivæ quæcumque, vel pro Defunctis). Excipe votivas solemnes pro re gravi, & Defunctorum præsente Corpore *num.*75. & 485. 479

Missæ Defunctorum non possunt celebrari, nisi cum colore nigro, vel saltem violaceo. S.R.C. 21. *Jun.* 1670. *in Oritana*. 480

Missam in Altari majori, ubi est expositum publice SS. Sacramentum, non licet celebrare, præsertim si in Ecclesia adsint alia Altaria, in quibus celebrari possit. S.R.C. 9. *Aug.* 1670. *in Bononien.* Neque privatæ, neque solemnis, nisi ea dumtaxat pro expositione Venerabilis, ut in Oratorio quadraginta Horarum *n.* 10. Clement.XII. aliorumque Pontificum jussu ordinata, edita 1.Sept.1736. cujus initium: *Effendo state fatte*. Vid.*num.*1225. 481

Protonotarius simplex Sacerdos, si vult præcedere 482

aliis Sacerdotibus simplicibus quoad ordinem, & ætatem, debet incedere in habitu Protonotarii, secus nulla eidem præcedentia debetur. S.R.C. 13. *Sept.* 1670. *in Vintimilien.* Debet incedere in habitu Protonotarii), sed quotidianas distributiones eo casu amittit. Vide *n.* 184. *&* 721.

483 Archidiacono primæ Dignitati non licet sive in præsentia, sive in absentia Episcopi uti pulvinari serico, sed auriaceo tantum, S.R.C. 13. *Sept.* 1670. *in Beneventana.* Archidiacono), similiter & omnibus Dignitatibus. Vide *num.* 124.

484 Prima Dignitate impedita, vel absente succedat secunda Dignitas in functionibus peragendis, & secunda impedita, succedat tertia, & omnibus Dignitatibus impeditis, vel absentibus primus Canonicus id exequatur. S.R.C. 29. *Novemb.* 1670. *in Suessan.* Vide *num.* 101. *&* 458.

485 Non debet cantari, neque celebrari Missa in Altari, ubi est expositum SS. Sacramentum, nisi sit pro eo exponendo, et si ex necessitate fieri opus esset; populus benedicendus est more consueto, & non cum SS. Sacramento; S.R.C. 13. *Junii* 1671. *in Anglopolitana.* Exponendo), vel etiam reponendo; Constitut. Clem. XI. quadrag. Hor. *num.* 10. Vide *num.* 480. *&* 1055.

486 Missæ cantatæ Mortuorum infra octavam Corporis Christi non sunt celebrandæ, nisi præsente corpore, S.R.C. 12. *Sept.* 1671. *in Nuscana.* Vide *num.* 19.

487 Si festum simplex occurrerit eo die, quo fit de festo duplici infra eamdem octavam Corporis Christi, tunc legitur nona lectio de eodem festo simplici; S. R. C. 12. *Sept.* 1671. *in Nuscana.* Vide *num.* 471. *&* 623.

488 Si festum Dolorum B. M. V. occurrat in aliud festum altioris ritus transfertur in Sabbatum sequens. si vero concurrat cum festo Annuntiationis ejusdem B.M.V. Vesperæ dicuntur de Annuntiatione sine commemoratione de septem doloribus; S.R.C. 3. *Sept.* 1672. in una *Rubricarum.* Transfertur in Sabbatum sequens), etiamsi occurrat eodem die Officium alterius Sancti (nisi sit primæ, vel secundæ classis) quod transfertur juxta Rubricas, scilicet in primam diem non impeditam. Bened. XIII. 25. Jan. 1729. in decreto gener. Urbis, & Orbis. Vide *n.* 475.

489 Functiones pontificales, quæ absente, vel impedito Episcopo spectant ad primam Dignitatem, sunt festum Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes, SS. Apostolorum Petri & Pauli, Assumptionis B. M. V. Omnium Sanctorum, Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, Tituli ejusdem Ecclesiæ, Patroni Civitatis, nec non Commemoratio omnium Fidelium defunctorum, distributio Candelarum, Cinerum, Palmarum, celebratio Officii feria v. in Cœna Domini, feria vi. in Parasceve, festum Paschatis Resurrectionis D. N. & dies solemnis Corporis Christi cum processione; S.R.C. 3. *Decem.* 1672. *in Andrien.* Functiones Episcopales) quas præter expositas in hac sanctione, alias reperies sub *num.* 101.

490 Canonicus Pœnitentiarius Ecclesiæ Cathedralis non potest cogi ad inserviendum Missis cantatis pro Diacono & Subdiacono, constitutione, seu consuetudine in contrarium non obstante; S.R.C. 21. *Jan.* 1673. *in Veliterna.* Non potest cogi), ut præsto sit ad audiendas confessiones ex legitima causa, & ex necessitate, & dum tempore deputationis confessiones actu audit, deberi distributiones quotidianas, non secus ac si divinis in choro interesset, decrevit Sac. Congreg. Concilii Trid. 10. Martii 1635. *lib.* 15. *Decretorum pag.* 175. Vide *num.* 634.

491 Cum ex parte Parochorum, Rectorum, & Sacerdotum locorum & Terrarum, nempe di *Canta*, *Carzagetto*, *Fontanelle*, *Castiglione*, *Medole*, *Solferino*, *Ostiene*, e *Volfogue*, Diœcesis Brixiensis, quæ sunt sitæ extra limites Status Veneti, Sacræ Rituum Congregationi humillime supplicatum fuerit, quatenus ipsis ad servandam uniformitatem in recitatione Officiorum Diœcesis Brixiensis, benigne impertiri dignaretur, ut officia Sanctorum universo Dominio Serenissimæ Reipublicæ Venetiarum concessa, ac in posterum concedenda, etiam in præfatis locis, & feriis recitari valeant; sacra eadem Congregatio, audita prius relatione Eminentissimi Episcopi, rescribendum censuit: *Non indigere ulla facultate.* *Die* 7. *Decembris* 1673. *in Brixien.*

492 Quamvis S. R. C. die 18. Julii 1671. annuente Clemente IX. die 16. Sept. ejusdem anni ad dubium, an de Sanctis ad libitum fieri possit translatio, sicut fit de aliis Sanctis, qui non sunt ad libitum, similiter translatis, respondit *Affirmative*: nihilominus eadam Sacra Congregatio habita die 2. Decemb. currentis censuit, prædicto decreto non obstante, in futurum Officia Sanctorum ad libitum non esse transferenda, quando dies eorum festivitatum sunt impediti Dominico, aut aliquo die festorum nobilium S.R.C. 20. *Decemb.* 1673. *in una Urbis, & Orbis.* Non esse transferenda.) Impedit quoque officii ad libitum recitationem dies infra octavas quascumque. Et Episcopo loci conceditur statuere aliam diem pro Sanctis ad libitum perpetuo impeditis. Vide *num.* 536. *&* 1214.

Protonotario Apostolico in celebratione Missæ non licet deferre annulum in digito; S. R. C. 3. *Maji* 1674. *in Burgen.* 493

Antiphonas primas recipere in choro, & Spiritum Sanctum invocare in Capitulo spectat ad primum Canonicum Cathedralis Ecclesiæ, quando sit constitutus in Ordine Episcopali, non autem ad primam Dignitatem; S. R. C. 17. *Novemb.* 1674. *in Neapolitana.* Vide *num.* 186. 494

Celebrans in Missa solemni procedere debet ad præparatam sedem aperto capite, & ita regredi ad Altare, quando sedere debet, dum cantatur Hymnus Angelicus, & Symbolum Apostolorum, sed ad illa verba, quæ cantantur in choro ad quæ fieri debet inclinatio, tenetur se inclinare nudo capite, non obstante contraria consuetudine; S.R.C. 21. *Mart.* 1676. *in Collen.* Sed ad illa verba, ad quæ fieri debet inclinatio;) quæ sunt in Hymno; *Adoramus te*, *gratias agimus tibi*, *Jesu Christe*, & *suscipe deprecationem nostram*; in Symbolo *Jesum Christum*, & omnia verba articuli: *Et incarnatus est &c.* (ad quæ, loco reverentiæ, genuflexio præscribitur in tribus Missis Nativitatis Domini, & in die Annuntiationis Beatæ Mariæ tantum) & *simul adoratur*, sequentibus simul & semper ministris paratis. *Ex Miss. Rub. l. pr.* 495

Ad benedictionem solemnem Episcopi omnes etiam Magistratus civitatis tenentur genuflectere præter Dignitates & Canonicos Cathedralis. S. R. C. 21. *Mart.* 1676. *in Fertulien*, *&* uatea 23. *Mart.* 1641. *in Imolen.* Canonicos Cathedralis.) Adde etiam Collegiatæ, ubi consuetudo adest. Vide *num.* 1071. 496

In benedicendo populo cum SS. Sacramento iste modus approbatur, nimirum cum Sacerdos stat ante populum, Ostensorium ante pectus tenet, tunc elevat illud decenti mora, non supra caput, sed tantum usque ad oculos, & eodem modo illud demittit infra pectus, mox iterum recta linea illud tollit usque ad pectus, & exinde ad sinistrum humerum ducit, & reducit ad dexterum, & versus ante pectus reducit, ibique aliquantulum sistit, quasi peracta ad omnes mundi partes Cruce, & Sacramentum etiam venerandum omnibus præbet, tunc gyrum perficiens collocat Ostensorium super Altare. Servari potest alius modus descriptus in *Cærem. Episc. lib.* 2. *c.* 33. ubi requiritur tantummodo, ut cum eodem Sacramento Celebrans producat signum Crucis. S.R.C. 21. *Mar.* 1676. *in Collen.* Servari potest alius modus,) scilicet; accepto Ostensorio, ambabus manibus velatis elevatum tenens, vertens se ad populum facit signum crucis Episcopus nihil dicens: quo facto deponit super Altare, velum exuit, & genuflectit super pulvino in infimo Altaris gradu. *Cærem. Episcop. lib.* 2. *cap.* 33. *num.* 26. *seq.* 497

Potest Episcopus concedere, etiam contradicente Parocho, licentiam Regularibus in die festivitatis alicujus Sancti, præcipue Fundatoris, faciendi processionem cum reliquia ejusdem Sancti, & cum Confraternitatibus erectis intus Conventum, & extra ambitum dicti Conventus, & intra limites Parochiæ dictorum Regularium. S. R. C. 13. *Julii* 1676. *in Nuscana.* Vide *num.* 107. 498

In Exequiis parvulorum in feria quinta in Cœna Domini, & in feria sexta, & sabbato sancto majoris hebdomadæ potest omitti *Gloria Patri* in psalmis, qui dicuntur pro conformitate temporis. S.R.C. 16. *Januar.* 1677. *in Hispalen.* Sabbato sancto) ante Vesperas recitatas in choro, post quas jam reassumitur ℣. *Gloria Patri.* Vide *num.* 1030. 499

Habetur in aliquibus Ecclesiis Reliquia insignis alicu- 500
jus

jus Sancti, qui cum socio est in corpore Breviarii, & uterque habet festi simplicis ritum, veluti contingit in festo SS. Gervasii & Protasii, quorum duæ lectiones vitam, amborumque mortem enarrant: in quo casu, si lectiones disjungi commode possunt, legenda est illa de Sancto, cujus fit Officium duplex propter Reliquiam insignem in secundo nocturno, & hæc erit quarta lectio: quinta & sexta sumendæ sunt de communi, altera vero lectio disjuncta poni potest pro nona lectione in tertio nocturno tamquam de Sancto simplici, de quo fieri debet etiam commemoratio ad laudes. Si vero non possunt commode disjungi, ponenda est in secundo nocturno pro quarta, & quinta lectione, & sexta legenda est de communi, & in hoc casu lectio nona pro simplici non est repetenda, fieri tamen debet de eo commemoratio. S.R.C. 16. *Jan.* 1677. *in Hispalen.* Vide *num.* 162.

501 DECRETA

S. Rituum Congregationis de iis, quæ in causis Beatificationis, & Canonizationis Sanctorum servanda sunt, approbantur.

Sanctissimus D.N. Innocentius XI. provide considerans, quod in tota Ecclesiæ gubernatione nihil majus, aut gravius sit, quam homines declarari pro Sanctis, eosque uti tales colendos, & venerandos decernere, & perpendens, quod licet fel.rec. Urbanus VIII. de consilio Congregationis Sanctissimæ Inquisitionis nonnulla super hoc ediderit decreta, subindeque Sacra Rit. Cong. alias ordinationes fecerit secundum casuum contingentias a Summis Pontificibus approbatas, nihilominus experientia, quod adhuc nonnulla desiderantur pro meliori causarum hujusmodi directione; idcirco jussit materiam diligenter discuti primum in Congregationibus particularibus, deinde vero in generalibus, prout factum fuit, & sub diebus 9. Julii & 6. Augusti 1678. emanarunt resolutiones sequentes, si eidem SS. placuerit, publicanda.

§. I.

Primo. Animadvertens eadem S. Cong. quod necessarium sit, ut processus auctoritate ordinaria fabricandi conficiantur cum maxima diligentia, censuit mandari Ordinariis locorum, ut ultra Testes inductos a Postulatoribus, teneantur ipsi quoque inquirere, ac examinare alios Testes bene instructos super vita, & moribus Servi Dei; & si aliquid repererint in contrarium, quod ipsis videatur relevans, supersedeant in ulteriori inquisitione, donec S. Cong. ab eis certiorata per litteras, mandet quid agendum sit.

Secundo. Hujusmodi diligentias servari vult etiam in processibus auctoritate Apost. faciendis a Judicibus Delegatis, quibus per litteras particulares Sacræ Cong. enixe commodari debeat: & idem faciat Promotor Fidei in litteris scribendis Subpromotoribus.

Tertio. Et pro majori cautela præscribi debeat in litteris remissorialibus, quod non solum Interrogatoria retineantur semper clausa & sigillata cum sigillo eorumdem Judicum, non aperienda, nisi in actu examinis, & claudenda in fine, sed ulterius depositiones ipsæ, antequam processus sit absolutus, in fine cujuslibet sessionis claudi, & signari debeant cum sigillis Judicum, nec possint aperiri, nisi in præsentia ipsorum in principio cujuslibet examinis, & sessionis, ac hujusmodi diligentiæ fieri debeant etiam in processibus fabricandis in Curiis. Iidemque Judices, prout etiam Subpromotores, & Nuncii tam in partibus, quam in Curiis, ac Testes, & in Curiis etiam Protonotarius, debeat ante incboationem processuum præstare juramentum de servando, servandum religiose sub pœna excommunicationis ipso facto in casu contraventionis incurrendæ, formulam ejusdem Juramenti imprimendam in fine decretorum, & pro omnimoda observantia transmittendam Judicibus Delegatis in ipsis litteris remissorialibus, & Subpromotoris in litteris Promotoris.

Quarto. Considerans quoque S. Cong. quod principale fundamentum in causis Beatificationum, & Canonizationum constitui debet in fideli interpretatione processuum extero idiomate confectorum: & quod licet ea lau-

dabili observantia interpres semper fuerit electus ab Em. Card. Ponente, citato & audito R.P. Fidei Promotore; nihilominus super hoc decreta generalia nihil disponunt; idcirco decrevit, quod imposterum in qualibet causa interpres eligatur ab Em. Card. Ponente, citato, & audito R.P. Fidei Promotore, & pro majori cautela, postquam interpretatio fuerit facta, revideatur ab aliquo viro probo, & perito, qui secrete ad hoc Officium assumatur ab eodem Em. Ponente, & si reperiatur aliquis error substantialis, interpres severe puniatur arbitrio S.Cong. per quem Em. deferri debeat tam Interpreti, quam Revisori juramentum de fideliter sibi munus commissum adimplendo, quibus etiam eadem S. Cong. assignavit mercedem pro suis laboribus, nempe caroleum unum pro quolibet folio reducto, ita ut facies sit linearum 24. & linea syllabarum 26.

Quinto. Advertens etiam quam necessarium sit diligens custodia processuum originalium, decrevit, quod ii, sicuti etiam interpretationes originales illorum, qui sunt extero idiomate confecti, retineri debeant in archivio S.Cong. in Vaticano, in loco clauso, & separato ab aliis scripturis, nec possint amoveri, nisi de ordine Em.Card. Ponentis, vel ad instantiam R. P. Promotoris ad effectum videndi, quatenus opus sit, & deinde reportandi. Cujus archivii duæ sint claves, una penes Protonotarium Apostolicum, qui pro tempore intervenerit Sac.Cong. & altera penes Secretarium, & clavis loci, in quo custodiuntur dicti processus, stet penes eumdem Protonotarium, alterius vero, in quo retinentur aliæ Scripturæ S. Cong. penes Secretarium.

Sexto. Idemque Protonotarius etiam habeat facultatem reaidendi inventarium dd. processuum, & quatenus non adesset, illud diligenter fieri mandet cum quatuor copiis, quarum una stet penes Secretarium, & quarta in eodem archivio, & in fine anni iidem Protonotarius, Promotor, & Secretarius revidere debeant dictum inventarium, & conferre cum processibus, ad effectum recognoscendi, an aliquid deficiat, & curandi ut reportentur, & Secretarius referat in prima sequenti Congregatione.

Septimo. Cum plures dubitatum fuerit circa intelligentiam decretorum pag. 18. quod non prius Sedes Apostolica moveri soleat, quam Reges, Principes, & aliæ personæ authenticæ, & honestæ instanter supplicaverint Summo Pontifici, & tunc etiam non statim, sed expectare, quod diu pulserur: nam si perdurabunt miracula, & supplicantium instantiæ, tunc Summus Pontifex, si ei videbitur, committit causam S. Cong. ideo si ita Sanctissimo visum fuerit, censuit eadem S. Cong. commissionem non esse signandam, nisi post elapsum tempus decem annorum a die præsentationis processus auctoritate ordinaria fabricati, & cum præcedenti rigorosa discussione ejusdem processus cum scriptura, & summario, & insuper habitis post decennium a die fabricationis illius novis litteris Episcoporum circa percrebescentiam famæ Sanctitatis, & miraculorum, ac devotionis populi enixe pro Beatificatione, & Canonizatione instantis. Nisi tamen in aliqua causa ex pecoliaribus circumstantiis S. Cong. existimaverit anticipari posse tempus in discussione processuum auctoritate ordinaria confectorum, & Sanctissimus hoc approbaverit.

Octavo. In causis Servorum Dei ante Decretum fel. record. Urbani VIII. introductis non signentur commissiones reassumptionis, nisi prius per Sac.Congr. examinatis processibus, tam auctoritate ordinaria confectis, quam examinatis auctoritate Apostolica, quatenus adsint.

Nono. Cum in decreto approbato a fel.rec. Urbano VIII. die 12. Martii 1631. impresso in libello pag. 57. Sac.Cong. cognoscens, quod in hac re, utpote gravissima, rite, sancteque procedendum est, prohibuerit omnibus, & singulis personis ecclesiasticis, tam Sæcularibus, quam Regularibus, quantumvis speciali nota dignis, ne audeant per se, vel per alios capere informationes super sanctitate, aut miraculis alicujus, nec ullo modo exquirere, aut obtinere ad hunc effectum extrajudiciales testificationes, aut subscriptiones, sub pœnis arbitrio ipsius S. Congr. infligendis, illud confirmando jussit, quod hujusmodi extrajudiciales attestationes non solum exquiri, aut obtineri non valeant, sed rursus quod hactenus obtentæ, sive

in futurum obtinendæ non faciant aliquam gradum probationis, nec lusari possint in processibus, tam ordinariis, quam Apostolica auctoritate fabricandis.

Decimo. Subpromotor Fidei a R. P. Promotore deputatus, cui onus incumbit primo loco spoliandi, & examinandi processus (ex quibus pendet Beatificationum, & Canonizationum substantia) ad effectum referendi eidem Promotori, debent hujusmodi munus diligentissime, ac cum omni rigore adimplere, ac summaria, quæ solent a procuratoribus fieri, antequam typis mandentur, conferat cum processibus, subsecuta attestatione, quod fuerint per ipsum revisa, & in quolibet folio se subscribat, eamdemque diligentiam conferendi cum exemplari manuscripto iterum faciat postquam fuerint impressa cum iterata subscriptione in fine, quam subsequatur subscriptio, & sigillum Secretarii: nec ante prædictas subscriptiones possint tam summaria, quam informationes publicari sub gravissimis pœnis tam quoad postulatores, quam etiam quoad impressorem, arbitrio Sac. Cong. seu Emin. Card. Præfecti infligendis. Idemque Subpromotor (quatenus ipse d. Promotor ex diligenti, & accurata revisione processuum, quam facere solet, necessarium, vel opportunum duxerit) teneatur aliud summarium objectionale ad comprobationem oppositionum conficere, quod Sacra Cong. plurimum expedire cognoscit ad hoc ut veritas magis elucescat. Et pro quolibet processu ab eodem Subpromotore examinando in quolibet dubio, persolvatur ei stipendium decem ducatorum auri præscriptum in decretis generalibus pag. 62. cum declaratione tamen, quod respectu processuum auctoritate Apostolica in specie, qui pluries ad diversum effectum examinari debent, dictum stipendium dabeatur pro tribus dubiis tantum, nempe prima vice quando disputatur validitas, secunda vice quando disputatur de virtutibus, seu de Martyrio, & causa Martyrii, & tertia vice quando disputatur de miraculis; quamvis disputationes alicujus ex dictis dubiis pluries reiterari contingat, seu eadem dubia in diversas inspectiones pro faciliori resolutione dividantur.

Undecimo. Et quia materiæ gravitas, & dignitas exposcit, ut pertractetur, & dirigatur a viris notæ probitatis, experientiæ, & peritiæ, censuit S. Cong. quod ad conficiendum tam informationes in facto, quam summarium, in quibus potissima consistit causarum pondus, assumantur solum Procuratores Collegii Sacri Palatii Apostolici, tribuendo Postulatoribus libertatem eligendi ex dicto cœtu quem voluerint, dummodo quilibet ex eis non possit eodem tempore patrocinari plures causas, quam quatuor, ad hoc ut eis facilius operam dare possint, sub pœna inhabilitatis amplius scribendi in casu contraventionis: & liceat partibus in quocumque statu causæ, rationabiliter tamen, & prævia licentia Em. Ponentis, mutare procuratorem, dummodo alius in ejus locum subrogandus sit de eodem Collegio, & non habeat in totum plures causas, quam quatuor.

Duodecimo. Advocati vero ad scribendum in jura assumi debeant ad libitum postulatorum, dummodo sint ex Collegiis sacræ Consistorialis Aulæ, vel ex duodecim aliis approbatis a S. Cong. ita tamen ut quilibet eorum sex tantum causas patrocinari possit.

Decimotertio. Pro mercede autem prædictorum, ac etiam Notarii, S. Cong. jussit servari taxas ab ea diligenter revisas, quæ, ut omnibus innotescant, typis mandari debeant, & in fine decretorum inseri.

Decimoquarto. Cum etiam observatum fuerit sæpe postulatores dare scripturas Medicorum, vel Chirurgorum pro confirmatione miraculorum, & ex alia parte non fuerit solitum responderi per peritos ejusdem professionis, ideo videtur necessarium ad hoc ut respondeatur secundum artem, quod Em. Ponens deputet ex officio secreto, & prævio juramento, alium Medicum, vel Chirurgum celebriorem, qui respondeat pro veritate, ad effectum videndi, an asserta miracula excedant vires naturæ.

§. II.

Die 15. Octobris 1678. facta per me infrascriptum relatione Sanctissimo præfatorum Decretorum cum eorum integra lectura Sanctitas Sua laudavit, & approbavit, atque servari mandavit, & publicari.

Joannes Baptista de Luca Auditor, & Secretarius Memorialium.

Loco ✠ *Sigilli*.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

§. III.

Formula juramenti Judicum ante intimationem Processuum.

Ego infrascriptus tactis Sacrosanctis Evangeliis coram me positis juro, & promitto fideliter adimplere munus mihi concessum circa fabricationem processus in causa Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei N. juxta formam Decretorum Sacræ Congregationis Rituum, & præcipue novissimorum, quæ confirmata fuerunt a Sanctissimo D. N. Innocentio XI. Necnon juro, & promitto religiose servare secretum, tam de contentis in Interrogatoriis, quam de Testium depositionibus super iisdem, & super Articulis, nec de iis loqui cum aliqua persona, exceptis aliis Judicibus, & Subpromotore, ac Notario pro eodem Processu deputatis, & in Curia excepto etiam Protonotario, sub pœna perjurii, & excommunicationis latæ sententiæ, a quo nonnisi a summo Pontifice (excluso etiam majori Protonotario) præterquam in mortis articulo, absolvi possim: Et ita promitto, & juro: sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Idem juramentum præstabitur a Subpromotore, & Notario, & in Curia etiam a Protonotario mutatis mutandis.

§. IV.

Formula juramenti Testium.

Ego infrascriptus tactis Sacrosanctis Evangeliis coram me positis, juro dicere veritatem, tam super interrogatoriis, quam super articulis, super quibus examinabor, necnon servare secretum, nec alicui penitus revelare, tam contenta in iisdem interrogatoriis, quam responsiones, & depositiones a me factas, sub pœna perjurii, & excommunicationis latæ sententiæ, a quo nonnisi a Summo Pontifice (excluso etiam majori Pœnitentiario) præterquam in mortis articulo, absolvi possim: Et ita promitto, & juro, sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

§. V.

Nuova Tassa, e Riforma delle Spese per le Cause delle Beatificazioni, e Canonizazioni, e delle altre spese per la Solennità delle medesime Beatificazioni, e Canonizazioni.

La Santità di Nostro Signore Papa Benedetto XIV. volendo con stabile provedimento rimediare a qualche disordine, o abuso introdotto, e molto più prevenire quei maggiori, che in progresso di tempo potrebbero introdursi circa le spese, che si fanno nelle Cause di Beatificazione, e Canonizazione; e volendo altresì sopire varie controversie eccitate sopra l'intelligenza, ed osservanza di altre tasse fatte da' suoi Predecessori: dopo avere per lo spazio di più mesi, e in molte conferenze con Persone perite, prudenti, e disinteressate esaminata, e fatta esaminare parte per parte tutta la materia, inerendo a ciò, che Sua Beatitudine nello scrivere della materia istessa in più luoghi, ma particolarmente nel *Lib. 1. de Servorum Dei Beatificatione Cap. 46.* preventivamente aveva insinuato, ha consegnata a me infrascritto Segretario della Congregazione de' Sagri Riti la seguente nuova Tassa, e Riforma, con ordine preciso alla stessa Sagra Congregazione, che in avvenire la faccia inviolabilmente osservare da qualunque Persona, a cui respettivamente ciò spetti: procedendo contro i Trasgressori alle pene in essa contenute, ed altre a suo arbitrio; non ostante qualunque altra Tassa, Consuetudine, o Decreto, che vi fosse in contrario derogandovi, anco, quando faccia di bisogno. E prima in quanto al

Promotore della Fede.

1. Per la Copia delle Animavversioni da lui sottoscritta, che chiamasi di Copia Originale, sopra la Commissione

ſione per introdurre, o riaſſumere la Cauſa, o ſopra il Culto, o non Culto, o ſopra la validità de' Proceſſi, o ſopra la Fama delle Virtù, e de' Miracoli *in genere*, gli poſſano dare *ſcudi cinque di giulj dieci*, e non più.

e. Per le Copia Originale delle Animavvarſioni ſopra le Virtù in *ſpecie*, o ſopra il Martirio, o ſopra i Miracoli, *ſcudi dieci*, e non più. E per quelle delle ſeconde, e terze Animavverſioni ſopra gl'iſteſſi Dubbj, ſe dopo la Congregazione Antepreparatoria, o Preparatoria gli occorrarà di doverle fare, *ſcudi cinque*, e non più.

3. Per la Copia Originale delle Animavverſioni, o Note, che la Sagra Congregazione impongagli di fare ſopra Conceſſione d'Uffizio, Deſcrizione nel Martirologio, Reviſione di Scritti, Ordinatori di Giudizio, ſpedizione di Lettere Remiſſoriali &c. ed anche ſopra l'ultimo Dubbio: *An tutò deveniri poſſit ad Beatificationem, vel Canonizationem*: *ſcudi tre*, e non più.

4. Per la Copia Originale delle Iſtruzioni, che per la ricerca degli Scritti attribuiti a' Servi di Dio, o per altra ſimile occorrenza, d'ordine della Sagra Congregazione dovrà fare, *uno ſcudo d'oro*, e non più.

5. Per la Copia Originale degl' Interrogatorj, ſopra de' quali ſi dabbono eſaminare i Teſtimonj ne' Proceſſi del non Culto, o Culto, o Fama della Santità *in genere*, *ſcudi due*, e non più.

6. Dichiarando, che per ogn'altra opara, o fatica, che per ragione dell'uffizio ſuo nelle dette Cauſe egli faccia, o debba fare, come di Acceſſi ad Archivj, Librerie, Altari, Cappelle, Sepolcri, a riconoſcere Scritture, Iſcrizioni, Culto, non Culto, Cadaveri da eſaminare l'incorruzzione, e farne traslazione &c. non gli ſi dee verun altro emolumento, o regalo; reſtando quelle a ſufficienza rimunerate colle rendite dell'Avvocatura Fiſcale, quando ad eſſa ſi trovi unito il Promotore della Fede; e quando nò, colla Penſione annua di *ſcudi trecento*, ſolita aſſagnarſi sù le dette rendite, e colle parte di Palazzo, che in tal caſo dall'Avvocato Fiſcale ſuol traſferirſi al Promotore.

7. Ed avverta il predetto Promotore di ſtandere le ſue Animavverſioni con la poſſibile brevità, che permette la materia, di cui ſi tratti; aſtenendoſi dal ripetere quelle oppoſizioni, che ſiano ſtate già rigettate come irrelevanti, in altre ſimili Cauſe; ſiccome ancora riſtringendo le ſeconde, e terze Animavverſioni unicamente ai punti delle difficoltà eccitate de Conſultori nelle Congregazioni precedenti, ed all'indicazione di quelle, che eccitera nelle prime Animavverſioni, ſecondo il giudizio de' Conſultori, non hanno avuta ſufficiente riſpoſta.

Sottopromotore della Fede.

1. Par lo ſpoglio, ed eſame di quei Proceſſi, ſiano Ordinarj, o Apoſtolici, ſiano Remiſſoriali, o Compulſoriali, o pure Remiſſoriali, e Compulſoriali inſieme, che, per notare ciò, che vi ſia da opporre, egli dovrà diſtintamente fare tre, o quattro volte, cioè ora per la Segnatura della Commiſſione introduttiva, o riaſſuntiva della Cauſa, ora per il Dubbio della validità de' Proceſſi, ora per quello delle Virtù *in ſpecie*, o del Martirio, ed ora per quello de' Miracoli, regolando l'emolumento ſuo di tre, o quattro volte a proporzione di quello dovuto al Procuratore, che ne fa lo ſpoglio univerſale per una ſola volta, e v'impiega maggior tempo, e fatica, gli ſi paghino *giulj quindici*, e non più, per ogni centinejo di carte, che ſiano di facciate due, e la facciata di linee ventiquattro, e la linea di ſillaba ſedici, in ciaſcheduno de' ſuddetti eſemi.

2. Per gli Proceſſi ſopra la Fame della Santità, e de' Miracoli *in genere*, e ſopra il non Culto, dovendoſene fare una ſola volta lo ſpoglio, e l'eſame, per ogni cento carte ridotte, come ſopra, *ſcudi tre*, e non più.

3. L'iſteſſo, e non più, cioè *ſcudi tre*, ſe gli dia per lo ſpoglio ed eſame del Proceſſo particolare ſopra il Culto. Ma quando il Proceſſo ſia unitamente fatto ſopra la Fama &c. e ſopra il Culto, allora ſiccome per queſto Proceſſo ſi ſaranno dati al Sottopromotore *giulj quindici* per ogni cento carta, trattandoſi di ſegnare la Commiſſione; coſì non gli ſi dia per ogni cento carte del medeſimo Proceſſo più di *giulj* parimente *quindici*, e non più, trattandoſi di approvare il Culto.

4. Per li Proceſſi che ſi formano ſopra i Miracoli ſeparatamente dal Proceſſo delle Virtù, facendoſene lo ſpoglio, e l'eſame diſtintamente due volte, cioè quando ſe ne diſputa la validità, e quando ſe ne eſamina la rilevanza, ſe gli paghino in ciaſcheduno di detti Eſami *ſcudi due*, e non più, per ogni centinajo di carte ridotte, come ſopra.

5. Per le Note, o Copia Originale delle Nota, o difficoltà, che nello ſpoglio del Proceſſo dovrà aver ricavato in apparecchio delle Animavverſioni (*che dee poi ſtendere il Promotore, e non eſſo Sottopromotore*) ſopra la fama delle Santità *in genere*, o ſopra il non culto *giulj quindici* e non più: ſopra la Commiſſione per introdurre, o rieſſumere la Cauſa, ſopra il Culto o ſopra la validità di più Proceſſi, *ſcudi due*, e non più: ſopre le Virtù *in ſpecie*, o ſopra il Martirio, o ſopra i Miracoli, in qualunque numero eſſi ſiano, *ſcudi tre*, e non più. Nè oltre al detto emolumento poſſa egli pretendere altro ſotto qualſivoglia titolo, o pretaſto. Ma quando a queſte Nota vada unito Sommario obbiezionale, che il Promotore per avventura impongagli di fare, gli ſe ne paghi la Copia a ragione di *bajocchi ſei il foglio* ridotto, come ſopra.

6. Per la reviſione delle Scritture Stampate, e per la Reviſione, o Confronto de' Sommarj, o Documenti della cauſa con i Proceſſi, o altri Originali, *un carlino*, e non più, per ogni foglio di Stampa, che ſia di quattro facciate,

7. Per la correzione de' Sommarj, che ſi ſtampano, gli ſi paghino dallo Stampatore *carlini due* per ogni foglio di Stampa come ſopra.

8. Ritrovandoſi Poſizioni ſtampate col *Reviſa* del Sottopromotore antecedente, e volendoſene la ſotoſcrizione dal Sottopromotore ſuccedoto; non poſſa egli pretendere, nè il Poſtulatore per eſſa dargli verun emolumento: avendolo già dato al ſuo Anteceſſore, quando quelle ſi ſtamparono.

9 In caſo però di doverſi le detta Poſizioni, o Sommarj riſtampare, per la Reviſione, o Confronto della Stampa nuova coll' antica, il Poſtulatore gli dia un *carlino*, e non più per ogni foglio di Stampa come ſopra. E per la correzzione lo Stampatore Camarale dovrà dargli *carlini due* per ogni foglio di Stampa, come ſopra.

10. Per le Seſſioni, o Aſſiſtanza ne' Proceſſi Apoſtolici, che ſi formino in Roma, gli ſi diano *bajocchi dodici, e mezzo*, per ogni foglio delle Teſtimonianze *e bajocchi cinque* per ogni foglio degli Atti, e non più; con queſto che il foglio ſia di due facciate, e la facciata di linee ventiquattro, a la linea di ſillabe ſedici; e che nel calcolo di detti fogli non vada compreſo il tenore de' Documenti prodotti, o compulſati, o rigiſtrati nel Proceſſo; nè del Mandato di Procura, Privilegio de' Notaj, Articoli, Interrogatorj, Decreti della Sagra Congregazione, Surrogazioni de' Giudici, Proroghe di termini, e ſimili. Nè oltra al detto emolumento poſſa egli pretendara altro a qualſivoglia titolo.

11. In dette Seſſioni, e in ciaſchaduna di eſſe, non poſſa impedire al Procuratore della Cauſa d'indurre, e far giurare contemporaneamente quel numero de' Teſtimonj, cha vorrà. Avvertendo a non moltiplicara Atti ſuperflui; mentra non ſaranno atteſi, ma la mercede ſi paghi ſolamente per quegli Atti, che ſono puramente neceſſarj per la Validità del Proceſſo.

12 Per le Seſſioni, o Aſſiſtanza nell'aſcoltare, e confrontare le Copie de' Documenti inſerti, e compulſati nel Proceſſo, co' loro Originali, e ſimilmente nell'aſcoltare, e confrontare la Copia del Proceſſo, (cha alla Sagra Congregazione poi ſi preſenta) pure col ſuo Originale, gli ſi poſſa dare *uno ſcudo di giulj dieci*, e non più, per ogni cento carte, come ſopra.

13. Nè per verun' altra operazione, o fatica, qui non eſpreſſa, poſſa egli a qualunque titolo, e per qualſiſia ragione eſiggere, o le Parti dargli mercede verune.

14. E queſto regolamento, che ſi dà per il Sottopromotore della Fede, intendaſi pur anche dato per il Promotor Fiſcale del Cardinal Vicario in Roma, o de' Veſcovi fuori, nel far Proceſſi, o altro, che gli ſia comu-

oe

ne col detto Sottopromotore: se non che, ove la Tassa degli altri Tribunali sia minore, quella debbasi osservare.

15. Stampata questa, dovrà il sottopromotore nella Sagra Congregazione giurarne l'osservanza nella forma, che più abbasso si troverà prescritta per il Notajo.

Notajo.

1. Faccia tutti i Registri, Copie, e Scritture in carta buona, con lettera, o carattere intelligibile, e secondo la Riforma, ed Ordini di Paolo V. al titolo de' Registri; altrimente sia tenuto a farle copiare di nuovo senz' altra spesa delle Parti.

2. Tenga due Manuali: uno degli Atti nelle cause di Beatificazione, e Canonizzazione; e l'altro delle Cause controverse, o contenziose: in ciascun de' quali si registrino tutte le comparse, proteste, citazioni, e intimazioni, colle sue intitolazioni; e restino sempre nell' uffizio; nè per questi si paghi cosa alcuna; e possano sempre da chi vi ha interesse esser veduti, e letti *gratis*; e il Notajo sia sempre obbligato a mostrarli.

3. In ogni causa faccia onninamente Registro, ma solamente degli Atti giudiziarj, e non dell' esame de' Testimonj, o di altro: senza estenzione di termini, o ripetizione di titoli, fuorchè nel primo Atto.

4. Non registri negli Atti *per extensum* le istanze de' Principi, Religioni, Università, ed altri, che il Segretario de' Riti dovrà consegnarli; ma solo accennando il titolo della Beatificazione, o Canonizzazione, o altro più particolare dell'Introduzione, o Riassunzione, o ulterior proseguimento della Causa, per cui sono prodotte, sotto il detto Titolo ponga; Nomi, o Catalogo degl' istanti rimettendo gli Originali delle istanze a conservarsi nell'Archivio de' Riti. Nè di esso richiesto dovrà darne Estratto *de verbo ad verbum* ma un Ristretto da cavarsi dal detto Registro, o Manuale. E per le copie di tale Ristretto, che i Postulatori dovranno dare al Cardinal Ponente della Causa, al Segretario, e al Promotore, paghisi a ragion di Copia, come appresso si dirà. Nè per la Fede di ciascuna Copia si paghi più di *giulj due*.

5. Così neppure dovranno, secondo la detta Riforma, in conto alcuno registrarsi i Processi, che vengono *de Partibus*, o sian Ordinarj, o Apostolici, ancorchè non passassero fogli venti: ma solo possano rubricarsi, se non saranno rubricati, o non interamente: nel qual caso potrà solo rubricarsi quello, che manca, e non altro.

6. Per la Rubricazione di qualsivoglia cosa, che ne abbia di bisogno; ridotto il Processo a carte buone, conforme alla detta Riforma, oltre ad *un carlino* per ogni foglio di Scrittura, il quale sia di facciate due, e la facciata di linee ventiquattro, e la linea di sillabe sedici, gli si paghino per ogni cento carte di Rubricatura *giulj dieci*; e non più. E la Rubricatura debba in sostanza contenere quanto per disteso contiene il corpo della Scrittura.

7. Per ogni cento carte di Registro ben fatto, e secondo la sudetta Riforma di Paolo V. non riceva più di *scudi quattro*, nè per confronto: nè per rubricatura, nè per qualunque altro pretesto.

8. Per qualsivoglia semplice Citazione da spedirsi solamente, come sopra, e da eseguirsi fuor di Roma, non si paghi più di *giulj tre*. E per quelle che si spediscono colle inibizioni in virtù delle Commissioni, non più di *giulj dieci*. Nell' andare però egli a leggere Citazioni, non possa pretendere alcuna cosa per viatico.

9. Per ogni esame nell'Uffizio, se finisce in una sessione, non possa pigliare più di *giulj tre*; nè appresso più di *due*, se a finirlo ci vanno più sessioni.

10. Per le Remissorie *in genere*, e (dove occorra) sopra il Culto, e non Culto, ed altre simili, non si paghi più di *scudi sei*, e per le Remissorie *in specie* non più di *scudi dieci* in tutto, e per tutto, compresavi la Scrittura, ed ogni altra cosa spettante a tale spedizione. Che se occorrerà duplicare queste Remissorie, allora si dimezzi la mercede. Nè per la Scrittura degl' Interrogatorj, che si mandano chiusi, prenda il Notajo cosa alcuna: ma per gli Articoli, quel di più che sarà sopra fogli quindici, se gli paghi a ragione di un *carlino*; e nel duplicato, a ragione di *bajocchi cinque* il foglio, come sopra. Nelle Cause controverse però per ciascuna spedizione di Remissorie, e Compulsorie, Proroghe di Termini, Surrogazioni di Giudici (da non farsi, se non per comando de' Cardinali Prefetto della Congregazione, e Ponente della Causa) non si paghi più di quello, che la suddetta Riforma prescrive al Tribunale dall'A.C.

11. Per la Surrogazione de' Giudici, o nuovi Termini in Cause di Beatificazione, Canonizzazione non si paghi più di *giulj quindici* in tutto.

12. Per le compulsorie non si paghi più di *giulj dodici* come prescrive la sudetta Riforma di Paolo V. al Tribunale dall'A.C.

13. Dovendosi compulsare Scritture fuori dell' Uffizio, per gli Atti di detta Compulsa, si paghino *bajocchi cinque* per foglio ridotto, come sopra; e per la copia delle Scritture compulsate *bajocchi sette, e mezzo*, e non più; nè per Accesso, o altro gli si debba alcun emolumento. E per la collazione di dette Scritture con il loro originale *bajocco uno* per foglio ridotto come sopra.

14. Nella compulsa di libri stampati, dandosene dalle Parti un Sunto, sia egli tenuto inserirlo nel Processo al fine senza farne copia, o Registro alcuno.

15. Per Ascoltazione, e Confronto de' Processi non si paghi al Notajo più di *bajocco uno* per foglio ridotto come sopra: gli ajutanti siano deputati dalle Parti a quel prezzo, che fra loro sarà convenuto. Nè per la Fede dell' Ascoltazione, o Confronto di tutto il Processo col suo Originale si paghi di *giulj cinque* per la prima Copia solamente. E quando le Parti ne volessero altre Copie autentiche, non possa il Notajo pretendere più di *bajocchi cinque* per foglio ridotto; come sopra, con tutta la Rubricatura. Inoltre se gli debba la mercede del Confronto, e Ascoltazione, come sopra, e per la Fede di essa *bajocchi venticinque* per ciascuna delle dette Copie duplicate.

16. Non possa il Notajo estraire dall' Uffizio i Processi Originali: ma debba darne Copia autentica, o semplice, secondo che le Parti chiederanno.

17. Per la Copia degli Atti fatti in Curia, o fuori di essa, in forma di buon Originale, non si paghi più di *bajocchi cinque* il foglio, che sia di pagine, o facciate due, e la facciata di linee ventiquattro, e la linea di sillabe sedici. Ed essendo scritto in forma di Registro, paghisi a ragione di Registro come sopra.

18. Per la Copia pubblica di qualsivoglia processo Ordinario, o Apostolico non si dia più di *un carlino* il foglio ridotto, come sopra, senza altro emolumento, o mercede per essa Copia, o Scrittura.

19. Portando il Postulatore al Notajo Copia di qualche Processo Originale esibito per gl'Atti suoi, debba egli riceverla, e servirsene in luogo della Copia, che di quel Processo far dovrebbe, con bonificare al Postulatore *bajocchi cinque* per ogni foglio ridotto, come sopra.

20. Per il Duplicato di qualunque Scrittura pubblica, o privata, con la sottoscrizione, sigillo &c. non si debba pagar più di *bajocchi cinque* il foglio, ridotto, come sopra.

21. Occorrendo dare altra Scrittura, o fare altra fatica qui non espressa, l'emolumento si tratti dal Cardinal Prefetto della Sacra Congregazione; nè possa il Notajo prendere di più, benchè concorra la medesima, o anche maggior ragione d' altre mercedi qui espresse.

22. Per la Restituzione di qualsivoglia Scrittura prodotta, *dimisso Copia*, gli si diano *giulj tre*: e debba il Notajo far buoni due fogli: e da questi due in sù, se gli paghi a ragione di *un carlino* il foglio ridotto, come sopra. Ma se si restituissero in una volta più Scritture prodotte in un sol Atto: gli si debbano per tutte insieme solamente *giulj tre*, con quel di più, che porterà l'eccesso della Copia sopra i due fogli condonati, come sopra.

23. Volendo le Parti vedere Processi, o qualsivoglia Scrittura Originale dentro l' Uffizio, sia tenuto il Notajo lasciarla loro vedere, senza mercede alcuna.

24. Sappiano le Parti, che nella Segreteria della Sacra Congregazione de' Riti tutto si spedisce *gratis*; e però non debbano al Notajo per sigillo, sottoscrizione, o qualun-

que

que altra cosa, che si faccia nella detta Segreteria, pagare mercede, o emolumento alcuno.

25. Debba il Notajo tenere il Libro *Receptorum*, e fedelmente in esso notare quanto gli entra in mano de' suoi emolumenti, sotto pena di esser privato dell' Uffizio.

26. Ai Notaj del Tribunale del Cardinal Vicario, che si deputano per Attuarj de' Processi tanto Ordinarj, che Apostolici, che si fanno in Roma, per ogni foglio ridotto, come sopra, degli Esami de' Testimonj, si paghi l' emolumento di un *giulio*, e non più, e per ogni simil foglio degli Atti di detti Processi puramente necessarj per la validità de' medesimi, *bajocchi cinque*, e non più.

Per l' intera Copia autentica di detti Processi comprensiva tanto delle Testimonianze, quanto de' Documenti prodotti, o compulsati, e degli Atti de' medesimi Processi, che si dee presentare alla Sagra Congregazione de' Riti, si paghi *un giulio*, e non più, per ogni foglio di essa Copia, ridotto come sopra.

Per il confronto, o ascoltazione di detta Copia con i Processi, e Documenti Originali, si paghi *un bajocco*, e non più, per ogni foglio ridotto, come sopra. Nè possano essi Notaj pretendere altro emolumento, oltre il già sopratassato, per qualsisia altro titolo, o pretesto, o per ragione di viatico, o di farsi fuori del loro Uffizio i Processi.

27. Quanto poi a' Notaj delle Curie Ecclesiastiche d'altre Diocesi, osservisi la Tassa locale di esse Curie, se sarà minore di questa: o debba osservarsi questa, se quella sarà maggiore.

28. Stampati che siano questi ordini, e Tasse, debba il Notajo della Sagra Congregazione tenerli sempre patentemente affissi nell' Uffizio; affinchè a ciascuno possino apparire.

29. E il tutto sia egli obligato ad osservare tanto nelle Cause di Beatificazione, o Canonizzazione, quanto nelle altre appartenenti ad essa Congregazione, sotto le pene contenute nel Giuramento, che egli dovrà fare in questa forma nella Congregazione istessa; *Ego N. Notarius ab hac Sacra Congregatione in Causis ad eam pertinentibus specialiter deputatus, tactis Sacrosanctis Evangeliis, juro, & promitto, me fideliter executurum Officium mihi commissum, ac Taxam auctoritate Sedis Apostolicæ mihi constitutam omnino observaturum, sub pœna perjurii, privationis Officii ipso facto incurrenda, ac restitutionis omnium contra, vel ultra dictam Taxam habiterum, aut accepterum, aliisque pœnis ipsius Sacræ Congregationis arbitrio imponendis.*

30. Ed a chiunque, per non osservarsi quanto sopra si dispone, si sentisse gravato, sia lecito ricorrere alla Sagra Congregazione de' Riti, che provederà.

Traduttore, e Revisore.

Al Traduttore de' Processi da lingua straniera in Italiana, o Latina, e al Revisore della Traduzione fatta, deputati dal Cardinal Ponente della Causa, per ogni foglio, che sia di facciate due di linee ventiquattro, e la linea di sillabe sedici, paghisi *un carlino*, e non più.

Stampatore Camerale.

Per ogni foglio di stampa, che sia di pagine, o facciate quattro e la facciata di linee cinquantequattro e la linea di lettere sessantacinque in circa, di Carattere *Silvio*, col suo corsivo corrispondente, ma più piccolo nelle postille marginali, in carta della migliore, che si trovi, e il numero di copie sessanta, gli si possano dare al più *giulj quindici*, ove siano, e *quattordici*, ove non siano postille: restando a suo carico tutta la spesa poi anco della Correzione. Ma se per bisogno della causa il Segretario della Sagra Congregazione giudicherà, che se ne stampino in maggior numero; allora per ogni simil foglio d'altre *Copie cinquanta* gli si paghino *giulj tre* solamente: come più diffusamente si ordina nel decreto di Alessandro VII. *a dì 19. Luglio* 1662. In caso però, che lo Stampatore non osservi puntualmente, come dee, la Tassa circa la Stampa; neppure i Postulatori siano tenuti ad osservarla circa il pagamento: ma gli diano tanto di meno, a proporzione della inosservanza.

Sostituto della Segreteria.

1. Al Sostituto della Segreteria de' Riti, e suo Compagno, non si dee ricognizione, o emolumento alcuno per i Decreti, o altro, dovendo spedirsi tutto *gratis*.

2. Volendo però i Postulatori il duplicato di qualche Decreto, si paghi al Sostituto *testone uno*, e non più. Ma quando siano più, o molti Decreti insieme in occasione di ricavare lo stato di una Causa, o simile, gli si diano *bajocchi quindici*, e non più per ogni decreto, non compresi però quei Decreti, che concernono le proroghe de' termini, per gli quali non si paghi cosa alcuna.

3. E quando nelle Lettere, che la Sagra Congregazione scrive sopra qualche punto, s' inseriscono Istruzioni, gli se ne paghi la Copia, per inserirla ne' Registri, a ragione di *bajocchi cinque* per carta.

Giudici.

Inerendo al Decreto fatto dalla Sagra Congregazione de' Riti *a dì 15. Settembre* 1678. approvato dal Vener. Innocenzo XI. che in esso volle compreso anche se stesso, non sia lecito a veruno di dare, nè di ricevere Propine o Sportule per Decreti fatti, o da farsi in Cause di Beatificazione, e Canonizzazione. Nè da questa proibizione restino in conto alcuno esclusi il Segretario di essa Congregazione, o il Promotore, o il Sottopromotore della Fede (a quali per altro non manca, come più avanti si dirà, a titolo di Regaglia la debita ricognizione) e molto meno i Giudici Ordinarj, o Aggiunti, o Delegati, quando fanno Decreto, o danno Sentenza sopra il Culto, o non Culto. Neppure possano i detti Giudici pretendere, o conseguire alcun emolumento per l' assistenza alla formazione de' Processi sì ordinarj, che Apostolici, e tanto in Roma, che fuori; ma solo nei giorni di tal assistenza, se siano obbligati al Coro, s' intendano dispensati dal medesimo, e lucrino le distribuzioni, come i presenti. Quando poi dovessero andare a Luogo diverso da quello del loro Domicilio, si somministrano da Postulatori le spese necessarie pel viaggio, e per gli vittuali (moderati però, e frugali) in tutto il tempo, che la necessità del Processo richiederà una tale assenza.

Avvocati, e Procuratori.

1. Per l' Istruzione a formar un Processo gli si possano dare *scudi quattro*, e non più; e la Copia si paghi a ragione di *bajocchi sei il foglio*, che contenga due facciate, ed ogni facciata linee 24., e la linea sillabe 16.

2. Per lo spoglio de' Documenti a formare gli Articoli da produrre ne' Processi ad ogni cento carte *scudi quattro*, e non più. E per ciascuno Articolo, *giulio uno*, e non più.

3. Per ogni Memoriale grande, o piccolo, che sia, e sua Copia, *giulj dodici*, e non più.

4. Per la minuta di qualsisia Commissione da segnarsi dal Papa, *giulj quindici*, e non più; e per le due Copie da darsi a tal effetto al Segretario della Congregazione *bajocchi sei* ad ogni foglio ridotto, come sopra, e non più.

5. Per le Citazioni, e Intimazioni, facendosi dal Procuratore, o Sollecitatore, non si paghi cosa alcuna: e per l' esecuzione di esse paghisi a ragione della Tassa de' Cursori.

6. Per lo spoglio universale, che il Procuratore fa tutto in una volta, del Processo, ad ogni cento carte di esso ridotte, come sopra, *scudi quattro*, e non più.

7. Per la Scrittura ne' soli Dubbj, principali delle Virtù, o Martirio, o de' Miracoli *in specie*, si possano dare *scudi venti*, e non più.

8. Per le Scritture ne' Dubbj sopra l'Introduzione della Causa, o sua Reassunzione, o sopra la validità de' Processi, o sopra il Culto, o sopra il non Culto, o sopra la Fama della Santità, e Virtù *in genere*, ed altri consimili, *scudi quindici*, e non più.

9. Per le risposte all'Animavversioni del Promotore ne' Dubbj maggiori delle Virtù, o Martirio, o Miracoli,

li, o alle Censure sopra gli Scritti &c. *scudi dieci*. Ma dove in queste o altra Scrittura il punto, che si tratta, richiegga studio, e fatica considerabile, entri l'arbitrio del Cardinale Ponente delle Causa per l'aumento di detta mercede. Simile somma, e non più di *scudi dieci* si possa dare, per le Risposte all'Animavversioni de' Dubbi, dell'Introduzione, o Reassunzione dalla Causa, validità de' Processi, e culto immemorabile; e per quelle della Fama della Santità *in genere* e non Culto, si diano *scudi cinque*, e non più.

10. Per la Scrittura sopra la Concessione d'Uffizj, e Messe, Descrizione nel Martirologio, e simili, *scudi tre* e per le risposte all'Animavversioni del Promotore, quando si fanno d'ordine della Sagra Congregazione, *scudi tre*.

11. Per l'Originale di tutte le Scritture, e Risposte sopra enunziate, sottoscritte dal Procuratore, o Avvocato, ad ogni foglio ridotto, come sopra, *carlini due*.

12. Per il Sommario de' Documenti, e Deposizioni de' Testimonj sopra ciascun Dubbio, ad ogni foglio ridotto come sopra, *bajocchi cinque*; e per la Copia Originale di esso Sommario ad ogni foglio ridotto, come sopra, *bajocchi sei*, e non più.

13. Per le Postille nel margine d'esso Sommario, o delle Scritture, ad ogni centinajo di esse, *scudi due*, e non più.

14. Per il Ristretto degli Atti disputandosi della validità de' Processi, *scudi tre*: e la Copia Originale si paghi a ragione di quella de' sommarj, come sopra.

15. Per la Tabella, o Catalogo de' Testimonj, che si dà nel medesimo Dubbio, *giulio uno* per Testimonio, e non più.

16. Per l'Informazione in voce alla Congregazione, ove intervengono i Consultori, si diano *scudi trenta* tra il Procuratore, e l'Avvocato, quando anch'esso informi; altrimenti spettino tutti al Procuratore. Per l'Informazione alla sola Congregazione Ordinaria si diano *scudi quindici*, e quando s'informa per la concessione d'Uffizio, e Messa, Descrizione nel Martirologio &c. si dia *la metà*, e non più.

17. Per l'Informazione in voce al Papa, e al suo Uditore, *scudi tre* al Procuratore, ed altrettanti all'Avvocato, se anch'esso informerà.

18. Per l'Accesso del Procuratore al Cardinal Ponente, e al Promotore della Fede, e per la Minuta, e Copia Originale del Fatto concordato *giulj dodici*, e non più.

19. L'istesso, e non più, cioè *giulj dodici*, si dia per l'Accesso, e Informazione al Cardinal Prefetto, o al Cardinal Ponente, o al Promotore della Fede, o al Segretario per Memoriali, ed Istanze, che si propongano *extra folium*, e per la sollecitazione ancora de' Decreti.

20. Per Congresso co' Periti, e Postulatore circa gli Ordinatorj del Giudizio, o altro a ben condurre la Causa si diano *testoni otto* al Procuratore, ed altrettanti all'Avvocato se v'interverrà.

21. Per qualsivoglia altra fatica, o Scrittura non espressa di sopra rimettasi la mercede al Cardinale Prefetto, o Cardinale Ponente della Causa, e non all'arbitrio de' Curiali.

22. E chi non osserva questi Ordini, sia privato del Patrocinio delle Cause appartenenti alla Sagra Congregazione de' Riti, con altre pene ad arbitrio della medesima.

Medici.

Non debbano i Medici, che sono deputati a scrivere, o *ad opportunitatem*, o *pro veritate* sopra i Miracoli, far distinte, e prolisse Scritture; ma in una sola Scrittura addurre strettamente le ragioni sopra ciascuno de' Miracoli proposti. Nè tampoco debbano rispondere a tutte le opposizioni del Promotore della Fede: ma solamente a quelle che spettano alla loro professione. E per tali Scritture, e Risposte si possono dar loro *scudi trenta in tutto*, benchè più, o meno siano i Miracoli proposti.

Mancia.

1. Sia in totale libertà, ed arbitrio degli Agenti, Postulatori, e Procuratori delle Cause dare, o non dare Mancie alle Famiglie del Cardinale Prefetto, del Cardinale Ponente, del Segretario, e del Promotore per gli Rescritti favorevoli, che portano. Ma volendo spontaneamente dar loro qualche ricognizione, si permette, che solamente in occasione di Rescritto favorevole sopra la Revisione delle Opere, la Segnatura dalla Commissione, il Culto, e non Culto, la Fama della Santità, la validità de' Processi, e Concessione d'Uffizio, e Messa per gli Beati dopo il Culto dichiarato, e non di altri Rescritti, e ad ogni Famiglia de' sopranominati, e non di altri, possa darsi *testone uno*, e in occasione di Rescritto, o Decreto approvativo delle Virtù, o del Martirio, o de' Miracoli, e per il final Decreto della Beatificazione, o Canonizzazione, *testoni due*, e non più. Non vietando che al Sostituto della Segreteria altresì possa darsi da chi voglia, per quelli primi Rescritti, *testoni due*, e per questi secondi *testoni quattro*, e non più.

2. Altrettanto, cioè *testoni quattro*, e non più, si permette, che diansi ai Servitori del Segretario solamente per la fatica di girare intimando ai Cardinali, e Consultori ogni Congregazione straordinaria, cioè Antepreparatoria, o Preparatoria, o Generale, per la Virtù, o il Martirio, o i Miracoli: siccome pure per la fatica di sigillare le Posizioni *testoni due*.

3. E a quelli del Promotore si permette, che diasi *testone uno*, e non più, per quando insieme colle Animavversioni riportino i Processi a casa del Postulatore, o Procuratore della Causa.

Regali.

A quelli che studiano, o votano sopra a queste Cause, non possono i Postulatori, o Procuratori di esse, sotto pena di privazione dell'Uffizio, ed altre più rigorose ad arbitrio della Sagra Congregazione de' Riti, dar verun Regalo, ancorchè sia di soli Commestibili, tanto prima che le dette Cause si propongano nelle Congregazioni, quanto dopo proposte, ed anco risolute. Anzi neppure sia loro permesso dare alcuna cosa per aver sollecitamente o le Note dal Sottopromotore, o le Animavversioni del Promotore della Fede: ma solamente loro si permette di usare qualche cortesia in piccola quantità di Comestibili nel Dicembre, e nell'Agosto a quelli, che secondo il costume suole usarsi, cioè al Segretario, Promotore, Avvocato, Procuratore, Sottopromotore, e Sostituto della Segreteria, e questo in tempo di Causa viva, che stiasi agitando, e non quando per anni resta sospesa, o per farsi i Processi, o per altro motivo.

Quadri.

1. Per la Segnatura della Commissione possa darsi secondo il solito un Quadro rappresentante il Servo di Dio, al Cardinale Ponente della Cause, e al suo Uditore, al Segretario delle Congregazione, e suo Sostituto, al Promotore della Fede, e suo Sottopromotore, all'Avvocato, e al Procuratore; e per formale Beatificazione, oltre a questi, anco al Papa, e al Cardinal Prefetto, e non ad altri.

2. Per la solenne Canonizzazione poi possa darsi al Papa, a i Cardinali, e Consultori della Congregazione, al Maggiordomo, al Maestro di Camera, al Maestri di Cerimonie, all'Avvocato Concistoriale, che fa l'Orazione, all'Uditore del Cardinale Ponente, al Sostituto della Segreteria, all'Avvocato, e Procuratore della Causa, al Sottopromotore della Fede, al Notajo della Sagra Congregazione, e non ad altri; nè d'una misura, o d'un istesso prezzo a tutti: ma più, o meno, secondo la qualità della Persona, a cui si dà.

Beatificazione.

1. Per il Decreto della Beatificazione si paghino, secondo la disposizione di Alessandro VII. alla Sagrestia di S. Pietro per Suppellettili da provvedersi ad uso di essa Basilica *scudi cinquecento d'oro*, che di moneta corrente sono *scudi ottocento venticinque*.

2. Per il Breve della Beatificazione alla Segreteria de Brevi

Brevi *ſcudi quarantatrè, e bajocchi ſeſſantacinque*: e per mancia alla Sala, o Famiglia del Cardinale Segretario *ſcudi tre*, e non più.

4. Ai Sagreſtani minori, ed altri Miniſtri di detta Baſilica *ſcudi ventuno, e bajocchi cinquanta*, da diſtribuirſi fra loro, ſecondo il ſolito dai Sagreſtani maggiori.

5. A chi legge dal Pulpito il Breve della Beatificazione *giulj quindici*, e non più.

6. La ſpeſa per l'Apparato della Baſilica, cera per la funzione, Quadro per l'Altare, Muſica per la Meſſa cantata, Immagini in ſeta, e carta, Compendio della Vita del Beato, e per tutto il reſto a decoro di tal ſolennità, potrà da' Poſtulatori regolarſi ſecondo il conſueto.

7. Al Notajo della Sag. Congregazione de' Riti per l'aſſiſtenza, e rogito dell'Atto *ſcudi tre*; e non più.

8. Alla Guardia degli Svizzeri *ſcudi dodici*.

9. Ai Bombardieri pure degli Svizzeri per lo ſparo del Cannone *ſcudi quattro*.

10. Ai Bombardieri di Caſtello per lo ſparo de' Mortaletti vicino alla Baſilica *ſcudi quattro*.

11. Ai Trombetti del Popolo Romano *ſcudi tre*.

12. Per mancia, o Ricognizione al Soſtituto della Segreteria de' Riti, e ſuo Compagno, *ſcudi cinque*, e non più. Alla Sala del Papa, del Cardinale Prefetto, del Cardinale Ponente, del Segretario de' Riti, e del Promotore della Fede, per ciaſcuna, *ſcudi tre*, e non più. Alla Sala del Prelato, che celebra la Meſſa, *giulj ſei*, ed altrettanto quella dell' Uditore del Papa.

Canonizzazione.

1. Per il Decreto della Canonizzazione di ciaſcun Beato alla Sagreſtia di S. Pietro, come ſopra, *ſcudi mille d'oro*, che di moneta corrente ſono *ſcudi mille ſeicento cinquanta*.

2. Gli ſcudi ſeimila di moneta corrente per la Canonizzazione di ciaſcun Beato, ſoliti contribuirſi dai Poſtulatori, e aborzarſi al Papa; applicati già da Aleſſandro VII. ad eſtinguere il debito contratto per l'Apparato della Gran Baſilica di S. Pietro, ed eſtinto poi quello, rivolti dai Succeſſori ad altri uſi pii, e ridotti anche or a quattro, ed or a tremila; da qui avanti ſtabilmente ſi riducono a ſoli *tremila*, ed in perpetuo reſtino applicati *alla Sagra Congregazione di Propaganda Fide* per doverſi erogare in ſuſſidio delle graviſſime ſpeſe neceſſarie per le Miſſioni, a mantenimento de' Miſſionarj nelle Parti degl'Infedeli: ſperandoſi, che anco gli altri Pontefici Succeſſori approveranno un sì pio uſo per la propagazione della Fede Cattolica, e per la Converſione de' Popoli, che vivono nelle tenebre dell' errore.

3. Le ricognizioni, che con titolo di Calici, di Veſti, e di Regaglie in queſta occaſione dai Poſtulatori alle Perſone della Famiglia, e Capella Pontificia, e ad altri ſi davano, moltiplicandole ancora ſecondo il numero de' Beati, qualora più inſieme ſi canonizzaſſero; per l' avvenire reſtino ridotte al numero, norma, e quantità, che deſcritta, e taſſata ſi troverà nell'infraſcritta Liſta.

4. E quanto alle Veſti, o Calici, inerendo al riſoluto *il dì 27. Settembre* 1712. da una Congregazione di tredici Cardinali ſopra ciò da Clemente XI. particolarmente deputati, non ſi moltiplichino più; ma diaſi una ſola Veſte, o un ſolo Calice; quantunque più inſieme ſi canonizzino Beati, e taluno abbia inſieme più Uffizj, per ragione de' quali ſia ſtato conſueto darſi.

5. L'iſteſſo ſi oſſervi ancora quanto alle Regaglie, che in caſo di canonizzarſi più inſieme, non dovranno per ogni Beato moltiplicarſi con tutti univerſalmente; ma ſolo con quelli, che o nella precedente Cauſa di quel Beato, o ne' previ Conciſtorj, o nella Canonizzazione ſteſſa avranno fatta qualche particolare operazione; ſiccome anche con quelli, che avranno a titolo oneroſo qualche Uffizio, per ragione di cui ſono ſtati delle dette Regaglie ſoliti partecipare; e ſono il Segretario de' Riti, e ſuo Suſtituto, e il Segretario de' Brevi a Principi, il Promotore della Fede, e ſuo Sottopromotore, l'Avvocato Conciſtoriale, che fa l'Orazione, e l'iſtanze; il Procurator Generale del Fiſco, il Segretario del Sagro Collegio, l'Avvocato, e il Procuratore della Cauſa, i Mazzieri, e i Curſori del Papa, gli Oſtiarj, la Guardia del Governatore di Roma, i Cuſtodi della Catena, e della Porta Ferrea, i Mandatari del Cardinal Vicario, e la Sala del Papa.

6. Nè verun altro, il quale non ſia nominato, nè deſcritto nell'infraſcritta Liſta, poſſa pretendere Ricognizione alcuna a titolo di Veſti, e Regaglie, ancorchè per ragione di Carica, o Uffizio, che abbia nel Palazzo Apoſtolico, e appreſſo al Papa, poteſſe allegare qualch'eſempio in favor ſuo dichiarandoſi fin d'adeſſo abolita ogni conſuetudine in contrario, anche riſpetto alla quantità della Ricognizione aſſegnata a ciaſchedun deſcritto nella detta Liſta, volendoſi, che quella non ſia maggiore della notata, e taſſata in eſſa. E ſia ſolo in arbitrio del Papa il diſtribuire tra alcuni della ſua Famiglia non regiſtrati nella mentovata Liſta; ma altronde meritevoli per qualche riflеſſo, o per farne altro uſo, che ſtimerà più conveniente, *ſcudi dugento* per ciaſcun Breve, da depoſitarſi dai Poſtulatori nelle mani del Maggiordomo a diſpoſizione di Sua Santità per queſt'effetto. In caſo però, che mutandoſi coll'andar del tempo le circoſtanze, non ſi giudicaſſe di ſtare a quello, che circa tali Ricognizioni qui ſi diſpone; reſtino ancora diſobbligati da tal Contribuzione, e Depoſito i Poſtulatori.

7. Gli Uffiziali della Foreria del Palazzo Apoſtolico debbano dare gli Strati di panno roſſi, e verdi, che ſervono per coprire i Banchi, il Pavimento, e i Gradi del gran Soglio Pontificio, ed anche gli Scabelli, che biſognano; e per gli detti Strati, ed altro, come ſopra, e per Paratura, gli ſi diano in tutto *ſcudi quattrocento*, e non più, oltre la ſolita Regaglia.

8. Per la Bolla della Canonizzazione di ciaſcun Santo, acciocchè ſollecitamente, come ſi dee, ſi ſpediſca, e non ſe ne differiſca, come talora è occorſo, per un Secolo e più la ſpedizione, prima della Canonizzazione ſteſſa ſiano depoſitati da ciaſcun Poſtulatore nel Monte della Pietà, o nel Banco di S. Spirito *ſcudi ſeicento novantanove* di moneta corrente (e non più, come per avanti coſtumavaſi) da ripartirſi, come ſiegue. Al Prelato, che ſtende la Bolla *ſcudi centocinquanta*. All'Uffizio dello Scrittor Segreto, Straordinario, e per le Majuſcole, *ſcudi cento ſettantacinque*. All'Uffizio del Piombo *ſcudi ottantaſette, e bajocchi cinquanta*. Alla Segretaria de' Brevi, e per il Regiſtro *ſcudi cento ſettantaſei, e bajocchi cinquanta*. E allo Spedizioniere *ſcudi ſeſſanta*: con che a carico, ed obbligo ſuo ſia di fare qualunque altra ſpeſa, e fatica per la compita ſpedizione della Bolla, e darne al Poſtulatore una Copia colle poſtille per la Stampa.

9. Le altre ſpeſe occorrenti per la Paratura della Baſilica in Funzione sì ſolenne, Cera per l'illuminazione, e Proceſſione, Suppellettili Sagre sì per l'Altare, che per il Sommo Pontefice celebrante, e ſuoi Miniſtri alla gran Meſſa. Immagini del Santo in ſeta, e carta, Compendj della ſua Vita da diſtribuirſi, ed altre coſe a sì gran Solennità neceſſarie, e convenienti, potranno regolarſi ſecondo l'uſato nell'altre Canonizzazioni.

10. Ed affinchè quanto di ſopra intorno alle ſpeſe della ſolenne Canonizzazione ſi è preſcritto, eſattamente ſi eſeguiſca, la Sagra Congregazione de' Riti deputi Perſona di autorità, che abbia per tale affari, e abilità, e inſieme le facoltà neceſſarie ed opportune.

11. Per ultimo ſi avverte, che quantunque ai Poſtulatori, e Agenti delle Cauſe, i quali amminiſtrano il denaro di chi le promova, non ſi faccia per ora qui alcuna nuova determinazione; ma ſi faccino le coſe nello ſtato, in cui ſi trovano, e debbono trovarſi ſecondo la giuſtizia; potrà nondimeno la preſente nuova Taſſa, e Riforma ſervire di norma a chi ſomminiſtra il detto denaro da ſpenderſi nelle medeſime Cauſe, e di lume a fine di riconoſcere l'amminiſtrazione, che ſe ne fa dagli Agenti, e Poſtulatori ſteſſi, commettendo le partite del pagamento con gli Ordini di queſta nuova Taſſa, e Riforma.

Liſta delle Ricogaizioni ſotto titolo di Veſti, Regaglie, ed altre, da darſi ai ſeguenti nella ſomma, che ſi nota.

Al Maggiordomo par un Calice ſcudi ſeſſanta.

Al Meeſtro di Camera dal Papa per un Calice ſcudi ſeſſanta.

Al Segietario della Congregazione de' Sagri Riti per la *Veſte* ſcudi cinquanta, e per *Regaglia* ſcudi ecnto-cinquanta.

Al Promotore della Fede per la *Veſte* ſcudi cinquanta, e par *Regaglia* ſcudi centocinquanta.

Al Sagretario de' Brevi a' Principi pee la *Veſte* ſcudi cinquanta, e par *Regaglie* ſcudi centocinquanta,

All'Avvocato Conciſtoriale, che fa l'iſtanze oella Funzione delle Canonizzazione per la *Veſte* ſcudi cinquanta, e par *Regaglia* ſcudi trentaſette, e baj.50.

Al medeſimo per l'Oraziona, o ſia Relazione, che fa in Conciſtoro, della Vita, Virtù, a Miracoli del Beato, ſcudi cantocinquanta.

Al Primo Maeſtro di Carimonia dal Papa pet ia *Veſte* ſcudi einquenta, e per *Regaglia* ſcudi centocinquenta.

Al Sacondo Maeſtro di Cerimonie pet la *Veſte* ſcudi cinquenta, a per *Regaglia* ſcudi ceotocinquenta.

Ai Maaſtri di Cerimonie non parteeipanti, ſcudi ducentodua e baj.20. cioè ſcudi novanta per le *Veſti*, e ſcudi centododici, e baj.50. per *Regaglie*.

Agli altri Maeſtri di Cerimonie Soprannumerarj ſcudi cinquanta in tutto, da dividerſi tra di loro.

Al Sagriſta del Papa per la *Veſte* ſcudi dicidotto, e pet *Regaglia* ſcudi quarantacinque.

Ai tre Prelati Aſſiſtenti ſcudi centonovantaſei in tutto da dividerſi tta di loro, cioè ſcudi centocinquanta per le *Veſti*, e ſcudi trentaſei per *Regaglie*.

Ai cemerieri Segreti del Pape ſcudi novecento in tutto da dividerſi tra I ſoliti, cioè ſcodi quattrocentocinquanta per le *Veſti*, e ſcudi quattrocentocinquanta per *Regaglie*,

Al Maeſtro del Sagro Palazzo ſcudi trentaſette, e baj.30. per *Regaglie*.

Al Segratario dal Sagro Collegio ſcudi diciotto per *Regaglie*.

Al Procuratore Generale del Fiſco ſcudi trantaſette, e a baj.50. per *Regaglie*.

Al Commiſſario della Camere Apoſtolica ſcudi cinquanta par la *Veſte*.

Al Foriere maggiore di Palazzo ſcudi cinquanta per ia *Veſte*.

Ai Cappellani Segrati del Papa ſcudi ducentoquarantacinque in tutto, da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito, cioè ſcudi ducento par le *Veſti*, e ſcudi quarantacinque per *Regaglie*.

Agli Ajutanti di Camata dal Papa ſcudi centocinquantacinqua in tutto da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito, cioè ſcudi centoventicinqua pet le *Veſti*, e ſcudi trenta per *Regaglie*.

Ai Cappellani communi per *Regaglie* ſcudi diciotto, da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Agli Accoliti Ceroferarj per *Regaglie* ſcudi quindici in tutto, da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Ai Buſſolanti per *Regaglie* ſcudi trenta in tutto, da dividerſi tra di loro, ſacondo il ſolito.

Al Sottoſagriſta per la *Veſte* ſcudi quattordici, e pee *Regaglie* ſcudi trentacinque.

Ai Chierici di Cappella, per *Regaglie* ſcudi dodici in tutto, da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Ai Sottochierici per *Regaglie* ſcudi ſei in tutto, de dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Ai Chierici Segreti per *Regaglie* ſcudi dodici in tutto da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Al Diacono, e Suddiacono Greci per *Regaglie* ſcudi ſei in tutto.

Ai Muſici di Cappella ſcudi ſettantacinque in totto, de dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Ai Muſici Soprannumerarj ſcudi ſei in tutto, da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Ai Cuſtodi da' libri di datta Cappella ſcudi ſei in tutto.

Ai Camerieri *extra muros* per *Regaglie* ſcudi tranta in tutto, de dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Agli Scudieri per *Regaglie* ſcudi trenta in tutto, de dividerſi tra di loro, ſacnado il ſolito.

Alle Lencie Spezzate per *Regaglie* ſcudi dodici in tutto, da dividerſi tra di loro, ſecuodo il ſolito,

Agli Offiziali della Foreria ſcudi cinquantadue, e bajocchi 50. in tutto, cioè ſcudi trenta per la *Veſti*, a ſcudi ventidue, e baiocchi 50. per la *Regaglie*, da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Al Cuſtoda delle Obblazioni per *Regaglie* ſcudi dieci.

Agli Offiziali, e Serventi della Baſilica di S. Pietro per *Regaglie* ſcudi ſeſſantanove, e bajocchi 40. in tutto, da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito, dai Canonici Sagreſtani Meggiori di datta Baſilica.

Al Segretario del Cardinale Vicario pet *Regaglie* ſcudi dodici.

All'Avvocato della Cauſa per *Regaglie* ſcudi tranta.

Al Procuratore della Cauſa per *Regaglie* ſcudi tranta.

Al Sottopromotore della Feda per *Regaglie* ſcudi trenta.

Al Soſtituto della Segretaria della Congregaziona de' Sagri Riti per *Regaglie* ſcudi trenta.

Al Notaro della Congregazione de' Sagri Riti per *Regaglia* ſcudi diciotto.

Al Cuſtode di detta Congregazione pet *Regaglia* ſcudi tre.

Al Capitano de' Cavalleggieri ſcudi cinquanta.

All'altro Capitano de' Cavalleggieri ſcudi cinquanta.

Alla Guardia de' Cavalleggieri ſcudi ventidue, e bajocchi 50. in tutto, da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolitu.

Ai Trombetti da' medeſimi ſcudi tre in tutto.

Alla Guardia de' medaſimi, Tamburrini, a Pifferi, ſcudi querantanove, e bajocchi 50. da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Ai Bombardieri de' medaſimi ſcudi tre in tutto.

Ai Bombardieri di Caſtello ſcudi tre in tutto.

Al Concerto de' Tromboni di Caſtello ſcudi cinque in tutto.

Ai Trombetti, e Tamburini del Popolo Romano ſcudi tre, e bajocchi 20. in tutto, da dividarſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Ai Mazzieri del Papa per *Regaglie* ſcudi ventidue, e bajocchi 50. in tutto, da dividerſi tre di loro, ſecondo il ſolito.

Ai Curſori del Papa per *Regaglie* ſcudi ventidua, e bajocchi 58. in tutto da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Agli Oſtiarj ſcudi quindici in tutto pet *Regaglie* da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Alla Guardia del Governatore di Roma pet *Regaglia*, ſcudi venti in tutto, da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Al Cuſtode delle Catene per *Regaglie* ſcudi quindici.

Al Cuſtode della Porta Fertea per *Regaglia* ſcudi quindici.

Ai Mandatarj del Card. Vicario per *Regaglie* ſcudi dieci in tutto, da dividerſi tra di loro, ſecondo il ſolito.

Agli Scopatori Segreti, ed altra Famiglia baſſa dal Papa pet *Veſti*, e *Regaglie* ſcudi centoquarantotto, da dividarſi tra di loro, ſecondo il ſalito, e tenore della Nota, che ſi dà al Maggiordomo a tal' effetto.

Al Decano, a Palafrenieri del Papa ſcudi ſeſſanta in tutto, cioè ſcudi quindici al Decano per la *Veſte*, e ſcudi quarantacinque al medeſimo, ed a detti Palefrenieri per la *Regaglie*.

A ciaſcheduna Sala de' Cardinali della Congregazione de' Sagri Riti ſcudi due, e bajocchi 40.

Alla Sala del Segreterio di detta Congregazione ſcudo uno, e bajocchi 80. e l'iſteſſa ſomma alle Sale del Promotore della Fede, del Sagriſta, e delli due Maeſtri di Cerimonie Partecipanti.

Ed affinchè queſta nuova Taſſa, e Riforma ſia nota a tutti, e ſpecielmente a quelli, che debbono oſſervarla ſotto le pena eſpreſſe nella medaſima, Noſtro Signore coll'oracolo della ſua viva voce ha ordinato, che ſi regiſtri ne' Libri della Segretaria dalla Sagra Congragazione,

ne, e che sottoscritta, e munita del Sigillo, si pubblichi anche colle Stampa.

Questo dì 14. Aprile 1741.

Loco ✝ Sigilli.

F. Patriarcha Hierosolymitanus Secret.

De Beatificatione, & Canonizatione Sanctorum Urbanus VIII. edidit Decretum anno 1625. publicatum die 4. Aprilis, & 30. Octobris ejusdem anni, quod incipit *Sanctissimus*, in quibus prohibetur, imagines nondum a S. Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, splendoribus, & laureolis proponere, tabellasque, imagines, & luminaria ad eorum sepulchra apponere; Libros, gesta, miracula, seu revelationes continentes sine recognitione Ordinarii, qui in iis recognoscendis Theologos, aliosque pios, ac doctos viros in consilium adhibeat, & negotium instructum ad Sedem Apostolicam mittat, ejusque responsum expectet. Benedictus vero XIV. sequens mandavit decretum.

Decretum generale Sanctissimi D. N. Benedicti Papæ XIV.

Cum ex relatione eorum, quæ in Congregationibus Sac. Rituum, aut Antepræparatoriis, aut Præparatoriis proponuntur, & discutiuntur, facta Nobis pro sui muneris adimplemento tam a Congregationis Secretario, tum a Fidei Promotore, innotuerit, sæpe excitatam fuisse inter ejusdem Congregationis Consultores controversiam, an in causis Beatificationis, & Canonizationis Servorum Dei, procedentibus per viam non cultus, cum disputandum proponitur dubium super virtutibus, aut Martyrio, Testes, de auditu auditus, qui soli extant in Processu Apostolico, in linea probationis jungi possint cum Testibus de visu, qui extant in Processu Ordinario; contendentibus nonnullis, id tantum fieri posse, si Testes de auditu, qui extant in Processu Apostolico, sint de auditu a videntibus; aliisque asserentibus, id ipsum fieri debere, etiamsi Testes non sint de auditu a videntibus, sed de audito auditus, dummodo cætera alia non desint, quæ requiruntur pro conjunctione Processus Ordinarii cum Processu Apostolico, & alia etiam concurrant a Congregatione Rituum statuta, ut rite, & recte admittantur Testes de auditu, de quibus omnibus in nostro Opere *de Canonizat. Sanctor. lib. 2. cap. 42. & 5.*

Nos ad amputandam quamcumque controversiam, decernimus primo, non posse in linea probationis conjungi Testes de auditu auditus in Processu Apostolico examinatos, cum Testibus de visu, qui extant in Processu Ordinario, prædictamque conjunctionem in linea probationis competere tantum Testibus de audito a videntibus, qui sint in Processu Apostolico examinati, dummodo cætera supra indicata non desint requisita: & ex conjunctione Testium de visu examinatorum in Processu Ordinario, cum Testibus de auditu a videntibus, examinato in Processu Apostolico, propositis Dubiis super Virtutibus, aut Martyrio respondere, *constare de Virtutibus &c.* aut *constare de Martyrio*: & in progressu ad ulteriora pro obtinendo formali Beatificatione sufficere debere duo miracula, quæ ante Beatificationem patrata sint, & approbata: & pro obtinenda Canonizatione sufficere debere alia duo miracula, post Beatificationem secuta, & approbata.

Decernimus secundo loco, quod si in Processu Ordinario Testes extent de visu, & in Processu Apostolico non reperiantur, nisi Testes de auditu auditus, Testes hi de audito auditus in Processu Apostolico excepti, vim, & robur adminiculi habere valeant, modo quidem levis, modo gravis, prout eorum numerus, & qualitas exposcit, ita ut, exclusa a Postulatoribus quacumque fraudis, aut negligentiæ suspicione, ex quo factum sit, ut soli Testes de audito auditus in Processu Apostolico fuerint examinati, si, attentis numero, & qualitate Testium de visu in Processu Ordinario examinatorum, habitaque consideratione adminiculi non levis, sed gravis desumpti ex Testibus de auditu auditus in Processu Apostolico examinatis, res ad eum statum redacta sit, ut faciat fidem, & auctoritatem Viro prudenti de ea gravi judicaturo, propositis Dubiis super Virtutibus, aut Martyrio, respondere possit: *Ita constare de Virtutibus, aut ita constare de Martyrio, ut procedi possit ad ulteriora, hoc est ad discussionem Miraculorum*: Nec obtineri posse Decretum Beatificationis, nisi tria Miracula præcesserint, quæ fuerint approbata: neque demum Canonizationis Decreto locum esse debere, nisi duo alia post Beatificationem Miracula superveniant, quæ pariter fuerint approbata.

Demum tertio loco decernimus, nihil per præsens Decretum a Nobis fuisse innovatum super Dubio Virtutum, aut Martyrii, in Causis, quæ procedunt per viam casus excepti, aut in quibus, etsi procedant per viam ordinariam non cultus, soli Testes de auditu extant in Processu tum Ordinario, tum Apostolico quoad eas enim exacte observari mandamus Decretum Generale a Nobis editum *die 23. Aprilis 1741. &c.* impressum in nostro Opere *de Canonizatione Sanctorum lib. 3. cap. 3. num. 25. editionis Patavinæ, & editionis Romanæ*, quod etiam nunc confirmatur tum quoad numerum Miraculorum, tum etiam quoad cætera, quæ in dicto Decreto continentur; & in quibus statuitur, Miracula semper esse comprobanda per Testes contestes de visu, sive agatur de Causis procedentibus per viam Ordinariam de non cultu, sive per viam extraordinariam de casu excepto, & sive res sit de miraculis pro obtinenda Beatificatione, sive de aliis, quæ proponentur pro Canonizatione obtinenda. Et Secretario Congregationis Sacrorum Rituum mandamus, ut præsens nostrum Decretum inter acta Congregationis referat, ac typis edi curet, ut ad omnium notitiam deveniat.

Datum hac die 17. Julii 1754.

D. F. Card. Tamburinus Præf.

Loco ✝ Sigilli.

M. Marefuscus S. R. C. Secr.

Missa assignata festivitati Conceptionis Beatissimæ Virginis Mariæ pro Fratribus Minoribus non potest dici per annum, uti votiva, etiam in Sabbatis: S.R.C. 30. *Sept. 1679. in una Ord. Capucc.* Uti Votiva, sed dicenda est, quæ extat in fine Missalis pro varietate temporis; Vide *num.* 1258. 502

In aspersione aquæ benedictæ, quæ fit diebus Dominicis a Sacerdote alba & stola induto, sive etiam cum pluviali, immediate celebraturo Missam Conventualem, stola est aptanda ante pectus in modum Crucis, non vero ad utrumque latus pendens a collo; S.R.C. 30. *Sept.* 1649. *in una Ord. Capucc.* Ita & semper stola aptanda est in modum crucis simplici Sacerdoti alba &c. induto; *Ex Rubr. Missalis 3. & ex S. R. C. num. seq.* 503

Sacerdotes in die Cœnæ Domini Sanctissimum Corpus Christi sumpturi, possunt deferre stolam ante pectus in formam crucis accommodatam, vel a collo pendentem; S.R.C. 30. *Sept.* 1679. *in una Capucc.* Vide *num. ant.* Sacerdotes): Diaconi vero cum stola ab humero sinistro pendente; *Cærem. Episc. lib. 3. cap. 6. num. 1.* 504

Festum duplex occurrens ante octavam non privilegiatam, si est transferendum, transferri debet in diem infra octavam; S.R.C. 30. *Sept.* 1679. *in una Capucc.* Quid dicendum de semiduplici? Vide *num.* 507. 505

Regulares propter communicationem, seu participationem privilegiorum Mendicantibus, sive aliis Regularibus concessam, recitare non possunt Officia specialiter eidem Religioni concessa, ut de Corpore Christi &c. & quatenus extensio petatur, omnino quoad tempus Adventus, & Quadragesimæ non est concedenda; S.R.C. 30. *Sept.* 1679. *in una Capucc.* Propter Communicationem,) licet amplissimam; Vide *num.* 512. Vide etiam *num.* 448. & 455. 506

Cum in dominiis Imperio subjectis recitetur ex indulto Apostolico Officium proprium Sanctorum Angelorum Custodum in Dominica 1. Septembris cum octava, non est 507

de eis recitandum etiam die secunda Octobris cum Ecclesia universali; S.R.C. 30.*Sept.*1679. *in una Capuc.*

508 Festum semiduplex incidens in festo duplici infra octavam non privilegiatam transferendum est in diem immediate sequentem festo novem lectionum non impeditam, in festo semiduplici occurrente in Dominica infra octavam non privilegiatam; S.R.C. 30.*Sept.*1679. *in una Capuc.* Immo Officium in ipsomet die festo occurrens; Vid. *num. seq.* & 1096.

509 De Festo translato faciendum est Officium die immediate sequenti, etiam si adsit aliud ejusdem dignitatis festum, prius translatum; S.R.C. 30.*Sept.*1679. *in una Ord. Capuc.* De Festo translato.) Hodie procedit quando occurrerit in Dominica infra aliquam octavam (die sequenti non impedita a festo currenti,) vel in die festo, vel etiam in die quocumque infra octavam; Vide *num. ant.* & 527. 645. 665. 760. 856. 964. 1050. 1096. & 1127.

510 Translato festo, in cujus die conceditur Indulgentia, non transfertur etiam Indulgentia, S.R.C. 30.*Sept.*1679. *in una Ordinis Capuc.* Translato Festo) nempe quoad officium. Vide *num.*575. & 1188. Et hæc tantummodo fuit mens S. R.C. cum si festum transfertur, & quoad Officium, & quoad feriationem, ut transfertur festum Annunciationis B.M.V. incidens feria sexta in Parasceve, vel Sabbato Sancto, transferri etiam indulgentiam in dicto casu declaravit Sac. Cong. Indulgentiarum decreto edito 2. Julii 1614. Ex quo patet in Translatione Festi quoad officium, & feriationem, transferri etiam Indulgentiam.

511 Officium semiduplex S. Benedicti omnibus tertiis feriis per hebdomadam concessum, non potest recitari in Adventu, Quadragesimæ, & Vigiliis; S.R.C. 30.*Sept.*1679. *in una Ordinis S. Benedicti Congreg. Cassin.* Hoc decretum est generale, & ultra Adventum &c. se extendit ad feriam secundam Rogationum, & alias, etiam ad talia Officia sub ritu duplici; Vide *num.*515. *seq.* & 828.

512 Occurrente in supradicta feria tertia festo semiduplici etiam translato, vel die infra Octavas, vel duplici primæ etiam & secundæ classis, recitandum est officium de semiduplici currente de simili translato, de die infra octavas, & de duplici quocumque translato; S. R. C. 30. *Sept.*1679. *in una Ordinis S. Benedicti Congr. Cassinen.*

513 Communicatio etiam amplissima privilegiorum unius Religionis alteri facta non se extendit ad Officia Sanctorum; S.R.C. 16.*Decemb.*1679.*in una Ord.Min.de Observ.* Vide *num.*469. 505. & 828.

514 Occurrentibus eodem die tribus Officiis ejusdem ritus; quorum unum est de Ordine, aliud de Calendario Ecclesiæ universalis, & aliud de aliquo Sancto, cujus habetur Reliquia insignis in propria Ecclesia, faciendum est Officium de digniori, seu solemniori; quæ vero sunt minoris dignitatis, seu solemnitatis, transferenda sunt; S.R.C. 7.*Decemb.*1680. *in una Canon. Reg. Later.* Officium de digniori,) idest servato ordine, ut in *num.*921. Solemnium:) in paritate enim ritus, & dignitatis attendenda est etiam solemnitas apparatus; *Rur. Brev.* de Translatione Festorum *num.*6. Vide *num.*525. 510. 801. 897. & 1016.

515 Occurrentibus eodem die infra octavam Corporis Christi duobus festis duplicibus, non est de translato agendum die immediate sequenti non impedita, sed post prædictam octavam; S.R.C. 7.*Decemb.*1680.*in una Canon. Reg. Later.* Non est de translato agendum;) Nisi esset sub ritu duplicis primæ, vel secundæ classis; Vide *num.* 723.

516 Officium Commemorationis S. Augustini, quod ex privilegio fit a Congregatione Canonicorum Regularium Lateranensium semel in mense sub ritu duplici in prima die mensis, in qua festum alicujus Sancti non occurrit, fieri non potest infra octavas non privilegiatas, etiamsi aliter fieri nequeat; S. R. C. 7. *Decemb.*1680. *in una Canon. Reg. Later.*

517 An Officium prædictum Commemorationis S. Augustini fieri possit, quando habentur Officia semiduplicia translata? Responsum fuit affirmative; S. R. C. 7.*Decemb.*1680. *in una Canon. Reg. Later.* Hoc privilegium est speciale; Vide *num.*536. & 827.

518 An Officia Sanctorum, quæ de mense Decembris aliquando supersunt, fieri possint in prima die non impedita sequentis anni? Responsum fuit; Transferri posse; S.R.C. 7.*Decemb.* 1680. *in una Canon. Reg. Later.* & 27. *Sept.*1697. *in Florentina*, & 27. *Sept.*1698. *in una Ord. Capuc.* Vide postremas declarationes omnino contrarias, modo observandas, sub *num.*962. 1192. & 1310.

Officium particulare alicujus diœcesis, vel religionis, quod occurrit die vigesima quinta Februarii, est transferendum in anno bissextili ad primam diem non impeditam Officio novem lectionum (nisi esset festum Tituli, seu Patroni Ecclesiæ) ut fiat Officium Sancti Matthiæ Apostoli, & Officium S. Bartholomæi Apostoli, & S. Ludovici Regis sunt assignata Romæ diebus vigesimæ quintæ, & vigesimæ sextæ Augusti; S.R.C. 7.*Decemb.*1680. *in una Canon.Reg.Later.* Est transferendum), & alia officia sequentibus tribus diebus occurrentia; Vide *num.*530. 519

Occurrente Officio novem lectionum plurium Sanctarum Virginum & Martyrum cum alio simplici ejusdem qualitatis, pro commemoratione Simplicis servanda est antiphona *Istarum est enim*, ut in Festo SS. Perpetuæ & Felicitatis Virginum & Martyrum die septima Martii; S.R.C. 7.*Decemb.*1680. *in una Canon. Reg. Later* 520

Occurrente festo Purificationis Beatissimæ Mariæ Virginis in Dominicis Septuagesimæ, vel similibus aliis privilegiatis, ita ut illius Officium ad hoc contingat transferri, non est ad id protrahenda etiam recitatio Antiphonæ *Alma Redemptoris*, sed die 2. Februarii post completorium illa dimissa, juxta dispositionem Rubricæ, & ejusdem laudabilem observantiam in Basilica Vaticana, sumenda est antiphona *Ave Regina Cælorum*, sublatoque quolibet alio asserto difformi quarumcumque Ecclesiarum usu, sive consuetudine, ita ab omnibus, qui Breviario Romano utuntur, pariformiter servari mandavit S. R. C. 11.*Jun.*1681. *in una Urbis*, & *Orbis*, *instantibus Cæremoniarum Magistris Basilicæ Principis Apostolorum*, Transferri:) quomodo hoc festum transferendum? Vide *num.*531. & 814. Et quid faciendum de Antiphona Ave Regina Cælorum, ubi Purificationis festum celebratur cum octava? Vide *num.* 650. & 820. Hoc Decretum confirmatum fuit 10. Januarii 1693. etiamsi habeat prædictum festum octavam. Tertio confirmatum fuit 14 *Februarii* 1705. Quarto demum 4.*Aprilis* 1705. 521

Officium Angelorum Custodum occurrens cum alio duplici minori habere debet integras utrasque Vesperas, ut videtur disponere Rubrica Breviarii de concurrentia Officii sub numero secundo, & Pater Gavantus ibidem sub numero tertio; S. R. C. 1.*Mart.*1681. *in una Canon. Reg. Later.* Dispositio Rubricæ Breviarii, & Commentarii Gavanti in hac sanctione indicati comprehendit quoque festum Domini, ut præferatur omnibus aliis, & habere debeat integras utrasque Vesperas; iterum festa B.M.V. quæ anteponenda sunt omnibus Sanctis, Festa Angelorum, & Apostolorum, nec non Evangelistarum cæteris aliis, & festa illorum Sanctorum, qui in propriis locis, vel Ecclesiis solemniter celebrantur, aliis in Calendario descriptis: quæ præferentia semper intelligi debet in æquali ritu; *Rubr. Brev. de concurr. Officii* ix. Quid dicendum vero de S. Josepho, consule *num.*1149. *seqq.* Vide *etiam num.*712. 522

Dies Octavarum Assumptionis, Nativitatis, aliarumque festivitatum Beatissimæ Virginis Mariæ octavam habentium, concurrentes cum Officio duplici minori habere debent integras Vesperas, ut videtur disponere Rubrica ex ordine hujus Sacræ Congregationis ultimo posita in Officio octavæ Conceptionis, si occurrant cum S. Luciæ; S.R.C. 1.*Mart.*1681. *in una Canon. Reg. Later.* Ut videtur disponere rubrica,) ubi ait; „ Si hoc festum „ venerit in Dominica, transfertur in diem 14. & tunc „ secundæ Vesperæ erunt integræ de octava Conceptio- „ nis, cum sola commemoratione S. Luciæ „; *Rub. Brev. prop.* Vide *num. ant.* & 631. 523

Si eadem die occurrant duo Officia; quorum unum sit particulare ordinis, alterum sit descriptum in Calendario Ecclesiæ Universalis, & utrumque sine solemnitate cum eodem ritu, transferendum est Officium de Calendario, & recitandum est Officium Sancti proprii, dummodo sit antiquior ex concessione, ut supponitur: S.R.C. 1. *Mart.*1681. *in una Canon. Reg. Later.* Dummodo sit anti- 524

antiquior ex concessione.) An hæc clausula hodie sit in suo robore; Vide n.801. & 1016. Vide etiam n.513.

525 Officia concessa semel in hebdomada, ut de Conceptione B. M. Virginis in Sabbatho, vel de SS. Corpore Christi in feria quinta non impeditis ab Officio novem lectionum occurrente, seu translato, non sunt celebranda in Adventu, Quadragesima, quatuor Temporibus, & in Vigiliis; S.R.C. 1.Mart.1681. in una Canon. Reg. Later. Adde feriam secundam Rogationum, & alias, in quibus reponendum sit Officium Dominicæ; Vide num.807. & 1024.

526 Occurrente die vigesima nona Decembris in Dominica Officio S. Thomæ Cantuariensis sub ritu duplici minori, recitandum est Officium de Sancto, cum commemoratione Dominicæ, & in die trigesima Decembris recitandum Officium de die infra octavam Nativitatis; S.R.C. 12. Mart.1681. in una Canon. Reg. Lat. ad 7.dubium.

527 In processionibus SS. Sacramenti, quæ occasione quadraginta horarum fiunt per Ecclesiam, debent iidem Regulares processionaliter incedentes ante Sacramentum in occursu & transitu a latere ejusdem facere genuflexionem, dummodo in transitu videatur; S. R. C. 1.Mar.1681. in una Canon. Reg Later. Occasione quadraginta horarum:) immo & in aliis; Vide num 13. & 1264. Facere genuflexionem,) utroque genu; Vide num.1224.

528 Quod decisum fuit die 30.Sept.1679. quod de Festo translato faciendum sit Officium die immediate sequenti, non impedito, etiamsi adsit aliud ejusdem dignitatis festum prius translatum, non tamen idem intelligendum est, si adsit aliud Festum, seu Officium majoris ritus prius translatum; S.R.C. 1.Mart.1681. in una Can. Reg. Later. Modo habet locum hæc sanctio juxta ea, quæ notantur & citantur sub num.508.

529 In processionibus Candelarum, Palmarum, & similibus, quæ fiunt per Ecclesiam sine SS.Sacramento, non est pulsanda campanula ad elevationem Hostiæ in Missa privata. Quod si pulsatur, & advertatur elevatio, tunc genuflectendum est utroque genu a transeuntibus ante altare, ubi Missa celebratur, & deposito SS. Sacramento progrediendum est: similiter si alii transeant in elevatione calicis; S. R. C. 5.Mar.1681. in una Canon. Reg. Lat. Tunc genuflectendum est) Cruciferum ne confideres; Vide num.177.

530 Dies octava cujuslibet festi, quia non transfertur, excludit, & transferri facit quodlibet festum duplex, sive majus, sive minus, solisque cedit festis solemnibus primæ vel secundæ classis, nisi sit octava privilegiata, qualis est octava Epiphaniæ, de qua in Rubricis generalibus: hinc apud Franciscanos, ubi festum S. Elisabeth Reginæ Ungariæ celebratur cum octava; festum Beatæ Delphinæ occurrens in die octava, licet sit duplex majus, transferri debet in primam diem non impeditam; S.R.C. 1.Mar.1681.in una Ord.Minor. de Observ. Qualis est octava Epiphaniæ:) in qua neque de Patrono fit Officium, ut in propria rubrica; adde etiam diem octavam Corporis Christi, quæ duplicibus tantum primæ classis occurrentibus cedit locum; Vide num.723.

531 Pro Festo S. Matthiæ Apost. decisum fuit, quod in anno Bissextili propria dies sit vigesima quinta Februarii, quæ alias est vigesima quarta, ita ut si alicubi habeatur assignata dicta dies vigesima quinta pro aliquo Sancto minoris ritus & dignitatis iste sit transferendus alio anno in proxime sequentem diem non impeditam. Nunc quæritur; An idem intelligi debeat de aliis Sanctis seu Officiis occurrentibus in tribus sequentibus diebus Februarii? Responsum fuit: Affirmative; S.R.C. 1. Mar.1681. in una Canon. Reg. Lat, ad sextum Dubium; Vide num.518.

532 Festum Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, quando occurrit in Dominicis privilegiatis, nisi sit titulus Ecclesiæ, quoad Officium & Missam in sequentem diem transferendum est; S.R.C. 9. Aug.1681. in Bergomen. In sequentem diem) nisi impediente occurrente festo altioris ritus; Vide num. seqq. & 1233.

533 Dies tertia Februarii non potest assignari alicui Sancto duplici, vel semiduplici semper translato pro ejus certa, & perpetua sede, S.R.C. 9. Aug.1681. in Bergomen. Vide num. ant.

534 In nocte Nativitatis Domini non possunt dici tres Missæ privatæ immediate post decantatam, circa quod adest decretum tenoris sequentis, in Lucana, Inhærendo aliis resolutionibus circa celebrationem trium Missarum in nocte Natalis Domini alias edidit, & signanter sub die 7. Decemb. 1641 iterum declaravit S. Rit. Congreg. non esse permittendum usum introductum a nonnullis Canonicis, & Presbyteris Ecclesiæ Lucanæ, celebrandi tres Missas privatas immediate post decantatam Missam solemnem in media nocte Natalis Domini, sed omnino prohibendum; S.R.C. 22. Novemb.1681. in Lucana, & 15. Sept. 1668. in Januen. Vide num.285.

Qui habent privilegium celebrandi octavas in Qua- 535
dragesima; occurrente die infra octavam in feria quarta Cinerum, nullam debent facere commemorationem de octava neque in Laudibus, neque in Missa; S. R. C. 24. Jan.1682. in Marsicana; Vid. num. seq. Occurrente die infra octavam in feria quarta Cinerum,) similiter & in Dominica Passionis; Vide num. seq. ac 98. 537. & 1017.

In diebus infra aliquam octavam occurrentibus in 536
Quadragesima, debeat privilegiati dicere Missam conventualem de feria currente cum commemoratione octavæ, quamvis recitaverint Officium de die infra octavam; S.R.C. 24. Jan. 1682. in Marsicana. Missam Conventualem de feria.) Discordat in hoc casu Missa ab Officio, ut accidit quoque infra annum, cum Officium de aliqua Vigilia celebratur; Rub. Miss. de Vigiliis; Vide num. antec.

Cum alias Sacra Rituum Congregatio decreverit, 537
Officia Sanctorum ad libitum non esse transferenda, quando dies eorum festivitatum sunt impediti die Dominico, aut aliquo die festorum mobilium: quæsitum fuit declarari, quæ regula servanda sit, quando occurrunt eodem die cum Officiis Sanctorum Calendarii proprii, vel translatis, vel demum semel per hebdomadam, vel per mensem recitari concessis? Et Sac. eadem Congr. respondit, prædicta Officia Sanctorum ad libitum etiam duplicis occurrentia in diebus Dominicis, octavis, & natalitiis Sanctorum alicujus Religionis, vel Diœcesis ex vi Calendarii proprii a Sede Apostolica approbati, quamvis sub ritu semiduplici celebrandia, non esse transferenda, sed omitti debere. Si autem occurrant eodem die, in quo alias aliquod festum translatum poni deberet, tunc liberum fore declaravit eadem Officia ad libitum recitare, & Officium translatum alterius ad aliam diem non impeditam transferre: prout etiam omisso Officio, quod semel per hebdomadam, aut per mensem Apostolico indulto recitari concessum est, Officium ad libitum eodem die occurrens recitari posse decrevit; & ita ab omnibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, servari mandavit S. R. C. 24. Jan.1682. in Decreto generali. Diebus octavis:) intellige etiam infra octavas; Vide num.827. Quid agi possit, cum Officia ad libitum sint perpetuo impedita, consule num.491. 539. 567. & 1314.

In Officio feriæ quartæ Cinerum relinquendo com- 538
memorationem octavæ, debent privilegiati dicere Preces, Psalmos Graduales, &c. & observare omnino Rubricas dictæ feriæ quartæ Cinerum; S.R.C. 24. Jan. 1682. in Marsicana; Vide num.534. & 1309.

Si Officium ad libitum non potuerit celebrari, & 539
habuerit etiam ritum simplicem de præcepto, eo anno non omittatur, sed celebretur ritu simplici; S.R.C. 13. Jun. in una Ord. Min. de Observ.

Debent Religiosi recitare sub ritu duplici primæ clas- 540
sis, & cum octava, de Dedicatione, & de Titulari propriæ Ecclesiæ, ubi morantur: & sub eodem ritu duplici primæ classis tenentur recitare de Patrono principali loci, & de Titulari Ecclesiæ cathedralis tantum, ad octavam autem non tenentur, juxta pluries resoluta. De aliis autem Patronis minus principalibus non tenentur recitare, nisi sint descripti in Calendario Romano, vel in dictorum Religiosorum proprio. Cæterum de Officiis, quæ ab Apostolica Sede concessa sunt, vel concedentur, recitanda ad libitum a toto Clero tam Sæculari, quam Regulari in aliquo regno, provincia, diœcesi, vel loco, in quibus dicti Religiosi morantur, possunt quidem ad libitum de ipsis recitare, sed si aliquid ipsorum occurrat in die, in eorum Calendario impedita a festo novem lectionum, debeat illud omittere, & recitare de Sancto in eorum

rum Calendario occurrenta ad formam Decreti declarativi alterius Decreti de Sanctis ad libitum non transferendis, emanati die 24. Januarii 1682. quod omnino observari debet; S.R.C. 13. *Junii 1682. in una Ord. Min. de Observ.* Vide *num.* 539. 545. 1109. 1121. *&* 1210.

541 In repositione duorum, vel plurium festorum eumdem ritum habentium, & diverso die occurrentium, attendatur prioritas translationis, nisi attendenda sit major dignitas, quæ attendi debet in illis tantum festis, quæ exprimuntur in Rubricis generalibus de Translatione festorum *num.* 7. & de Concurrentia Officiorum *sub numer.* 2. ab illis verbis, *Inter festa æqualis ritus &c.* S. R. C. 13. *Jun. 1682. in una Ordin. Min. de Observ.* Festa quæ exprimuntur *in* Rubrica de Transl. Festorum, sunt de quibus loquitur, ut si plura transferenda sint, prius transferatur duplex, quam semiduplex; & inter plura duplicia, quod est magis solemne semper prius transferatur, & prius celebretur: alioquin si sint æqualia, unum ante aliud transferatur eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus; *Rub. Brev. de Transl. num.* 7. Ea vero, quæ præscribuntur de Concur. Officii, sunt: Festa Domini, quæ præferuntur omnibus aliis, Festa B. Mariæ Virginis festis omnium Sanctorum: Item Festa Angelorum & Apostolorum cæteris aliis, & Festa illorum Sanctorum, qui in propriis locis, vel Ecclesiis solemniter celebrantur, aliis in Calendario descriptis; *Rub. Brev. de Concur. Officii num.* 2. Sanctus Joseph vero habet præeminentiam super omnes Apostolos, statim post S. Joannem Baptistam; Vide *num.* 1149. *seq.*

542 Quando contingit transferri festum alicujus Sancti Confessoris a die sui obitus in diem proxime sequentem, si fiat a Capitulo de ipso, tunc in primis suis Vesperis dicitur in hymno *meruit Beatus scandere sedes*, & in reliquo Officio diei sequentis debet continuari idem versus S.R.C. 13. *Jun. 1682. in una Dubiorum*. An versus retinendus per totam octavam, Vide *num.* 751. *&* 1110.

543 Officium Defunctorum dici potest in choro separatim ab Officio diei, in diebus exceptis in Breviario pro adimplenda Testatorum voluntate; S.R.C. 12. *Aug. 1682. in Tridentina*. Diebus exceptis in Breviario, videlicet: „ Commemorationis omnium Fidelium defunctorum, „ die prima cujusque mensis non impedita festo novem „ lectionum; alioquin alia sequenti die similiter non „ impedita (dummodo sit ante tempus Paschale, in quo „ Officium Defunctorum non recitatur) Vesperæ dicendæ sunt post *Benedicamus Domino* Laudum festi, nisi „ alia sit consuetudo Ecclesiarum „. Rubr. de Officio defunctorum. Pro die vero Commemorationis omnium defunctorum. Vide *num.* 81.

544 Dies Natalitii ii omnes habendi sunt, qui licet veri non sint dies obitus, tamen ex Decreto Apostolico assignati sunt festivitati alicujus Sancti veluti sui, & veluti propria eorum sedes; S.R.C. 28. *Novemb. 1681. in Neapolitana ad primum dubium*. Dies Natalitii). Mutatur tamen in Officio Confess. versus tertius in hymno; Vide *num.* 751. Decreto Apostolico,) vel Sac. Rit. Congr. vel etiam inconsulta Congreg. pro Sanctis dumtaxat perpetuo impeditis; Vide *num.* 1090.

545 Non est revocata concessio civitati Neapolitanæ, prout asseritur, particulariter facta recitandi ad libitum Officium *Sanctæ Mariæ* Ægyptiacæ die secunda Aprilis, quamvis occurrat in festo natalitio S. Francisci de Paula, quod ob hanc caussam in aliam diem in proprio Calendario translatum fuerat. Verum si præfatum Officium S. Mariæ Ægyptiacæ eo die aliquando juxta Rubricas recitari nequeat, tunc ex ea caussa non est transferendum, sed omitti debet; S.R.C. 28. *Novemb. 1682. in Neapolitana ad 2. dubium*. Hoc decretum est generale, cum in similibus concessum sit Ordinariis diem aliam fixam statuere; Vide *num.* 1214.

546 Circa dubium Decreti sub die 24. Januar. anno 1682. emanati, in quo habetur, ut Officia Sanctorum ad libitum etiam sub ritu duplici in diebus Dominicis, & octavis occurrentia non possint transferri, sed omitti debeant, quæsitum fuit: An illa verba *in octavis* intelligi debeant de die proprio octavæ, vel de tota octava, & an de quolibet octava, vel saltem de octavis privilegiatis? S.R.C. respondit, verba illa intelligenda esse de tota octava, & de quacumque octava, 28. *Novemb. 1682. in Faventina*; *&* 30. *Maji 1699. in Ulyssiponen.* Vide *num.* 536.

Ubi habetur, quod prætermisso Officio semel in hebdomada, vel in mense ex Indulto Apostolico recitando, recitari possit Officium ad libitum eadem die occurrens; quæsitum fuit, an illud verbum *prætermisso* intelligi debeat de intermissione illius diei, quo occurrit, vel prætermittendum sit omnino intra totum illum mensem: & responsum fuit, consideranda esse verba Indulti Apostolici, eaque servanda, prout sonant; S.R.C. 28. *Novem. 1682. in Faventina ad tertium dubium*. Vide *num.* 536. 547

Quando transfertur Officium Patriarchæ S. Josephi, & Annuntiationis B.M.V. ambo secundæ classis, quocumque in contrarium non obstante, prius debet transferri, & recitari Officium de Annuntiatione, & postea de S. Josepho; S.R.C. 28. *Novemb. 1682. in Faventina*, *die 30. Jul. 1689. in Vigilien. &* 14. *Junii 1692. in Decreto generali*. 548

Nemo valeat assignare diem fixum Sanctis translatis, sine speciali decreto, & ideo Officia Sanctorum propriis die celebrentur, & si sint impedita, transferantur juxta Rubricam *de Translatione festorum*, scilicet in priorem diem non impeditam, S.R.C. 28. *Novemb. 1682. in Faventina*. Hodie vero libere agitur etiam inconsulta Congregatione. Vide *num.* 1090. 549

Regulares non possunt uti Calendario diœcesano, tenentur tamen ad recitationem Officii Patroni principalis loci, ac Titularis Ecclesiæ cathedralis, sed ad eorumdem octavas celebrandas non tenentur; S. R. C. 20. *Mart. 1683. in una Ord. Min. Observ. ad primum dubium*. Non possunt uti) exceptis proprium non habentibus; Vide *num.* 549. Sub nomine Patroni principalis loci, intelliguntur etiam Patroni regni, vel provinciæ: Vide *num.* 551. Non tenentur ad octavas.) An excludat quoque libitum, consule *num.* 557. Sub quo ritu Regulares teneantur recitare tale Officium, require *num. seqq.* 550

Regulares possunt, & debent recitare Officia ad petitionem Regum & Principum recitari concessa in aliquibus regnis, provinciis, ditionibus &c. a toto Clero tam Sæculari, quam Regulari; S. R. C. 20. *Mart. 1683. in una Ord. Min. de Observ. ad 2. dubium*. 551

Regulares tenentur celebrare sub ritu duplici primæ classis festum de Patrono principali loci, ac Titularis Ecclesiæ cathedralis, Patroni principalis regni, provinciæ, sed ad octavam non tenentur; S. R. C. 20. *Martii 1683. in una Ord. Min. de Observ.* Non tenentur ad octavam,) comprehendit etiam libitum. Vide *num.* 557. 1131. 552

In occurrentia aliquorum Officiorum, quæ recitari debent in aliquibus regnis cum propriis Calendariis Ordinis regularis, servanda est rubrica de Translatione Festorum in dispari ritu, vel dignitate; S. R. C. 20. *Martii 1683. in una Ord. Min. de Observ. ad 3. dubium* Vide *n. seq &* 540. Servanda est Rubrica de Translatione Festorum) sub *num.* 540. per extensum disposita. 553

Si Officia, quæ recitari debent in aliquibus regnis sint ejusdem ritus, & dignitatis, an sit præferendum Officium loci, Officio in proprio religionis Calendario descripto? Resolutum fuit præferendum esse Officium, quod cum majori solemnitate, & populi concursu celebratur, ad formam Rubricæ de Translatione Festorum *num.* 6. S. R. C. 20. *Martii 1683. in una Ord. Min. de Observ. ad 4. dubium*. Quid agendum cum nulla solemnitas vel concursus habeatur? Vide *num. ant.* 540. 613. *&* 1238. 554

Quando aliqua ex Officiis concessa sunt recitanda in diebus Dominicis, v. g. de B. M. V. de Mercede, de Sanctissimo Rosario, de Patrocinio B. M. V. & si quæ aliæ sunt similia; si aliqua ex dictis Dominicis impediatur aliquando ab alio Officio majoris ritus, vel dignitatis, in tali casu dictum Officium ex supra concessis, non potest transferri ad aliam Dominicam, vel ad primam diem non impeditam, sed debet omitti; S. R. C. 20. *Martii in una Ord. Min. de Observ. ad 5. dubium*. Non potest transferri.) Loquitur sanctio de Officiis non ex præcepto, sed libera concessione permissis. Vide *num.* 988. Debet omitti) nunc vero transferri; cum unumquodque ex supra expressis sit hodie mandatum ex præcepto. Vide *num.* 988. *&* 1237. 555

Quando Officium de septem doloribus B. Mariæ Virg. 556
in

in Feria *sexta* post Dominicam Passionis occurrit cum alio Officio majoris ritus, tunc eo anno debet omitti, nisi tamen alibi S.R.C. aliter in concessione indulserit; S.R.C. 20. *Mart.*1683. *in una Ord. Min. de Observ.* Eo anno debet omitti.) Hodie vero transfertur in Sabbatum sequens. Vide *num.*487.

557 Cum ex declaratione Sacræ Cong. Regulares teneantur recitare Officium de Patrono principali loci, dubitabatur, an sub ly *loci* comprehendatur etiam Patronus principalis regni, vel Provinciæ, de quo concessum est ab Apostolica Sede, ut a Clero tam Sæculari, quam Regulari in dictis locis recitetur, sed declaratum fuit comprehendi etiam dictos Patronos, si liquido constet de concessione Apostolica; S.R.C. 20. *Mart.*1683. *in una Ord. Min. de Observ.* Vide *num.*551.

558 Disponente Sacra Rit. Congr. quod Regulares ad octavas Patroni principalis non teneantur, quæsitum fuit, an ly *non teneantur* excludat etiam libitum, ita ut Regulares non possint de dicta octava recitare, si velint? Responsum fuit excludi etiam libitum, & non posse, nisi id specialiter ipsis Regularibus indultum fuerit ex vi concessionis Apostolicæ, vel Constitutionis religionis ab Apostolica Sede approbatæ; S.R.C. 20. *Mart.*1683. *in una Ord. Min. de Observ. ad* 8. *dubium*. Vide *num.*570.

559 Si urgente causa celebranda est Missa votiva infra octavam, quæ habeat Præfationem propriam, ac Communicantes: in Missa votiva debet dici præfatio conveniens, Communicantes vero de ipsa octavam, quia est proprium de illo tempore; S.R.C. 16. *Jun.*1683. *in Granaten.* Vid. *n.*563. Præfatio conveniens) idest propria illius Missæ votivæ, si habeat. Vide n.576.

560 Si altare non haberet planitiem, sed multos gradus, vel si ipsam haberet nimis latam, debet in eo apponi predella, quæ dividat altare a planitie, & Sacerdos incipiat Missam ante ipsam predellam; S.R.C. 26. *Junii* 1683. *in Granaten.*

561 SS. Sacramento exposito Gubernator civitatis, seu personam regiam repræsentans, debet habere eamdem sedem, vel scamnum, quod habet reposito SS. Sacramento; S.R.C. 16. *Junii* 1683. *in Granaten.* Eamdem Sedem;) & extra Presbyterium. Vide *num* 136.

562 Nomine Episcopi Ruremundæ quæsitum fuit a Sac. Rit. Cong. declarari, an Invitatorium, *Hodie si vocem Domini audieritis, nolite obdurare corda vestra*, tempore passionis in Quadragesima debeat cantari, sicut alia Invitatoria extra tempus Passionis, scilicet sexies integre, & ter imperfecte, hoc modo post versum: *Quadraginta annis proximus fui* &c. *Hodie si vocem Domini audieritis, nolite obdurare corda vestra*, omisso *Gloria Patri* &c. *Nolite obdurare corda vestra*, & iterum repetatur integre *Hodie si vocem Domini audieritis, nolite obdurare*? Et S.R.C. respondit, omissa *Gloria Patri* &c. & *Nolite obdurare corda vestra*, repeti debere integre Invitatorium: *Hodie si vocem Domini audieritis* &c. *Eadem* S.R.C. 4. *Jul.* 1683. *in Ruremunden.*

563 Receptio ad habitum, & ad professionem religiosam sub ea gravi numerari non potest, ut ex consuetudine cantari possit votiva Missa solemnis etiam de Spiritu Sancto in Dominicis, vel duplicibus, & hic abusus omnino est derogandus: S.R.C. 24. *Julii* 1683. *in Ruremunden.* In Dominicis, vel duplicibus.) In semiduplicibus vero possunt, sed sine Gloria, & Credo; *Rubr. Missalis, de Missis votivis.* Vide *num.*849.

564 Missæ votivæ de SS. Sacramento, vel de B. M. V. in cantu fundatæ dici non possunt in duplicibus, aliisque diebus duplicia excludentibus; sed cantari debent Missæ de festo currenti cum applicatione Sacrificii, juxta decretum editum 19. *Maji* 1614. sicque satisfieri, & benefactorum mentem impleri, non obstante quacumque consuetudine in contrarium, declaravit S. R. C. 24. *Junii* 1683. *in Ruremunden.* Cantari debent de Festo currenti.) An vero possit satisfieri, loco cantatarum, Lectis Missis; Vide *num.*1185. Vide etiam *num.*145. & 269.

565 Modus benedicendi alios, vel rem aliquam, debet esse cum manu recta, & digitis simul junctis, & extensis; S. R. C. 24. *Julii* 1683. *in Albiganen.* Vide 435.

566 Patena ad Missam in extremitate, seu ora patenæ congruentius est osculanda; S.R.C. 24. *Junii* 1683. *in Albinganen.*

In Processionibus, quæ fiunt cum interventu Capituli 567
Cathedralis, præcedentia debetur Beneficiatis ejusdem supra Parochos; S.R.C. 2. *Octob.* 1683. *in Taurinen.* Supra Parochos.) Alias, si Parochi essent de gremio Capituli. Vide n.611.

An per decretum de non transferendis, sed omit- 568
tendis Officiis Sanctorum ad libitum, quando dies eorum festivitatum sunt impediti alio Officio novem lectionum de præcepto, nempe diebus Dominicis, octavis, & Natalitiis Sanctorum &c. comprehendantur, & revocentur concessiones Officiorum ad libitum ab Apostolica Sede peculiariter factæ, & fixis diebus, qui ab eadem jam altari festo, & Officio novem lectionum in Calendario Romano erant assignati, recitandi scilicet ad libitum Officium *S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ die* 4. *Julii* Officio octavæ SS. Apostolorum Petri, & Pauli in Calendario Romano jam impedito? Sac. Rit. Con. respondit, prout alias in Neapolitana *die* 28. *Novembris* 1682. non comprehendi. Verum si prædictum Officium eo die juxta Rubricas recitari nequeat, tunc eo casu non esse transferendum, sed omitti debere; S. R. C. 2. *Octob.* 1683. *in una Dubiorum.* Ad libitum Officium S. Elisabeth.) Hodie ad diem octavam translatum est sub ritu semiduplici de præcepto; Ex Const. Innocentii XII. 29. *Januar.* 1695. Non comprehendi,) ideo hic videtur spectare generalis moderna Constitutio, quam vide *num.*1214.

Quando pro aliquo festo, vel Officio concesso re- 569
periatur ritus duplex absque expressione majoris, vel minoris, concessio intelligenda est de duplici minori etiamsi ad honorem Deiparæ facta fuerit; S.R.C. 2. *Octob.* 1683. *In Valletten*, & 20. *Nov. ejusdem anni in Lauden.*

Dum dicenda sunt Suffragia Sanctorum in locis 570
gaudentibus duobus, vel pluribus Patronis principalibus, facienda est commemoratio tantum de Patrono principaliori; S. R. C. 20. *Novemb.* 1683. *in Lauden.* Tantum de Patrono principaliori.) An hoc decretum sit præceptivum quoad exclusionem plurium patronorum. Vi. n. 1291.

Moniales Ordinariis locorum subjectæ non tenen- 571
tur recitare Officia particularia diœcesum; tenentur tamen recitare de Patrono Principali, & de Titulari Ecclesiæ Cathedralis; nec non de ejusdem Ecclesiæ Dedicationis, non vero de eorumdem festorum octavis; S.R.C. 20. *Novemb.* 1683. *in Lauden.* De Patrono principali loci) sub ritu primæ classis, Vide *num.*536. De Dedicatione) vero Ecclesiæ sub ritu secundæ classis: & an ly *non teneantur* importet necessitatem, & quid agendum de Patrono regni, vel provinciæ; Vide *num.*537. 542. *seq.*

Quando in Indultis & Decretis super concessione 572
Officiorum leguntur verba illa, *recitare posse, fieri posse*, ita intelligenda sunt, ut nihil significent præter Officia ad libitum, quibus omnino competit Decretum *die* 24. *Januar.* 1682. pro Sanctis ad libitum emanatum; S.R.C. 20. *Novemb.* 1683. *in Lauden.* Nihil significent præter Officia ad libitum) intellige, cum nondum sint acceptata; secus autem post acceptationem. Vide *num.*931. & 1058.

Vicario foraneo ratione sui Vicariatus nulla debe- 573
tur præcedentia, seu præminentia; & ad Præpositos foranenses spectat præcedentia super Vicarios foraneos in processionibus, sessionibus, & aliis actibus fieri solitis occasione synodi diœcesanæ: S.R.C. 11. *Mart.* 1684. *In Papien.* Nulla debetur præcedentia) nisi in Congregationibus casuum Conscientiæ. Vide *num* 596.

Rubrica concedit usus planetarum complicatarum 574
ante pectus Diaconis, & Subdiaconis ministrantibus in Missa solemni, in cathedralibus, & præcipuis Ecclesiis, in diebus jejuniorum cum limitatione, ut ibi; in minoribus vero Ecclesiis, ministris prædictis dat tantum usum albæ cum manipulo Subdiacono, & cum stola ac manipulo Diacono; S.R.C. 13. *Jan.* 1684. *in Angelopolitana.* In diebus jejuniorum cum limitatione, ut ibi,) videlicet excipiendæ sunt Vigiliæ Sanctorum, & Dominica tertia Adventus (etiamsi ejus Missa infra hebdomadam repetatur,) & quarta Quadragesimæ, Vigilia Nativitatis (licet in Dominica occurrerit,) Sabbatho Sancto in benedictione cerei quoad Diaconum tantum, & in Missa quoad etiam Subdiaconum, ac quatuor Temporibus Pentecostes. In Benedictione vero Candelarum, & processione possunt & debent uti planetis plicatis, vel in albis, ut super

per

pra in die Pucificationis B.Mariæ, & in Benedictione Cinerum, ac benedictione Palmarum, & processione: quam planetam Diaconus dimittit cum lecturus est Evangelium, eaque tunc super sinistrum humerum super stolam complicatur, aut ponitur aliud genus stolæ latioris in modum planctæ plicatæ, & facta communione resumit planetam, ut prius. Similiter Subdiaconus dimittit etm cum lecturus est Epistolam, quam legit in alba, & ea finita, osculataque Celebrantis manu, planetam resumit, ut prius; *Rubr. Miss. cap. 19. num. 6.*

575 In concurrensia festorum S. Antonii Patavini Confessoris, & S. Basilii Episcopi & Confessoris, quæ Panormi ex Indulto Apostolico sub ritu majori celebrantur, Vesperæ dimidiandæ sunt, & faciendum a Capitulo de sequenti cum commemoratione præcedenti; S.R.C. 17. *Junii 1684. in Panormitana.*

576 Cum SS. D. N. Innocentius Papa XI. per universam Ecclesiam celebrari præceperit Festum SS. Nominis Mariæ Dominica infra octavam Nativitatis ejusdem cum Officio & Missa propriis sub ritu duplicis majoris: quod festum jam ante ex Indulto Apostolico, nonnullis in locis, cum Indulgentiis pro Christi fidelibus Missæ solemni inter essentibus *die 17. Sept.* celebrabatur cum Officio & Missa propriis: Institutum fuit a S.R.C. declarari: *Prima: An cessare debent in dictis locis tam Officium proprium, quam festum SS. Nominis Mariæ jam antea a Sede Apostolica approbatum, ita ut idem festum dicta die 17. Sept. cum dictis Officio & Missa propriis non possit amplius recitari? Secundo: An dictæ Indulgentiæ etiam censeantur cessare: an vero intelligantur translatæ ad dictam Dominicam infra octavam B. Mariæ Virginis? Tertio: An dictum Officium & Missam pro dictis locis, aut Ordinibus Regularibus possint amplius reimprimi; ac illa posthac possint iidem uti?* Et Sac. Cong. ad dicta dubia, ut infra. *Ad primum: Cessare debere. Ad secundum: Indulgentias pariter cessare pro illa die; & pro translatione supplicandum esse Sanctissimo. Ad tertium: Non licere; Ead. S.R.C. 17. Junii 1684. annuente Innocen. XI. in sua Constitutione XVI. in fine*, quæ incipit *Nuper pro parte.* Vide *num.* aug. 579. & 1123.

577 Concurrente Sancto antiquiori Patrono civitatis cum alio Sancto recentiori pariter Patrono, nulla habenda est ratio de posterioritate patronatus, unde Vesperæ dimidiandæ sunt; S.R.C. 17. *Jun. 1684. in Panormitana.*

578 In Ecclesiis titularibus B.M.V. inter Sanctorum suffragia facienda est commemoratio de B.M.V. non obstante, quod in choro recitetur ejusdem Officium parvum; S.R.C. 18. *Jun. 1684. in una Urbis*, & 14. *Aug. 1691. in Romana Dubiorum.* Commemoratio de Beata Maria; idest *Sancta Maria* &c. ut in Breviario, licet Ecclesiæ dedicatio sub Assumptionis, Annuntiationis &c. titulo esset sacrata. Vide *num.* 662.

579 Vicario Apostolico in omnibus Ecclesiis, & Ecclesiasticis functionibus debentur tantum illæ prærogativæ, quibus gaudent Vicarii generales Episcopi, & titulus illustrissimi Vicario Apostolico non debetur; S. R. C. 12. *Aug. 1684. in Spalatana*, & *eadem die & anno in Imolen.* Vide *num.* 16. 222. & 582.

580 In festo Sanctissimi Nominis B.M.V. non est facienda commemoratio de ejusdem Nativitate, & in secundis Vesperis de Nativitate cadentibus in Sabbato, non est facienda commemoratio de prædicto Sanctissimo Nomine, S.R.C. 23. *Sept. 1684. in Decreta generali.* Non est facienda commemoratio.) Similiter in festo almæ Domus die tertia octavæ Conceptionis occurrente; ubi celebratur; *Rubr. Miss. & Brev. prop.* Vide *num.* 575.

581 In occursu non licet transferre Officium proprium ordinis, vel diœcesis causa faciendi ad libitum aliud: S.R.C. 2. *Decemb. 1684. in una Can. Reg. Lat. ad 10. dubium.* Vide *num.* 567.

582 In die infra octavam non potest fieri Officium licet occurrens de Sancto ad libitum; S.R.C. 2. *Decemb. 1684. in una Can. Reg. Lat.* Infra octavam:) intellige de quacumque octava. Vide *num.* 632.

583 Vicario generali debetur primus & dignior locus ac præcedentia super primam, & alias omnes Dignitates, & Canonicos Ecclesiæ cathedralis, tam in choro, quam in Processionibus & aliis functionibus ecclesiasticis; S.R.C. 2. *Decemb. 1684. in Meliten.* Debetur præcedentia,) intellige forsan de Vicario, qui non est de gremio, ut in *num.* 16. & 222.

Qui recitat Officium de Sancto, de quo habet insignem Reliquiam in propria Ecclesia; si celebrat eo die in alia Ecclesia, debet omittere Credo; S. R. C. 2. *Dec. 1684. in una Can. Reg. Lat.* & 10. *Jan. 1693. in una Gallia-rum.* Insignem Reliquiam) considerandam exhibet *num. seq.* 160. & 225. 584

Clerus, qui habet indultum recitandi Officia Sanctorum, quorum insignes Reliquiæ asservantur in aliena Ecclesia, quæ habet Clerum separatum, in Missa non debet dicere Credo; S R.C. 2. *Decemb. 1684. in una Can. Reg. Lat.* Vide *num. ant.* & 639. 585

In Missis votivis privatis de SS. Sacramento, & de Officio duplici, quæ celebrantur in Ecclesiis, ubi adest Sacramentum expositum occasione quadraginta Horarum, non dicitur Credo, nisi aliter competat Missæ Officii duplicis de die; S.R.C. 2. *Decemb. 1684. in una Reg. Can. Lat.* Non dicitur Credo,) neque Hymnus Angelicus, etiam tempore Paschali; *Rubr. Miss. cap. 8. num. 4.* 586

In Missa privata de Sancto duplici, vel semiduplici, de quo tali die fit Officium, potest quidem fieri commemoratio de SS. Sacramento exposito occasione quadraginta Horarum, sed omittenda in festis primæ & secundæ classis; S. R. C. 2. *Decemb. 1684. in una Can. Reg. Lat.* Occasione quadraginta Horarum.) An id intelligatur etiam in aliis expositionibus, Vide *num.* 1222. 587

Durante expositione Sanctissimi Sacramenti occasione quadraginta Horarum, regulariter celebrari non potest Missa privata de Requiem, licet occurrat Officium hujusmodi Missas admittens; neque cantari potest Missa defunctorum pro adimplenda mente testatoris, sive anniversario satisfaciendo; S.R.C. 2. *Decemb. 1684. in una Can. Reg. Lat.* Occasione quadraginta Horarum.) Adde etiam pro publica causa, licet Sacramentum sit inclusum in pyxide. Vide *num.* 1223. 588

In Missa privata de festo semiduplici, simplici, seu votiva, vel de infra octavam, sive de feria non privilegiata, potest in penultimo loco dici collecta pro particulari defuncto, puta; *Inclina*, vel *Deus qui nos patrem &c.* & similia, sed ob id non est omittenda ulla ex collectis pro tempore assignatis, puta: *A cunctis*, vel *Ecclesiæ* S. *R.C. 2. Decemb. 1684. in una Can. Reg. Lat.* Pro particulari defuncto.) Quoad defunctos generali, require *num.* 557. 589

Qui in Sabbato infra aliquam octavam B.M.V. recitat Officium de aliquo Sancto, eo die occurrente, volens celebrare Missam votivam de B.M.V. tenetur quidem dicere Missam festivam cum Gloria, sed sine Credo; S.R.C. 5. *Decemb. 1684. in una Can. Reg. Lat.* Cum Gloria, sed sine Credo.) Extra Sabbatum omittitur etiam Gloria. Vide *num. seq.* & 67. 590

Qui in Sabbato recitat Officium de B.M.V. volens celebrare Missam votivam de aliquo Sancto, non debet dicere Gloria, neque Præfationem B.M.V. sed communem; S.R.C. 2. *Decemb. 1684. in una Can. Reg. Lat.* Vide *num. ant.* Præfationem ... communem) vel de octava, si non habeat propriam, Vide *num. ant.* 67. & 850. 591

In Ecclesiis B.M.V. dicatis, seu aliis Sanctis, ubi adest immemorabilis consuetudo cantandi Missam votivam de B.M.V. singulis Sabbatis, licite continuari potest, etiamsi occurrat officium duplex, dummodo non committatur suo tempore Missæ conventualis: S.R.C. 2. *Decemb. 1684. in una Can. Reg. Lat.* Missam Votivam) post Nonam; *Rub. Miss. cap. 15. num. 4.* Continuari potest.) Qui vero dies excipiendi sunt: Vide *num.* 264. 592

Non est omittenda una ex assignatis orationibus in Missa, veluti tertia *A cunctis*, si secunda esset de Festo simplici ut ejus loco dicatur oratio imperata, veluti *Deus refugium*; sed post tertiam Orationem *A cunctis* potest & imperata dici, cum in Missa de semiduplici, vel simplici, vel votiva, non sint necessario dicendæ collectæ impares, puta tres, quinque vel septem; S.R.C. 2. *Decemb. 1684. in una Can. Reg. Lat.* Non sunt necessario dicendæ collectæ imperæ.) An id faciendum in Missa defunctorum, consule *num.* 1102. 593

In Exequiis post absolutionem, quæ fit super cadaver 594

in

in die obitus, vel supra tumulum in die anniversario, dicto *Requiescant in pace*, subjungi debet: *Anima ejus & animæ omnium Fidelium defunctorum per misericordiam Dei requiescant in pace*: sed super lecticam, seu castrum doloris in commemoratione omnium Fidelium defunctorum, nihil est superaddendum; S.R.C. 2. *Decemb.* 1684. *in una Can. Reg. Lat.* Vide *num.* 686. Hoc decretum quoad secundam partem habet locum quotiescumque celebratur Offic. pro omnibus Defunctis.

595 In Missa Patroni minus principalis non debet dici Credo, & Particulam Patroni intelligendam esse de Patrono principali tantum, nec posse extendi ad minus principales statuit S.R.C. 2. *Decemb.* 1684. *in Beneventana*, & 15. *Sept.* 1691. *in Lycien.* Non debet dici Credo;) Nec potest suffragari consuetudo contraria. Vide *num.* 1190.

596 Si festum SS. Nominis B. M. V. quod sub ritu duplici majori celebrari debet Dominica infra octavam Nativitatis ejusdem, occurrerit in die octava dictæ Nativitatis; Officium erit de dicto Sanctissimo Nomine, omissa in utriusque Vesperis & Laudibus commemoratione de prædicta octava Nativitatis; S.R.C. 15. *Sept.* 1685. *in uno Officii Nominis B.M.V. Innocen. XI. annuente* 24. *Ejusdem.* Officium erit de dicto SS. Nomine,) ob speciale privilegium. Vide *num.* 730. Vide etiam 579.

597 Vicarii foranei in functionibus ecclesiasticis, nimirum Missis, Vesperis, & processionibus, sessionibus locorum, aliisque similibus, non debent præcedere Archipresbyteris, aliisque Curatis Parochialium. In Congregationibus vero casuum conscientiæ, quæ solent fieri, debent præcedere supra omnes, etiam Archipresbyteros; S.R.C. 10. *Febr.* 1685. *In Imolen.* Vide *num.* 572.

598 Præceptum, quod in nocte Nativitatis Domini post Missam decantatam non possint successive aliæ duæ Missæ celebrari, nec Communio exhiberi Eucharistica fidelibus deposcentibus, ligat etiam omnes Regulares tum Ordinis Mendicantium, tum etiam Societatis Jesu, tum omnes cujuscumque alterius Instituti, etiam speciali mentione nominandi. Neque possunt excipi in Ecclesia confessiones, maxime mulierum, durante tempore nocturno sed expectandum est, ut illucescat aurora tam pro confessionibus mulierum excipiendis, quam pro Eucharistia ministranda fidelibus utriusque sexus; S.R.C. 23. *Mar.* 1685. *in Senen.* & 15. *Sept.* 1686. *In Calaguritana.* Vide *num.* 285.

599 Reliquiæ Sanctorum, quæ deferuntur in processionibus per civitates & oppida, non debent deferri sub baldacchino; S.R.C. 23. *Mart.* 1685. *In Calaguritana.* Vide *n.* 855.

600 Anniversaria, sive Missæ quotidianæ cantatæ de Requiem, relictæ ex dispositione Testatorum, pro certis diebus, iisque impeditis die Dominico, seu alio festo de præcepto, cantari possunt in diebus subsequentibus, seu antecedentibus, in quibus occurrunt Officia de festo duplici majori, non tamen de præcepto, præcipue de Sanctis proprii Ordinis, non relicta tamen Missa in cantu de festo duplici minori occurrente, quatenus adsit onus cantandi; S.R.C. 4. *Maii* 1686. *in una Can. Reg. Lat.* Diebus subsequentibus, seu antecedentibus: sed satius est prævenire. Vide *num.* 19.

601 Cum primum accipitur nuncium de obitu in loco dissito alicujus de gremio, potest statim cantari Missa de Requiem, ut in die obitus pro ejus anima in festo duplici majori, vel minori, non tamen de præcepto, ut citius suffragetur animæ defuncti, non relicta tamen in cantu de festo duplici minori occurrente, quatenus adsit obligatio cantandi; S.R.C. 4. *Maii* 1636. *in una Can. Reg. Lat.* De præcepto) audiendi sacrum, & abstinendi ab operibus servilibus. Vide *num.* 1299.

602 In anniversario translato ob festum de præcepto non variari debet oratio: *Cujus Anniversarium depositionis diem commemoramus*; sed recitanda prout in Missali; S. R. C. 4. *Maii* 1686. *in una Can. Reg. Lat.* Vide *num.* 19. & 1299.

603 Si festum Exaltationis SS. Crucis occurrat in Dominica infra octavam Nativitatis B.M.V., in qua celebrandum est festum Sanctissimi Nominis B.M.V. tunc Officium Nominis B. M. V. transferendum est ad primam diem festo novem lectionum non impeditam; S. R. C. 24. *Jul.* 1686. *in uno Dubiorum.* Vide *num.* 795.

604 Quando in Missa solemni concionator post salutationem Angelicam, salutat ministros altaris, seu facit reverentiam, non est incongruum si Ministri altaris, & ipse Celebrans correspondeant salutationi concionatoris discooperiendo caput; S.R.C. 20. *Jul.* 1686. *in Angelopolitana.* Salutationem angelicam,) quæ semper dicitur etiam Tempore Paschali, non vero Regina cœli; *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 22. *num.* 5. Vide etiam *num.* 628.

605 In Natali Domini in tribus Missis post sumptionem sanguinis, eundo & redeundo in medium altaris, non est facienda genuflexio, vertendo se Celebrans ad *Dominus vobiscum*, & ad dandam benedictionem debet renes vertere ad altare, licet species vini non sint exsiccatæ in calice; & serventur rubricæ Missalis Romani de ritibus servandis in celebratione Missarum 11. & 12. a.a. S.R.C. 20. *Jul.* 1686. *in Angelopolitana.* Serventur rubricæ Missalis,) in quibus nullam genuflexionem faciendam esse præscribitur; *Rub. prop.* Vide *num.* 706.

606 In concurrentia plurimorum Officiorum æqualis ritus, sive Martyrum, vel Confessorum, aut Virginum, vel Viduarum, minime attenditur dignitati eorum, sed præferenda sunt festa posteriorum, si celebrentur pompa solemniori, aut sint ex istis festis, quæ celebrantur in propriis locis, & Ecclesiis: & hoc juxta verba Rubricæ de concur. Officii *tit.* 15. *num.* 1. *inter festa æqualis ritus* &c. S. R. C. 20. *Jul.* 1636. *in Tridentina.* Juxta verba rubricæ.) Vide *num.* 521.

607 In die commemorationis omnium Fidelium defunctorum, potest fieri Officium de festo duplici minori, sed Missæ privatæ sunt celebrandæ de *Requiem.* S. R. C. 5. *Oct.* 1686. *in una Urbis*, & 27. *Sept.* 1698. *in una S. Germani Montis Cassini.* De duplici minori) etiam translato. Vide *num.* 732. Missæ privatæ). Quid de conventuali statuatur. Vide *num.* 44.

608 Vicario generali in functionibus ecclesiasticis, in choro, processionibus, synodo, & aliis actibus publicis, & privatis competit præcedentia supra Capitulum Cathedralis; S.R.C. 13. *Mart.* 1688. *in Lauden.* Competit præcedentia supra Capitulum,) cum restrictione vero, ut in *num.* 16. & 222.

609 Proposito dubio, an Declarationes Alexandri VII. & Clementis IX. sibi locum vindicarent etiam in diebus Dominicis, & infra octavas Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, & Corporis Christi, aliisque anni diebus, quibus, licet a festo duplici non impediantur, adhuc tamen Missæ defunctorum juxta ritum Ecclesiæ celebrari nequeunt, quatenus nimirum Missæ, quas iisdem diebus celebrare licet, servata cæteroquin Privilegiatorum forma, ad Altaria privilegiata celebrarentur. Et responsum fuit; Prædictorum Pontificum declarationes pro omnibus diebus, quibus juxta Rubricas Missæ defunctorum celebrari non possunt, intelligendas esse. S.R.C. 3. *Aprilis* 1688. *In decreto generali ab Innocentio XI. confirmato per Breve, quod incipit*: Alias postquam, *datum die* 4. *Maii* 1688.

610 Festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ præferri debet festo Dedicationis Ecclesiæ, & habere integras secundas Vesperas cum commemoratione tantum sequentis. In festo autem Dedicationis Vesperæ sunt dimidiendæ, & a Capitulo debet fieri de Sanctis Patronis cum commemoratione Dedicationis, ut in utroque casu præscribitur in Rubrica de Concurrentia numero 2. versu *Inter festa.* Ita pariter infra octavas dictorum Festorum, nempe S. Joannis Baptistæ, & Dedicationis &c. faciendum est officium de octava S. Joannis Baptistæ cum comm. octavarum Dedicationis, & SS. Patronorum, seu Titularium Ecclesiæ, ut in tabella de Concurrentia *num.* 7. & Gavantus in Rubrica *sect.* 3. *cap.* 8. *num.* 6. S. R. C. 21. *Aug.* 1688. *in Aquilejensi.* Festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ præferri debet festo Dedicationis.) An alia duplicia primæ classis habeant locum a Dedicatione Ecclesiæ, & quid de octava omnium Sanctorum in concursu octavæ Dedicationis, consule *num.* 659. 919. & 1253. Gavant. in Rubrica *sect.* 3. *cap.* 8. *num.* 6. ubi legitur: *In eadem vero classe attende personas hoc ordine, Christum, Beatam Virginem, Angelos, S. Joannem Baptistam, Apostolos, & alios juxta ordinem Litaniarum, & Rubricarum.* De Concurrentia Officii *num.* 1. & *cæteris paribus dignior est ea Octa-*

ne, quam celebrat universalis Ecclesia; Gavant. l.c.

611 Occurrente diu octava Dedicationis cum festo Visitationis Beatæ Mariæ Virginis, faciendum est officium de octava, translato officio Visitationis. S.R.C. 21. *Augusti 1683. in Aquilejen.* Faciendum est officium de octava,) quæ non cedit, nisi duplicibus primæ, vel secundæ classis. Vide *num.*652. *&* 660.

612 Quando Parochi non sunt de gremio Capituli, præcedentia debetur Beneficiatis supra Parochos, secus vero si Parochi habent stallum in choro, & sunt de gremio illius Capituli. S.R.C. 22. *Aug.*1688. *in Bituntina.* Vide *num.*566.

613 Occurrente festo S. Marci die Dominica, in Missa Rogationum non dicitur *Credo*, quia est Missa ferialis. S.R.C. 27. *Sept.*1688. *in Mutinen.* Die Dominico.) Adde etiam intra octavam Paschatis. Vide *num.*700.

614 Occurrente eadem die festo novem lectionum Kalendarii particularis cum altero festo Kalendarii universalis, quæ tamen sint ejusdem ritus, prius recitari debet de festo Kalendarii particularis, & postea universalis. S.R.C. 22. *Januar.*1689. *in Senogallien.* Ejusdem Ritus,) dignitatis, & solemnitatis. Vide *num.*551.

615 Quando occasione belli contra Turcas dicitur Collecta, vel Missa contra Paganos, non potest mutari nomen Paganorum, dicendo Turcarum, vel Hæreticorum. S.R.C. 30. *Jul.*1689. *& ante 4. Aprilis* 1686. *in Egitanien.*

616 Canonici Sæculares, quamvis possessione canonicatus posteriores, ubi præbendæ non sunt distinctæ, semper & ubique præferendi sunt Canonicis inferioris ordinis, etiam possessione canonicatus anterioribus, non obstante immemorabili consuetudine, quam abusum imprescriptibilem esse declaravit S.R.C. 30 *Jul.*1683. *in Sutrina.* Secus, ubi præbendæ sint adductæ. Vide *num.*265.

617 Vicario generali quotidiano habitu induto, sive si sit Protonotarius cum rocchetto, & mantelletto, danda est præcedentia semper & ubique super omnes Dignitates, & Canonicos sacris vestibus non indutos. S.R.C. 30. *Jul.*1686. *in Nolana.* Semper & ubique:) servatis vero illa, quæ in *num.*16. *&* 622.

618 In Missis votivis B. M. V. quæ recitantur in Sabbato, dicitur *Gloria in excelsis Deo*, etiamsi non fiat Officium de eodem. S.R.C. 30. *Jan.*1689. *in una Ord. Capuc.*

619 In processione solemni SS. Corporis Christi, quando processio sistit, Sacerdos celebrans, Subdiaconus, & Diaconus non debent sedere, neque in scamno, neque in sedibus, etiamsi deferantur ad ornatum tantum. S.R.C. 21. *Jan.*1690. *in Hispalen.* Quando Processio sistit,) præcipue propter longitudinem; tunc in aliqua Ecclesia poterit super Altare deponere SS. Sacramentum, & aliquantulum quiescere, & ibidem; antequam discedat, thurificare Sacramentum, & orationem de eodem cantare: quod tamen non passim in singulis Ecclesiis, vel ad singulas Altaria, quæ forsitan per viam constructa, & ornata reperiuntur, faciendum est, sed semel tantum, vel iterum; *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 33. *num.* 22.

620 In Sabbato Sancto etiamsi occurrat festum Annuntiationis B. M. V. celebratio Missarum privatarum omnino prohibetur in quibuscumque Ecclesiis, & Oratoriis, tam publicis, quam privatis, non obstante quacumque contraria consuetudine, sed unica tantum Missa conventualis una cum Officio ejusdem Sabbati Sancti celebretur. S.R.C. 11. *Febr.*1690. *approbante Alex. VII.* In Oratoriis tam publicis, quam privatis:) etiam nobilium laicorum; quæ proscriptio quoad Oratoria privata, se extendit ad diem primam Paschatis, Pentecostes, Nativitatis Domini, & alios solemniores dies, quos inter etiam enumerentur dies Epiphaniæ, & Ascensionis Domini, Annuntiationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Omnium Sanctorum, nec non SS. Apostolorum Petri & Pauli, ac Titularis Ecclesiæ loci. Jus erigendi oratoria privata privative habet solus Papa arbitrio Episcopi propriæ Diœcesis duraturum; Constit. Bened. XIV. 2. Junii 1751. quæ incipit *Magno animi nostri mærore.* Et hoc non licere etiam Regularibus cujuscumque Ordinis, Instituti, Congregationis, etiam Societatis Jesu, aut etiam cujuscumque Ordinis Militaris etiam S. Joannis Hierosolymitani, aut aliis quibuscumque Sacerdotibus, etiamsi Episcopi essent, addita Regularibus prohibitione, pro cujus obedientia Episcopi etiam per censuras operam dare tenentur, ne in privatis Regularium cellis sive cubiculis erigatur Altare pro Missa celebranda, remota etiam consuetudine immemorabili. Episcopis autem & his majoribus Prælatis, etiamsi Cardinalatus dignitate fulgentibus, licet ex privilegio in corpore juris clauso possint altare erigere, tamen quocumque titulo suffragante, nullo modo licet extra domum propriæ habitationis, in domibus laicis, tam in sua, quam in aliena Diœcesi, celebrare, seu celebrare facere; quæ prohibitio intelligenda non est de domibus etiam laicis, in quibus dicti Episcopi forte, occasione visitationis, vel itineris, hospitio excipiuntur in casibus a jure permissis, vel de speciali Sedis Apostolicæ licentia absentes a domo propriæ habitationis, Clemens XI. 15. Decemb. 1703. Innocent. XIII. 13. Maii 1723. in Const. quæ incipit *Apostolici ministerii* confirmata a Benedicto XIII. 17. Sept. 1724. in alia, quæ incipit *In supremo* 23. Sept. 1724. Vide *num. seq.* 638. 671. *&* 1248.

621 Si festum SS. Annuntiationis Mariæ occurrat in feria sexta in Parasceve, vel in Sabbato Sancto, transferatur una cum præcepto audiendi Missam, & vacandi ab operibus servilibus ad feriam secundam post Dominicam in Albis, utique quocumque alio festo impeditam; ita ut eadem feria, prædicto casu veniente, perpetuis futuris temporibus pro sede propria & fixa, memorato festo Annuntiationis assignata & stabilita intelligatur; & in illa eo prorsus modo & forma præfatum festum quoad Officium & Missam celebretur, quibus propria die vigesima quinta Martii in Kalendario Romano appositum celebraretur; protractis ad aliam diem non impeditam juxta Rubricam Breviarii Romani omnibus aliis festis in eadem feria occurrentibus, quæ non sint altioris ritus. S.R.C. 11. *Februarii*, *&* 11. *Martii* 1690. *approbante Alex. VIII. & Clem. XI.* 15. *Mart.* 1610. *Constit. quæ incipit* Italice; *Occorrendo nel Venerdì Santo.* Eo prorsus modo, & forma;) servatis iis, quæ ad Paschale tempus conveniunt; *Rubr. Miss. & Brev. prop.* Vide attente recens decretum sub *num.*1213.

622 In Patronorum, seu Protectorum præcedentia servandus est ordo hierarchiæ ecclesiasticæ, & inter ordinem hierarchicum attendenda est anterioritas in electione. S.R.C. 11. *Mart.*1690. *in Lycien.* Vide *num.* 521. *&* 571.

623 In Ecclesiis titularibus sub invocatione S. M. Angelorum (apud Minores S. Francisci) Officium cum Missa faciendum est ut in festis S. M. ad Nives, sed Lectiones secundi Nocturni sumendæ sunt a secundo nocturno diei Nativitatis ejusdem B. V. mutato verbo *Natali* in verbum *Festivitatis*. S.R.C. 10. *Jun.*1690. *in una Ord. Min. de Observ.* Apud Minores S. Francisci) & Capuccinos; an apud alios. Vide *num.*243. *&* 1234. Mutato verbo Natali in Festivitate) ad primam lectionem secundi nocturni, nisi dicitur: *Tanta Virginis illustrata Festivitate*; *Brev. Roman. de die Nativitatis Beatæ Mariæ.*

624 Non licet aliquid ex devotione, seu auctoritate privata miscere, mutare, vel apponere inter ea, quæ integrant Officia cujusvis diei, quia in Officiis Sanctorum nihil est addendum, vel immutandum, nisi a Sede Apostolica concessum fuerit. S.R.C. 10. *Jun.*1690. *in una Ord. S. Benedicti* Hoc decretum est conforme Bullæ S. Pii V. quæ incipit *Quod a nobis*, data Romæ septimo Idus Julii 1568. Vide *num.*630.

625 In processionibus, in quibus defertur Sanctissimum Sacramentum, vel Lignum Crucis, tam Clerus, quam Sacerdotes detecto capite incedere debent: in aliis vero processionibus, in quibus deferuntur Reliquiæ, vel Statuæ Sanctorum, tunc Sæculares, & Ecclesiastici, qui eas deferunt, detecto capite, nisi vero Clerici possunt incedere tecto capite cum bireto: quando vero non gestantur Reliquiæ, Magistratus ad instar Cleri potest incedere capite cooperto. S.R.C. 18. *Jan.*1690. *vel* 2. *Sept. in Cajetana.* Lignum Crucis) majori solemnitate, quam aliæ Reliquiæ in processionibus deferendum. Vide *num.*1271.

626 Festa Sanctorum celebranda sunt eo die, quo cadunt. Verum si incidat in diem impeditam, transferenda sunt in alteram diem non impeditam juxta Rubricas Breviarii Romani; neque immutari possunt de licentia Ordinariorum, ut pluries decrevit S.R.C. 2. *Sept.*1690. *in Panormitana.*

mitana: Et ſignanter 24. *Novemb.* 1620. *in Alben.* & 20. *Novemb.* 1631. *in Toletana*, *necnon* 3. *Decemb.* 1630. *in Syracuſana*. Juxta Rubricas Breviarii:) videlicet de Tranſlatione Feſtorum, ſervato ordine ut in *num.* 521. Nec immutari poſſunt,) niſi ſint perpetuo impedita. Vide *num.* 1195.

627 Vicario generali numquam competit præcedentia ſuper Canonicos ſacris veſtibus indutos, neque in choro, neque in proceſſionibus, nec competit uſus ſacrarum veſtium, niſi ſit de gremio Capituli, & eo caſu ſtare debet in loco ſuæ receptionis, juxta alias reſoluta. S.R.C. 2. *Decemb.* 1690. *in Adjacen.* Vide *num.* 16. & 202.

628 Etſi ſecundum regulas Breviarii Romani, cum plura feſta æqualis ritus transferenda ſunt, unum ante aliud transferri debeat eo ordine, quo erunt celebranda propriis diebus: attamen quia anno 1690. ſpecialis prærogativa conceſſa fuit tranſlationi feſti Annuntiationis Mariæ incidentis in feriam vi. Paraſceve, vel Sabbatum Sanctum: idcirco ob ſpecialem reverentiam Dominicæ Incarnationis hoc ſpeciali privilegio decoratur idem feſtum Annuntiationis, nimirum ut quotieſcumque contigerit Feſtum prædictum, etiam quoad ſolum Officium, poſt octavam Paſchæ transferri, idem cæteris ſemper feſtis æqualis ritus præponatur, licet temporis ordine ſit in Kalendario poſterius illius. S.R.C. 14. *Jan.* 1691. *in Decreto generali*. Reſolutiones quamplurimæ de hac Annuntiationis ſolemnitate. Vide ſub *num.* 610.

629 Concionator abſente Epiſcopo debet prius ſalutare Canonicos Cathedralis in apparatu chorali capitulariter ſedentes, & deinde Gubernatorem ſæcularem Civitatis. S. R. C. 11. *Aug.* 1691. *in Vercellen. Salutationis*. Vide *num.* 603.

630 Officia Sanctorum ratione Corporis, ſeu inſignis Reliquiæ recitanda, intelligi debent de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano deſcriptis, & dummodo conſtet de identitate corporis, ſeu reliquiæ inſignis ejuſmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano deſcriptus. De cæteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non deſcriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit ſpecialiter conceſſum, Officia recitari, & Miſſæ celebrari non debent, non obſtante quod ipſorum corpora, vel inſignes reliquiæ in Eccleſia aſſerventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis, debita fidelium veneratio (prout hactenus ſervatum eſt) exhibeatur, ſed abſque Officio & Miſſa, ſub pœnis de non ſatisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliiſque in Conſtitutione S. Pii V. contentis. S. R. C. 11. *Aug.* 1691. *in Decreto generali approbante Innocen. XII.* 19. *Octob. ejuſdem anni*, *in decreto, quod incipit* Cum Sacra Rituum Congregatio, & *Clem. XI. die* 29. *Sept.* 1714. *Conſtit. quæ incipit* Cum occaſione Miſſalis. Vide *num.* 262. & 215 Vide etiam *num.* 1223. In Conſtitutione S. Pii V., quæ incipit *Quod a nobis*, die 9. Julii 1568. edita.

631 Sanctorum Officia, conceſſiones, lectiones, orationes, antiphonæ, & reſponſoria, aliaque hujuſmodi, impoſterum a Typographo Camerali dumtaxat imprimantur: & inhibetur omnibus impreſſoribus, ſeu typographis tam in Urbe, quam extra, ubivis locorum, dicta Officia imprimere, niſi facultate in ſcriptis accepta ab inquiſitoribus hæreticæ pravitatis, ſi inibi fuerint, ſin minus a locorum Ordinariis, qui quidem facultatem hujuſmodi non prius concedant, quam originale ſcriptum S. Congregationis, vel exemplar Typographi Cameralis authenticum manu Secretarii ipſius Sacræ Congregationis, & ſigillo obſignatum ipſis exhibeatur, quod exemplar in nihilo prorſus immutetur, nihilque in eo additum, ſive detractum in eo imprimi debeat. S.R.C. 11. *Aug.* 1691. *approbante Clemen. XII. die* 19. *Octob. ejuſdem anni*. Vide *num.* 623.

632 Quæcumque dies octava B.M.V. debet habere integras utraſque Veſperas in concurrentia cum quocumque Officio duplici minori. S.R.C. 11. *Aug.* 1691. *in Romana Dubiorum*. Vide *num.* 522.

633 Officia ad libitum occurrentia infra octavas non privilegiatas, etiam particulares, & propriæ Religionis, omittenda. S.R.C. 11 *Aug.* 1691. *in Romana Dubiorum*. Vide *num.* 580.

634 In feria vi. poſt octavam Aſcenſionis poteſt fieri de feſto ſemiduplici tranſlato. S.R.C. 11 *Aug.* 1691. *in Romana Dubiorum*. De feſto ſemiduplici tranſlato.) An commemoratio Feriæ in Miſſa facienda. Vid. *num.* 818.

Canonici ſemper, & quandocumque tenentur in Miſſis ſolemnibus, & conventualibus, quæ a Dignitatibus, & ab ipſis cantantur per gyrum, præcipue in diebus feſtis ex obligatione capitulari, aſſiſtere ſibimetipſis gradatim in miniſterio Subdiaconi & Diaconi, nec poſſunt ſubſtituere alios ſimplices Sacerdotes non de gremio Capituli ad exercendum officium Subdiaconi & Diaconi in hujuſmodi ſolemnium Miſſarum celebrationibus, etiam aſſiſtente Epiſcopo, non obſtante quacumque contraria conſuetudine. S.R.C. 15. *Sept.*, & 15. *Decemb.* 1691. *in Sarnen.* & *poſten* 14. *Jun.* 1692. *in una Bituntina*. In Miniſterio Diaconi, & Subdiaconi) Canonico Pœnitentiario ſemper excepto. Vide *num.* 483. 635

A die 17. Decembris incluſive, uſque ad Vigiliam Nativitatis Domini excluſive fieri poteſt quodcumque Officium duplex, vel ſemiduplex, occurrens, vel tranſlatum, ſed in utriſque Veſperis pro commemoratione feriæ dicuntur antiphonæ majores tunc occurrentes. S.R.C. 17. *Maii* 1692. *in Florentina*, & *prius* 5. *Mar.* 1664. *in Neapolitana*. Antiphonæ majores,) quæ etiam in feſtis primæ claſſis non omittuntur, & ſemper, etiam in rito ſemiduplici, duplicantur. *Rub. Brev. prop.* Vide *num.* 79. 636

Licitum eſt Epiſcopo incedere cum mitra, quando defert Reliquiam Ligni Sanctiſſimæ Crucis in proceſſionibus. S.R.C. 14. *Jun.* 1692. *in Maceraten.* Reliquiam SS. Crucis) ſub baldachino deferri, incenſantibus duobus thuriferariis, concedit S.R.C. *num.* 1237. Clerus vero & populus detectis capitibus incedant. Vide *num.* 624. 637

Ubi celebratur feſtum SS. Gabrielis, vel Raphaelis Archangeli, ad octavam benedictionem dicatur, *Cujus feſtum colimus*, non vero *quorum feſtum &c.* S. R. C. 13. *Sept.* 1692. *in Hiſpalen.* 638

Si feſtum S. Joſeph occurrat in feria v. majoris hebdomadæ, ejus Officium tranſmittendum erit ad aliam diem juxta Rubricas Breviarii Romani, & Decreta S. Congregationis; cæterum præceptum audiendi Miſſam, & vacandi ab operibus ſervilibus non erit transferendum, ſed ſervandum in prædicta feria v. adeoque per Ordinarios locum accurate providendum, ut eo die aliquæ ſaltem Miſſæ privatæ ante celebrationem ſolitæ Miſſæ conventualis celebrandæ pro præcepti adimplemento non deſint: ſed tamen propterea antiquus mos communionis Clerici in Miſſa ſolemni illius diei, quo Eccleſia SS. Eucheriſtiæ Sacramenti inſtitutionem, & memoriam recolit, ſumma religione hactenus retentus, nullatenus omittatur. S. R. C. 13 *Sept.* 1660. *Innoc. XII. in ſuo Bullario confirmante*, *Conſt. quæ incipit* Cum anno. Decreta Sacræ Congregationis) ſub *num.* 620. & 627. Ac idem prorſus agendum de feſto Annuntiationis. Vide *num.* 619. & 641. 639

Si Officium & Miſſa de aliquo Sancto celebrentur in Cathedrali, vel Matrice, ſeu Parochiali propter inſignem Reliquiam, quæ ibi aſſervatur, non poteſt celebrari per civitatem, ſed in ipſa ſola Eccleſia ex Decreto Sacræ Congregationis, contra abuſus, edicto 8. Aprilis 1628. & impreſſo in Miſſali, & in Breviario Romano. Si Officium conceſſum fuit univerſo Clero civitatis de aliquo Sancto, cujus inſignis Reliquia aſſervatur in Cathedrali, vel Matrice, ſeu Parochiali, tunc Miſſa cum Symbolo celebranda eſt in ipſa Eccleſia tantum: in aliis vero Eccleſiis ſine Symbolo ex Rubrica Miſſalis Romani 11. de Symbolo, juxta Decretum 2. *Decemb.* 1614. *in una Ord. Can. Reg. Lat.* S.R.C. 10. *Jun.* 1693. *in una Galliarum*. Vide *num.* 315. *ſeq.* 640

Ubi eſt Confraternitas SS. Sacramenti, quando in una Dominica cujuslibet Menſis fit proceſſio intra, vel extra Eccleſiam una cum SS. Sacramento, debet dici Miſſa de Dominica. S.R.C. 10. *Jun.* 1695. *in una Galliarum*. Miſſa de Dominica) cum colore conformi, etiamſi violaceo. Vide *num.* 1236. 1140. & 1254. 641

Quando feſtum Annuntiationis B.M.V. occurrit in Sabbato Sancto, Miſſæ privatæ celebrari non poſſunt, & Feſtum Annuntiationis transferendum erit ad feriam ſecundam poſt Dominicam in Albis, tamquam ad diem propriam & ſixam, juxta decretum 11. Febr. & 21. Martii 642

til 1690. Quando vero occurrit in Feria quinta in Cœna Domini, servandum est Decretum generale pro festo S. Joseph editum 23. Sept. 1692. S. R. C. 10. *Jan. 1693. in una Galliarum*. Quando occurrit in Sabbato Sancto .... transferendum erit .... tamquam ad diem propriam juxta decretum 1690.) Hodie etiam secundum aliud generale 2. Sept. 1741. emanatum. Vide *num.* 1094. Quando occurrit in feria v. servandum est decretum generale 13. Sept. 1692.) sub *num.* 638. Adde aliud quoque 20. Jul. 1741. positum sub *num.* 1233.

643 Missæ privatæ de Requiem, corpore præsente & insepulto, dici non possunt diebus, quibus fit de Officio duplici, vel aliis a Rubrica vetitis, & quamcumque consuetudinem tamquam abusum abolendam juxta dispositionem Rubricæ Missalis Romani de Missa defunctorum *num.* 2. in fine, & Decreta Sacræ Congregationis, & signanter generale 5. Aug. 1662. servanda esse mandavit S. R. C. 10. *Jan. 1693. in una Galliarum*, Vide *num.* 19. & 79.

644 In Missa solemni de feria commemoratio non est facienda de Sancto semiduplici, occurrente, cujus Missa pariter cantanda est absque commemoratione feriæ, & in utrisque Missis tempore Passionis dicenda est tantum secunda oratio *Ecclesiæ*, vel pro Papa, ut docet Gavantus. In Missis autem privatis de festo semiduplici, cum sit clara dispositio Rubricæ IX. de Oratione n. 5. dicenda est secunda oratio de feria, tertia *Ecclesiæ*, vel pro Papa; de simplici vero facienda est commemoratio juxta eamdem Rubricam, S. R. C. 10. *Jan. 1693. in una Galliarum*. Tempore Passionis.) Adde etiam infra octavas Paschatis, & Pentecostes, Vide *n.* 1040. De simplici) .... juxta eamdem Rubricam, in qua legitur: *Occurrente vero simplici hæc omittenda erunt, sicut & in Missis ferialibus a Dominica Passionis usque ad feriam v. in Cœna Domini*; *Rub. Miss. cit.*

645 Si in die S. Marci post processionem in Ecclesia minori, seu non collegiata cantetur unica Missa, ipsa debet esse de Rogationibus, & servanda est Rubrica Missalis Romani posita ante Missam festi S. Marci, ubi præscribitur, quod de prædicto Sancto cantanda est Missa tantummodo, quando processio terminatur ad Ecclesiam eidem Sancto dicatam, quemadmodum cavetur in Cæremoniali Episcoporum *lib.* 2. *cap.* 32. & decrevit S. Congregatio 23. Maii 1603. & aliàs pluries. S. R. C. 10. *Jan. 1693. in una Galliarum*. De Rogationibus:) sine *Gloria*, & *Credo*, licet die Dominico, vel infra octavam Paschæ. Vide *num.* 613. 682. & 700.

646 Quæsitum fuit a S. R. C. declarari: si Officium duplex Romanum de præcepto cadat in die, quo fit Officium de Sancto proprio alicujus diœcesis, vel Religionis, & tale Officium proprium habeat octavam, utrum Romanum transferendum sit post octavam Officii proprii, vel de eo fieri infra octavam, & ei assignari dies fixus? Si Romanum sit semiduplex, utrum debeat idem servari? Si Romanum sit semiduplex ad libitum, utrum transferri post octavam, vel locus fixus infra octavam ei assignari possit? Si Romanum, & proprium sit ejusdem classis, & neutrum habeat octavam; de quo fieri debeat Officium, de Romano, an de proprio, si occurrant eodem die? Sac. autem Congregatio respondit; in occurrentia Officii duplicis Kalendarii Romani cum Officio proprio habente octavam, de eo (scilicet de duplici Romano) fieri debere infra octavam prima die alio festo duplici, vel semiduplici non impedita juxta Rubricam VII. Breviarii Romani *de Octavis num.* 3. & 10. *de Translatione Festorum num.* 3. Quoad secundum de Officio semiduplici fieri debere die immediate sequenti, scilicet 2. die infra eamdem octavam, quæ si fuerit alio festo duplici, vel semiduplici impedita, prædictum Officium transferendum esse post octavam juxta Rubricam X. de Translatione *num.* 5. Neutrum tamen transferri debere in diem fixam, nisi aliter indultum fuerit a Sede Apostolica: Officia autem ad libitum, sive sub ritu semiduplici, sive duplici infra dictam octavam occurrentia, non posse transferri, sed debere omitti ex Decreto generali de Officiis Sanctorum ad libitum non transferendis edito sub die 24. Januar. 1682. Si Officium Romanum, & proprium sint ejusdem ritus; servari debere Rubricam X. *de Translatione Festorum num.* 6. S. R. C. 10. *Jan. 1693. in una Galliarum ad primum dubium*. Sint ejusdem Ritus, servari debere Rubricam X. *De Translatione num.* 6.) nempe *si duo vel plura festa novem lectionum, simul eadem die veniant, fiat Officium de majori, idest de duplici, & semiduplici transferantur. At si omnia fuerint duplicia, vel semiduplicia, fiat de digniori, seu solemniori; & quæ minoris solemnitatis sunt transferantur.* Si forte per omnia in paritate æquali inveniantur, habeat locum officium particulare, & Romanum transferatur, prout decisum fuit 22. Januar. 1689. Vide *num.* 613. Quæ vero sint festa inter se digniora. Vide *num.* 513.

647 An Officium Translationis Patroni, de quo fit, ut de Apostolo, & de quo fit duplex per annum, præferri debeat alteri duplici per annum, & habere Vesperas integras in concursu? Responsum fuit exprimi casum, & doceri de Indulto recitandi Officium Translationis Patroni. S. R. C. 10. *Jan. 1693. in una Galliarum*. Vide *num. ant.* Exprimi casum,) quia non est sufficienter expressus. Festa tamen secundaria Patronorum, si celebrentur cum solemnitate, habent in se naturam duplicis majoris; secus vero minoris. Vide *num.* 1102.

648 Cum præter propriæ Ecclesiæ Dedicationem fieri debeat Officium Dedicationis Ecclesiæ cathedralis in urbe cum octava, extra urbem sine octava; quæsitum fuit, utrum extra urbem in Ecclesia, quæ propriam non habet Dedicationem, fieri debeat octava Dedicationis Ecclesiæ cathedralis? & responsum fuit negative; & Regulares degentes in civitate debere recitare Officium Dedicationis cathedralis sub ritu duplici tantum sine octava ex Decreto edito die 5. Aprilis 1662. extra civitatem non teneri neque ad recitationem Officii in die festo, ut alias pluries S. R. C. 10. *Jan. 1693. in una Galliarum*. In Urbe) & suburbanis. Vide *num.* 1130. Extra Urbem,) nempe in Diœcesi, celebratur festum Dedicationis, vel sub ritu primæ classis sine octava, vel sub ritu duplici minori apud Sæculares, ut in *num.* 728. Regulares degentes in Civitate sub ritu duplici tantum,) intellige secundæ classis, & sine octava, quo nomine includuntur etiam Moniales. Vide *num.* 418.

649 Quæsitum fuit, si uno die occurrant plures Martyres, quorum Officium unum sit semiduplex, & aliud simplex, utrum in Vesperis pro commemoratione Simplicis dicenda sit antiphona *Gaudent in Cælis* de secundis Vesperis, ut exemplum est 16. Sept., & utrum detur ibi regula, vel exceptio regulæ Rubricæ de Commemorationibus *num.* 8. Et responsum fuit servandam esse Rubricam IX. de Commemoratione *num.* 8. nisi aliter assignetur in propriis locis, ut ibi docet eadem rubrica, S. R. C. 20. *Jan. 1693. in una Galliarum*. Servandam esse Rubricam IX. quæ est. *Commemorationes variantur, ita ut in Vesperis sumantur ex Laudibus, & in Laudibus ex primis Vesperis ejusdem communis, nisi aliter assignetur. Rub. Breviar. tit. de Commemor.* Vide *num.* 1007.

650 Utrum in Officio simplici Martyris, qui sanguinem non fudit, semper pro secundo responsorio dicendum sit: *Domine prævenisti*, quæcumque occurrat feria, vel tantum dum occurrat feria VI.? & responsum fuit dicendum esse responsorium: *Domine prævenisti* in quocumque Officio Martyrum, qui parierunt non effuso sanguine S. R. C. 20. *Jan. in una Galliarum*.

651 Utrum Antiphona B. M. V. *Ave Regina &c.* semper dici debeat die 2. Februarii, etiamsi festum Purificationis, transferatur, vel habeat octavam? & ad utrumque responsum fuit, affirmative juxta Decretum Sacræ Congregat. emanatum 11. Januar. 1681. S. R. C. 10. *Jan. 1693. in una Galliarum*. Vide *num.* 520.

652 Die octava Sancti proprii cadente in festum Conceptionis B. M. V. & Dominica secunda Adventus die 7. Decem. utrum in primis Vesperis B. M. primo loco fieri debeat commemoratio de Dominica Adventus, & postea de die octava Sancti proprii? & responsum fuit occurrente Dominica secunda Adventus die 7. Decemb. cum festo Conceptionis B. M. V. & die octava Sancti proprii, Commemorationem fieri, primum de hac, deinde de Dominica, juxta dispositionem Tabellæ secundæ de Concurrentia Dominicæ majoris, sive primæ vel secundæ classis cum die octava, ut ibi Regula tertia, quemadmodum præcise docet Rubrica Breviarii Romani de Commemoratio-

no

ne *num.* 71. S.R.C. 10. *Januar.* 1693. *in una Galliarum*. Quemadmodum præcise docet Rubrica &c.) scilicet: *De duplici fiat ante Dominicam, de Dominica ante festum semiduplex &c. Rubr. Brev. tit.*

653 Quando dies octava Sancti proprii cadit in festum Præsentationis B.M. utrum transferendum sit Officium B.M. vel solum fieri debeat commemoratio diei octavæ Sancti proprii, ut in simili casu refert Gavantus fieri Regii de Sancto Prospero, cujus dies octava est festum Visitationis B.M.V.? & responsum fuit transferendum esse festum Præsentationis juxta Rubricam x. *de Translatione festorum num* 2. & in Tabella de Occurrentia, prout monet Gavantus *sect.* 3. *cap.* 12. *num.* 20. ibi enim aliter decrevit, & specialiter indulsit Sacra Cong. ibi in gratiam festi Visitationis B.M.V. quod ibidem colitur de præcepto; unde cum privilegium sit locale, non potest extendi de loco ad locum ex Decreto Sacræ Congr. in principio Missalis Romani impresso. S. R. C. 10. *Januar* 1693. *in una Galliarum*. Juxta Rubricam x. *De Translatione*... prout monet Gavantus) festa enim tantum primæ, vel secundæ classis locum habent a die octava, excepta die octava Nativitatis Domini, & Epiphaniæ, quæ non cedunt neque duplicibus primæ classis. *Rub. tit.* Vide *num* 610. *&* 660.

654 Quæsitum fuit: dum occurrit festum duplex infra octavam Corporis Christi cum Simplici, utrum nona lectio de Simplici sit legenda? & responsum fuit, legendam esse nonam lectionem de Simplici in Officio de Sancto duplici infra octavam Corporis Christi, ut *in Nuscana* 12. *Sept.* 1671. *S.R.C.* 10. *Jan.* 1693. *in una Galliarum*. An id faciendum in Officio de octava, consule *num.* 486. *&* 823.

655 Petitum fuit: si festum festivatur a populo, vel de præcepto, vel de devotione populi, ut Sanctus Ludovicus in Gallia, S. Rocchus &c. utrum dici debet tale Officium duplex majus, & lectiones primi nocturni legi de communi, etiam si in proprio de Scriptura currenti assignentur, & responsum fuit: Festum Sancti Ludovici indultum de præcepto in Gallia esse sub ritu duplici minori tantum, editis decretis *die* 15. *Martii* 1608. *&* 28. *Novemb.* 1609. propterea non esse dubitandum, quin recitari debeant lectiones, quæ assignantur de Scriptura, approbatis propriis secundi & tertii nocturni *sub die* 23. *Feb.* 1619. De Sancto Roccho, licet ejus festum servetur ex devotione, attamen non potest de eo recitari Officium, & celebrari Missa, nisi in propriis Ecclesiis eidem Sancto dicatis, ex concessione Sacræ Congr. *die* 4 *Jun.* 1692. & clarius *die* 29. *Novemb.* ejusdem anni, & tunc dicendum est Officium sub ritu duplici primæ classis; S.R.C. 10. *Jan.* 1693. *in una Galliarum*. Vide *num.* 241.

656 Quæsitum fuit: cum supererit una Dominica post Epiphaniam, nec poni potest post Pentecostem, utrum si tota hebdomada ante Septuagesimam præter feriam secundam, quæ simplex habeat Officium, impediatur Officio novem lectionum, poni possit, & debeat in dicta feria secunda vel legi habeat homilia in Sabbato ante Septuagesimam? & responsum fuit; satis esse provisum per Rubricam Breviarii de Dominicis *num.* 6. & per eillam Rubricam propriam positam ante Dominicam primam post octavam Epiphaniæ, nempe in casu proposito, Officium de Dominica faciendum esse in primo Sabbato post octavam Epiphaniæ festo duplici, vel semiduplici non impedito; alioquin scilicet si prædictum Sabbatum esset impeditum, faciendum in prima die post dictam octavam, quæ non reperitur impedita festo duplici; festum vero semiduplex in ea occurrens transferendum in primam diem similiter non impeditam; S.R.C. 10. *Jan.* 1693. *in una Galliarum*.

657 Usus pileoli Parocho rheumate laboranti, & Eucharistiam infirmis deferenti, non intra civitatem & oppidum, spectat privative ad Episcopum concedere; S.R.C. 10. *Jun.* 1693. *in Trevirensi*. Vide *num.* 261. *&* 663.

658 Occurrente vigilia Sancti Mathiæ Apostoli feria III. post Dominicam Quinquagesimæ omnino observandum est jejunium, quod non potest anticipari, ratione carnis privii; S.R.C. 23. *Jan.* 1694. *in Ariminen. Innoc. XII. confirmante*. Non potest anticipari) nisi ex Indulto Sedis Apostolicæ, ut sponte disposuit Benedictus XIV. *die* 30. *Jan.* 1751. in Constit. quæ incipit: *Prodiit jamdudum*.

Tertiarii Sancti Francisci degentes in sæculo possunt uti Breviario Ordinis Minorum, & illius Calendario conformari; S.R.C. 7. *Aug* 1694. *in una Ord. Min. S. Francisci*. Tertiarii S. Francisci.) Quid statuatur, cum sint choro obligati; Vide *num.* 11. 1207. *seq. &* 1275. 659

Octava omnium Sanctorum tamquam dignior, præferenda est octavæ Dedicationis Ecclesiæ; S.R.C. 5 *Mar.* 1695. *in Sabinen.* Tamquam dignior) & universalis; Vide *num.* 610. 660

Festum diei Sancti Caroli transferendum est juxta Rubricam de Translatione Festorum ob occurrentiam cum octava Dedicationis Ecclesiæ ad diem sequentem; S.R.C. 5. *Mart.* 1695. *in Sabinen.* Cum octava dedicationis.) Octava enim dicta, licet non privilegiata, cedit tantum duplicibus primæ, vel secundæ classis; Vide *num.* 610. *&* 652. 661

In Ecclesiis beatæ Mariæ sub quocumque titulo dicatis, in feriali Officio debet fieri commemoratio de eadem S. Maria tamquam de Titulari, etiamsi ejusdem Officium parvum in choro fuerit recitatum S.R.C. 23. *Apr* 1695. *in Fossanen.* Debet fieri commemoratio.) Qualis vero commemoratio facienda; Vide *num. seq. &* 29. 662

Pro suffragio beatæ Mariæ in Ecclesiis eidem dicatis sub quocumque titulo, sive Assumptionis, sive Conceptionis &c. sufficit consueta antiphona: *Sancta Maria succurre miseris &c.* S.R.C. 23. *Apr.* 1695. *in Fossanen.* Vide *num.* 221. 663

Parochis ministraturis SS. Sacramentum infirmis, non est licitum de die, neque de nocte, uti parvo pileolo in delatione ejusdem per Civitatem, sub prætextu alicujus infirmitatis, absque speciali Sanctæ Sedis licentia; S.R.C. 23. *Aug* 1665. *in Januen.* Per civitatem,) extra vero civitatem & oppidum ex consensu Episcopi; Vide *num.* 261. *&* 656. 664

Sacerdos, qui celebrat Missam conventualem, in qua chorus tenetur cantare Symbolum, non potest eam prosequi eo tempore, quo a choro cantatur Symbolum S.R.C. 17. *Decemb.* 1695. *in Januen. & antea* 13. *Sept.* 1630. *in Beneventana*. A choro cantatur Symbolum) totum, organum enim non erit intermiscendum; *Cærem. Episc. lib.* I. *cap.* 28. *num.* 10. 665

Cum nonnullorum non rite sensum generalis Rubricæ Breviarii Romani *titulo x. numer.* 7. De Translatione festorum percipientium, obrepserit opinio, quod de festo transferendo, quod potest in sequentem diem immediate transferri, sit recitandum Officium ante alia æqualis ritus prius translata; Sac. Rit. Congr. ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi D. Card. Petrucci supradictam generalem Rubricam omnino, & quocumque alio Decreto in contrarium non obstante, in casu proposito (servato ordine Calendarii) Officium de primo translato prius recitandum esse declaravit; Ita tamen, ut per hanc declarationem nihil penitus circa semiduplicia in Dominicis infra octavas occurrentia veniat immutandum, pro quibus prædictam generalem Rubricam *tit. x. num.* 5. pariter omnino servandam esse censuit, & ita servari mandavit S.R.C. 22. *Decemb.* 1696. *in Decreta generali*, *&* 1. *Sept.* 1703. *in Camerin* Semiduplicia infra octavas occurrentia) Adde etiam ipsamet, die festi, vel in alia infra octavam, in qua Officium de festo duplici recitatum fuit; Vide *num.* 508. & alios ibi notatos. 666

Supplicatum fuit: in quanam parte altaris a Celebrante absque Diacono & Subdiacono sit canendum Evangelium pro benedictione solemni palmarum. Et responsum fuit, in cornu Epistolæ; Sac. Rit. Cong. 27. *Apr.* 1697. *in Eugubina*. 667

In Ecclesiis, in quibus occasione quadraginta horarum, expositum detinetur Augustissimum Sacramentum, congruentius abstinendum est a celebratione Missarum defunctorum, etiamsi ex præscripto testatorum essent celebrandæ; S.R.C. 27. *Apr.* 1697. *in Eugubina*. Occasione quadraginta horarum,) vel alia caussa publica, & quid de aliis expositionibus, consule *num.* 1222. *seqq.* Ex præscripto testatorum.) Privilegium altaris per Missas currentes, vel votivas de SS. Sacramento, adimpletur ex Const. Clementis XII. exhibita pro quadraginta Horis, quæ incipit: *Essendosi tate* §. 17. lata *die* 1. *Sept.* 1736. 668

In vigilia Epiphaniæ dici non possunt Missæ privatæ de 669
Re-

Requiem S.R.C. 27. *Apr.* 1697. *in Panormitana*; Vide *num.* 850. *&* 930.

670 Officium semel in hebdomada concessum recitari potest die Sabbathi, si tota hebdomada sit impedita, & in tali casu omittendum Officium beatæ Mariæ in Sabbato S.R.C. 27. *Apr.* 1697. *in Panormitana*; Vide *num.* 717. *seq.*

671 Prima die mensis non impedita festo duplici, vel semiduplici, & in qua occurrit recitari supradictum Officium semel in hebdomada concessum, transferendo, vel etiam aliquando omittendo Officium defunctorum; S.R.C. 27. *Apr.* 1697. *in Panormitana*.

672 In Ecclesiis tam parochialibus, quam non parochialibus, ubi deest numerus cantorum, non potest celebrari in Sabbatho Sancto unica Missa privata, loco solemnis, ut in ejusdem Ecclesiis fiat benedictio tam luminis, & cerei, quam aquæ, attentis maxime decretis 11. *Feb.* & 21. *Martii* 1690. prohibentibus celebrationem Missarum privatarum, & unicam tantum Missam conventualem una cum Officio Sabbati Sancti celebrari præcipientibus; S.R.C. 13. *Jun.* 1697. *in Januen.* Attentis maxime decretis) *sub num.* 603. Missa privata:) solemnis vero etiam non cantata conceditur a Benedicto XIII. qui Cæremoniale parvum pro Ecclesiis minoribus promulgavit anno 1725. Vide *num. seq.* & 1308. Quid agendum, si eo die festum SS. Annuntiationis occurrerit. Vide *num.* 619.

673 Benedictio aquæ in Sabbato Sancto etiam sine effusione Olei Sancti, fieri non potest in Ecclesiis non habentibus fontem baptismalem, quamvis usus sit in hujusmodi Ecclesiis talem benedictionem fieri; S.R.C. 13. *Jul.* 1697. *in Januen.* Benedictio Aquæ in Sabbato Sancto (neque extra Sabb. Paschæ, & Pentecostes, quando aqua consecrata non habetur, *num.* 1305. *seqq.* Sine effusione Olei) ut est apud illos, qui ante fontis benedictionem Olea Sacra recipere non potuerunt; Vide *num.* 1307.

674 Ad removenda aliqua dubia quæsitum fuit, sub quo ritu in Hispaniæ regnis (excepta civitate Gerundiæ) sit celebrandum Officium Sancti Narcisi, & sub quo ritu censeri debeat indultum Officium per extensionem in cæteris casibus, quando a Sacra Congregatione non exprimatur: & examinatis decretis, responsum fuit; Officium S. Narcisi recitandum esse in civitate, & diœcesi Gerundiæ *die* 29. *Octob.* cum Missa sub ritu duplici primæ classis cum octava, die vero 18. *Mart.* de eo fiat commemoratio tantum, sicut quadragesimali tempore fit de simplicibus. In cæteris regnis autem Hispaniarum recitandum esse sub ritu duplici minori dicta *die* 29. *Oct.* S.R.C. 3. *Aug.* 1697. *in Hispalen.*

675 In Ecclesiis permittuntur altaria tantum antiqua Sanctis veteris Testamenti Prophetis dicata; S.R.C. 3. *Aug.* 1697. *in Imolen.*

676 Non est toleranda usus, qui ab aliquibus servatur Feria VI. in Parasceve, incensandi iterum SS. Sacramentum post incensationem oblatorum, omittendo consuetam crucis incensationem, cum sit contra Rubricam illius diei, S.R.C. 3. *Aug.* 1697. *in Panormitana*; Vide *n.* 583. Rubricam illius diei) præcipientem „ Episcopus incensat oblata, & inde Crucem, & altare more solito; *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 25. *num.* 33. Vide *num.* 705.

677 In depositione defunctorum in verbis illis: *Non intres in judicium cum servo tuo Domine, quia nullus apud te justificabitur homo*: quando est mulier, aut plures sunt defuncti, non possunt verba *servo tuo* immutari in *serva tua*, vel *servis tuis*, absque sacræ Rubricæ læsione, & servandum est Rituale; S.R.C. 31. *Aug.* 1697. *in una Putecli diœcesis Faventin*, & 21. *Jan.* 1741. *in Calagurritana.*

678 Primæ lectioni secundi nocturni in festo S. Thomæ de Villanova post verba, *Exacta pueritia. Complutum, quo missus fuerat*, statim addantur sequentia, *ut alumnus in Collegio majori Sancti Ildefonsi*. Et post verba, *eodemque statim reversus est*, addantur, *Sacræ Theologiæ curso confecto, adeo doctrina excelluit, ut in eadem universitate cathedram ascendere jussus philosophicas, theologicasque quæstiones mirabiliter explanaverit*, S.R.C. 31. *Aug.* 1697. *in decreto Urbis, & Orbis.*

679 Ante versiculum, qui dicitur Communio, cooperiendus est calix vero in anteriori parte, prout ante Confessionem; S.R.C. 1. *Mart.* 1698. *in Pragen.*

680 Cum Officia non sint ejusdem ritus, Episcopus in sua diœcesi non potest minus digno fixam diem assignare; S.R.C. 15. *Mart.* 1698. *in Herbipolen.* Vide tamen recens decretum *sub num.* 1090. 1177. 1185. & 1195.

681 In expositione SS. Sacramenti, quæ fit ad instar profanii, quantitas luminum pietati facientis expositionem remittitur, & in altari super candelabris ad minus sex candelæ accendi debent; S. R. C. 17. *Mart.* 1698. *in Nursien.* Quantitas luminum:) videlicet viginti quatuor ad minus candelæ præter duo luminaria majora saltem in expositione quadraginta horarum; Clem. XI. Const. *Essendo stato fatto*) Conf. Bened. XIII. & Clem. XII. §. 4. 1. *Sept.* 1736. *Const. edita.*

682 Festa ad libitum, quæ semper cadunt infra octavas Sanctorum, celebrari non possunt, attento decreto sanctæ memoriæ Innocentii XI. 24. *Januar.* 1682. emanato prohibentur alia festa ad libitum celebrari infra octavas; S.R.C. 15. *Mar.* 1698. *in Herbipolen.* Quæ semper cedunt:) non immutata lege Sanctorum ad libitum. Nunc datur exceptio; Vide *num.* 1182.

683 Si aliquod Festum sive duplex, sive semiduplex pro universali Ecclesia noviter a S. Sede Apostolica institutum, vel instituendum occurrat singulis annis eodem die cum Festo diœcesano ejusdem ritus, debet fieri Officium de festo instituto pro Ecclesia universali; S. R. C. 15. *Mar.* 1698. *in Herbipolen.* Officium de festo instituto pro Ecclesia universali): modo adsit, si major dignitas, vel solemnitatis apparatus in officio universali exigatur; alioquin de illo diœcesano, ut peragatur, docet aliud decretum urbis & orbis mandatum: Vide *num.* 776

684 In Sanctorum Patronorum electione fieri non debent promissiones servandi diem festum patroni electi tamquam de præcepto, etiamsi ab Ecclesia universali sub tali ritu non colatur; nam has promissiones, & vota non admittit, nec approbat, sed rejicit, & tantum ex devotione servari posse concedit, S.R.C. 15. *Mart.* 1698. *in Theatina, & Pinnen. pro clero, & populo nonnullorum oppidorum*. In Sanctorum patronorum electione, minus principalium, nam primus loci patronus habet etiam festivum de præcepto, ex Const. Urbani VIII. quæ incipit: *Universa*; Vide *num.* 243. & 1130.

685 Consuetudo triginta annorum non habet vim ad hoc ut continuari possit recitatio Officii de aliquo Sancto in Ecclesia, in qua asservatur ejus corpus, nisi doceatur, an sit descriptus in Martyrologio, & de ejus identitate constet, S.R.C. 5. *Julii* 1698. *in Collen.* Consuetudo triginta annorum:) neque antiqua & immemorabilis; Vide *num.* 1217. In Martyrologio Romano:) vel a Sede Apostolica concesso; Vide *num.* 629.

686 Si in feria III. Rogationum occurrat festum simplex, in Cathedralibus & Collegiatis non sunt cantandæ duæ Missæ; S.R.C. 5. *Julii* 1698. *in Collen.*

687 In absolutionibus in die Commemorationis omnium fidelium defunctorum non est dicenda tota conclusio in oratione; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.* in absolutionibus, (secus vero in Officio; Rub. Brev. de Officio def. Vide *num.* 593.

688 In expositione, & depositione SS. Sacramenti etiam causa devotionis non est addendum *Alleluja* ad versiculum *Panem de Cælo*; S.R.C. 5. *Julii* 1698. *in Collen.* Non est addendum alleluja:) intellige extra tempus Paschale, vel octavam Corporis Christi; Clem. XI. Const. *Essendo stato fatto*, approb. Innoc. XIII. Benedict. XIII. & Clem. XII. *die* 1. *Sept.* 1736. *edita num.* 21. tunc enim addendum est alleluja.

689 Parochus duarum Ecclesiarum unitarum debet de ambarum Patrono & Titulari recitare Officium juxta Rubricas, maxime si Ecclesiæ sint pariter unitæ; S. R. C. 5. *Julii* 1698. *in Collen.* Juxta Rubricas:) videlicet primæ classis cum octava; *Rub. Brev.* n.

690 In anniversario occurrenti in festo duplici secundæ classis non potest cantari Missa de Requiem; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.* In Anniversario:) quando vero conceditur; Vide *num. seqq.* & 16. *seq.*

691 In duplicibus primæ classis etiam præsente corpore non potest cantari Missa defunctorum, & multo minus dicenda est una Missa privata deficientibus clericis in choro; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.* In duplicibus primæ classis:) intellige festivis, & quæ sint Vide *num.* 75.

In-

692 Infra octavas privilegiatas non potest cantari Missa defunctorum in anniversario, & Officio solemni; S. R. C. 5. *Jul.* 1698. *In una Collen.* & 2. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Infra octavas privilegiatas,) scilicet Paschæ, Natalis, Pentecostes, Epiphaniæ, & Corporis Christi; *Rub. Brev. de Octav.* Vide *num. ant.* & *seq.* ac 75.

693 In die anniversarii, & depositionis, non potest cantari defunctorum Missa loco conventualis; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.* In die anniversarii, & depositionis.) Post tamen prima die mensis cantari Missa principalis generaliter defunctorum (extra Adventum, Quadragesimam, & Tempus paschale) si eo die non fuerit festum simplex, vel feria, quæ propriam habeat Missam, aut reassumenda sit Missa Dominicæ præcedentis, quæ fuit impedita, & infra hebdomadam non occurrat alius dies, in quo reassumi possit; quo in casu in Ecclesiis cathedralibus & collegiatis cantantur duæ Missæ, una pro defunctis, alia de simplici, vel feria, & in Ecclesiis non cathedralibus nec collegiatis una de die cum commemoratione generaliter defunctorum; *Rub. Miss. tit.* 5. *num.* 1.

694 Quando in mense Novembris sunt eadem die ponenda plura initia Prophetarum, dicenda est tantum unica lectio; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.* Dicenda est tantum unica lectio) pro præcepto adimplendo, poterunt etiam recitari tres lectiones simul ad modum unius; *Rub. Brev.* XXVI. *De lectionibus num.* 3. & 6. Vide *num. seqq.*

695 Non possunt poni plusquam tribus initiis Prophetarum unica die; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.*

696 Ubi sunt plura Officia habentia primas lectiones proprias, possunt omitti aliqua ex dictis initiis Prophetarum, occurrente legitima caussa; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.*

697 In Dominicis Adventus, & Quadragesimæ, in quibus fit de duplici primæ classis, non sunt cantandæ duæ Missæ; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.* In Dominicis adventus, & quadragesimæ:) intellige secunda, tertia, vel quarta, in quibus Officium & Missa festo duplici primæ classis non denegantur; secus vero de primis Dominicis, quibus nec Missa solemnis de duplici primæ classis occurrente conceditur; *Rub. Miss. tit.* 6. *num.* 1.

698 Si anniversarium anticipetur, aut postponatur per aliquot dies, potest dici Missa, ut in anniversario; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.* Potest dici Missa, ut in Anniversario) vel quotidiana; Oratio vero Deus indulgentiarum &c.) non erit varianda: Vide *num.* 19. & 1279.

699 Officium defunctorum pro secunda die Novembris potest recitari etiam præsente Episcopo ante Completorium diei festi omnium Sanctorum; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.* Ante Completorium: intellige ante horam Completorii in choro dicendam solemniter. Cæremoniale enim ait: „ Interim Episcopus post Vesperas omnium Sancto„ rum, & Canonici paramenta deponunt; Mansionarii, „ seu Capellani, vel Seminaristæ in Secretario recita„ bunt Completorium; „ *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 10. *num.* 2. An permittatur absente Episcopo, & quomodo, & quid statuatur de privata recitatione, consule *num.* 21.

700 Quando ab aliqua Congregatione dicitur totum Officium defunctorum, non debet illud dici, ut secunda die Novembris omittendo psalmos post Vesperas, & Matutinum positos in Officio defunctorum; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.* Omittendo psalmos.) Quando vero omittendi sint psalmi prædicti; Vide *num.* 1040. & 1066.

701 Occurrente festo S. Marci infra octavam Paschæ in Missa Rogationum non est dicendum *Credo*; S.R.C. 5. *Jul.* 1693. *in Collen.* Infra octavam Paschatis,) & in quacumque die etiam Dominica; Vide *num.* 612.

702 Deficiente Subdiacono pro Missa solemni, data necessitate, potest permitti per superiores, ut substituatur constitutus in minoribus ordinibus, ad cantandam Epistolam, paratus absque manipulo; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.*

703 Sacerdos Missam celebraturus transiens ante altare, ubi fit populi communio, non debet permanere genuflexus, donec, & quousque terminetur communio, S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.* Quomodo vero debeat genuflectere, Vide *num.* 878.

704 In Ecclesia cathedrali, quæ habet privilegium recitandi Officium novem lectionum qualibet hebdomada non impedita, non potest cantari unica Missa feriæ cum commemoratione Officii currentis, quando eo die occurrit feria, quæ habeat Missam propriam; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.* Unica Missa:) sed una de Officio post Tertiam, altera de Feria post Nonam; *Rub. Miss. tit.* 3. *num.* 1.

Potest permitti, quod Hebdomadarius, aut alius Canonicus post processionem in festo alicujus Sancti, stans ad altare majus benedicat populum, habens tantum superpelliceum, & stolam, sicut in aliis processionibus, in quibus circumferuntur aliquæ reliquiæ cum alba, stola, & pluviali; S.R.C. 5. *Jul.* 1698. *in Collen.* Vide *num.* 776. & 1038. 705

In feria VI. Parasceves thurificanda sunt oblata; sed post thurificationem oblatorum, non est iterum thurificandum Sacramentum, ob cujus tamen præsentiam non est omittenda thurificatio Crucis, sed Crux & altare thurificanda sunt eo prorsus modo, quo fit in aliis Missis, non omissis debitis genuflexionibus transeundo ante SS. Sacramentum; S. R. C. 5. *Jul.* 1698. *In Panormitana.* Crux & Altare thurificanda sunt, eo prorsus modo quo fit in aliis Missis) posito autem incenso sine osculo & benedictione; *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 25. *num.* 31. Crucem vero thurificat celebrans triplici ductu; Idem *lib.* 1. *cap.* 23. *num.* 4. Vide *num.* 675. 706

In transeundo de una ad alteram partem altaris in prima, secunda, & tertia Missa Nativitatis Domini, serventur Rubricæ Missalis, quæ nullam præscribunt genuflexionem ante calicem esse faciendam; S. R. C. 2. *Aug.* 1698. *in Veneta.* Vide *num.* 624. 707

In expositione SS. Sacramenti, cantato, seu recitato versiculo, *Panem de Cælo &c.* Sacerdos insurgens non debet reiterare genuflexionem antequam recitet orationem: S. R. C. 2. *Aug.* 1698. *in una Urbis* & 6. *Sept.* 1698. *in Ravennaten.* 708

Si Episcopus suffraganeus accedens ad Ecclesiam deferat cappam, tenetur ipse sustentare sibi eandem involutam brachio sinistro, & duo Canonici debent ire usque ad ostium Ecclesiæ; dignior vero illorum porrigere ei tenetur aspersorium, quo suffraganeus se ipsum aspergit, & pariter eum associant ad eumdem locum; S.R.C. 6. *Sept.* 1698. *in Veliterna.* Se ipsum aspergit.) Episcopus vero in propria diœcesi, Capitulum, Magistratum, & circumstantem populum aspergit, postquam se lustrali aqua muniverit; & præsidi vel Gubernatori præsenti per contactum aspersorii porrigerit; *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 3. *num.* *seqq.* & 32. 709

Si Episcopus suffraganeus assistens concioni sedeat in presbyterio, concionatoris salutatio ei prius dirigi debet distincta ab illa Canonicorum, & Magistratus sæcularis; S.R.C. 6. *Sept.* 1698. *In Veliterna.* 710

Si Episcopus suffraganeus occasione functionum episcopalium accedat cum cappa, debet se parare in faldistorio alias in secretario; non potest tamen sibi deferri facere caudam vestis violaceæ una cum elevatione fimbriæ anterioris in plano pavimenti Ecclesiæ. S.R.C. 6. *Sept.* 1698. *in Veliterna.* Vide *num.* 708. 711

In die commemorationis omnium fidelium defunctorum in Ecclesiis cathedralibus vel collegiatis, ubi quotannis occurrit dies octava Dedicationis Ecclesiæ, Missæ privatæ dicendæ sunt de Requiem, & cantandæ sunt duæ Missæ conventuales, una scilicet de die octavæ post Tertiam, & altera de Requiem post Nonam juxta Rubricas. Quando vero dies octavæ incidit in Dominica, omnes Missæ celebrandæ de die octavæ, & commemoratio omnium fidelium defunctorum transferatur in diem sequentem; S. R.C. 27. *Sept.* 1698. *in una S. Germani Montis Cassini.* 712

Vesperas Sanctorum Angelorum Custodum esse dimidiandas cum sequenti duplici minori; S.R.C. 27. *Sept.* 1698. *in una Ord. Capuc.* Vesperas Angelorum esse dimidiandas.) Vide posteriora decreta modo observanda *num.* 520. 842. & 910. 713

Si incidat in eamdem diem duplex Officium novem lectionum ritus æqualis, quorum unum sit Ecclesiæ universalis, aliud vero ordinis Minorum, & ambo transferantur: quodnam ex duobus debeat transferri? Quid vero dicendum, si sint ritus inæqualis; ut contingit die 12. Novembris, in qua occurrunt festum S. Martini, quod est semiduplex, & festum S. Didaci duplex secundæ classis? 714

sia? Responsum fuit ad primam partem Officium, quod ab universali Ecclesia celebratur, prius esse persolvendum: ad secundam, Festa particularia majoris ritus festis minoris ritus præferenda esse, etiamsi in Calendario pro universali Ecclesia sint descripta; S. R. C. 27. *Sept.* 1698. *in una Ord. Capuc.* Pro prima parte hujus decreti vide contrariam modernam legem *sub num.* 1019. Pro secunda vero, omnia decreta habentur conformia. Vide *num.* 513.

715 Commemoratio de S. Dominico ex concessione Clementis P.X. ab eisdem facienda, quando fit Officium de S. Francisco, fieri debet tantum in Officio S. Francisci, quod semel in mense ab iisdem recitatur, post alias commemorationes, & quod in Officiis per annum semel in mense recitandi de SS. Bonaventura, Antonio Patavino, & Clara, non attendatur ordo dignitatis; S.R.C. 27. *Sept.* 1698. *in una Ord. Capuc.*

716 In consecrandis Virginibus servetur Pontificale, & quoad egressum in Ecclesiam exteriorem arbitrio Em. Archiepiscopi, circa modum accessus & recessus standum erit. Moniales vero per eamdem portam exterioris Ecclesiæ accedere debent, ac recedere; S. R. C. 27. *Sept.* 1698. *& antea 5. Julii ejusdem anni in Bononien.*

717 Festum SS. Fabiani & Sebastiani una simul celebratur in illis in quibus S. Sebastianus est Patronus minus principalis; S.R.C. 12. *Novemb.* 1698. *in Cremen.* Alias resolvitur cum sit patronus principalis; Vide *num.* 25. *&* 916.

718 Festa duplicia, & semiduplicia translata præferenda sunt Officio S. Benedicti semel in hebdomada concesso sub ritu semiduplici omnibus Congregationibus Sancti Benedicti; S.R.C. 7. *Feb.* 1699. *in Tarvisina.* Hoc decretum est generale. Vide *num. seqq. &* 455.

719 Officium semel in hebdomada concessum, non potest recitari in Vigiliis ordinariis, & quatuor temporibus juxta alia decreta jam emanata; S. R. C. 7. *Feb.* 1699. *in Tarvisina.* Neque tempore Quadragesimæ, & Adventus, ac Feria II. Rogationum; Vide *num. seqq. & num.* 524.

720 Officium semel in hebdomada concessum recitari valet in Sabbatho, quando fieri deberet de S. Maria in Sabbatho; S. R. C. 7. *Febr.* 1699. *in Tarvisina.* Vide *num. ant. &* 670.

721 Pyxis, in qua proprio velo coopertum defertur SS. Viaticum infirmis, debet etiam cooperiri extremitatibus veli oblongi humeralis; S.R.C. 21. *Mart.* 1699. *in Bergomen.*

722 Dignitatibus vel Canonicis in Choro non debetur thurificatio triplici, sed duplici tantum ductu, non obstante quod ibi, amissis distributionibus, persona habens dignitatem, vel canonicatum incedat cum habitu Protonotarii in choro; S.R.C. 21. *Mart.* 1699. *in Caballicen. Insulæ.* Duplici tantum ductu.) S. Rom. Ecc. Cardinali præsente, unico ductu thurificantur; Vide *num.* 70. *&* 184.

723 Non licet Clericis ministrantibus thuribulum, seu naviculam Canonicis celebrantibus coram Episcopo genu illis flectere, sicut fit Episcopo; & Diaconus ministrans thus Canonico celebranti, ut benedicat, debet dicere: *Benedicite Pater Reverende*, & non *Pater Reverendissime.* *S.R.C.* 4. *Apr.* 1699. *in una Burgi Sancti Sepulchri.* Genu illis flectere) sed ante Canonicos stare debent inclinati, & naviculam Diacono tradere semiapertam; *Carem. Episc. lib.* 1. *cap.* 23. *num.* 2. *& lib.* 2. *cap.* 3. *num.* 10.

724 Infra octavam Sanctissimi Corporis Christi potest recitari Officium de duplici primæ & secundæ classis etiam translato, non autem in die octava, in qua nec etiam potest recitari de duplici secundæ classis occurrente; S.R.C. 30. *Maii* 1669. *in Ulyssiponen.* Vide *num.* 514. *&* 529 *& num.* 1008.

725 Non possunt Canonici in celebratione Missæ uti Palmatoria, vulgo Bugia; S.R.C. 11. *Jul.* 1669. *in Vicentina.*

726 Lampas ardens omnino retinenda est ante altare Sanctissimi Sacramenti, non vero supra valvas Ecclesiæ in choro de diametro opposito ante prædictum altare; Sac. Rituum Congregat. 21. *Aug.* 1699. *in una Ord. Capuc.* Lampas ardens.) Ante SS. Sacramentum Lampades impari numero ad mysticum sensum ordinantur, & ad minus tres accensæ tota die adsint; ad reliqua vero singularia altaria singulæ possunt lampades appendi; quæ quidem in præcipuis festis, saltem dum Vesperæ & Missa solemnia decantantur, continue ardeant; *Carem. Episc. lib.* 1. *cap.* 12. *num.* 17.

727 Dignitates nunquam debent Canonicis inservire; *S.R.C.* 3. *Octob.* 1699. *&* 12. *Jun.* 1701. *in Gerunden.* Inservire,) licet præbendis inserviendi gaudeant. Vide *num.* 30. *&* 940.

728 Conceditur primatus Fratribus Provinciæ S. Didaci novæ Hispaniæ in Indiis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci discalceatorum nuncupatorum contra Fratres Augustinianos in Regno Mexicano, non solum in processionibus solitis, & sub propria Cruce, sed etiam in concionibus, disputationibus, concurrentia Prælatorum, aliisque actibus tam publicis, quam privatis, intervenientibus, vel non interveniente familia de Observantia: Tam in voce, quam in scriptis partibus acerrime informantibus auditis, ita respondit, & amplius dubium proponi vetuit, S.R.C. 13. *Mart.* 1700. *annuente Innoc.* XII. 4. *Apr. ejusdem anni in Constit. quæ incipit*, Emanavit.

729 Cum festum Dedicationis Cathedralis extra civitatem celebratur sine octava, hæc annua celebratio per totam diœcesim celebranda est juxta solitum, vel sub ritu duplici primæ classis, vel sub duplici minori; S. R. C. 10. *Jun.* 1700. *in Curien.* Vid. *num.* 647. Per totam diœcesim,) exclusis Regularibus, & Monialibus. Vide *num.* 1220.

730 Quando duæ octavæ simul occurrunt, quarum una sit Patroni principalis sub ritu duplici primæ classis, altera vero B.M.V. sub ritu duplici secundæ classis, recitandum est Officium infra octavam de Patrono principali cum commemoratione octavæ Beatissimæ Mariæ Virginis; S.R.C. 19. *Jun.* 1700. *in Curien.* Cum commemoratione octavæ B.M.V.,) etiam in die ipsamet octava; neque obstat, si octava esset universalis, & longe major dignitas reperiatur, ut est in S. Maria. Vide *num.* 1274.

731 Si in Dominica infra octavam Nativitatis Beatissimæ Mariæ Virginis, in qua celebratur festum SS. Nominis ejusdem B M.V. sub ritu duplici majori, occurrat alicubi dies octava, translato festo dicti SS. Nominis, agendum est de die octava in ipsa Dominica: S.R.C. 19. *Jun.* 1700. *in Curien.* Agendum est de die octava;) intellige de octavis, quæ non sunt de B. Maria, qui in eo casu erit celebrandum festum de SS. Nomine sine commemoratione Nativitatis ejusdem; S.R.C. *num.* 595. *&* 612.

732 In festo, & per octavam SS. Angelorum Custodum hymni ejusdem metri terminari non possunt, sicut terminatur eorum hymnus in Laudibus, per stropham; *Deo Patri sit Gloria, qui quos redemit Filius, & Sanctus unxit Spiritus, per Angelos custodiat*; *S.R.C.* 19. *Jun.* 1700. *in Curien.*

733 Occurrente festo duplici minori, seu translato in die commemorationis omnium defunctorum Officium faciendum est de Sancto, Missæ vero celebrandæ de Requiem; S.R.C. 19. *Jun.* 1700. *in Curien.* Occurrente Festo,) quod non sit de præcepto audiendi sacrum, & vacandi ab operibus servilibus; Vide *num.* 44.

734 In festo translationis Patroni principalis Cathedralis sub ritu duplici majori dici non potest Symbolum in Missa, tam in ipsa Ecclesia cathedrali, quam etiam per totam diœcesim; S.R.C. 19. *Jun.* 1600. *in Curien.* Dici non potest Symbolum:) nisi ratione corporis, vel insignis reliquiæ; *Rubr.* XI. *Miss. de Symbolo.* Vide *num. seq.*

735 In festis Sanctorum Martyrum & Virginum, quæ celebrantur sub ritu duplici majori, non est dicendum Symbolum in Missa, sed serventur Rubricæ generalis Missalis Romani, *cap.* XI. *de Symbolo*; *S.R.C.* 19. *Jun.* 1700. *in Curien.* Serventur Rubricæ generales,) in quibus legitur „. In festis Sanctorum, quibus dedicata est Ecclesia, & ubi habetur corpus, vel insignis Reliquia „; *Rubr. cit.* Si altare, vel capella iisdem adesset dicata, tunc Symbolum in Missa solemni erit decantandum, licet de aliquo Sancto sub ritu semiduplici festum celebraretur; Vide *num.* 411.

736 In Ecclesiis parochialibus ruralibus, in quibus per annum plerumque unus tantum Sacerdos celebrat, & sine cantu, potest dici Missa de Requiem, quando anniversaria ex Testatorum dispositione, recurrente obitus die, incidunt in festum duplex minus: Non tamen dicendum die-

diebus tertio, septimo, & trigesimo, sed servetur Decretum generale editum 5. *Aug. anno* 1662. quod incipit *Cum Sanctissimus*; S.R.C. 19. *Jun.* 1700. *in Curien.* Quod incipit *Cum Sanctissimus*,) in quo declaratur non posse celebrari Missas defunctorum. Vide *num.* 19. *& seqq.*

737 Ex privata devotione Parochianorum potentium sæpius per annum anniversaria pro defunctis parentibus, fratribus, amicis, & aliis defunctis, potest in ruralibus Ecclesiis cantari Missa solemnis de Requiem in festo duplici minori, altera cantata de festo, ubi adsunt plures, vel saltem duo Sacerdotes, dummodo sermo sit de die vera anniversaria a die obitus; S.R.C. 19. *Jun.* 1700. *in Curien.* Vide *num.* 821. *&* 19.

738 Si feria sexta post Dominicam Passionis, in qua celebratur Officium septem dolorum Beatæ Mariæ sub ritu duplicis majoris, occurrat festum primæ, vel secundæ classis, dictum Officium non est transferendum, sed omittendum. Item Dominica prima Octobris Officium SS. Rosarii, ubi adest altare, & Confraternitas ejusdem; S.R.C. 19. *Junii* 1700. *in Curien.* Vide tamen *num.* 481. in quo statuitur posse transferri per posteriorem Constitutionem Benedicti XIII. Cum hodie Officium de Rosario universaliter sit demandatum; ideo non omitti, sed transferri debet. Vide *num.* 988.

739 Festum semiduplex incidens in Dominicam infra octavam non privilegiatam, debet transferri immediate in feriam secundam non impeditam; licet sit reponendum quodcumque Officium etiam ex solemnioribus; S.R.C. 29. *Jul.* 1700. *in Valentina.* Incidens in Dominicam:) adde etiam, si occurrat in die festo, vel in duplici infra octavam. Vide *num.* 645.

740 Quadragesimæ, Adventus, & Vigiliarum temporibus, necnon in diebus Rogationum; occurrente aliquo festo duplici, vel semiduplici, non licet post Primam celebrare Missam prædictarum Feriarum, sed servandæ sunt Rubricæ; S.R.C. 22. *Januar.* 1701. *in una Camaldulensium Montis Coronæ.* Servandæ sunt Rubricæ,) videlicet post Nonam; *Rub. Miss. de Feria, & Vig. num.* 1. An valeat contraria consuetudo, consule *num.* 1141. *seq.*

741 In die commemorationis omnium Fidelium defunctorum non potest celebrari Missa solemnis de Requiem post Primam, sed servandæ sunt Rubricæ; S. R. C. 22. *Jan.* 1701. *in una Camald. Montis Coronæ.* Servandæ sunt Rubricæ,) idest post Nonam; *Rubr. Miss. in prop. de Sanctis die* 2. *Novembr.*

742 Matutinum diei commemorationis omnium Fidelium defunctorum non potest recitari in choro in die festivitatis omnium Sanctorum post Completorium, sed servandæ sunt Rubricæ; S.R.C. 22. *Jan.* 1701. *in una Camaldulensium Montis Coronæ.* Intellige absente Episcopo, & ubi consuetudo pro commoditate populi non adest. Vide *num.* 21. Pro privata vero recitatione vide *num.* 1201.

743 Benedictio publica sacrorum Cinerum prima die Quadragesimæ non potest fieri post Tertiam, sed servandæ sunt Rubricæ; S.R.C. 22. *Jan.* 1701. *in una Camald. Montis Coronæ.* Servandæ sunt Rubricæ,) scilicet post Nonam; *Rub. Miss. in prop. de Temp. Feria* 4. *Cin.* An valeat contrarium pro consuetudine, vide *num.* 1141. *seq.*

744 Absque pluviali non licet non habentibus usum illius in die, & infra octavam SS. Corporis Christi peragere processionem cum SS. Sacramento; non posse tamen cogi, ut ejus expositio fiat cum pluviali ab ipsis non habentibus usum, statuit S.R.C. 22. *Jan.* 1701. *in una Camald. Montis Coronæ.* Non habentibus usum) aut etiam per particulares Ordinis Constitutiones. Vide *num.* 1315.

745 In Sacrificio Missæ non est adhibenda palla a parte superiori drappo serico cooperta; S.R.C. 22. *Jan.* 1701. *in una Camald. Montis Coronæ.*

746 Sacerdotes in Sacrificio Missæ congruentius utuntur cingulo lineo, quam serico. S. R. C. 20. *Jan.* 1701. *in una Camald. Montis Coronæ.* Cingulo lineo;) colore albo, vel saltem paramentorum. Vide *num.* 862.

747 Ante sacras Reliquias expositas ultra lampadem debent continuo super altare ardere saltem duo lumina, alias reliquiæ non exponantur. S.R.C. 22. *Jan.* 1701. *in una Camald. Montis Coronæ.*

748 Ante ostiolum Tabernaculi SS. Sacramenti retineri non potest vas florum, vel quod simile, quod prædictum occupet ostiolum cum imagine Domini nostri in eodem insculpta, sed potest collocari in humiliori, & decentiori loco. S. R. C. 22. *Jan.* 1701. *in una Camald. Montis Coronæ.*

749 Regularium superiores, & Priores locales non veniunt sub nomine Ordinariorum, & consequenter non possunt assignare aliquam ex Dominicis Novembris pro recitatione Officii de Patrocinio B. M. V. quod multis in locis permittitur celebrandum in aliquo die Dominico præfati mensis a locorum Ordinariis eligendo. S.R.C. 22. *Jan.* 1701. *in una Camald. Montis Coronæ.* Hoc officium a Bened. XIII. fuit assignatum pro statu Ecclesiastico Dominicæ secundæ Mensis Novembris.

750 In Missa conventuali dierum solemnium, quæ absque cantu & ministris celebratur, non est facienda translatio. S.R.C. 22. *Jan.* 1701. *in una Camald. Montis Coronæ.* Absque cantu & ministris:) quid cum cantu, & sine ministris. Vide *num.* 314.

751 Ordini Eremitarum Discalceatorum S. Augustini provinciæ Franciæ permittitur horas canonicas cantu Gregoriano canendi facultas; S.R.C. 29. *Jan.* 1701. *annuente Clem. XI. Const. quæ incipit*: Nuper a Congregatione Vener. Fratrum, data Romæ *die* 29. *Jan.* 1701.

752 An in Officio ad hymnum *Iste Confessor* pro Sanctis Confessoribus, quoties eisdem fixa dies est assignata, quæ non est dies obitus, recitari debeat ℣. *Meruit beatas scandere sedes*, eo quod revera Officium fiat de die obitus? & quatenus affirmative, an eadem regula servanda sit in Officiis Confessorum translatis, dummodo Officium sit de die obitus? *Et Sac. Rit. Cong. respondit* Negative: *& ita declaravit* 12. *Jan.* 1701. *in una Tertii Ordinis S. Francisci.* Negative.) Affirmative vero, si die immediate sequenti obitus Officium celebraretur, & dummodo festum a Capitulo diei præcedentis inchoatum fuit. Vide *n.* 541. Quid vero per octavam statuatur, consule *n.* 1210.

753 Sacerdotes etiam Regulares diebus, quibus propria Officia recitant sub ritu duplici, celebrantes in alienis Ecclesiis, quando peragitur festum cum solemnitate, & concursu populi, debent celebrare Missas conformando se ritui, & colori earumdem Ecclesiarum; in aliis vero diebus possunt; sed quando prohibentur Missæ votivæ, vel defunctorum, debent se uniformare, saltem quoad colorem; S. R. C. 12. *Jan.* 1701. *in una Tertii Ordinis S. Francisci.* Debent celebrare Missas conformando se ritui &c.) Iterum præsens & sequens dubium, una cum alio tenoris sequentis, propositum fuit *in Sac. Cong.* 29. *Januar.* 1752. Utrum possit Sacerdos, qui habet officium duplex, celebrare Missam de Requiem, ubi non agitur de ritu duplici? Quæ dubia iterum confirmavit; præterea douit generaliter teneri Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares, & se conformari ritus Ecclesiæ, in qua celebrant. Unde sequitur posse sine scrupulo Missas omnes privatas & solemnes celebrare, ac etiam defunctorum, ut in casu, ad formam decreti 23. *Aug.* 1704. sub *num.* 805. quod pugnare videtur cum alio 7. *Maii* 1749. sub *num.* 1228. Instituendo hanc sententiam Sacræ Congregationis, eamque sequendo servatur ex integro illa Missalis Rubrica „ Quoad fieri potest Missa cum officio conveniat „ respiciens potius Ecclesiam publicam, quam officium privatum celebrantis; *Tit. IV. de Missis Votivis*, S. Mariæ, & aliis *num.* 3. Vide *num.* 1261.

754 Sacerdotes exteri confluentes ad Ecclesias etiam Regularium, & celebrantes de Sanctis etiam Ordinis, quando festum celebratur cum solemnitate, & concursu populi, debent in Missis se uniformare cum Sacerdotibus illius Ecclesiæ, etiam Regularibus quoad Credo, & numerum orationum more duplicium, in aliis vero diebus possunt, si volunt; S. R. C. 12. *Jan.* 1701. *in una Tertii Ord. S. Francisci.* Ecclesiæ etiam Regularium:) comprehenduntur etiam Moniales. Vide *num. ant. &* 757.

755 In Ecclesiis Regularium diebus Dominicis, quibus tam Regulares, quam exteri celebrant de Dominica, possunt exteri uti coloribus paramentorum, quibus utuntur Regulares ratione alicujus octavæ: & Regulares celebrantes in alienis Ecclesiis uti coloribus juxta ritum earumdem, & tam exteri in Ecclesiis Regularium, quam Regulares in alienis, possunt apponere commemorationem octavæ, ut supra, occurrentis, servata Rubrica de dupli-

duplici oratione habenda in Dominicis infra octavam; S.R.C. 11. *Jun.* 1701. *in una Tertii Ord. S. Francisci*. Vide *num. ant. & seq.* Servata Rubrica,) quæ est „ In Dominicis infra octavas occurrentibus dicuntur duæ Orationes, una de Dominica, secunda de octava; „ *Rub. Miss. Tit. VIII. num.* 10.

756 Declaratio Sac. Rit. Cong. quod scilicet Regulares non possint recitare Officium de octava Patroni principalis sine speciali indulto ejusdem Sac. Cong. comprehendi etiam Moniales; S.R.C. 11. *Febr.* 1702. *in Tarvisina*.

757 Moniales Ordinariis subjectæ non debent recitare Officium de octava Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, nec possunt ad libitum, & tantum tenentur recitare Officium prædictum sub ritu duplici secundæ classis sine octava; S. R. C. 11. *Febr.* 1702. *in Tarvisina*. Officium prædictum:) etiamsi prima dies, & reliqua octava impedita sit. Vide *num. cit.* Moniales) in civitate degentes, an vero in diœcesi. Vide *num.* 1235.

758 Prohibitio facta a Sac. Rit. Congr. in declaratione, quod Sacerdotes Sæculares etiam Capellani, qui licet recitaverint Officium semiduplex, vel simplex, vel feriale, non celebrent Missam de Requiem in Ecclesiis Regularium, in quibus recitatum sit Officium duplex de non præcepto: vel de aliquo Sancto eorumdem sui Ordinis, intelligi etiam debet pro Ecclesiis Monialium; S. R. C. 11 *Febr.* 1702. *in Tarvisina*. Vide *num.* 467. & 752.

759 Facultas celebrandi cum Missali Romano concessa a S. Rit. Cong. pro Capellanis Monialium, intelligi debet pro omnibus, & singulis, qui ex debito tenentur celebrare in Ecclesiis ipsarum Monialium, dummodo celebrent cum Missali Romano; S. R. C. 11. *Febr.* 1702. *in Tarvisina*. Vide *num.* 893.

760 Impedito, aut nolente Episcopo celebrare, & alias functiones explere, spectat non ad Vicarium generalem, aut ad Canonicum hebdomadarium, sed ad primam Dignitatem, eaque impedita gradatim ad alias, ejus vices supplere; S.R.C. 11. *Febr.* 1702. *in Gerunden*. Alias functiones.) Vide *num* 14. 164. & 798.

761 Si Dominica infra octavam Ascensionis occurrat in die 4. *Maii*; tunc in feria secunda sequenti recitandum est Officium de Sancta Monica quod in dicta Dominica occurrit sub ritu semiduplici, non vero reponendum est festum Sanctorum Apostolorum Philippi, & Jacobi, quod sub ritu duplici secundæ classis occurrit die 1 *Maii* S.R.C. 16. *Sept.* 1702. *in una Ord. Cælestinorum*. Recitandum est Officium de S. Monica.) Hoc decretum est generale, & valet pro similibus; modo vero non habet locum pro S. Monica, ad duplicem ritum elevatam ex Decreto 26. *Aug.* 1730. Vide *num* 508. & 645.

762 In prima & secunda Missa, quæ celebratur in die festo Nativitatis D. N. J. C. non debet fieri purificatio calicis; S.R.C. 16. *Sept.* 1702. *in una Regni Portugalliæ*.

763 Canonici Ecclesiæ Cathedralis interessentes concionibus, præsertim quadragesimalibus, debent esse induti habito canonicali, dum sedent in propriis stallis; S. R. C. 25. *Mart.* 1703. *in una Pomponii Stabitæ*.

764 Sacerdotes non debent deferre manutergium super calicem tam eundo, quam redeundo ab altari; S. R. C. 1. *Sept.* 1703. *in Pisaurien.*

765 Festum duplex ante octavam non privilegiatam occurrens, alio majori festo duplici impeditum, est transferendum ad diem infra octavam proxime festo duplici, vel semiduplici non impeditam; S. R. C. 22. *Sept.* 1703. *in Viennen. in Austria*.

766 An Confraternitates Laicorum legitime erectæ in Ecclesiis Parochialibus, habeant dependentiam a Parocho in explendis functionibus Ecclesiasticis, non parochialibus? & responsum fuit: Affirmative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis, & Orbis*, *Clement. XI.* 12 *Jan.* 1704. *confirmante Constitut. quæ incipit*: Ad debitum. Vide *num. seqq.*

767 An Confraternitates Laicorum erectæ in Capellis, vel Oratoriis, tum publicis, tum privatis, adnexis Parochialibus Ecclesiis, ab eis dependentibus, habeant dictam dependentiam a Parocho quoad dictas functiones? Et responsum fuit: Affirmative; S.R.C. 10. *Decem.* 1703. *Urbis, & Orbis*, Clemente XI. approbante ut supra.

768 An Confraternitates erectæ in aliis Ecclesiis publicis, habeant quoad easdem functiones aliquam dependentiam a Parocho, intra cujus Parochiæ limites sitæ sunt Ecclesiæ? Et responsum fuit: Negative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703 *Urbis, & Orbis, ut supra*.

An Confraternitates erectæ in Oratoriis tam publicis, quam privatis, sejunctis ab Ecclesiis Parochialibus quoad dictas functiones Ecclesiasticas, habeant dictam dependentiam a Parocho? Et responsum fuit; Negative; S.R.C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis, & Orbis*. 769

An benedictiones, & distributiones Candelarum, Cinerum, & Palmarum, sint de juribus mere Parochialibus? Et responsum fuit; Negative; S.R.C. 10. *Decemb.* 1704. *Urbis, & Orbis*. Vide *num.* 60. & 771. 770

An benedictiones Mulierum post partum, Fontis Baptismalis, Ignis, Seminis, Ovorum, & similium, sint de juribus mere Parochialibus? Et responsum fuit: Negative; sed benedictiones Mulierum, & Fontis Baptismatis fieri debere a Parocho, S. R.C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis, & Orbis*. 771

An functiones omnes Hebdomadæ Sanctæ sint de juribus mere Parochialibus? Et responsum fuit: Negative, prout jacet; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis, & Orbis*. Vide *num.* 60. & 769. 772

An celebratio Missæ solemnis feria quinta in Cœna Domini, sit de dictis juribus Parochialibus? Et responsum fuit: Negative, prout jacet, sed spectare ad Parochiam; S.R.C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis, & Orbis*. 773

An prima pulsatio Campanarum in Sabbato Sancto sit de juribus Parochialibus? Et responsum fuit: Negative, prout jacet, sed spectare ad Ecclesiam digniorem ad formam Const. Leonis X. in 22. §. 14. S.R.C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis, & Orbis*. Ad formam Constitutionis Leonis X.) Videlicet: „ Tam Regulares, quam alii Clerici Sæculares, etiam super hoc Apostolicæ Sedis privilegio muniti, die Sabbato majoris hebdomadæ, antequam Campana Cathedralis vel Matricis Ecclesiæ pulsaverit, campanam in Ecclesiis suis pulsare minime possint, & contradicentes pœnam centum ducatorum incurrant; „ Const. XXII. quæ incipit: *Dum intra mentis* §. 14. cujus initium: *Et ut debitus*, Romæ edita die 19. *Decemb.* 1516. 774

An celebratio Missarum solemnium per annum, sive pro vivis, sive pro defunctis, sit de dictis juribus Parochialibus? Et responsum fuit; Negative, prout jacet, sed licere contratribus solemnioribus ejusdem Ecclesiæ vel Oratorii, ut in Brundusina sub die 1. *Junii* 1601. S.R.C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis, & Orbis*. 775

An expositio quadraginta horarum, & benedictio, quæ fit super populum, sit de dictis juribus Parochialibus? Et responsum fuit; Negativa; S.R.C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis, & Orbis*. 776

An expositio, quæ fit cum Reliquiis, vel Sacris Imaginibus, & benedictio, quæ cum eis fit super populum, sit de dictis juribus Parochialibus? Et responsum fuit: Negative, & quod ad benedictiones cum Reliquiis, & Imaginibus serventur Decreta; S.R.C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis, & Orbis*. Vide *num.* 712. 777

An functiones in præcedentibus octo dubiis, videlicet a dubio quinto ad duodecimum expressæ, peragi possint in Oratoriis privatis, contradicente Parocho? Et responsum fuit; Satis provisum in Superioribus; S.R.C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis; & Orbis*. 778

An in Oratoriis privatis Confraternitatum per Confratres statis horis recitari possint horæ Canonicæ cum cantu, vel sine, absque alia licentia Parochi? Et responsum fuit; Affirmative, nisi aliter Ordinarius statuat ex rationabili causa; S.R.C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis, & Orbis*. Vid. *num. seq.* 779

An in Oratoriis privatis sit licita celebratio Missæ privatæ, assentiente Ordinario loci, & contradicente Parocho? Et responsum fuit: Affirmative; S. R. C. 10. *Decembr.* 1703. *Urbis, & Orbis*. Celebratio Missæ) exceptis diebus in Bulla Benedicti Papæ XIV. expressis. Vide *num. ant.* & 619. 780

An Cappellani Confraternitatum possint populo denuntiare festivitates, & Vigilias occurrentes in hebdomada absque licentia Parochi? Et responsum fuit: Affirmative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis, & Orbis*. Vide *num.* 234. 781

An

782 An Parochus invitis Confratribus docere possit doctrinam Christianam in prædictis Ecclesiis, Oratoriis publicis, vel privatis a Parochia divisis, & separatis? Et responsum fuit: Negative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*. Docere doctrinam christianam.) Removeri autem exercitium Catechismi, & docendi pueros in Ecclesiis Confraternitatis non posse, statuit Sac. Congr. Conc. Trident. 29. *Augusti* 1722. in una Civitatis Mantuæ. Et „ an Rector Confraternitatis teneatur permit„ tere, ut Parochus doceat in Oratorio Doctrinam Chri„ stianam, vel possit hoc impedire? Responsum fuit: Arbitrio Ordinarii. S. Cong. Conc. Trid. 29. *August.* 1733. in una Diœcesis Asoli, ex Regestis ejusdem S. Congregationis sub enuntiato tempore signatis.

783 An in sæpe dictis Ecclesiis publicis Confraternitatum possint haberi publicæ Conciones etiam per totum cursum Quadragesimæ, vel Adventus cum licentia Ordinarii, & absque licentia Parochi? Et responsum fuit; Affirmative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*.

784 An in eisdem Ecclesiis posse celebrari Missa sive lecta, sive cantata ante Missam Parochialem, sive lectam, sive cantatam? Et responsum fuit: Negative, nisi aliter Episcopus disponat; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*. Vide *num.* 234.

785 An ad Parochum spectet Officium funebre super cadaveribus sepeliendis in sæpe dictis Ecclesiis, & Oratoriis publicis Confraternitatum? Et responsum fuit: Affirmative, quando tumulandus est subditus Parocho, intra cujus fines est Ecclesia, vel Oratorium; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*.

986 An intra ambitum earumdem Ecclesiarum fieri possint Processiones juxta cujusque Confraternitatis institutum, absque interventu, vel licentia Parochi? Et responsum fuit, Affirmative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*. Vide *num. seq. &* 50.

787 An eædem Processiones fieri possint extra ambitum dictarum Ecclesiarum absque licentia illorum Parochorum, per quorum territorium transeundum est? Et responsum fuit: Negative; nisi adsit licentia Episcopi; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis* Vide *num. ant.*

788 An in dictis Processionibus Capellani Confraternitatum possint deferre Stolam? Et responsum fuit: Negative extra propriam Ecclesiam; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*.

789 An Episcopo accedente ad Ecclesias publicas Confraternitatum, quæ non sint Regularium, neque proprium Rectorem Beneficiatum habent, porrigendum sit Aspersorium a Parocho, in cujus territorio sint sitæ dictæ Ecclesiæ? Et responsum fuit: Negative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*. An porrigendum sit Aspersorium a Parocho: Negative,) sed a primo de Capitulo Cathedralis. Vide *num.* 71.

790 An earumdem Ecclesiarum, & Confraternitatum Rectores, & Cappellanos possit Parochus, cessante alio speciali, ac legitimo titulo, & ex solo jure Parochialitatis compellere invito ad assistendum functionibus Ecclesiæ Parochialis? Et responsum fuit: Negative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*.

791 An in sæpedictis Ecclesiis Confraternitatum, neque Parochialibus, neque Regularibus, retineri possit Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum sine speciali indulto Sedis Apostolicæ? Et responsum fuit: Negative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*.

792 Præsupposita facultate retinendi, an possit intra annum publice exponi, sine licentia Ordinarii? Et responsum fuit: Negative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*. Per annum,) Excipe octavam Corporis Christi. Vide *num.* 51.

793 An possit Parochus se ingerere in administratione oblationum, vel eleemosynarum in sæpedictis Ecclesiis recollectarum, vel Capsulæ pro illis recipiendis expositæ clavem retinere? Et responsum fuit: Negative: S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*.

794 An in Ecclesia Parochiali Confratres, vel eorum Cappellani immisceri se valeant, invito Parocho, in ejusdem Ecclesiæ functionibus, sive Parochialibus, sive non Parochialibus? Et responsum fuit: Negative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1073. *Urbis*, *& Orbis*.

Ferrar. Biblioth. Tom. VIII.

An Confraternitates sive sint erectæ in Ecclesia Paro- 795
chiali, sive extra illam, possint pro libito, & juxta uniuscujusque peculiaria statuta Congregationes suas facere, absque interventu, vel licentia Parochi? Et responsum fuit: Affirmative, dummodo non impediant functiones, & divina Officia; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*.

An possint propria bona administrare, atque de illis 796
disponere absque ulla dependentia a Parocho? Et responsum fuit: Affirmative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*.

Quando Parochus eisdem Congregationibus intersit 797
de mandato Ordinarii, & tanquam ejus delegatus, an possit suffragium decisivum ferre, & quatenus affirmative? Et responsum fuit; Negative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*.

An etiam suffragium duplex? Die 10. Decembr. 1703. 798
prout infra respondit. Et responsum fuit: Negative; S. R. C. 10. *Decemb.* 1703. *Urbis*, *& Orbis*, *Clem. XI. annuente supra omnia dicta dubia die* 12. *Januar.* 1704. *Constit. incip.* Ad dubium.

Prima Dignitas præcise tenetur supplere partes Epi- 799
scopi impediti in celebrandis Missis inferioribus, & peragendis aliis solemnibus functionibus ad ipsum Episcopum spectantibus; S. R. C. 19. *Jan.* 1304. *in Cremonen.* Prima dignitas,) eaque impedita aliæ successive. Vide *num.* 759. Idem declaratum fuerat 11. Febr. 1702. ad exclusionem Vicarii Generalis, & Canonici hebdomadarii, ac impedita prima Dignitate, pertinere ad secundam.

Quando plures adsunt Cathedrales unitæ, Officium 800
Dedicationis cujuslibet Ecclesiæ cathedralis non debet recitari ab universo clero diœcesum unitarum, sed in qualibet respective diœcesi debet recitari de sua propria respective Ecclesia cathedrali; S. R. C. 1. *Martii* 1704. *in Viterbien.*

An Impedito Diacono, munus auferendi mitram, & 801
gremiale Celebranti in Cappella Pontificia, & alia ejusdem Diaconi munera, spectent ad Subdiaconum, vel potius ad Cæremoniarum Magistros &c. S. Cong. respondit: *Dilata*, & ad Eminent. Ponentem *ad mentem*, & mens fuit, quod Eminentiss. Ponens curaret, ut Magistri Cæremoniarum abstineant in futurum ab imponendo & auferendo mitram, & gremiale in casu &c. nisi impeditis Diacono, & Subdiacono; S. R. C. 28. *Aprilis* 1704. & iterum denegata nova audientia Præfectis Cæremoniarum, servari hoc decretum statuit eadem S. R. C. 1. *Jan.* 1704. *in Romana*. Reperitur in Bullario Romano Clem. XI. Decreto IV. quod incipit *Romana*. *Cum inter Subdiaconum*. *Tom.* 8. *Bull. Rom. Luxemburgi* 1727. *pag.* 433.

In occurrentia festi Kalendarii particularis, & festi 802
Kalendarii universalis cum paritate ritus, & sine excellentia majoris dignitatis, faciendum est Officium de primo, translato secundo; S. R. C. 12. *Jul.* 1704. *in una Urbis*, *& Orbis dubiorum*. Cum paritate ritus,) quid vero dicendum de Officio, quod celebratur cum magna festivitate, consule *num.* 513. 613. 978. 1016. *&* 1044.

Cruces altarium, seu processionum non sunt benedi- 803
cendæ de præcepto, potest tamen simplex Sacerdos eas benedicere privatim, & non solemniter; S. R. C. 12. *Jul.* 1704. *in una Urbis Clem. XI. confirm. in suo Bullario part.* 3. *decr.* 5. *& reperitur in Bullar. Rom. tom.* 8. *Luxemburgi* 1727. *pag.* 433. *incipit Decretum* Urbis: *Fratre Josepho*.

Licet proponere Spinam Domini Nostri Jesu Christi ab 804
immemorabili, præsertim in Parasceve, capite scilicet aperto sub baldachino processionaliter propositam; S. R. C. 12. *Jul.* 1704. *in una Urbis*, *& Orbis*. Sub baldachino,) immo etiam cum velo humerali, & incenso. Vide *n.* 255.

In Ecclesia, ubi quotidie non cantatur Missa, si occur- 805
rat festum Patroni, seu Titularis diebus, quibus non potest de eo fieri Officium, potest nihilominus (diebus non exceptis a *Rubr. Miss. tit.* 6. *de Translatione*) cantari Missa de Patrono, seu Titulari, licet non cantetur altera Missa concordans cum Officio; S. R. C. 23. *Aug.* 1704. *in una Ordinis Eremitar. S. Augustini*. Diebus exceptis a Rubrica,) qui sunt *Dominica prima Adventus*, *& Quadragesimæ*, *feria* 4 *Cinerum*, *Dominica Palmarum cum*

tota hebdomada majori, Resurrectionis, & Pentecostes cum duobus diebus sequentibus, die Nativit. Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, & Corporis Christi. Miss. Rubr. de Transl. Fest. tit.6. num.1.

806 Religiosi celebrantes ex quacumque causa in aliena Ecclesia, ubi non agitur Officium duplex, & fiunt Exequiæ pro aliquo defuncto, vel anniversaria, seu simile Officium pro defunctis, etiamsi ipsi Religiosi recitaverint Officium Sanctis duplicis, possunt se conformare cum Ecclesia, in qua celebrant. S. R. C. 23. *August.* 1704. *in una Erem. Camald.* Vide *num.*752.

807 Non sunt omittendæ in suffragiis communibus commemorationes SS. Salvatoris, nec S. Crucis in eorum Ecclesiis titularibus. S. R. C. 23. *August.* 1704. *In una Erem. Camald.*

808 Quando in Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ, & Quinquagesimæ occurrit festum Purificationis B.M.V in Ecclesiis eidem sub alio titulo dicatis, scilicet Annuntiationis &c. Missa solemnis post benedictionem Candelarum, & processionem debet cantari de Dominica. S.R.C. 23. *Aug.* & 13. *Sept.* 1704. *In Catanien.* De Dominica.) ad quam non accenduntur Candelæ ad Evangelium, & elevationem usque ad sumptionem peractam, ut fit in Missa Purificationis. *Cærem. Episc. lib.*2. *cap.*16. *num.*19. Vide *num.*814. & 1031.

809 Parochi, Cappellani Confraternitatum, Sacerdotes, aliique Ecclesiastici, qui cotta induti interveniunt processionibus, funeralibus, deferant, sicut in aliis processionibus, biretum sacerdotale, non vero pileum, excepto tempore pluviæ & noctis, prout disponit Rituale Romanum tit. de Processionibus, & ut sæpe resolvit S.R.C. quæ quidem pilei prohibitio non solum est pro Ecclesiastico sæculari, sed etiam regulari, licet sint Parochi cotta induti. Hæc decreta S.R.C. confirmantur a Clemente XI. 9. Decemb. 1704. in sua Constit. quæ incipit *La Santità di Nostro Signore.* Vide *num.*8.

810 Si festum S. Marci occurrat in die Paschatis, processio cum litaniis transfertur in feriam tertiam sequentem juxta Rubricam particularem Missalis; & si alicubi fit abstinentia, vel jejunatur, servanda est consuetudo a Regularibus. S.R.C. 14. *Febr.* 1705. *in una Capucc. Galliæ.* Transfertur in feriam tertiam) una cum Missa Rogationum sine *Gloria*, & sine *Credo*. Vide *num.*700.

811 Dignior e clero, a quo Celebrans in diebus Purificationis, Cinerum, & Palmarum recipit candelam, cineres, & palmam debet accedere ad altare sine stola, & genuflexus, sicut alii recipere candelam, cineres, & palmam a Celebrante, & osculari manum Celebrantis porrigentis candelam, & palmam. S.R.C. 14. *Febr.* 1705. *in una Capucc. Galliæ.* Dignior e Clero:) intellige cum non sit Cathedralis Canonicus, aut Collegiatæ, si pro isto adesset consuetudo. Vide *num.*96. & 453.

812 Non est toleranda consuetudo quorumdam, qui contra id, quod præscribitur in Missali, reponunt Hostiam consecratam reservandam a feria v. in Cœna Domini usque ad ipsius consumptionem in feria vi. Parasceve. S. R. C. 14. *Febr.* 1705. *in una Capucc. Galliæ.* Quod præscribitur in Missali, idest, reponenda est Calix in capsula clausa, & clavi tuta. *Rub. Miss. de feria v. in Cœna Domini.*

813 Antiphona B.M.V. in fine Officii debet omitti in choro, quando immediate sequitur Missa, quæ in Ecclesiis non cathedralibus, & non collegiatis, sed in minoribus etiam Regularium, licet non cantetur a choro, sed coram clero legatur tantum a Celebrante, habenda est tamquam conventualis; & in festis secundæ classis debet omitti commemoratio S. Simplicis eadem die occurrentis, ut præscribitur in Rubrica Missalis *tit.*7. *num.*1. S.R.C. 14. *Febr.* 1705. *in una Capucc. Galliæ.* Ut præscribitur in Rubrica Missalis &c.) nempe *de simplici non fit commemoratio in Missa solemni, sed in Missis tantum privatis, quando de eo in Officio facta fuit commemoratio solummodo ad Laudes. Rub. Miss. tit.*7. *num.*1.

814 An, cum ex decreto S. R. C. emanato 11. Januar. 1681. dicenda sit antiphona Beatissimæ Virginis, *Ave Regina Cælorum*, cum ℣. *Dignare me &c.* in fine Completorii secunda die Februarii, licet transferatur Officium Purificationis, dici debeat in suffragiis) quando fit de Officio semiduplici &c. Vers. *Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix*, cum oratione *Concede nos famulos &c.* & in Missa secunda oratio *A cunctis*, tertia ad libitum? & S. R. C. affirmative respondit 14. *Febr.* 1705. *in una Ord. Capucc. Galliæ.* Vers. *Ora pro nobis &c.* cum oratione,) submissa voce a Celebrante dicenda. *Cærem. Episc. lib.*2. *cap.*3. *num.*15.

An in diœcesibus, in quibus in Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ, vel Quinquagesimæ fit Officium Purificationis B.M.V. illis Dominicis occurrentis, debeant, vel possint PP. Capuccini iis diebus recitare idem Officium cum sola commemoratione, & nona lectione Dominicæ in gratiam populorum ad suas Ecclesias accedentium? Et responsum fuit negative. S.R.C. 14. *Febr.* 1705. *in una Capucc. Galliæ.* Negative.) Affirmative vero, ubi Purificationis festum est titulum primæ classis. *Rubr. Brev. IV. de Dominicis n.*1. Vide *num.*520. & 807. 815

An translato Officio Annuntiationis B. Mariæ, de qua potest fieri die 5. Aprilis omisso Officio ad libitum S. Vincentii Ferrerii, hac die occurrentis, satius sit celebrare Officium Annuntiationis vel hac die, vel sequenti, ut non omittatur Officium S. Vincentii? Et si hoc ultimum satius judicetur, an in diœcesibus, in quibus celebratur 5. die Aprilis Officium translatum Annuntiationis B. Mariæ cum feriatione diei, in qua transfertur, satius sit PP. Capuccinos illud celebrare hac die, omisso Officio ad libitum S. Vincentii Ferrerii in gratiam populorum, qui ad suas Ecclesias accedunt audituri Missam, & Officium de mysterio Annuntiationis; & inde etiam an translato Officio Annuntiationis juxta Romanas Rubricas in 4. diem Aprilis, debeant tamen, vel possint illud differre in sequentem diem 5. Aprilis, in diœcesibus, in quibus tunc transfertur in hanc diem ob festum S. Ambrosii, quod celebratur 4. Aprilis propria ipsius obitus die? Et responsum fuit, quod quando transfertur solum Officium, & non solemnitas, tunc potest fieri de Sancto ad libitum occurrente. S.R.C. 14. *Febr.* 1705. *in una Capucc. Galliæ.* Vide tamen posteriora decreta hodie observanda sub *num.*1233. 816

An sub nomine Patroni loci, de quo juxta Bullam Gregorii XIII. Regulares tenentur recitare Officium sub ritu duplici primæ classis, veniat etiam Patronus Parochiæ, in qua commorantur; S.R.C. respondit negative 14. *Febr.* 1705. *in una Capucc. Galliæ.* Juxta Bullam) die 30 Decembris 1573. quæ incipit: *Pastoralis Officii.* 817

Quando dies anniversaria consecrationis Episcopi incidit in Dominicam primæ classis, infra hebdomadam majorem, in die Paschæ, Pentecostes, Nativitatis Domini, vel alio solemniori, non potest dici Missa de dicta consecratione, sed in ipsa Missa de die fieri debet collecta pro Episcopo sub una conclusione, ut disponit Cærem. Episcoporum. S. R. C. 4. *Aprilis* 1707. *In Lycien.* Dies Anniversaria consecrationis) pariter & dies anniversaria electionis. *Cærem. Episc. lib.*2. *cap.*35. *num.*1. Ut disponit Cærem. Episcop. videlicet; *Si dies consecrationis venerit in die aliqua festiva, celebrabitur solemniter de festo cum paramentis festo convenientibus, & cum commemoratione pro Episcopo. Si vero venerit in die feriata, celebrabitur, prout in Missali, cum paramentis albis, & una tantum collecta pro Episcopo, videlicet* Deus omnium Fidelium Pastor &c. *Cærem. Episc. lib.*2. *cap.*15. *num.*1. *seq.* Vide *num.*865. & 1116. 818

In feria vi. post octavam Ascensionis, si occurrit festum novem lectionum, facienda est in Missa commemoratio illius diei, nisi festum fuerit ex solemnioribus juxta Rubricas. S.R.C. 4. *Aprilis* 1705. *in Lycien.* Festum novem lectionum.) Intellige etiam semiduplicia translata. Vide *num.*633. 819

In Missa votiva SS. Sacramenti tertia oratio dicenda est ea, quæ secundo loco erit dicenda ratione temporis occurrentis, non vero ea, quæ est assignata secundo loco infra octavam ejusdem SS. Sacramenti. S.R.C. *Apr.* 1705. *in Lycien.* Ratione temporis occurrentis:) nempe secunda oratio in hac Missa votiva (ita & in aliis) quæ regulariter erit de festo semiduplici occurrenti, vel simplici, loquendo de privatis: in solemnibus enim non est facienda commemoratio festi: Tertia, quæ secundo loco ratione temporis occurrentis dicenda erit, nisi occurrerit Simplex. Ordo vero harum orationum erit sequens. Ab 820
octa-

octava Pentecostes usque ad Adventum, & a Purificatione (nempe usque ad diem secundam Februarii, licet festum Purificationis ultra hanc diem protrahatur) usque ad Quadragesimam, oratio erit *a cunctis*. Ab octava Epiphaniæ usque ad Purificationem, ut supra, *Deus qui salutis*. A feria IV. Cinerum usque ad Dominicam Passionis, de feria currenti. A Dominica Passionis usque ad Dominicam Palmarum de Feria. Ab octava Paschæ usque ad Ascensionem, *Concede nos famulos tuos*. Intra aliquas octavas, & in Vigiliis, in quibus jejunatur, de S. Maria, sed infra octavas Beatæ Mariæ, in Vigilia, & infra octavam omnium Sanctorum oratio dicitur de Spiritu Sancto, *Deus qui corda Fidelium*. *Rub. Miss. tit. 9. de Orationibus*. Vide *num. seq. & 520*.

821 Ex parte Magistri Cæremoniarum Ecclesiæ Cathedralis Lyciensis quæsitum fuit, an si festum Purificationis B.M.V. est transferendum, vel ratione octavæ diutius perseveret, eo usque perseverare debeat Antiphona *Alma Redemptoris Mater*; an vero in hoc casu die 2. Februarii ad Completorium dicenda sit antiphona *Ave Regina Cælorum*? Et responsum fuit: quod servetur decretum S.C. emanatum sub die 18. Januar. 1681. ita S.R.C. 4. *Apr.* 1705. *in Lycien.* Vide *num* 520.

822 An Officium Expectationis partus B.M.V. concessum sit omnibus regnis Hispano Monarchæ subjectis, an solum aliquibus? Responsum fuit: Indultum Gregorii XIII. esse tantum pro sola Hispania; S.R.C. 4. *Apr.* 1705. *in Lycien.* Officium Expectationis) hodie extenditur etiam ad totum dominium Reipublicæ Venetæ, & alibi, *ex decreto de die* 23. *Septemb* 1695.

823 Officia Sanctorum ad libitum, sive duplicia, sive semiduplicia, occurrentia in die, quo fieri debet Officium de Dominica anticipanda ante Septuagesimam, vel ante Dominicam 24. post Pentecostem, non sunt recitanda cum commemoratione dictæ Dominicæ, neque transferenda, sed potius omittenda. S.R.C. 4. *Aprilis* 1705. *In Lycien.* Officium de Dominica anticipanda,) scilicet: *Quando Septuagesima venerit in prima Dominica post octavam Epiphaniæ, tunc in prima Sabbato post octavam, non impedito festo novem lectionum, alioquin prima die post octavam, fiat Officium de Feria, in quo ponuntur Responsoria primi nocturni Dominicæ secundæ post Epiphaniam, & tres lectiones leguntur de homilia ejusdem Dominicæ, cum ejus antiphona ad benedictus, & oratione. Festum vero semiduplex in eo occurrens transfertur in primam diem similiter non impeditam. Rubrica Brev. post Dominicam Epiph.* pro Dominicis vero post Pentecostem, quæ ad summum viginti octo, & ad minus viginti tres possunt esse; ut compleatur numerus vigenarius, servandus erit sequens ordo. *Si Dominicæ post Pentecostem fuerint xxv. Dominica xxiv. post Pentecostem erit quæ est vi. post Epiph. Si fuerint xxvi. Dominica xxiv. erit. quæ est v. & xxv. quæ est vi. Si fuerint xxvii. Dominica xxiv. erit quæ est iv. & xxv. quæ est v. & xxvi. erit vi. Si fuerit xxviii. Dominica xxiv. erit. iii. & xxv. erit iv. & xxvi. erit v. & xxvii. erit vi. & ultimo loco semper ponitur quæ est in ordine xxiv. post Pentecostem, etiamsi post Pentecostem aliquando non sint nisi xxiii. Dominicæ. Tunc enim xxiv. ponitur loco xxiii. & Officium xxiii. ponitur in præcedenti Sabbato, quod non sit impeditum festo novem lectionum; alioquin in alio præcedenti die non impedito, in quo fiat Officium de Feria cum commemoratione festi simplicis si occurrat, & in eo legantur tres lectiones de homilia Dominicæ, omissis lectionibus Scripturæ illius feriæ, & in laudibus dicuntur antiph. ad Benedictus, & oratio de Dominica xxiii. Quod si tota hebdomada impedita sit festis ix. lectionum, etiam translatis vel aliqua octava, tunc in Sabbato legatur nona lectio homiliæ Dominicæ xxiii. & de ea fit commemoratio in laudibus tantum, cum antiph. & orat. prop. Rubr. Brev. de Dom. num.4. Cum vero interdum contingat, ut Dominica iii. vel iv. vel v. vel vi. post Epiphaniam supersit, nec possit poni etiam post xxiii. a Pentecoste, tunc de ea fit Officium in Sabbato ante Dominicam Septuagesimæ. Rubricæ Brev. de Domin. num.5.* Vide *num.*639.

824 Infra octavam SS. Corporis Christi, occurrente festo novem lectionum, non debet omitti nona lectio festo simplicis. In Officio enim tantum de octavâ omitti debet dicta lectio. S.R.C. 4. *Apr.*1705. *In Lycien.* Vida *num.* 471. & 653.

In processionibus, & funeralibus debetur præcedentia 825
Parochis supra Mansionarios, etiam Ecclesiæ cathedralis, incedentes sine Canonicis, & Capitulo: Mansionariis autem Ecclesiæ collegiatæ incedentibus absque Capitulo non est licitum deferre pellea super brachio in processionibus & funeralibus. S.R.C. 12. *Sept.*1705. *in Aretina.*

Si accedat ad Regularium Ecclesias Episcopus titula- 826
ris suffraganeus ad celebrandum pontificaliter, non debent Regulares ei baldachinum erigere, quod nec in Ecclesiis suis, nec in exemptis diœcesibus, nec extra diœcesim illi competit, quamvis accedat de licentia Ordinarii. S.R.C. 6. *Mart.* 1705. *in Hildesinen.* Vide *num.*52.

Cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ec- 827
clesiis, vel Nationibus concessum sit ab Apostolica Sede ut semel, vel pluries in singulis hebdomadibus, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, v. g. de SS. Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo festo duplici, vel semiduplici, hujusmodi indulta non habent locum in feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria secunda Rogationum, nec in alia Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ. S.R.C. 20. *Mart.* 1706. *in decreto generali Clem.XI. annuente suo Decr. VI. quod incipit.* Circa Rubricas cum S.R.C. *Tom.*8. *Luxemburgi* 1727 *pag.*434. Officium Dominicæ) anticipandæ juxta Rubricam Breviarii *de Dominicis tit. IV. num.*3. *seqq.* Vide *num. seqq.* 524. 822. & 1024.

Dies impeditus festo duplici, vel semiduplici pro Offi- 828
ciis semel in hebdomada, vel in mense recitandis, intelligitur etiam dies, in quo ponendum est Officium de festo duplici, vel semiduplici translato, nec non dies octavæ est impeditus respectu talium Officiorum. S.R.C. 20. *Mar.* 1706. *in decreto generali Clem XI. annuente, ut in num. præced.* §. *Secundum*. Dies octavæ:) intellige etiam infra octavam. Vide *num.*717. & 1084.

Regulares absque speciali privilegio, sed sola commu- 829
nicatione aliarum Religionum, non possunt addere nomen Sancti fundatoris in Litaniis, & *Confiteor*, nec recitare Officium, & Missas concessas aliis Religionibus. S.R.C. 20. *Mart.*1706. *in decreto generali, Clem.XI. confirmante, ut supra num.*829. §. *Tertium*. Communicatio privilegiorum? etiamsi esset amplissima. Vide *num.*582.

Missa ad postulandam gratiam bene moriendi deman- 830
datur apponenda in Missali Romano post Missam *pro remissione peccatorum*, & in Rubricis generalibus in *tit. de Coloribus paramentorum* sub colore violaceo, ac propterea in Gradualibus ad cantum ahoei in eodem cantu, & cono, qui in antiquis habetur Feria IV. Dominicæ primæ, & Sabbato Dominicæ tertiæ in Quadragesima, & in Dominicis IV. VI. XX. & XXI. post Pentecostem. S. R. C. 20. *Mart.* 1706. *Clem.XI. annuente die* 27. *ejusdem mensis & anni*.

Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiæ cathedralis con- 831
venit distinctio, tam quoad qualitatem paramentorum, quam quoad locum separandi pro Missis privatis respectu altaris tantum, aliorumque Sacerdotum eidem Ecclesiæ addictorum. S.R.C. 20. *Mart.*1706. *In Recineten. Præminentiarum*. Vide *num.*4.

Si Festum S.Marci Evangelistæ occurrat in Feriam se- 832
cundam post Dominicam Resurrectionis, & similiter Festum SS. Apostolorum Philippi & Jacobi in Dominicam in Albis, ac præterea juxta Rubricas utrumque sit transferendum, prius transferri, & reponi debet Officium Sancti Marci. S.R.C. 17.*Jul.*1706. *In una Urbis, & Orbis*, *Clemen.XI. annuente in Decreto VIII. quod incip.* Cum anno 1707. Vide *num.*463.

Quamvis PP. Capuccini Conventus Leodien. ex con- 833
suetudine plusquam centum annorum soleant facere Officium duplex majus de S. Servatio Episcopo 13. Maii, quia est patronus principalis Parochiæ, in qua morantur, & est Festum devotionis in populo; nihilominus declaratum, & decisum fuit, non licere prædictis PP. Capuccinis continuare recitationem dicti Officii, nec in alium diem transferre, quando ab alio majori Festo contingit esse impeditum. S.R.C. 28. *Aug.*1706. *In una PP. Capucc. Provinciæ Leodien.*

De-

834 Declaratum fuit non licere PP. Capuccinis, nec aliis cujusvis ordinis Regularibus, qui non utuntur Breviario PP. Minorum Observantium, in usum deducere Rubricam in dicto Brev. anni 1656. num.15. his verbis expressam: *Quando autem plura Officia de præcepto eodem die in aliquibus locis ita fixe occurrunt, ut translatio alicujus, seu aliquarum sit perpetua, tunc prima dies proxima non impedita assignanda censeatur in perpetuum pro die proprio festi translati respective*. Siquidem concessio facta utentibus Breviario Minorum non extenditur ad non utentes. S.R.C. 28. *Aug.1706. in una Capucc. Provinciæ Leodien.* Non extenditur ad non utentes.) Hodie hæc constitutio est universalis, ita ut, etiam inconsulta Sacra Congregatione, dies proxime non impedita censeatur propria. Vide *num.* 1090. *&* 1195.

835 Occurrente Vigilia Nativitatis S. Joannis Baptistæ in die festo SS. Corporis Christi, anticipato jejunio Vigiliæ prædictæ in diem 22. Jun. ad formam Constitutionis Urbani VIII. emanatæ 13. Oct. 1638. an debeat in Officio diei 22. prædictæ ejusdem Evangelii nona lectio recitare, & in Officio, & in Missa de eadem fieri commemoratio? Eadem Sac. Rit. Cong. censuit nihil de eadem Vigilia in Officio, & Missa peragendum esse S.R.C. 18. *Sept.1706. approbante Clem.XI.* 2. *Octob. ejusdem anni*. Ad formam constitutionis Urbani VIII.) quæ incipit *Cum anno proxime venturo*. Vide *num.*279.

836 Infra octavam Nativitatis Domini prohibentur Missæ votivæ privatæ, & pro defunctis. In Missis vero votivis solemnibus pro re gravi infra eamdem octavam celebrandis, dicenda est Præfatio juxta Rubricam generalem *tit.* 12. *num* 4. S.R.C. 25. *Sept.*1706. *&* 25. *Sept.*1714. *approbata Clem.XI. in sua Bull. par.*3. *Const.* 20. *& in Bullar. Rom. tom.8. decreto* 20. *quod incipit*. Cum occasione Missalis 5. Item prohibitum est, *Edit. Luxemburgi* 1727. *pag* 437. Infra octavam Nativitatis,) & alias quascumque privilegiatas. Vide *num.*1102. Dicenda est præfatio juxta Rubricas) videlicet *Ut dicatur etiam Præfatio propria in Missis votivis, si habeant, alioquin de tempore Nativitatis, ut in hoc casu, vel alia præfatio, ut in aliis*. *Rub. Miss. gen. tit. num* 4. Vide *num.*75.

837 Feria tertia Rogationum non dicitur secunda oratio Dominicæ. S.R.C. 25. *Sept.*1706. *in una Urbis, & Orbis*. Non dicitur secunda oratio Dominicæ, sed *Concede nos &c.*), tertia *Ecclesiæ*, vel pro Papa. *Rub Miss prop.*

838 Occurrente Dedicatione Basilicæ Sanctissimi Salvatoris, vel SS. Petri & Pauli Apostolorum intra octavam Dedicationis aliarum Ecclesiarum, pro earum octava debet sumi alia Oratio de communi, nempe *Deus, qui invisibiliter*. *S.R.C.* 25.*Sept.*1709. *in una Urbis, & Orbis*. Deus, qui invisibiliter,) quæ oratio non tantum in citatis casibus, sed in omnibus similibus, & in die ipsamet Consecrationis dicitur. *Rub. Miss. & Brev. de Comm. Ded. Eccl.*

839 Ecclesia cathedralis Ferentina cum fuisset pluribus in locis restaurata, & magna in parte renovata, & de illius consecratione signa nullibi apparerent, neque aliæ probationes existerent, adhuc quia in præteritum. Festum Dedicationis fuerat celebratum, censuit Sac. Rit. Cong. non indigere nova consecratione, & statuit Dedicationis Festum posse transferri ab Episcopo ad aliam diem fixam amplius non immutandum. S.R.C. 27. *Nov.*1706. *in Ferentina*. Vide *num.*239.

840 Quotiescumque occurrerit apud Franciscanos dies octava S. Rosæ Viterbiensis in Dominica infra octavam Nativitatis B.M.V. fiat Officium de dicta die octava, protracto ulterius Festo Sanctissimi Nominis ejusdem B.M.V. S.R.C. 22. *Januar.*1707. *in una Ord. Min. Obser.* Hoc decretum est generale. Vide *num.*610.

841 An liceat PP. Capuccinis Civitatis Neocastri retinere, processionaliter publice deferre, & respective publice exponere in propria, & in alienis Ecclesiis statuam S. Antonii de Padua in Habitu Capuccino? Et an eisdem PP. Capuccinis in publicis functionibus Ecclesiasticis tam intra propriam Ecclesiam quam extra & in Processionibus tam publicis, quam privatis liceat uti Vexillis, velis, palleolis, planetis, pluvialibus, vel similibus mobilibus, ubi sint depictæ, sculptæ, & impressæ imagines ejusdem Sancti Antonii cum Habitu Capuccino? Et an eisdem PP. Capuccinis subtus imagines ejusdem S. Antonii, vel S. Francisci de Assisio depictas, sculptas, vel impressas cum eorum Habitu, & Caputio, tam intra Ecclesiam, & Conventum, quam extra, & signanter in parietibus, & frontispicio eorum Ecclesiæ sint permittendæ inscriptiones indicantes, illas esse effigies Sancti Antonii de Padua, S. Francisci de Assisio cum veriore forma Habitus ipsius S. Francisci, vel potius sint delendæ, aut cancellandæ, ac in futurum prohibendæ in casu? Responsum fuit ad primum, & secundum, Affirmative. Ad tertium quoad primam partem, Negative, & quoad secundam, Affirmative: & ita decrevit, & servari mandavit. S.R.C. *die* 22. *Januar.*1707. *in una Neocastren.*

842 Super altare, in quo SS. Sacramentum expositum est, Crux de more collocari debet cum imagine Crucifixi apposita. S.R.C. 14. *Maii* 1707. *in una Senarum*. Crux de more collocari debet.) Hoc decretum, quod præcipue intelligitur tempore Sacrificii, ad eas tantum pertinet Ecclesias, in quibus Missæ, in altari ubi SS. Sacramentum expositum est, dici consueverunt. Vide *num.*1104.

843 In secundis Vesperis de SS. Angelis Custodibus fieri tantummodo Commemoratio, non vero a Capitulo, de Translatione S. Claræ apud Franciscanos. S. R. C. 14. *Maii* 1707. *in Bananiten*. Hoc decretum est universale. Vide *num.*930.

844 In Ecclesia dedicatis sub titulo S. Mariæ Angelorum, Officium de hoc Titulari celebrandum est die Assumptionis B.M.V. cum octava ejusdem. S.R.C. 14. *Maii* 1707. *in una Parisien.* In die Assumptionis.) Fratres Minores S. Francisci, & Capuccini diem secundam Augusti pro hoc officio rite habent electam. Vide *num.*622. *&* 1234.

845 Canonicus Sacerdos præcedere debet Canonicum Diaconum, sed Subdiaconum anteriorem, habentem possessionem tam in stallis, quam in aliis omnibus functionibus intra, & extra Ecclesiam, & Canonicus Diaconus, vel Subdiaconus anteriorem habens possessionem, promotus postea ad Sacerdotium præcedere debet Canonicum Sacerdotem ordine sacerdotali anteriorem. S.R.C. 27. *Aug.*1707. *in Sutrina*. Præcedere debet,) Intelligitur, ubi præbendæ non sunt distinctæ. Vide *num.*54.

846 Episcopus palmas benedicens, & Missæ assistens, non debet legere Epistolam, neque Evangelium, *Cum appropinquasset*, vel *Altera autem die* post Passionem tam ex praxi Capellæ Pontificiæ, quam ex præscripto Cæremonialis Episcoporum. S. R. C. 28. *Apr.*1708. *in Bracharen.* Ex præscripto Cæremonialis Episcoporum) videlicet *Cantatis Epistola & Evangelio, prout in Missali, ab iis Ministris, qui in Missa ministraturi sunt: & iis omnibus, quæ cantantur, ab Episcopo in sua Cathedra sedente, lectis &c. Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.*21. *num.*4.

847 Dum Episcopus distribuit Candelas, Cineres, & Palmas &c. Celebrans, & Ministri debent sedere capitibus coopertis. S. R. C. 28. *Apr.*1708. *in Bracharen.* Distribuit Candelas, Cineres &c.) Hæc sessio quoad Celebrantem, & Ministros in Feria quarta Cinerum solummodo habet locum, *Cærem. Episc. lib.*2. *cap* 18.

848 Episcopus assistens Missæ in Dominica Palmarum paratus, vel cum cappa, non debet sedere, neque genuflectere, sed stare discoopertus, dum cantatur Passio, & in casu impotentiæ debet abstinere ab interventu saltem Missæ S. R. C. 28. *Apr* 1708. *in Bracharen.* Dominica Palmarum.) Adde & in aliis Feriis Passionem admittentibus. *Cærem. Episc. lib.*2. *cap.*26. *num.*5.

849 Canonici & Assistentes Episcopo parati, & illum ad altare comitantes in pontificalibus, ratione paramentorum possunt procedere per Ecclesiam coopertis, non vero nudis capitibus. S. R. C. 28. *Apr.*1708. *in Bracharen.*

850 Non potest Missa votiva de Spiritu Sancto, vel alia celebrari etiam ab Episcopo pro eligenda Abbatissa in festo duplici, vel Dominica. S. R. C. 28. *Apr.* 1708. *in Bracharen.* Vide *num.*562.

851 In Vigiliis Epiphaniæ non licet celebrare Missas privatas pro defunctis. Et quando per annum fit apud privilegiatos Officium de Immaculata Conceptione, vel sub alio titulo, vel de Sancta Maria in Sabbatho, vel de SS. Sacramento, si dicatur aliqua Missa votiva, non habens præfationem propriam, Præfatio debet esse de communi vel de tempore, si tunc specialis dicatur, non vero ea,

quæ

quæ est conformis Officio: & servetur Rubrica generalis *tit.* 12. S.R.C. 16. *Jun.* 1608. *in Parisien.* In Vigilia Epiphaniæ Vide *num.* 668. *&* 932. Servetur Rubrica generalis tit. 12.) idest *In Missis votivis dicitur etiam Præfatio propria, si propriam habeant: si vero non habuerint, dicitur Præfatio de tempore, vel octava, infra quam contigerit hujusmodi Missas celebrare: alioquin Præfatio communis. Rub. Miss. cit. num.* 4. Vide *num.* 590.

852 Episcopus celebrans Missam de Natali Dominica in pontificalibus, vel assistens cum pluviali, vel cappa, quæ eo die ob maximam solemnitatem numquam conveniret; ex quo sedens legit Evangelium, non debet genuflectere ad *Verbum caro factum est*, sed solum quando Diaconus illud cantat. S.R.C. 28. *Sept.* 1708. *in Bracharen.*

853 In die S. Laurentii Titularis alicujus Ecclesiæ cathedralis, vel matricis nullius diœcesis non est recitandum Symbolum Apostolorum in aliis Ecclesiis ejusdem loci, sed tantum in Ecclesia propria, S.R.C. 23. *Mart.* 1709. *in Perusina*. In Ecclesia propria:) seu ubi aliqua Reliquia insignis asservatur. Vide *num.* 583. *seqq.*

854 Celebratio Missæ solemnis in diebus Nativitatis Domini, Paschatis, Resurrectionis, Pentecostes, & in die festo Ss. Corporis Christi spectat privative ad primam Dignitatem, seu primum de Capitulo. Eo autem absente, vel impedito, non potest alium in sui locum ad libitum subrogare, sed hujusmodi celebratio fieri debet privative ab alio, qui immediate succedit, non vero ab hebdomadario. S. R. C. 23. *Mart.* 1709. *in Compsana*. Non potest alium in sui locum ad libitum subrogare) nempe substitutum, licet Archipresbyterl. Vide *num.* 14. *&* 164.

855 Celebratio Missarum in secundis Feriis Paschatis, Resurrectionis, & Pentecostes, ac in die Festivitatis S. Stephani Protomartyris, nec non in die Dominico infra octavam Ss. Corporis Christi spectat ad secundum de Capitulo. S.R.C. 23. *Mart.* 1709. *in Compsana*. Vide *num. ant. & seq.*

856 Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in processione, quæ fit in festo SS. Corporis Christi, deferri debet ab eo, qui Missam celebrat, & idem servandum in processione, quæ fit in die Dominico infra ejus octavam, non vero deferendum est a primo de Capitulo, qui non celebravit; S.R.C. 23. *Mar.* 1709. *in Compsana*. Qui non celebravit.) An teneatur celebrare, Vide *num.* 118.

857 In Ecclesiis, in quibus celebratur festum S. Bartholomæi Apostoli die 25. Augusti cum octava, vel quia est Titulare earumdem Ecclesiarum, vel ex alia ratione, & sic per necesse festum S. Ludovici sub ritu semiduplici venit celebrandum die 26. dicti Mensis Augusti secunda die infra octavam S. Bartholomæi; quæsitum fuit quando dies 26. sit dies Dominica, quæ non admittit Semiduplicis, an in tali casu Officium S. Ludovici sit transferendum ad diem Lunæ immediate sequentem, licet impeditam alio Officio semiduplici, nempe die 3. infra octavam S. Bartholomæi? Et responsum fuit. Servetur Rubrica x. *num.* 5. de Translatione Festorum; S. R. C. 23. *Mart.* 1709. *in Perusina*. Servatur Rubrica X.) in qua legitur, „ Semiduplex occurrens in Dominica infra octavam transfertur in sequentem diem cum commemoratione octavæ, quæ si fuerit alio festo duplici, vel semiduplici impedita, prædictum festum semiduplex veniens in Dominica transferatur post octavam: ita ut festum semiduplex infra octavam non transferatur, nisi in proxime sequentem diem; Vide *num.* 508.

858 Occurrente commemoratione Sancti simplicis in Feria secunda Quadragesimæ, quando dictum est Nocturnum Defunctorum, non debet in Missa quarto loco dici oratio: *Omnipotens sempiterne Deus, qui vivorum &c.* pro commemoratione defunctorum, sed sufficit tertia oratio, *A cunctis*. Quod si dicatur quarta *Omnipotens*, quinta erit ad libitum; S.R.C. 4. *Maii* 1709. *in Pistorien.* Quinta erit ad libitum:) non ex præcepto, sed ex congruentia in Missis vivorum; Vide *num.* 868. secus autem in Missis defunctorum; Vide *num.* 1102. Oratio vero ad libitum quænam dicenda, Vide *num.* 1107.

859 Occurrente commemoratione Sancti simplicis in Feria secunda post Dominicam Passionis, quando dictum est Nocturnum defunctorum, in Missa dicenda est secunda oratio de Simplici tantum; S.R.C. 4. *Maii* 1709. *in Pistorien.* In Missa) feriali, & quando Officium erit de feria, secunda oratio dicenda est de simplici; non occurrente vero simplici, Ecclesiæ, vel pro Papa; numquam Fidelium; *Rub. gen. T. V. num.* 2. Vide *num.* 392.

860 Diebus infra octavam SS. Trinitatis, ubi est Titulus Ecclesiæ, & in festis infra dictam octavam occurrentibus, non debet ad primam dici Symbolum S. Athanasii; S. R. C. 8. *Junii* 1709. *in Bracharen.* Infra octavam;) In die festo, & octava dicitur ex Rubrica Brev. ad Primam, ex resolutione *sub num.* 991.

861 Diebus sexta, & septima infra octavam SS. Trinitatis, ubi est Titularis, faciendum est Officium de die secunda, & tertia infra octavam Corporis Christi, cum commemoratione Ss. Trinitatis, S.R.C. 8. *Jun.* 1709. *in Bracharen.*

862 Episcopi debent uti vestibus violaceis in die Annunciationis B.M.V. quando occurrit in Quadragesima, excepta tota hebdomada majori, & feria VI. non vero eo die ad quem prædictum festum transfertur in Quadragesima: S. R. C. 8. *Jan.* 1709. *in Bracharen.* Episcopi:) Intellige Sæculares, vel Regulares, qui utuntur rocchetto; *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 3. *num.* 4.

863 Cingulum tertium indumentum sacerdotale potest esse coloris paramentorum; S.R.C. 8. *Jan.* 1709. *in Bracharen.* Coloris Paramentorum:) sericum vero, an lineum; Vide *num.* 745.

864 Instrumentum bugiæ, de candela serviens Episcopo non potest esse materia Ordinis Acolytorum loco Candelabri, seu Ceroferarii; S.R.C. 8. *Jan.* 1709. *in Bracharen.*

865 Quatuor Dignitates, seu Canonici assistentes Episcopo ad Absolutionem ad tumulum, debent necessario esse Sacerdotes; S.R.C. 8. *Jan.* 1709. *in Bracharen.* Vid. n. 944.

866 Commemoratio in Missa pro consecratione Episcopi, quando ratione festi occurrentis dicitur Missa de festo habente plures commemorationes, debet uniri cum oratione Missæ, & dici sub unica conclusione, juxta Rubricam Pontificalis Romani de Consecratione electi in Episcopum, & Missalis Romani in fine post benedictiones; S.R.C. 8. *Jan.* 1709. *in Bracharen.* Dicitur Missa de Festo: ideo *propter ordinationes Episcoporum numquam mutatur Officium diei; dicitur tamen post collectam diei pro Officio consecrationis, collecta pro electo sub uno. Per Dominum nostrum &c. Pont. Rom. p.* 1. *de Concurr. electis in Episc. cap.* Vide *num.* 817.

867 Feria v. in Cœna Domini, cum Episcopus exit a Sacrorum custodia ad altare, non debent Canonici, qui eum parati associant, præcedere Presbyteros, Diaconos, & Subdiaconos paratos, qui eum comitantur sed debent sequi; S.R.C. 7. *Jan.* 1709. *in Bracharen.* Feria V. in Cœna Domini:) intellige dum procedit ad Olei Sancti consecrationem. Pont. Rom. *par.* 3. de Officiis in v. Feria Cœna Domini.

868 In Ecclesiis, ubi Titulus est Ecclesiæ, vel concursus populi ad celebrandum festum, quod transferri debet, diebus, in quibus juxta Rubricas Missalis de Translatione festorum, possunt cantari duæ Missæ, una erit de die, alia de festo. Sed in Ecclesiis, in quibus non est obligatio cantandi Missam quotidie, cantari potest Missa solemnis votiva de festo occurrente tantum; Sac. Rit. Con. 17. *August.* 1709. *in Bergomen.* Diebus, in quibus juxta Rubricas Miss.) Vide *num.* 264. *&* 804.

869 Quando tertia Oratio in Missa est ad libitum, & ex jussu Summi Pontificis, vel Episcopi debet apponi aliqua specialis Oratio pro publica indigentia, videlicet contra Turcas, seu ad petendam serenitatem, aut pluviam &c. hæc oratio debet recitari tamquam ex præcepto quarto loco, non omissa tertio loco illa, quæ est ad libitum, seu pro devotione Sacerdotis eligenda; S. R. C. 17. *Aug.* 1709. *in Bergomen.* Ad libitum:) dummodo sit ex Missali deprompta, Vide *num.* 1107.

870 In die Consecrationis, vel Tituli Ecclesiæ parochialis, non cathedralis, & per octavam non potest celebrari Missa Dedicationis, seu Titularis sua eodem ritu duplici, ac in parochiali, etiam in Oratoriis eidem Ecclesiæ parochiali subjectis, in quibus multi Sacerdotes celebrant; S.R.C. 17. *Aug.* 1709. *in Bergomen.*

De

871 De Titolo, & Consecratione parochialis Ecclesiæ, quæ quæ non est cathedralis, non debet fieri Officium in die, neque per octavam, a Sacerdotibus, qui non sunt de clero parochiali, licet sub eadem Parochiali degant; *S.R.C. 17. Aug. 1709. In Bergomen.* Vide num. 238.

872 Sancti Martyres in concurrentia Officii duplicis cum Sancto Confessore, non debent habere integras Vesperas propter majorem dignitatem, & nobilitatem, quam habet Martyr præ Confessore: neque hæc major dignitas, & nobilitas tribuenda est Confessori concurrentis cum Virgine; sic in concurrentia Officiorum æqualis ritus, quæ possunt accidere, Sanctus Confessor non habet integras Vesperas: aliter enim fit in prædictis casibus, quam fiat in concurrentia festorum Domini, B.M.V. Angelorum, & Apostolorum; unde antedictis primis concurrentiis standum est præscriptioni Rubricæ Breviarii Romani de *Concurrentia Officiorum num.* 2. quæ dicit *Regulariter fit a Capitulo de sequenti*; *S.R.C. 14. Decemb. 1709. in una Ord. Capuc.* Non debent habere integras Vesperas, nisi caussa solemnis apparens, & concursus populi; *Rub. Brev. Rom.* xi. *num.* 2. Vide *n.* 1079. Standum esse præscriptioni &c. Vide *num.* 521.

873 In festo SS. Cornelii, & Cypriani die 16. Sept. pro commemoratione S. Euphemiæ & Sociarum dicatur in primis Vesperis antiphona *Gaudent in cælis &c.* & in Laudibus antiphona *Istorum &c.* Prædictæ tamen antiphonæ dicendæ non sunt, quando Officium SS. Cornelii & Cypriani transfertur, eo quod occurrat in Dominica; tunc enim in primis Vesperis Dominicæ dicenda erit antiphona pro dicta commemoratione *Istorum &c.* & in Laudibus antiphona *Vestri capilli &c. S.R.C. 14. Decemb. 1709. In Ferrarien.*

874 Cum nonnulla Officia propter perpetuam occurrentiam majoris dignitatis, seu solemnitatis, seu ritus perpetuam habeant translationem, & juxta Rubricas de Translatione festorum *num* 6. in primam diem non impeditam semper transferenda sint, quæsitum fuit, an illa prima dies censenda sit propria illius translati sedes perpetuo (juxta Gavantum *sect.* 3. *cap.* 10. *num.* 13. ita ut debeat de eo celebrari semper illa prima die, etiamsi occurrat transferri aliud Officium ejusdem, vel superioris ritus? Responsum fuit negative, *Serventur Rubricæ generales*; S.R.C. 14. *Decem.* 1709. *in una Ord. Capuc.* Rubricæ generales) Breviarii Tit. x. De Translatione Festorum, Vide *num.* 1195.

875 In Vigiliis omnium Sanctorum si occurrat dici Missa de festo semiduplici, post orationem Vigiliæ, tertia Oratio erit *A cunctis*, non vero de Spiritu Sancto. Et in Officio, non obstante commemoratione Vigiliæ, debent in Laudibus fieri Suffragia communia; S.R.C. 22. *Jan.* 1710. *In una Ord. Capuc.* Tertia oratio *A cunctis*. In Missa vero Vigiliæ Oratio erit de Spiritu Sancto; *Rub. Miss. prop.*

876 Quando altare fuit consecratum ad modum altaris fixi cum sacris sigillis, & unctionibus inter stipitem, & altare, si motus fuerit lapis superior, qui format mensam altaris, a suo stipite, tunc execratur altare. Si vero fuerit consecratum ad modum altaris portatilis, non execratur in quavis remotione, sed tantum, quando frangitur sepulcrum Reliquiarum; S.R.C. 21. *Jun* 1700. *In una Ord. Capuc.*

877 De Patrono, seu Titulari Ecclesiæ debet fieri Officium sub rito duplici primæ classis cum octava a clero eidem adscripto, etiamsi Ecclesia non fuerit consecrata, sed tantum benedicta; S.R.C. 21. *Jun.* 1710. *in una Capuc.*

878 Quando in Missa solemni ministratur sacra Eucharistia clericis, vel laicis, reliqui de clero debent stare; S.R.C. 9. *Maii* 1711. *In Catanien.*

879 In civitate & diœcesi Pisaurienti die 31. Augusti occurrit festum Dedicationis Cathedralis sub ritu duplici primæ classis celebrandum, & eadem die ab Ecclesia universali fit Officium S. Raymundi Nonnati; Item in eadem civitate & diœcesi die 24. Septembris occurrit festum Sancti Terentii Martyris Patroni principalis civitatis, & diœcesis sub ritu duplici primæ classis celebrandum, & eadem die ab universali Ecclesia fit Officium B. M. Virg. de Mercede sub ritu duplici minori. Supplicatur: Si supradicta festa altioris ritus venerint die sabbato, an Officium S. Raymundi, & B.M.V. de Mercede vigore decreti Sac. Rit. Cong. emanati 14. Aug. 1684. & iterum 15. Octobr. 1696. in reformatione Calendarii Fratrum Minorum sint celebranda die Dominica sequenti tamquam die propria, vel debeant transferri in feriam proximam non impeditam? A Sac. Rit. Cong. fuit remissa hæc supplicatio ad D. Joannem Baptistam Gambarucci S. D. N. & Sedis Apostolicæ Sacrarum Cæremoniarum Magistrum, nimirum faciendum esse de Officiis de quibus agitur sub diebus respective assignatis etiam in occursu Dominicæ: S.R.C. 1. *Jul.* 1712. *in Pisaurien.* Officium B.M.V. de Mercede sub ritu duplici minori): tunc vero majori, ex concessione Benedicti Papæ XIII. 22. *Mart.* 1727. Vide *num.* 2090. 1161. *&* 1195.

880 Omnibus Fratribus, & Monialibus Ordinis Minorum S. Francisci indulgetur, atque conceditur, ut in recitatione Officii Desponsationis B.M.V. cum S. Josepho fiat ab ipsis commemoratio ejusdem S. Josephi tum in utriusque Vesperis, tum in Laudibus, & respective etiam in Missa cum antiphonis, & oratione sub die 9. Mart. pro Ecclesia universali approbatis; S. R. C. 1. *Jul.* 1713. *in una Ord. Min. Obs.* Commemoratio S. Josephi: (ante omnes alias occurrentes, sive Domini sint, sive Diparæ; *Rub. Brev. prop.* Vide *num.* 977. *&* 1045.

881 In tertia lectione propria secundi Nocturni pro Sancto Pio Papa Quinto, post illa verba: *Multis a Deo ejus intercessione patratis miraculis*, addantur infrascripta, nempe: *Quibus rite probatis a Clemente Undecimo Pontifice Maximo Sanctorum numero adscriptus est.* S. R. C. 1. Julii 1714. *In Decreto Urbis & Orbis, annuente Clemente XI. die* 8. *ejusdem mensis & anni decreto, quod incipit*: Cum Sacra Rituum Congregatio. *Tom.* 8. *Bull. Luxemburgi* 1727. *pag* 437.

882 Officium S. Josephi Sponsi B.M.V. cum novis antiphonis, versibus, lectionibus primi nocturni, responsoriis, & capitulis, approbavit, & ab omnibus Christifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, die 19. Martii in festo S. Joseph in posterum recitari, & in Breviario apponi mandavit S. R. C. 3. *Febr.* 1714. *Urbis, & Orbis, annuente Clem. XI. sub die* 4 *ejusdem mensis & anni in decreto, quod incipit*. Ad conservandam. Vide *Tom.* 8. *Bull. Rom. edit.* Luxemburgi 1727. *pag.* 437.

883 Decretum de die 5. Augusti 1662. ab Alexandro VII. approbatum, de Missis defunctorum non celebrandis in festo duplici, sed dicendis de dicto festo cum applicatione Sacrificii, a speciali Brevi, quod incipit, *Creditæ nobis*, iterum ab eodem fuit confirmatum, ac insuper statutum idem servari debere quoad Missas in altaribus privilegiatis ex obligatione celebrandas, & indulgentias per ejusmodi privilegia concessas animabus in Purgatorio existentibus suffragari, perinde ac si celebratæ fuissent Missæ defunctorum. Ac denique declaratum, Anniversaria, & Missas Cantatas de Requiem relictas ex dispositione Testatorum quotannis in die ipsorum obitus, etiam in duplici majori contingentia, in prædicto decreto die 5. Augusti 1662. edito minime comprehendi, prout antea S. R. C. 15. *Sept.* 1714. *Urbis & Orbis, annuente Clement. XI.* 29. *ejusdem, & uatco* 22. *Novemb.* 1664. *in una Novarien.* Vide Bullar. Rom. Edit. Luxemburgi 1727. *pag.* 437. in decreto, quod incipit: *Cum occasione Missalis* §. *Prædictum.* Vide *num. seq.* 19. *&* 75.

884 Clemens XI. Sac. Rit. Cong. decreta de die 5. Aug. 1662. & 22. Novemb. 1664. alio Brevi, cujus initium, *cum fel. rec.* confirmavit, & Alexandri VII. dispositionem de die 22. Januarii 1667. quoad Missas in altari privilegiato ex obligatione celebrandas, & indulgentias per hujusmodi privilegia concessas animabus Purgatorii suffragari, perinde ac si celebratæ fuissent Missæ de Requiem, extendit ad altaria non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non in omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus, nunc & in futurum quandoque privilegiata. Quod quidem confirmatum fuit a S.R.C. 15. *Sept.* 1714. *Urbis & Orbis, annuente Clem XI.* 29. *ejusdem*, in decreto XX. §. *Deinde fel. recor. ut in num. ant.* Vide *num. ant. & seqq. nec non* 75.

885 Declaratione Alex. VII. 22. Januarii 1667. & Clem. XI. 23. Sept. 1669. circa Missas defunctorum in altari pro ani-

animabus Purgatorii privilegiato non celebrandas, licet loquantur tantum de festis duplicibus tamen intelligenda sunt etiam de diebus Dominicis, & infra octavas Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, Corporis Christi, aliisque anni diebus, quibus, licet a festo duplici non impediantur, adhuc tamen Missæ defunctorum juxta Ritum Ecclesiæ celebrari nequeunt, quatenus nimirum Missæ, quas iisdem diebus celebrare licitum est, servata ceteroquin privilegiorum forma, ad altaria privilegiata celebrarentur. S. R. C. 25. *Sept.* 1714. *Urbis & Orbis, annuente Clem. XI.* 29. *ejusdem*, in decreto XX. §. *Tandem proposita, ut in num.* 882. *& antea* 3. *Apr.* 1668. *Innocentio XI. Brevi, quod incipit*: Alias postquam 4. *Maji* 1688. Vide *num.* 75. *& num.* 474.

886 Decretum a S.R.C. anno 1680. editum quo permittitur posse in Ecclesiis recitari Officia, & Missas celebrari de illis Sanctis, quorum Corpora, vel Reliquiæ insignes in iisdem asservantur, intelligendum est de Sanctis, dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, & dummodo constet de identitate Corporis eorumdem, vel insignis Reliquiæ, secus vero de Sanctis in eodem Martyrologio non descriptis, quorum tamen Corporibus, & Reliquiis ab Ordinariis locorum approbatis debita fidelium veneratio exhibenda est, sed absque Officio, & Missa, sub pœnia de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. S.R.C. 25. *Sept.* 1724. *annuente Clem.* 29. *ejusdem, Urbis & Orbis, & antea* 11. *August.* 1691. *approbante Innocentio XII.* 19. *Oct. ejusdem* in Decreto XX. §. *Decretum Bull. Rom. ut in num.* 882. Dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis) vel a Sede Apostolica concessis; Vide *num.* 629.

887 Ad augendam fidelium venerationem erga Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum, ejusque cultum in toto Terrarum orbe promovendum, prohibuit celebrari Missas votivas, vel pro defunctis infra octavam Corporis Christi, Sac. Rit. Congr. 15. *Sept.* 1714. *Urbis, & Orbis, annuente Clemente Papa XI.* 29. *ejusdem, & antea* 21. *Junii* 1670. *Clem. Papa X. eodem die approbante V. Tom.* 8. *Bull. Rom.* Luxemburgi 1727. *pag.* 437. Votivas vel pro defunctis:) non comprehenduntur solemnes pro re gravi, vel pro defunctis, corpore præsente; Vide *num.* 478.

888 Cum Festum S. Firminii Episcopi Medensis, & Confessoris a Clericis Regularibus Societatis Jesu civitatis Oenipontl diœcesis Brixinensis die tertia Novembris sub ritu duplici minori celebretur; cumque eadem die aliquando occurrat commemoratio omnium Fidelium defunctorum: propterea ex parte Clericorum Regularium prædictorum Sac. Rit. Cong. humillime supplicatum fuit declarari. An occurrente festo S. Firminii eadem die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum possint ipsi, aut etiam debeant transferre festum S. Firminii ad aliam diem non impeditam currentis octavæ, an vero non obstante Officio commemorationis defunctorum sit faciendum Officium de S. Firminio, ac saltem Missa solemnis dicti Sancti celebrari possit? Et responsum fuit: transferendum esse Officium S. Firminii; *Eadem S. R. C.* 11. *Julii* 1716. *In una Brixinen.* Vide *num.* 44. Hoc decretum est particulare; generale etenim habes sub *num.* 44.

889 Cum Sac. Rit. Cong. *tam* processus causarum Beatificationum, & Canonizationum, quam alii, qui in causis controversis confici possunt, per manus Notariorum variorum tribunalium dispersi vagarentur, usque ad annum 1625. eadem Sac. Cong. censuit omnes causas penes ipsam controversas, ac imposterum controvertendas, ab eaque cognoscendas, illarumque acta omnino spectare ad Notarium ipsius Sac. Cong. privative quoad omnes alios Notarios quorumcumque tribunalium; & ita observari mandavit, non obstantibus quibuscumque, quæ causæ, processus &c. quovis modo in ipsa S. Congregatione privative quoad omnes etiam Sac. Palatii Apostolici, & A. C. Notarios sub pœnia arbitrio ipsius Sac. Cong. infligenda cum ingerere sese audeant, & præsumant; *Eadem* S.R.C. 6. *Jul.* 1715. *Clem. XI. approbante* 23. *ejusdem mensi, & anni* in Decreto XXI. *Tom.* 8. *Bullar. Rom. editione Luxemburgi* 1727. *pag.* 438. Modus agendi causas, & processus, necnon taxæ Notariis statutæ, reperiuntur sub *num.* 500.

Si festum Ss. Annuntiationis inciderit in feriam v. majoris hebdomadæ, præceptum audiendi Missam, & abstinendi a servilibus non erit transferendum, sed omnino servandum in prædicta feria v. prout in Camerinensi, pro Ecclesiis almæ Urbis mandatum fuit 20. *Martii* 1660. adeoque per Ordinarios locorum providendum, ut *eo* die pro civitate, degentium numero, plures Missæ privatæ ante celebrationem Missæ conventualis, pro præcepti adimplemento celebrandæ non desint; sed tamen propterea antiquus mos communis Cleri in Missa solemni ejus diei, quo Ecclesia, Ss. Eucharistiæ Sacramenti institutionem, & memoriam recolit, summa religione hactenus observatus, nullo modo omittatur; S. R. C. 12. *Sept.* 1716. *approbante Clem. XI.* 27. *ejusdem in ejus Bullario particulari par.* 3. *Decreto XXIV. quod incipit*: Cum Festum Ss. Annuntiationis; Vide *Tom.* 8. *Bull. Rom. ut in num. præcedenti*. Officium & Missa Ss. Annuntiationis, quando transferri debeat; Vide *num.* 641. 890

In Ecclesia S. Mariæ in Porticu, ubi asservatur brachium S. Marcellini tantum (occurrentis die 18. Junii) faciendum est Officium etiam de S. Marco sub ritu duplici minori de Communi plurimorum Martyrum; S.R.C. 7. *Aug.* 1717. *in una Urbis*. Faciendum est Officium etiam de S. Marco;) quia non est patronus principalis præfatus D. Marcellianus, quod secus facere suadet decretum sub *num.* 25. 891

Licet Capitulo Collegiatæ S. Joannis Baptistæ Modoetiæ Coronam ferream uno ex clavis D. Nostri Jesu Christi, ut pie creditur, in laminam, sive circulum compacto exornatam, retinere intra Crucem, in qua fuit reposita simul cum aliis reliquiis, & publicæ venerationi exponere, etiam in altari majori, & processionaliter deferre, prout olim practicabatur; S.R.C. 7. *Aug.* 1717. *in una Modoetiæ, Clem. XI. annuente* 10. *ejusdem mensis & anni in suo Brevi, quod incipit*. Cum Modoetiæ, *Tom.* 8. *Bull. Rom. ut in num.* 888. *pag.* 440. 892

Ex parte Ecclesiæ S. Jacobi Incurabilium Urbis quæsitum fuit, an Officium Visitationis B.M.V. die 2. Julii, in qua festum Dedicationis ejusdem Ecclesiæ occurrit, celebrari possit die immediate sequenti, etiam si fuerit dies Dominica? Secundo quæsitum fuit ex parte ejusdem Ecclesiæ, an item die immediate sequenti diei 1. Aug. etiam Dominica, celebrandum sit Officium S. Petri ad Vincula, cum hac ipsa die occurrat octava S. Jacobi? Et Sacra Cong. rescripsit, faciendum esse de Officiis, de quibus agitur, in die immediate sequenti, etiam in occursu Dominicæ, propter perpetuum impedimentum in propria die, juxta alterum decretum Sac. Cong. 2. Julii 1712. *Eadem S. R. C. die* 20. *Nov.* 1723. *in una Urbis*. Propter perpetuum impedimentum;) Officia enim perpetuo impedita assignanda sunt die prima sequenti non impedita, tamquam die propria, ut in decreto in hac sanctione citato, quod extat sub *num.* 487. servando ordinem & ritum a Rubricis Breviarii X. signatum, de qua consule *num.* 1090. 1161. *&* 1195. 893

Confessario, & Cappellanis tantum quarumcumque Monialium servitio addictis, licitum est Missas Sanctorum, de quibus ipsæ recitant Officium, celebrare, sed cum Missali Romano, & de communi, non vero Missas proprias eorumdem Sanctorum variis Ordinibus concessas; S.R.C. 20. *Novemb.* 1717. *approbante Clem XI. die* 1. *Decemb. in Decreto generali contento in ejus Bullario particulari par.* 3. *Decreto XXVIII. quod incipit* Supplicationibus. *Extat tom.* 8. *Bullar. Rom. edit. Luxemburgi* 1727. *pag.* 441. Confessario, & Capellanis tantum,) aliis quoque Sacerdotibus, qui ex debito tenentur celebrare in Ecclesiis earum Monialium. Vide *num.* 758. 894

In Vigiliis Epiphaniæ Missæ votivæ, & Defunctorum celebrari non possunt, S. R. C. 10. *Decemb.* 1718. *in Æsina*. Missæ votivæ, & Defunctorum) privatæ. Vide *num.* 668. *&* 850. 895

Cum Tertiariæ Ordinis Capuccinorum Terræ Fani Diœcesis Nonantulanarum, ob nondum constructam earum Ecclesiam, Missam in una ex Capellis Parochiæ audire soleant, cumque Feria v. majoris hebdomadæ in eadem Capella Missa solemnis celebrari nequeat, propterea pro facultate, ut ultra Missam Parochialem in altari majori decantandam alia privata in memorata Capella, ad spi- 896

ritualem ipsarum consolationem celebrari possit, Sac. Rit. Congregationi enixe supplicarunt. & eadem S. Congregatio, attentis circumstantiis, Oratricibus gratiam petitam concedendam esse censuit, quibuscumque Decretis in contrarium non obstantibus. S.R.C. 11. *Martii* 1719. *in una nullius Nonantulæ*. Hoc decretum est particulare, & gratuitum. Vide *num.* 321.

897 In Missa S. Anselmi Archiepiscopi Cantuariensis, & Angliæ Primatis, quæ incipit: *In medio Ecclesiæ*, dicitur etiam *Credo*. S R.C. 3. *Febr.* 1720. *in una Urbis, & Orbis ad instantiam Serenissimi Jacobi III. Magnæ Britanniæ &c. regis, approbante Papa Clemente XI. die* 8. *ejusdem mensis, & anni decreto* 19. *quod incipit*. Ad pias preces, *Tom.* 8. *Bull. Rom. edit. Luxemburgi* 1727. *pag.* 441.

898 Cum in universo Ordine S. Benedicti Officium semiduplex ad libitum S. Canuti Martyris die 19. Januarii ob occurrentiam alterius Officii S. Agathonis Papæ, & Confessoris recitari minime valeat, ut idem Officium die fixa in ordine prædicto recitari possit, nempe die 20. Februarii, concedit S. R. C. 15. *Martii* 1721. *in una Ordinis S. Benedicti*. Recitari possit) non immutata tamen lege Sanctorum ad libitum. Vide *num.* 873. & 2214. Die xx. Februarii) sub qua respective elogium ejusdem Sancti in Martyrologio Monastico hodie ponitur. Vide *num.* 993. *seqq.*

899 Abbatissa, & Monialibus Monasterii S. Georgii Ordinis S. Benedicti civitatis Patavinæ, pro declaratione dubii circa modum celebrandi secundas Vesperas in festo S. Georgii titularis ipsarum Ecclesiæ, etiam parochialis, concurrentes cum primis Vesperis Dedicationis Ecclesiæ cathedralis, Sac. Rit. Congr. humillime supplicantibus, Sacra eadem Rit. Congregatio secundas Vesperas de S. Georgio ex integro celebrandas esse cum commemoratione Dedicationis Ecclesiæ cathedralis declaravit; Eadem S. R. C. 9 *Aug.* 1721. *in una Monialium S. Benedicti Civitatis Patavinæ*. Hoc decretum asservatur in archivio dictarum Monialium. S. Georgii Titularis (festum est primæ classis *Rub. Brev. duarum Tabellarum* 6. *Duplicis primæ classis*, Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis) secundæ classis, & sine octava. Vide *num* 570.

900 Cum in directorio Divini Officii pro civitate, & diœcesi Januensi impresso, sub prætexto decreti Sac. Rit. Congr. die 18. Octobr. 1884. super assignatione diei pro Officio Sanctorum die propria impeditis, prima dies non impedita pro hujusmodi Officiis fixe fuerit assignata, cumque occasione similis impressionis multæ exortæ fuerint altercationes, propterea Sac. Rit. Cong. instantibus Ecclesiasticis civitatis Januensis, & præcipue, quia decretum prædictum suppositum est, & nunquam editum fuerit, in casu, de quo agitur, servandas esse Rubricas declaravit, atque decrevit S. R. C. 29. *Novemb.* 1722. *in Januen.* Vide tamen ultimam legem sub *num.* 1195.

901 Officium proprium SS. Nominis Jesu ab omnibus Christifidelibus, ipsi ad Horas Canonicas tenentur, sub ritu duplici secundæ classis, Dominica secunda post Epiphaniam recitari, & Missam respective celebrari debere indulsit S.R.C. *Novemb.* 1721. *Innocentio XIII. annuente* 20. *Decemb. ejusdem anni*. Dominica secunda.) An teneantur hodie Fratres Minores S. Francisci, & quid dictum sit de Sequentia in Missa, require *n.* 913. & 2011.

902 In Missa S. Isidori die 4. Aprilis de communi Doctorum dicitur Credo; S. R. C. 25. *Aprilis* 1722. *in decreto Urbis, & Orbis ad pias Serenissimi Philippi Quinti Regis Catholici preces, & Ecclesiæ Hispalensis, annuente Innocentio Papa XIII. die eadem, & anno*.

903 Ad preces Archiepiscopi Januensis iterum porrectas super assignatione dierum fixorum pro Officiis plurium Sanctorum, quæ ob occurrentiam aliorum Officiorum majoris ritus in prædicta civitate, & diœcesi propria die recitari nequeunt, Sacra Rit. Cong. quoad Officia tantum Sanctorum Canuti Regis & Martyris diem 6. Februarii, & S. Wenceslai Martyris diem 7. Octob. assignari, quoad reliqua Officia vero Rubricas de Translatione festorum servandas esse mandavit. S. R. C. 21. *Aug.* 1722. *in Januensi*. Hoc decretum in præsenti affirmative se habet in Officiis, quæ non sunt ad libitum, pro quibus dies proxime non impedita, propria censetur, negative autem in Officio Sanctorum ad libitum. Pro Officiis plurium Sanctorum, de quibus Officiis solummodo potest Ordinarius assignare diem fixum extra octavas Sanctorum, & extra Dominicam, cum hoc tamen quod impedita die assignata, eo anno omittenda sint. Vide *num.* 1090. & 1214.

904 Episcopus deputatus administrator alterius Ecclesiæ in functionibus pontificalibus, non gaudet omnibus illis præeminentiis, & prærogativis, quibus fruuntur, & gaudent omnes alii Episcopi in propriis diœcesibus; S.R.C. 22. *Augusti* 1722. *in Sarsinaten.* Vide *num. seqq.*

905 Episcopus, & administrator amovibilis Ecclesiæ vacantis, dum cantat Missam, & Vesperas in pontificalibus, non potest sedere super cathedra Episcopi elevata quatuor gradibus, parata cum baldachino, & postergali, nec uti potest baculo pastorali; sed sedere debet super faldistorio prope altare, sine ipso baculo, S. R. C. 22. *Aug.* 1722. *in Sarsinaten.* Nec uti potest baculo pastorali,) quia non est in propria diœcesi. Vide *num. ant. seqq.* & 56.

906 Episcopus deputatus administrator amovibilis Ecclesiæ vacantis non potest concedere Indulgentiam quadraginta dierum sine speciali facultate Apostolica; S. R. C. 22. *Aug.* 1722. *in Sarsinaten.* Vide *num. ant.* & *seqq.*

907 Episcopo deputato administratori amovibili Ecclesiæ vacantis, dum assistit Missæ solemni, ab alio cantatæ, non debent Canonici facere circulos ad *Kyrie eleison, Gloria in excelsis, Credo, Sanctus*, & *Agnus Dei*. Et tunc sedeant in proprio stallo chori; S.R.C. 22. *Aug.* 1722. *in Sarsinaten.* Facere circulos.) Modum faciendi circulos habes *num* 921.

908 Pro Episcopo deputato administratore Ecclesiæ vacantis fieri non debet anniversarium suæ consecrationis, cum Missa cantatur per Capitulum, & Clerum; ejusque nomen non debet in Canone memorari per Sacerdotes celebrantes; S. R. C. 22. *Aug.* 1722. *in Sarsinaten.* Vide *num. ant.* & *seqq.* *necnon* 306.

909 Dum Episcopus deputatus administrator Ecclesiæ vacantis Missam cantat in pontificalibus, non debet poni super altare septimum candelabrum cum candela accensa; S. R. C. 22. *Aug.* 1722. *in Sarsinaten.* Vide *num. ant.* & *seqq. necnon* 65.

910 Dum Episcopus deputatus administrator amovibilis Ecclesiæ vacantis, cantat Missam in pontificalibus, non debent omnes Canonici sacris paramentis indui, sed tres tantum fungentes Officio Diaconi, Subdiaconi, & Presbyteri assistentis; S. R. C. 22. *Aug.* 1722. *in Sarsinaten.* Vide *num. ant.* & *seq.*

911 Cum Episcopus administrator Ecclesiæ vacantis vadit ad Cathedralem, potest proprio arbitrio sumere cappam magnam, vel in ædibus superioribus Episcopatus, vel in ingressu Ecclesiæ, vel Presbyterii; S.R.C. 22. *Aug.* 1722. Vide *num. ant.* & *seq.*

912 Episcopum administratorem accedentem ad Cathedralem, decet quod omnes Canonici excipiant in ædibus episcopalibus, non vero soli tres, aut quatuor ad portam Ecclesiæ; S. R. C. 22. *Aug.* 1722. *in Sarsinaten.* Vide *num. ant.* & *seqq.*

913 Diebus festis fieri debent publicæ orationes pro novi Episcopi electione ad formam Concilii Tridentini, & Cæremonialis Episcoporum, licet adsit Episcopus administrator; S. R. C. 22. *Aug.* 1722. *in Sarsinaten.* Ad formam Concilii Tridentini, & Cæremonialis Episcoporum.) Videlicet „ Cum primum Ecclesia vacaverit, supplicationes, ac preces publicæ privatimque habeantur, „ atque a Capitulo per civitatem & diœcesim indicantur; „ quibus clerus, populusque bonum a Deo Pastorem „ valeat impetrare; *Conc. Trid. sess.* 24. *in Decreto de Reformat. cap.* 1. „ Conveniret, ut singulis diebus, vel „ saltem simul in hebdomadis, Religiosi processionaliter „ ad Ecclesiam cathedralem accederent, Litanias cantatas; & ibidem pias, & devotas orationes recitaret cum „ Canonicis, & clero ejusdem Ecclesiæ cathedralis; „ *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 38. *num* 27.

914 Officium SS. Nominis Jesu die 14 Januarii nec Monialibus SS. Corporis Christi de Bononia, nec Fratribus Minoribus aliarum Religionum non licere amplius, sed Dominica secunda post Epiphaniam recitare; omnesque teneri sub pœnis de non satisfaciendo Officio divino, aliisque

qua in Bulla S. Pii V. conteotia, noviſſimo Decreto die 29. Novembris 1701. pro univerſali Eccleſia edito ſe conformera; S.R.C. 28. *Novemb. 1701. in una Benoviensi.* Fratribus Minoribus.) Obſerventes S. Franciſci, eorumque Miniſtro generali ſubjecti hodie poſſunt die 24. Januarii celebrare feſtum prædictum ex Conſt. Benedicti PP. XIII. vive vocis oraculo eehibite, non obſtente decreto pro Eccleſie univerſali; *Rubr. partic. Bren. Minor. S. Franciſci num. 1.* Vide *num. 900.*

915 *D. Bartolomeo Calimani Piovano della Chiesa parrocchiale, collegiata, e matrice di S. Maria Zobeniga di Venezia, umilmente rappresenta all'Eminenze Vostre; come è stata concessa dalla Santa Sede alla Serenissima Republica di Venezia l'indulto di celebrare la Messa, e recitare l'Uffizio del Santissimo Redentore ogni anno nella terza Domenica di Luglio: e perchè in detta Domenica è sempre assegnato il giorno della Dedicazione della sua Chiesa, essendo doppio di prima classe, e l'Uffizio suddetto doppio ordinario, supplica, e domanda all'Eminenze Vostre, se deve trasferire il suddetto Uffizio del Redentore in altro giorno non impedito?* Et Sac. Rit. Cong. cenſuit transferendum eſſe Officium Sanctiſſimi Redemptoris, juxta Rubricas, 27. *Febr. 1703. in Veneta.* Doppio ordinerio.) Modo Officium SS. Redemptoris ad duplicem ritum ſecunda claſſis cum octava e Papa Clemente XII. fuit elevatum per totum Venetiarum dominium ſub die 6. Aprilis 1737. Vide *num. 1175.* Juxta Rubricas:) Ideſt prima die non impedita feſto duplici, vel ſemiduplici; *Rubr. Bren. de Transl.* Vide *num. ſeqq.*

916 Sacra Rit. Congregatio, instante Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Barbadico Epiſcopo Patavino, cenſuit in fine ſextæ lectionis pro Officio diei feſti Sanctiſſimi Redemptoris, ſub die 26. Aug. proxime præteriti, univerſo Dominio Sereniſſimæ Reipublicæ Venetiarum concesso, addi, & imprimi poſſe verba infraſcripta: *Ut autem accepti beneficii recordatio, & cultus erga Salvatorem nostrum augeretur in dies, Officium proprium, & Missam sub titulo Sanctissimi Redemptoris, quæ Innocentius XIII. Romanus Pontifex omnibus utriusque sexus Christifidelibus Venetiis existentibus, qui ad horas canonicas tenentur, singulis annis, Dominica tertia Julii recurrente recitanda concessit, Benedictus XIII. itidem Romanus Pontifex ad totum Statum & Dominium Venetum extendit:* Si Sanctiſſimo Domino noſtro viſum fuerit: & Sanctitas Sua benigna annuit die 16. ejuſdem menſis, & anni; S.R.C. *9. Decemb. 1714. in Patavina.* Hoc decretum ſervatur in archivio Cathedralis Patavinæ.

917 Benedictus XIII. 28. Aprilis anni 1726. ritu ſolemni conſecrevit ſacroſanctam Baſilicam Lateranenſem, ejuſdem celebritatis memoriam decrevit recolendam quolibet anno die 9. Novemb. & mandavit, ut idem feſtum tamquam Dedicationis cathedralis Eccleſiæ almæ Urbis ab univerſo ipſius Clero ſæculari tantum, & ejus diſtrictu, juxta S. Rit. Cong. decreta hac in re pluries edita, ſub ritu duplici primæ claſſis cum octava quotannis celebretur; *Ita etiam S.R.C. 24. Sept. 1726. in decreto Urbis, & Orbis, annuente eodem Benedicto XIII.* Ab univerſo ipſius Clero ſæculari tantum juxta S. Rit. Cong. decreta:) idest ſub ritu primæ claſſis cum octava a Sæcularibus; a Regularibus vero, & Monialibus ſub ritu ſecundæ claſſis ſine octava. Vide *num. 418.*

918 Feſtum S. Benedicti, quod habet annexum Forum incidens in aliquam diem majoris hebdomadæ, transfertur ad Feriam tertiam poſt Dominicam in Albis tamquam diem propriam, translato quocumque alio Officio etiam æqualis ritus in eo occurrente; S. R. C. *6. Sept. 1707. in Fulden.* Idem antea ſtatuente pro Monachis, & Monialibus S. Benedicti, Benedictus XIII. 29. Januar. 1727.

919 Quando adeſt conſuetudo in aliqua diœceſi celebrandi poſt feſtum Patroni principalis Eccleſiæ immediate annuam Dedicationem propriæ Eccleſiæ in proxima Dominica: ſi tali Dominica inciderit feſtum primæ claſſis, tunc dicta annua Dedicatio debebit transferri alterius in aliam diem non impeditam, etiamſi non ſit in eodem menſe; S.R.C. *6. Sept. 1707. in una Fulden.* Incideret feſtum primæ claſſis;) ut ſunt Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Paſcha Reſurrectionis, Aſcenſio Domini, Pentecoſtes, Feſtum Corporis Chriſti, Nativitas S. Jo. Baptiſtæ, Feſtum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, Aſſumptio Beatæ Mariæ, & Feſtum omnium Sanctorum. Item Dominicæ majores, ſcilicet prima Adventus, prima Quadrageſimæ, Paſſionis, Palmarum, Paſchæ, in Albis, Pentecoſtes, & Trinitatis. Similiter Feriæ majores ſequentes: Quarta Cinerum, dies omnes hebdomadæ ſanctæ, Paſchatis, & Pentecoſtes, necnon Vigilia ejuſdem Pentecoſtes, & Nativitatis Domini; *Rubr. Bren. V. in Tabellis, &* S.R.C. *num. 609.*

Canonico Epiſcopo titulari poſt delatam per Archidiaconum, ſive Presbyterum aſſiſtentem pacem Epiſcopo locali, non debet ita per eumdem Archidiaconum, ſive Presbyterum ipſi deferri, ſed illam recipere debet ab eodem miniſtro parato, qui eam diſtribuit choro, & poſtquam Epiſcopus localis ipſam dederit Canonicis aſſiſtentibus in throno; S.R.C. *10. Apr. 1728. in Aſculana.* Vide *num. ſeqq.* Ab eodem Miniſtro parato,) ideſt Subdiacono, qui cantavit Epiſtolam in Miſſa, pace antea a Presbytero aſſiſtante Epiſcopi accepta; *Cærem. Epiſc. lib. 1. cap. 24. num. 10.* Vide *num. ſeqq. &* 5. 920

Canonicus Epiſcopus titularis in Miſſis, & Veſperis cantatis cum aſſiſtentia Epiſcopi localis tenentur diſcedere a ſtallo una cum reliquis Canonicis pro faciendis conſuetis circulis præſcriptis a Cæremoniali Epiſcoporum; S.R.C. *10. Apr. 1708. in Aſculana.* Conſuetis circulis (faciendis in Miſſis, quæ non ſint defunctorum, nec feriæ, et in Paraſceve coram proprio Epiſcopo Miſſæ aſſiſtente, non vero celebrante, & non alio, licet Legato de latere, Metropolitano, vel Suffraganeo &c., qui tamen circuli, præſente Prælato ſuperiore, ob ejus reverentiam omittuntur. Igitur circulus primus fit, cum Epiſcopus ſtans in ſua ſede legit Introitum, & dicit *Kyrie eleiſon* &c. & ſucceſſive *Gloria in excelſis* &c. hoc modo ſemper: Canonici opportuno tempore diſcendentes ab eorum ſedilibus, procedunt ad medium chori, facta altari, & Epiſcopo reverentiis, & ſe ſiſtunt in circulum ante Epiſcopi faciem, quod diverſimode fit pro diverſitate ſituationis altaris, & ſedis epiſcopalis. Si enim altare adhæreat parieti, & ſedes epiſcopalis ſit in latere Evangelii, incipiunt procedere juniores a ſedili Diaconorum, ita ut ultimus Canonicus conſiſtat ante faciem Epiſcopi, quos gradatim alii ſequuntur perficiendo circulum, & dignior Canonicus, ſive Dignitas modice a ſuo ſedili digreſſus, ſtat ad dexteram Epiſcopi. Si vero altare erit ſub tribuna, & ſedes epiſcopalis ex oppoſito altari, tunc Canonici venientes ad circulum procedunt ſimul ab utraque parte non perficientes circulum, ne terga vertant altari, ſed facientes hinc inde ſemicirculum, & ſic ſtantes dicunt *Kyrie*, & *Gloria* cum Epiſcopo. Quo finito, producente ſuper eos Epiſcopo ſignum crucis, quod ſemper in fine circuli obſervetur, facta iiii, & altari reverentia, procedunt ad loca ſua. Secundus, dum dicitur *Credo*, in quo ſimul cum Epiſcopo genuflectunt ad *Incarnatus* &c. Et ſi forte cum redeunt ad loca ſua itidem articulus cantetur a choro, ubicumque erunt pariter genuflectunt in eis. Tertium ante finem præfationis pro *Sanctus* &c. non tamen pectus percutientes. Quartus & ultimus ante *Agnus Dei*, & tunc, dum veniunt ad circulum, & dum diſcedunt ambobus genibus verſus altare genuflectunt propter reverentiam Ss. Sacramenti, quod eſt ſuper eo. Canonici a circulis revertentes ad ſedes ſuas, faciunt contrario modo, quam fecerunt veniendo: quia primo revertuntur ſeniores; *Cærem. Epiſc. lib. 1. cap. 21. n. 3. ſeqq.* V. *n. 644.* 921

Canonicus Epiſcopus titularis, exercente pontificalia Epiſcopo locali, cum aſſiſtentia Capituli ſacris veſtibus parati, poteſt cum reliquis Canonicis in ſtallo aſſiſtentibus deferre pluviale; S. R. C. 10. *Aprilis 1718. in Aſculana.* Vide *num. ſeqq. &* 8. 922

Canonicus Epiſcopus titularis, exercente pontificalia Epiſcopo locali, poteſt de conſenſu Epiſcopi geſtare mitram lineam, ſed illam per ſe ipſum imponere, & removere debet a capite; & ſemper thurificandus eſt poſt Archidiaconum, ſub Presbyterum aſſiſtentem, & Canonicos a latere Epiſcopi in throno pariter aſſiſtentes; S. R. C. 10. *Apr. 1708. in Aſculana.* Vide *num. ant. & ſeqq.* 923

Canonicus Epiſcopus titularis debet ſe abſtinere a ce- 924

lebratione Missæ cantatæ, & Vesperarum de turno in propria hebdomada, sed subrogare tenetur alium; in solemnioribus vero festis de licentia Episcopi debet uti faldistorio, & indumentis pontificalibus; S. R. C. 10. *Apr.* 1728. *in Anagnina*. Vide *num. ant.* Vide etiam *pag.* 240. Merati.

925 Dectetum jam concessum Pstribus Trinitariis die 12. Julii 1727. celebrandi Dominica secunda Octobris Officium Beatæ Mariæ Virginis sub titulo de Remedio, ad tollendas rixas, & contentiones inter hos, & Patres Beatæ Mariæ de Mercede, accedentibus etiam particularibus instantiis Patris generalis Ordinis Prædicatorum, & Patris generalis Carmelitarum, revocandum esse statuit. S.R.C. *die 21. Januar.* 1730. *annuente Benedicto* XIII. *die* 29. *Julii* 1730. *Constit. quæ incipit* Emanavit.

926 Canonici, & Beneficiati, dum occasione benedictionis Augustissimi Sacramenti singolis Dominicis post Completorium cantatur Hymnus *Pange lingua*, non tenentur descendere a choro, sed flexis genibus canere ante Venerabile, & remanere possunt in eorum stallis choralibus. S.R.C. 26. *Aug.* 1730. *in Avenionen.* Adest in Ecclesia metropolitana Avcnionensi onus ex testamento exponendi SS. Sacramentum omnibus Dominicis; cum hoc, ut Canonici, & Beneficiati descendant a choro, & genuflexi ante Eucharistiam cantent hymnum *Pange lingua*. Cum vero anno 1603. Egidius Berton testator reliquisset hanc suam voluntatem, chorus positus erat a latere altaris, & nonnisi per aliquos gradus descendebatur in planum; nunc autem scilicet anno 1730. in quo hujus decreti emanatio orta est, in eodem plano post altare majus, ideo S. R. C. optime statuit (licet hæredibus reclamantibus) ut Canonici &c. non descendant, quia jam vera sunt ante SS. Sacramentum genuflexi.

927 Consuevit Clerus Ordinis Jerosolymitani hactenus celebrare sub ritu duplici majori Festum S. Sebastiani Martyris, Patroni minus principalis prædicti Ordinis, & Titularis Capellæ Linguæ Alverniæ; erectæ in Ecclesia majori S. Joannis Baptistæ ejusdem Ordinis, translato in primam diem non impeditam Festo S. Fabiani Papæ, & Martyris sub ritu semiduplici: & quia, ut asseritur, emanatum fuit decretum ab hac S. Rit. Congregatione usque de die 22. Novem. 1698. quo declaratum est, quod Festum S. Fabiani non transferatur, sed celebretur una cum S. Sebastiani, ideo humiliter postulat, ut possit solitum servare, non obstante dicto decreto, aliisque rationibus: & resolutum fuit, quod servari debeat decretum emanatum die 22. Novemb. 1698. Ita S. R. C. 16. *Sept.* 1730. *in una Ordinis Hierosolymitani, seu Melitem.* Decretum enuntiatum habes sub *num.* 716. Quid statuatur, cum S. Sebastianus sit patronus titularis, Vide *num.* 25.

928 Consuevit dictus Clerus Ordinis Hierosolymitani transferre in solem sequentem diem dummodo non impeditam, Festum S. Laurentii Justiniani assignatum pro Ecclesia universali die quinta Septembris sub ritu semiduplici ad libitum, eo quia eo die celebratur Officium de die octava Decollationis S. Jo. Baptistæ: unde pariter petit, ut possit imposterum solitum servare, quibuscumque non obstantibus; & responsum fuit juxta mentem, quæ est, quod supplicent pro assignatione diei fixæ. S. R. C. 16. *Sept.* 1730. *in una Ordinis Jerosolymitani, seu Melitem.* Supplicent pro assignatione diedi fixæ.) Hodie vero conceditur Ordinario loci facultas modo exhibito sub *num.* 1214.

929 Exponit dictus Clerus Sacri Ordinis &c. qualiter de anno 1659. fuerit facta quædam fundatio ab Eminentissimo fel. mem. Magno Magistro D. Martino Redin pro decantandis in pontificali primis Vesperis, & Missa votivis de S. Francisco Xaverio, assignata pro adimplemento suæ dispositionis die 10. Decembris cujuslibet anni, ne impediretur, ut creditur Festum ejusdem Sancti, quod magna cum pompa, & populi concursu celebratur die 3. ejusdem mensis in Ecclesia PP. Societatis Jesu civitatis Valetæ, unde ad tenorem dictæ piæ dispositionis consuevit dictus clerus usque adhuc post solutum pensum Officii currentis, decantare primas Vesperas, & Missam, in quibus intervenit Magnus Magister, & Venerandum Consilium: idcoque interpellat, ut possit solitum servare, quibusque non obstantibus, quoad Vesperas. Et S. R. Cong. ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardin. Zondedari scribendum censuit negative, & transferatur Festum S. Francisci Xaverii in perpetuum ad diem decimam Decembris. Ita prædicta S. R. C. 16. *Sept.* 1730. *in una Ordinis Hierosolymitani, seu Meliten.*

930 Submisse, instat dictus clerus Sacri Ordinis Hierosolymitani pro extensione Officii Dedicationis cum octava prænominatæ Ecclesiæ majoris, non solum ad clerum servitio ejusdem Ecclesiæ addictum, & ad Equites qui tenentur ad horas canonicas ratione alicujus beneficii, sed etiam ad omnes alios Religiosos utriusque sexus supradicti Ordinis ubique locorum existentes, etiam extra Melitam, non obstante decreto hujus Sac. Rit. Cong. emanato die 11. Julii 1711. & S. R. C. respondit negative quoad extensionem ubique locorum, *die* 16. *Sept.* 1730. *in una Ordinis Hierosolymitani, seu Militen.* Decretum die 11. Julii 1711. editum, non inveni in authographis, sed aliud simile in Auximana 16. Maii 1744. Vide *num.* 1173.

931 Dictus clerus &c. petit declarari, an Festum Ss. Angelorum, & Archangelorum debeat habere utrasque Vesperas integras in concursu alterius duplicis Minoris, ad tenorem novi decreti emanati, ut asseritur, die 14. Maii 1707. S. R. C. 16. *Sept.* 1730. *in una Ordinis Hierosolymitani &c.* Ad tenorem decreti,) quod stat pro parte affirmative. Vide *num.* 842.

932 Similiter dictus clerus Sacri Ordinis Hierosolymitani supplicat declarari, an sub nomine Sanctorum ad libitum comprehendantur Officia duplicia, & semiduplicia Sanctorum, recitari concessa aliquibus regnis, provinciis, civitatibus, & alicui particulari Ordini absque expressa notula *ad libitum*, sed tantum cum sequitur clausula, nimirum, *recitari possint, & valeant*, vel *recitari posse censuit*? Asseritur enim emanatam fuisse quamdam declarationem ab hac Sac. Congreg. tenoris sequentis, videlicet: *Ex nota Sac. Rit. Congreg.* (ut constat ex responso Illustrissimi, & Reverendissimi Archiepiscopi Apameni ejusdem Sacræ Congregationis Secretarii) *sub nomine Sanctorum ad libitum non comprehenduntur Officia duplicia Sanctorum aliquibus regnis, & provinciis recitari concessa; ideoque occurentia in Dominicis non debent omitti, uti etiamsi cadant diebus impeditis, juxta Rubricas transferantur.* Et S. R. C. dubio proposito respondit negative *die* 16. *Sept.* 1730. *in una Ordinis Hierosolymitani, seu Meliten.* Non debent omitti) prædicta Officia postquam acceptata sint. Vide *num.* 571. *&* 1058.

933 Dictus clerus Sacri Ordinis Hierosolymitani petit declarari, an in Vigilia Epiphaniæ Domini possint celebrari Missæ privatæ de *Requiem*,, & votivæ? Et S.R.C. respondit negative 16. *Sept.* 1730. *in una Meliten.* Vide *num.* 668.

934 Capellani Ecclesiæ cathedralis de massa nuncupati, Episcopum Missam, aliaque divina Officia pontificaliter celebraturum ex aula episcopali ad Ecclesiam, & ab ea ad aulam, ubi adest antiquum solitum, comitari tenetur. S.R.C. 3. *Mart.* 1731. *in Januen.* Vide *num. seq.*

935 Capellani de massa nuncupati non tenentur Episcopo pontificaliter celebraturo deferre sacra paramenta ad cathedram episcopalem, nisi deficientibus Acolytis; actualiter vero celebranti debent tenere librum, & bugiam. S. R. C. 3. *Mart.* 1731. *in Januen.* Tenere librum), dum private celebret, vel solemniter aliquid legit; non autem cum cantat; quia hoc munus est Presbyteri assistentis. *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 11. *num.* 3. Vide *num. seq. &* 339.

936 Capellani, ubi adest antiquum solitum, in aula episcopali, quando Episcopum excipiunt tam in recessu, quam in regressu, tenentur eidem Episcopo genuflectere. S.R.C. 3. *Mar.* 1731. *in Januen.* Tenentur eidem Episcopo genuflectere). An cum semigenuflexione, Vide *n.* 1227.

937 Associatio a Capellanis juxta antiquum solitum debetur Episcopo, quando ipse cappa indutus descendit ad Ecclesiam pro præstanda assistentia. S. R. C. 3. *Martii in Januen.* Associatio a capellanis) una cum Canonicis & Dignitatibus *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 15. *num.* 2. Vide *num. seq.* 99. *&* 952. *seq.*

938 Directio chori privative spectat ad Primicerium, quatenus

tenus interſit choro S.R.C. 24. *Novemb.* 1731. *in Baren.* Ad Primicerium,) eoque impedito ad quos ſpectat. Vide *num. ſeq.*

939 Non poſſunt Primicerii, eiſdem, vel eorum altero abſentibus, ſubrogare eorum loco ſimplicem Presbyterum; ſed eorum vices ſupplere debent Canonici, eoſdem coadjuvare in canendis antiphonis. S.R.C. 24. *Nov.* 1731, *in Baren.* Vide *num. ant.*

940 Primicerii, quando ſunt ſecundæ Dignitates, debent aſſiſtere Epiſcopo in Eccleſia collegiata Diœceſis pontificaliter celebranti S. R. C. 24. *Nov.* 1731. *in Baren.* Debent aſſiſtere) in Diaconali munere, ubi præbendæ, & ordines non ſunt diſtincti, ſecus autem, ubi ſunt diſtincti ordines diaconales; quia tunc ad præbendatos ſpectabit. *Cærem. Epiſc. lib.* 1. *cap.* 26. *num.* 1. *ſeq.* Vide *num.* 4.

941 Primicerii, ſeu ſecundæ Dignitates non debent aſſiſtere in officio Diaconi, vel Subdiaconi Archipresbytero primæ Dignitati functiones ſolemniter peragenti, S.R.C. 2. *Nov.* 1731. *in Baren.*

942 Aliqui ex Dignitatibus, ſeu Primiceriis, & Canonicis abeſſe poſſunt e choro audiendi cauſa Monialium, ſeu Sæcularium confeſſiones, & dirigendi Confraternitates, vel ex alia cauſa, pro diebus, quibus tenentur intereſſe choro S.R.C. 24. *Nov.* 1731. *in Baren.*

943 Ad ſecundas Dignitates, non vero ad Canonicos, ſpectat peragere functiones ſolemnes, prima Dignitate impedita, vel celebrare nolente, S.R.C. 24. *Nov.* 1731. *in Baren.* Functiones ſolemnes,) adnotantur in *num.* 118.

944 Functiones ſolemniores Dignitatibus, ſeu Primiceriis peragentibus, tenentur Canonici illis aſſiſtere in munere Diaconi, vel Subdiaconi. S.R.C. 24. *Nov.* 1731. *in Baren.* Tenentur Canonici) nullo modo Dignitates. Vide *num.* 30. *&* 726.

945 Abbatibus pontificaliter indutis, uti coabſolventibus, debetur præcedentia ſuper Canonicos Cathedralis in proceſſionibus funerum. S. R. C. 24 *Nov.* 1731. *in Raguſina*, In proceſſionibus funerum:) in aliis vero officiis neque ſupra, neque inter Cathedralis Canonicus habent locum, ſed condecentem pro judicio & prudentia Epiſcopi. *Cærem. Epiſc. lib.* 1. *cap.* 13. *num.* 9. Vide *num. ſeq.* Dignitates & Canonicos Sacerdotes coabſolventes admittit Sacra Congregatio. Vide *num* 864.

946 Abbates pontificalibus induti invitati pro aſſiſtentia in ſolemnibus Veſperis, proceſſione, & Miſſa, debent ſedere in loco decenti ſeparatim a Canonicis in Choro poſt Epiſcopos. S.R.C. 24. *Nov.* 1731. *in Raguſina*. Poſt Epiſcopos, an ſupra Canonicos? Vide *num. ant.*

947 Abbatibus pontificaliter indutis, & genua flectentibus in actu receptionis, & reſtitutionis Sacr. Reliquiarum, quæ per eoſdem in proceſſione deferuntur, debet permitti uſus ejuſdem pulvini, quo in eodem actu utuntur tam Archiepiſcopus, quam Epiſcopi ſuffraganei. S. R. C. 24. *Nov.* 1731. *in Raguſina*. Reliquiarum) St. Crucis, vel ſacræ Spinæ, & ſimilium Domini noſtri Jeſu Chriſti. Vide *num.* 255. *&* 1120. Pulvini) regulariter coloris paramentorum currentis, *Cærem. Epiſc. lib.* 3. *cap.* 4. *num.* 1, Vide *num.* 1265.

948 Abbates pontificaliter induti in proceſſionibus ſecum ducere poſſunt duos tantum clericos, ſeu monachos cotta indutos in utroque latere aſſiſtentes pro ſervitio, & uſu mitræ, & baculi paſtoralis, S. R. C. 24. *Nov.* 1731. *in Raguſina*,

949 Licitum eſt Capitulo eligere pro functionibus canonicalibus, & ejus ſervitio Magiſtrum Cæremoniarum diſtinctum ab altero Epiſcopi. S.R.C. 7. *Jul.* 1734 *in Aquilana*. Diſtinctum ab altero Epiſcopi,) qui ſaltem in ſacro ordine ſit conſtitutus. *Cærem. Epiſc. lib.* 2. *cap.* 5. *num.* 3. Vide *num. ſeqq. &* 954. *ſeqq.*

950 Magiſter Cæremoniarum non poteſt ſuum munus exercere abſque approbatione Epiſcopi. S. R. C. 7. *Jul.* 1734. *in Aquilana*. Vide *num. ſeqq. & ant.*

951 Magiſter Cæremoniarum in functionibus tantum Epiſcopalibus uti valet veſte violacea ex diſpoſitione Cæremonialis. S.R.C. 7. *Jul.* 1734. *in Aquilana*. Veſte violacea ex diſpoſitione Cæremonialis), de qua vide *num.* 160. *&* 954.

952 Dignitates, & Canonici in eorum Miſſis privatis celebrandis, tam intra, quam extra Cathedralem, ultra unum inſervientem, qui Miſſæ respondeat, uti non poſſunt Magiſtro Cæremoniarum, cum vel ſine veſte violaceà, vel alio Miniſtro Sacerdote, tam pro delatione calicis ad altare, & illius deportatione ad ſacriſtiam, quam pro ſuſtinendo Miſſali, indicando orationes, operiendo, & porrigendo patenam cum hoſtia, calicemque poſtea cum velo inſtruendo, & cæteris actibus Miſſæ inſerviendo ad inſtar Epiſcoporum, ſed debent celebrare, ut quilibet alius ſimplex Sacerdos, omnes relatos ritus a ſeipſo explendo abſque ope miniſtri. S.R.C. 7. *Jul.* 1734. *in Aquilana*, Ut quilibet alius ſimplex Sacerdos), cum paramentis vero præ cæteris ſolemnibus loco ſeparato diſpoſitis. Vide *num.* 836.

953 Dignitates, & Canonici tenentur capitulariter in habitu canonicali recipere Epiſcopum a ſuo cubiculo, & aſſociare ad Eccleſiam cathedralem, ſimilique modo ad idem reducere, quando iſte vult pontificaliter celebrare, tam in ſolemnioribus a Pontificali Romano præſcriptis, quam in aliis Feſtis ex conſuetudine, vel devotione in civitate introductis, vel occaſione univerſalis Jubilæi, vel alia ratiocinabili cauſa Epiſcopo bene viſa. S.R.C. 7. *Jul.* 1734. *in Aquilana*. Recipere Epiſcopum:) Suum proprium intellige, & etiam adminiſtratorem, ſede vacante, vel ſuffraganeum, quando nomine Epiſcopi pontificalia exercеat. Vide *n.* 32. 708. *ſeqq.* 911. *&* 936. An teneantur quoque Epiſcopo accedente cum cappa? Vide *num. ſeq.*

954 Quando Epiſcopus ad Eccleſiam cathedralem accedit cum cappa, ut aſſiſtat Miſſæ cantatæ, Veſperis, vel Proceſſioni, vel ut concionem audiat, vel alia de cauſa, Dignitates, & Canonici tenentur capitulariter in habitu canonicali ipſum recipere a ſuo cubiculo, & aſſociare ad eamdem, & ſimiliter ad idem reducere juxta Cæremoniale Epiſcoporum. S.R.C. 7. *Jul.* 1734. *in Aquilana*. Juxta Cæremoniale Epiſcoporum,) ſcilicet: *Præibunt familiares Epiſcopi, & ſi aderit Magiſtratus, aut alii nobiles, & illuſtres viri, immediate ante Epiſcopum, tum ipſe Epiſcopus, & poſt eum ſequentur Canonici bini, juxta antiquam, & canonicam diſciplinam. Quod ſi fuerit Archiepiſcopus, aut alius utens Cruce, ipſa Crux immediate ante Archiepiſcopum per aliquem Capellanum deferatur, imagine Crucifixi ad Archiepiſcopum converſa, inter quam, & Archiepiſcopum nullus omnino incedit. Eo ordine procedat uſque ad portam primariam*, *Cærem. Epiſcop. lib.* 1. *cap.* 15. *num.* 3. Vide *num. ant.*

955 Licitum eſt Capitulo eligere Magiſtrum Cæremoniarum ab Epiſcopo confirmandum. S.R.C. 17. *Julii* 1734. *in Monopolitana*. Vide *num.* 190. *&* 948. *ſeq.* Magiſtrum Cæremoniarum) ſecundum non vero primum, prout in *Cærem. Epiſc. lib.* 1. *cap.* 5. *& in Brevi Clem. P.XI. die* 6. *Junii* 1708. Vide *num. ſeqq.* 160. *&* 948. *ſeqq.*

956 Epiſcopus juſtis de cauſis in Cæremoniali Epiſcoporum præſcriptis confirmationem Magiſtri Cæremoniarum a Capitulo factam poteſt denegare, nec tenetur cauſas exprimere. S.R.C. 17. *Julii* 1734. *in Monopolitana*. Juſtis de cauſis in Cæremoniali Epiſcoporum præſcriptis,) quæ forte ſunt. *Ut duo, ſi fieri poſſit, de gremio ſuæ Eccleſiæ aſpectu, & ſtatura corporis convenienti, & multo magis ſcientia, & bonis moribus præditi, experti, & docti ad hujuſmodi onus aſſumantur, quorum primus vigeſimum quintum ſaltem attingat annum, ſitque in presbyterali ordine conſtitutus, bonis artibus inſtructus. & ſi fieri poſſit juris Canonici, vel Theologiæ intelligentiam habeat, divinorum Officiorum, ac rituum eccleſiaſticorum aſſiduus & diligenter perſcrutator. Cærem. Epiſc. lib.* 1. *cap* 5. *num.* 1. Vide etiam *num. ſeqq.* 160. *&* 948. *ſeqq.*

957 Magiſter Cæremoniarum non cenſeri debet electus privative, etiam quoad omnes functiones Epiſcopales, & aſſiſtentias præſtari ſolitas Epiſcopo tam intra, quam extra Eccleſiam cathedralem. S.RC. 17. *Jul.* 1734. *in Monopolitana*. Vide *num. ant. & ſeqq.*

958 Epiſcopo licitum eſt alium Magiſtrum Cæremoniarum eligere pro omnibus functionibus ab ipſo peragendis, & aliis ipſo præſente explendis, tam intra, quam extra Eccleſiam cathedralem. S.R.C. 17. *Jul.* 1734. *in Monopolitana*. Vide *num. ant. & ſeqq.*

959 Magiſtro Cæremoniarum ab Epiſcopo electo omnes Capitulares tenentur obedire quoad ea, quæ divinum cultum

tum concernunt, sub pœne arbitrio Episcopi. S.R.C. 27. *Jul.* 1754. *in Monopolitana*. Vide *num. ant.*

960 Cum in tota Hispania sit concessum, at tertia Dominica post Pascha celebretur Festum Patrocinii S. Joseph sub ritu duplici, ex parte Reverendissimi Archiepiscopi & Capituli Ecclesiæ metropolitanæ Hispalensis quæsitum fuit, si cadit illa die Festum majoris ritus, an Festum Patrocinii S. Joseph sit transferendum ad alium diem? Et responsum fuit, transferri posse; ita tamen ut pro dicto Festo Archiepiscopus assignet certam aliquam diem, quæ non sit Dominica fixa. S.R.C. 26. *Nov.* 1735. *in Hispalen.* Hoc decretum est generale ex rationibus allatis sub *num.* 988. 1036. & 1234.

961 Cum plures occurrant quotannis eodem die duo Festa Sanctorum, quorum unum juxta Rubricas est transferendum, petitum fuit ex parte ejusdem Archiepiscopi, & Capituli Hispalensis, ut quoties perpetua est talis occurrentia, assignetur ei, quod transferendum est, dies propria, & fixa, prima nempe dies non impedita. Et S.C. rescripsit, quod Sanctis, qui perpetuo sunt transferendi, sit assignanda dies fixa, & commisit eidem Reverendissimo Archiepiscopo, ut pro unica vice deveniat ad hanc designationem dierum. S.R.C. 26. *Nov.* 1735. *in Hispalen.* Hoc decretum est universale, & latissime ampliatur sub *num.* 1090. & 1161.

962 In festo Expectationis partus Beatissimæ Virginis Mariæ, Hymni sunt celebrandi cum versibus: *Virtus, honor, laus, gloria*, &c. & breve responsorium ad primam debet esse, *Qui venturus es in mundum* S. R. C. 26. *Nov.* 1735. *in Hispalen.* & 29. *Novemb.* 1738. *in Hispan.* Vide *num.* 1049.

963 An Sancti, de quibus in toto anni decursu celebrari Officium non potuit, transferendi sint ad annum sequentem, vel potius eo anno sint omittendi? Sacra eadem Rituum Congregatio, ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Belluga, respondit: Sanctos, qui in fine anni supersunt, non esse ad annum sequentem transferendos, sed quoties toto anni decursu de illis celebrari non valeat, tunc illo anno, diebus eorum propriis considerandos esse tamquam simplices, faciendo illorum commemorationem, ut fit in semiduplicibus nona lectione ad Matutinum composita ex omnibus eorum lectionibus propriis secundi nocturni ad modum unius: & ita declaravit, & servari mandavit S. R. C. 26. *Nov.* 1735. *in una Ord. Capuc. nec non* 21. *Jun. in una Ord. Cassinensium*, & 6. *Sept. in una S. Francisci de Observantia.* Ad annum sequentem,) vulgarem intellige & communem, qui a Calendis incipit Januarii. Vide *num.* 1310. Sanctos, qui in fine anni supersunt.) Intellige illos etiam, qui sub ritu duplici celebrantur. Vide *num.* 1124. & 1193. Commemorationem, ut fit in semiduplicibus:) scilicet ad primas & secundas Vesperas, & in Laudibus, ordine ut in festis semiduplicibus, ideoque occurrentibus cum feria, & vigilia, prius de festo est agendum, postea de vigilia, vel feria. Vide *num.* 1162.

964 Lectiones primi nocturni de Eando; quæ leguntur in Dominica quarta Quadragesimæ, quoties ista sit impedita aliquo festo primæ classis, reassumendæ sunt intra illam hebdomadam in festo occurrente carente lectionibus propriis primi nocturni, quæ desumerentur de Scriptura occurrente, si festum illud extra Quadragesimam incidisset. S.R.C. 26. *Nov.* 1735. *in Hispalen.* Intra illam hebdomadam.) Quid agendum a Monachis S. Benedicti, si tota hebdomada esset impedita, Vide *num.* 990.

965 Relatis in S.R.C. ab Eminentissimo D. Cardinali Belluga die 26. Novemb. anni proxime præteriti, Reverendissimi Archiepiscopi, & Capituli Metropolitanæ Hispalensis enixis precibus, quibus supplicatum fuit pro elevatione Officii S. Josephi ad ritum duplicem primæ classis; nec non pro declaratione, utrum Officia semiduplicia, quæ occurrunt in Dominica infra octavam non privilegiatam, die lunæ sequentis non impedito per Officium novem lectionum fieri debeant, in exclusionem alicujus duplicis præcedentis transferendi? Sacra eadem congregatio tunc respondit: *Dilata*. Repropositis iterum hujusmodi instantiis per dictum Eminentissimum Ponentem, eadem Sac. Cong. ad primum rescripsit pro gratia elevationis absque octava. Ad secundum vero respondit juxta votum Eminentissimi Ponentis nempe quod in exclusione duplicis præcedentis transferendi in diem lunæ immediate sequentem non impeditam, debeat Officium fieri de semiduplici, quod aliquando occurrit in Dominica infra octavam privilegiatam, quia eo casu talis dies est assignata pro dicto semiduplici. S.R.C. 21. *Apr.* 1736. *in Hispalen.* In Dominica infra octavam:) idem statuit cum occurrerit in die ipsomet festo habente octavam, vel alio a festo duplici impedito infra octavam eamdem. Vide *num.* 508. & alios ibi notatos.

966 Præpositus Cathedralis absente Episcopo non debet thurificari triplici ductu neque præsente Vicario generali. Ubi ob deficientiam sedium fixarum chori, Canonici sedent in scamnis, sive in functionibus sacris, sive in congressibus canonicalibus, præsente, vel absente Episcopo, debet sedere in illis primo loco, nec eidem apponenda est sedes cameralis. S.R.C. 21. *Apr.* 1736. *in Anagnina*. Vide *num. seq.*

967 In diebus solemnibus, sacrum faciente Præposito Cathedralis, non possunt exponi in gradibus abaci pelvis, gutturnium, & manutergium in lance pro *Lavabo*; duobus Mansionariis, vel Clericis cum cotta ministrantibus; sed debet celebrare ad instar aliorum Canonicorum. S.R.C. 21. *Apr.* 1736. *in Anagnina*. Ad instar aliorum Canonicorum), scilicet ut simplex Sacerdos, sed pretiosioribus indumentis in distincto loco, ab aliis Sacerdotibus, sumptis; Vide *num.* 830. & 970.

968 In processionibus Præposito Cathedrali debetur candela majoris ponderis, & in distributione palmarum distincta, & honorabilior palma, quam cæteris de Capitulo; S.R.C. 21. *Apr.* 1746. *in Anagnina*; Vide *numer. antec.* & *seqq.*

969 Assistentibus in choro Vicario generali, & Præposito cathedralis præcedere debet Vicarius, non vero Præpositus: secus vero si Præpositus sit indutus sacris vestibus, aut si Vicarius sit Canonicus, & intersit choro habitu canonicali; S.R.C. 21. *Apr.* 1736. *in Anagnina*. Præcedere debet Vicarius.) Ubi vero non adest consuetudo, Vide *num* 16. & 1173.

970 Præpositus Cathedralis, dum induitur vestibus choralibus, tolerari non potest, ut inserviat ei unus ex Mansionariis, neque aliquis ex illis debet ei deferre Breviarium ad suum stallum; S.R.C. 21. *Apr.* 1736. *in Anagnina*; Vide *num. ant.* & *seqq.*

971 Præposito Cathedralis non debentur paramenta sacra, & nobiliora in loco distincto a cæteris Canonicis; S.R.C. 21. *Apr.* 1736. *in Anagnina*. Vide *num. ant.* & *seqq.* A cæteris Canonicis,) sed tantum a quibuscumque aliis inferioribus de clero; Vide *num.* 966.

972 Præpositus Cathedralis tenetur per seipsum, quando non est legitime impeditus, servare hebdomadam in choro, & canere Missas per turnum cum cæteris Canonicis; S.R.C. 21. *Apr.* 1737. *in Anagnina*; Vide *num. ant.*

973 In festo S. Marci, vel respective in feriis Rogationum; si fiet de Officio duplici, vel semiduplici in locis, ubi tantum una Missa cantetur, pro majori populi commoditate, ut possit post processionem vacare laboribus, conveniendum est processionem facere post Nonam, inde cantare Missam Rogationum; S. R. C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* Missa Rogationum:) intelligo extra Ecclesias D. Marco dicatas; Vide *num.* 644.

974 In festo B.M.V. de Monte Carmelo, quod etiam a Regularibus servari debet die 16. Julii, quamvis Officium recitetur juxta concessionem Benedicti XIII. prout in festo S. Mariæ ad Nives, tota tamen Missa, & non tantum Evangelium, dicatur illa, quæ a Sede Apostolica approbata est, & quæ incipit *Gaudeamus omnes* &c. S. R. C. 5. *Maii* 1736. *in una Ordinis S. Benedicti Congregationis Helvetiæ*. Missa *Gaudeamus*) approbata a Sede Apostolica die 24. Sept. 1726. Benedicto Papa XIII. regnante.

975 Quando festum S. Petri Martyris transfertur extra tempus paschale, Evangelium erit *Si quis venit ad me*; S.R.C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* Vide *num.* 1061.

976 Ab orationibus expungenda sunt cognomina, & patriæ Sanctorum; S.R.C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* Præter hanc generalem sanctionem, alia habetur particularis pro S. Francisco de Paula sub *num.* 192. Adest quoque schedula Missalis typis Reverendæ Cameræ (cujus exemplum

plum omnes Typographi extra Urbem tenentur exacte sequi, ut in *num.630.*) sigillo Sacræ Rituum Congregationis, & manu D. Secretarii firmata; in qua specifice, & signanter sequentia tolluntur cognomina, & patriæ Sanctorum ab Orationibus, ad normam aliorum Decretorum in ipsa schedula expressorum. Et sunt; S. Canuti Regis Danorum *die 19. Januarii*, S. Petri Nolasco *die 31. ejusdem mensis*. S. Joannis de Matha *die 8. Februarii*. S. Pii V. *die 5. Maii*. S. Margaritæ Reginæ Scotiæ *die 10. Junii*. S. Joannis Gualberti *die 12. Julii*. S. Raymundi Nonnati *die 31. Augusti*. S. Margaritæ de Cortona *die 23. Febr.* aliaque multa pro Regularibus Ordinis Seraphici S. Francisci.

977 Annua Commemoratio omnium defunctorum alicujus ordinis, seu communitatis, non est transferenda, si in illa die occurrat festum duplex unius, etiam translatum, sed fiet Officium de duplici cum sola Missa solemni post Tertiam: Officium vero defunctorum recitandum est post Laudes, & omnes Missæ privatæ dicentur pro defunctis in paramentis nigris; S.R.C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.* Fiet officium de duplici) Procedit generaliter hoc decretum, fallit autem in Ecclesia Societatis Jesu Civitatis Oeniponti; Vide *num.* 44.

978 In Desponsatione B.M.V. non est facienda commemoratio S. Josephi, nisi constet de speciali concessione; S.R.C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.* Vide *num.* 879. *&* 1045.

979 Si die 21. Januarii occurret in aliquibus locis festum alicujus Sancti particulare sub ritu duplici, v.g. S. Meinradi apud Benedictinos, faciendum est Officium de tali Sancto, & transferendum est Officium S. Agnetis, quod occurrit eadem die, cui assignari debet aliqua dies fixa, quæ tamen non sit dies 28. Januarii, ne festum Sanctissimi Nominis Jesu, quod celebratur Dominica secunda post Epiphaniam, aliquando occurrat in eadem Dominica, quæ est Septuagesimæ; ideoque ne illud festum celebretur intra Quadragesimam (quod non conveniret) erit relinquenda vacua dies 28. Januarii, in quam id tunc erit transferendum. Quando autem agatur festum S. Agnetis secundo, fiet de eo commemoratio tamquam de simplici, nullo habito respectu, quod festum ejusdem solemne, prius non fuerit celebratum; S.R.C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.* Festum particulare) cum paritate ritus, & dignitatis, prævalet universali; Vide *num.* 801. 980. 1044. 1211.

980 In tertio Nocturno pro festo S. Joannis Nepomuceni tam intra quam extra tempus paschale semper dicetur Evangelium *Nihil est opertum &c.* cum sua Homilia; S.R.C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.*

981 Ubi celebratur festum S. Barbaræ sub ritu duplici, etiamsi sine speciali solemnitate, fiat de illa Officium, assignando aliam fixam, & perpetuam diem S. Petro Chrysologo; S.R.C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.* Ubi celebratur festum) particulare, quod universalibus non cedit. Vide *num.* 801. 978. *&* 1044. Idem servandum in similibus casibus, ut eruitur ex pluribus decretis particularibus; hujusmodi autem assignatio diei fixæ *ex Decr.* S. R. C. 28. *Aug.* 1706. facienda non videtur inconsulta *Sac. Cong. Rituum*.

982 Pro translatione festorum talis ratio habeatur, ut prius fiat Officium de prius descripto in Calendario nullo habito respectu, quod Officium translatum sit Ecclesiæ particularis, Ordinis, seu Religionis, Diœcesis, Nationis, & Ecclesiæ universalis; S. R. C. *Maii 1736. in Einsidlen.* Pro translatione festorum.) Intellige in pari ritu & dignitate. An id statuatur in assignatione talium Officiorum. Vide *num.* 1130. 1016. *&* 1161.

983 Quando occurrit festum aliquod in diœcesi, quod sit de præcepto quoad forum, Regulares de eo debent Officium facere, nisi apud ipsos occurrat eadem die aliud festum, quod sit ejusdem classis, ritus, & majoris dignitatis; S.R.C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.*

984 Quando in primis Vesperis S. Hermenegildi Martyris, hymnus proprius non fuerit recitatus, ponendus est in Matutino, & hymnus Matutini substinendus est in Laudibus; S. R. C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.* Idem dicendum de similibus; v. g. de S. Martina *die 30. Januarii*, aliisque, ne gestorum historicus ordo subvertatur.

985 In festo S. Margaritæ Scotorum Reginæ ab aliquibus Breviariis expungi debent ultima verba lectionis. *Cujus festum ab eodem Pontifice concessum, Innocentius XI. octavo Idus Julii transferri jussit*; S.R.C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.*

986 Quando vigilia omnium Sanctorum venit in Dominica; & consequenter anticipanda est in Sabbato, quod tunc erit die 30. Octobris, in qua a PP. Benedictinis celebratur festum Sacrarum Reliquiarum totius Ordinis, tunc a prædictis Monachis facienda est commemoratio tantum de Vigilia omnium Sanctorum; S.R.C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.* Commemoratio tantum de Vigilia:) quia Evangelium Vigiliæ concordat cum illo festi, ut accidit quoque die festo Translationis almæ Domus apud plurimas mundi catholici regiones, quando occurrit cum feria quarta Temp. Adventus; *Rubr. Brev. prop.* Vide *num.* 1026.

987 In die octava Dedicationis semper sunt repetendæ lectiones in primo nocturno Officii de ipsomet festo Dedicationis; *Rub. Brev. de lection. num.* 9. S. R. C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.* Semper sunt repetendæ) tamquam propriæ etiam ultra hanc petitionem, cui respondit Sacra Congregatio juxta Rubricam Breviarii de lectionibus *num.* 9. nempe. *Quando aliquod festum novem lectionum occurrit in Quadragesima; & quatuor Temporibus, in 2. feria Rogationum, & in Vigilia Ascensionis, in quibus feriis in Officio de Tempore non assignantur lectiones de Scriptura, sed de Homilia, tunc enim in festo, recurrendum est ad lectiones de Scriptura positas in Communi Sanctorum. Quod si in aliquibus ex supradictis feriis occurrat dies octava alicujus festi habentis octavam; tunc in primo Nocturno diei octavæ repetantur lectiones, quæ in primo Nocturno festi lectæ fuerunt*; *Rubr. Brev.* XXVI. citata. Vide *num.* 1118.

988 Quando dies octava Dedicationis impeditur per festum majoris ritus, & in ea occurrat Dominica, vel concurrat in primis, aut secundis Vesperis semiduplex, commemoratio diei octavæ facienda est ante commemorationem Dominicæ occurrentis; & semiduplicis cujuscumque occurrentis; S. R. C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.* Majoris ritus, quod sit primæ vel secundæ classis: octava enim dies non cedit duplicibus majoribus extra classem; & advertatur oportet, hocce decretum in omnibus generaliter procedere, quoad omnes octavas juxta Rubricas Breviarii de Octavis. Vide *num.* 650. *&* 651.

989 Non possunt transferri Officia illa affixa certis diebus, quæ sunt concessa pro locis, & Ecclesiis particularibus, ad eorum instantiam; at quando Officia prædicta sint de præcepto pro aliquo Statu; sicuti sunt Officia plura B. M. V. concessa a S. M. Benedicto XIII. pro Statu Ecclesiastico affixa certis diebus, transferantur; S.R.C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.* Vide *num.* 1237.

990 In omnibus Congregationibus Ordinis Benedictini post festum omnium Sanctorum 14. Nov. celebratur solemnis commemoratio omnium defunctorum Confratrum dicti Ordinis, unde si die illa 14. Nov. alicubi adsit festum duplex, sive occurrens, fiet quidem Officium de tali festo duplici cum Missa solemni post Tertiam; Officium vero defunctorum recitandum erit post Laudes, & omnes Missæ privatæ dicendæ erunt pro defunctis Confratribus in paramentis nigris, quapropter commemoratio omnium defunctorum non est transferenda in tali casu; S. R. C. *5. Maii 1736. in Einsidlen.* Duplex) minus, seu per annum etiam translatum, & hoc decretum est generale; Vide *num.* 976.

991 Quæsitum fuit, an si per Dedicationem Ecclesiæ, vel aliud festum eadem in Dominica, impeditur initium Scripturæ talis Dominicæ, & per octavam non sit locus pro ea, eo quod omnes dies sint dies infra octavam, præter unam forte, quæ tamen habet lectiones de communi assignatas, tunc tale initium sit omittendum, vel potius reponendum in illo festo, & quid si illud sit duplex majus? Et responsum fuit: Initium Scripturæ non transferendum est ad diem liberam, etiam si post octavam hoc eveniat, aut anticipate legendum; sed in Officio, pro quo assignatæ sunt lectiones de communi, illæ sunt legendæ: quod faciendum est etiam in duplici majori,

jori, juxta *Rub. Brev. de Lection.* S.R.C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* Hoc decretum valet pro Benedictinis, qui in Officio de die infra octavam tres tantum lectiones admittunt. Qui vero Breviario Romano utuntur, videant *num.* 963. *&* 1098.

992 Ubi festum Sanctissimæ Trinitatis est titulus Ecclesiæ, sive est in Patronus, non est dicendum per totam octavam, sive Officium fiat de octava, sive de alio festo occurrente, Symbolum S. Athanasii, sed solum in solemni festo SS. Trinitatis, & in die octava ejusdem; S. R. C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* Vide *num.* 859.

993 Festum principalis Patroni alicujus diœcesis a Regularibus est celebrandum sub ritu duplici primæ classis, & Dedicatio Ecclesiæ cathedralis sub ritu duplici secundæ classis sine octava: & degentes extra civitatem non tenentur ad Dedicationis Officium; S. R. C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.*, *& antea die* 16. *Junii* 1708. *in Parisien.* Nomine Regularium intellige etiam Moniales, licet Ordinario subjectæ, & per ly *non tenentur*, excipe etiam libitum; Vide *num.* 283. 570. *&* 1130.

994 Postquam S. Canutus pro ordine Benedictino est repositus die 20. Februarii, potest pridie hoc elogium legi in Martyrologio: *S. Canuti Regis, & Martyris* VIII. *Idus Januarii*, non variata tamen dispositione Martyrologii Romani: S.R.C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* In Martyrologio Benedictino, additur, *& quartodecimo Kalendas Februarii.* Idem sub die 20. Febr. Hoc decretum est generale; Vide *num. seq.* 897. *&* 1113.

995 Festa illa, quæ a die obitus aliquorum Sanctorum translata, sortita sunt alium diem fixum, annuntianda sunt iisdem diebus, & verbis in Martyrologio Romano descriptis. Quod si etiam transferantur Officia, pridie quam celebrentur potest nunciari festum illius Sancti de quo sequenti die agetur solemnis memoria; S. R. C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* Iisdem diebus) quibus festa celebrantur, non notantur; Vide *num. ant. &* 1113.

996 Si in Dominica quarta post Pascha legantur lectiones Initii Epistolæ B. Jacobi Apostoli, in festo SS. Apostolorum Philippi & Jacobi legendæ sunt lectiones ejusdem Epistolæ, quæ occurrent dicendæ in illa feria; S. R. C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* In illa feria,) si de Epistola B. Jacobi legetur, alioquin ponitur in die festo initium ejus Epistolæ, ut in Dominica quarta post Pascha; *Rub. Brev. prop. de Sanctis.*

997 Cum sæpe contingat, ut in diœcesi celebretur unum & idem festum, & alii in tertio nocturno unum assignent Evangelium, alii vero aliud: Religiosi sequi debent ordinem proprii Breviarii; S. R.C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.*

998 Dominica in Albis potest legi nona lectio de simplici Festo occurrente, ut accidit anno 1735. de S. Aniceto; S.R.C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.*

999 Quando festum SS. Philippi & Jacobi celebretur extra tempus paschale, omitti debent omnia *Alleluja.* Asterisci vero non tolluntur; S.R.C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* Omnia *Alleluja.*) Intellige plura, quæ congruunt tempori paschali, non ea, quæ habentur extra tempus prædictum in Communi Apostolorum Brev. Romani, ex quo Responsoria lectionum, Capitula omnia, & Responsoria Brevia cum Versiculis omnibus desumi debent; Rubricæ Breviarii nonnullæ (proprio loco positæ) de Sanctis in Mense Maii. Notandum autem ex Gavanto, quod repetitio ultima in istis Responsoriis debet esse brevior, non autem prolixior.

1000 Quando October habet tantum quatuor Dominicas, servetur omnino dispositio Breviarii Romani, & in feria quinta, sexta, & Sabbato hebdomadæ quartæ legantur lectiones de Dominica quinta continentes historiam martyrii SS. Machabæorum; S. R. C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* Lectiones de Dominica quinta:) scilicet, de Dominica quinta in die feriæ quintæ, & in feria sexta de feria secunda; in Sabbato vero de feria tertia ejusdem Dominicæ quintæ. Quod si fuerint impeditæ eo anno, omittantur illæ lectiones, quæ in diebus legi non possunt. Si vero in sequenti hebdomada hæ lectiones in suis feriis legi non possint, ponuntur in sequentibus feriis ejusdem hebdomadæ juxta ordinem historiæ Martyrii Machabæorum; *Rub. Brev. de Temp.* post feriam quintam Dominicæ IV. Octobris. Vide *num. seq.*

1001 Quando in festo aliquo lectiones assignantur legendæ sive propriæ, sive de communi, omittitur etiam initium Scripturæ, quod reponendum est infra hebdomadam in Officio ritus inferioris, minoris dignitatis, & solemnitatis: etiamsi tale festum habeat lectiones proprias, aut sint de communi; S.R.C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* Vide *num. ant.* 963. *&* 990;

1002 In festo S. Joannis Chrysostomi, quoad lectiones in primo nocturno legendas, servetur Rubrica Breviarii Romani: unde extra Quadragesimam dicantur lectiones de Scriptura occurrente; intra Quadragesimam vero recitentur lectiones de Communi Doctorum. Pro S. Joanne de Matha idem servandum, & in Quadragesima dicantur lectiones de communi, scilicet *Beatus vir &c.* S. R. C. 7. *Maii* 1739. *in Einsidlen.*

1003 In festo S. Caroli Borromæi 4. Novemb. in primis Vesperis pro commemoratione Sanctorum Vitalis, & Agricolæ MM. antiphona erit: *Istorum est enim regnum Cælorum &c.* cum versu *Lætamini in Domino &c.* & ad Laudes substituetur versus: *Exultent justi &c.* post antiphonam: *Vestri Capilli &c.* S. R. C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.*

1004 Quando festum S. Raphaelis celebratur Dominica tertia post Pascha, antiphona primi nocturni erit *Multa mali gnu*; & in secundo nocturno *Archangele Raphael*; in tertio autem *Angelus Archangelus &c.* S.R.C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* Vide *num. seq.*

1005 Dominica tertia post Pascha, ubi celebratum est festum Sancti Raphaelis Archangeli, in tertio nocturno recitetur Homilia S. Joannis Chrysostomi, nempe *Cum vellet Deus &c.* S. R. C. 5. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* Vide *num. ant.*

1006 Festum Lanceæ, quod est approbatum ex indulto in Germania, & celebratur feria sexta post Dominicam in Albis, si ob occurrentiam alicujus festi novem lectionum impediatur, transferri debet ad aliam feriam sextam intra tempus paschale tantum; S.R.C. 5. *Maii* 1736 *in Einsidlen.*

1007 Die 3. Martii, qua in Germania occurrunt S. Anselmus Abbas, & S. Cunegundis virgo Imperatrix. faciendum est Officium de S. Cunegunde, & assignanda fixa, & propria dies pro S. Anselmo; S. R. C. 7. *Maii* 1736. *in Einsidlen.*

1008 Quando antiphona, & versus in Vesperis variandi sunt pro commemoratione alicujus simplicis facienda, tunc ad primas Vesperas accipienda est antiphona cum versu Laudem. Si vero plures sint commemorationes simplicium, tunc secunda commemoratio sumetur ex secundis Vesperis cum versu secundi nocturni, tertia vero commemoratio fiet, desumendo antiphonam primam ex tertio nocturno cum versu ejusdem nocturni. Ad Laudes prima commemoratio cum versu erit propria ex primis Vesperis; secunda commemoratio fiet cum antiphona tertii nocturni, & versu assignatis jam in primis Vesperis; tertia autem commemoratio fiet desumendo antiphonam. & versum dictos secundo loco in primis Vesperis, nempe antiphona secunda Vesperarum, & versus secundi nocturni; S. R. C. 7. *Maii* 1736. *in Einsidlen.* Vide *num.* 648.

1009 Si Festum S. Joannis Baptistæ, sive aliud ex solemnioribus venerit in die Corporis Christi, Officium S. Joannis singulari privilegio transfertur in sequentem diem a quocumque die duodecim lectionum etiam impedita, cum commemoratione octavæ, sed in secundis Vesperis Corporis Christi fit commemoratio tantum S. Joannis. Cætera vero festa solemniora occurrentia in dicta die Corporis Christi transferantur infra octavam in prima die non impedita; S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Duodecim lectionum:) quia ad instantiam P. Abbatis Monasterii Einsidlensis responsum fuit; Vide *num.* 609.

1010 Cum Missa cantatur coram Ss. Sacramento in altari exposito, debet fieri commemoratio de eodem Sacramento post omnes alias commemorationes de præcepto, & in Missis solemnibus tantum festorum primæ, & secundæ classis facienda est sub unica conclusione; S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Burgen.* Dum Missa cantatur coram Ss. Sacramento.) Loquitur de Missa solemni extra occasionem quadraginta horarum, quando necessitas urget in eo altari cantare, vel recitare; in occasione enim prædicta Missa canta-

cantatur de Sacramento, non de festo occurrenti diebus omnibus exceptis festis primæ, & secundæ classis, feria 5. Cinerum, feria secunda, tertia, & quarta majoris hebdomadæ, tota octava Paschatis, & Pentecostes, Vigilia Nativitatis, & Pentecostes, & octava Epiphaniæ, in quibus diebus Missa erit occurrens cum commemoratione de Ss. Sacramento sub unica conclusione; Ex Brevi Clem. XII. 1. Sept. 1730. quod incipit italice, *Essendo state fatte*; Vide *num.* 1882.

1011 Quando ob festum Ss. Nominis Jesu contingat transferri aliud Officium duplex secundæ classis inferioris dignitatis, de eo debet fieri prima die non impedita; S.R.C. 27. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Vide *num. seq. &* 900.

1012 Sequentia in Missa de Ss. Nomine Jesu est omittenda; S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Burgen. &* 16. *Febr.* 1737. *in Michlinien.* Sequentia est omittenda) minime vero a Fratribus Seraphici S. Francisci; Missale proprium sub die 14. Januarii ab Innocentio Papa approbatum.

1013 Dum præter Missam Conventualem cantatur Missa ex fundatione, in hac Missa non debet fieri commemoratio festi, de quo cantatur Missa conventualis; S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Burgen.* Cantatur Missa ex fundatione) diebus a Rubricis permissis; Vide *num.* 164. 347. *&* 1860.

1014 Quando occurrit vigilia, aut feria quatuor Temporum infra octavam Conceptionis B. M. V. debet recitari Officium de die infra octavam; Missæ autem, sive una cantetur, sive legatur, sint de feria quatuor Temporum cum secunda oratione de octava, & tertia de Spiritu Sancto, quæ semper dicitur infra octavas B.M.V. juxta *tit.* 9. de Orationibus *num.* 7. *&* 9. nam oratio, quæ ibi præscribitur dicenda secundo loco, ponitur tertio loco. At si feria quarta quatuor Temporum occurrat in die octava Conceptionis, omnes Missæ privatæ dicantur de octava cum commemoratione feriæ. Missa autem solemnis, quæ dicitur post Tertiam, erit de ipsa octava sine commemoratione feriæ, cum de ea cantari debeat alia Missa post Nonam sine commemoratione Conceptionis. Dicendæ autem sunt Orationes assignatæ in ipsa feria, nempe secunda *Deus qui de Beatæ Mariæ Virginis utero*, & tertia *Ecclesiæ*; vel pro Papa, cum præfatione communi. Idem servandum est in Missa, & Officio alicujus Sancti, ex speciali privilegio aliquibus in locis in Quadragesima octavam habente, in qua Missæ omnes dici debent de feria cum commemoratione octavæ, & tertia oratione *Cunctis*, non vero *A cunctis*. Tempore autem passionis quando contingit fieri Officium de infra octavam, unica pariter cantari debet Missa de feria cum commemoratione diei infra octavam, & Præfatione de octava, si habeatur propria, ut dictum est de octava Conceptionis. S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Vide *num. seqq.*

1015 In Missa feriali, quæ substituitur Missæ de octava, est genuflectendum in choro; S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Est genuflectendum in choro,) Prælatis, & iis, qui erunt parati exceptis, in omnibus Missis etiam solemnibus dum celebrans facit confessionem cum suo psalmo; deinde in Missis ferialibus, & Vigiliis, quæ jejunantur, excepta Vigilia Paschæ, & Pentecostes, ac Nativitatis Domini, & quatuor Temporum Pentecostes, ac in Missis defunctorum genuflectunt omnes etiam ad orationes, & a dicto per celebrantem *Sanctus* usque ad *Pax Domini*, & ad Orationes post communionem; *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 8. *num* 32. *& cap.* 18. *num.* 19. *seqq.* Missale Tit. XVII. De ordine genuflectendi &c. *num.* 5. Vide *num.* 63.

1016 In Missa votiva, quæ celebrari aliquando potest infra octavam, in Adventu, Quadragesima, quatuor Temporibus, Vigiliis, & feria 2. Rogationum, prima oratio erit de Missa, secunda de octava, tertia de feria, & non recitatur Evangelium feriæ, sed initium S. Joannis *In principio &c.* S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Missa votiva:) intellige de privata. Quid vero dicendum de solemni, consule *num.* 347. *&* 1012.

1017 In occurrentia Festorum ejusdem ritus, & alias quomodocumque partium talis ordo servetur, ut primum locum habeat Officium Ecclesiæ particularis, secundum Ordinis, tertium Diœcesis, quartum Nationis, quintum Ecclesiæ universalis; S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen. &* 22. *Apr.* 1741. *in Vilnen.* In occurrenti festorum.) intellige in pari ritu & dignitate, Vide *num.* 521. 1161.

An talis ordo habeatur etiam in translatione, consule *num.* 981.

Octava S. Scholasticæ, quando de illa fiat Officium 1018
apud Benedictinos, impedit preces &c. Quod si occurrat in feria IV. Cinerum, dicuntur preces, sed nihil fit de octava, quæ terminatur ad primas Vesperas feriæ IV. Cinerum exclusive; S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Quid dicendum de his octavis occurrentibus in Dominica Passionis, require *num. seqq. &* 98.

Quæsitum fuit, an conformiter ad decretum S.R.C. de 1019
Commemoratione octavæ S. Scholasticæ in die Cinerum omittenda, etiam in Dominica Passionis, infra octavam S. Benedicti cadente, & ejusdem Dominicæ in primis Vesperis sit omittenda commemoratio octavæ? Et responsum fuit: In primis Vesperis facienda est commemoratio de die infra octavam, quando octava celebratur post Dominicam Passionis, secus autem si dies octava incidit in eamdem Dominicam Passionis, quia propter Dominicam privilegiatam cessat octava; S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Vide *num. ant. &* 98.

In Officio votivo immaculatæ Conceptionis in antipho- 1020
na, quæ dicit, *Post partum virgo inviolata permansisti*, dici non potest *immaculata*; S. R. C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Dici non potest *immaculata*.) Quid vero dicendum de cognominibus, & patria Sanctorum, consule *num.* 198. *&* 975.

In Officio defunctorum in Vesperis & Laudibus dicendi 1021
semper sunt psalmi appositi, nempe *De profundis, & Lauda anima mea Dominum &c.* post Vesperas & Laudes; omittantur iidem psalmi tantum in die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum, & in die obitus, seu depositionis defuncti; S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen. &* 3. *Aug.* 1707. *in una Quindecim Nolanæ Diœcesis*; Vide *num.* 1066.

Festum Inventionis S. Crucis cadens in Dominica, in 1022
qua celebratur festum Dedicationis Ecclesiæ, non potest in diem immediate sequentem, si hæc sit festo duplici, vel semiduplici impedita, sed debet reponi prima die non impedita; S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Hoc decretum est universale quoad omnia alia Officia, servatis privilegiis Annuntiationis B.M.V. & aliis, de quibus consule *num.* 531. 620. 917. 978. 1070. 1094. *seqq.* 1185. *&* 1233.

In secundis Vesperis S. Æmiliani Abbatis (quod est 1023
duplex majus apud Benedictinos), quæ coincidunt cum primis Vesperis de festo omnium Sanctorum Monachorum ejusdem Ordinis, est facienda commemoratio de S. Æmiliano, si ritus id permittat, nulla habita ratione, quod sit etiam ipse unus ex iisdem Sanctis Monachis, quorum festus dies celebrari incipit in dictis Vesperis; S. R. C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.*

In Officio S. Mariæ in Sabbato a Patribus Benedictinis 1024
facienda est commemoratio S. Benedicti, non vero S. Scholasticæ. Rursus in Officio de S. Benedicto, quod iidem Monachi celebrare solent infra singulas hebdomadas, non est facienda commemoratio Sanctæ Scholasticæ; S. R. C. 23. *Junii* 1736. *in Einsidlen.*

In Officio SS. Sacramenti, quod recitatur singulis V. 1025
feriis in Germania, & in Officio Immaculatæ Conceptionis, quod ex indulto Sac. Rit. Congr. recitatur in Germania sub ritu duplici in Sabbato, quoad commemorationes in his faciendas, servetur Rubrica de commemorationibus, & commemoratio S. Benedicti (a PP. Benedictinis) fiat in semiduplici, simplici, & feriis. Et quoad Officia S. Benedicti, S. Scholasticæ, SS. Sacramenti, & Immaculatæ Conceptionis, servetur decretum diei 20. Martii 1706. quo prohibentur hujusmodi Officia celebrari infra Quadragesimam, Adventum, quatuor Tempora, Ferias Rogationum, & Vigilias omnes, sive cum jejunio, sive sine jejunio; S.R.C. 23. *Jun.* 1836. *in Einsidlen.* Servetur rubrica de commemorationibus), quæ admittit commemorationem de festis simplicibus, de octavis, & de Dominica in primis Vesperis; quæ vero Communes, seu Suffragia vocantur, non admittit, cum sub ritu duplici prædicta Officia recitentur; *Rubr. Brev. IX. de commem. num.* 1. *seqq. &* XXXV. De Commemorationibus, seu Suffragiis Sanctorum *num.* 1. Ferias rogationum,) seu alias, in quibus Officium Dominicæ repo-

reponendum sit ex Rubricis, Vide *numero* 816.

1026 Quando festum SS. Philippi & Jacobi cadit in Dominica; tunc ultimum responsorium, quia est, proprium, dicatur loco penultimi, quod est de Dominica pro Benedictinis; S. R. C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.*

1027 Festum Sacrarum Reliquiarum, quæ asservantur in Ecclesiis Ordinis Benedictini, celebrandum est ab ipsis Monachis de præcepto, & quidem die 30. Octob. S. R. C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Festum Sacrarum Reliquiarum) non admittit Evangelium ultimum, si occurrat cum Vigilia omnium Sanctorum; Vide *num.* 985.

1028 Festum B.M.V. de Monte Carmelo celebrandum est ab omnibus die 19. Julii de præcepto, & servari debet decretum emanatum 24. Septembris 1729. S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Servari debet decretum emanatum) per Benedictum XIII. Urbis & Orbis die 24. Septemb. 1726.

1029 Festum SS. Nominis Mariæ celebrandum est Dominica infra octavam Nativitatis ejusdem; S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Vide *num. seqq.*

1030 Quando dies octava Nativitatis B. Mariæ incidit in Dominica, in qua celebrari debet festum Ss. Nominis ejusdem, nulla fit commemoratio Nativitatis; S.R.C. 23. *Jun.* 1736. *in Einsidlen.* Vide *num. ant.*

1031 In secundo triduo majoris hebdomadæ non possunt celebrari Exequiæ defunctorum, & Officium, & preces recitentur privatim; S.R.C. 21. *Aug.* 1736. *in Placentina*; Vide *num.* 498.

1032 Si festum Purificationis B.M.V. venerit in Dominica Septuagesimæ, vel Sexagesimæ in Ecclesiis dicatis sub titulo Annuntiationis, vel Assumptionis, debet cantari Missa Dominicæ tantum, nec facienda est commemoratio Purificationis B.M.V. S. R. C. 15. *Sept.* 1736. *in Toletana.* Nec facienda est commemoratio Purificationis.) Officium vero Purificationis quando transferendum. Vide *num.* 512.

1033 In processione feriæ VI. in Parasceve, Episcopo totum Officium, & sacram functionem in pontificalibus non peragente, non sunt a gestantibus hastas baldachini adhibenda pluvialia, sed solum cottæ; S.R.C. 15. *Sept.* 1736. *in Toletana.* Sed solum cottæ.) Ita etiam Episcopo celebrante, deficientibus pluvialibus. *Cerem. Episc. lib.* 2. *cap.* 27. *num.* 12. Vid. *num.* 10.

1034 In adoratione Crucis feriæ VI. in Parasceve debent Celebrans, & Ministri deponere etiam manipulum, S.R.C. 15. *Sept.* 1736. *in Toletana.*

1035 Translato festo semiduplici ad Vigiliam alicujus Apostoli, in Missa festi, tertia oratio debet esse *A cunctis* S. R.C. 15. *Sept.* 1736. *in Toletana* In Missa festis) in Missa vero vigiliæ dicitur *Ecclesiæ*, vel pro Papa *Rub. Miss. de Orationibus num.* 9.

1036 Si secunda oratio est de Spiritu Sancto, aut de eo fit mentio, tertia, sive ultima non debet concludi, *ejusdem Spiritus Sancti Deus &c.* S.R.C. 15. *Sept.* 1736. *in Toletana.* Tertia, sive ultima non debet concludi: *sed quando dicuntur plures Orationes, prima tantum, & ultima cum sua conclusione terminantur, & ante primam & secundam dicitur* Oremus, *& ante primam dicitur etiam* Dominus vobiscum, *exceptis Secretis, in quibus, &* Dominus vobiscum, & Oremus *omittuntur*; *Rub. Miss. VII. de Comm. num.* 7. *& de Offer. VII. num.* 2. *Si oratio dirigitur ad Patrem, concluditur,* Per Dominum nostrum *&c. Si ad Filium*, Qui vivis, & regnas cum Deo Patre. *Si in principio orationis fiat mentio Filii, concluditur,* Per eumdem Dominum nostrum. *Si in fine orationis ejus fiat mentio*, Qui tecum vivit. *Si facta fit mentio Spiritus Sancti inclusive dicitur.* In unitate ejusdem Spiritus Sancti &c. *Rub. Miss. de Oratione ex. nunc ultima.*

1037 In communione Monialium habentium fenestrellam in parte Evangelii, Sacerdos debet descendere, & reverti per gradus anteriores, & non per laterales altaris. S.R. C. 15. *Sept.* 1736. *in Toletana.*

1038 Post expositionem Reliquiæ Ss. Crucis, vel post ejus delationem in processione, benedicendus est populus cum ipsa S.R.C. 15. *Sept.* 1736. *in Brixien.* Reliquia Ss. Crucis.) Quid dicendum de aliis Reliquiis, & SS. Imaginibus, Vide *num. seqq. &* 704.

1039 Reliquia Ss. Crucis non est incensanda a Celebrante genuflexo. S.R.C. 15. *Sept.* 1736. *in Brixien.* Vide *num. seqq.*

Non est genuflectendum a Capitulo, & Clero processionaliter transeuntibus ante altare, in quo recondita est Reliquia Ss. Crucis. S.R.C. 15. *Sept.* 1736. *in Brixien.* Vide *num. ant.* 1040

In Missis ferialibus a Dominica Passionis usque ad Feriam V. in Cœna Domini, & infra octavas Paschatis, & Pentecostes, juxta alias resolutiones 21. Nov. 1689. in una Rubricarum, 23. Sept. 1692. in Cæsaraugustana, & 4. Maii 1709. in Pistoriensi, occurrente Festo simplici, non est dicenda tertia oratio *Ecclesiæ*, vel pro Papa. S. R.C. 15. *Sept.* 1736. *in una Rubricar.* Vide *num.* 607. In Missis Ferialibus) secus autem in semiduplicibus eo tempore occurrentibus. Vide *num.* 541. 1041

Ex parte Cleri Ecclesiæ Toletanæ quæsitum fuit, an occurrente Festo duplici secundæ classis octavam habente cum Dominica Septuagesimæ, si (sequentibus Feriis occupatis) transfertur ad sequens Sabbatum, secundæ Vesperæ erunt ut in primis, aut in secundis Vesperis Festi cum commemoratione Dominicæ in Sexagesima, aut erunt de Psalterio a Capitulo Dominicæ cum commemoratione diei octavæ: & quid, si dies octavus habeat orationem propriam? Et S.R.C. Ponente Eminentissimo Zondadari respondit, secundas Vesperas Festi fieri debere cum commemoratione Dominicæ in Sexagesima, & in die octavæ esse recitandam orationem propriam; eadem S.R. C. 15. *Septemb.* 1736. *in Toletana.* In die octavæ); in qua omittuntur Preces ad primam & Completorium ac Sanctorum suffragia. *Rub. Brev. in suis propriis locis.* Vide *num.* 188. 1042

Ex parte ejusdem Cleri quæsitum pariter fuit, an stantibus decretis de non addendo, mutando, vel retrahendo in Breviario Romano, nec non decretis Officiorum noviter apponendorum in corpore, in quibus præcipitur his verbis: *debeant, teneant, agant*, in Officiis vero provincialibus concluditur sic, *valeant, possint, recitare posse censuit, concessit, annuit* &c. si autem in aliqua Ecclesia, præsertim Regularium, sint tot Festa, quod non possint nonnulla semiduplicia translata adhuc recurrente anno reponi semel in biennio: in hoc ergo casu quæsitum, inquam, fuit, an licebit omittere quæ sunt de Breviario, ut fiat de particularibus dicto modo concessis (Et S.R.C. respondit: Detur decretum in Hispalensi, emanatum sub die 26. Novemb. 1735. Eadem S.R.C. 15. *Sept.* 1736. *in Toletana.* An licebit omittere quæ sunt de Breviario, ut fiat de particularibus?) Affirmative respondit S.R.C. ut videre est sub *num.* 1016. Detur decretum in Hispalensi,) declarans tamquam simplices sub ritu semiduplici considerandos esse Sanctos, qui in fine anni supersunt. Vide *num.* 960. 1043

Officia B. M. V. nempe desponsationis, Patrocinii, Translationis Almæ Domus, & Expectationis partus a S. M. Benedicti XIII. die 23. Augusti 1725. pro toto Statu Ecclesiastico concessa, sub ritu duplici majori celebrari debent: ita declaravit S. R. C. *die* 15. *Sept.* 1736. *in uno Dubior.* 1044

An festa diœcesana occurrentia eodem die cum Festis Romanis proponenda sint Festis Romanis ejusdem ritus, & solemnitatis, ex gr. die 4. Decemb. Festum Diœcesanum S. Barbaræ occurrit cum Festo duplici Romano S. Petri Chrysologi, dubitatur, & quæritur, quale Festum sit prius celebrandum? Et responsum fuit; Detur decretum sub die 12. Julii 1704. in una Urbis. S.R.C. 16. *Feb.* 1737. *in Mechlinien.* Decretum sub die 12. Julii 1704.) præponenda Festa diœcesana Romanis docet cum paritate ritus, & dignitatis. Vide *num.* 801. *&* 980. 1045

An die 23. Januarii in Festo Desponsationis B.M.V. fit facienda commemoratio Sponsi S. Josephi, tam in Officio, quam in Missa? Et responsum fuit: Servetur Rubrica, quæ habetur in Officio Desponsationis. S.R.C. 16. *Febr.* 1737. *in Mechlinien.* vel 23. *Jun.* 1736. *in Brugen.* Servetur Rubrica, quæ concedit tantum fieri commemorationem ab iis, qui expresse habent indultum. Vide *num.* 977. 1046

Cum Festum S. Gregorii VII. ex mandato Benedicti XIII. celebrandum sit die 25. Maji, quo die antea celebrabatur Festum semiduplex S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, quæritur an hoc Festum habeat diem fixam, an vero sit transferendum in primam diem non impeditam? Et responsum fuit vel assignandam esse primam diem non impedi- 1047

peditam. S.R.C. 16. *Febr.* 1737. *in Mechlinien.* & *antea* 23. *Junii* 1736. *in Brugen.*

1048 An festum Nominis B.M.V. in diœcesibus Imperatori subjectis sit duplex majus, prout in Breviario ponitur, an vero duplex secundæ classis ob Indulgentias plenarias ab Innocentio XIII. concessas anno 1722. prout in diœcesi Viennensi? Et responsum fuit affirmative ad primam partem, negative ad secundam, S.R.C. 16. *Febr.* 1737. *in Mechlinien.*

1049 An in Festo S. Luciæ die decimatertia Decembris possit legi nona lectio propria alicujus S. simplicis, ut de S. Jacobo solet legi in hac diœcesi, de quo in illa fit commemoratio? Et responsum fuit affirmative. S.R.C. 16. *Febr.* 1737. *in Mechlinien.* & *antea* 23. *Jan.* 1739. *in Brugen.*

1050 An die 17. Decembris in Festo Expectationis partus B.M.V. fit finis hymnorum *Jesu tibi sit gloria &c.* sicut in aliis Festis B.M.V. an non? Et responsum fuit: Servetur Rubrica. Ita S.R.C. 16. *Febr.* 1737. *in Mechlinien.* & *antea* 23. *Jan.* 1736. *in Brugen.* Servetur Rubrica:) scilicet claudantur hymni per *Virtus Honor* &c. Vide *num.* 961.

1051 Dum semiduplex incidit in Festum habens octavam, vel in Dominicam intra octavam (non privilegiatam) & dies immediate sequens non sit impedita, sed restat celebrandum duplex, v. g. anno 1736. Festum Ascensionis Domini incidit in die 10. Maji, seu in Festo S. Antonini, & remanet celebrandum Festum S. Petri Martyris, quod est duplex; quæritur an die 11. Maji, nempe immediate sequenti, celebrari debeat Festum semiduplex S. Antonini juxta Rubricam de Translatione Festorum *n.* 5. transferendo ulterius Festum S. Petri M.? Rursum quæsitum fuit, an die Festo translato faciendum sit Officium diei immediate sequenti non impedito, etiamsi adsit aliud ejusdem dignitatis Festum prius translatum? Ad utrumque responsum fuit affirmative, & jussum fuit dari decretum emanatum sub diebus 30. Sept. 1679. & 16. Sept. 1708. S.R.C. 16. *Febr.* 1737. *in Mechlinien.* Ad utrumque responsum fuit affirmative) ex Rubrica Breviarii X. *de Translatione Festorum num.* 5. & ex decretis sub *num.* 507. pro prima hujus sanctionis postulatione; pro secunda vero intelligi debet absolute, ut in *num.* 508. & 665.

1052 Serventur Rubricæ Missalis, Breviarii, & Cæremonialis Episcoporum ad verba Invitatorii: *Venite adoremus, & procidamus ante Deum &c.* ad verba symboli: *Et incarnatus est &c.* & ad alia similia genuflexionem requirentia, etiam a Cantoribus ad ambonem, aut chorum regentibus, dum ea proferuntur actualiter; sic tamen, ut quando mora genuflexionis est brevis, hæc fiat, quando autem mora est longa, nec plurium vocum unisona modulatio inflectatur, genuflectendum erit sub finem verborum. S.R.C. 8. *Mart.* 1738. *in Ulixbonen. Occid. Regii Nosocomii.* Serventur Rubricæ Missalis, Breviarii, & Cæremonialis Episcoporum), in quibus Episcopus etiam celebrans, ac omnes de choro, tam ipsi cantores, quam alii ministri, ut genuflectant præscribitur *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 5. *num.* 2. & *cap.* 6. *num.* 8. *Rub. Miss.* & *Brev. prop.*

1053 An Feria secunda post Festum Ss. Trinitatis, in qua tamquam in sede perpetua, & propria quotannis celebratur solemnitas Ss. Mysterii uti Titularis debeat, cantari Missa solemnis de Ss. Trinitate cum *Gloria*, & *Credo* ratione rei gravis ob concursum fidelium, licet ipsamet Feria secunda impedita sit Festo duplici, dempto classico? Responsum fuit: Pro gratia, S.R.C. 8. *Mart.* 1738. *in una Ulixbonen. Occident. pro Confraternitate Clericorum Sæcularium in Ecclesia Regii Nosocomii.*

1054 An Officia pro animabus Confratrum extra diem obitus, seu depositionis, tertium, septimum, & trigesimum, cum castro doloris, & concursu Sacerdotum officiata, habere debeant ritum duplicem, vel semiduplicem cum psalmo, ac tribus orationibus? Responsum fuit: Serventur Rubricæ Ritualis Romani una cum novissimo decreto edito anno 1737. *in Nolana*, nempe duplicatio antiphonarum, præter diem Commemorationis omnium Fidelium defunctorum, & diem depositionis defuncti fiat in diebus tertio, septimo, trigesimo, & anniversario tantum. S.R.C. 8. *Mart.* 1730. *in Ulixb. Occidentali.* Fiat in diebus, tertio, septimo &c.) recitatis psalmis *Laudate*, & *De profundis* in die commemorationis omnium Defunctorum, obitus, seu depositionis defuncti omittendis tantum. Vide *num.* 1020. & 1066.

Feria secunda post Dominicam intra octavam omnium 1055
Sanctorum, Festo duplici minori occupata, in qua pro animabus Confratrum cantatur Officium defunctorum cum solemnitate, debet pro gratia cantari Missa de *Requiem*: quod si anniversarium prædictum contingat in Festo altioris ritus, debet illud præcedenti die celebrari. S.R.C. 8. *Mart.* 1738. *In Ulixb. Occident. pro Ecclesia Regii Nosocomii.* Vide *num.* 201. & 19.

An in diebus infra octavam Corporis Christi duplicia 1056
non excludentibus, cantari possit Missa de *Requiem* de die obitus, tertio, septimo, & trigesimo, ac anniversario in dicto octavario incidentibus? Responsum fuit negative, & serventur decreta vulgata in Nuscana 12. Septemb. 1671. & in Collensi 5. Junii 1698. S.R.C. 8. *Mart.* 1738. *in Ulixb. Occident.* Serventur decreta), ut Missa tantum solemnis de die obitus, & præsente corpore cantari possit. Vide *num.* 19. 485. & 1106.

Rappresentano umilmente all' EE. VV. il Capitolo, e Ca- 1057
nonici della Cattedrale di Lisbona Orientale, qualmente per uso antichissimo, e senza memoria d'uomini, quando il Paroco di detta Cattedrale porta il Santissimo Sacramento per Viatico agl' Infermi, e dà la benedizione al popolo con il Santissimo chiuso nella Pisside, l'incensa uno, e due Canonici, o Sacerdoti, che sono obbligati, ed ordinariamente sono due Canonici, che accompagnano il Santissimo per li statuti di detta Cattedrale approvati dalla Santa Sede Apostolica, e Costituzioni dell' Arcivescovato, in modo tale, che tanto li Sacerdoti, come li Canonici, che il Presidente del coro manda ad accompagnare il Santissimo Viatico, sono contati nel coro, quando in esso si cantano il Matutino, ed altre ore dell' Offizio divino. Ma perchè, Eminentissimi Signori, è stata riprovata dal Maestro di Cerimonie di detta Cattedrale quella d' incensare il Santissimo rinchiuso nella Pisside, quando il Paroco dà la benedizione al popolo, e non ostante detta riprovazione, ha ordinato il Capitolo Oratore, s' osservasse la detta cerimonia d' incensare il Santissimo nel suddetto atto per rendergli maggior culto: pertanto supplicano l' EE. VV. a degnarsi graziarli con dichiarare, se devono, e ad osservare detta cerimonia, che lasciando di farla, seguirà scandalo nel popolo. Sac. Rit. Congr. declaravit servari debet dicta cæremonia thurificandi Ss. Sacramentum inclusum in pyxide, cum defertur pro Viatico infirmis, & cum ipso benedicendum esse populum. Eadem S.R.C. 21. *Jun.* 1738. *in Ulixbon. Orien.*

Se alla benedizione, che dall' Ebdomadario si dà nella 1058
seconda lezione del terzo notturno de' Santi el Cujus Festum, vel Quorum Festum colimus, *debbasi e nò inginocchiare, stante nell' altre sette benedizioni, in alcune delle quali si nomina il Divin Padre, il Figliuolo, e lo Spirito Santo, non si costuma tal genuflessione?* Respondit negative S.R.C. 9. *Sept.* 1738. *in una Ord. Min. de Observ. Ref. Fran. Inginocchiare.*) Debet tamen se inclinare profunde ad ℣. *Jube Domne &c.* versus celebrantem benedictionem petens, & sic inclinatus permanere, usque dum celebrans stans detecto capite, benedicat. Et dum dicit *Tu autem Domine &c.* genuflectat si non est Canonicus, Cruci, vel Sacramento, si adsit, etiam si sit Canonicus, comitante Cæremoniario, vel Acolytho, qui si noctu lectiones legantur adhibeat parvam candelam. *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 6. *num.* 12. *seqq.*

Frater Michael Angelus a Gallipoli Procurat. Gener. 1059
Ord. Min. Observ. Ref. S. Francisci suppliciter exponit, quatenus recenter a S.R.C. concessa sunt quædam Officia Sanctorum alia Urbis, & Orbis, alia aliquibus regnis, ditionibus, statibusque peculiaribus recitanda, tum a Sæcularibus, tum a Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, quæ concessiones exprimuntur his verbis: *Recitari posse, fieri posse*; & cum ex Rubricis nostri novi Breviarii approbatis a S. M. Innoc. PP. XII. per Bullam, quæ inc. *Exponi nobis &c.* statuatur, ut quotiescumque fit hæc expressio, *Recitari posse, fieri posse*, nihil aliud intelligatur, nisi Officium ad libitum; hinc humiliter petit ab EE. VV. ut dignentur, declarare, an prædicta Officia cum tali expressione expressa, si incurrat in die impedi-

pedita ab aliis Officiis de præcepto Breviarii prædicti, non obstantibus decretis S.R.C. de non transferendis Officiis Sanctorum ad libitum, a nobis possint transferri ad aliam diem, vel debeant omitti? Sacra autem Congregatio declaravit, prædicta Officia acceptata, si occurrant diebus impeditis, non reputari debere tamquam mera Officia ad libitum, sed de præcepto, adeoque omnino transferenda. Eadem S.R.C. 6. *Sept.* 1738. *in una Ord. Min. Observ. Reform.* Vide *num.* 931.

1060 Festum S. Joachim Patris B. M. V. quod celebrabatur 20. Martii, nunc ad ritum duplicem majorem, & ad Dominicam infra octavam Assumptionis translatum, & perpetuo affixum est per recens decretum anno 1738. die 3. Octobris emanatum, ne Festa de præcepto multiplicentur. Quod si alio Officio juxta Rubricas impeditum fuerit, ad primam diem non impeditam transferendum erit. In quo decreto ad eumdem ritum duplicis majoris elevatum est Officium ejusdem conjugis S. Annæ pro die 26. Julii. Eadem S.R.C. 20. *Septemb.* 1738. *in Decreto Urbis & Orbis, approbante Clem. XII. die 3. ejusdem anni.*

1061 Si transferatur ad tempus Paschale Festum SS. Martyrum, in quorum Missa Introitus sit *Gaudeamus omnes in Domino &c.* si ultra Introitum *Gaudeamus &c.* habet etiam proprium vel Evangelium, vel Epistolam; tunc debet recitari idem Introitus; secus si nihil aliud proprii haberet, quia in eo casu Introitus alter incipiens *Protexisti me Deus* dicitur. S.R.C. 29. *Nov.* 1738. *in una Carthagin. in Hispan.* Vide *num. seq.*

1062 Si Festum alicujus Sancti Martyris habens in Missa proprium Evangelium transferatur ad tempus Paschale, dici debet idem proprium Evangelium, non vero unum ex assignatis pro tempore Paschali. S. R. C. 29. *Nov.* 1738. *in una Carthagin. in Hispan.* Vide *num. ant.* & 974.

1063 An in Officio Transverberationis S. Theresiæ debeat ad Matutinum recitari hymnus *Hæc dies, qua candidæ*, vel potius de communi Virginum, & responsum fuit, debere recitari hymnos proprios, qui recitantur in Festo S. Theresiæ, sed loco: *Hæc dies, qua candidæ*, dicatur in Festo Transverberationis; *Felix dies, qua candidæ*. S.R.C. 29. *Nov.* 1738. *in una Carthaginen. Hispan.*

1064 Dum incensatur altare, in quo est expositum publicæ adorationi Venerabile Sacramentum, non debet post illud incensatum Crux quoque incensari. S. R. C. 29. *Nov.* 1738. *in una Carthaginen. Hispan.* Crux quoque incensari.) Feria 6 in Parasceve ad Missam Præsanctificatorum, licet adsit Sanctissimum Sacramentum, crux debet incensari ex *Rub. Miss. propria & Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 25. *num.* 33. & *cap* 16. *num.* 19. An Imago Crucifixi Jesu coram Sacramento exposita super altare reponi debeat, consule *num.* 1104.

1065 In Commemorationibus communibus, sive suffragiis Sanctorum per annum, dum fit de aliquo Sancto principali, cujus antiphonæ habent in fine *Alleluja*, si contingat verba, quibus exprimantur gaudium, victoria, & similia, debet hæc *Alleluja* recitari, alioquin omittatur. S.R.C. 29. *Nov.* 1738. *in una Carthagin. Hispan.* Per annum,) secus autem tempore paschali quo ad omnes Antiphonas, quibus non legitur *Alleluja*, addendum est. *Rubr. Brev.* 21. *de Antiphonis num.* 6. Omittatur autem a Dominica Septuagesimæ usque ad Paschæ.

1066 Promotor Fiscalis Curiæ Episcopalis Montis politiani exponit in illa Cathedrali vigere consuetudinem, quandocumque cantentur Vesperæ Feriales diebus Quadragesimæ, Adventus, & jejuniorum, canendi etiam preces, quæ flexis genibus persolvuntur alta voce cum desinentia ad unumquemque versiculum, prout in Festo Simplici in commemorationibus, & ad antiph. B.M.V. scilicet a *fa* ad *re*, excepta oratione Dominica, quæ non canitur, sed alta voce recitatur usque ad versic. *Et ne nos inducas &c.* qui pariter canitur cum supradicta desinentia; ita psalmus *Miserere* non cantatur, sed recitatur alta voce, & in eodem tono, sicut cæteri versiculi. Humillime quæsit, an ista consuetudo servanda sit, & quatenus quo modo, & forma dicendæ sint? Et responsum fuit, non esse attendendam consuetudinem asseream concinendi preces Feriales ad Vesperas, & ad Laudes in diebus jejuniorum per depressionem vocis a *fa* ad *re*, sed utendum tono, ac voce uniformi per simplicem *fa*, S.R.C. 9. *Maii* 1739. *in eadem Montis politian.* Vide *num.* 1020. & 1013.

1067 Quod statutum fuit per plura decreta S. R. C. dicendum esse psalmos *Lauda anima mea &c.* ad Vesperas & *De profundis* ad Laudes pro defunctis, exceptis diebus commemorationis omnium Fidelium defunctorum, & depositionis defuncti, servandum erit etiam in illis Ecclesiis, ubi ex vi regulæ, seu ob adimplendas pias defunctorum voluntates totum Officium defunctorum ritu duplici recitare tenentur, ut fit diebus supra expressis, & in casu affirmativo. S.R.C. 9. *Mar.* 1739. *in una Ord. Erem. Camald. Congreg. Montis.* Vide *num. seq. ac* 1020. & 1013.

1068 Quæritur, an in dictis casibus omittendum sit Invitatorium, cum Rubrica Breviarii innuat, quod hoc dicatur in die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum? Et responsum fuit, negative; nempe quod in Officio defunctorum, quando recitatur integrum; numquam omittendum sit Invitatorium. S.R.C. 9. *Maii* 1739. *in una Ord. Erem. Camald. Congregat. Montis.* Vide *num. ant.* Quando recitatur integrum) vel legatur primum Nocturnum, sicuti debet in depositione cadaveris, saltem cum Laudibus recitatur. *Rit. Rom. de Exequiis Tit.* 6. *cap.* 3. *num.* 16.

1069 Ex parte moderni Episcopi polensis Sac. Rit. Congr. pro declaratione infrascripti dubii supplicatum fuit; nempe, Dignitates, Canonici, & Capitulum Cathedralis Herbipolensis, obtentu consuetudinis, terminatis omnibus Horis Canonicis, etiam diebus Festivis, in quibus nec horam Tertiam umquam canunt, nisi pontificalia exercente Episcopo, recitatis anticipate hoc casu Sexta, & Nona, Missam conventualem decantant. Itemque Missas pro defunctis a testatoribus legatas ante Matutinum, quoties contingunt, cum cantu celebrant, Cumque hæ consuetudines resistant Rubricis Missalis Tit. de hora celebrandi Missam, necnon cuidam decreto Sacræ Rit. Congreg. in uno Cathacen. die 18. Junii 1689. quæritur, an attenta consuetudine tolerari queant hujusmodi respective anticipationes, & postpositiones horarum, & solemnium Missarum cantuum supramemoratæ. Et responsum fuit Serventur omnino Rubricæ Missalis Romani sub tit. 15. S. R. C. 9. *Maii* 1730. *in Polona.* Serventur omnino Rubricæ Missalis,) nempe *Missa Conventualis in Festis duplicibus, semiduplicibus, in Dominicis, & infra octavam dici debeat post horam Tertiam in choro recitatam. In Festis simplicibus, & Feriis per annum dicta Sexta. In Adventu, Quadragesima, quatuor Temporibus, etiam infra octavam Pentecostes, & Vigiliis, quæ jejunantur, quamvis sint dies solemnes, Missa de tempore debet cantari post Nonam. Missa autem defunctorum post Primam ubi vero dicuntur eorum Vigiliæ mane post Matutinum diei, dictis hujusmodi Vigiliis cum Laudibus immediate dici potest Missa pro defunctis. In die vero Commemorationis dicitur post Nonam, quod quidem servari potest in die anniversarii, depositionis, tertii, septimi & trigesimi, in qua sit concursus populi*, *Rubr. Miss. cit.* Vide *num.* 75.

1070 Nequit Episcopus Abbatibus, aliisque Prælatis inferioribus exercitium Pontificalium restrictive habentibus, in suis tantum Ecclesiis, facultatem, seu licentiam impertiri exercendi illa in Ecclesiis ipsis non subjectis, sive Sæculares fuerint, sive Regulares suæ diœcesis. S.R.C. 18. *Julii* 1759. *in Barchinonen.* Vide *num.* 364.

1071 Officium Translationis S. Januarii, quod in civitate, & diœcesi Neapolitana antiqua consuetudine Sac. Rit. Cong. quoque roborata 1664. 16. Septembris, celebratur Dominica prima Maii sub ritu duplici majori cum octava, vel secunda, si prima fuerit Dominica in Albis, occurrente cum Festo altioris ritus, vel majoris dignitatis, transferendum est a prima Dominica Maii ipsi tamquam propria die assignata in primam diem non impeditam; quoad octavam vero serventur Rubricæ. S.R.C. 21. *Julii* 1739. *in una Neritonen.* Quoad octavam serventur Rubricæ,) quæ præscribunt fieri de illis diebus infra octavam solummodo, quæ remanent a die propria Festi translati, non vero a die translationis. *Rubr. Brev.* x. *de Translatione Festorum num.* 1. Ad id faciendum, quando Officia sunt perpetuo translata, & ab assignato cuilibet illorum die perpetuo amota, quære *num.* 1091. & 1122.

Ca-

1072 Canonici Collegiatæ, seclusa consuetudine in contrarium, uti personæ graduatæ, & quasi in dignitate constitutæ non genuflectunt, sed caput, & honorem profunde inclinant Episcopo, & altari, ad instar Canonicorum Cathedralis. S. R. C. 11. *Julii* 1739. *in Nericanen.* Vide *num.* 137. 160. *&* 1078.

1073 In Sabbatis quatuor Temporum, vel aliis ad ordines conferendos a jure præstitutis, Episcopus Ordinationem faciens, Missam de Feria, non autem de Sancto, qui forte diebus illis occurret duplex, vel semiduplex, v. g. S. Matthiæ tempore verno, S. Thomæ tempore hyemali &c. celebrare debet. S. R. C. 11. *Julii* 1737. *in Nericanen.* A jure præstitutis, quæ sunt *Sabbata in omnibus quatuor Temporibus, Sabbatum ante Dominicam de Passione, & Sabbatum Sanctum. Pont. Rom. part.* 1. *de Ordinibus conferendis.* Vide *num.* 1265.

1074 Non tenetur Capitulum Cathedralis pro inchoandis divinis Officiis, quibus intervenire assolet Magistratus Civitatis multoties ad deferendas consuetas oblationes; expectare ultra horam conditam. S. R. C. 11. *Julii* 1739. *in Senogallien.*

1075 Capitulum, & Canonici celebrantes tam in Cathedrali, quam extra, postquam ingressi sunt Presbyterium pro Missa, vel Vesperis celebrandis induti pluvialibus, sicut quoties procedunt ad sedem, & redeunt ad altare sese inclinant Cruci, Episcopo, & Canonicis existentibus in presbyterio, ita quoque non debent se se vertere a presbyterio ad extra, & salutare Magistratum. S. R. C. 21. *Julii* 1739. *in Senogallien. inhærendo aliis resolutionibus in similibus pluries editis.*

1076 *Se la notizia di nuovo Offizio di un Santo giungesse dopo la giornata propria assegnata, debba o nò farsi in quell'anno?* Responsum fuit, affirmative quatenus evenire possit Officii recitatio tempore congruo, nempe quod a die pro Officii recitatione a Sac. Rit. Congregationis præscripto nondum habuerint dies feriati, seu vacantes, vel festo inferioris ritus impediti, in quibus juxta Rubricarum regulas hujusmodi Officium recitari potuerit, & minime fuerit recitatum, quod si secus, pro præsenti anno omittatur; S. R. C. 11. *Julii* 1739. *in Tropien.*

1077 Transferendum est Officium, cadens in die assignata, recitandum est de assignato, ut accidit in Tropiensi die S. Joannis a Cruce assignata Sancto Felici de Valois, cum hujusmodi festum non debeat considerari ut translatum, sed immutatum in aliam diem similiter sibi propriam perpetuo a Sac. Rit. Cong. assignatam, & sit ritus majoris S. Joannis a Cruce, cui ex vi Rubricarum de occurrentia competit translatio; S. R. C. 11 *Julii* 1739. *in Tropien. &* 1. *Octob.* 1740. *in Nolana.* A Sac. Rit. Cong. assignatam,) vel etiam inconsulta Sacra ipsa Congr. Vide *num.* 1083. *&* 1090.

1078 Non licet juxta mentem, & normam præscriptam in Rituali Romano Sacerdotibus Prioriæ S. Petri in Silice civitatis Volaterranæ deferre cadavera Monialium ex Monasterio ad Ecclesiam supradictæ Prioriæ: S. R. C. 21. *Julii* 1739. *in eadem Volaterrana.* Juxta mentem & normam præscriptam in Rituali Romano) quæ est, ut deferantur defunctorum cadavera a domo ad propriam Ecclesiam. *Idem tit.* VI. *cap.* 5. *de Exequiis.*

1079 Servandum est Cæremoniale Romanum quoad Canonicos Cathedralis, etiam si mitram deferant ex indulto Apostolico, pro Diacono, & Subdiacono assistentes a latere Archiepiscopi, nempe debent genuflectere, dum Archiepiscopus actu Sacramento benedicit, ut declaravit pro Cathedrali Messanensi: non valet contraria consuetudo, licet immemorabilis, ut stent, ex praxi etiam nonnullarum Cathedralium corroborata; S. R. C. 28. *Novemb.* 1739. *in dicta Messanen.* Ad benedictionem Episcopi sine Sacramento non tenentur Canonici genuflectere; *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 3. *num.* 6. Vide *num.* 28. *&* 137. Circa Collegiatarum Canonicos. Vide *num.* 1071.

1080 An Beata Rita de Cascia possit eligi in Titularem Ecclesiæ publice erectæ in Hospitali Meliporensi Patrum Eremitarum S. Augustini: quia cum de Titulari cujusvis Ecclesiæ debeant fieri suffragia in Laudibus, & Vesperis, quod est prohibitum quoad Beatos nondum canonizatos: item de Titulari fit Officium cum octava, de Beatis vero non fit cum octava absque speciali privilegio? Responsum fuit non licere, nisi Pontificio indulto munitis assumere in Titularem propriæ Ecclesiæ Beatum; S. R. C. 23. *Jan* 1740. *in Meliaporen.* Est prohibitum quoad Beatos.) Quæ privilegia vero concedantur Beatis. Vide *num.* 389 *seqq.* & quid statuatur de diademate capiti Beatorum imponendo, quære *num.* 1291.

Titulus Ecclesiæ assumptus de Beato supprimi debet, 1081
& alium pro eo de Sancto jam canonizato substituit. S. R. C. 23. *Jan.* 1740. *in Meliapuren. pro B. Rita de Cascia*; Vide *num. ant. num.* 399. *nec non a num.* 378. *usque ad* 391. *&* 1311.

Officium Patrocinii B. M. V. in Dominica Novembris 1082
ab Ordinario loci assignandum, si per totum mensem a duplicibus primæ classis cum octava Dominicæ fiat impeditæ, prædictum Officium in hoc casu non est recitandum in die alicujus octavæ, sed transferendum pro gratia servatis Rubricis Breviarii Romani de Translatione festorum; S. R. C. 1. *Octob.* 1740. *in Nolana.* Servatis Rubricis Breviarii:) Idest transferendum esse in primam diem non impeditam, dummodo semper præferantur festa dignioris ritus, majoris, seu solemnioris; *Rub. Brev.* x. *de Transl.* Vide *num.* 552.

Cum in die 22. Novembris occorrat octava S. Felicis 1083
Episcopi, & Martyris in Ecclesia cathedrali Nolana, ideo transferendum Festum S. Cæciliæ sub ritu duplici, quia Festa, quæ omittunt diem propriam, & sunt perpetuo translata, facienda sunt in prima die non impedita a festo novem lectionum tamquam die propria juxta decreta Sacræ Congregationis sub die 7. Septemb. 1706. & per hoc assignata fuit dies 24. An quia eadem dies videtur novissime ab eadem Sacra Congregatione assignata festo S. Joannis a Cruce, quæritur, quale Officium transferendum, Sanctæ Cæciliæ potius, an S. Joannis? Et responsum fuit, firmo Officio S. Cæciliæ in die 24. Novembris, erit assignanda Officio S. Joannis a Cruce dies alia, tamquam dies sua, & perpetua ab Officio novem lectionum non impedita; S. R. C. 1. *Octob.* 1740. *in Nolana.* A festo novem Lectionum,) Excipe dies infra octavas; Vide *num.* 1183.

Stantibus sequentibus decretis pro Officio Corporis 1084
Christi, nempe omnibus feriis quintis per annum præterquam in Adventu, Quadragesimæ, & Vigiliarum, ut in Nolana, Officio novem lectionum etiam translato, non impeditis, fit sub ritu semiduplici Officium juxta decretum S. R. C. 20. Martii 1706. Item si occurrat semiduplex ad libitum, poterit de illo fieri, si saltem in mense recitandum sit de hac commemoratione, alias Officium fiat de commemoratione, relicto prorsus Officio ad libitum; Eadem S. R. C. 24. Januarii 1682. Quæritur igitur, si in aliquo mense omnes feriæ quintæ impeditæ fuerint a Sanctis novem lectionum, dummodo non essent ad libitum, commemoratio Corporis Christi in hoc casu relinquenda erit secundum supradictum decretum, sed si occurret etiam Officium translatum, sive duplex, sive semiduplex, eritne faciendum de dicta commemoratione, vel potius hac omissa, recitandum Officium de Sancto translato? Responsum fuit, occurrente quocumque Officio novem lectionum etiam translato, omissa recitatione Officii SS. Sacramenti, faciendum est Officium ea die occurrens, etiamsi dies sit infra octavam; S. R. C. 1. *Octob.* 1740. *in Nolana.*

In Officio votivo Sanctissimi Sacramenti, quod reci- 1085
tatur ex Indulto Apostolico, in responsoriis ad Matutinum, responsoriis brevibus horarum, versiculis ad *Magnificat*, & Laudes non debent recitari *Alleluja*, prout dicitur in Officio festivo dici solemnitatis Corporis Christi; S. R. C. 10. *Decemb.* 1740. *in Salisburgensi ex parte Consistorii.* Non debent recitari *Alleluja*,) nisi esset tempus Paschale, in quo Nocturni Matutini sub una Antiphona dicuntur, & plura *Alleluja* juxta Rubricas Breviarii Romani XXI. *num.* 6. XXIV. *num.* 4. XXVII. *num.* 8. & XXVII. *num.* 5. Vide *num.* 447. Missa vero dicitur cum *Gloria in excelsis* sine *Credo*; Vide *num.* 1272.

Quando Dominica tertia post Pascha, cui est affixum 1086
festum Patrocinii S. Joseph secundæ classis, occurrit festum altioris ritus, vel majoris dignitatis, ut festum Inventionis SS. Crucis, transferendum est Officium de S. Joseph in primam diem non impeditam, quæ tamen non

non fit Dominica; S. R. C. 22. *Apr*, 1741. *in Vilnen.* Vide
num. 827. Transferendum est officium,) ut statui, vel
regioni de præcepto concessum, secus autem si in civitate
celebraretur ex gratia? Vide *num. seqq. &* 988. *&* 1037.

1087 Quando Dominica tertia post Pascha occurrit festum
S. Marci Evangelistæ, vel SS. Apostolorum Philippi &
Jacobi, debet ne S. Joseph censeri dignior prædictis, ex
quo positus est in Litaniis ante omnes Apostolos post
S. Joannem Baptistam, & decretum extat Sac. Rit. Cong.
22. Augusti 1711. editum, quod dignitas personæ etiam
attendi debeat juxta ordinem Litaniarum, ita ut prædi-
ctum Patrocinium non cedat præfatis festis; vel debet
cedere, & omitti hoc anno, vel transferri saltem, ut
supra dictum est? Responsum fuit negative quoad pri-
mam partem propositæ difficultatis: pro gratia quoad
secundam partem, videlicet, quod Officium Patrocinii
S. Joseph transferri possit in diem non impeditam, sed
extra Dominicam; S. R. C. 22. *Apr.* 1741. *in Vilnen.* Vide
tamen modernas declarationes *sub num. ant. &* 1149.
seqq. quoad primam partem; quoad vero secundam; Vi-
de *num.* 988. *&* 1037.

1088 Cum Dominica infra octavam Assumptionis B. M. V.
celebretur in Regno Poloniæ festum S. Hyacinthi Patro-
ni principalis duplicis primæ classis cum octava, & ea-
dem Dominica recenter sit assignata perpetuo a Sac. Rit.
Cong. festo S. Joachim, an possit licite celebrari 20. Mar-
tii, ut olim, cum hac Dominica numquam de eo Offi-
cium fieri possit, vel transferri in aliam diem non impe-
ditam, vel in Dominicam ante Nativitatem B. M. V. num-
quam impedibilem, cum Dominica post octavam Assum-
ptionis sit jampridem assignata translationi S. Casimiri:
& si fieret de S. Joachimo 20. Martii, utrum sit celebre
ad populum, secundum decretum nuper emanatum 20.
Septembris 1738.? Responsum fuit faciendum esse Offi-
cium in regno Poloniæ Dominica infra octavam Assum-
ptionis de S. Hyacintho primæ classis, assignata firma die
Officio S. Joachim, cujus festum non fit de præcepto,
quia translato Officio non transfertur festum, neque
ejus festum potest celebrari ante Dominicam infra octa-
vam Assumptionis; S.R.C. 22. *Apr.* 1741. *in Vilnen.* Vide
num. seq.

1089 Cum in regno Poloniæ Dominica post octavam Assum-
ptionis B. M. V. sit assignata pridem, a S.R.C. translatio-
ni S. Casimiri Conf. de eadem Provincia perpetuo oc-
currat octava S. Hyacinthi Conf. assignata firma die festo
translationis S. Casimiri, faciendum est Officium de die
octava S. Hyacinthi in Dominica post octavam Assumptio-
nis; S.R.C. 22. *Apr.* 1741. *in Vilnen.* Vide *num. ant.*

1090 Cum de concessione Officii SS. Ursulæ, & Soc. Virg.
non constet a Sede Apostolica, & tamen omnes diœceses
de illa habeant Officium duplex 21. Octob. excepta diœ-
cesi Cracoviensi; an licite possint omnes de illa tale Of-
ficium habere, vel omnes diœceses debeant cessare a tali
recitatione? Et responsum fuit, satis vulgatum esse,
pluribusque decretis firmatum, Officiis particularibus
locis concessa, quantumvis Sanctorum in Martyrologio
Romano expressorum, Sede Apostolica inconsulta, non
posse ab aliis recitari. Hinc cum sermo sit de Officio
S. Ursulæ a Sac. Rit. Congr. approbato, ac non semel
concesso, ejus extensio es petenda est, ut Officium licite,
ac valide recitetur in illis locis, in quibus præfatæ S. Ur-
sulæ festum cum Officio celebratur absque S.C. indulto;
S. R. C. 22. *Apr.* 1741. *in Vilnen.* Sede Apostolica incon-
sulta.) etiamsi locorum Ordinarii permittant; Vid.
num. 216. *seq.*

1091 Serventur Decreta Sacræ Rituum Congregationis, quæ
sane assignatio alterius diei Officio in perpetuum impe-
dito fieri potest Sacra Congregatione inconsulta; abro-
gando alia contra hoc emanata; S.R.C. 22. *Apr.* 1741. *in
Vilnen.* Assignatio alterius diei) quæ sane debet fieri se-
cundum ritum Officii, & dignitatem personæ; Vide
num. 1161. Decreta in hac sanctione firmata sunt sub
num. 878. *&* 890.

1092 Cum in Ordine Carmelitarum Excalc. festum Corpo-
ris Christi celebretur cum octava ad instar octavæ Epi-
phaniæ, in qua non admittuntur nisi duplicia occur-
rentia primæ classis; quæsitum fuit, an octavæ inchoa-
tæ ante festum Corporis Christi adveniente eodem festo
debeant cessare sicut aliæ octavæ cessant a 17. Decemb.
usque ad Epiphaniam? Et responsum fuit: Si octava
inchoata sit ante festum Corporis Christi, eo adveniente
octava est deferenda. Quod si infra octavam occurrat fe-
stum sub ritu duplici primæ classis, de eo celebrabitur
Officium cum commemoratione octavæ occurrentis. Si
vero infra octavam Corporis Christi occurrat festum se-
cundæ classis, nihil de eo fit, sed transfertur post octa-
vam Corporis Christi, pereunte octava festi translati,
si post octo dies a die ejusdem festi octava celebretur;
S. R. C. 22. *Apr.* 1741. *in Vilnen.* Vide *num.* 1070.

Officium a Bened. XIII. concessum universo Dominio 1093
Regis Sardiniæ de Sancta Sindone habet locum in quli-
bet feria sexta a duplici, vel semiduplici non impedita,
& specialiter in Quadragesima, non vero suffragatur In-
dultum Adventus, Vigiliarum, & quatuor Temporum;
S. R. C. 8. *Julii* 1741. *in Fossanen.* Vigiliarum) cum je-
junio, & sine jejunio. Adde quoque feriam secundam
Rogationum, & illas, in quibus reponi debet Officium
Dominicæ; Vide *num.* 827.

Responsorium ex testamento quotidie cantandum pro 1094
defunctis a Monialibus Monasterii *das Chagas* potest can-
tari post Missam decantatam, exceptis diebus primæ, &
secundæ classis, octavis eorumdem festorum privilegia-
tis, nec non tota hebdomada majori, in quibus diebus,
ne piæ Testatoris voluntas defraudetur, recitetur, pri-
vatim in choro a Monialibus prædictis, absolutis horis
canonicis; S.R.C. 8. *Julii* 1741. *in Lamacen.*

Quando festum Annuntiationis B. M. V. transfertur 1095
simul cum præcepto audiendi Sacrum ad feriam secun-
dam post Dominicam in Albis, præfertur cuicumque
duplici etiam primæ classis eo die occurrenti. Si vero
transfertur absque præcepto audiendi Sacrum, præfer-
tur quidem cuicumque festo translato, licet primæ
classis, non autem festi eo die occurrentibus; S. R. C.
2. *Sept.* 1741, *in Aquen.* Non autem festis eo die occur-
rentibus,) si essent majoris ritus, & dignitatis; Vide
num. 1233.

Obligatio audiendi sacrum non reddit solemnitatem 1096
majorem, sed relinquit Officium in suo ritu: quare
reponendum prius erit Officium altioris ritus præ alio
minoris, quamvis istud haberet annexum præceptum
audiendi sacrum; cum sit peculiaris tantummodo præ-
rogativa festi Annuntiationis B. M. V. & S. Joseph, ex
decretis tum Alexandri VIII. tum Clementis XI. quod
ista festa sic translata quibusque aliis festis tam transla-
tis, quam occurrentibus præferantur, quando cum illo-
rum Officio transfertur simul obligatio audiendi sacrum;
S. R. C. 2. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Vide *num.* 638. 1097.
& 1100.

Officia translata, quæ tantum sint ejusdem ritus, & 1097
dignitatis, reponuntur non die immediate sequenti li-
bera, sed juxta ordinem translationis, ut scilicet prius
celebretur Officium ab antea translatum, deinde fiat de
alio secundo loco translato, & sic successive. Ab hac ta-
men regula excipitur semiduplex occurrens in festo ha-
bente octavam, vel in Dominica infra octavam, vel in
festo duplici infra octavam: quod semiduplex in præ-
fatis tribus casibus transfertur in diem immediate se-
quentem, in qua agendum esset de octava, protrahendo
ad aliam diem non impeditam aliud quodcumque du-
plex, etiam primæ classis prius translatum. Et decre-
tum quoad semiduplex occurrens in festo duplici infra
octavam non privilegiatam, datum die 30. Septemb. 1670.
declaratum verum, non apocryphum; S.R.C. 2. *Sept.* 1741.
in Aquen. Vide *num.* 507, *seq.* 1134. *&* 1179.

Festa duplicia, quæ coluntur a populo de præcepto, 1098
retinent eumdem ritum, quem alias haberent, seclusa
hac quæstione præcepti, nec sunt duplicia majora;
S.R.C. 2. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Retinent eumdem ritum.)
Quando vero possint habere integras Vesperas; Vide
num. seq.

Duplicia majora habent lectiones primi nocturni vel 1099
proprias, vel de communi non autem de Scriptura occur-
rente; S.R.C. 2. *Sept.* 1741. *in Aquen*

Qualitas Festivitatis non est ratio, quod Vesperæ sint, 1100
& dicantur integræ de tali festo, nisi hoc festum fruatur
simul qualitate vel majoris dignitatis, vel ritus; S.R.C.
2. *Sept.*

a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Majoris dignitatis, vel ritus.) Adde etiam si magna cum solemnitate celebraretur; Vide *num. seq.* 395. 1145. & 1185.

1101 Secundæ Vesperæ Annuntiationis concurrentes cum primis diei festi S. Marci, recitantur integræ de Annuntiatione ob præstantiam dignitatis, non propter qualitatem præcepti. Idem dicendum de festis Domini; S. R. C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Vide *num. ant.*

1102 Cum juxta Rubricas Ritualis Romani absque Missa quantum fieri potest defunctorum corpora non sint sepelienda, poterit præsente cadavere unica Missa solemnis pro defunctis celebrari feria secunda post Pascha, aut Pentecostes. Hæc autem Missa non decantabitur in duplici primæ classis haud festivo, si corpus præsens fuerit, aut pridie sepultum; S.R.C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Aut pridie sepultum) etiam sine Missa, & sine Officio, ut aliquando accidit ob rationabilem causam, videlicet ob temporis angustiam &c. Rit. Rom. *de exequiis*. Vide *num.* 75;

1103 In Missis quotidianis, quæ pro defunctis celebrantur, possunt quidem plures dici orationes quam tres, sed curandum ut sint numero impares, & aliquando pro illa *Deus veniæ largitor* impune subrogabitur alia, v. g. pro patre, matre &c. dummodò ultimo loco dicatur *Fidelium*. Insuper Anniversaria adimplenda non sunt infra octavas privilegiatas; S.R.C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Curandum ut sint numero impares.) An id faciendum in Missis vivorum. Vide *num.* 19. & 857.

1104 In Missa defunctorum, seu, utar verbis decreti, in paramentis nigris, non ministratur Eucharistia per modum Sacramenti, scilicet cum particulis præconsecratis, extrahendo pyxidem a custodia; potest tamen ministrari per modum Sacrificii, prout est, quando fidelibus præbetur communio cum particulis infra eamdem Missam consecratis; S. R. C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.*

1105 Etsi decretum hujus Sacræ Congreg. de anno 1707. præcipiat, quod in altari, ubi est publice expositum SS. Sacramentum, tempore Sacrificii Crux de more collocetur: non est tamen in viridi observantia, & Patriarchales Ecclesiæ Urbis oppositum servant. Supervacuam enim adjudicant Imaginis exhibitionem, ubi prototypus adoratur. Et hacce de causa Instructio pro Oratione quadraginta horarum Clem. XI. Benedicti XIII. & Clem. XII. Summ. Pontificum jussu editæ sub silentio præterit, an locanda, removendave sit hujusmodi Crux, linquens quamlibet in sua praxi; S.R.C. a. *Sept. in Aquen.* Benedicto Papa XIV. 16. *Julii* 1746. Const. quæ incipit *Accepimus*, corroborante. Vide *num.* 844. & 1063.

1106 Commemorationem de SS. Sacramento tempore solemnis expositionis posse fieri in Missa de festo duplici, non tamen primæ, vel secundæ classis, declaravit S.R.C. Insuper Sanctorum Reliquiæ non esse collocandas super altari, in quo recipit SS. Sacramentum publicæ venerationi est expositum; S. R. C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* & *autem per Constitutionem Quadraginta Horarum* Clementis XI. Benedicti XIII. & Clem. XII. quæ data fuit die a. *Septemb.* 1736. incipit italice *Essendo state fatte* §. v. in Missa) privata, intellige etiamsi Sacramentum expositum sit in pyxide publica causa; Vide *num.* 1201.

1107 Possunt adimpleri quælibet fundationes, sive in honorem Sanctorum, sive pro defunctorum liberatione, Missam de die celebrando, quando & Missæ Sanctorum, & defunctorum prædictæ ab occurrente primæ, vel secundæ classis solemnitate, aut festivo die quoad forum impediantur; S.R.C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Quælibet fundationes:) cave ne intelligas anniversaria defunctorum, quæ debent transferri, ut in *num.* 19. & 1080. *seq.*

1108 Tertia oratio in Missa dicenda ad libitum Sacerdotis potest esse vel de Sancto, vel de SS. Sacramento, vel de Patrono, de Passione, de Cruce, &c. S.R.C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Vide *num.* 868.

1109 Officia Sanctorum ad libitum incidentia in die impedita in perpetuum non possunt figi, seu locari perpetuo in alia die ab Ordinariis locorum designanda, Sac. Cong. inconsulta: nec circa hoc verificatur decretum de anno 1705. revocans in hoc aliud decretum generale de anno 1628. S.R.C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Secus Congregatione inconsulta:) semel vero, & pro semper potest Ordinarius assignare, non immutata tamen lege Sanctorum ad libitum. Vide *num.* 1074.

Debet fieri in tota diœcesi Officium cum octava Titularis Ecclesiæ cathedralis, aut Patroni; S.R.C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* In tota diœcesi,) a toto clero tam seculari, quam Regulari, sub ritu primæ classis, etiam a Monialibus; sed isti & istæ non tenentur ad octavam. Vide *num.* 539. 544. 1131. & 1180. 1110

Hymnus *Iste Confessor*, quando festum alicujus Confessoris habens octavam transfertur, sed non ultra octo dies, dicendus est cum versu *Meruit beatas scandere sedes*, ab iis tantum, quibus a Breviarii Rubrica injunctum est: nec prædicta mutatio fiet, quando Officium festivum Sancti habentis octavam, non ultra octavam transfertur, qui tota octava nihil aliud est, quam extensio ipsius festi, & ideo versus idem per reliquos octavæ dies, qui forte supererunt, retinebitur; S.R.C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Vide *num.* 541. & 751. 1111

In festo translato Stigmatum S. Francisci nulla est facienda mutatio in Hymno; quæ quidem mutatio servanda modo est in festo S. Joachim, Dominica infra octavam Assumptionis celebranda; S. R. C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Nulla est facienda mutatio;) scilicet versus pro Stigmatibus ad Vesperas erit sequens: *Hac die lætus meruit beata vulnera Christi*, pro *Meruit supremos Laudis honores*, vel *Meruit beatas scandere sedes*. Ad Laudes vero *Christi recepit Stigmata*, loco *Migravit inter sydera*. *Rubr. Brev. prop.* 1112

Canonici extra Chorum Officium persolventes non tenentur ad Psalmos graduales, pœnitentiales, ad Officium defunctorum aut B. M. V. &c. quæ quidem Officia sunt onera tantummodo ex præcepto implenda in Choro; S.R.C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Extra chorum) & in choro hodie non possunt cogi, neque per Constitutiones Synodales, neque per Consuetudines; Vide n. 196. 1006 & 1309. 1113

Festa, quæ perpetuo in aliam diem translata sunt & remissa, pronunciari debent in Martyrologio eo ipso, die quo celebrantur, non eo quo notantur; S. R. C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Eo ipso die quo celebrantur.) Quid si talia officia transferentur pridie quam celebrentur? Vide *num.* 993. 1114

Organa non silent, quando Ministri altaris, Diaconus scilicet, & Subdiaconus utuntur in Missa Dalmatica, & Tunicella, licet color sit violaceus; S. R. C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* In Missa.) silent vero ad Vesperas Dominica III. Adventus, quæ dicitur *Gaudete in Domino*, & IV. Quadragesimæ, quæ dicitur *Lætare Jerusalem*. *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 28. *num.* 2. 1115

Ubi festum S. Petri ad Vincula, vel Conversioni S. Pauli est Titulus Ecclesiæ, semper per octavam facienda est commemoratio distincta alterutrius, prout in die festo, non autem unica communis per antiphonam *Petrus Apostolus* &c. S. R. C. a. *Sept.* 1751. *in Aquen.* Facienda est commemoratio,) per antiphonam in die S. Petri ad Vincula pro S. Paulo, tam in Vesperis, quam in Laudibus: *Sancte Paule Apostole* &c. Vers. *Tu es vas* &c. Oratio: *Deus, qui multitudinem gentium*. In die vero Conversionis S. Pauli pro S. Petro in Laudibus, & Vesperis: *Tu es Pastor* &c. Resp. *Tu es Petrus*. Oratio; *Deus, qui Beato Petro* &c. *Rub. Brev. prop.* 1116

Si Episcopus non sit primum consecratus pro Ecclesia cui præest, sed pro alia, a qua ad præsentem fuerit translatus, Missa, quæ habetur in Missali, celebranda est in Ecclesia, cui fuit ultimo loco præpositus, recurrente die quo Papa eum tali Ecclesiæ præfecit. Exempla habentur in electione Summi Pontificis. Festumque hujusmodi erit annuntiandum cum termino translationis; S.R.C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* Missa,) ut in Missali Romano de Anniversario &c. exceptis diebus solemnibus, ut in *num.* 819. 1117

In festo S. Teresiæ lectiones primi nocturni sunt de Scriptura, non vero de communi. S. R. C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* 1118

In die octava dedicationis Ecclesiæ lectiones primi nocturni sunt de communi, & non de Scriptura. S. R. C. a. *Sept.* 1741. *in Aquen.* De communi, quæ lectæ fuerunt die Festo. Vide *num.* 988. 1119

Peti-

1110 Petitum fuit, an possint Regulares, cujuscumque sint Ordinis, intra limites Parochiæ, extra ambitum propriæ suæ Ecclesiæ absolutiones defuncti facere, eumque incenso adolere, etiamsi ad id faciendum rogati sint a parentibus defuncti, vel a Magistratibus Civitatis, quando agitur de funeribus unius e Magistratibus; & si contra jus parochiale supradictas functiones palam, & publice deposito feretro in vico facere præsumant, quænam pœna plectendi sint? Et responsum fuit negative quoad primam partem: Parochi jurisdictio super defuncto durat quousque transeat in aliorum jurisdictionem: non transit autem in jurisdictionem Regularium, nisi quando pervenit ad fores eorum Ecclesiæ; Sacra Cong. Concilii 23. Februarii 1708. in Sutrina, & 26. Mart. 1712. In Montispolitiani. Et sicut non licet Parocho deposito feretro ante limen Ecclesiæ Regularium consuetas recitare preces supra cadaver; S. R. C. in Camerin. 8. Septemb. 1708. ita non poterunt Regulares antequam vere, & realiter sit cadaver intra limites propriæ jurisdictionis, super illud absolvere, deposito feretro in vico, qui actus ad summum unice spectaret ad Parochum.

Ad secundam vero partem pœna consultius erit pecuniaria, quia agitur de re mere jurisdictionali juxta alias in similibus statutas, prout ex decreto diei 21. Martii 1609. quod inflixit pœnam centum aureorum Regularibus pulsantibus campanas in Sabbato S. ante Ecclesiam Matricem; S.R.C. 2. Sept. 1741. *In Aquen.* Decretum S. R. C. prohibens prædictam Campanarum pulsationem extat sub *num.* 773. una cum Constitutione Leonis Papæ X. Vide etiam *num.* 262.

1111 Consuetudo deferendi in processionibus Reliquiam Ss. Crucis manibus opertis cum velo a spatulis pendente potest retineri. S.R.C. 16. *Sept.* 1741. *in Bracharen.* Cum velo) sub baldachino, præcedentibus duobus thuriferariis; ut de sacris Spinis statuitur. Clerus ac populus incedere debet aperto capite, Episcopus vero cum mitra. Vide *num.* 355. 608. *&* 626.

1112 Regulares etiamsi recitent Officium juxta ritum Calendarii Cleri Sæcularis Civitatis, non tenentur ad recitationem Officii de Octava Patroni loci, vel Titularis principalis. S. R. C. 16. *Sept.* 1741. *Panormit. in una Ordinis Cler. Reg. Theat.* Non tenentur ad octavam.) An teneantur ad Officium, & quomodo? Vide *num.* 539.

1113 Festa Sanctorum, quibus concessa est octava perpetuo translata & ab assignato cuilibet illorum die perpetuo amota, celebranda sunt sine octava, si de ea nihil remanet, vel cum residuo illius, si de ipsa aliqui tantummodo dies supererunt. S.R.C. 16. *Sept.* 1741. *Panormit. In una Ordinis Minor. de Observ. Ref. S. Francisci.* Vide *num.* 1070.

1114 An Festis quibus concessa est Indulgentia, attenta eorum perpetua translatione; transferri etiam possit Indulgentia, ut multi prætendunt virtute Constitutionis Leonis X. quæ incipit *Exposuit*, sub die 23. Julii 1518., in qua prope finem habentur hæc verba: *Ac volumus, ut quoties dictarum festivitatum, & octavarum earumdem celebrationes quolibet ex causa, etiam extra Tempus transferuntur, etiam Indulgentiæ dictas Ecclesias in festivitatibus hujusmodi, & per earum octavam visitantibus pro tempore concessæ ad tempus celebrationis hujusmodi sint, & censeantur translatæ?* Et responsum fuit: Translato Festo unice quoad Officium non transfertur Indulgentia tali Festo concessa. S.R.C. 16. *Sept.* 1741. *Panormit. in una Ord. Min. Observ. Ref. S. Francisci.*

1115 Decreta, quæ statuunt non esse transferendos ad annum sequentem Sanctos illos, qui in fine anni supererant, intelligenda sunt non solum de semiduplicibus, sed etiam de duplicibus, sive ab accidentali, sive a perpetuo occurrenti impedimento eorum celebratio fuerit impedita. S.R.C. 16. *Sept.* 1741. *Panormit. in una Ordin. Min. Observ. Ref. S. Francisci.* Ad annum sequentem) communem, non vero ecclesiasticum. Sed considerandi sunt tamquam simplicis, retento suo ritu, ut in *num.* 962. *&* 1310. A perpetuo occurrenti impedimento,) ut est cum alia dies non remaneat pro sede fixa assignanda, sicuti pluries imperando in hac circumstantia statuit Sac. Cong. Vide *num.* 1290. & alias ibi notatas. Quid fieri debeat si dies S. Silvestri occurrerit cum Festo Dedicationis Ecclesiæ? Vide *num.* 1293.

Non est omittendus in fine cujusvis Horæ Vers. *Fidelium* 1116
animæ &c. quando post eam immediate dicitur Missa, sed servandus adamussim textus Rubricæ 30. Brev. Romani sub *num.* 3. S. R. C. 14. *Apr.* 1760. *In Thelesina*. Servandæ sunt Rubricæ:) versus nempe *Fidelium animæ &c.* dicitur post *Benedicamus Domino*, & responso *Deo gratias*. Qui versus *Fidelium* non dicitur post *Benedicamus Domino* ad primam ante *Pretiosa.*, & ad Completorium ante versum *Benedicat Rub. Brev. hic cit.*

Ex vi aut lege Cæremonialis Episcoporum non prohi- 1117
betur Episcopo, ut propria utatur sede, quæ desuper umbraculum, seu baldachinum dependeat, dum divinis assistit, vel per se ipsum peragit, SS. Sacramento super altari palam exposito: dummodo genuflexiones tunc præscriptas, debitasque reverentias adamussim observet, atque aperto capite in signum reverentiæ saltem assistat. S. R. C. 9. *Julii* 1742. *In Conimbricen.* Aperto capite:) & conveniens esset, ut staret semper durante Officio, & numquam sederet. Quod si ob longitudinem officii præstare non poterit, non omittat saltem detecto capite existente Ss. Sacramento Divinis Officiis assistere. Similiter conveniens esset, ut non cappa tantum indutus, sed amictu, alba, cingulo, stola, & pluviali albi coloris interesset. *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 33. *num.* 15. *&* 33.

Il Vescovo di Veroli con ogni maggior ossequio rappre- 1118
senta all'EE. VV. che celebrandosi li dì primo Maggio la Festa della Dedicazione della Cattedrale, da antico tempo fu fissato per la Festa de' SS. Apostoli Filippo, e Giacomo il dì 5. di detto Mese: Ed essendo poi stato ordinato l'Officio di S. Pio V. credette il Clero di detta Città di dover trasportare detta Festa de' SS. Apostoli alli 11. dello stesso mese, e così si pratica presentemente. E perchè alle volte detta giornata delli undeci cade in Domenica, supplica perciò l'EE. VV. a degnarsi di prescrivergli precisamente, se debba in avvenire far celebrare la Festa de' SS. Filippo, e Giacomo il giorno de' 5 di Maggio, secondo era lo stile, o pure seguitare a farla celebrare il dì 11. quantunque sia Domenica. Che &c. Sac. Rit. Cong. respondit: De Officio Ss. Apostolorum fieri debet die quinta ipsis jampridem assignata, etiam in occursu Dominicæ, & de altera de S. Pio V. die 11. tamquam propria. Eadem S. R. C. 9. *Jun.* 1742. *In Verulana*. Tamquam propria) & hinc; & præsens decretum, licet particulare, habet a generalibus suum fundamentum. Vide *num. seq. &* 1177.

Modernus Episcopus Tergestinus S. R. C. humillime 1119
supplicavit, quatenus infrascriptum dubium declarare dignaretur, nempe: *Singulis annis in diœcesi Tergestina die 19. Junii celebratur ritu duplici Festum S. Nazarii Ep. & Conf. ritu vero semiduplici Festum S. Julianæ de Falconeriis, & Festa SS. Achatii, & Soc. Mart. Quæritur, inquam, an Officium S. Julianæ de Falconeriis posset celebrari semper 23. Junii, & Officium SS. Achatii, & Soc. Mart. die 20. Junii, quibus diebus aliunde deberet fieri Officium de ea, ita ut dies 20. & 23. sit dies tamquam propria eorumdem Sanctorum, ad exclusionem alterius translati Sancti, qui potest aliquando contingere, & sic de aliis, qui sunt annui simul 48. quolibet anno in præfata diœcesi; & insuper an occurrentia similia Officia duplicia in die Dominica possint celebrari tali die, ac si esset illorum propria?* Et responsum fuit affirmative in omnibus. S. R. C. 28. *Julii* 1742. *in Tergestina*. Vide *num. anteced.*

D. Matthia Eremita Camaldolese di Monte Corona al 1120
presente Priore dell'Eremo di S. Maria degli Angeli di Nola in Regno, Oratore umilissimo dell'EE. VV. riverentemente espone, come in tutta la sua Congregazione vi è l'abuso, che nella processione del Corpus Domini *si porta il venerabile dal Celebrante col solo umerale, e senza altra assistenza de' Ministri con indumenti sacri, che d'un solo Chierico, che porta il turribolo, ed un altro, che sostiene l'ombrella appresso, lo che pare sia contra le Rubriche, e l'uso universale di S. Chiesa, ed anche di poca venerazione, decoro, e rispetto verso Gesù Sacramentato. che però supplica l'EE. VV. volersi compiacere d'istruire tanto l'Oratore, che tutta la detta sua Congregazione, della maniera propria, colla quale si deve fare non solo detta processione del* Corpus Domini*, ma anche quella del Giovedì, e Venerdì Santo, per potere in avvenire corre-*

gere

gere gli abusi, ed errori sin al presente commessi. Che &c. Responsum fuit a Sac. Rit. Congreg. Præcedat Crux hastata a Religioso cotta induto delata inter Ceroferarios cotta pariter indutos: Sequantur viri Religiosi bini incedentes, qui in solemnitate Corporis Christi, Monasterii cappis depositis, post Communionem celebrantis, sument non in choro, sed in alio convenienti loco super pelliceum, cereosque accensos gestabunt. In processionibus vero, quæ fiunt Feria v. in Cœna Domini & Feria vi. in Parasceve, quali hæ intra Ecclesiam peraguntur, cum cappis monasticis procedent. Post digniores Religiosos viros succedent duo Thuriferarii itidem cum cottis, qui thuribula cum incenso fumigantia lente ducens ante celebrantem, facie, non dorso ad Sacramentum semiversa in incessu. Tandem adveniet Celebrans pluviali, ac velo humerali albo amictus; deferens Sacramentum inter ministros sacris vestibus, sed sine manipulo indutos, fimbrias pluvialis hinc inde elevantes, qui alternatim una cum eodem Celebrante psalmos submissa voce recitabunt. Super Celebrantem Sacramentum portantem deferatur omnino baldachinum quaternis saltem hastis instructum, quæ a totidem Religiosis superpelliceo indutis in Festo Corporis Christi eleventur. Feria autem sexta in Parasceve deferri poterit baldachinum a Religiosis sine cotta; quo die Celebrans non sumet pluviale, ministri autem Celebrantis, cum non utantur planetis plicatis, tum solemni illius diei Officio, tum processioni, cum superpelliceo assistent. Cerei extinguuntur postquam reconditum fuerit Sacramentum, & Feria sexta in Parasceve postquam fuerit a Celebrante consumptum; nec cessabit campanarum sonitus, ubi ab Ecclesia non prohibetur, nisi post sacram actionem absolutam. Quod si ad hujusmodi supplicationes convocentur Confratres alicujus sodalitii, hi sacco induti designari poterunt ad deferendum baldachinum, supplendo vices Religiosorum alia munia obeuntium. In iis autem Cœnobiis, seu religiosis familiis, in quibus parva Monachorum manus fit, assistentes Celebranti poterunt incedere cum superpelliceo; sed nunquam fas fit, ut omittatur baldachinum, semper deferendum ut supra, sive a Monachis, sive a Confratribus. S.R.C. 15. *Sept.* 1742. *In una Ord. Erem. Mont. Coronæ* Vide *num.* 8.

2231 Si Festum alicujus Sancti erit, tamquam Patroni loci, electi a Clero, populo &c. illius loci cum approbatione Episcopi vigore Constitutionis Urbani VIII. anno 1642. quæ incipit *Universa*, juxta decreta Sac. Rit. Congr. tunc Festum prædicti Sancti erit de præcepto observandum, & celebrandum ab incolis totius loci, etiam a suburbanis, alias negative, S.R.C. 15. *Sept.* 1742. *In Tridentina*. Cum approbatione Episcopi,) mediante Concilio generali Civitatis vel loci, non autem ab officialibus solum. Vide *num. seqq.* 243. *&* 288.

2232 Si Festum prædictum erit de Patrono loci &c. Officium erit celebrandum sub ritu primæ classis cum octava ab omnibus Sacerdotibus sæcularibus ejusdem. Si vero Festum &c. erit Titularis illius tantum Ecclesiæ parochialis, Officium celebrandum erit sub ritu primæ classis ab iis Sacerdotibus tantum cum octava, qui addicti sint servitio Ecclesiæ illius parochialis, & non ab aliis. S.R.C. 15. *Sept.* 1742. *In Trident.* Cum octava:) a Regularibus vero sub eodem ritu, sed sine octava ex præcepto. Vide *num.* 551. Ecclesiæ Parochialis secus autem de Cathedralis Ecclesiæ Titulo. Vide *num.* 1109. Sacerdotibus tantum cum octava, qui addicti sint servitio Ecclesiæ, vel beneficio etiam tenuissimo, vel simplici gaudeant. Vide *num.* 1373.

2233 Quando non constat, Officia, quæ recitantur in aliqua diœcesi, a S. Sede Apostolica concessa esse, quæritur, an licite possint omnes diœceses de illis talia Officia habere, vel illæ diœceses debeant cessare a tali recitatione? Et Sac. Congr. respondit: Serventur decreta edita super Officiorum recitatione. Qui autem peculiaria Officia recitare desiderant, instent pro illorum approbatione, & concessione; S.R.C. 1. *Decemb.* 1742. *Poloniæ in una Ord. Carmel. Excalceat.* Serventur decreta edita &c.) quæ tollunt talium Officiorum recitationem post Bullam S. Pii Papæ Quinti; Vide *num.* 226.

2234 Festa quæ sunt ritus duplicis, non celebrantur sub alio ritu, quam ritu duplicis minoris, nisi constet de diversa concessione. Festa tamen secundaria Patronorum minus principalium, si celebrentur cum solemnitate, habent in se naturam duplicis majoris, & qualitatem duplicis minoris, si absque solemnitate peragantur. Symbolum autem in Missa recitandum non est, nisi in iis Ecclesiis, in quibus adsit sacrum eorum Corpus, aut insignes Reliquiæ asservantur; S.R.C. 1. *Decemb.* 1741. *Poloniæ, in una Ord. Carmel. Excalc.* Insignes Reliquiæ, quæ sint? Vide *num.* 215.

Cum a Synodo Provinciali Regni Poloniæ anno 1628. 2235
die 22. Maii constitutum sit, ut Festa aliqua a Clero, & populo cultu, ac veneratione solemni celebrentur, quemnam rationis talia solemnitatis ritum habere debent? quia aliquæ diœceses tribuunt ipsis duplicem majorem, aliæ duplicem minorem, tamen in occursu cum duplici minori dant illis integras utrasque Vesperas: proinde ob universitatem quinam illis ritus debetur? Et responsum fuit Ad observandam uniformitatem instent in Sac. Rit. Congr. pro elevatione Officiorum a ritu duplici minori ad duplicem majorem in festis a provinciali Synodo Regni Poloniæ designatis, & interim serventur Rubricæ tam de occurrentia, quam de concurrentia festorum: quæ ex ritu Officii, non autem ex apparatu, & concursu propriam, & veram desumunt solemnitatem; S. R. C. 1. *Decem.* 1742. *Poloniæ in una Ord. Carmel. Excalc.* Non ex apparatu, & concursu propriam, & veram desumunt solemnitatem) quoad ritum & dignitatem, at integræ Vesperæ conceduntur ex Rubrica XI. de Concurrentia Officii *num.* 2. & fortius si festa sint in populo de præcepto; Vide *num.* 511. 1139. *&* 1179. Festa vero a supradicta Synodo statuta, sunt quæ sequuntur: S. Martini Episcopi 11. *Nov.* S. Nicolai Episcopi 6. *Decemb.* S. Annæ 26. *Julii*. S. Mariæ Magdalenæ 22. *Jul.* S. Agnetis V. M. 21. *Januar.* S. Margaritæ V. M. 20. *Jul.* S. Catharinæ V. M. 25. *Novembris Syn. Prov. Poloniæ sess.* 3.

Cum in Synodo provinciali constitutum sit, ut in Ad- 2236
ventu singulis diebus celebretur Missa primaria de Beata Virgine, quæ vocatur *Rorate*, utrum in duplicibus possit dici Missa eadem privatim, & in Dominicis Adventus, ac in Festis primæ, vel secundæ classis secundum institutum ejusdem Synodi utrum ut solemnis cum Orationibus Dominicæ, vel aliarum canenda sit, & præcipue in illis Ecclesiis, ubi non est consuetudo cantandi duas, sed tantum unam Missam? Et responsum fuit tum ad primam, tum ad secundam dubii hujus partem negative; S.R.C. 1. *Decemb.* 1742. *Poloniæ in una Ord. Carmel. Excalceat.* In Advento singulis diebus.) An comprehendantur novem dies ante Natalem Domini, exquire *num.* 347.

Cantata Missa solemni de aliquo Sancto, ut est de S. Jo- 2237
seph in Polonia, ob concursum populi, & indulgentias, licet solemnitas, & expositio Ss. Sacramenti adesset, color paramentorum in Missis privatis, nullo habito respectu colori adhibito in quavis Missa votiva solemni, semper is esse debet, qui convenit Officio in illa die occurrenti, etiamsi violaceus; S.R.C. 1. *Decemb.* 1742. *In una Ord. Carmel. Excalceat.* Et expositio Sacramenti adesset) in ipsomet altari; Vide *num.* 2254.

An Celsitudinis Regalis Eminentissimi Ludovici Do- 2238
mini Cardinalis Infantis Hispaniarum Toletanæ Hispalensis Ecclesiæ administratoris, ac possessoris, licet sacris destituti Ordinibus, nomen in Canone Missæ, Collecta, & Preconio sit exprimendum? Et responsum fuit affirmative, S.R.C. 19. *Januar.* 1743. *in Hispalen.* Administratoris, ac possessoris.) Quid de administratore tantum, vel alio superiore? Vide *num.* 306.

Cum sub die 22. Aprilis 1741. obtenta fuerit facultas 2239
pro servanda in posterum uniformitate in eremis sub Dominio Reipublicæ Venetiarum recitandi Officium Patrocinii Beatæ Mariæ Virginis pro die 24. Novembris, utpote minime impedita ab alio Officio; modo compertum est illam diem fuisse jam assignatam ab hac Sacra Rituum Congregatione S. Andreæ de Avellino per decretum sub die 21. *Jul.* 1739. obtentum a Congregatione Cassinensi pro omnibus sub regula S. Benedicti militantibus; ideoque dubitatum, an hoc non obstante, possit recitari prædictum Officium Patrocinii illa ipsa die 24. Et si non possit,

ſupplicatur pro aſſignatione Dominicæ tertiæ Novembris. Reſponſum fuit: Poſſe recitari Officium Patrocinii B.M. V. die 14. Novembr. & remitti ad aliam diem non impeditam Officium S. Andreæ de Avellino; S. R. C. 19. *Jan.* 1743. *in una Ord. Erem. Camaldul. Montis Coronæ*. Hoc decretum eſt generale, Vide *num.* 1080. & 1177.

1140 Cum apud Camaldulenſes Montis Coronæ celebretur 16. Novembris Officium Ss. Martyrum Joannis, & Benedicti Eremitarum dictæ Congregationis jam a S. Sede ſpecialiter eis indultum ſub ritu duplici ſecundæ claſſis, & cum die ſequenti habeatur Officium S. Gertrudis Virg. jam conceſſum poſt annos pariter ſub ritu duplici ſecundæ claſſis pro omnibus ſub regula S.P. Benedicti militantibus; dubitatur utrum ſtante Rubrica *tit.* xi. *num.* 2. in fine de Concurrentia, ſit præponendum cum ſecundis Veſperis integris Officium dictorum Sanctorum Martyrum, utpote celebrandum tantum in dicta Congregatione Camaldulenſi, Officio dictæ S. Gertrudis Virginis, quod celebratur generaliter in tota Religione Benedictina? & reſponſum fuit, eſſe præponendum cum ſecundis Veſperis integris Officium Ss. Martyrum Officio S. Gertrudis; S. R. C. 19. *Jan.* 1743. *in una Cong. Camald. Montis Coronæ*. Eſſe præponendum cum ſecundis veſperis integris,) ratione magnæ ſolemnitatis, ex *Rub. Brev. cit.* & S.R.C. *num.* 900. & 1134.

1141 Feſtum principale S. Romualdi apud Camaldulenſes eſt principale in die dormitionis ejus in Domino 19. Junii, non vero tranſlationis ſui corporis die 7. Februarii, & feſtum hoc dormitionis tantum celebrandum eſt cum octava; S.R.C. 19. *Jan.* 1743. *in una Ord. Erem. Montis Coronæ*.

1142 Cum per Rubricas, & Decreta ſtatutum ſit, quod Quadrageſimæ, Adventus, & Vigiliarum temporibus, nec non in diebus Rogationum occurrente aliquo feſto duplici, vel ſemiduplici, celebretur Miſſa dictarum feriarum poſt Nonam, cum per Conſtitutiones teneantur Camaldulenſes Montis Coronæ celebrare Miſſam conventualem poſt Nonam in Quadrageſima, & non ſit conſuetudo celebrandi poſt Nonam aliis temporibus, dubitatur an prædicta Miſſa feriarum remitti poſſit ad aliud tempus, an potius relinquenda, cum non adſit aliqua obligatio apud illos eam celebrandi? Reſponſum fuit obſervandum eſſe decretum die 22. Januarii 1701. in quo prohibetur celebratio Miſſæ Vigiliarum &c. poſt Primam, ſed ſervandas eſſe Rubricas, in quibus præſcribitur poſt Nonam; S.R.C. 19. *Jan.* 1743. *in una Cong. Camald. Montis Coronæ*; Vide *num.* 739.

1143 Cum in Eccleſiis Camaldulenſium Montis Coronæ non adſit conſuetudo celebrandi Miſſam poſt Nonam in feria quarta Cinerum, & cum rubricæ, ac decreta præcipiant benedictionem publicam ſacrorum Cinerum fieri debere poſt Nonam, dubitatur an remitti poſſit ad aliud tempus, nempe poſt Tertiam hæc benedictio, aliter poſt conſuetudinem apud illos introducta? Reſponſum fuit obſervandum eſſe decretum 22. Januarii 1701. in quo prohibitum fuit fieri Cinerum benedictionem poſt Tertiam: ſed ſervandas eſſe Rubricas, in quibus præſcribitur poſt Nonam; S. R. C. 19. *Jan.* 1743. *in una Congr. Camald. Montis Coronæ*; Vide *num. ant.* & 740.

1144 Cum Rubricæ, & decreta præcipiant Matutinum diei Commemorationis omnium Fidelium defunctorum recitari debere poſt Laudes Officii currentis, & cum hæc ordinatio videatur pro Monachis Camaldulenſibus Montis Coronæ nimis onerosa, quippe qui ad duas horas per noctem ſemper protrahunt conſuetum Matutinum cum Laudibus, dubitatur an prædictum Matutinum defunctorum remitti poſſit ad ſummum mane ante Primam immediate, vel recitari permittatur in die feſtivitatis omnium Sanctorum poſt Completorium, uti ex antiqua conſuetudine moris eſt apud illos in ſimilibus? Reſponſum fuit obſervandum eſſe decretum 22. Januarii 1701. in quo præſcribitur non poſſe recitari in Choro Matutinum defunctorum in die omnium Sanctorum, ſed ſervandas ſunt Rubricæ; S.R.C. 19. *Jan.* 1743. *in una Camald. Montis Coronæ*. Servandæ ſunt Rubricæ; ſcilicet poſt Laudes exclusis circumſtantiis, de quibus Vide *num.* 22. ſed præcipue *num.* 1201.

1145 Pax danda eſt Magiſtratibus ſæcularibus ſolemniter aſſiſtentibus Miſſæ conventuali in Eccleſiis tam Sæcularium, quam Regularium, ſed cum inſtrumento ab eodem miniſtro, qui illam per oſculum deferet Dignitatibus, & Canonicis, cæteriſque Choro intereſſentibus, & non per Diaconum; S.R.C. 23. *Mart.* 1743. *in Barchin.* Vide *num.* 5. 10. & 84.

An Mazzerii, & Virgarii Magiſtratus ſæcularis in proceſſionibus Corporis Domini noſtri Jeſu Chriſti, & aliis, in quibus dictus Magiſtratus aſſiſtit, & aliqui ex perſonis, quæ Magiſtratum componunt, haſtas baldachini deferunt, & reliqui Magiſtratus cum ſuo capite Epiſcopum ſubſequuntur, incedere debeant ante illos baldachinum deferentes, ita quod ante dictos Mazzerios, & Virgarios incedant Sacerdotes facem, & Inſignia Pontificalia portantes, ſeu potius illi incedere debeant ante dictos Sacerdotes, aut extra lineam proceſſionis alam facientes a lateribus illorum, vel poſt Epiſcopum ante reliquum majorem numerum Regitorum cum ſuo capite, in quibus potius corpus Magiſtratus repræſentatur? Et reſponſum fuit, Mazzerios autem in proceſſione Sanctiſſimi Corporis Chriſti incedere debere non ante, ſed hinc inde prope baldachinum; S.R.C. 23. *Mart.* 1743. *in Barchinonen.* Vide *num.* 10. & 151. 1146

An Subdiaconus, vel alius quicumque Miniſter, qui inter Miſſarum ſolemnia, vel alio quovis caſu petit benedictionem a Prælato pro incenſu, ſeu aqua, poſſit, ſeu debeat invertere ordinem Pontificalis Rubricæ; qua jubetur, ut dicat: *Benedicite Reverendiſſime Pater*, & dicere Brachara tempore præſenti, *Benedicite Sereniſſime Pater*? Et reſponſum fuit, Servetur Cæremoniale Epiſcoporum *lib.* 2. *cap.* 3. S.R.C. 11. *Maji* 1743. *in Bracharen.* Servetur cæremoniale Epiſcoporum,) ubi habetur: *ut cum Acolythus, ſive Cæremoniarius affert thuribulum cum prunis ardentibus ſiniſtra, naviculam autem cum thure, & cochleari dextera, ad Epiſcopum, aut celebrantem, illico adſit, vel primus Presbyter aſſiſtens, vel ſi Epiſcopus celebrans eſt apud altare, Diaconus Evangelii, & accipit de manu prædicti Acolythi naviculam ſemiapertam, & cochlear in ea exiſtens, cum oſculo cochlearis, & manus epiſcopalis, offert eam Epiſcopo dicens:* Benedicite Pater Reverendiſſime: *Epiſcopus vero; accepto cochleari, ſumit cum eo ter ex navicula thus (quod parum eſſe debet, & uel ſi aliquo adduntur, advertatur ut quantitas thuris longe ſuperet) illudque etiam ter in thuribulum mittit dicens interim:* Ab illo benedicaris, in cujus honore cremaberis. *Quæ quidem benedictio, & verba omittuntur præſente Sanctiſſimo Sacramento expoſito, & thuribulum porrigitur abſque oſculis, ſimiliter quando per Cæremoniarum, vel Acolytum, ut in Miſſis tiverum vel per Subdiaconum, ut in Miſſis defunctorum, ponitur thus pro elevatione; Cærem. Epiſc. lib.* 2. *cap.* 23. 1147

An illa Antiphona: *Ecce Sacerdos magnus*, quæ dici debet ex diſpoſitione Pontificalis Romani in ingreſſu, & receptione Prælatorum in ſuis civitatibus, debeat repeti toties, quoties iidem Prælati ingrediuntur Eccleſiam cathedralem ad actus pontificales peragendos? Et reſponſum fuit; Servetur conſuetudo; S.R.C. 11. *Maii* 1743. *in Bracharen.* Ecce Sacerdos magnus,) quod vocetur Reſponſorium tono octavo modulandum, vel Antiphona: *Sacerdos, & Pontifex &c.* Si Prælatus non eſſet Epiſcopus, puta Diaconus Cardinalis, cantetur Reſponſorium tono ſeptimo *Fidelis namque &c.* Et ſi eſſent duo vel plures, tono octavo canitur; *Vos eſtis cives &c.* Pontif. Rom. juſſu Benedicti Papæ XIV. *par.* 3. Ordo ad recipiendum Prælatum vel Legatum. 1148

Feſta Beatæ Cunegundis, ac S. Staniſlai Koſtka; quibus pro Regno Poloniæ, magno Ducatu, eiuſdemque provinciis, Dominicam poſt 24. Julii, & 13. Novembris reſpective aſſignavit, non utique in ſubſequentem Dominicam transferenda, ſed ipſiſmet diebus 24. Julii, & 13. Novembr. fore celebranda, quando ipſi dies in Dominicas inciderint, S.R.C. 16. *Maii* 1744. *in Polon.* Vide *num.* 1167. 1149

Attenta dignitate perſonæ, licet æqualitas ritus ſit inter feſtum S. Marci, & Ss. Apoſtolorum Philippi & Jacobi, & S. Joſeph, Officium vero de Patrocinio S. Joſeph eſt recitandum, ſi cum prædictis ſolemnitatibus occurrat; S.R.C. 11. *Mai.* 1743. *in Senen.* Vid. *n. ſeq.* 1186. & 1236. 1150

Occur-

1151 Occurrente Patrocinio S. Joseph cum S. Marco & SS. Apostolis Philippo & Jacobo, Vesperæ non sunt dimidiandæ, sed persolvendæ integræ de Patrocinio, attenta dignitate S. Joseph; S.R.C. 11. *Maii* 1743. *in Senen.* Vide *num. ant. & seqq.*

1152 Patrocinium S. Joseph non potest transferri ad aliam diem, quando non habet locum in Dominica tertia post Pascha, ut in Senensi, ob occurrentiam Festi altioris ritus, vel dignitatis, sed pro eo anno omittetur ex novissimo hujus Sac. Cong. decreto *in una Einsidlensi* 5. *Maii* 1736. S. RiC. 11. *Maii* 1743. *in eadem Senen.* Non potest transferri;) quia non ex præcepto, sed ex concessione recitatur; Vide *num.* 988. & 1236.

1153 In oratione *A cunctis*, & in suffragiis præponendus est S. Joseph Apostolis Petro, & Paulo, præscribitur in Litaniis majoribus; S.R.C. 11. *Maii* 1743. *in Senen.* Præponendus est Sanctus Joseph Apostolis.) Nomen quoque Sancti Michaelis Archangeli, quod quidem intelligi potest de omnibus Angelis, ex hoc, aliisque S.R.C. decretis *sub num.* 521. & Rubr. Missalis ante Orationes.

1154 Primaria festa S. Joannis Baptistæ, & Apostolorum Petri & Pauli, attentis rationibus per P. Merati *Sect.* 3. *cap.* 10. *num.* 6. innixis decreto Sac. hujus Congregationis in Aquilejen. 28. Augusti 1688. excludunt omnia alia festa in ipsis occurrentia, excepta solemnitate Corporis Christi. S. R. C. 11. *Maii* 1743. *in Senen.* Primaria Festa S. Joannis Baptistæ, & Apostolorum Petri, & Pauli,) idest *Nativitas, & festum SS. Petri & Pauli excludunt quodcumque festum in iis occurrens etiam primæ classis, qualia sunt festa Patroni principalis loci, seu ordinis, nec non Titularis Ecclesiæ, ac ejus Dedicatio, ita ut nequeat fieri Officium de dicto festo, sed transferri, & respective mutari debent in diem proximum non impeditum.* P. Cajetanus Maria Merati *loc. cit.* & S.R.C. *num.* 1175. Occurrente vero die sequenti Titulo Ecclesiæ, vel ejus dedicatione, Vesperæ quomodo sint celebrandæ, consule *num.* 609.

1155 Ubi S. Joannis Baptistæ festum, & ejusdem Decollationis memoria gaudent prærogativa Patroni, vel Titularis, in Missa est utique recitandum Symbolum, secus vero negative, nisi rursus adesset ejusdem Sancti insignis Reliquia; S. R. C. 11. *Maii* 1740. *in Senen.* Nisi rursus adesset ejusdem Sancti insignis Reliquia; quæ sunt caput, brachium &c. Vide *num.* 215. Ubi vero adest titulus Capellæ, vel Altaris, in Missa tantum solemni dicatur Symbolum; vide *num.* 411.

1156 Postquam a Capitulo Ecclesiæ cathedralis Scalensis in suo particulari Calendario assignata fuit dies decima Novembris Officio Dedicationis Basilicæ Sanctissimi Salvatoris ob perpetuum impedimentum festi altioris ritus S. Theodori occurrentis die nona ejusdem mensis, ac subinde ex concessione Apostolica eidem diei fuit assignatum Officium S. Andreæ Avellini pro Ecclesia universali; quapropter Capitulum, & Canonici præfatæ cathedralis Sacr. Rit. Congr. demisse supplicarunt, an ipsi in prædicta die decima Novembris debeant recitare Officium Sancti Andreæ Avellini, vel Dedicationis Basilicæ Sanctissimi Salvatoris? Et responsum fuit: Fieri Officium Dedicationis die decima ipsi jam pridem assignata, & ad aliam diem non impeditam transferri Officium S. Andreæ postea concessum; S.R.C. 11. *Maii* 1741. *in eadem Scalensi.* Jam pridem assignata:) quia sedem propriam in assignatione acquisivit; Vide *num.* 1127. & 1177.

1157 *Il Guardiano, e Religiosi Capuccini di Vipacco nella Provincia di Stiria, diocesi di Aquileja, espongono riverentemente all' EE. VV. come essendo un dubbio circa il giorno anniversario della Dedicazione della loro Chiesa, stantechè il documento della Consecrazione della medesima parla in questi termini:* Consecravimus anno 1643. ipsa Dominica quatuor Temporum post festum Exaltationis S. Crucis Ecclesiam &c. *e dandosi alcuni anni, che fra l'esaltazione di S. Croce e le quattro Tempora intermedia una Domenica: si domanda, se questa Domenica, che antecede le quattro Tempora, o quella che immediatamente segue, debba considerarsi propriamente:* ipsa Dominica quatuor Temporum, *nella quale si debba celebrare l'anniversario di essa Consecrazione?* S. C. respondit: Dominicam quatuor Temporum esse illam, quæ Sabbatum quatuor Temporum immediate sequitur, non est prorsus ambigendum; S.R.C. 31. *Aug.* 1743. *in Aquilejen. in una Ord. Capuc.*

1158 An diebus, quibus juxta ritum Ecclesiæ Ambrosianæ prohibetur fieri de duplici, sive de solemni prohibeatur etiam Missa de Requiem? Et responsum fuit affirmative; S. R. C. 7. *Decemb.* 1743. *in Mediolanen.* Juxta Ritum Ecclesiæ Ambrosianæ.) Et id faciendum in Romana; Vide *num. seqq. &* 422.

1159 An Missæ pro enunciatis diebus Officium de duplici seu de solemni non admittentibus in Calendario, & Missali Ambrosiano præscriptæ ad altaris privilegiata celebratæ, animabus in Purgatorio existentibus perinde suffragentur, ac si celebrentur Missæ de Requiem? Responsum fuit affirmative; S.R.C. 31. *Aug.* 1743. *in Mediolan.* Affirmative) ad normam Ecclesiæ Romanæ ex Constit. Clement. IX. Vide *num.* 474.

1160 An Regulares debeant celebrare festa perpetuo translata in illis diebus in Calendario dimissis auctoritate Ordinarii assignatis, tamquam propriis, quando in illis diebus non occurret festum sui ordinis? Responsum fuit affirmative; S.R.C. 7. *Decemb.* 1743. *in Mediolanen.*

1161 An festa perpetuo translata etiamsi sint semiduplicia transferri possent in dies infra octavas non privilegiatas, in quibus fieri deberet de octava, tamquam in dies proprias? Responsum fuit affirmative; S.R C. 7. *Decemb.* 1743. *in Mediolanen.* Infra octavas non privilegiatas.) Quomodo etiam intra privilegiatas; Vide *num.* 1183. & 1196.

1162 In fixatione festorum attendi debet, quod præcipitur a Rubrica 2. Breviarii Romani sub *num.* 7. de Translatione festorum, ut scilicet prius agatur de duplici, postea de semiduplici, & inter plura duplicia quod est magis solemne semper prius celebretur, sive ex ritu, sive ex dignitate majoritas ista solemnitatis proveniat; alioquin si sint omnino æqualia, unum ante aliud reponatur, & ordine quo erant celebranda in propriis diebus; eadem enim militat ratio in fixatione, quæ probaret in translatione; S. R.C. 7. *Decemb.* 1743. *in Mediolanen.* Majoritas ista solemnitatis proveniat:) sive etiam ex festis Sanctorum, qui in propriis locis, vel Ecclesiis solemniter celebrantur, aliis in Calendario descriptis, *Rub. Brev.* 21. de Concorrentia Officii *num.* 2. Vide *num.* 1016. & 1134.

1163 An post decretum 7. Decemb. 1680. abrogatum sit aliud decretum ejusdem Sac. Rit. Cong. scilicet Officia Sanctorum, quæ alicubi supersunt de mense Decembris, possunt transferri in annum sequentem? Responsum fuit: Posterioribus hujus Sac. Congr. decretis, quibus cautum est, ut Sancti, qui in fine anni supersunt, non sint ad sequentem annum transferendi, abrogatum fuisse decretum 7. Decemb. 1660. idemque comprehendi sub illis etiam Sanctos, qui mense Decembris occurrentes translati supersunt, affirmare non dubitaret; S. R. C. 7. *Decemb.* 1743. *in Mediolanen.* Ad sequentem annum) communem, idest a Calendis Januarii usque ad finem mensis Decembris: Vide *num.* 1310. Quo ritu & methodo celebrari debeant; Vide *num.* 692.

1164 An sit validum votum emissum anno 1726. in civitate Thermitana ob liberationem a ruinis Terræmotus, primo celebrandi tria festa de præcepto, scilicet diem primam, secundam, & tertiam Septembris: secundo jejunandi die præcedente prædicta festa: tertio numquam admittendi mulieres in scænis histrionum, & theatris? Responsum fuit: Votum substineri quoad personas tantum, quæ illud emiserunt; S. R. C. 1. *Febr.* 1744. *in Panormitana.* Hoc decretum est generale; Vide *num.* 690.

1165 Utrum in Sabbato Sancto pro collatione sacrorum ordinum, Episcopus in suo domestico Oratorio teneatur Missam cum Prophetiis, ut in Missali, celebrare? Responsum fuit Missam collationis &c. incipiendam esse a Prophetiis; S.R.C. 21. *Martii* 1744. *in Bergamen.* A Prophetiis,) quæ omitti non debent etiam attenta consuetudine immemorabili; Vide *num.* 1247. & 1308.

1166 In Ordinum collatione diebus a jure statutis dicenda est semper Missa de feria occurrente, non de Sancto in ea contingente; S.R.C. 21. *Mart.* 1744. *in Bergamen.* Vide *num. ant.* & *num.* 1072.

1167 Utrum in Dominicis primæ classis, & aliis diebus, in quibus absolute quæcumque alia festa etiam primæ clas-

classis excluduntur, licitum sit cantare Missam de Requiem præsente cadavere) Et responsum fuit: Servetur decretum latum 5. Julii 1698. videlicet: In duplicibus primæ classis etiam præsente cadavere non potest cantari Missa defunctorum; S.R.C. 21. *Mart.* 1744 *in Bergomen.* In duplicibus primæ classis.) Intellige festiva, exceptis feriis secundis, & tertiis Paschatis, & Pentecostes; S. R. C. *num.* 1101.

1168 Cum Rubrica Missalis de Introitu *num.* 4. præscribat, quod, incensata Cruce, incensentur & Reliquiæ, seu imagines Sanctorum, quæritur an Imagines Sanctorum debeant habere inclusas Sanctorum Reliquias juxta Quarti *part.* 2, *lib.* 4. de Introitu, & Merati *tom.* 1. *part.* 2. *tit.* 4. Responsum fuit: Non esse de necessitate in sculptis Sanctorum imaginibus in altari dispositis sacras includere Reliquias ad hoc, ut incensata Cruce valeant illæ a celebrante thurificari; S. R. C. 21. *Mart.* 1744. *in Bergomen.* Incensentur & Reliquiæ, seu Imagines Sanctorum:) incensata Cruce, & facta ei reverentia, antequam celebrans discedat a medio altaris, primum incensat eas, quæ a dextris sunt, idest a parte Evangelii prope crucem, bis ducens thuribulum, & iterum facta cruci reverentia, similiter incensat bis alias, quæ sunt a sinistris, hoc est a parte Epistolæ; *Cærem. Episcop. lib.* 1. *cap.* 23. *num.* 6.

1169 Cum in Missali ultra primam in principio detur & altera Rubrica in ordine, & canone Missæ, & inter has videatur aliqua discrepantia, præcipue in inclinationibus, & manuum junctionibus; quæritur quænam sequendæ? Responsum fuit, prius forma sequendas esse tum Rubricas generales, tum particulares Missalis Romani, præcipue ad ceremonias inclinationibus, & manuum junctione rite peragendas; S. R. C. 2. *Mart.* 1744. *in Bergomen.*

1170 Permitti posse, ut statua B. Mariæ Virg. velo nigro circumdata in nocte feriæ quintæ in Cœna Domini cum Jesu Domino filio mortuo in gremium deposito in Ecclesia exponatur, & sequenti feria sexta in mane processionaliter cum pluvialibus nigris deferatur; S. R. C. 21. *Mart.* 1744. *in Bergomen.*

1171 Serventur præscripta a Cæremoniali Episcoporum circa vestem violaceam, & ferulam gestandam, prout legitur *cap.* 5. & hujusmodi color, & ferula gestatio convenit solummodo Cæremoniariis Ecclesiæ cathedralis; S.R.C. 21. *Mart.* 1744. *in Bergomen.* Vide *num.* 160.

1172 Capellani Monialium Ordinis S. Benedicti, cæterique Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares ad earum Ecclesias confluentes, Missam propriam S. Benedicti cum Missali Monastico, non solum in die festi, sed per subsequentes dies alias non impeditas infra ejus octavam celebrare possunt, ac debent; S.R.C. 21. *Mart.* 1744. *in Patavina*, *Benedicto XIII. antea permittente.*

1173 Cum Sanctissimus Dominus noster Benedictus PP XIV. ad instantiam Serenissimi Caroli utriusque Siciliæ Regis sub die decima julii 1742. indulserit universo Clero præfatorum regnorum, Officium, & Missam Beati Camilli de Lellis sub ritu duplici ad libitum pro die 15 Julii; cumque eadem die occurrat Officium diei festi S. Henrici Confessoris sub ritu semiduplici de præcepto; propterea Clerus diœcesis Barensis ad tollendam omnem hæsitationem Sac. Rit. Cong. demisse supplicavit, quatenus benigne declarare dignaretur, quodnam ex duobus enunciatis Officiis sit transferendum? Et Sac. eadem Cong. censuit rescribendum: ad Dominum Secretarium cum Sanctissimo. Et facta de prædictis per me Secretarium relatione, Sanctitas Sua decrevit: ut fiat Officium de S. Henrico Confessore die 15. Julii, Officium vero Beati Camilli non transferatur, sed omittatur. *Die* 18. *Aprilis* 1744. *pro eadem Barensi.* Sed omittatur) juxta regulam generalem latam in decreto sub *num.* 536. Semel & pro semper, poterat Ordinarius assignare aliam diem servatis omnibus, ut in *num.* 1214.

1174 Clerus alicujus Terræ non tenetur recitare Officium, & octavam Dedicationis Ecclesiæ matricis, nisi fuerit ipsius Ecclesiæ servitio, vel commoditati adstrictus, aut in ea aliquod beneficium, vel tenue possideat, vel beneficium simplex; S. R. C. 16. *Maii* 1744. *in Auximana*; Vide *num. seq.* 11. & 929.

1175 An clerus alicujus Terræ possit, vel debeat recitare Officium cum Missa tam in die, quam per octavam Dedicationis Ecclesiæ matricis? & an sint excludendi Sacerdotes alicujus Congregationis, qui habeant onus recitandi divinum Officium more Canonicorum in propria Ecclesia, cujus Dedicatio occurrit, sub cujus Cruce in processionibus, quæ fiunt intra annum promiscue incedunt? Et responsum fuit non indigere responsione; S.R.C. 16 *Maii* 1744. *in Auximana*. Non indigere responsione:) satis enim loquitur per se decretum, & clamat teneri responsio antecedens, & illa sub *num.* 11. & 1208.

Presbyteri Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii 1176
Cortonæ exposuerunt, quod festum Dedicationis eorum Ecclesiæ jam affixum quintæ Dominicæ post Pentecosten concurrat hoc anno 1744 cum Vesperis SS. Apostolorum Petri & Pauli; propterea Sac. Rit. Congr. supplicarunt pro declaratione, quod ex hisce duobus festis sit præferendum. Responsum fuit: Faciendum esse totum de digniori cum commemoratione minus digni, scilicet totum de Dedicatione cum commemoratione SS. Apostolorum, idque servandum esse in præfatione octavarum juxta Rubricas generales, etiam occurrente in Dominica quinta post Pentecosten; S. R. C. 19. *Maii* 1744. *in una Presbyt. Sacri Oratorii S. Philippi Nerii.* Vide attente generale Decretum in Aquilejensi emanatum universo servandum.

Occurrente die octavo S. Michaelis cum festo B.M.V. 1177
de Rosario faciendum est Officium de octava S. Michaelis, transferendo Officium, & Missam Rosarii ad primam diem non impeditam; S.R.C. 20. *Junii* 1744. *in Albinganen.* Hoc decretum est generale; Vide *num.* 529.

Prima dies proxime non impedita assignanda est cui- 1178
libet festo a sua die ob perpetuum impedimentum translato; ita ut dies illa imposterum sit tamquam dies propria, & fixa festi translati, justificatis tamen apud Episcopum loci Ordinarium translatorum numero, & caussa, dierumque assignandorum ordine, ac qualitate; S. R. C. 22. *Aug.* 1744. *in Frisingen.* Prima dies proxima non impedita;) servata tamen lege secundum ritum, & dignitatem festi, Vide *num* 1161. & 1195.

Usus celebrandi quamplura festa sub ritu duplicis ma- 1179
joris ex eo quia sunt celebria in populo, ut est in Cracoviensi, sustineri non potest, S.R.C. 22. *Aug.* 1744. *in eadem Cracoviensi*, Vide *num. seq.* & 1099.

Festa per annum duplicia, quæ solemniter celebran- 1180
tur a choro, & in populo sunt de præcepto, in concurrentia cum æqualibus quoad ritum, & dignitatem possunt habere integras Vesperas ad sensum Rubricæ xi. *Brev. Rom. num.* 2. S. R. C. 22. *Aug.* 1744. *in Cracoviensi.* Vide *num* 295. Possunt habere integras Vesperas.) Au vero mutandus sit ritus, consule *num.* 295. & 1097.

Moniales Ordinariis locorum subjectæ non tenentur 1181
recitare officia particularia diœcesum; tenentur tamen recitare de Patrono principali loci, & de Titulari Ecclesiæ cathedralis, nec non de ejusdem Ecclesiæ Dedicatione, non vero de eorumdem festorum octavis, nisi id specialiter ipsis indultum sit ex vi concessionis Apostolicæ, vel propriæ Constitutionis ab Apostolica Sede approbatæ; S. R. C. 22. *Aug.* 1744. *in Januen. Monialium Ord. S Claræ.* De Patrono, & Titulari) sub ritu duplici primæ classis: de Dedicatione vero secundæ classis; Vide *num.* 418. & 1109.

Moniales Ordinis S. Claræ, ut petitum fuit in Januensi 1182
a dictis Monialibus, novum Breviarium, & Calendarium pro Patribus Conventualibus editum possunt assumere, petita venia ab hac Sac. Rit. Congr. *Eadem* S. R. C. 22. *Aug* 1744. *in Januen.*

An festum S. Joachim, si occurrat in Dominica in 1183
die octavæ Assumptionis, celebrandum sit eadem die, vel potius ad aliam transferri? Responsum fuit servari Rubricam x. Breviarii Romani de Translatione Festorum; S. R. C. 22. *Aug* 1744. *in Romana*. Servari Rubricam,) in qua dicitur: *Faciendum erit Officium de octava Assumptionis, quia festum duplex majus, ut est S Joachim; transfertur in primam diem non impeditam, & dies octavæ cedit tantum duplicibus tantum primæ, & secundæ classis. Rub. Brev. tit. & S.R.C. num.* 529.

Non dedecet assignari festis etiam semiduplicibus a 1184
propria die ob aliquod impedimentum perpetuo translatis dies illos infra octavam non privilegiatam ab alio occur-

currenti festo non impeditus, qui dies habeantur, & sint imposterum sedes fixa festium translatorum; S.R.C. 22. *Aug.* 1744. *in Cracovienſi*. Infra octavas non privilegiatas.) An infra privilegiatas, & quo ritu, consule *num.* 1196.

1185 Cum aliquod festum jam translatum iterum movari ex necessitate contigerit a die sibi semel assignata, non est opus, ut cætera alia festa post ipsum translata e diebus sibi respectiva assignatis denuo removeantur: nisi forte nova Calendarii constructio ex integro assumeretur; S. R. C. 22. *Aug.* 1744. *in Cracovienſi*.

1186 Utrum Ecclesia particularis, quæ non potest facere de festo in die assignata tamquam propria pro tota diœcesi, possit, & debeat huic festo aliam diem eligere tamquam propriam? Responsum fuit affirmative, cum approbatione tamen Reverendissimi Episcopi loci Ordinarii circa electionem diei; S. R. C. 22. *Aug.* 1744. *in Cracovienſi*. Aliam diem eligere) primam proxime non impeditam, etiam infra octavas; Vide *num.* 1177. *&* 1183.

1187 Ab antiquo festum Sanctorum Cosmæ & Damiani perpetuo a suo die translatum in Polonia appositum fuit pro prima die Octobris: postea festum S. Remigii concessum fuit semiduplex ad libitum. Nonne convenit assignare diem aliam istis Sanctis, puta tertiam Octobris, ut possit fieri de S. Remigio? Et in hoc casu nonne satius esset, ut in Cathedrali propter occursum diei infra octavam S. Wenceslai fieret die prima Octobris commemoratio tantum S. Remigii in Officio de infra octavam, protrahendo illud SS. Cosmæ & Damiani ad diem tertiam, ne multiplicentur dies proprii respective ad particulares Ecclesiæ? Responsum fuit: Festum SS. Cosmæ & Damiani jam alias a propria die perpetuo amotum celebrari deinceps poterit tam in Cathedrali, quam in diœcesi Cracoviensi die tertia Octobris, ut die prima agatur in diœcesi de Sancto Remigio ad libitum, de quo in Cathedrali haberi poterit commemoratio tamquam de simplici in Officio de infra octavam S. Wenceslai inibi tantum occurrente; S. R. C. 22. *Aug.* 1744. *in Cracovienſi*. Festa prædicta SS. Cosmæ & Damiani in Polonia, advenienie S. Remigio die prima Octobris, aut nondum erat assignata illis hæc dies secundum regulas sub *num.* 1076. positas, aut est particulare gratuitum juxta petita.

1188 Perpetuo transferri debet festum S. Annæ, quod celebre est in Polonia propter octavam nuper concessum de Beato Joanne de Dukla, supplicatur humillime, ut hoc festum fiat propria die cum commemoratione octavæ etiam S. Vincentii a Paulo apud RR. Sacerdotes Cong. Missionis. Similiter contingit fieri de die octave S. Stanislai Kostka 25. Novembris cum translatione S. Catharinæ, quæ colitur celebriter ad populum, eadem gratia postulatur, ut scilicet fiet de Sancta cum commemoratione octavæ. Responsum fuit, pro gratia quoad Officium festivum S. Annæ die 26. Julii cum commemoratione octavæ tam Beati Joannis de Dukla, quam S. Vincentii a Paulo pro RR. Sacerdotibus Congregationis Missionis insimul occurrentis. Quoad incidentiam vero diei octavæ S. Stanislai cum festo S. Catharinæ servetur Rubrica de Translatione festorum; S.R.C. 22. *Aug.* 1744. *in Cracovienſi*. Quoad incidentiam vero diei octavæ servetur rubrica:) Nempe fieri de die octava, & S. Stanislao assignare aliam diem; *Rubr. Ram. num.* 2.

1189 Tolerari potest Missa votiva cantata B.M.V toto tempore Adventus, ut in Polonia, exceptis solemnioribus festivitatibus, dummodo cantetur sine Symbolo, etiamsi Missa occurrens illud exigat, & solum cum *Gloria in excelsis* in Sabbatis, & infra octavam ejusdem B. V. non omisse tamen Missa conventuali; S. R. C. 22. *Aug.* 1744. *in Cracovienſi*. Tolerari potest Missa votiva:) & iterato firmavit Sacra Congregatio sub *num.* 1257. Sine Symbolo. Excipe diem festum quemcumque Beatæ Mariæ Virginis, & infra octavas, quando de ea fiat officium, nec non novem dies ante Nativitatem Domini, ubi adest consuetudo, vel concessus. Rub. Miss. de Symbolo; Vide *num.* 347. *&* 1459.

1190 In Ecclesiis minoribus, ubi unica celebratur Missa, non potest omitti illa occurrentis festi de præcepto, ut cantetur votiva; S. R. C. 28. *Aug.* 1744. *in Cracovienſi*. Missa occorrentis festi.) nisi defunctorum de die obitus. Vide *num.* 75. in anniversario tantum; Vide *num.* 735. & de Rogationibus; Vide *num.* 644.

Exequendæ sunt omnino decreta 2. Decembris 1684. 1191 15. Septembris 1691. & 19 Junii 1700. quibus vetitum est dicere *Credo* in Missis Patronorum minus principalium, etiamsi numquam fuerint ad praxim deducta, & a Missalibus, ubi contrarium notetur, expungatur; S.R.C. 22. *Aug.* 1744. *in Cracovienſi*. In Missis patronorum minus principalium.) Idem agendum in festis secundis Patroni principalis, puta Translationis &c. Vide *num.* 594. 1133. *&* 1154.

Imagines Beatorum pingi, ornarique possunt laureolis, radiis, & splendoribus; non autem diademate, 1192 juxta decretum Sac. Rit. Congr. 19. Februarii 1658 ab Alex VII. confirmatum; *Quod rursus a Benedicto XIV. die 6. Sept. 1744. in causa canonizationis B. Nicolai Albergati renovatum fuit, ut in ejus Bullario*; Vide *num.* 378. *seqq.*

Festum Sanctorum Martyrum Cornelii & Cypriani a 1193 propria die perpetuo amotum, die septimo infra octavam Dedicationis, non impedita ab alio festo celebrari deinceps in Civitate Perusine pro conventu Capuccinorum posse non improbetur; S.R.C. 28 *Nov.* 1744. *in eadem Perusina*. Hoc decretum est generale; Vide *num.* 1183. *&* 1196.

Occurrente festo Dedicationis propriæ Ecclesiæ in die 1194 S. Silvestri, Officium S. Silvestri non est transferendum ad annum sequentem, sed celebrandum in ipsamet die Dedicationis cum commemoratione ejusdem S. Silvestri; S.R.C. 23. *Jan.* 1745. *in Lunen Sarzanen. Ord. S. Francisci de Observ.* Officium S. Silvestri.) Hoc decretum est universale pro omnibus Officiis, & diebus infra annum occurrentibus. Vide *num.* 962. *&* 1310.

Prima die mensis impedita duplici, aut semiduplici, 1195 cum ex præscripto Rubricarum Officium defunctorum, & Missa conventualis de Requiem non sit celebranda, Officium, & Missa hujusmodi differenda sunt ad aliam diem non impeditam juxta Rubricas; S.R.C. 29. *Mar.* 1745. *in una Eporegien.*

Quando plura Officia de præcepto eodem die in ali- 1196 quibus locis ita fixe occurrunt, ut translatio alicujus, seu aliquorum sit perpetua, tunc prima dies proxime non impedita, assignata censetur in perpetuum pro die propria festi respective translati. S. R.C. 15. *Maii* 1745. *Poloniæ in una Ord. Discalceat. SS. Trinitatis*. Officia de præcepto.) Semiduplicia intellige, & duplicia, vide *num.* 1177. Prima dies proxime non impedita,) attento ritu, & dignitate personæ. Vide *num.* 1162. An vero assignatio fieri possit infra aliquas octavas, consule *num. seq.* 1160. *&* 1183.

Festa plura de præcepto eadem die occurrentia pos- 1197 sunt stabiliri infra octavas privilegiatas, quæ hujusmodi festa occurrentia non excludunt, licet excludant translata, ut est octava Corporis Christi, quæ admittit duplicia occurrentia, non autem translata. Stabiliri autem non possunt infra eas octavas, quæ hujusmodi festa occurrentia excludunt juxta regulas præscriptas in Rubrica de octavis *num.* 3. S. R. C. 13. *Maii* 1745. *Poloniæ in una Ord. Discalceat. SS. Trinitatis*. Infra illas octavas, quæ hujusmodi festa occurrentia non excludunt.) infra octavas igitur fit de festis duplicibus, & semiduplicibus occurrentibus etiam translatis; sed hoc modo circa semiduplicia tantum: Quando occurrunt in die festo habente octavam, vel in Dominica infra octavas, vel in festo duplici infra octavas, dummodo dies immediate sequens sit libera, reponenda sunt Officia semiduplicia cum commemoratione octavæ: alioquin ultra non sunt protrahenda, ex decretis S. R. C. & Rubr. Brev. decima de Translatione festorum *num.* 5. Infra octavas autem Paschæ, & Pentecostes non fit de festo aliquo, etiam principali Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, vel de Dedicatione ejusdem, sed transfertur post octavas. Infra octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, de Dedicatione ejusdem, & de duplici primæ classis occurrente) non tamen in die octave) cum commemoratione tamen octavæ. Infra octavam Corporis Christi fit tantum de duplicibus, non tamen translatis, nisi sint primæ, vel secundæ classis, & in die octava neque

quæ de duplici secundæ classis occurrente facta semper commemoratione octavæ, ex Rub. Brev. tit. de octavis *num.* 3. Commemoratio vero octavæ numquam omittitur, nisi in solemnioribus, scilicet primæ, & secundæ classis, exceptis octavis Nativitatis, Epiphaniæ, & Corporis Christi. *Rub. Brev. tit.* Vide *num.* 783.

1198 Cum in die octava Beati Joannis de Dukla compatroni Regni Poloniæ incidat perpetuo festum S. Annæ genetricis B. M. V., qui dies magna cum devotione populi frequentatur, quæritur, an debeat fieri Officium de S. Anna, cum commemoratione octavæ Beati Joannis de Dukla? Responsum fuit, de die octava Beati Joannis de Dukla compatroni regni habendum esse Officium, S. Annæ vero die prima non impedita habendum esse; S.R.C. 15. *Maii* 1735. *in una Ord. Excalceat. SS. Trinitatis*. Officium S. Annæ die prima non impedita.) Præceptum vero audiendi Missam non transfertur. Hoc præceptum est generale, & Rubricis Breviarii conforme. Aliud resolvitur pro gratia S. Annæ in Cracoviensi; Vide *num.* 1187.

1199 Non est reprobandus Parochus, qui defert SS. Viaticum infirmo feria sexta in Parasceve, dummodo private, & submissa, quinimmo submississima voce, recitet psalmos consuetos per eius publicæ, etiamsi dicat Vers. *Gloria Patri &c.* quia in tali circumstantia actio talis nullam habet connexionem cum functionibus Ecclesiæ hujus diei, & considerandum est, quod defert cum stola, atque pluviali albi coloris, quando in feria supradicta color paramentorum est niger pro Ecclesiæ functionibus. Ideoque si defert privatim pro aliqua necessitate, non est reprobandus, si populum absque benedictione dimittat feria sexta in Parasceve, quia in publica Ecclesia non debet recondi; S.R.C. 15. *Maii* 1745. *in Lucana*.

1200 Licet Episcopo observari facere cæremoniam candelæ accensæ in Confirmatione conferenda, utpote ab Ecclesia receptam fidei protestativam, & meritoriam: S.R.C. 15. *Maii* 1745. *in Portugalien.*

1201 Non licere Tertiariis Sacerdotibus S. Francisci in numero decem & octo, seu viginti nuncupatis congregatis B.M.V. de Oliveira in diœcesi Portugallensi deferre mozzettam ad instar Episcoporum, & Episcopus etiam auctoritate Sac. Cong. per censuras, si opus sit, eos obliget ad illam deponendam: declaravit S.R.C. 15. *Maii* 1745. *in eadem Portugalien.*

1202 An non obstante decreto prima Sept. 1607. aut alio quocumque, possit quis in festo omnium Sanctorum post secundas Vesperas, etiam Vesperas Vigiliæ defunctorum una cum Matutino & Laudibus recitare, facereque fructus suos, aut an obligetur sub peccato obedire prædicto decreto, & secunda Novembris dictum Matutinum cum Laudibus recitare, facereque fructus suos? Et responsum fuit: Privata Officia defunctorum recitatio pro generali illorum commemoratione absolvi licite potest post vespertinas horas Festi omnium Sanctorum; in choro autem juxta Rubricas adimplenda est mane die secunda Novembris: nisi ut populi commodius, & frequentius illis interesse possint, contraria jam fecerit consuetudo; S.R.C. 4. *Sept.* 1745. *in Ratisbonen.* An præsente Episcopo in Choro etiam non accedente legitima causa in hac sanctione expressa, legitime recitari possit post Vesperas? Vide *num.* 21.

1203 An universa diœcesis teneatur ad celebrandum sub ritu primæ classis cum octava de festo titulari Ecclesiæ Cathedralis & Civitatis? Responsum fuit: Affirmative; S.R.C. 4. *Sept.* 1745. *in Pernambuc.* Universa diœcesis,) etiam de titulo Cathedralis tantum, Regulares vero, & Moniales non tenentur ad octavam; Vide *num.* 1309. & alios ibi notatos.

1204 Canonici assistentes Episcopo in Missa Pontificali non sibam, sed rocchettum, vel cottam, quoquo modo, vel forma ad regionis morem compacta illa sint, & consueta, induere debent una cum amictu subtus dalmaticam, vel aliud chori peculiare insigne; S.R.C. 4. *Sept.* 1745. *in Pernambuc.* Vel aliud Chori peculiare insigne,) ut sunt tunicella pro Subdiaconis, planeta pro Presbyteris, & pluviale pro Dignitatibus, quibus comprehenditur Primicerius, licet dubitetur an sit Dignitas; S.R.C. *num.* 6. & 39. *Cærem. Episc. lib.* 1.

Quando prabendæ non sunt distinctæ, Duo Diaconi 1205
assistentes apud solium Episcopi erunt primæ duæ Dignitates immediate sequentes post primam. Si autem inter præbendatos Canonicos perpetua, non autem accidentalis esset ordinum distinctio in presbyterales, & diaconales, tunc pro munere assistentiæ assumuntur primo duo Canonici ex ordine diaconali. Diaconus vero Evangelii, & Subdiaconus pro Epistola in Missa Pontificali inservientes, quando tale onus inter omnes per vices, vel alias juxta Ecclesiæ consuetudinem distribuendum non sit, erunt alii duo digniores, sive Canonici, sive Dignitates fuerint, qui sequuntur in ordine post assistentes Canonicos in solio, si, ut supra dictum est, nulla intercedat ordinum, vel præbendarum distinctio; S.R.C. 4. *Sept.* 1745. *in Pernambuc.*

Cum nullus pro Vicario generali Episcopi determina- 1206
tus sit locus, sed illum diversum obtineat juxta diversam consuetudinem Ecclesiarum; idcirco scribendum Episcopo, ut de suæ respondeat Ecclesiæ praxi; S.R.C. 4. *Sept.* 1745. *in Pernambuc.* Vide *num.* 16. & 221.

Officium parvum B.M.V. in diebus simplicibus, & fe- 1207
rialibus, non abrogata tamen consuetudine, quæ in contrarium fortasse vigeret, tuto potest omitti, & in bona conscientia; S. R. C. 4. *Sept.* 1745. *in Pernambucen.* Non abrogata consuetudine) quoad consilium, non autem ex præcepto, cum non sint cogendi Canonici ad recitationem in choro ex consuetudine, & Synodo Officii parvi B.M.V. Defunctorum &c. Vide *num.* 1309.

An Clerici sæculares Choro non adstricti possint reci- 1208
tare de Sanctis Ordinis Carmelitani, sint ejusdem Ordinis Tertiarii? Responsum fuit affirmative. S. R. C. 4. *Sept.* 1745. *in Pernambucen.* Vide *num. seq.* 21. 658. & 1275.

An Clerici sæculares professi in militari ordine D.N.J.C. 1209
possint recitare de Sanctis, de quibus recitant ejusdem Ordinis claustrales? Et responsum fuit, cum clausula, dummodo non sint Choro adstricti. S.R.C. 4. *Sept.* 1745. *in Pernambucen.* Vide *num. ant.*

De Titulari Ecclesiæ Cathedralis in genere, comme- 1210
moratio inter suffragia solummodo babenda est per illos, qui sunt de gremio Ecclesiæ; secus si esset insimul Patronus principalis civitatis. S.R.C. 4. *Sept.* 1745. *in Pernambucen.* Vide *num.* 569. & 1293.

In diœcesi Januensi die 21. Novembris fit Officium Pa- 1211
trocinii B.M.V. & in toto dominio ejusdem fit etiam Officium Patrocinii B.M.V. de Misericordia die 18. Martii; quæritur, an Clerus Sæcularis, & Regularis oppidi Novarum diœcesis Dertonen. in dominio Januen. possit, & debeat recitare utrumque Officium concessum die 21. Novembris, & 18. Martii? Responsum fuit affirmative. S.R.C. 29. *Jan.* 1746. *in eadem Dertonen.*

Vigore decreti Sanctissimi D.N. Benedicti XIV. editi 1212
sub die 12. Aprilis 1742. in actis Sacræ Congregationis exhibiti, potest Ordinarius Rhegiensis Provinciæ Bononiensis, in feria quinta post Sexagesimam absque alia ulteriori facultate, solemni pompa festum S. Aloysii Gonzagæ cum communione generali, Indulgentia plenaria, & Missa ejusdem Sancti celebrare juxta consuetudinem; ac respective in perpetuum assignare Patribus Societatis Jesu feriam prædictam post Sexagesimam pro celebratione prædictæ festivitatis pro spirituali populorum profectu. S. R. C. 29. *Januarii* 1746. *in eadem Rhegien. Provinciæ Bononiæ.*

Potest ulterius transferri Officium S. Raymundi de 1213
Pennafort ob occurrentiam fixam Desponsationis, relinquendo diem 28. Januarii vacuam, ut festum Nominis Jesu ponatur illa die, & non celebretur in Quadragesima, quando contingit illud transferri ex eo, quod Dominica secunda post Epiphaniam assignata huic Officio, aliquando incidit in Dominica Septuagesimæ; S. R. C. 7. *Maii* 1540. *in Varsavien.* Hoc decretum est generale & respicit Officium S. Agnetis, ac omnia Officia transferenda in suam diem extra 28. Januarii. Vide *num* 978.

Quando festum Purificationis occurrit in aliqua Do- 1214
minica secundæ classis, ejus Officium transferendum est in feriam secundam immediate sequentem, quamvis impeditam, translato ab ea quocumque alio festo, ne continuatio mysterii Dominicæ Incarnationis diu protrahatur;

tur; S. R. C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien. in explic. Rubricæ Miss. de Bened. Candel.* Translato ab ea quocumque alio festo.) Intellige minoris, vel æqualis ritus incidente. Vide *num.* 1223.

1215 Semel, & pro semper assignare potest Ordinarius diem non impeditam extra Dominicam, & octavas Sanctorum festis Sanctorum ad libitum, non immutata tamen lege Sanctorum ad libitum. S. R. C. 5. *Maii* 1746 *in Varsavien.* Non immutata lege Sanctorum ad libitum:) quomodo id intelligi debeat; Vide *num.* 526.

1216 Non potest continuari Officiorum recitatio, quæ concessa sunt in aliquibus diœcesibus ab aliquo tempore, ut sunt de Sanctis Martyribus Gorcomiensibus 9. Julii, & de S. Erasmo Episcopo Martyre 3. Junii pro Belgio, sub ritu duplici ad libitum, cum nullum fundamentum sit horum Officiorum extensionis ad regnum; S.R.C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.*

1217 Festa simplicia perpetuo impedita, ita ut de illis nequidem commemoratio perpetuo fieri possit, non potest Ordinarius loci assignare certam diem aliam illis festis impeditis; S. R. C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.* Vide *num.* 1251.

1218 Consuetudo antiqua, & immemorabilis dicendi Officia de aliquo Sancto sufficit ad licite continuandum ut illud recitent, dummodo immemorabilis respiciat festum in Romano Martyrologio descriptum, sin minus, negative; S.R.C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.* In Martyrologio descriptum.) Quid de Sanctis non descriptis in Martyrologio, Vide *num.* 629.

1219 Cum inter cætera Officia Patronorum Regni Sveciæ a S. R. C. approbata, & sub die 25. *Maii* 1616. extensa ad Regnum Poloniæ, reperiatur festum Reliquiarum in Ecclesia Hispalensi, Dominica proxima post festum S. Matthæi celebrandum, & diœceses Regni Poloniæ variæ celebrent illud; aliæ enim prædictum festum impeditum a festo altioris, & æqualis ritus in Dominica præfata occurrente illo anno omittunt juxta decretum a S. R. C. emanatum sub die 20. *Mart.* 1653. Aliæ vero diœceses, non obstante prædicto decreto, transferunt illud in primam diem non impeditam secundum alia decreta emanata sub die 16. *Sept.* 1730. & sub die 5. *Maii* 1736. Et responsum fuit: Officium Reliquiarum, quod celebratur prima Dominica post festum S. Matthæi, si talis Dominica fuerit Officio altioris ritus impedita, poterit in aliam diem non impeditam transferri; S. R. C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.* Poterit in aliam diem non impeditam transferri (tamquam Officium de præcepto, ut in *num.* 988. *&* 1237.

1220 Supplicatur, quid faciendum in diœcesibus Cracoviæ, & Posnaniæ, in quibus jam a tribus annis nihil fit de festo Reliquiarum, quæ reperiuntur in Ecclesia Hispalensi, juxta alia iterum decreta ab eadem S.R.C. sub die 3. *Jun.* 1617. *&* 12. *Maii* 1615. *&* 5. *Apr.* 1625. ideo ad uniformitatem diœcesum supplicatur humillime declarari, an debeat prædictum Officium recitari, etsi impeditum sit a festo altioris ritus occurrente in præfata Dominica, vel possit nec ne transferri ad primam diem non impeditam non obstante citato decreto? Et responsum fuit: Officium Reliquiarum prædictarum, impedita Dominica a festo altioris ritus, in diem aliam non impeditam transferri; S.R.C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.* Vide *num. ant.*

1221 Cum Officium Gratiarum actionis pro victoria de Turcis obtenta pro Polonia concessum sit, atque approbatum a S.R.C. sub die 21. *Jan.* 1629. sub ritu duplici, & Missa nulla sit ordinata, varie illam Sacerdotes dicunt, alii dicunt votivam de Sanctissima Trinitate cum secunda oratione pro gratiarum actione, ut in Missali, alii vero Missam quidem dicunt de Sanctissima Trinitate, sed orationem dicunt ex Officio, & quidem unicam, Evangelium etiam conforme Officio, non illud, quod est in votiva de Sanctissima Trinitate: ideoque ad tollenda dubia supplicatur declarari qualiter debeat dici Missa, num priori modo, an posteriori, utpote in quo Missa est conformior Officio? Responsum fuit: Exhibeant Officium concessum, ut ex ipso designari possit Missa; S.R.C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.*

1222 Cum præscriptum sit dicendum esse Officium de Dedicatione in ipsa die consecrationis a Clero illius Ecclesiæ, quæ consecratur, dubium est, utrum Episcopus consecrans, etiam non ordinarius loci, debeat dicere idem Officium de Dedicatione? Et responsum fuit negative quoad præceptum; poterit tamen, si velit, ex congruentia; S.R.C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.*

1223 Commemoratio de SS. Sacramento in Missis privatis poterit fieri, quando ejus expositio fiat pro publica causa, etiamsi Sacramentum expositum sit in pixide; S. R. C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.* Commemoratio in Missis privatis poterit fieri,) exceptis diebus primæ vel secundæ classis. Vide *num.* 1009. *&* 1105.

1224 Missæ de Requiem extra altare, ubi est expositum Sanctissimum Sacramentum etiam in pyxide, poterunt celebrari, dummodo tamen oratio coram Sacramento non sit pro publica causa; S.R.C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.* Vide *num. ant. & seqq.*

1225 Genuflexio utroque genu est facienda a transeuntibus ante Sanctissimum Sacramentum, etiamsi fuerit in pyxide patenter expositum; S. R. C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.* Genuflexio utroque genu:) quid de Sacerdote Missam celebraturo, & de Crucem ferente. Vide *num.* 13. 278. *&* 313.

1226 Quando frequenter fiunt expositiones Sanctissimi publice in majori altari, & præter Missam solemnem dicuntur, etiam Missæ privatæ ad idem altare majus, an etiam in Missis privatis ad altare majus, & ad alia altaria minora durante expositione Sanctissimi poterit fieri commemoratio de Sacramento durante expositione? Responsum fuit: Poterit fieri commemoratio de Sanctissimo Sacramento durante expositione; S.R.C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.* Vide *num. ant. & seq.* Missæ privatæ ad idem altare majus,) nisi ex necessitate celebrandæ; ad majorem enim decentiam erit abstinendum; *Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 12. *num.* 9. Quid statuatur de Missa solemni, Vide *num.* 480.

1227 Exposito Sanctissimo Sacramento in altari majori, dum sub *Magnificat* in Vesperis idem altare majus incensatur, an debeant etiam incensari alia altaria, ex eo quod incongruum esse videtur relinquere in altari expositum Sacramentum; & utrum thurificato altari majori, ubi est expositum Sanctissimum, debeat etiam fieri thurificatio illius altaris, in quo est reconditum Sanctissimum in choro? Responsum fuit, non esse thure adolenda alia altaria, licet alibi Sanctissimum Sacramentum asservetur; S. R. C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.* Non esse thure adolenda:) Ac idem servandum non exposito Sacramento. Vide *num.* 305.

1228 Transeuntes ante expositam Reliquiam S. Crucis, utrum debeant genua usque ad terram genuflectere, vel etiam, an sufficiat semigenuflexio, uti solet fieri coram Episcopo; & utrum eadem genuflexio facienda sit ante prædictam Reliquiam S. Crucis, quæ licet non sit exposita, asservatur tamen occlusa in aliquo altari, aut etiam quando exposita est, sed una apparet ex eo, quod pars illa, quæ respicit populum, habeat figuram Christi Crucifixi? Et responsum fuit: Si loco principe Reliquia Sanctissimæ Crucis super altare fuerit exposita, non transeuntes ante illam unico genu usque ad terram flexo venerare debent; diversimode vero sola capitis inclinatione, si præfata Reliquia recondita erit intra custodiam; S.R.C. 7. *Maii* 1946. *in Varsavien.* Tunc transeuntes ante expositam Reliquiam SS: Crucis.) Excipe Celebrantem paratum, Canonicos Cathedralis, & Collegiatæ, non obstante consuetudine in contrarium (qui non genuflectunt, nisi feria sexta in Parasceve (excepto Crucifero, ut eruitur ex *Cærem. Episc. lib.* 2. *cap.* 27. *num.* 7. *& cap.* 28. *num.* 12. *Rub. Miss.* 7. *de Introitu*, *&* 8. *de Offert.* Vide *num.* 127. *&* 1771.

1229 Cum contingat sæpius in Ecclesiis Regularium, vel aliis præsertim in die obitus, seu anniversario defunctorum, Missae celebrari a confluentibus Sacerdotibus, supplicatur declarari, an Sacerdotes, qui recitant Officium de festo duplici, confluentes ad Ecclesias sive Regularium, sive aliorum, ubi dicitur Officium de semiduplici, possint ibi dicere Missas privatas defunctorum? Responsum fuit negative; S.R.C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.* Ad recte, & absolute observandum præsens decretum, & sine scrupulo, vide quæ diximus in *num.* 752.

Re-

1230 Recitantes Officium de Martyre, & celebrantes in Ecclesiis, ubi dicitur de Confessore, utrum debeant se conformare in colore illis Ecclesiis, etiam si nulla ibi sit solemnitas? Responsum fuit affirmative, etiam quoad Missam, quæ non poterit celebrari de Sancto Confessore, si color fuerit rubeus; S. R. C. 7. *Maii* 1746. *in Varsavien.* etiam quoad Missam,) sed cum Missali Romano, ubi particulares puta alicujus religionis celebrantur. Vide *num. ant.* 730. *&* 893.

1231 An Dominica infra octavam Beatæ Mariæ Virginis ut de S. Maria de Monte Carmelo in Massa &c. Sacerdotes, qui accedunt ad dictam Ecclesiam, debeant in ea celebrare Missam de S. Maria cum commemoratione, & Evangelio Dominicæ in fine, & an possit eadem Ecclesia celebrare ejusmodi Missam solemnem, prout singulis annis celebrat dicta Ecclesia de Massa absque ulla commemoratione? Responsum fuit: In Dominica infra octavam, Missæ privatæ nequeunt dici de festo, sed dicuntur de Dominica cum commemoratione octavæ juxta Rubricas; constito tamen de concursu populi, permittitur unica tantum Missa solemnis de octava cum *Gloria*, & *Credo*, absque ulla commemoratione; S.R.C. 3. *Sept.* 1746. *in una Massæ*, *&* *Populonii*. Constito tamen de concursu populi,) vel alia causa. Vide *num.* 430. Unica recitate oratione de Beata Maria sine commemoratione Dominicæ & Evangelio ejusdem in fine. Vide *num.* 347. *&* 1012.

1232 An in exequiis defunctorum Sacerdotum, præsente corpore Subdiaconus se sistere debeat ad caput defuncti Sacerdotis, vel ad pedes, juxta opinionem P. Merati? Responsum fuit: Servetur Rituale Romanum, & in exequiis defuncti Sacerdotis præsente corpore locetur Crux ad caput defuncti inter feretrum, & altare; S. R. C. 3. *Sept.* 1746. *in una Massæ*, *&* *Populonii*. Servetur Rituale, ubi dicitur: *Finita Missa, Sacerdos deposita casula, & manipulo, accipit pluviale nigri coloris, & Subdiaconus accipit Crucem, accedit ad feretrum, & se sistit ad caput defuncti cum Cruce, medius inter duos acolythos, seu ceroferarios, cum candelabris, & candelis accensis, & omnes alii de Clero veniunt ordinati in gradu suo cum candelis accensis, & stant in circuitu feretri.* *Rit. Rom. de Exeq. num.* 7.

1233 Officium Sanctissimi Sacramenti, quod recitatur ex privilegio in feria quinta non impedita per annum a festis duplicibus, vel semiduplicibus, demptis quoque feriis Adventus, Quadragesimæ &c. si occurrat in Vesperis cum alio Officio semiduplici, dividit Vesperas a capitulo; S.R.C. 1. *Julii* 1747. *in Zagabrien.* Vide *num.* 447. *&* 1184.

1234 An quando festum Purificationis B. M. V. occurerit in Dominica privilegiata, ejus Officium transferri debeat in feriam secundam immediate sequentem, an in primam diem non impeditam festo duplici, vel semiduplici? Responsum fuit. Quando hujusmodi casus intervenerit, Officium Purificationis esse transferendum in feriam secundam immediate sequentem, quocumque festo etiam æqualis, non tamen altioris ritus in eam incidente; & idem servandum mandavit, quando festum Annuntiationis Beatæ Mariæ Virginis occurrat in Dominica privilegiata; quod si in hebdomada majori, vel Paschali, tunc Annuntiationis Officium pari cum privilegio in feriam secundam post Dominicam in albis transferri voluit; atque hoc decretum generalibus Calendarii Romani Rubricis adjici præcepit; S. R. C. 20. *Julii* 1748. *in decreto Urbis*, *&* *Orbis*. Quod si in hebdomada majori.) Excipe Feriam sextam, & Sabbatum, de quibus require *num.* 620. *&* 1094.

1235 An in Ecclesiis sub titulo S. Mariæ Angelorum fieri debeat die secunda Augusti Officium cum Missa de B. Maria Virgine, prout hactenus servatum fuit, vel potius festum S. Mariæ Angelorum sit celebrandum die Assumptionis ejusdem? Sac. Rit. Cong. re mature discussa ad relationem Eminentissimi & Reverendissimi D. Cardinalis Alexandri Albani rescribendum censuit, servari solitum; nempe in casu proposito die secunda Augusti faciendum esse Officium cum Missa de B. Maria Virgine titulari Ecclesiæ, prout in festo ad Nives, præter lectiones secundi Nocturni, quæ sumendæ sunt ex secundo nocturno Nativitatis ejusdem Beatæ Mariæ, mutato verbo *natali* in verbum, *festivitate*, juxta decretum editum die decima Junii anni 1690. in una Ord. Min. de Observ. S. R. C. 7. *Sept.* 1748. *in una Ord. Capuccinorum Provinciarum Calabriæ in Italia Sanctissimo Papæ Benedicto XIV. suppliciter porrecta*, *&* *ad S. R. C. eadem die remissa*. Servari solitum) apud Franciscanos; Vide *num.* 620. Secus apud alios; Vide *num.* 843.

An dedicatio Ecclesiæ Cathedralis, ad quam Regulares intra eamdem Civitatem constituti, sub ritu duplici secundæ classis celebrandum tenentur, ultra illius octavam transferri possit ab iisdem Regularibus, si prima dies altiori festo, simulque tota reliqua octava aliis novem lectionum festis impedita sit? Responsum fuit affirmative. S.R.C. 20. *Januar.* 1748. *in una Ord. Excalceat. S. Augustini Provinciæ Austriæ*. Tenentur .... ultra illius octavam transferri;) non tenentur vero, immo non possunt octavam Dedicationis celebrare, & ligat etiam Moniales Ordinariis subjectas; Vide *num.* 756. Episcopus vero cogere debet eosdem, ut Cathedralis Dedicationem adimpleant; Vide *num.* 1277. 1236

Festum Patrocinii S. Joseph occurrens in festis altioris ritus transferri potest, non obstante decreto 20. Martii 1683. Nam eadem Sac. Rit. Cong. die 26. Novemb. 1735. hanc declarationem edidit: Cum in tota Hispania sit concessum, ut in tertia Dominica post Pascha celebretur festum Patrocinii S. Joseph sub ritu duplici, quæsitum fuit, si cedat in illa die festum majoris ritus, an festum Patrocinii S. Joseph sit transferendum ad aliam diem? Et responsum fuit, transferri posse. Hæc declaratio facta pro regnis Hispaniæ valet etiam pro aliis regnis, quibus idem Officium concessum est. S. R. C. 11. *Jan.* 1748. *in una Ord. Excalceat. Provinciæ Austriæ*. Transferri posse) juxta decretum citatum de anno 1735. sub *num* 939. tamquam Officio de præcepto, & non gratiose concessa. Vide *num.* 988. *&* 1237. 1237

An festum titulare Archiconfraternitatis Septem dolorum, quod pro regnis, & Provinciis hæreditariis Augustissimæ Domus Austriacæ ab utroque Clero sub ritu duplici celebrari debere indultum est tertia Dominica Septembris, cum in Religione S. Augustini idipsum sæpe impediatur ab octava B. Mariæ Virginis, & S. Nicolai, ac festum S. Thomæ de Villanova eadem Dominica celebretur, possit similiter transferri; præcipue quod hoc festum potius videatur repetitio alterius, quod feria sexta post Dominicam Passionis in Quadragesima celebretur, prout patet ex oratione, & lectionibus secundi nocturni, quæ sunt eadem? Responsum fuit affirmative. Quia pro Statibus Austriacis tale Officium est de præcepto: dicitur enim in decreto concessionis die 28. Augusti 1734. *Recitari debere*. Officia autem de præcepto, licet sint fixa certis diebus, si in his impediantur, transferri possunt juxta decretum Sac. Rit. Cong. 5. Maii 1736. in Einsidlen. S. *eadem Rit. Cong.* 16. *Jan.* 1749. *in una Ord. S. August. Excalceat. Provinciæ Austriæ*. Vide *num. ant.* *&* 988. 1238

An festum Sanctissimi Nominis B. Mariæ Virginis, quod pro regnis, & provinciis Austriacis est duplex secundæ classis, in occurrentia cedere debeat festo S. Nicolai Tolentinatis, quod est duplex secundæ classis cum octava; præsertim cum illud Viennæ cum solemnissima utriusque Cleri processione, maxima exteriori pompa, Indulgentiis etiam plenariis, ac ingenti populi concursu, ob liberationem Viennensis civitatis ab obsidione Turcarum celebretur? Responsum fuit negative. Octava enim non elevat ritum. In paritate autem ritus attendi debet tum major dignitas B. Mariæ Virginis juxta Rubricam de concurrentia Officii tit. 11. num. 2. tum major solemnitas celebrationis, & populi concursus juxta decretum die 20. Martii 1683. in quo sic: Si Officia, quæ recitari debent in aliquibus regnis sint ejusdem ritus, & dignitatis, an sit præferendum Officium loci Officio in proprio religionis Calendario descripto? Resolutum fuit, præferendum esse Officium, quod cum majori solemnitate, & populi concursu celebratur; S. R. C. 16. *Jan.* 1749. *in una Ord. S. August. Excalceat. Provinciæ Austriæ*. In paritate autem ritus,) ut hic asseritur, attendi debet major dignitas; secus autem in disparitate ritus, ut videre est *n.* 1313. Decretum vero in hac sanctione notetum. Vide *num.* 553. 1239

An

1240 An ubi habentur inſignes reliquiæ plurium Sanctarum Virginum, & Martyrum e Societate S. Urſulæ, debeat de illis fieri Officium duplex 21. Octob. cum commemoratione S. Hilarionis, & SS. Urſulæ, & Sociarum, vel poſſit aliis diſtributis extra illum diebus de ſingulis illarum in particulari, prout hactenus alicubi die 17. & die 29. Decemb. obſervatum fuit, recitari Officium duplex? Quod ſi primum fieri oporteat, quæritur adhuc, an id faciendum, ubi feſtum SS. Urſulæ, & Sociarum eſt duplex, vel ſemiduplex, aut hoc potius in aliam diem non impeditam transferendum ſit? Reſponſum fuit, fieri debere Officium duplex de SS. Urſula, & Sociis cum ſola commemoratione S. Hilarionis, ſicut fit Romæ in patriarchali Eccleſia S. Mariæ Majoris, ubi aſſervatur caput unius ex Sociis S. Urſulæ. Et ita pariter fieri debet abſque ulla translatione in illis Eccleſiis, in quibus feſtum SS. Urſulæ, & Sociarum aliunde eſſet duplex, vel ſemiduplex. S.R.C. 21. *Januar. 1749. in una Ord. S. Auguſt. Eremitar. Provinciæ Auſtriæ.* Inſignes Reliquiæ) quæ ſint. Vide *num.* 215.

1241 Ubi proceſſio SS. Sacramenti in ejus feſto die, vel per octavam ea, qua decet, ſolemni pompa nequiverit haberi, deſignabit Epiſcopus pro ſuo arbitrio, & prudentia unicuique Eccleſiæ aliquam ex ſequentibus Dominicis, in qua celebrata Miſſa cum commemoratione SS. Sacramenti juxta Rubricarum præſcriptam formam ſolemnis illius Proceſſio peragi poſſit. S. R. C. 8. *Martii 1749. in Lisbonen.* Ea qua decet ſolemni pompa:) ideſt præcedente Cruce haſtata &c. de quo Vide *num.* 1129. Celebrata Miſſa) currenti cum colore feſto ſeu Officio conveniente. Vide *num.* 640. 1136. *&* 1254.

1242 Exorto dubio in Eccleſia parochiali, & collegiata S. Jacobi de Luprio Civitatis Venetiarum, an liceat die 2. Auguſti celebrari feſtum S. Petri ad Vincula, prout ab antiquo tempore conſuevit, eo quod præcedenti die perpetuo occurrat octava S. Jacobi Apoſtoli ejuſdem Eccleſiæ Titularis, an potius recitandum ſit Officium S. Hermolai, quod paucis abhinc annis in diœceſi Venetiarum ſub ritu ſemiduplici aſſignatum fuit dici ſecunda Auguſti? Pro parte Capituli dictæ Eccleſiæ Sac. Rit. Cong. humillime ſupplicatum fuit, quatenus dignaretur declarare, nedum quid in ſubjecto caſu ſit faciendum, verum etiam an poſſit aſſignari ſemiduplex infra octavam non privilegiatam? Reſponſum fuit ad primum: Die 2. Auguſti agendum eſſe in dicta Eccleſia S. Jacobi de Luprio Venetiarum de feſto S. Petri ad Vincula. Ad ſecundum: Feſtum ſemiduplex a ſua die perpetuo amotum celebrari deinceps poteſt infra octavam non privilegiatam in die ipſi aſſignanda, tamquam ſede illius ſixa, juxta decretum die 28. Novemb. 1744. in Peruſina. *Eadem* S. R. C. 19. *Apr. 1749. in una Venetiarum.* Prout ab antiquo tempore conſuevit.) Ad hanc petitionem decretum fuerit fieri de feſto S. Petri ad Vincula, cum non ſit regulariter amplius amovendum Officium, (quod erat jam perpetuo impeditum) a die aſſignata, eo quia nunc vel poſtea aſſignaverit Ordinarius, aut etiam Sac. Rit. Congregatio eamdem diem alicui Officio, ſed firmam & propriam Sedem jam primum adeptum ſit. Vide *num.* 878. 892. *&* 1055. Decretum vero de celebrando Officio ſemiduplici, perpetuo impedito, infra octavam non privilegiatam, habes ſub *num.* 1292. una cum alio *num.* 1183.

1243 Inſtructio pro oratione quadraginta horarum Romæ juſſu fel. rec. Clementis XI. primum edita, extra Urbem non obligat; laudandi tamen, qui ſe illi conformare ſtudent, niſi aliud ab Ordinariis locorum ſtatutum ſit. S.R.C. 12. *Julii 1749. in una Cong. Oratorii S. Philippi Nerii civitatis Patavinæ.* Clemente XI. primum edita,) deinde ab aliis Summis Pontificibus ordinata, ſignanter *die 1. Sept. 1736.* cujus initium; *Eſſendo ſtate fatte.*

1244 An Presbyteri ordinandi ſtatim ab initio, vel ſolum a *Suſcipe Sancte Pater &c.* debeant inchoare Miſſam cum celebrante, & Ordinante Epiſcopo? Reſponſum fuit, teneri ſolum a *Suſcipe Sancte Pater.* S. R. C. 20. *Sept. 1749. in una Javarinen. in Hungaria;* Vide *num. ſeqq.*

1245 An Presbyteri ordinandi debeant legere Miſſam ſtantes, vel in terram genuflexi? Reſponſum fuit negative ad primam, affirmative ad ſecundam partem. S.R.C. 20. *Sept. 1749. in Javarinen. in Hungaria.* Vide *n. ant. & ſeq.*

An Presbyteri ordinandi omnes illas, quas Epiſcopus 1246 ordinans in Miſſa facit actiones debeant facere, adeoque, an ii Presbyteri debeant cruces manu ſuper oblata peragere, an genuflectere &c. an denique omnia illa, quæ Epiſcopus ſub Sacrificio egit, agere. Similiter idem quæritur de Epiſcopo conſecrando? Reſponſum fuit ad primum negative; ad ſecundum, ſervandum eſſe Pontificale Romanum. S. R. C. 20. *Sept. 1749. in Javarinen. in Hungaria.* Vide *num. ant. & ſeq.* Servandum eſſe Pontificale Romanum:) in quo præſcribitur: *Dicto Offertorio, Conſecrator ſedet cum mitra in faldiſtorio, ante medium altaris. Et conſecrandus veniens ex ſua capella; inter aſſiſtentes Epiſcopos medius coram Conſecratore genuflectit, & illi affert duo intorticia accenſa, duos panes, & duo barilia vino plena, & Conſecratoris prædictam recipientis manum reverenter oſculatur. Deinde Conſecrator, lavat manus, & accedit ad altare; Conſecratus etiam ad poſterius cornu Epiſtolæ altaris ejuſdem accedit. Et ibi ſtans medius inter Epiſcopos Aſſiſtentes ante ſe, habens Miſſale ſuum, ſimul cum Conſecratore dicit, & facit omnia, prout in Miſſali. Et ponatur una Hoſtia conſecranda pro Conſecrante, & Conſecrato, & vinum conſecrandum in Calice, ſufficiens pro utroque Pontif. Rom. p. 1. tit.* de Conſecr. Electi in Epiſcopum; Vide *num. ant. & ſeq.*

An Presbyteri ordinandi poſtquam ſunt de corpore 1247 D. N. J. C. communicati debeant de illo Calice, quem in ordinatione ſua tetigerunt, oblationem ſumere? Reſponſum fuit, non eſſe neceſſe; S.R.C. 20. *Sept. 1749. in Javarinen. in Hungaria.* Ablutionem ſumere:) Non in Calice, quo Pontifex celebravit, ſed in alio cum vino; *Pontif. Rom. p. 1. tit. de Ordinat. Presbyt.* Vide *num. ant.*

Cum Sabbato Sancto unica tantum in quavis Eccleſia 1248 Miſſa cantata admittatur, an Epiſcopus in privata Capella, vel Oratorio poſſit ordinationem ſub Miſſa lecta ſervare? Et quatenus affirmative, an debeat poſt communionem idem Epiſcopus pro Veſperis: *Alleluja, Veſpere autem &c. Laudate Dominum, Magnificat &c.* dicere? Reſponſum fuit, ad mentem; S. R. C. 20. *Sept. 1749. in Javarinen. in Hungaria;* Vide *num.* 1164. *&* 1368.

An Epiſcopi non habentes facultatem ſpecialem con- 1249 cedendi in Oratoriis privatis, & Capellis pro ſæcularibus, & aliis, legendi Miſſam, poſſint licentiam dictam petentibus concedere? Reſponſum fuit negative; S.R.C. 20. *Sept. 1749. in Javarinen. in Hungaria.* Negative.) Et hæc facultas ſpectat ad Papam, ex Conſt. Bened. XIV. 2. *Jul. 1751.* quæ incipit: *Magno cum animi noſtri;* Vide *num.* 619.

Cum in Rubricis de Sacramento Confirmationis di- 1250 citur: Adulti, ſeu alii majores ponunt pedem ſuum ſuper pedem dexterum Patrini ſui: quæritur, an ſufficiat, ſi Patrinus ponat manum ſuam dexteram ſuper humerum dexterum Confirmandi? Reſponſum fuit, ſufficere; S. R. C. 20. *Sept. 1749. in Javarinen. in Hungaria;* Vide *num. ſeq.*

An Confirmandus tempore Confirmationis, quando 1251 Epiſcopus dicit: N. *Signo te ſigno Crucis &c.* præter nomen ſuum baptiſmale, poſſit aliud nomen Sancti ſibi imponi curare? Reſponſum fuit, poſſe; S.R.C. 20. *Sept. 1749. in Javarinen. in Hungaria.*

Il Compoſitore del Calendario per i Religioſi e Religioſe 1252 *di S. Franceſco, ſotto l'ubbidienza del Miniſtro generale di tutto l'Ordine Serafico, umilmente eſpone, come leggendoſi nel Rituale del Merati alla ſezione 3. capitolo 4.* de Feſto ſimplici *citato un Decreto nel dì 22. Gennaro 1735. col quale la Sacra Congregazione aſſegna a S. Teodoro Martire di rito ſemplice, per i Padri Minori Conventuali il giorno 12. Novembre, per l'impedimento perpetuo della Dedicazione della Baſilica Conſtantiniana, celebrata da eſſi ſotto rito di prima claſſe, e per le Monache del Terz'Ordine di S. Franceſco, quali celebrano S. Eliſabetta d'Ungaria ſotto l'iſteſſo rito, come Padrona principale, ſi aſſegna a S. Ponziano Papa, e Martire il giorno 20. dell'iſteſſo Meſe; ma non trovandoſi tal decreto nel regiſtro della Segretaria, ſupplica l'EE. VV. a dichiarare, ſe ſi debba tale decreto oſſervare tanto dalle ſudette Religioſe, quanto per altre diverſe Chieſe dell'Ordine, nelle quali occorrono molti Santi del detto rito perpetuamen-*

mente impediti, ovvero si debba nelle dette Chiese lasciare totalmente la memoria di essi Santi; tanto più che la rubrica generale, dove al titolo decimo de Translatione Festorum, *si legge al numero* 8. Eo anno de eo non fit amplius, *parla dei Santi semplici impediti dalle feste di prima classe mobili? Che della grazia &c.* Et Sacra Congregatio, re mature discussa, ad relationem Eminentissimi & Reverendissimi D. Cardinalis Tamburini Ponentis Sanctæ memoriæ, rescribendum censuit. Si festum simplex perpetuo impediatur ob occurentiam duplicis primæ classis, non esse ad aliam diem transferendum juxta Rubricas; S. R. C. *die* 18. *Julii* 1750. *in uno Ord. Minor. S. Francisci*. Vide *num.* 1216.

1253 Regulares degentes in civitate tenentur ad Officium Dedicationis Cathedralis sub ritu 2. classis, extra civitatem & per totam diœcesim non tenentur, neque ad recitationem Officii in die festo; S.R.C. *die* 29. *Jan.* 1752. *in uno Ordinis Carmelitorum Discalceatorum Provinciæ Poloniæ*. Officium Dedicationis Cathedralis fit a Regularibus, & Monialibus in civitate sub ritu duplici secundæ classis sine octave, & similiter a sæcularibus in diœcesi; Vide *num. seq.* 418 & alios ibi notatos.

1254 Cum in omnibus diœcesibus Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Lithuaniæ, Officio Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis assignata sit dies Dominica in perpetuum, & in eadem Dominica recitetur quotannis, utrum aliquando apud Regulares occurrente in illa Dominica alio festo altioris ritus, vel dignitatis, debeat prædictum Officium Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis apud Regulares transferri in aliam diem non impeditam: etiam ultra duas septimanas, an omitti juxta Decretum Sacræ Rituum Congregationis emanatum anno 1683. 10. Martii? Et insuper utrum cedere debeat prædictum Officium Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis Officio solemniori alicujus Religionis occurrenti eadem die Dominica sub eodem ritu? Ad primam ejusdem dubii partem, responsum fuit, transferendum esse ad primam diem non impeditam; ad secundam vero servari Rubricam X. Breviarii Romani de Concurrentia Festorum *num.* 2. S. R. C. 29. *Jan.* 1752. *in uno Ordinis Carmelitorum Discalceat. Provinciæ Poloniæ*. Servari Rubricam X. Breviarii:) in qua legitur sub *num.* 6. *Si duo vel plura festa novem lectionum simul eadem die veniant, fiat Officium de majori, idest, de duplici, & semiduplici transferantur. At si omnia fuerint duplicia, vel omnia semiduplicia, fiat de digniori, sive solemniori, & quæ minoris solemnitatis sunt, transferantur; Rubr. Brev. cit.* Inter festa autem æqualis solemnitatis qualis ordo præcise entea datur; Vide *num.* 521. Decretum vero in præsenti lege signatum sub *num.* 354. ut omittatur Officium Dedicationis, non est considerandum circa Officia de præcepto recitanda; inter quæ hoc festum considerari debet, ut in *num.* 1277. sed de illis dumtaxat gratiose concessis; Vide *num.* 988. 1237. & 1256.

1255 Dum fit expositio Sanctissimi Sacramenti ratione solemnitatis ad Populum in Dominicis privilegiatis, vel aliis festis, in altari majori, ubi est expositum publice Sacramentum, si celebretur Missa dici, celebrari debet cum paramentis festo, seu officio convenientibus, scilicet non est adhibendus color albus, uti competens solemnitati rationis expositionis, sed etiam violaceus; S.R.C. *die* 29. *Januar.* 1752. *in uno Ordinis Discalceat. Carmelitorum Provinciæ Poloniæ*. Ubi est expositum publice Sacramentum, si celebretur:) propter necessitatem intellige, ait enim Cæremoniale: *Non incongruum, sed maxime decens esset, ut in altari, ubi Sanctissimum Sacramentum situm est, Missæ non celebrarentur, quod antiquitus observatum fuisse videmus; Cærem. Episc. lib.* 1. *cap.* 12. *num.* 9. Vide *num.* 640. 1136. & 1240. Missæ vero solemnis quando rite celebrari possit, Vide *num.* 480. & 1025.

1256 Cum in provincia Polona, & Lithuana ob occursum in perpetuum cum festo S. Stanislai Episcopi & Martyris Patroni principalis ex die 8. Maji Officium Apparitionis S. Michaelis Archangeli translatum in diem decimam Maji tamquam propriam recitaretur, quæritur, utrum nunc cum Sacra Rituum Congregatio officio S. Antonini de præcepto semiduplici eamdem diem decimam Maji assignaverit pro universali Ecclesia, debeat cedere officium Apparitionis S. Michaelis Archangeli ad uniformitatem Officio S. Antonini? Et responsum fuit: Officium jam translatum Apparitionis S. Michaelis Archangeli ob occursum festi S. Stanislai Episcopi Martyris, quod in Polonia sub ritu duplici primæ classis celebratur, & perpetuo assignatum diei 10. Maji, non erit ulterius amovendum propter Officium S. Antonini Episcopi eo die in Ecclesia universali celebrandum, sed firmo remanente Officio Apparitionis, illud S. Antonini transferatur in primam diem non impeditam; S.R.C. 29. *Januar.* 1752. *in uno Ordinis Carmelitarum Discalceat. Provinciæ Poloniæ*. Non erit ulterius amovendum:) assignatio enim non est translatio, sed propria sedes Festi illius regulariter reputatur; & ideo decretum hoc est generale; Vide *num.* 878. 892.

Utrum occurrente aliquando festo altioris ritus in Dominica secunda post Pascha, in qua ex indulto Sacræ Rituum Congregationis recitatur in Polonia Officium affixum huic Dominicæ Sanctissimi Sepulchri, debeat ne prædictum Officium Sanctissimi Sepulchri transferri in aliam diem non impeditam, an omitti juxta Decretum anno 1683. 20. Martii emanatum? Responsum fuit: Officium Sanctissimi Sepulchri, si occurrerit festum altioris ritus, non erit ad aliam Dominicam transferendum, sed prorsus omittendum; S. R. C. 29. *Januar.* 1752. *in uno Ordinis Carmelitarum Discalceat. Provinciæ Poloniæ*. Sed prorsus omittendum:) quia ex Indulto, non ex præcepto recitatur, juxta decretum 20. Martii 1683. hic enuntiatum, quod extat sub *num.* 554. Vide *num.* 988. 1237. & 1252. 1257

Etsi cum maxima solemnitate, & concursu populi, 1258
cantetur ab immemorabili tempore in Adventu Domini singulis diebus Missa votiva Beatæ Mariæ Virginis, quæ vocatur *Rorate*, instituta etiam a Concilio Provinciali, ut est in Regno Poloniæ, a Paulo V. Papa approbato, non est tamen recensenda inter Missas votivas pro re gravi, vel pro publica caussa, sed haberi dumtaxat poterit, ut mera populi devotio; S.R.C. 29. *Jan.* 1752. *in uno Ordinis Carmelit. Discalceat. Provinciæ Poloniæ*. Singulis diebus,) exceptis solemnioribus festivitatibus. Novem dies vero ante Nativitatem Domini sunt privilegiati, ubi adest consuetudo & concursus, in quibus quotidie, etiam diebus solemnibus, unicam Missam cantare votivam cum Gloria & Credo non negatur; Vide *num.* 347. & 1188.

Utrum ex præscripto Fundatorum, & institutione eo- 1259
rumdem possit dici Missa de Assumptione, Purificatione, Conceptione Beatæ Mariæ Virginis in sabbatis, vel aliis feriis per annum non impeditis festo duplici? Responsum fuit: Non sunt violandæ rubricæ imperitorum laicorum causa, & ideo petentibus Missam votivam de Assumptione &c. fiet satis celebrando unam ex Missis votivis Beatæ Mariæ Virginis juxta temporis occurrentiam; S. R. C. 29. *Jan.* 1772. *in uno Ordinis Carmelitorum Discalceat. Provinciæ Poloniæ*. Fiet satis. sed contra Rubricas forte non agitur, si votiva Missa recitetur de Septem doloribus Beatæ Mariæ Virginis, ut eruitur ex Missali Romano de eodem festo in mense Martio. Infra octavam vero alicujus festivitatis, licet non fiat Officium de S. Maria, erit congruenter ejus votiva de octava sine Gloria & Credo; Vide *num.* 1282.

Cum in Regno Poloniæ ab immemorabili consuetudi- 1260
ne recitetur 28. Septembris Officium S. Wenceslai Mart. recitetur 5. Martii, sub ritu duplici minori & sub eodem similiter ritu duplici minori Officium Translationis ejusdem S. Wenceslai Mart. utrum licite tolerari possit, ut festum principale, & ejus translatio sub eodem ritu celebretur, sicut in magno Ducatu Lithuaniæ Officium S. Adalberti, & ejus translatio, & an debeat cessari e recitatione officii translationis S. Wenceslai Martyris sub ritu duplici in Regno Poloniæ, sicut & in Lithuania e recitatione officii translationis S. Adalberti? Responsum fuit: Servetur solitum; S. R. C. 29. *Jan.* 1752. *in uno Ordinis Carmelitarum Discalceat. Provinciæ Poloniæ*.

In iis Ecclesiis Regularium, in quibus non est consue- 1261
tudo canendi quotidie Missam currentis officii, utrum in Missa solemni, quæ sola canitur pro re gravi, vel ob occur-

cursum festi solemnis, de quo eodem die officium nequit fieri; non cantata Missa officii diei, nempe de Dominica privilegiata, feria majori, vel festo aliquo, debeat addi Collecta illius diei officii correntis? Responsum fuit: In Missis votivis solemnibus, quæ pro re gravi, vel ob occursum festi solemnis in aliam diem sunt transferendæ, etsi unica tantum cantatur missa, unica oratio dicenda est; S.R.C. 29. *Jan. 1752. in una Ordinis Carmelitarum Discalceat. Provinciæ Poloniæ*. Unica oratio dicenda est,) cum Evangelio in fine Missæ S. Joannis, cum Præfatione propria, si habeat Missa, vel de communi: Vide *num.* 347. 835. & 850.

1262 Utrum Sacerdos sæcularis, vel regularis habens officium duplex, & quid si duplex primæ, vel secundæ classis, celebrans in aliena Ecclesia ex devotione, ubi celebratur festum solemne, debeat ne celebrare Missam se conformando illi Ecclesiæ, ubi celebrat, etiam quoad solemnitatem, & colorem paramentorum? Utrum etiam Sacerdos sæcularis, vel regularis habens officium duplex, & quid si duplex primæ, vel secundæ classis, celebrans in aliena Ecclesia ex obligatione in sepultura solemni alicujus cadaveris, vel exequiis solemnibus debeat se conformare illi Ecclesiæ celebrando missam de Requiem? Responsum fuit, Serventur Decreta alias edita in una Tertii Ordinis S. Francisci die undecima Junii 1701. Et Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares, conformare se debeant ritui Ecclesiæ, in qua celebrant; S.R.C. 29. *Jan. 1752. in una Ordinis Carmelitarum Discalceat. Provinciæ Poloniæ*. Pro adimplenda rite & absolute mente hujus decreti, Vide ea, quæ diximus in adnotatione ad *num.* 752.

1263 Missæ privatæ de Requiem, etiam corpore præsente, & insepulto, dici non possunt diebus, quibus fit de officio duplici etiam minori, vel aliis a rubrica exceptis, & quæcumque consuetudo in contrarium abusus esse declaratur; Missa tamen unica solemnis insepulto corpore celebrari poterit etiam in Dominicis, & festis diebus, non tamen solemnioribus primæ classis. S.R.C. *Jan. 1752. in una Ordinis Carmelitarum Discalc. Provinciæ Poloniæ*. Vel aliis a rubrica exceptis:) ut sunt feriæ majores, & Dominicæ omnes, in quibus prohibetur fieri de festo duplici, ut in Breviario. Solemnioribus primæ classis) festivis, & celebribus intra quas feriæ secundæ, & tertiæ Paschatis, & Pentecostes non numerantur; Vide *num. seqq.* 75. & 1101.

1264 Utrum in majori hebdomada, excepto triduo ante Pascha, & biduo post, & infra octavam Paschæ, & Pentecostes, ac etiam in festis duplicibus primæ classis, non tamen celebribus, possit cantari Missa unica solemnis de Requiem in sepultura cadaveris? Responsum fuit, Affirmative. S. R. C. 29. *Jan. 1752. in una Ordinis Carmelitarum Discalceat. Provinciæ Poloniæ*. Excepto triduo ante Pascha, biduo post.) Vide tamen *num. ant.* & alios ibi notatos, & præcipue 1101.

1265 In die obitus, vel depositionis alicujus defuncti sacerdotis dici poterit vel missa prima, quæ est pro Episcopis assignata, ut in Commemoratione omnium fidelium defunctorum, vel ea, quæ est secundo loco posita, quæ est in die obitus, seu dispositionis, dummodo oratio pro eo designata: *Deus qui inter Apostolicos Sacerdotes &c.* omnino adhibeatur. Similiter agendum erit in anniversario pro Sacerdote defuncto. S.R.C. 29. *Jan. 1752. in una Carmelitarum Discalceat. Provinciæ Poloniæ*. Oratio *Deus, qui inter Apostolicos*,) vel alia *Præsta quæsumus*, ut in Rubrica Missalis *de Missis Defunctorum*. Vide *n.* 19.

1266 Dignitates, & Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Urbinatensis possunt uti annulo cum unica gemma, cruce pectorali sine gemmis, caligis, Sandalis, & chirothecis sine auri ornatu in missis solemniter decantandis; & quoad solum celebrantem, qui sedere debet in scamno cooperto tapete, vel panno currentis coloris, non vero in faldistorio. S.R.C. 29. *Januar. 1752. in eadem Urbinaten. Benedicto XIV. confirmante die 28. Febr. ejusdem anni in Const. quæ incipit*; In Throno Justitiæ *ad primum, & secundum dubium*.

1267 Supradictæ Dignitates & Canonici, an Palmatoria seu Bugia in Pontificalibus, & in Missis lectis, seu privatis, uti valeant? Responsum fuit, negative, & amplius S.R.C. 29. *Jan. 1752. in eadem Urbinaten. ut supra num. ant.*

An liceat eisdem in Missa Pontificali populum salutare 1268
dicendo *Pax vobis*, loco dicendi: *Dominus vobiscum*; Et an post Missas, Vesperas, aut Matutinum in Pontificalibus celebratum, possint ipsi solemnem dare benedictionem, dicendo: *Sit nomen Domini Benedictum*, seu potius simplicem benedictionem tantum post Missam dicendo: *Benedicat nos omnipotens Deus*, cum unico, seu cum trino signo Crucis? Et an benedicendo populum cum Sanctissimo Sacramento, dare possint trinam benedictionem, vel unicam; nec non, an induti mitra, aliisque paramentis ad instar Abbatum, etiamsi missas, aut vesperas in Pontificalibus non celebraverint, dare possint trinam benedictionem; Et responsum fuit ad primum Negative & amplius. Ad secundum, Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, cum unico signo, & amplius. Ad tertium ad primam partem affirmative; ad secundam, cum unica tantum, & amplius. Ad quartum negative, & amplius. S.R.C. 29. *Jan. 1752. in supradicta Urbinaten. ad quintum, sextum, septimum, & octavum dubium, Benedicto XIV. annuente*. Vide *n.* 190.

An possint supradicti pontificaliter celebrare missas in 1269
Ecclesiis Monialium absque consensu Archiepiscopi; Et an in vestitionibus, & velationibus Monialium, factis de commissione Archiepiscopi, uti possint Mitra; Et responsum fuit negative in omnibus. S.R.C. 29. *Januar. 1752. in dicta Urbinaten. ad nonum & decimum dubium ut supra*.

An in Metropolitana Ecclesia supralaudatæ Dignitates 1270
& Canonici uti possint mitra, & Pontificaliter celebrare in Missis defunctorum; Et responsum fuit, negative. S.R.C. 29. *Jan. 1752. in Urbinaten. ad undecimum dubium, ut supra*. Hoc decretum est generale, Prælatos omnes Episcopis inferiores respiciens. Vide *num.* 359.

An in insignibus, & armis suæ familiæ appositis, vel 1271
apponendis in paramentis sacris, aliisque rebus Ecclesiam concernentibus, loco mitræ, vel una cum ipsa, pileum apponere valeant Dignitates, & Canonici supradictæ Metropolitanæ; Et responsum fuit, Affirmative quoad mitram tantum, & amplius. S.R.C. 29. *Januar. 1752. in Urbinaten. ad duodecimum dubium ut supra*.

An pluries supralaudatæ Dignitates, & Canonici in 1272
Processionibus Sanctissimi Corporis Christi incedere possint capite mitra cooperto; Responsum fuit Negative, & amplius. S.R.C. 29. *Januar 1752. in Urbinaten. ad trigesimum, & ultimum dubium, Benedicto XIV. ad servandum mandante die 29. Januar. ejusdem anni in Constit. quæ incipit*. In Throno justitiæ.

Missæ, quæ cohærenter ad officia semel in mense vel 1273
hebdomada recitari concessa celebrantur, puta de Ss. Sacramento feria quinta, de Ss. Nomine B. M. V. in Sabbato, de Patrono principali in alia feria, cum *Gloria in Excelsis* tantum, & sine *Credo* celebrari debent; S.R.C. 26. *Aug. 1752. in una Gaditensi*. Officia semel in mense, vel hebdomada) quando, & cur licite recitanda, Vide *num.* 536. & alios ibi notatos.

Cum ex fundatorum voluntate opus sit quotannis ultra 1274
officium diei plura anniversaria adimplere, & de pluribus festivitatibus Sanctorum officium cum Vesperis. & Missa celebrare, quæritur num Vesperæ dictarum Festivitatum Sanctorum Pontificum v. g. seu Virginum tempore Paschali, si celebrentur, Antiphonæ Psalmorum, & reliqua dici debeant cum *Alleluja* ob citati temporis paschalis occurrentiam; Et similiter in iisdem Vesperis (utpote extra diem proprium earum Festivitatum) ultimus psalmus esse debeat de sanctis Pontificibus v. g *Memento Domine David*, & in sanctis Martyribus psalmus *Credidi*, num vero psalmus *Laudate Dominum omnes gentes*? Responsum fuit: Quando ultra Officium diei recitatur aliud de aliquo Sancto ex fundatorum voluntate, si tempus currerit paschale, ritum pro tempore convenit imitari, addendo Antiphonis, Versiculis, & singulis responsoriis *Alleluja*, una excepto beatæ Mariæ Virginis Officio parvo, in quo dum feriali conjungitur officio diei, nullum additur *Alleluja* secundum peculiarem illius rubricam juxta alias resoluta: Psalmi quoque Vesperarum erunt, ut jam alias designati in Festo scilicet ut in primis, si primæ decantantur Vesperæ, ut in secundis, si secun-

dæ. S.R.C. 26. *Aug.* 1752. *in una Gadicensi*. Secundum peculiarem illius Rubricam,) scilicet: Tempore Paschali in Officio parvo Beatæ Mariæ, quod dicitur in choro, non additur *Alleluja* antiphonis, neque versibus, neque responsoriis. *Rub. Brev. Tit. XXXVII. de Officio parvo Beatæ Mariæ num.* 2. *juxta Decr.* S.R.C. 28. *Mart.* 1626.

1275 Cum ex fundatorum voluntate Missæ solemnes ultra illam diei celebrentur, quæritur, num propositæ Missæ solemnes celebrari possint occurrente Festo duplici, & maxime quia tunc casus, si celebretur, datur, quod de eadem Festivitate in eodem die duæ Missæ solemnes in eodem principali altari dicantur, ex. gr. una solemnis post Primam, & altera eadem post Tertiam; Responsum fuit: In casu, de quo agitur, duplex de eadem occurrenti solemni Festo cantabitur Missa; una videlicet pro fundatione post Primam, altera Conventualis post Tertiam. S.R.C. 26. *Aug.* 1752. *in una Gadicensi*. Una pro fundatione post Primam.) Non ritu votiva in hac accidentali occurrentia, sed de Festo, ut Conventualis post Tertiam. Non interposita vero Horæ Canonica, scilicet una Missa post aliam immediate, an possit cantari, Vide *num.* 316.

1276 Quæritur, num in Officio eidem Cathedrali Gadicensi, & Clericis ejus choro tantum adscitis concesso, nomine & privilegio dictorum Clericorum Cathedralis gaudere possint Clerici Curati, in eadem Ecclesia curam animarum exercentes, qui quidem eidem choro de rigore non sunt adscripti? Responsum fuit: Servetur decretum Sacræ Rituum Congregationis 30. Aug. 1602. nempe: Clerici licet adscripti alicui Ecclesiæ, non tamen obligati choro, non tenentur recitare officia, quæ in choro propria dicuntur S.R.C. 26. *Aug.* 1752. *in eadem Gadicensi*. Vide *num.* 11. 1273. *&* 1207. *seqq.*

1277 Lignum Sa. Crucis, & Spinæ Coronæ Domini Nostri Jesu Christi, ubi adest immemorabilis consuetudo, licitum est capite aperto sub baldacchino processionaliter deferre, easdem reliquias incensantibus duobus thuriferariis: S. R. C. 26. *August.* 1752. *in Gadicensi*. Lignum Sa. Crucis, & Spinæ,) cum velo a spatulis pendente, manibusque cum eo operta deferendæ sunt in processionibus. Et Episcopus ea deferens incedere potest cum mitra; Clerus vero & populus ut detecto capite procedat statuitur. Vide *num.* 624. 636. 803. *&* 1120.

1278 An onus celebrandi Missam unam omnibus diebus festivis Deiparæ Virginis, intelligendum sit pro diebus festivis tantum de præcepto; an etiam pro aliis simplicibus, in quibus commemoratio in honorem Deiparæ Virginis intra annum fieri consuevit; Quo relato per Eminentissimum Cardinalem Cavalchinum Ponentem, Sacra eadem Congregatio respondit: Missas esse celebrandas omnibus diebus, in quibus fit Officium beatissimæ Virginis sub ritu duplicis majoris,) & altioris ritus tam in Ecclesia universali, quam in diœcesi. *Die 9. Decembris* 1752. *in Bracharensi*. * Renovatio SS. Sacramenti debet fieri qualibet Dominica non autem differri ad quindecim dies S.R.C. 5. *Apr.* 1753.

1279 Anniversaria, quæ ex diversorum Testatorum voluntate sunt a Capitulo præsertim circa singula quatuor anni tempora in cantu celebranda, absolvi possunt in Festo duplici majori per annum, non tamen de præcepto, etiamsi dies ille non sit vero dies anniversarius defuncti. S.R.C. 22. *Decemb.* 1753. *in una Vilnen. in Lithuania.* Non tamen de præcepto) audiendi Missam, & abstinendi ab operibus servilibus, juxta mentem Sac. Congregationis sub num. 1299. Vide etiam *num. seq. &* 19.

1280 Translato Anniversario a proprio die obitus Testatoris ob occurrens impedimentum in alium diem non impeditum, de Requiem cantanda est missa sive ut in anniversario, sive ut in quotidianis, verba tamen in oratione: *Cujus anniversarium depositionis diem commemoramus &c.* non sunt varianda S.R.C. 22. *Decemb* 1753. *in una Vilnen. in Lithuania*. Vide *num. ant. & seqq. nec non* 19.

1281 Obitus die impedito, non potest pro defunctorum anniversario cantari Missa de occurrenti Festo, vel Feria privilegiata per applicationem. S.R.C. 22. *Decemb.* 1753. *in una Vilnen. in Lithuania*. Non potest,) sed transferri in aliam diem, prout transtulit S.R.C. Vide *num. ant. &* 19. An aliæ fundationes licite absolvi possint, consule *num.* 1106.

Anniversaria, quæ occurrunt absolvenda circa quatuor 1282
tempora Paschalia, & infra octavam Pentecostes, & non possunt omnia absolvi, aut finiri ante octavam Sanctissimi Corporis Christi, quomodo, & qualiter absolvenda? Responsum fuit: Servetur Decretum datum die 4. Maii 1686. in una Canonicorum Regularium Lateranensium. S.R.C. 22. *Decemb.* 1753. *in una Vilnen. in Lithuania.* Decretum enuntiatum signetur sub *num.* 599. Quomodo, & qualiter absolvenda.) Vide *num. citat. ant. & præcipue* 19.

Pro missis ex fundatione, aut ex alia quacumque causa 1283
in cantu celebrandis, sive de Assumptione, sive de Conceptione beatæ Mariæ Virginis, extra ejus Festos dies, vel octavas earumdem solemnitatum, assumi nequit propria Festivitatis, sed substituenda est ei una ex quinque votivis Missis beatæ Mariæ Virginis, quæ habentur in Missali Romano juxta congruentiam temporis. S.R.C. 22. *Decemb.* 1753. *in una Vilnen. in Lithuania.* Assumi nequit propria Festivitatis: Dubitatur de Missa votiva Septem dolorum Beatæ Mariæ in Missali Romano de Festivo assignata. Vide *num.* 1258.

Pro Missa votiva alicujus Sancti, si habeat propriam, 1284
mutanda sunt verba: *Natalitia*, vel *Festivitas* in aliis congruentibus votivis, scilicet *Commemoratio*, aut *memoria*. S.R.C. 22. *Decemb.* 1753. *In una Vilnen. in Lithuania pro Missa S. Casimiri*.

Quando per rubricas Missalis, ac per decreta Sacræ 1285
Congregationis videlicet per octavas Nativitatis, Epiphaniæ, per Feriam IV. Cinerum, a Dominica Palmarum usque post Octavam Paschæ, per octavas Pentecostes, & Sanctissimi Corporis Christi; prohibentur Missæ votivæ privatæ, prohibentur etiam votivæ in cantu fundatæ, Sac. Rit. Cong. 22. *Decemb.* 1753. *in una Vilnen. in Lithuania*. Per octavas,) nempe per omnes dies di.. rum octavarum. Vide *num.* 1286. Votivæ in cantu fundatæ: (illæ vero pro re gravi, vel de Titulari, seu Patrono Ecclesiæ non prohibentur, nisi diebus exceptis a Rubrica Missalis tit. VI. de Translatione, de quibus consule *num.* 804. Vide *num. seqq.*

Substitui debent Missæ de festo pro votivis in cantu 1286
fundatis diebus impeditis; & ex rationabili causa ab Ordinario dignoscenda, & approbanda satisfieri posse lectis, loco cantatarum, statuit S.R.C. 22. *Decem.* 1753. *in una Vilnen. in Lithuania*. Vide *num.* 1.5. *&* 563.

Num saltem in primis diebus solemnibus possint substi- 1287
tui loco votivarum Missæ cantatæ de festo; reliquis vero diebus infra octavas prædictas, & aliis diebus supra enunciatis cantari votivæ; Responsum fuit, negative. S.R.C. 22. *Decemb.* 1753. *in una Vilnen. in Lithuania*. Vide *num.* 1284.

Quando juxta Rubricas Missalis in Feria Quadragesi- 1288
mæ, quatuor Temporum, Rogationum, ac Vigiliarum præscribuntur duæ Missæ cantatæ in Cathedralibus, & Collegiatis, una de festo post Tertiam, altera de feria post Nonam: An propter insufficentiam temporis ratione multarum votivarum cantandarum ex fundatione (ut est in Cathedrali Vilnensi) possit una ex his duabus substitui lecta pro cantata; & quæ potius, an de festo post Tertiam, an post Nonam de Feria; Responsum fuit: Non posse omitti alteram ex his duabus Missis cantandis. Rursus, an securius una ex dictis votivis legi possit, ut ambæ Conventuales de Sancto, & de Feria per rubricas præscriptæ decantentur; Et responsum fuit: Quoad Missam votivam lectam cantatæ substituendam, jam provisum sub num. octavo (de quo vide num. 1285.) S.R.C. 22. *Decemb.* 1753. *in una Vilnen. in Lithuania*.

An in Dominicis infra octavam, sive privilegiatam, 1289
sive non, præter Missam Conventualem, quæ cantatur de Dominica, debeat etiam alia Missa cantari de die infra octavam; Item in Dominicis per annum, in quibus fit de aliquo Festo cum commemoratione Dominicæ, an item præter Missam Conventualem de Festo celebrandam per Hebdomadarium, debeat etiam alia Missa cantari de Dominica per Vicarios, ut agitur in Cathedrali Vilnensi; Et responsum fuit, Negative: scilicet in Dominicis infra octavas, vel aliis a Festo duplici impeditis, unicam tantummodo cantandam esse missam; In Dominicis quidem infra octavas de Dominica, cum commemoratione octa-

octavæ, In aliis vero Dominicis non privilegiatis, & in quibus fit de occurrenti Festo duplici, Missa de Festo cum commemoratione Dominicæ, ejusque Evangelio in fine. S. R. C. 22. *Decemb. 1753. in una Vilnen. in Lithuania*.

1290 Quando absolvitur Missa lecta coram Sanctissimo Sacramento in monstrantia exposito, attamen velato; item coram Sanctissimo Sacramento in pyxide exposito, debent omnes genuflexiones observari in tali Missa, quæ alias observantur coram Sanctissimo Sacramento publice exposito, & non velato, conformiter ad rubricam Missalis Feriæ quintæ in Cœna Domini. S.R.C. 22. *Decemb. in una Vilnen. in Lithuania*. Absolvitur Missa lecta,) quæ regulariter dicitur pro expositione, vel expositione; privatæ enim Missæ non sunt celebrandæ, nisi ex necessitate. Vide *num.* 480.

1291 Quando Episcopus pro publicis supplicationibus injungit in Diœcesi recitari publice in templis litanias de Sanctissimo Nomine Jesu, utrum Parochi scientes easdem litanias esse prohibitas debeant satisfacere huic edicto? Responsum fuit: Dilata, & exhibeantur Litaniæ. S.R.C. 22. *Decemb. 1753. in una Vilnen. in Lithuania*. Exhibeantur Litaniæ.) Præter Litanias, quæ in Breviariis, Missalibus, Pontificalibus, ac Ritualibus continentur, nec non de Beata Virgine, quæ in æde Lauretana decantari solent, inconsulta Sacra rituum Congregatione, non posse in publicum edi, aut recitari in Ecclesiis, & Oratoriis, & Processionibus, sub pœnis (ultra peccatum) arbitrio Ordinarii, & Inquisitoris severe infligendis, præcepit, & mandat Clemens VIII. die 6. Septemb. 1601. Constit. quæ incipit *Sanctissimus*.

1292 Et consuetudo in plurimis Poloniæ, & Lithuaniæ Ecclesiis decantandi Officium parvum de Immaculata Conceptione Beatæ Mariæ Virginis; sunt insuper in aliquibus Ecclesiis relicta pia legata ad hunc effectum, ut idem Officium parvum de Immaculata Conceptione Beatæ Mariæ Virginis certis diebus publice decantetur? In tali casu Rectores Ecclesiarum quid facere debeant, cum idem officium sit prohibitum; Responsum fuit: Dilata, & exhibeatur Officium. S.R.C. 22. *Decemb. 1753. in una Vilnen. in Lituania*.

1293 Cum Archiepiscopus Civitatis Bahiæ, alias S. Salvatoris nuncupatæ, occasione controversiæ in sua civitate exortæ circa commemorationem faciendam inter Communia suffragia de Sanctissimo Salvatore Titulari civitatis prædictæ, ejusque Cathedralis, ac de S. Francisco Xaverio Patrono principali rite electo, & confirmato ejusdem civitatis, per supplicem libellum humillime supplicaverit Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papæ XIV. pro solutione sequentium duorum dubiorum, ac Sanctitas sua preces Oratoris Sacræ Rituum Congregationi remiserit: prædicta dubia ab Eminentissimo Cardinali Tamburino ejusdem Sacræ Congregationis Præfecto, ac Ponente in ea proposita fuerunt, nempe: An Archiepiscopo prædicto liceat declarare per litteras Pastorales, Sanctissimum Salvatorem non esse patronum, sed semper fuisse & esse titularem civitatis Bahiensis, ejusque Cathedralis; adeoque in posterum pro titulari habendum, & colendum sub eodem ritu, quem nunc habet, & semper habuit quamdiu Patronus existimabatur? Responsum fuit, audito prius voto ab Apostolicarum Cæremoniarum collegio scriptis enarrato, typisque vulgato: Licere prout in dubio. S.R.C. 16. *Febr. 1754. in eadem Bahien. ad primum dubium*.

1294 An eidem supradicto Archiepiscopo liceat declarare per litteras Pastorales, S. Franciscum Xaverium esse patronum principalem civitatis Bahiensis rite constitutum; adeoque imposterum pro Patrono principali habendum, & colendum sub eo ritu, qui Patronis principalibus civitatum conceditur, ita ut infra annum in Officio divino, quando dicuntur Suffragia Sanctorum, de eo, ut Patrono principali, fieri debeat commemoratio loco competenti: & propterea in Missa, quando dicitur oratio *A cunctis* sub littera N. ejus nomen exprimi debeat? Responsum fuit: Licere prout in dubio, dummodo non omittatur in Metropolitana commemoratio Sanctissimi Salvatoris tamquam Titularis ejusdem; S. R. C. 16. 1754. *in eadem Bahien. ad secundum dubium*. Hoc decretum est municipale, Vide *num.* 560. Loco competenti,) videlicet, ut in casu, post Commemorationes vel Suffragia de Mysteriis Domini Nostri Jesu Christi, de S. Maria, & Angelis, de S. Michaele, S. Joanne Baptista, S. Joseph, Ss. Apostolis, & de cæteris aliis, ultimo loco de Pace; *Rub. Brev. XI. num. 2. & XXXV. num. 1.* Vide *num.* 1252.

Festum duplex secundæ classis, habens octavam, cadit 1295 in Dominica impedita officio altioris ritus, sed sine octava, quæritur utrum officium prædicti festi, possit reponi in subsequenti Dominica, cum alias sit octava ejusdem festi, & tota hebdomada sit impedita, vel potius debeat fieri de Dominica, & dictum officium reponi prima die non impedita post dictam Dominicam? Responsum fuit: Negative quoad primam partem, Affirmative quoad secundam; S.R.C. 16. *Febr. 1754. in una Ordinis Carmelit. Discalceat. Urbis*.

Ubi erectæ sunt Confraternitates S. Annæ, S. Francisci, 1296 S. Antonii, & aliorum Sanctorum, non possunt cantari votivæ simplices de hujusmodi Sanctis in festo duplici minori & majori, etiamsi non sint de præcepto seu festivo, licet antiqua consuetudo vigeat, & populus concurrat, libenterque eas audiat, & cantari procuret; S.R.C. 11. *Maii 1754. in una Ordinis Minor. de Observ. S. Franc. Provinciæ majoris Poloniæ*. Non possunt cantari votivæ de Sanctis.) De Beata Virgine Maria an tali rigore sit procedendum, Vide *num.* 9. & alios.

Missa de Requiem pro Parentibus Fratrum, quavis fe- 1297 ria secunda in quolibet Conventu non potest cantari exposito Castro doloris, occurrente festo duplici minori & majori, etiamsi non sit de præcepto, seu festivo; S.R.C. *Maii 1754. in Ordinis Min. de Observ. S. Franc. Provinciæ Majoris Poloniæ*. Vide *num.* 75.

Missæ de Requiem possunt cantari in iis Ecclesiis pro 1298 benefactoribus defunctis (qui apud illos non sepeliuntur) in die obitus illorum, occurrente festo duplici minori & majori, sed non de præcepto, seu festivo; S. R. C. 11. *Maii 1754. in una Ord. Min. de Observ. S. Franc. Provinciæ Majoris Poloniæ*.

An Missæ de Requiem (ut populus semper prætendit, 1299 & non per applicationem Sacrificii) possit cantari pro Benefactoribus defunctis ad petitionem hæredum quavis die, etiamsi non sit dies obitus, vel anniversarii, occurrente festo duplici minori & majori, sed non de præcepto, seu festivo? In omnibus supradictis quæsitis exclusa volumus festa primæ & secundæ classis, Dominicas, ac octavas privilegiatas. Responsum fuit: *Negative*; S.R.C. 11. *Maii 1754. in una Ord. Min. de Observ. S. Francisci Provinciæ Majoris Poloniæ*. Ad petitionem hæredum;) secus autem pro adimplenda mente testatoris. Vide *num.* 19. In ruralibus vero Ecclesiis cum agatur de die vera anniversaria, tantum indulgetur in officio duplici minori pia consanguineorum vota persolvere, Vide *num.* 736.

Cum Sacra Rituum Congregatio decreverit, In festo 1300 duplici minori & majori, sed non de præcepto, posse cantari Missam de Requiem, cum accipitur nuntius de obitu alicujus in loco dissito, sub die 4. Maii 1686. & Anniversaria, quæ ex dispositione Testatorum cum cantu quotannis sunt celebranda, possint cantari etiamsi eorum dies incidarit in festum duplex majus, non tamen de præcepto, sub die 20. Julii 1669. annuente Sanctissimo Clemente IX. quæritur intelligendum duplex majus de præcepto, an quod sit celebre ad populum, seu festivum, vel alio modo &c. Et Sacra Congregatio, audito prius voto unius ex Cæremoniarum Apostolicarum Magistris, ad relationem Eminentissimi Cardinalis Tamburini ejusdem Congregationis Præfecti, rescribendum censuit: Festum duplex majus de præcepto est illud, in quo occurrit Officium recitandum sub ritu duplici majori, cuique a legitimo superiore adnexum est præceptum audiendi sacrum, & abstinendi ab operibus servilibus; S. R.C. 11. *Maii 1754. in una Ord. Min. de Observ. S. Franc. Provinciæ Majoris Poloniæ*. Vide *num.* 600.

Quando adest onus celebrandi, v. g. duas Missas sin- 1301 gulis diebus festivis duodecim Apostolorum, & pariter alias duas in festis Evangelistarum; non tenetur pro adimplendo testamento in festis Ss. Joannis, & Matthæi ultra duas Missas, alias duas similiter celebrare ex eo

quia

quia prædicti Sancti non solum Apostoli, sed etiam sunt Evangelistæ; S.R.C. 7. *Sept.* 1754. *in una Liban.*

1302 Onus celebrandi, v. g. duas Missas in festis Doctorum Sanctæ Matris Ecclesiæ, rite adimpletur, quando in officio Ecclesia utitur Antiphona: *O Doctor. optime*; S.R.C. 7. *Sept.* 1754. *in una Lisbon.*

1303 Patriarchas Religionum pro adimplendo onere, puta duarum Missarum in festis eorumdem, non omnes intelligendos esse, de quibus Ecclesia Catholica celebrat Officium, & Missam declarat; S.R.C. 7. *Sept.* 1754. *in una Liban.*

1304 An Fratres Provinciæ S. Mariæ de Arrabida in Regno Portugalliæ infra octavam omnium Sanctorum, Anniversarium a Joanne V. Rege Fidelissimo fel. rec. Cœnobii & Ecclesiæ fundatore institutum pro animabus Regis Petri II. & Reginæ Mariæ parentum suorum; nec non alia tria anniversaria pro omnibus defunctis Religiosis Provinciæ, eorumque parentibus, & Provinciæ Patronis solemniter celebrare possint illis diebus ab officio sub ritu duplici impeditis. Responsum fuit: Anniversarium pro gratia, & in reliquis servetur decretum Alexandri VII. 5. Aug. 1662. S.R.C. 11. *Januar.* 1755. *in una Ordinis Minorum Reformatorum S. Francisci in Provincia S. Mariæ de Arrabida in Regno Portugalliæ.* Anniversarium pro gratia:) non enim pro adimplenda mente testatoris celebratur; sed ad pium institutum, dum adhuc viveret Joannes Rex V. forte fuit ordinatum. Vide *n.* 19. *&* 1278.

1305 An Patres supradictæ Provinciæ debeant, vel possint continuare recitationem officiorum specialium Calendarii Diœcesani, vel ab illa totaliter abstinere? Responsum fuit: Negative ad primam partem; Affirmative ad secundam; & serventur Decreta Sacræ Congregationis, & Constitutiones Ordinis, S. R. C. 11. *Januar.* 1755. *in una Ordinis Minor. Reformatorum S. Francisci in Provincia S. Mariæ de Arrucida in Regno Portugalliæ.* Hoc decretum est generale pro omnibus Regularibus Calendario Religionis utentibus. Vide *num.* 549. *&* 1121.

1306 An ferenda sit immemorabilis, aut antiqua consuetudo Parochorum benedicentium sacrum fontem de mane, aut in Vesperis dierum festorum juxta præscriptum Ritualis Romani, ubi agit de benedictione Fontis Baptismi extra Sabbatum Paschæ & Pentecostes, cum aqua consecrata non habetur? Responsum fuit: Parochos habentes facultatem benedicendi Fontem Baptismalem, Sabbatis diebus Paschatis aut Pentecostes dumtaxat, & non aliis diebus illum de more benedicere debere. Qui vero hanc facultatem non habent; ab ejus benedictione se abstinere tenentur; S. R. C. 12. *Aprilis* 1755. *in Lucana.* Vide *num. seqq. &* 672.

1307 An Parochis, quibus in die Sabbati Sancti imminet onus adeundi Ecclesiam Matricem, aut plebanalem, ut functioni Fontis intersint, aquamque benedictam, atque olea sacra recipiant, possint, aut teneantur idem onus in alium Sacerdotem ab iis deputandum, ac delegandum rejicere, ut qui habent Fontem Baptismalem illum benedicant, & cum quo numero administrorum, aut saltem facere faciant pro commoditate, & devotione suorum Parochianorum? Responsum fuit: Parochis licere alium Sacerdotem delegare, qui benedictioni Fontis Baptismalis in Ecclesia Matrice pro iis assistat; sicuti etiam possunt die Sabbati Sancti alteri Sacerdoti Missæ celebrationem in propria Ecclesia committere. Qui facultatem obtinent fontem benedicendi, quatuor saltem clericos in ministerio habebunt; S.R.C. 12. *April.* 1755. *in Lucana.* Vide *num. ant. & seq.*

1308 An fas sit Parochis uti in collatione Sacramenti Baptismatis aqua in Ecclesia Matrice, aut plebanali benedicta, cui privatim, & separatim, & non in ipso actu benedictionis Baptismalis infusa fuerint olea sacra? Responsum fuit: Parochi ex Matricis fonte aquam cui sacra olea jam fuerint commixta suscipere debent, quam adhibeant in Baptismi collatione. Qui vero ante Fontis benedictionem olea sacra recipere non potuerunt, illa subinde privatim, ac separatim in aquam mittere potuerunt; S.R.C. 12. *April.* 1755. *in Lucana.* In Ecclesia Matrice aut plebanali benedicta: numquam in Ecclesiis non habentibus fontem, licet sacrum oleum non infundatur. Vide *num.* 672.

An Parochi in alienas Ecclesias convenientes possint, attenta consuetudine immemorabili, aut saltem antiqua, sacrum facere in die Sabbati Sancti cum cantu, aut sine cantu in propria Ecclesia, prætermissis benedictionibus Ignis, Cerei, Prophetiis, aliisque ritibus ipsa die præscriptis, aut non obstante eadem consuetudine idem sacrum omittere teneantur, & quatenus Negative quoad secundam partem, sub qua pœna statuenda contra Parochos, aliosque Sacerdotes? Responsum fuit. Congruit, ut Missæ in Sabbato Sancto celebrandæ igni ac cerei benedictiones præcedant, ante quam Missam Prophetiæ omitti non debent, & Archiepiscopus Parochos ad ignis ac cerei benedictionem faciendam aliqua pœna pecuniaria adigere poterit. S. R. C. 12. *April.* 1755. *in Lucana.* Prophetiæ omitti non debent,) Missam enim semper incipiendam esse a Prophetiis, statuit S. R.C. Vide etiam *num.* 671. *seq. & num.* 1164. 1309

An Canonici cogi possint ad recitationem in choro statutis diebus officii Beatæ Mariæ Virginis, & Defunctorum, Psalmorum quoque Pœnitentialium, atque Gradualium juxta Rubricas Breviarii Romani, Constitutiones Synodales, & consuetudinem Firmanæ Diœcesis? & proposito dubio per Eminent. Card. Tamburini Sacræ Rituum Congregationis Præfectum, & hujus instantiæ Ponentem, Eminentissimi Patres Sacræ Rituum Congregationis Præpositi unanimes fuerunt in sensu: Non esse cogendos; & ita S. R. C. decrevit, ac servari mandavit. *Die* 11. *Julii* 1756. *in eadem Firmana.* In choro statutis diebus,) de quibus vide *num.* 196. 112. *&* 1206. 1310

Cum Capitulum & Canonici Ecclesiæ Cathedralis Angelopolitanæ in Indiis Occidentalibus Sacræ Rituum Congregationi humiliter exposuerint, tam in eadem Cathedrali, quam in tota Diœcesi, adamussim observata fuisse Decreta, & signanter illud de anno 1735. præcipiens, quod Officia Sanctorum, quæ in fine anni supererunt, non sint transferenda ad annum sequentem, sed quoties non omni decursu de illis celebrari non valeat, tunc in illo anno diebus eorum propriis consideranda sunt tamquam simplicia, faciendo illorum commemorationem, ut fit in semiduplicibus cum nona lectione composita ex omnibus lectionibus propriis secundi nocturni (si proprias habuerint) ad modum unius. Sed cum quidam Religiosus Matritensis in Calendario typis dato, inter cætera admoverit circa supradictum Decretum, quod principium anni in hoc casu a die illius festi, non vero a mense Januario computandum sit; ideo ad tollendum quodcumque dubium eidem Sacræ Rituum Congregationi enixe supplicarunt, quatenus benigne declarare dignaretur, quod intelligendum sit de anno communi, qui incipit mense Januario, & non aliter. Et Sacra eadem Congregatio ad relationem mei Secretarii, damnata Religiosi Matritensis vana interpretatione, Capitulo & Canonicis præfatæ Ecclesiæ Metropolitanæ respondendum censuit: Decretum diei vigesimæ sextæ Novembris 1735. esse intelligendum de anno vulgari & communi, qui a Calendis incipit Januarii. Et ita declaravit *die* 30. *Augusti* 1755. *in eadem Angelopolitana in Indiis Occidentalibus.* Quia Calendis incipit Januarii:) ita ut neque Officium duplex die 31. Decembris occurrens & perpetuo impeditum transferri fas sit ad annum sequentem. Vide *num.* 1193. Decretum vero 26. Novembris 1735. hic citatum, habes quamplurimis copulatum sub *num.* 961. 1311

Cum adsint Decreta Sacræ Rituum Congregationis aliquoties reperias, quod in Missa de Beatis, idest nondum Canonizatis, *Credo* dici non debeat, dubitatur, an in Festis B. Joannis Cantii, B. Joannis de Dukla, B. Ladislai de Gielniow, & B. Cunegundis Virginis, quorum Officium auctoritate Sedis Apostolicæ tamquam de Patronis Regni principalibus ritu duplici primæ classis in Polonia recitatur, *Credo* in Missa dicendum sit? Et responsum fuit; Affirmative; S.R.C. 19. *Novemb.* 1755. *in Varmiensi.* Auctoritate Sedis Apostolicæ,) sine qua Beatos in patronos eligi non valent; & ubi forte assumptum fuerit, supprimi debet. Vide *num.* 1079. *seq.* 1312

Quamvis juxta rubricam generalem Breviarii, & Missalis Romani in festis ritus duplicis primæ classis nulla die infra octavam fiat commemoratio; tamen hymni ad ho- 1313

horae terminari debent; v. g. *Jesu tibi sit gloria*. Et in Missis Præfatio Beatæ Mariæ Virginis erit dicenda, ut pro festo S. Hyacinthi patroni principalis Poloniæ decrevit S. R. C. 29. *Novemb. 1755. in Varmiens.* Nulla diei infra octavam fiat commemoratio) *exceptis octavis Nativitatis, Epiphaniæ, & Corporis Christi, de quibus fit semper commemoratio, quocumque festo in illis occurrente; Rub. Brev. VII. de Octavis num. 3.* De die vero octava fit commemoratio etiam in festis solemnioribus; *Rub. Brev. IX. de Commem. num. 4. & 10. de Translatione Festorum num. 2.*

1314 Si Officium infra octavam festi S. Joachimi Patris Beatæ Mariæ Virginis in Polonia ex Indulto Sacræ Rituum Congregationis die 29. Januarii 1751. dato ad ritum duplicem primæ classis cum octava elevati, & in Dominicam secundam post octavam festi Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis translati, cum octava festi Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis concurret, ut sæpissime contingit, faciendum est Officium de die infra octavam S. Joachimi, an vero de die infra octavam Nativitatis &c. Ratio dubitandi est, quod etsi festum primæ classis præcedat aliud secundæ classis, attamen octava Beatæ Mariæ Virginis est pro universali Ecclesia, jam autem altera pro Polonia dumtaxat, sitque devotio fidelium ad Deiparam Virginem longe major? Responsum fuit: Recitandum esse Officium de infra octavam S. Joachim; S. R. C. 29. *Novemb. 1755. in Varmiens.* De infra octavam S. Joachim) ratione ritus primæ classis, qui habet præcedentiam a duplici secundæ classis; secus autem in paritate ritus, quia attendenda erit major dignitas; Vide *num.* 1258.

1315 Ecclesia Collegiata Loci Guttanstadt Diœcesis Varmiensis sub titulo Sanctissimi Salvatoris, & omnium Sanctorum dedicata fuit, sed cum potior titulus, nempe Sanctissimi Salvatoris, illius nullam festivitatem haberet, Episcopus ordinavit, ut festum Transfigurationis Domini, quod in Octavario Romano per Bartholomæum Gaventum concinnato a Sacra Rituum Congregatione die 19. Februarii 1622. approbato, & Venetiis Typis Balleonianis anno 1733. impresso *Salvatoris* appellatione venit, dignitatem Tituli Ecclesiæ habeat, & Officium de eadem Transfiguratione Domini ritu duplici primæ classis cum octava deinceps recitetur. Sacra Rituum Congregatio dignabitur declarare, an hæc ordinatio sit observanda: nulla quidem ex parte Capituli & Cleri præfatæ Ecclesiæ est oppositio, Episcopus tamen desiderat, ut omnia auctoritate Sedis Apostolicæ fiant. In statu Veneto Dominica tertia mensis Julii ritu duplici secundæ classis recitatur Officium Sanctissimi Redemptoris, quod quidem Salvatori synonimum, sed in Polonia præcitati Officii usus nondum obtinuit. Et responsum fuit: Servandum esse decretum ejusdem Reverendissimi Episcopi: *Sacr. Rit. Congregat. 29. Novembr. 1755. in Varmiens.* Vide *num.* 185 865.

1316 Pater Provincialis ordinis Minorum Excalceatorum S. Francisci Provinciæ S. Didaci Hispalensis Sacræ Rituum Congregationi exposuit, prohiberi sub Religiosis a quibusdam peculiaribus Constitutionibus usum pluvialis in processionibus Sanctissimi Corporis Christi; quæ leges cum adversentur Decretis hujus Sacræ Congregationis, humillime eidem supplicavit, ut præcipue dignaretur, ut ab omnibus suis Religiosis præfatæ Provinciæ eadem Decreta Sacræ Congregationis essent observanda. Et Sacra Congregatio rescripsit, quod eidem Oratori darentur Decreta alias in hoc dubio emanata, videlicet; Congregationis Montis Coronæ: Supplicante humiliter Sacræ Rituum Congregationi P. Juvenale Visitatore generali Congregationis Camaldulensium Montis Coronæ infrascriptum dubium declarari: An liceat non habentibus usum pluvialis in die, & infra octavam Sanctissimi Corporis Christi peragere processionem cum Sanctissimo Sacramento, & illud sine pluviali exponere? Et Sacra eadem Rituum Congregatio censuit respondendum. Negative quoad primam partem, & quoad secundam non posse cogi, idest in expositione Sanctissimi Sacramenti. Et ita respondit & declaravit, die 22. Januarii 1701. Quod Decretum eadem Sacra Congregatio etiam a Religiosis Excalceatis S. Francisci dictæ Provinciæ S. Didaci servari mandavit, *Die 15. Maii 1756. in eadem Hispalens.* Vide *num.* 743.

Cum Reverendissimus Episcopus Varmiensis Sacræ 1317
Rit. Congregationi exposuerit, quod Fratres Minores S. Francisci de Observantia nuncupati Conventuum, existentes in sua Diœcesi expunxerunt ab eorum Calendario festum Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, ad cujus celebrationem tenentur ex præscripto Decretorum, Sacra Rituum Congregatio rescripsit: Ut Reverendissimus Episcopus cogat eosdem Fratres ad celebrationem festi Dedicationis suæ Ecclesiæ Cathedralis ad formam Decretorum, *Die 18. Decem. 1756. in eadem Varmiens.* Ad formam Decretorum,) juxta quæ obligantur ad celebrandum Anniversarium Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis Regulares in urbe degentes, non vero in diœcesi. Vide *num.* 418. & alios ibi notatos.

An civitas Calaguritana rigorose prout ante Indultum 1318
servare teneatur festum Sanctorum Hemeterii & Celedonii fratrum Martyrum; & Civitas Calceatensis servare eodem modo teneatur festum S. Dominici, vel utraque civitas utrumque festum servare teneatur. Et responsum fuit: Affirmative ad primam, Negative ad secundam; S.R.C. 26. *Martii 1757. in eadem Calaguritana ad primum Dubium.*

An oppida, quæ non habent peculiarem Patronum, ser- 1319
vare teneantur festum Patronorum principalium Ecclesiæ Calaguritanæ, cui subsunt, seu potius festa Patronorum utriusque Ecclesiæ, nempe Calaguritanæ, & Calceatensis. Et responsum fuit: Negative ad utramque partem; S.R.C. 26. *Martii 1757. in eadem Calaguritana ad secundum Dubium.* Vide *num. seq.*

An oppida, quæ habent peculiarem Patronum, ser- 1320
vare teneantur festum illius dumtaxat, sive potius omisso festo sui peculiaris Patroni, servare teneantur festum Patronorum Ecclesiæ Calaguritanæ cui subsunt, vel Ecclesiæ Calceatensis huic principaliter unitæ, vel potius festa Patronorum utriusque, servato etiam festo proprii Patroni. Responsum fuit: Teneri servare festum Patroni particularis loci dumtaxat; S.R.C. 26. *Martii 1757. in eadem Calaguritana ad tertium Dubium.* Vide *num.* 1318. *seq.*

An civitates Calaguritana, & Calceatensis servare te- 1321
neantur, ultra festum Patroni proprii, festum Patroni principalis Provinciæ, in qua sitæ sunt. Et an oppida particularia diœcesis Calaguritanæ, sive habeant, sive non habeant Patronum proprium, servare teneantur festum Patroni proprii Provinciæ, in qua ea respective existunt, nempe S. Prudentii Episcopi & Confessoris Patroni Provinciæ Alavæ, & S. Ignatii de Lojola Patroni Provinciæ Guipuzcoæ & Viscajæ &c. Responsum fuit; Negative ad utramque partem; S.R.C. 26. *Mart. 1757. in eadem Calaguritana ad quartum Dubium.* Vide *num. anteced.*

Officium S. Stanislai Poloniæ Martyris Episcopi Craco- 1322
viensis, Patroni principalis Regni Poloniæ, quod a Clero sæculari, & aliis in Polonia recitatur sub ritu duplicis primæ classis, a Patribus autem Carmelitis propter aliquod dubium sive scrupulum tantum sub ritu duplici minoris primæ classis: Utrum iidem Patres Carmelitæ in Polonia idem Officium S. Stanislai teneantur recitare sub ritu duplicis majoris primæ classis, æquivalet, & correspondet ritui duplicis primæ classis juxta Rubricas Breviarii Romani nec ne. Idem est dubium de S. Casimiro. Responsum fuit; Teneri ad ritum duplicis majoris primæ classis: S. R. C. 26. *Mart. 1757. in una Ordinis Carmelitarum Regni Poloniæ ad primum Dubium.* Vide *num* 551.

Officium proprium de eodem supradicto Sancto debet 1323
recitari cum suis antiphonis, lectionibus, responsoriis &c. a Patribus Carmelitis in Polonia, prout recitatur a clero sæculari; S.R.C. 26. *Mart. 1757. in una ejusdem Ordinis Carmelitarum Poloniæ ad secundum Dubium.*

Utrum festum Sancti Joachim cum suo Officio, quod 1324
per Decretum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Benedicti XIV. ex Dominica infra octavam Assumptionis beatæ Mariæ Virginis translatum est pro Dominica post octavam Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis in Regno Poloniæ; ut ab omnibus hoc Decretum observetur in Polonia, utrum etiam Patres Carmelitæ teneantur ad illud

illud observandum propter uniformitatem cum aliis, nec ne. Responsum fuit, Affirmative: S. R. C. 26. *Martii* 1757. *in una Ordinis Carmelitarum Poloniæ ad tertium Dubium*.

3305 Magister Cæremoniarum Ecclesiæ Cathedralis Gaditanensis supplicavit, quatenus declarare dignaretur: an Officium Patrocinii S. Josephi, quod privilegio & concessione particulari omnibus Hispaniarum Regnis indultum est celebrari sub ritu duplici minori Dominica tertia post Pascha, si concurrente in dicta Dominica, sicut accidit hoc præsenti anno 1757. festo Sanctorum Apostolorum Philippi & Jacobi sub ritu duplici secundæ classis, vel alterius Sancti sub eodem ritu, dictum Officium Patrocinii S. Josephi non tam celebrari, neque transferri, sed omitti debeat? & quatenus affirmative; Supplicavit pariter pro declaratione, an licitum sit, & possit Reverendissimus Episcopus Gaditanensis idem Officium transferre in aliam diem post citatam Dominicam tertiam, ut jam in simili ab hac Sacra Congregatione concessum fuit Archiepiscopo & Capitulo Ecclesiæ Hispalensis sub die 26. Novembr. 1735. Et responsum fuit: In hujusmodi casu Officium Patrocinii esse omittendum ad formam rubricarum; S.R.C. 16. *Jul.* 1757. *in una Gaditana*. Omittendum,) quia non ex præcepto, sed ex privilegio, & concessione particulari recitatur, Vide *num.* 1237. Vide etiam *num.* 959.

Facultas concessa est Clero Regni Poloniæ transferendi 3306
Festa nonnullorum Sanctorum ad Dominicas infra eorum octavas ob majorem populi concursum; cum autem, ut sæpe solet, aliquod ex dictis festis incidat die Dominico, quæritur: An hoc casu festa Sanctorum incidentia in diebus Dominicis celebrari debeant in iisdem diebus propriis assignatis pro Ecclesia universali, sive transferri ad Dominicas respective sequentes. Et responsum fuit: Festa prædicta celebranda esse in diebus propriis, non autem in Dominicis sequentibus in casu, de quo agitur; S.R.C. 16. *Junii* 1759. *in una satius Cleri Regni Poloniæ*. Diebus propriis) cum Missa, & Officio, ut patet; secus autem cum celebraretur in Dominica infra octavam, quo in casu neque Missa solemnis conceditur. Vide *num.* 408.

Singulis Dominicis diebus totius anni, quibus Præ- 3307
fationes propriæ, per rubricas non sunt assignatæ, incipiendo a Dominica Sanctissimæ Trinitatis anni 1759. Sacerdotes omnes utriusque Cleri Sæcularis, atque Regularis, Præfationem de Sanctissima Trinitate, quæ jam inde a vetustissimis temporibus in usu fuisse dignoscitur in Missa recitare teneantur: & inviolabiliter observari mandavit. S.R.C. 3. *Januarii* 1759. *in decreto Urbis & Orbis, Sanctissimo D. Papa CLEMENTE XIII. feliciter regnante ipso movente, & confirmante*.

INDEX

INDEX ALPHABETICUS RESOLUTIONUM

Numerus indicat ſeriem cuicumque Decreto præfixam in Opere.

A

Ter-

Ad

S. Do-

E

F

G

H

I

In-

In

N

O

Octa-

Con-

P

Sedes

T

V

F I N I S.

INDEX GENERALIS

RERUM OMNIUM PRÆCIPUARUM,

QUÆ IN TOTA ADM. R. P.

F. LUCII FERRARIS

PROMPTA BIBLIOTHECA

CONTINENTUR,

Itemque in *Nov. add.*, *& Not.* a Romm. Censoribus in altera, & in hac postrema editione adjectis docentur, & complectuntur

Ea omnia, quæ in hoc Indice sine hisce verbis in Nov. add., *vel* in Not., *vel* in Not. noviss. *invenies adnotata, ad Auctorem pertinent.*

ABBATISSA.

Num

Num Abbatissa capax sit exemptionis tertiæ speciei; *Ibid in nov. add. num.* 12. *& seqq.*
Si Abbatissa secundæ & tertiæ speciei jus habeat conferendi Beneficia, minime jus habet destituendi, & multandi Clericos & Beneficiatos; *Ibid. in nov. add. num.*15.
Alia vid. hoc tom. 8. *In Appendic.* decret. in Tyburtina. Wormatien. *Jurisdictionis.*
Alia Wormatien. *Jurisdictionis.*
Abbatissarum nomen donantur Priorissæ Ord. Præd. Vid, *Suppl. Auct.*

ABBREVIATORES.

Abbreviatores unde dicti, an quid reaipere possint? Vid. verb. *Abbreviatores num.* 1, *&* 2. De Abbreviatorum institutione; *Ibid. in nov. add. num.*1.
Abbreviatores alii sunt de majori, alii de minori Parco; *Ibid. in nov. add. num.* 2.
Officium Abbreviatorum de Parco majori, & minori; *Ibid. in nov. add. num.*3. *&* 4.
Abbreviatoribus de Parco majori conceditur usus Redimiculi galeri, vulgo *Cordone* coloris violacei, etiam dimisso Officio; *Ibid.* verb. *Insignia in add. Auct. num.*32.
Abbreviatores admittuntur per gradus a minori ad majorem Parcum, eorum Officia sunt compatibilia cum aliis Curiæ Officiis, & resignabilia; *Ibid. num.* 3.
In Collegio Abbreviatorum de Parco majori septem antiquiores majora percipiunt emolumenta; *Ibid. in nov. add. n.* 5.
Antianitas in Collegio Abbreviatorum de Parco majori non ab exercitio, sed ab admissione desumitur; *Ibid. in nov. not. num.* 6
Abbreviatores quibus fruantur privilegii; *Ibid. num.* 4. *ad* 8. *& Suppl. Auct.*

ABAVUS, & Abavia qui sint? Vide verb. *Affinitas art.* 1. *sub num.* 15.

ABEL ubi genitus, & quo mundi anno? Vide verb. *Mundus num.* 48.

ABIGEATUS quid sit? Vid. verb. *Furtum num.* 14. *&* 15. & verb. *Abigeatus in nov. add. num.*1.
Abigeatus ex numero subtracti pecoris, & ex loco æstimatur; Vide verb. *Abigeatus in nov. add. num.*2. *ad* 5.
Abigeatus pœna quæ sit? Vid. verb. *Pœna art.* 2. *num.* 29. & verb. *Abigeatus in nov. add. num.*7.
Hodie pœna Abigeatus est arbitraria, & circumstantiæ pensantur, nequa raro reducitur ad pœnam extraordinariam; Vid. verb. *Abigeatus in nov. add. num.*8.
Quomodo legenda sit *Lex ult. ff. de Abigeis.* Vide verb. *Abigeatus in nov. add. num.*8. *&* 9.

ABJURANTES.

Sacerdotes sæculares abjurantes de levi non impediuntur exercere Ordines, & Sacramenta ministrare, ac Fidelium Confessiones audire, secus in abjurante de vehementi; Vide verb. *Abjurantes num.*1. *&* 2.
Regulares abjurantes etiam de levi inhabiles ad omnes Religionis suæ gradus, & Officia redduntur; *Ibid. num.*3.
Abjurantes de vehementi hæresim, de qua fuerant accusati, vel vehementer suspecti, si postea cadant in eam realiter, & plene probetur, tractantur quadam Juris fictione ut relapsi; *Ibid. num.* 4.
Abjurantes hæresim formaliter, si postea receptant hæreticos, donent eis munera, vel impendant favores, si non possint excusari, quod id fecerint ob aliud motivum, tractantur ut relapsi; *Ibid. num.*5.

ABJURARE verbum quoque judiciale est; Vide verb. *Abjurantes in nov. add. num.*6.

ABJURATIONEM facere omnes hæretici tenentur; Vide verb. *Abjurantes in nov. add. num.*1.
De differentia & requisitis abjurationis; *Ibid. in nov. add. num.*2. *&* 3.
Quinam fuerit antiquus abjurationis mos; *Ibid. in nov. add. num.*4.

Nonnulli ex Novatianis ultra abjurationem Chrisma recipiebant; *Ibid. in nov. add. num.*5.

ABNEPOS quis sit, & quæ Abneptis? Vide verb. *Affinitas art.*1. *sub numer.* 11.

ABORTUS.

Quid sit Abortus, a quonam dicatur, unde differat ab aborsu, & quando evenire & committi judicetur; Vid. verb. *Abortus in nov. add. num.*1.
Abortum dolo malo factum gravissime punitum videmus apud plerasque gentes; *Ibid. in nov. addit. num.*2.
Apud Romanos abortus dolo malo factus non ita severe puniebatur, & ratio; *Ibid. in nov. add. num.*3. *& seqq.*
Contra procurantes, consulentes, & quomodocumque concurrentes ad abortum, nedum fœtus animati, sed etiam inanimati, edita est rigidissima Constitutio a Sixto V. quæ affertur cum Gregorii XIII. modificatione; Vide verb. *Abortus num.* 1. *ad* 4.
Omnes pœnæ a Sixto V. statutæ una cum pœnis ab utroque Jure contra homicidas voluntarios inflictas remanent in suo robore, & adhuc hodie incurruntur a procurantibus abortum fœtus jam animati, & ab iis, excommunicatione excepta, nemo dispensare, & absolvere potest, nisi Summus Pontifex, *Ibid. num.* 5. *&* 6.
Approbantes, seu ratum habentes abortum suo nomine factum omnes supra recensitas pœnas incurrunt, si ratum habeant, & approbent ante factum, minime vero si post; *Ibid. num.* 7. *&* 8.
Procurantes abortum fœtus evadunt Irregulares, etiam in dubio an fœtus sit animatus; & est irregularitas reservata Pontifici; non gaudent immunitate Eccles. & hac in re damnatæ propositiones afferuntur; *Ibid. num.* 9. *ad* 12.
Quænam sit Sixti V. Constitutio circa abortus dolo malo commissos, & partuum abactiones; *Ibid. in nov. add. num.*12.
Gregorius XIII. modum dedit Sixti V. Constitutioni circa abortus arte paratos; *Ibid. in Nov. add. num.* 13.
Non una est Doctorum sententia, quanam pœna sit puniendus ille, qui abortionis poculum dedit, abortu non sequuto; *Ibid. in nov. add. num.*14.
Variæ a Jure communi Statutæ pœnæ contra patrantes abortus; *Ibid. in nov. add. num.*15.
Utrum mulieri morbo aliquo cum vitæ periculo laboranti Medicus præbere possit abortus poculum, ut salva sit; *Ibid. in nov. add. num.*17. *& seqq.*

ABSENS quoad electionem.

Absens vocari debet ad Electionem, vel per Nuncium, vel per Epistulam, ubi locus est certus; Ubi vero est incertus, debet vocari per Edictum; Vide verb. *Absens art.* 1. *num.*1. *&* 2.
Absens non potest suffragium suum dare per Litteras, & legitime impeditus de jure comm. potest eum dare per Procuratorem, & circa hunc quædam superadduntur; *Ibid. num.*3. *ad* 7.
De Jure particulari, maxime penes Regulares, attendendæ, & observandæ sunt speciales consuetudines, & propriæ Constitutiones cujuslibet Religionis, Capituli, seu Conventus; *Ibid. num.*8. *&* 9. & alia Vide verb. *Electio.*
Quæ differentia sit inter absentes quoad Electionem Prælati, ex cujus obitu viduata sit Ecclesia, & Electionem Dignitatum Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum; Vide verb. *Absens artic.* 1. *in nov. add. num.*1.
Ad electionem, in qua servari debet forma *Cap. Quia propter, de Elect.* vocandi sunt absentes, qui in eo morantur loco, unde intra Statutum Electionis tempus commode venire possunt; *Ibid. in nov. add. num.* 2.
Quinam censeri debeat locus ille, unde quis commode venire valeat; *Ibid. in nov. add. num.*3.
Quando possit is, qui absuturus est, statuere aliquem de Capitulo, qui suffragium suo nomine ferat contingente Prælaturæ Vacatione; *Ibid. in nov. add. num.*4.

ABSENS quoad Chorum.

Absens Beneficiatus, ut fructus, & distributiones lucretur,

ABSENS qooad judicia.

ABSENS quoad absolutionem a peccatis, & Censuris.

ABSOLUTIO a quibus, & de quibus dari possit , vel non ?

Ab-

ABSOLUTIO quibus dari possit, vel non?

ABSOLUTIO quomodo, & sub qua forma dari possit, & debeat, vel non?

ABSTINENTIA.

ABUSUS.

ACCEPTIO Personarum.

Pec-

ACCUSATUS.

Accusatus fatigandus non est, si accusator non sit legitimus, nec puniri, nisi convincatur; Vide verb. *Accusatus n.1. & 2.*

Accusatus non potest alium accusare, nisi prius se purget a crimine, & pendente accusatione non potest esse testis, nec tenetur respondere, nisi vocetur; *Ibid. num.3. 4. 5.*

Accusato danda sunt omnia capitula, in quibus accusatur, nomina, & dicta testium, ut possit se defendere, excepto casu hæresis; *Ibid. num.6.*

Accusatus, etiamsi non sit convictus, vel accusator deficiat, adhuc tenetur se purgare canonice; & tunc, si deficiat, habetur ut reus; *Ibid. num.7. 8.*

Bona fama accusati, non solum facit præsumptionem innocentiæ, sed abstergit præsumptionem contrariam; *Ib. n.9.*

Accusatus non tenetur veritatem fateri Judici; etiamsi interrogetur sub juramento, quando non servato Juris ordine hic dato interrogat; & traditur, qualiter in occultanda ei veritate perjurium evitari valeat; *Ibid. num.10. 11.*

Accusatus tenetur fateri crimen Judici legitimo, & servato juris ordine interroganti, & præcipienti sub juramento de dicenda veritate, maxime in delictis non inferentibus pœnam capitalem &c. *Ibid. num.12. ad 16.* Quinimo etsi de inferentibus pœnam capitalem sit causa. *Ibid. num.18. ad 24.*

Accusatus, seu reus, qui crimen semel negavit injuste, & cum juramento, an teneatur illud confiteri post latam sententiam, vel saltem ante, aut in articulo mortis; *Ibid. num.24. ad 28.* Illum teneri probabilius est. *Ibid. in not. noviss. ad num. 28.*

Accusatus, seu reus, qui metu vel vi tormentorum mentitus sibi falsum crimen imposuit, ob quod sit morte plectendus, tenetur se retractare, si hoc prodesse queat; secus autem si a converso; & quid ei consulendum; *Ibid. num.29. 30.*

Accusatus ex præsumptione falsa, a Judice interrogatus non tenetur confiteri propositionem veram, ubi ista confessa, condemnandus esset in foro externo de crimine, aut debito, ad quod revera in foro conscientiæ non tenetur; *Ibid. n. 31. ad 42.*

Accusatus, seu reus interrogatus a Judice, ut sub juramento dicat, quantum mercis v. g. apud se retineat, excusatur ex perjurio, etiamsi cum juramento negat partem mercis, ne solvat gabellam evidenter injustam, supposito quod in iis circumstantiis non interrogetur legitime; *Ibid. num.43.*

Judex non potest ab accusatis, seu reis criminaliter inquisitis exigere juramentum, dum judicialiter uti principales examinantur; Vide verb. *Juramentum art.1. num.56.* verb. *Judex num.65.* & verb. *Reus num.26.*

In pluribus erravit Auctor in hac materia, quæ a Correctore, refellando contraria, reprehenduntur, *ibid. in Nota* verb. *Accusatus & not. noviss. Ibidem.*

Accusatus de crimine publico ex jure civili prohibetur accusare non modo accusantem, sed etiam illius Filium, Patrem, vel Matrem; *ibid. in non. addit. num.1.*

Quando aliquis de uno crimine accusatus & absolutus iterum de eodem accusari valeat, necne, *ibid. in nov. addit. num. 1. ad 4.*

Accusatus & absolutus in ecclesiastico foro potest iterum in foro laicali accusari, quoties delictum sit mixti fori; *ibid. in non. addit. num. 5.*

Intra quantum tempus Accusatus & absolutus ab observatione judicii iterum accusari possit novis detectis argumentis; *ibid. in nov. add. num.6. & 7.*

Ab accusato facienda est super delicto transactio cum omnibus habentibus jus accusandi, ut ita vitetur periculum novæ accusationis; *ibid. in non. add. num.8. & seqq.*

Accusatus morte, vel alia corporali pœna plecti non potest, si transactio rite sit inita inter accusatum & accusatorem lite pendente ante sententiam, vel saltem pendente appellatione; *ibid. in non. add. num. 10.*

ACEDIA.

Acedia ut sic tripliciter sumi potest, & assignatur, solum tertio modo sumpta est peccatum; Vide verb. *Acedia num.1.2.*

Acedia tertio modo capta quid sit, & quotuplicitas accipiatur? *Ibid. num. 3. ad 6.*

Acedia generaliter sumpta potest esse peccatum mortale, vel veniale, & assignatur quando unum, & quando alterum; & specialiter accepta est ex genere suo mortale, si plene voluntaria: potest tamen quandoque esse solum veniale; *ibid. num. 7. ad 9.*

Acediæ filiæ sunt Malitia, Rancor, Pusillanimitas, Desperatio, Torpor, & Evagatio; ac omnium quidditas, & peccati qualitas aperitur; *ibid. num. 10. ad 16.*

ACOLYTHATUS.

Acolythatus quid sit, quæ ejus materia & forma; quando institutus, & quæ ætas ad ipsum? Vide verb. *Ordo art. 2. a n.37. ad 39. & art.2. n.39.*

ACOLYTHUS.

Acolythus idem ac Ceroferarius, ejusque assignatur Officium; Vide verb. *Acolythus num.1. 2. 3.*

Acolythi unde dicti; *ibid. in nov. add. num. 1.*

Quodnam olim fuerit Officium & munus Acolythorum; *ibid. in non. add. num.1. & 2.*

De antiquitate Acolythorum; *ibid. in nov. add. num.2.*

Acolyti, sive alii Clerici in Minoribus non sunt assumendi ad cantandam Epistolam, vel Evangelium, etiamsi sit penuria Diaconorum, & Subdiaconorum, & contra facientes debent puniri; *ibid. num.4. & 5.*

Acolythus, seu alius Clericus, qui solemniter cantat Epistolam cum Tunicella, & reliquis sacris vestibus, sed absque manipulo debet petere dispensationem irregularitatis ad cautelam, & idem est de non Diacono, qui cantat Evangelium sine stola; *ibid. num. 6.*

ACTIO.

Actio Commodati, & actio contraria Commodati quid sint, & quibus competant; Vide verb. *Commodatum a n.29. ad 35.*

Actio Empti & Venditi quid sit, & quibus competat? Vide verb. *Emptio art.1. a num.1. ad 6.*

Actio Redhibitoria, & actio Æstimatoria quid sint, ad quæ dentur, & quibus competant; Vide *ibid. a n. 16. ad 22.*

Actio locati, & Conducti quid sit, ad quæ detur, & quibus competat? Vide verb. *Locatio a num. 82. ad 84.*

ACTOR.

Actor dicitur is, qui petit, & ad judicium provocat, eique incumbit onus probandi, & eo non probante, Reus absolvitur; Vide verb. *Actor num.1. 2. 3.*

Actor petens rem ex certa causa, si causam non probet, succumbit; non tenetur tamen jurare, si plene probet; *ibid. numer. 4. 5.*

Actor tenetur sequi forum rei, & non potest mitti in possessionem, absente reo, nisi causa custodiæ, si lite non contestata, reus est contumax; *ibid. num. 6. ad 8.*

Actor obtinens possessionem coram Judice non tenetur coram eo respondere de proprietate, si sit alterius fori; *ibid. num.9.*

Actore, & reo ejusdem Civitatis existentibus neuter conveniatur extra eam; *ibid. num.10.*

Actor non admittitur ad litigandum, nisi det libellum in scriptis, & citatus non comparens in termino, tenetur ad expensas eousque factas a reo; *ibid. num.11. 12.*

Actor non potest exigere a reo scripturas contra eum, & ei non licet, quod nec reo licet; *ibid. num. 14. & in nov. addit. numer. 1.*

Actor excommunicatus non potest agere; Imo a Judice est repellendus ex officio, etiamsi reus non opponat; Potest tamen in judicio conveniri, & debet per alium in judicio respondere; *ibid. numer. 15. 16.*

Favorabiliores in jure sunt rei, quam actores, & in quibus præsertim rebus; Vide *ibid. in non. add. num.1. & 2.*

Actoris conditio in causa melior fieri potest post litis contestationem, nequaquam deterior; *ibid. in non. add. num.3.*

Actor nequit a judicio incepto pro libitu desistere; *ibid. in nov. add. num. 4.*

In judicio in vim *Legis Diffamari*, is, qui primo provocat, est reus; *ibid. in non. add. num.5.*

Actor in libello debet obligationis causam deducere, & illum Judici offerre, & Reo, sive Parti intimare; *ibid. in nov. add. num. 6.*

SI

A D A M.

A D J U N C T I.

ADMINISTRATIO, ADMINISTRATOR.

ADORATIO.

ADULTERIUM quoad ejus esse, & divisionem.

ADULTERIUM quoad ejus pœnas.

ADULTERIUM quoad casus, in quibus propter ipsum nequit fieri divortium.

ADULTERIUM quoad varia respectu Adulteri, & Adulteræ.

ÆDIFICANS.

ÆGYPTII.

ÆQUIVOCATIO.

ÆTAS.

AFFILIATIO RELIGIOSORUM.

AFFINITAS

Quoad ea, quæ concernunt ejus esse, contractionem, & gradus.

AFFINITAS quoad ea, quæ concernunt dispensationem in impedimentis ortis ex ea,

AFFLICTIO.

AGGRESSOR.

AGNUS DEI.

ALCHIMIA, ALCHIMISTÆ.

ALEATORES.

ALIENATIO

Quoad ea, quæ veniunt sub nomine Alienationis bonorum Ecclesiasticorum Mobilium, & Immobilium.

Origo,

ALIENATIO quoad causas, & solemnitates Jure ad eam requisitas.

ALIENATIO quoad ea, quæ alienari possunt sine solemnitatibus.

ALIENATIO quoad eos casus, in quibus nequit fieri sine solemnitatibus.

Duo-

ALIENATIO quoad modum succurrendi Ecclesiæ per ipsam enormiter læsæ, & quoad actiones ipsi Ecclesiæ competentea.

ALIENATIO quoad pœnas male alienantium, & ad ipsam cooperantium.

A L I M E N T A.

Item

Ali-

A L L E L U J A.

A L L U V I O.

A L T A R E.

ALTARE privilegiatum.

ALTERNATIVA

Quoad ea, quæ concernunt Beneficia,

ANNI-

ANNIVERSARIA.

Anniversarium quid sit, & in quo sensu stricte sumatur. Vide verb. *Anniversaria num.1. & 2.*

Anniversarium a quo tempore numerari debet, *ibid. in addit. Auctor. num.27.*

Anniversaria, & Missæ de Requiem, quæ ex dispositione Testatorum (non ex placito Vivorum) cum cantu sunt quotannis celebrandæ, possunt cantari, etiamsi ipsorum obitus dies inciderit in Festum duplex majus, *ibid. num.3. & 4. & in addit. Auctor. num.28. & num.37. Resolutiones Sac.Congr. in Indice 1. Decret. Merati num.483. 663.* Non autem si inciderit in Duplex 1.Classis, *ibid. num.524.*

Anniversaria & Missæ de Requiem, quæ ex dispositione testatorum cum cantu sunt quotannis celebrandæ, possunt cantari etiamsi ipsorum obitus incidarit in festo duplici majori, *Ibid. in addit. Auctor. num.29.*

Anniversaria, & Missæ de Requiem, quæ certo die dici debent, ut die tertia, septima, & trigesima, eo impedito, transferri possunt in sequentem diem, *ibid. num. 5.* & dict. verb. *Resolutiones ier. citat. num.20. & aliis ibi indicatis*, vel anticipari possunt, *ibid. num. 6.*

Nullimode cani possunt Missæ de Requiem ad solum placitum vivorum in duplicibus, & quandocumque ast Officium excludens duplici, *ibid. num.7.*

In Anniversario occurrente in die festo duplici secondæ Classis non potest cantari Missa de Requiem, *ibid. in addit. Auctor. num.30.*

Infra octavas privilegiatas non possunt cantari Missæ Defunctorum in Anniversario & Officio solemni, *ibid. in addit. Auctor. num.30.*

Missæ cantatæ Mortuorum infra Octavam Corporis Christi non sunt celebrandæ, nisi præsente corpore, *ibid. in addit. Auctor. num.32.*

Anniversaria & aliæ Missæ pro defunctis certa die dicendæ, ea impedita possunt transferri in diem sequentem, *ibid. in addit. Auctor. num.33. & 39.*

Exemplificatur cum Resolutione *Sacr. Rit. Congr. ibid. in addit. Auctor. num.35.*

Et quid recurrente die tertio; septimo, & trigesimo in Parochialibus, in quibus per annum pleromque unus tantum Sacerdos celebrat, *ibid. in addit. Auctor. num.36.*

Ex privata devotione Parochianorum petentium sæpius per annum pro eorum defunctis Anniversaria, potest in Ruralibus Ecclesiis cantari Missa solemnis de Requiem in festo duplici minori, altera Missa cantata de festo, ubi adsunt plures, vel saltem duo Sacerdotes, dummodo sermo sit de die vere Anniversaria a die obitus, *ibid. in addit. Auctor. num. 37.*

Non valentes satisfacere Anniversariis Defunctorum in diebus ferialibus, possunt ipsa adimplere in festis duplicibus, non tamen de precepto, *ibid. in addit. Auctor. n.38.*

In die Anniversarii & Depositionis non potest cantari Missa Defunctorum loco conventualis, *ibid. in addit. Auctor. n.40. & viceversa ibid. in addit. Auctor. num. 41.* vid. plura *ibid. in addit. Auctor. num.42.*

Convivia & prandia tollerari possunt in Anniversariis defunctorum, ubi est consuetudo, & quatenus, *ibid. in add. Auctor. num.43.*

Habens injunctum onus faciendi celebrari Anniversarium 25. v. g. vel 20. Missarum pro anima fundatoris, non tenetur celebrari facere Missam cantatam, tamen nec de mente Testatoris Missæ privatæ dici queunt de Requiem, si dies Anniversaria incidat in duplici, & quandocumque est Officium excludens duplicia. *ibid. num.8. & 9.*

Anniversarium ordinatum a Testatore pro anima sua sine declaratione, an pro una vice, vel an in perpetuum, præsumendum est pro perpetuo, & onera in fundo imposita pro Anniversariis transeunt cum eodem fundo, *ibid. num. 12. & 13.* Vide *nov. addit. num.3.*

Anniversarium relictum a Testatore, ut celebretur pro anima sua in Ecclesia, in qua statuit sepeliri, cessat, si Testator culpabiliter se ipsum occiderit, aut in puteum se projecerit, secus autem, si pro anima sua, & suorum, *ibid. n.14. & 15.*

Auctoritas Episcopi in Anniversariis quænam sit; Vide *ibid. in nov. add. num.1.*

Quid Juris si quis Ecclesiæ, in qua sepulturam elegit, legatum reliquerit pro Anniversario, & deinde mutato consilio alibi voluerit sepeliri, legato non revocato, *ibid. in nov. add. num.4.*

Quando & quomodo ab hæredibus fundus, vel pro Anniversario tradi vel solvi debeat, *ibid. in nov. add. num. 7. & seqq.*

Anniversaria non fixa, & alia similia, quæ expressa Testatorum, & Fundatorum voluntate prohibantur dari absentibus ex quacumque causa, & jubentur dari solummodo physice, & corporaliter interessentibus, non participantur ab habentibus Indultum a Papa, ut etiam in absentia possint participare &c. nec talia Anniversaria possunt reponi in distributionibus quotidianis per Episcopum, *ibid. num. 16. ad 25.*

Anniversaria autem fixa, & alia similia, in quibus non adsit contraria dispositio Testatoris, & Fundatoris, participantur ab Indultariis, ac si personaliter interessent, *ibid. n. 26.*

De causis absentiæ pro participatione Anniversariorum, *ibid. in nov. add. num.8.*

ANNONA.

Annonæ fraudatæ pœna quæ sit. Vide verb. *Pœna art. 2. n. 54.*

ANNUNCIATIO B. M. V.

Si festum Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis occurrat feria 6. in Parasceve, vel in Sabbatho Sancto, quando, & quomodo transferendum. Vide verb. *Annunciatio B. M. V. num. 1.* & verb. *Resolutiones S. C. num. 326. 495. & 404. in Indice 1. Decret. Merati.*

Tria circa hujusce Festi translationes annotantur, *ibid. a num.2. ad 4.*

Si simul transferenda sint Festa S. Joseph, & Annunciationis, prius reponatur Annunciatio, deinde S. Joseph, *ibid. num.9.* & dict. verb. *Resolutiones Sacr. Congreg. num. 336. & ibid. in 2. Indice Decretorum Merati num.171.*

Annunciationis Festum non licet celebrare in Majori hebdomada, nec potest fieri ejus Officium in Dominicis Quadragesimæ, nisi in Ecclesiis sub Annunciationis invocatione dedicatis, *ibid. num.6. & 7.*

ANNULUS.

Annuli prius ad signandum sunt adinventi, signatorii, & sigilla promiscue usurpati, dein ad ornamentum, & luxuriam mutati; verb. *Annulus num.1. 2. & 3.*

Annulus Piscatoris quid sit, quare dicatur Piscatoris, & qualiter servetur, ac finiatur, *ibid. num. 4. 5. & 6.*

Annuli usus in Missa prohibetur Protonotariis non participantibus, & Doctoribus quibuscumque, & Canonicis Cathedralium, *ibid. num.7.*

Possunt tamen Canonici Missam celebrare cum annulo aureo, & de rigore uti, sed sine gemma, & sine aliqua effigie, *ibid. num.7.* Benedictus tamen XIII. novissime in Concilio Romano statuit a Sacerdotibus, nisi Abbates sint benedicti, esse in celebratione deponendum.

Communionem de manu Episcopi capiens antea debet manum Episcopi osculari, non autem annulum, *ibid. num. 9.*

Annulus Sacer quare tradatur novo Episcopo; Vide verb. *Episcopus art.2. num.50.* Ejus antiquitas. Ver. *Annulus not. novis. ad num.9.* Annulis nuptialibus antiqui utebantur Christiani, *ibidem.*

Annulus, cæteroquin Clericis prohibitus, a quibus Clericis ferri possit; & plura de annulis. Vide *ibid. in nov. addit. num.1. & seqq.*

ANNUS.

Annus unde sit dictus, & qualiter, ut recte accipiatur in Sacris Canonibus, Bullis, Decretis, Statutis, & similibus, regulandus, distincte referatur. Vide verb. *Annus n.1. ad 9.*

Anni initium non ubique eodem tempore sed diverso pro diversis Regionibus, & variis stylis calculatur, ac assignatur usus tam antiquus, quam modernus, tam in actibus publicis, quam privatis, tum in Bullis, & Brevibus Pontificiis, tum in Sacrar. Congregationum Decretis, *ibid. n.10. ad 15.*

Ne æquivocis laboremus, proprius uniuscujusque Regionis, ac Tribunalis Stylus est attendendus. *ibid. num.16.*

Annus unde dictus, quid sit, ejusque divisiones assignantur, & explicantur. Vide verb. *Kalendarium a num.38. ad 50.*

ANNUS Probationis, seu Novitiatus.

ANNUS SANCTUS.

APOSTASIA, APOSTATA.

Quæ

APOSTOLUS.

APOSTOLI, idest Litteræ missoriæ.

APPELLATIO

Quoad ea, quæ concernunt ejus esse, divisionem, & finem.

Fieri

Quomo-

In

In eadem causa, & super eodem articulo licet utrique parti collitigantium bis appellare successive, & adhuc quilibet tertius, cujus intersit, potest appellare, non obstante quod utraque pars litigantium jam bis appellaverit, *ibid. num.* 30. 31. 32.

De variis appellationum formulis, *ibid. in nov. add. num.* 1. *& seqq.*

APPELLATIO quoad effectum suspensivum, & devolutivum.

Appellationis effectus principaliter est duplex, suspensivus scilicet, & devolutivus, & uterque exponitur; Vide verb. *Appellatio art.* 9. *num.* 1. 2. 3.

Appellatio a sententia Definitiva regulariter parit effectum suspensivum jurisdictionis Judicis *a quo* respectu causæ appellatæ, *ibid. num.* 4. 5..

Potest tamen appellans recusare Judicem *a quo* tamquam suspectum etiam in aliis causis, si non sint de notoriis, & manifestis, *ibid. num.* 6. 7.

Appellatio a Definitiva in variis casibus non parit effectum suspensivum jurisdictionis Judicis *a quo*, & primo in casibus *a* jure expressis, & supra allegatis *in art.* 4. Deinde in aliis casibus, qui assignantur, & comprobantur, *ibid. n.* 8. *ad* 15.

Appellatio a sententia Interlocutoria, si sit super aliquo articulo, sive quæstione incidenti, vel gravamine ita connexo cum causa principali, ut causa principali non discussa, nec possit definiri, & discuti incidens, vel connexum, parit effectum suspensivum jurisdictionis Judicis etiam super cognitione ipsius causæ principalis, *ibid. num.* 16.

Appellatio ab Interlocutoria, etiamsi sit super aliquo articulo, sine quo causa principalis terminari potest, adhuc parit effectum suspensivum jurisdictionis Judicis *a quo*, nedum super illo articulo, in quo est appellatum, sed etiam super cognitione ipsius causæ principalis, *ibid. num.* 17. 18.

Appellatio legitima ultra effectum suspensivum parit etiam effectum devolutivum, ita ut causæ cognitio devolvatur ad Judicem *ad quem* appellatur, & ipse de justitia appellationis cognoscere debeat, & non Judex *a quo*. Imo Judex *ad quem* non solum cognoscere potest de justitia appellationis, sed etiam hac probata causam principalem examinare, & sententialiter definire potest, *ibid. num.* 19.

Appellatio a sententia Definitiva devolvit ad Judicem *ad quem* non solum causam principalem, sed etiam ejus accessoria; nec tunc ipse Judex *ad quem* potest causam remittere ad Judicem *a quo*, sed tenetur propria sententia eam ultimare, & definire, *ibid. num.* 20. 21. 22.

Appellatio a sententia interlocutoria, si sit probata legitima, devolvit totam causam ad Judicem *ad quem*; sin autem, debet Judex *ad quem* remittere causam principalem Judici *a quo*; & irrationabiliter ac frivole appellantem in expensis condemnare, *ibid. num.* 23. 24.

In casu autem quod Judex *a quo* jam ipsi appellationi frivolæ, & illegitimæ detulerit, concedendo v. g. Apostolos dimissorios, vel reverentiales, tunc Judex *ad quem*, non obstante quod appellatio sit frivola, & illegitima, adhuc potest in tota causa procedere, ipsamque totaliter terminare, nec tenetur, ut prius ipsam remittere Judici *a quo*, *ibid. num.* 25.

De effectu appellationis, in quo tam appellantis, quam appellati, quam Judicis *a quo*, & Judicis ad quem appellatum, officia continentur; Vide *ibid. in nov. add. num. unic.*

APPELLATIO quoad attentata, & revocationem eorum.

Attentata idem sunt ac innovata contra jus, lite, seu appellatione pendente, idque satis elucidatur; Vide verb. *Appellatio art.* 10. *a num* 1. *ad* 4.

Attentata pendente appellatione a sententia Definitiva revocantur ante omnia per remedium *attentati*, ita ut Judex *ad quem* ante omnia debeat penitus revocare, nedum ea, quæ sunt innovata post appellationem interpositam, sed etiam ea omnia, quæ sunt innovata, & mutata medio tempore inter sententiam, & appellationem, perinde ac si post eamdem appellationem innovata fuissent; Dummodo postea intra decem dies appellatum sit, *ibid. num.* 5.

Non solum innovata post appellationem a Definitiva sententia interjectam debent semper ante omnia per appellationis Judicem penitus revocari, sed etiam ea omnia, quæ medio tempore inter sententiam, & appellationem; quæ postmodum infra decendium interponitur ab eadem contingit innovari, ac si post appellationem eadem innovata fuissent, *ibid. num.* 6. 7.

Attentata autem pendente appellatione a sententia Interlocutoria, seu a gravamine, non revocantur ante omnia, sed debet prius justificari causa appellationis, *ib. n.* 8. *ad* 10.

APPELLATIO quoad aliquos casus, in quibus moraliter est illicita, vel licita.

Appellatio est illicita, & contra justitiam, cum interponitur cum solo fine, ut causa longius protrahatur, & ne contra se justa sententia proferatur, & sic appellans tenetur de damnis illatis; Vide verb. *Appellatio art.* 11. *num.* 1. 2.

Appellatio est penitus illicita in causa, quam appellans scit esse injustam, & talis appellans tenetur ad integram restitutionem damnorum illatorum; ut etiam illicita est, & peccaminosa, si fiat a Judice Catholico ad Acatholicum, *ibid. num.* 3. 4.

Condemnatus a Judice non habente sufficientes probationes pro illo condemnando, licet revera sit Reus coram Deo; nihilominus potest ab illa sententia licite appellare, *ibidem num.* 5. 6. ac verb. *Accusatus num.* 5 6. 7.

Appellationis malæ pœna quæ sit; Vide verb. *Pœna art.* 2. *num.* 56. *ad* 59.

Circa admissionem, vel non admissionem appellationis plura vide collecta, *ibid. in nov. add. Auctor. num.* 7. *& seqq.*

Alia vide hoc tomo *in Appendic.* decret. in Sardiniæ *Appellationis*.

APPLICATIO MISSÆ.

Applicatio Missæ quomodo, *a* quibus, & pro quibus fieri debeat, & possit? Vide verb. *Missa art.* 2. *per tot. & art.* 7. *per tot.*

Applicatio Missæ facta a Religioso subdito prævalet applicationi factæ a Superiore; Vide dict. *art.* 2. *num.* 10.

Vivens probabilius invalide applicat Animabus Purgatorii omnes missas pro se defuncto applicandas, *ibid. num.* 11.

APPROBATIO

Pro Confessionibus excipiendis.

Approbatio est authenticum judicium, seu declaratio de idoneitate, & sufficientia Sacerdotis ad audiendas Confessiones facta ab habente potestatem Episcopalem, vel quasi Episcopalem; & differt a collatione jurisdictionis; Vide verb. *Approbatio art.* 1. *a num.* 1. *ad* 5.

Historia quoad facultatem excipiendi Sacramentalem Confessionem; Vide, *ibid. in nov. add. num.* 1. *& seqq.*

Nullus Presbyter sive Sæcularis, sive Regularis potest Regularium confessiones excipere, nisi ab Episcopo approbationem acceperit, *ibid. in nov. add. num.* 5. *& seqq.*

Dummodo Parochiale Beneficium non habeat, *ibid. in nov. add. num.* 5.

Approbatio Ordinarii prærequiritur ad valide absolvendum a peccatis venialibus, & *a* mortalibus alias confessis, *ibid. a num.* 7. *ad* 9.

Approbatio ad beneplacitum, seu absque temporis limitatione concessa non expirat per mortem, vel amotionem ab Officio ipsius concedentis. *ibid. num.* 10. & verb. *Gratia ut est gratiosum Rescriptum num.* 8.

Approbatio ad beneplacitum quibuscumque etiam Regularibus concessa quandocumque revocari potest, & ad limitatum tempus reduci, eoque elapso sine alia revocatione expirat, *ibid. num.* 11. *ad* 13.

Ante vero finitum tale tempus non potest sine causa revocari, imo sine gravi causa neque prorogatio debet denegari; *ibid. num.* 14.

Approbatio Confessariorum pro locis exemptis pertinet ad Episcopum, intra cujus Diœcesim existunt loca exempta, non autem ad Prælatum loci; secus vero si locus sit nullius Diœcesis, *ibid. num.* 15. 16.

Generaliter loquendo approbatio potest dari ab Episcopis etiam non consecratis, si jam electi sint, & confirmati, *a* Vicariis Capitularibus Sede vacante, ab Abbatibus, Commendatariis, Prioribus, & aliis habentibus proprium Territo-

APPROBATIO Confessariorum pro Monialibus.

AQUA BENEDICTA.

ARBITER, ARBITRATOR.

ARCHI-

ARCHIPRESBYTER.

ARCTATUS.

ARMA.

ARMA, seu Insignia.

& describitur; ac inde ortus armorum, seu insignium usus Nobilium proprius. Vide verb. *Arma, seu Insignia num. 1. ad 3.*

Et quamvis etiam ab Ignobilibus deferantur, & eorum delatio non reddat eos Nobiles; tamen in Nobilibus necessario acquiruntur ad eorum probandam nobilitatem, *ibid. num. 5. & 6.*

Hinc in nobilissima Religione Hierosolymitana adest statutum, ut in receptione ad Habitum, & probatione Nobilitatis probari debeat familias Patris, Avi, Matris, & Aviæ habuisse per 200. annorum spatium arma, seu insignia, & quod istis usi fuerint, *ibid. num. 7.*

Quamvis autem, quod proprium est, ab omnibus usurpetur, & sic plebæi quoque Insignibus, & Armis Nobilium utantur, non possunt tamen assumere, & deferre arma, & insignia Nobilium, & eo minus alterius singularis Dignitatis sub pœna punitionis proportionatæ, *ibid. num. 8. & 9.*

Insignia, & Arma sunt distinctiva generis personarum, & familiarum, & per hoc dicitur emanatum esse usum Cimeriorum, seu Coronatum in Armis, & cum diversitate, *ibid. num. 10. & 11.*

Arma, & Insignia solent apponi in operibus publicis ad acquirendum, & demonstrandum Jus in illis, idque de facto eadem præstare comprobatur, *ibid. num. 12. 13. & 14.*

Similiter Sepulcrum habens insculpta Arma, & Insignia probant illius concessionem, & licentiam obtentam, *ibid. num. 15.*

Et hic mos apponendi Insignia, & Arma in Templis, Capellis, & Sepulcris viguit etiam priscis temporibus; & eo magis hisce nostris servatur etiam in scamnis &c. *ibid. num. 16. 17. & 18.*

Arma in Ecclesia imprimi non possunt, nisi de voluntate Prælati, & stante pene universali usu, & consuetudine Insignia, Arma &c. ponendi in altaribus &c. dicimus licitum esse, maxime si qui id facit, legitimo jure, & justo fine agat, *ibid. num. 19. & 20.*

In Ecclesia tamen Insignia ponere nonnisi is potest, qui vel Patronus est, vel Benefactor, *ibid. in non. add. num. 2. & 3.*

Insignium & Armorum materia varia complectitur, quæ per summa capita recensentur, *ibid. in nov. add. num. 1.*

Episcopus non debet amovere Arma, & monumenta seu memorias suorum Prædecessorum ab Ecclesia, vel Palatio Episcopali, & ad id reponitur factum; Vide *ibid. num. 21. & 22.*

Item arma Fundatorum Ecclesiæ, vel Monasterii amovere non potest, & si amota, restitui debent, *ibid. n. 23. & 24.*

Arma ejus, qui Cappellam ornavit, non debent amoveri, sed ejus, qui nihil contulit, vel cui fuit erogata pecunia restituta, debent amoveri, maxime, si sit Laicus, et manutenendi Patroni, *ibid. num. 25. & 26.*

Potest hæres gravari, ut teneatur Arma Testatoris pingi facere in ejus rebus, & cognomen, & ejus Insignia semper deferat, idque censetur inductum intuitu conservandæ agnationis, & nec ab hæredibus queunt abradi, *ibid. num. 27. ad 30.*

Tam jure communi, quam particularibus multorum locorum legibus decretum est, quod corrumpentes, ac delentes alicujus Familiæ Insignia in Ecclesiis &c. severe puniantur, & adducitur Patavinum peculiare statutum, *ibid. num. 31. & 32.*

Ecclesiæ Matrici an competat Jus apponendi Insignia in Ecclesia filiali, *ibid. in nov. add. num. 4.*

Præpositus ad Constructionem alicujus operis publici, quod fit expensis Civitatis, vel Regis, nequit sua Insignia in eo apponere, *ibid. in nov. add. num. 5.*

Quilibet Dominus alicujus loci potest in eo sua Insignia apponere, *ibid. in non. add. num. 6.*

AROMATARIA, AROMATARII.

Regulares non possunt Aromatariam tenere nisi pro se ipsis, quo casu visitari non potest a Protomedico; Vide verb. *Aromataria, Aromatarii num. 1.*

Permitti tamen potest Regularibus, & Monialibus præsertim pauperibus vendere medicinalia suæ Aromatariæ renovandi gratia, maxime pretiis moderatis, *ibid. num. 2. & 3.*

Pro solo tamen fine lucri, & negotiationis nequeunt Regulares Aromatariam tenere, neque Clerici id exercere sine licentia Papæ, vel Sacræ Congreg. *ibid. num. 4. & 5.*

Aromataria quibus conditionibus permittatur Regularibus, *ibid. in non. add. num. 2. & 2.*

Aromatariæ artis exercitium pro Secularibus, & venditio pharmacorum prohibetur in Urbe omnibus Regularibus exceptis Hospitalariis S. Joannis de Deo, *ibid. in add. Auctor. num. 24.*

Item excipe, ut est *ibid. in addit. Auctor. num. 25.*

Aromatarii non possunt societatem contrahere cum Physicis, & Chirurgis, privilegium tamen præferentiæ habent contra quoscumque alios privilegiatos in quibusdam, quæ assignantur, *ibid. num. 6. ad 9.*

Aromatariorum libris plena fides est adhibenda, si eos tenent secundum usum suæ artis, sed solum per quinquennium; & Debitores eorum usque ad quinquennium tantum intelliguntur obligati, si in eorum libris inveniantur descripti, *ibid. num. 10.*

Aromatariorum causæ a nullo Judice possunt cognosci, nisi a Consulibus artis, nec ab ullo reassumi, *ibid. num. 21.*

Aromatariæ defalcationes in computis ex generali consuetudine fiunt in tertia parte, & difalcum dicitur probetum in consueta remissione alias observata: ac qualiter præsumatur tacite remissionis negata, *ibid. num. 12. ad 14.*

Ostenditur quando, & qualiter Aromatarii, seu Pharmacopolæ in sui muneris exercitio peccent, *ibid. a num. 15. ad 22.*

Aromatarii, seu Pharmacopolæ rite, & fideliter suam exercentes professionem non sunt irregulares; Vide verb. *Irregularitas art. 1. num. 14.*

Aromatariorum Officina in Urbe redactæ sunt ad sexaginta, *ibid. in addit. Auctor. num. 23.*

ARRHA,

Arrhæ notio generatim, ac specialiter delineatur, ac differentia ejusdem a sponsalitia largitate assignetur; Vide verb. *Arrha num. 1. 2. & 3.*

Arrha cur dicta, *ibid. in non. add. num. 1. & seqq.*

Quomodo intervenit Arrha in Sponsalibus, *ibid. in non. add. num. 12. & seqq.*

Si aliquid detur post sponsalia, & expresse exprimatur, quod detur veluti in pignus, & assecurationem futuri Matrimonii, tunc non erit Arrha, sed sponsalitia largitas. Vide *ibid. num. 4.*

Quod autem datur ante sponsalia, non est Arrha, nec sponsalitia largitas, sed est donum, & quamvis donatarius vicissim redonet aliquid Donatori, per hoc non spondet Matrimonium, *ibid. num. 5. & 6.*

Datio tamen Arrhæ, si fiat inter sponsum, & sponsam, præsumitur pro Matrimonio, nisi probetur contrarium, vel esset contraria consuetudo, vel ætas repugnaret, si vero hoc fiat a parentibus, sola sponsalia contrahuntur, vel præsumuntur, eo tamen modo, quo a parentibus sponsalia contrahi possunt, *ibid. num. 7. & 8.*

Arrhæ licite, & valide dari, & accipi possunt in contractu sponsalitio, de jure communi possunt tradi, & constitui in quavis quantitate, etiam in rebus immobilibus, etiam reciproce: de jure vero municipali Regni Castellæ solummodo quoad decimam partem bonorum constituentis, *ibid. num. 10. ad 12.*

Sive de jure communi, sive de jure Hispano, si Arrhæ consistant in immobilibus, seu mobilibus pretiosis, quæ servando servari possunt, non possunt constitui per pupillos, & Minores, inconsultis Tutoribus, & Curatoribus, & absque Judicis Decreto, *ibid. num. 13.*

Si vero Arrhæ consistant in mobilibus, quæ servando servari non possunt, possunt licite tribui per pupillos, & Minores sine Decreto Judicis, non tamen sine Tutoris, & Curatoris auctoritate, *ibid. num. 14. ad 16.*

Injuste resiliens a Sponsalibus perdit arrhas, quas dedit in contractu sponsalitio, quas, si Matrimonium compleat, denuo acquirit, *ibid. num. 17. & 18.*

Si tamen non qui dedit, sed solum qui recepit arrhas injuste resiliat a Sponsalibus, tunc si sit major 25. annis debet restituere arrhas in duplum, si autem sit minoris ætatis, tenetur restituere solum id, quod accepit, & si uterque contrahentium arrhas dedit, & accepit, tunc injuste resiliens debet perdere quas dedit, & restituere, quas accepit, *ibid. num. 19. ad 21.*

Da

ARTIFICIUM.

ASPERSORIUM.

ASSASSINIUM, ASSASSINUS.

ASSECURATIO, ASSECURATOR.

Se-

ASSISTENTIA, ASSISTERE.

Id tamen non habet in Collegiatis Insignibus, *ibid. in nov. add. num.* 2. *& seqq.*

Quid si consuetudo contraria inoleverit in Collegiatis istis, *Ibid. in nov. add. num.* 5.

Assistentia matrimonii non temere deleganda Sacerdotibus extraneis, qui non sint contrahentium Parochi, *ibid. in addit. Auctar. num.* 39.

Assistentiam matrimonii delegandi facultas adempta est Nuncio Apostolico in Polonia; *ibid. in add. Auctar. num.* 40.

Assistentia matrimonii non inducit cognationem spiritualem, *ibid. in add. Auctar. num.* 41.

ASTROLOGIA. ASTROLOGUS:

Astrologia quotuplex sit, quid, & circa quæ occupata? ac inter artes liberales reponitur. Vide verb. *Astrologia, Astrologus num.* 1. *ad* 5.

Astrologia Naturalis non est prohibita, magna ex parte incerta, & parum utilis, excepta ea parte, quæ sumitur ex ortu, occasu, aspectu, & colore Solis, ac Lunæ, *ibid. num.* 6. 7.

Joannes Picus jurejurando affirmat ex 130. prædictionibus nobilissimi cujusdam Mathematici de mutatione Cœli, & Aeris se adhibita accurata observatione tantum 7. vera deprehendisse. *ibid. num.* 8.

Et similes prædictiones tanto magis erunt incertæ, si de temperamento, inclinationibus, propensionibus, ac moribus hominum fiant ex Astris, & hora nativitatis eorum, *ibid. num.* 9.

Amentis dicitur, ex aspectu Syderum, qui tempore nativitatis viget, velle de temperamento, vel inclinationibus prolis judicare, licet tamen hoc judicium, si ulterius non procedat, permittatur, *ibid. num.* 10.

Astrologia Judiciaria prædicens eventus pendentes ex libera hominum voluntate, aut casus fortuitos, est superstitiosa, & omni jure prohibita, ac proinde usus illius est peccatum mortale, *ibid. num.* 11. *ad* 15.

Astrologiam judiciariam damnant, ac lethalis culpæ obnoxiam faciunt Doctores communiter, *ibid. num.* 16.

Utentes hac divinatione subjiciunt se disciplinæ Diaboli, ex cujus traditione per homines curiosos ab ipso deceptos regulæ hujus artis processerunt, *ibid. num.* 17.

Notabile dictum Pauli Rubei de hac Astrologia, ac laudabile ejusdem monitum ad similes Astrologos, quorum pauca vera, *ibid. num.* 18. 19. 20.

De variis hujus damnatæ artis Cultorum nominibus, nec non propria loquendo qui sint, indicatur, *ibid. num.* 21. 22.

Tales Astrologi Judiciarii prædicentes absolute aliquid in particulari, quamvis non certo, sed tantum probabiliter eventura prænuncient, peccant mortaliter, *ibid. num.* 23.

Si aliquando vera fuerint ab eis prænunciata, ideo est, vel quia casu ita accidit, vel quia intercedit pactum, & invocatio Dæmonis suggerentis sibi nota ad homines decipiendos, *ibid. num.* 24.

Si vero Astrologi solum in genere prænuntiant, ita ut probabilis ratio reddi possit ex ætate, dispositione corporis, temperamento, consuetudine vitæ, aut aeris affectione, quæ ex Syderum concursu, vel Astrorum aspectu proveniat, non sunt condemnandi, *ibid. num.* 25.

Inquirentes occulta furta, vel alia delicta ab Astrologis Judiciariis, sicuti & per quamvis divinationem, peccant mortaliter, *ibid. num.* 26.

Sic etiam peccant mortaliter consulentes Astrologos ad inveniendos thesauros occultos, & consulentes eos, qui affirmant se videre venas metallorum, & Thesauros in Terræ visceribus latentes, & recurrentes ad eos pro difficili curatione morborum, *ibid. num.* 27.

Contra Astrologos Judiciarios variæ sunt statutæ pœnæ, & in primis eadem pœna, quæ est statuta contra Necromanticos, & alios Magos cum pœna Excommunicationis ipso facto, *ibid. num.* 28. 29. & verb. *Superstitio a num.* 40.

Item pœna ultimi supplicii, & confiscationis omnium bonorum, si præsumant prædicere, & sua falsa judicia formare de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, sive de vita, aut morte Papæ, & eorum consanguineorum usque ad 3. gradum, *ibid. num.* 30.

Easdem pœnas incurrunt Astrologi talia Judicia sive a se, sive ab aliis facta scienter retinentes, vel dantes, seu ostendentes aliis, aut de iis quovis modo tractantes, *ibid. n.* 31.

Si Ecclesiastici sint, tam Sæculares, quam Regulares, incurrunt ultra prædictas pœnas etiam privationem omnium Beneficiorum, & Officiorum, & perpetuam inhabilitatem, & prævia degradatione tradendi sunt Curiæ sæculari pro condigna punitione, *ibid. num.* 32.

Si sint Episcopi, aut etiam majores Prælati, ipso facto privantur omnibus gradibus, Dignitatibus, Beneficiis, & incurrunt ultra Excommunicationem, sicut alii, privationem regiminis, & perpetuam inhabilitatem, *ibid. num.* 33.

Easdem pœnas incurrunt etiam omnes ad id consulentes tales Astrologos, Ariolos, Mathematicos, Aruspices, Vaticinatores, & alios hujus generis, vel eorum prædictiones recipientes, retinentes, & adhibentes; *ibid. num.* 34. 35.

Hujusmodi Astrologi Judiciarii a quibus sint judicandi, & condemnandi? & librorum retinentes, ac legentes ab Inquisitoribus contra hæreticam pravitatem puniri possunt, *ibid. num.* 36. 37.

Quæ Auctor dixit de Astrologia, de Judiciaria tantum sunt intelligenda, *ibid. in nov. add. num.* 1. *&* 2.

Quonam tempore eam Profitentes a Principibus magis sævitum fuerit, *ibid. in nov. add. num.* 3.

Quid Justinianus Imperator in Astrologiam judiciariam profitentes sanxerit, *ibid. in nov. add. num.* 5.

Ægyptianæ, vel Ægyptiani, vulgo Zingari, vel Zingaræ, qui se jactant divinare bonam, vel malam fortunam, & in dies ab idiotis præsertim, & plebeis passim de sua sorte consuluntur, possunt ab Inquisitoribus puniri, *ibid num.* 38.

Tam Ægyptianæ, & Ægyptiani id facientes, quam omnes alii ipsos, vel ipsas consulentes peccant mortaliter, si fiat cum firma fide, vel scandalo, venialiter autem si ob curiositatem, & risum, *ibid. num.* 39. *&* 40.

Affertur celebre dictum S. Augustini de Astrologis, *ibid. num.* 41.

ASTROLOGIA, seu ASTRONOMIA quid? Vide verb. *Mundus num.* 103.

ASTRUM.

Astrum quid sit? Vide verb. *Mundus num.* 172.

Astra alia sunt fixa, & alia Errantia: Fixa vocantur Stellæ & Errantia appellantur Planetæ, & quare, *ibid. num.* 173 *&* 174.

ASYLUM. Vide verb. *Immunitas art.* 3. *per tot.*

ATAVUS, ATAVIA. Vide verb. *Affinitas art.* 1. *sub num.* 15.

ATHEA Propositio quæ sit. Vide verb. *Propositiones Damnatæ num.* 29.

ATTENTATA.

Vide verb. *Appellatio art.* 10. *in nov. add. num. unic.*

ATTENTIO.

Attentio quid, ac quotuplex sit, & per quid differat ab intentione. Vide verb. *Attentio num.* 1. *ad* 4.

Attentio interna circa orationem est triplex, & assignatur. Vide *ibid. num.* 5. *ad* 8.

Quælibet ex his tribus attentionibus adhuc est triplex, & assignatur, *ibid. num.* 9. *ad* 12.

Ad satisfaciendum præcepto de recitando Divino Officio, & de audienda, vel celebranda Missa requiritur sub culpa mortali nedum attentio externa, sed etiam interna, *ibid. num.* 13. *ad* 23.

Ad peccatum mortale incurrendum ob defectum debitæ attentionis internæ non est necesse, ut mentis evagatio sit deliberata, directeque volita, sed sufficit, si sit volita indirecte, *ibid. num.* 24.

Si vero distractio non sit plene voluntaria, vel inadvertenter aliud cogitet, aut faciat, quousque advertat se distrahi, semper reputatur sufficienter attentus, & per consequens satisfacit &c. *ibid. num.* 25.

Clerici Beneficiati, qui cum voluntariis distractionibus recitant Divinum Officium, licet mortaliter peccent non tenentur tamen ad ullam fructuum restitutionem, dummodo inte-

AZYMI PANES.

B

BACCHANALIA.

BACULUS.

BALBUTIENS.

BALDACHINUM.

BANNITUS, BANNUM.

BAPTISMUS

Quoad ejus institutionem, divisionem, & necessitatem.

BAPTISMUS quoad ejus materiam.

BAPTISMUS quoad ejus formam.

specie variæ formæ validæ, variæ invalidæ, & variæ dubiæ, *ibid. num.*.16. *ad* 51.

BAPTISMUS quoad ejus Ministrum.

Baptismi Minister Ordinarius ex Officio, & solemnis cum solitia Ecclesiæ cæremoniis est Papa in toto Orbe, Episcopus in sua Diœcesi, & Parochus in sua Parochia, vel alius Sacerdos ab ipso delegatus; Vide verb. *Baptismus art.* 4. *num.* 1. *&* 2.

Diaconi, Subdiaconi, & alii Clerici inferiores non possunt ex vi sui muneris, & Ordinationis Baptismum solemniter cum solitis Ecclesiæ Cæremoniis administrare, quod si audeant, irregularitatem incurrunt; possunt tamen ex commissione Episcopi in defectu Sacerdotum, *ibid. num.*3. *ad* 6.

Diaconus factus Parochus potest solemniter baptizare, antequam sit Sacerdos secundum aliquos; at verius non potest secundum alios. *ibid. num.*7. *ad* 10.

In casu necessitatis validus, & licitus Minister Baptismi est quilibet homo usum rationis habens cum debita intentione, *ibid. num.* 11. *& art.*7. *in add. Auctor. num.*82.

Baptismus a Bigamo administrari non debet etiam in necessitatis casu, si alius adsit magis idoneus, *ibid. in add. Auctor. num.*83.

Quinimo etiam extra casum necessitatis validus est Baptismus collatus ab Hæretico, & Pagano, *ibid. num.* 12. *&* 13.

Infideles ad Fidem conversi in locis, ubi non adsunt Episcopi, nec Parochi, possunt licite baptizari etiam solemniter, & extra casum necessitatis a Missionariis; secus si adsint, *ibid. n.*14. *&* 15.

Et a fortiori non licet eis, nec aliis baptizare infideles ad fidem conversos in locis Christianorum, cum hoc spectet ad Episcopum, & ipso impedito, vel nolente, ad Parochum domicilii ipsius infidelis baptizandi, quod in præjudicium Parochi domicilii nec prætendi potest a Parocho Cathedralis. *ibid. num.*16. *&* 17.

Sacerdotes, sive Parochi alienæ Parochiæ baptizantes alienum subditum sine licentia proprii Parochi, vel Episcopi extra casum necessitatis peccant mortaliter, & possunt severe puniri, *ibid. num.*18.

Quamvis Episcopus alteri Sacerdoti, etiam Parocho invito, facultatem baptizandi, aliaque Sacramenta ministrandi delegare possit, id tamen raro, & non nisi urgenti de causa facere debet, *ibid. num.*19.

Sacerdotes, sive Parochi alienum subditum sine licentia baptizantes non incurrunt aliquam censuram, & irregularitatem, quam tamen ultra mortale incurrunt Diaconi baptizantes solemniter sine debita licentia, etiamsi in casu necessitatis, *ibid. num.*20. *ad* 22.

Subdiaconi, & alii Clerici inferiores, & a fortiori Laici solemniter baptizantes etiam in casu necessitatis contrahunt irregularitatem, etiamsi baptizarent ex commissione Episcopi, *ibid. num.*23. *ad* 27.

Clerici inferiores, & Laici, & etiam Sacerdotes censura irretiti baptizantes extra casum necessitatis etiam privatim graviter peccant, *ibid. num.*28.

Qui in casu necessitatis conferendi Baptismum non servant debitum ordinem, ut videlicet inferior in baptizando cedat Superiori, seu digniori præsenti, peccant juxta gravitatem, vel levitatem injuriæ Majori præsenti irrogatæ, nisi justa causa id suadeat, *ibid. num.*29. 30. *&* 31.

Unus solus Minister potest in casu necessitatis plures simul per aspersionem baptizare, quod extra necessitatem lethale est: atque in præmisso casu plura formaliter forent Baptismata, *ibid. num.*32. *ad* 34.

Plures Ministri simul valide baptizant, si quilibet abluat, & formam proferat independenter ab intentione alterius; secus si unus aquam effundat, & alter verba proferat, *ibid. num.*35. *&* 36.

Si plures simul concurrant ad eumdem baptizandum sub hac forma: *Nos te baptizamus, in nomine Patris &c.* nullum faciunt Baptismum, *ibid. num.*37.

Baptizatus a Christo, vel ab Angelo est valide baptizatus, *ibid. a num.*38. *ad* 40.

In casu necessitatis si nullus alius existat, potest baptizare Pater, & Mater pueri sine salutione conjugii, seu absque debiti matrimonialis præjudicio, nunquam tamen quis se ipsum baptizare valet, *ibid. num.*41. *&* 42.

Baptismus quando conferendus nec ne sub conditione, *ibid. in add. Auct. a num.*47. *ad* 49.

Monachi, & Regulares, nedum in casu necessitatis, sicuti omnes alii, possunt valide, & licite baptizare, sed etiam extra de licentia Ordinarii, vel Parochi possunt licite baptizare, *Ibid. num* 43. Vide etiam verb. *Regulares art.* 1. *num.* 116.

An puerum alias sine Baptismo moriturum projicere liceat in flumen, vel puteum, Vide verb. *Minister Sacramentorum num.*55. *&* 56.

BAPTISMUS quoad ejus subjectum, & dispositiones in subjecto requisitas.

Subjectum capax Baptismi est omnis, & solus homo Viator etiam vix natus; Vide verb. *Baptismus art.*5. *num.*1.

Item capaces sunt, & baptizari debent furiosi, & amentes a nativitate, qui nullis gaudent lucidis intervallis, & qui ex sana mente in furorem, & amentiam inciderunt, si pro tempore sanæ mentis Baptismum petierint, vel voluntatem illius recipiendi sensibiliter exhibuerint, *ibid. num.* a 3. *&* 4.

Pariter baptizari debent monstra ex viro, & muliere genita, & si constet ex geminatis partibus principalibus corporis duas habere animas, bis sunt baptizanda: si vero dubitetur an duas habeant animas, bis Baptismus conferri debet, unus absolute in illa parte, in qua perfectius apparet caput, & alius in alia sub conditione, *ibid. num.*5. *&* 6.

Monstrum genitum ex muliere, & bruto baptizari non debet, bene vero, si sit ex viro, & bruta femella; in dubio autem an sit ex bruto masculo, vel ex viro, baptizari debet sub hac conditione; *Si homo es &c. ibid. num* 7. 8. *&* 9.

Si daretur casus, quod infans non via ordinaria, & per seminalem generationem, sed miraculose formatus ex humana carne prodigiose nasceretur, an esset baptizandus? *ibid. num.*10.

Filii parvuli quorumcumque infidelium, sive nunquam baptizatorum, sive jam baptizatorum possunt valide baptizari invitis parentibus, *ibid. n.*11. *&* 12.

Filii parvuli infidelium baptizatorum, idest Hæreticorum, seu Apostatarum a Fide, nedum valide, sed etiam licite possunt baptizari invitis parentibus, si ita velint legitimi Superiores, *ibid. num.*13.

Filii infidelium nunquam baptizatorum ordinarie loquendo non possunt licite baptizari invitis parentibus etiam degentibus in ditionibus Principum Christianorum, idque expresse prohibetur, & qui id facere ultra grave peccatum esset severe puniendus, *ibid. num.*14. *ad* 16. *& art.*7. *in add. Auct. num.*63. *& seqq.*

Prohibitum est *ordinarie loquendo*, quia dantur aliqui casus, in quibus parentibus invitis, possunt eorum filii licite baptizari, & selecti proponuntur, *ibid. num.*17. *ad* 23.

Multa docte ac sapienter stabilita fuerunt a Benedicto XIV. circa Baptismum Hebræis collatum reluctantibus Parentibus, *ibid. art.*7. *in nov. add. num.*2. *& seqq.*

Pariterque docte definit quandonam Hebræus sit evocandus, & Christianus tradendus, si nuncio haud dubie delatus sit desiderare Baptismum, *ibid. in nov. add. num* 45. *& seqq.*

Ac tandem docte definit circa Baptismum Sponsarum & conjugum Hebræorum ab eorum Viris oblatarum Fidei Christianæ, *ibid. in nov. add. n.*51. *& seqq.*

Quomodo & quando conferri debeat Baptismus Filiis mulierum Christianarum ex contrario in Turcarum genitis, *ibid. art.*9. *in add. Auctor. num.*56. *& seqq.*

In infantibus ante usum rationis, & in perpetuo amentibus nulla requiritur moralis dispositio, tam ad valide, quam ad fructuose recipiendum Baptisma; in Adultis vero ad recipiendum valide, & fructuose tres dispositiones requiruntur, & assignantur, *ibid. num.*24. *ad* 27.

Eædem dispositiones ex Tridentino afferuntur. *In not. novis ad num.*27.

Non requiritur tamen in ipsis adultis baptizandis exterior peccatorum confessio; imo ad recipiendum Baptismum valide in adultis ratione mentibus requiritur solum prima dispositio ex assignatis, & sufficit quilibet consensus voluntarius licet non involuntario mixtus, & aliæ duæ dispositiones requiruntur solum ad eum fructuose recipiendum, *ibid. num.*28. *ad* 32.

Rece-

BAPTISMUS quoad tempus, locum, & Cæremonias.

BAPTISMUS quoad ejus effectus, & Patrinos.

tes, & redeuntes, & in agricultura existentes, & animalia, quibus erant &c. *ibid. num.* 23.

Milites in bello justo possunt primo auctoritate Principis, vel Ducis belli licite facere ea omnia, quæ sunt necessaria ad consequendum finem justi belli; & inde licita consectaria aperiuntur, *ibid. num.* 24.

Secundo milites subditi, & alii ante bellum jam conducti præcipiente Principe possunt licite militare, & ad supradicta omnia procedere, etiamsi dubii sint de justitia belli, dummodo eis certo non constet causam esse injustam; at non sic probabilius de liberis, & extraneis, *ibid. num.* 25. *&* 26.

Tertio milites possunt licite uti pabulatione in terra hostili, non autem in amica, si pabula sufficientia advehantur, aut possint emi, aliter pabula fiant communia ratione necessitatis; imo volunt varii, quod ex communi consuetudine licita sit talis pabulatio, alii tamen nonnisi ratione necessitatis extremæ cum onere compensationis, *ibid. num.* 27. *ad* 29.

Quarto milites capti in bello, etiam ex parte capientium justo, nisi adsit specialis promissio, possunt licite fugere, & si injusto etiam bona hostium auferre; Item capti in bello justo, si fugiant non possunt insequentibus vi resistere; bene vero, si in bello injusto, *ibid. num.* 30. *ad* 33.

Quinto possunt milites licite sibi retinere bona mobilia ab hostibus accepta in bello justo; nisi aliter cautum speciali lege, vel consuetudine, occupata vero ad damni compensationem, aut injuriæ satisfactionem spectant ad Principem, *ibid. num.* 34. *ad* 36.

Primo, & secundo Milites non possunt militare sola avaritia, atque cupiditate prædæ, & non motivo justitiæ, nec scienter, & voluntarie militare in bello patenter injusto, *ibid. num* 37. 38. *&* 39.

Tertio non possunt milites sine gravi peccato, & onere restitutionis gravare insolitis, atque indebitis exactionibus homines innocentes, per quorum Terras non hostiles transeunt, vel apud quos hospitantur, *ibid. num.* 40.

Quarto non possunt milites a justo bello deficere, & mortaliter peccant, si in pugna non consistant, & si nisi palam desperata victoria fugiant, *ibid num.* 41.

Quinto non possunt milites sine gravi peccato stationem deserere, sed debent ipsam servare, & eam sibi commissam defendere etiam cum periculo certo vitæ, quandiu spes defendendi superest, *ibid. num.* 42.

Sexto non possunt milites sine gravi culpa transgredi seria mandata suorum Superiorum in iis, quæ spectant ad justum bellum, nec sine eorum facultate possunt a castris, vel exercitu discedere, *ibid. num.* 43.

BELLUM quoad Clericos omnes, sive Sæculares, sive Regulares.

Clericis omnibus, sive Sæcularibus, sive Regularibus, est jure Ecclesiastico prohibitum propria manu pugnare; possunt tamen de facultate Pontificis maxime contra Infideles absque irregularitatis incursu, & exponuntur verba illa *jure Ecclesiastico, & proprio manu*; Vide verb. *Bellum art.* 4. *num.* 1. *ad* 4.

Clerici possunt aliis justum bellum suadere, Principes Sæculares in subsidium ad bellandum contra Infideles, & Hæreticos in defensionem Ecclesiæ invocare, atque insuper quoties jurisdictione temporali polleant, bellum legitima cum auctoritate indicere, exercitum conscribere, & arma ad pugnandum militibus præbere; non tamen personaliter Præfecti, aut ductores exercitus fieri debent, *ibid. num.* 6. *ad* 8.

Clerici, & Religiosi, qui non pugnandi, sed spiritualiter adjuvandi causa bello justo intersunt, Spolia hostium, non minus, quam alii milites accipere, & retinere possunt, nisi de contraria Principis, aut supremi Ducis voluntate constet, *ibid. num.* 9.

Clerici omnes, & Religiosi urgente magna necessitate defendendi Urbem, licet non possint propria manu pugnare, possunt tamen mœnia, & portas Urbis custodire, imo ad id in repentino bello tenentur, *ibid. num.* 10. *&* 11.

BELLUM quoad irregularitatem, quæ incurritur, vel non.

In bello etiam defensivo, & etiam contra Infideles, & Hæreticos pro Patria aliquem occidentes, vel mutilantes, sive sint Clerici, sive Laici, incurrunt irregularitatem; Vide verb. *Bellum art.* 5. *num.* 1. ad 4.

Et tanto magis evadunt irregulares Clerici, & Laici aliquem occidentes, seu mutilantes in bello aggressivo quantumvis justo, *ibid. num.* 5. *ad* 7.

In bello manifeste injusto, sive offensivo, sive defensivo, licet pauci mutilentur, seu occidantur, vel etiam unus solus, evadunt irregulares omnes militantes, licet non omnes suis manibus mutilent, seu occidant; in offensivo autem, & defensivo certe justis evadunt irregulares solum occidentes, vel mutilantes propriis manibus, *Ibid. num.* 8. ad 10.

Clerici, sive Laici pugnantes in bello justo, & occidentes, vel mutilantes inimicos, fiunt irregulares, non ex delicto, sicuti pugnantes in bello injusto, sed solum ex defectu lenitatis, quam incurrunt, etiam Equites Hierosolymitani, & alii omnes approbati à Sede Apostolica, si in bello etiam contra Infideles aliquem necaverint, vel mutilaverint, *ibid. num.* 11. 12. *&* 13.

Irregularitas an & quando contrahatur in Bello sive justo sive injusto, tum a Laicis, tum a Clericis, *ibid. in nov. addit. num.* 1. *& seq.*

Liceatne Christiano homini militiæ nomen dare, *ibid. in nov. add. numer.* 3. *& seq.*

BENEDICERE, BENEDICTIO.

Quoad ejus esse, Divisionem, & Ministrum.

Benedicere potest contingere tripliciter, & assignatur; Vide verb. *Benedicere, Benedictio art.* 1. *num* 1. *ad* 4.

Benedictio imperativa, de qua erit hic sermo, est duplex; una scilicet, quæ datur a puro homine propter meritum Sanctitatis, & alia, quæ datur a Sacerdote propter meritum Christi: Et hæc secunda adhuc est duplex, una scilicet personarum, & alia rerum, & patefiunt respectiva dilucidationa debita, atque subdivisione cum dignis observationibus, *ibid. num.* 5. *ad* 13.

Benedictionum, quæ fiunt cum sale, & exorcismo ad benedicendas res, & loca, & ad homines aspergendos, ac fugandos Dæmones, atque venialia delicta abluenda, solus Sacerdos est adæquatus Minister, *ibid. num.* 14 *&* 15.

Datur autem alia aquæ benedictio, quæ fit a solo Episcopo cum vino, & cinere ad reconciliandam consecratam Ecclesiam, *ibid. num.* 16.

Paramenta Ecclesiastica, & ornamenta omnia, tam Ministrorum, quam Altaris, sunt per Episcopum benedicenda, *ibid. num.* 17.

Hæc facultas benedicendi paramenta, & Ecclesiastica ornamenta, & vasa, in quibus non adhibetur Sacra unctio, fuit concessa diversis Archidiaconis, Decanis, Archipresbyteris, aliisque personis Ecclesiasticis, *ibid. num.* 18.

Talem facultatem habent omnes Prælati Regulares, scilicet Generales, Abbates, Provinciales, Priores, Guardiani, aliique omnes Superiores locales quocumque nomine nuncupati pro usu suarum Ecclesiarum, *ibid. num.* 19. *&* 20. & dict. verb. *Resolutiones num.* 200. *&* 355.

Similiter etiam Abbates, aliique Prælati habentes privilegium benedicendi Calices, Patenas, Campanas, & similia, in quibus adhibetur Sacra unctio, possunt solum pro usu suarum Ecclesiarum, *ibid. num* 21. verb. *Campana num.* 10. verb. *Calix num.* 5. & dict. verb. *Resolutiones num.* 356.

Alia ad rem; Vide verb. *Vasa Sacra*.

Benedictio antiquitus accipi solebat pro Ordinatione, *ibid. in nov. add. num.* 1. *& seqq.*

Res benedicta, & speciatim Campana an pro usu profano inservire possit, *ibid.*, *in nov. add. num.* 3.

Benedictiones præter eas, quæ in Ecclesia receptæ sunt, a Sacris Ritibus non admittuntur, *ibid. art.* 5. *in add. Auctar. num.* 32.

BENEDICTIO Episcopalis in via quoad eos qui possunt, vel non, impertiri illam.

Benedictionem in via, seu itinerando, dare potest Episcopus in sua Diœcesi, Archiepiscopus, Primas, seu Patriarcha in tota sua Provincia etiam extra visitationem, Legatus, & Nuncius Apostolicæ Sedis in locis suæ Legationis, & Romanus Pontifex ubique terrarum; Vide verb. *Benedictio art.* 2. *n.* 1.

Ex

Ex præfectis Minor in præsentia Majoris, & Superioris nequit benedicere, nisi de licentia Superioris, *ibid. num.* 2.

Archiepiscopus, Primas, seu Patriarcha potest etiam populo benedicere in locis exemptis intra ejus Provinciam existentibus, etiam extra visitationem, *ibid. num.* 3. verb. *Archiepiscopus art.* 1. *num.* 47. & dict. verb. *Resolutiones n.* 137.

Sic etiam potest Episcopus populo benedicere in locis exemptis intra suam Diœcesim existentibus, & de ipsis licentia Coadjutor per Civitatem incedens, *ibid. num.* 4. *&* 5. & dict. verb. *Resolutiones in Decretis Pittoni num.* 13.

Archiepiscopus, Primas, seu Patriarcha Nuncius, & Legatus extra suam Provinciam, ac Episcopus extra Diœcesim sine speciali privilegio, neque solemniter, neque privatim per viam, & itinerando, possunt populo benedicere, *ibid. num.* 6. *&* 7.

Legato præsente in Civitate, Episcopus, non potest benedicere populo, sed intra Ecclesiam eo absente, vel annuente, potest benedicere, *ibid. num.* 8.

Benedicere per vias, aut per Ecclesiam Abbati non conceditur, *ibid. num.* 9. *&* 10. & dict. verb. *Resolutiones num.* 201. 350. *&* 355.

Confirmatur sententia Auctoris, *ibid. in nov. add. num.* 2.

A quonam tempore Abbates impetraverint facultatem impertiendi solemnem Benedictionem Populo, *Ibid. in nov. add. num.* 1.

Nonnisi Episcopus potest benedicere populo extra actum celebrationis, *ibid. num.* 11. & dict. verb. *Resolutiones num.* 201. *&* 350.

Abbates præsente Episcopo Benedictionem Populo impertiri non possunt in Ecclesiis *pleno jure* sibi subjectis, *ibid. in nov. add. num.* 3.

BENEDICTIO Episcopi respectu Abbatum, Abbatissarum, & Monialium.

Episcopus benedicit Abbates, Abbatisses, & Moniales; Vide verb. *Benedictio art.* 3. *num.* 1. *&* 2.

Benedictio Abbatissæ solet dici Ordinatio, & Consecratio, *ibid. in nov. add. num.* 1.

Abbates semel benedicti cum usu bireti, si transferantur ad aliam Abbatiam cum usu Mitræ, non indigent alia benedictione, quæ tamen dari debet diebus, quibus Ordines minores conferri possunt, & sine aliquo examine, *ibid. num.* 3. *ad* 5. & dict. verb. *Resolutiones num.* 45.

Ista autem benedictio non est de essentia: nec simpliciter necessaria ad hoc ut Abbates ea, quæ sunt Ordinis, & sui Officii, exercere possint, sed potius videtur esse de solemnitate, *ibid. num.* 6. & verb. *Abbas num.* 19. ubi affertur ad id novissima Constitutio Benedicti XIII. necessario videnda.

Abbates Regulares de jure conferre possunt Ordines Minores suis subditis, licet non sint benedicti, *ibid. num.* 7. *&* 8. & dict. verb. *Resolutiones num.* 347.

Abbatissæ, quæ in Monasteriis, ubi est consuetudo, ab Episcopo benedicuntur, minores annis 40. completis, & quæ per octo ante professæ non fuerint, eligi, & benedici in Abbatissas prohibentur, *ibid. num* 9. *&* 10.

Abbatissæ temporales, quæ nonnisi ad Triennium eliguntur, non sunt jure benedicendæ, *Ibid. num.* 11.

Consuetudo benedicendi, & consecrandi Virgines, seu Moniales non amplius est in usu. At si alicubi vigeat, est servanda. Et Benedictus XIII. concessit Indulgentiam plenariam quibuscumque Monialibus Velum Sacrum, benedictionem, & consecrationem recipientibus, *ibid. num.* 12.

Secundum Canones non sunt benedicendæ, seu consecrandæ nisi attingant 25. annum, nec pro ipsarum benedictione, seu consecratione potest Episcopus ingredi clausuram Monialium, *ibid. num.* 13. *&* 14.

BENEDICTIO quoad Sponsos.

Sponsus, & Sponsa, cum nubunt temporibus pro solemnitate nuptiarum non vetitis, sunt in Ecclesia benedicendi; Vide verb. *Benedictio art.* 4. *num.* 1.

Benedictionis nuptialis origo, ritus, cæteraque; Vide *in nov. addit. num.* 1. *&* 2.

Tales Sponsorum benedictiones, sicuti & prohibitionem solemnitatis nuptiarum certis anni temporibus damnantes, anathematizantur, *ibid. num.* 2.

Ferrar. Bibioth. Tom.VIII.

Talis benedictionis omissio, licet, cum fit sine scandalo, & contemptu, non sit peccatum mortale, est tamen saltem peccatum veniale, *ibid. num.* 3.

Talem benedictionem debent Sponsi recipere ante consummationem Matrimonii, sublato tamen scandalo, & contemptu, non est mortale consummare matrimonium ante talem benedictionem, imo nec veniale, si ex rationabili causa, *ibid. num.* 4. *ad* 7.

Conjuges non benedicuntur, si ambo vel alter fuerit alias benedictus, *ibid. num.* 8. *&* 9.

Si vero virgo contrahat cum viro, qui jam habuerat aliam uxorem, nihilominus nuptiæ benedicuntur, *ibid. num.* 10. *&* 11.

Benedicendi sunt conjuges in secundis nuptiis, si neuter ex ipsis fuerit benedictus in primis, *ibid. num.* 12. *&* 13.

Benedictio nubentium fieri debet a proprio Parocho, non autem ab alio Sacerdote, nisi de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, *ibid. num.* 14.

Nuptialis benedictio de jure potest dari a Parocho utriuslibet Sponsi; consuetudo tamen fere ubique obtinuit, ut detur a Parocho Sponsæ, & ubi adest, observari debet, *ibid. num.* 15. *&* 16.

Si vero Sponsus, & Sponsa statim a Parochia, ubi contraxerunt, abirent ad aliam, deberent ab hoc ultimo Parocho benedici, sicuti etiam si mulier statim post contractum Matrimonium traducatur ad domum viri in alia Parochia habitantis, *ibid. num.* 17.

Parochi alieni, & alii Sacerdotes, sive Sæculares, sive Regulares benedicentes in nuptiis alienos Sponsos sine licentia proprii Parochi, vel Ordinarii incurrunt suspensionem ab Officio, & beneficio, *ibid. num.* 18. *&* 19.

Prædicta suspensionis pœna est imposita soli benedicenti, non autem deputanti alium, qui benedicat per se, eamque ad incurrendam requiritur plena scientia, *ibid. num.* 20. *&* 21.

BENEDICTIONES variæ a quibus possint, vel debeant fieri.

Benedictio, & distributio Candelarum, Cinerum, Palmarum; regulariter potest fieri in omnibus Ecclesiis tam Collegiatis, quam Parochialibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, Vide verb. *Benedictio art.* 5. *num.* 1. verb. *Candela num.* 2. & verb. *Resolutiones Sacr. Congreg. in Indice* 1. *Merati n.* 55.

Benedictio Candelarum fieri nequit in Oratorio Confraternitatis, *ibid. in nov. add. n.* 1.

Fieri tamen potest pro Sodalibus, *ibid. eod. num. in nov. add.*

Benedictio Fontis Baptismalis quibusnam diebus, & a quonam fieri debeat, Vide *ibid. in nov. add. num.* 3.

Benedictio, & distributio Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Fontis, absente, vel impedito Episcopo, debent fieri ab eo, qui cantaturus est Missam, *ibid. num.* 2. & dict. verb. *Resolutiones num.* 209.

Et in Ecclesiis Regularium, in quibus exerceri consuevit cura animarum, benedicere Cineres, illosque fidelibus distribuere, pertinet ad Regulares, non ad Parochum, *ibid. num.* 3.

Ille idem, qui benedicit Cineres, Candelas, vel Palmas, debet etiam cantare Missam sequentem, *ibid. num.* 4. & dict. verb. *Resolutiones in Decretis Pittoni num.* 217.

Benedicere Ecclesiam novam, vel Oratorium, & Ecclesiam reconciliare non potest simplex Sacerdos sine licentia Sedis Apostolicæ; Cœmeterii autem, & Ecclesiæ non consecratæ potest committi Presbytero in dignitate Ecclesiastica constituto, *ibid. num.* 5. *&* 6. & dict. verb. *Resolutiones num.* 77.

Regulares Superiores, vel alii Sacerdotes in Capitulis Generalibus deputati, possunt benedicere, & reconciliare suas Ecclesias, Cœmeteria, & Oratoria, etiam suarum Monialium, & quæ aqua requiratur, & de militaribus dictæ, *ibid. num.* 7. *ad* 10.

Jesuitis fuit etiam concessum a Paulo III. ut possint benedicere Calices, & Altaria in locis, in quibus non adesset Episcopus, qui posset ea benedicere, *ibid. num.* 11. verb. *Calix num.* 8.

Regulares non possunt domos benedicere in hebdomada Sancta; & an possint benedicere mulieres post partum, & ad purificationem admittere in propria Ecclesia, *ib. num.* 12. *&* 16.

BENEFICIUM

Quod ejus esse, & divisionem.

BENEFICIA quomodo erigenda?

etiam juri communi contrarias, debentque plene observari, *ibid. num. 12. ad 14.*

Si in Fundatione Beneficii sit cautum, quod possit conferri etiam non habentibus ætatem a jure communi præscriptam, talis dispositio est observanda, *ibid. num. 15. & 16.*

Patronus hæres, seu Fundatoris successor non potest neque cum consensu Episcopi alterare, seu mutare leges, conditiones, seu qualitates in limine fondationis a Fundatore appositas, licet juri communi contrarias, *ibid. num. 17. & 18.*

Imo neque ipse Fundator etiam de consensu Episcopi potest mutare leges, & conditiones a se in fundatione positas, & ab Ordinario acceptatas, si talis mutatio esset in præjudicium Ecclesiæ, vel Tertii, *Ibid. num. 19.*

Episcopus neque de consenso, & positiva voluntate Hæredis, seu Patroni potest in eractione Cappellaniæ, seu Beneficii simplicia injungere onus residentiæ, quod Testator non injunxit; nec addere, quod Beneficiatus, sive Cappellanus pro tempore per se ipsum Missas celebret, aliter Testatoria voluntatem immutare, *ibid. num. 20. & 21.*

Item Episcopus etiam de consensu Patroni non potest reducere, & moderari Missas in limine fundationis Beneficii impositas, quamvis redditus Beneficii ob temporum injuriam sint diminuti, nisi sit ei concessum in ipsa Beneficii erectiona, *Ibid. num. 22. & 23.*

Ut sustineantur conditiones juri contrariæ in limine fundationis Beneficiorum appositæ, requiritur omnino expressa & specialis Ordinarii approbatio, *ibid. in nov. addit. num. 7.*

Et quando eædem conditiones dicantur tacite ab Ordinario approbatæ, *ibid. in nov. add. num. 8.*

Num fundator adjicere ex intervallo possit conditiones juri contrarias Beneficio Ecclesiastico erecto, *ibid. in nov. add. num. 9. & seqq.*

An possit Fundator, vel hæres adjicere ex intervallo conditiones juri non contrarias Beneficio erecto, *ibid. in nov. add. num. 12.*

BENEFICIA quomodo, & quando conferenda?

Beneficia Ecclesiastica tribus potissimum modis, qui referantur, conferuntur, videlicet per electionem, præsentationem, & liberam collationem; & ad hos alii, qui assignantur, reducuntur; Vide verb. *Beneficia art. 3. num. 1. ad 5. & in nov. add. num. 1. & seqq. & num. 7.*

Tribus etiam potissimum modis Summus Pontifex Beneficia Ecclesiastica conferre solet, nimirum Jure præventionis, concursus, & devolutionis, atque discutiuntur, *Ibid. num. 6. ad 12.*

Beneficia Ecclesiastica debent conferri, seu provideri Canonice, scilicet juxta præscriptum Sacrorum Canonum, & observanda est forma a jure communi, vel legitima consuetudine, statuto vel fundatione præscripta, *Ibid. num. 13. & 14.*

Sex propterea ad validam Beneficiorum collationem, seu provisionem requiruntur, & assignantur, *ibidem num. 15. ad 20.*

Beneficia Curata debent necessario conferri ad præscriptum Concilii Trid. & per concursum coram Episcopo, vel ejus Vicario, & saltem tribus Examinatoribus Synodalibus habendum; Vide *ibid. num. 21. & 22.*

Tales Examinatores, qui non possunt esse minores, quam tres, debent esse electi in ultima Synodo, vel si in aliis electi, saltem in ultima confirmati, & præstito juramento juxta Trid. aliter concursus erit nullus, ut etiam est nullus, si insimul interveniat non Examinatur Synodalis, *Ibid. num. 23. ad 25.*

Non licet Episcopo auctoritate Ordinaria sibi assumere Examinatores non Synodales, qui suppleant etiam in casu non existentium Examinatorum Synodalium numero sufficientium ad Concursus faciendos, nec potest in locum demortuorum alios subrogare usque ad novam Synodum, *ibidem num. 26. & 27.*

Provisi tamen de Parochialibus, non servata forma Concilii, ex eo quod ob varias difficultates non potuisset agi Synodus, nec deputari Examinatores Synodales, non sunt removendi, *ibid. num. 28.*

Beneficia curata debent conferri per viam concursus, etiamsi Cura Ecclesiæ, vel Episcopo incumbere dicatur; & etiamsi sint Jurispatronatus Ecclesiastici, ac ad concursum admitti debent tam nominati a Patronis, quam alii, *ibid. n. 29. ad 31.*

Dispositio Concilii Trid. de habendo concursum procedit; nedum in Rectoriis de Jurepatronatu Ecclesiastico, verum etiam in Vicariis perpetuis, quando in Vicarium est translata totalis cura; secus vero si solum exercitium; & hæc enucleantur, *ibid. sub num. 31. ad 34.*

Etiam Beneficium Parochiale Jurispatronatus Laicalis confertur per concursum inter plures præsentatos, si ipsi habeant æquales voces, imo & Parochialia Jurispatronatus Laicorum ad Episcopum devoluta, ut etiam Theologalis, & Pœnitentiaria, *ibid. num. 35. ad 37.*

Sine concursu conferuntur Vicariæ perpetuæ Parochialium unitarum, seu incorporatarum aliis Ecclesiis, Monasteriis, Beneficiis, Collegiis, vel Locis piis, in quibus non proprie Parochus, sed Vicarius ponendus est, & alia plura, quæ recensentur, itidem absque concursu conferuntur, *ibid. num. 38. ad 54.*

Beneficia quæcumque Ecclesiastica conferri solum possunt ab inferioribus Papa, quando sunt vere vacantia, & si conferantur, vel promittantur ante vacationem etiam a Patronis, eorum collatio, seu promissio est nulla, ac scienter obtinens deponendus est, *ibid. n. 55. & 56.*

Licet Beneficia solum, quando sunt vacantia, possunt conferri ab inferioribus Papa; is tamen ratione suæ plenariæ potestatis potest jus tribuere etiam in Beneficiis vacaturis, Coadjutoriis, & etiam simplicibus expectativis: hæcque absque speciali, & expressa derogatione Concil. Trid. *ibid. num. 57. ad 60.*

Beneficia omnia vacantia etiam in quibuslibet Cathedralibus, & aliis Ecclesiis ab Episcopo, ad quem collatio spectat, sunt conferenda intra sex menses, quibus elapsis, de Episcopo ad Capitulum, & e converso, & demum ad proximum Superiorem collatio devolvitur, *ibid. num. 61.*

Sic etiam Parochialium provisio intra sex menses facienda est, quando eorum collatio ad illum spectat, intra quatuor vero, quando ad Papam, ac menses currere incipiunt a die scientiæ vacationis, *ibid. num. 62. ad 65.*

Præfata vacationis notitia præsumenda est in ordinario, itaut menses incipiant currere ab eo tempore, quo scire potuit vel debuit, & computari debent juxta Kalendarium, secundum quod occurrunt, & jacent per totum circulum anni, *ibid. num. 66. ad 68.*

Præsentatio ad Beneficium Jurispatronatus Laicorum fieri debet intra quatuor menses, quo elapso Patroni auctoritas expirat, *ibid. num. 69. & 70.*

Non præjudicat tamen dictum quadrimestre pupillo, quia eidem ob non petitam in tempore dispensationem competat restitutio in integrum, *ibid. num. 71.*

Patronus Ecclesiasticus de jure habet semestre ad præsentandum, ut etiam Locus pius; si tamen prima die v. g. semestris aliquem præsentet, non potest deinde semestri adhuc durante alium præsentare, & eo minus post, *ibid. num. 72. ad 75.*

Si agatur de Jurepatronatus mixto Laicorum, & Ecclesiasticorum, tunc præsentatio fieri potest ab omnibus Patronis intra semestre, & ita, quod Patroni uti Laici intra quadrimestre ante Episcopi institutionem possint variare, *ibid. num. 76. ad 81.*

Tempus ad præsentandum non currit Patronis, nisi a die scientiæ vacationis, *ibid. num. 82. ad 85.*

Si intra tempus sex, vel quatuor respective mensium Beneficia non conferantur, vel præsententur, collatio devolvitur gradatim ad Superiorem, & dantur sex menses ad conferendum a tempore scientiæ, *ibid. num. 86. ad 88.*

Metropolitanus conferre non potest jure devoluto, nisi omnes inferiores Collatores ultra sex menses neglexerint; Papa autem, lapso primo semestri, *ibid. num. 89. & 90.*

Si Papa Beneficia vacantia in Curia non conferat intra mensem a die vacationis, illi, ad quos collatio pertinebat, poterunt illa conferre, ac si nulla nunquam reservatio ea fuisset, in cæteris autem nullum est Papæ præfinitum tempus, *ibid. num. 91. & 92.*

In exemptis immediate Papæ subjectis, devolutio fit immediate ad Papam, vel Legatum de Latere, *ibid. num. 93.*

In Beneficiis, quorum collatio jure proprio pertinet ad Episcopum, eo negligente, intra tempus debitum potestas conferendi devolvitur ad Capitulum Cathedrale, hisque negligentibus devolvitur ad Metropolit. *ibid. num. 94 & 95.*

Quod si autem collatio Beneficii pertineat ad Episcopum

BENEFICIA a quibus conferenda, vel non?

Se-

Secundo potest conferre secundum Beneficium obtinenti primum de se sufficiens, sed insufficiens ob pensionem; Dummodo provisus post collationem sibi factam non consenserit pensioni, *ibid. num.*64.

Tertio potest dispensare, ut habens Beneficium insufficiens sive Curatum, sive simplex, possit etiam aliud simplex per se sufficiens obtinere, & retinere; Dummodo utrumque personalem residentiam non requirat, *ibid. num.*65. *ad* 68.

Non potest Episcopus dispensare, ut habens duo beneficia etiam simplicia, & ad honestam Clerici sustentationem non sufficientia, possit obtinere, & retinere tertium, etiamsi omnia simul ad Beneficiati sustentationem non sufficiant, & licet tertium foret de Jurepatronatu, *ibid.num.*69. *ad* 71.

BENEFICIA quoad eorum vacationem ipso jure.

Beneficia Ecclesiastica pluribus modis vacare possunt, quorum quælibet, vacatione secuta, alteri conferre libere possunt. Primo, & secundo per mortem naturalem Beneficiati, vel civilem, ut per professionem; Vide verb. *Beneficia art.* 7. *num.*1.*ad* 4.& *in add. Auctor.ad art.*12. *num.*26.

Tertio, & quarto per Renunciationem, vel assecutionem pacificam Beneficii incompatibilis, *ibid. num.*5. & 6.

Quinto, & sexto per contractum Matrimonii per verba de præsenti, etiam non secuta copula, & per malitiam sæcularem a Clerico Minorista assumptam, *ibid. num.*7. *ad* 11.

Septimo, & octavo per promotionem ad Episcopatum ipso jure præhabita Beneficia vacant, & per translationem Episcopi ad aliam Ecclesiam illico vacat prior Episcopatus, prout declaratur, *ibid. num.*12. & 13.

Nono, decimo, & undecimo vacat Beneficium ob invaliditatem electionis, vel collationis, per ejusdem cassationem, & postulationis repulsionem, *ibid. num.*14. *ad* 16.

Ultra præmissos vacandi Beneficia modos, adhuc alii novem & viginti supersunt, qui cum præfatis collati numerum constituunt quadragesimum, ac per ordinem ad illos referuntur cuncti, *ibid. a num.*17. *ad* 45.

Vacationes Beneficiorum *ipso jure*, de quibus agit *Auctor*, ad quinque genera referuntur, & qualia; Vide *ibid. in nov. add. num.*1. & *seqq.*

BENEFICIA quoad Renunciationem, vel Resignationem; Vide verb. *Resignatio.*

BENEFICIA quoad eorum Reservationem, seu Affectionem.

Quid sit Beneficii reservatio? eaque soli Papæ in toto Orbe competit; Vide verb. *Beneficia art.*1. *num.*1. & 2.

De reservationum origine non est una Scriptorum sententia, *ibid. in nov. add. num.*1.

Reservationum aliæ sunt clausæ in corpore juris, aliæ non. Quales sunt prioris generis, & quales posterioris, ac de effectu divisionis, *ibid. in nov. add. num.*2. & *seqq.*

Legatus a Latere in sibi demandata Provincia potest reservare suæ collationi Beneficia vacatura, quæ cæteroquin potest conferre vacantia, finita tamen Legatione expirant reservationes, & simul una pendente aliam in eadem Ecclesia, vel respectu ejusdem Collatoris non potest facere, *ibid. num.*3. *ad* 5. & *art.*4. *num.*14.

Quid sit Beneficii affectio traditur, satisque expenditur, una cum appositione manuum Papæ in Beneficia, *ibid. num.*6. *ad* 9.

Reservatio, & affectio Beneficiorum differunt inter se ea differentia, quæ intercedit inter causam, & causatum, inter tacitum, & expressum, *ibid. num.*10. *ad* 12.

Beneficia affecta differunt a reservatis, Primo, quia reservatio actum expressum verbalem, seu scriptum respicit: Affectio e contra respicit actum realem, & factum aliquod, *ibid. num.* 13.

Secundo, quia Beneficium reservatum nunquam amplius potest conferri ab inferiore, affectum vero prohibetur solum conferri ab inferiore pro illa vice, qua Papa manum apposuit super ejus provisione, *ibid. num.*14.

Tertio, quia affectio Beneficiorum, seu appositio manus Papæ est majoris efficaciæ ac potentiæ, quam simplex generalis reservatio, *ibid. num.*15.

Beneficia pluribus modis redduntur affecta per appositionem manus Papæ, & assignantur, *ibid. num.*16. *ad* 25.

Assignatur regula generalis pro cognoscendo, an Beneficia reddantur, & dicantur affecta per appositionem manus Papæ? *ibid. a num.*26. *ad* 30.

Beneficia Papæ reservata permulta sunt, & notabiliora referuntur, ac ubi oportet adnotatione postillantur, *ibid. num.*31. *ad* 76.

Animadvertendum tamen, Beneficia vacantia, Sede Apostolica vacante, non esse reservata, nisi sint primæ Dignitatis, *ibid. num.*78. 79. & 80. ubi excipiuntur concordata Germaniæ.

Beneficia pariter vacantia in Curia Sede Romana vacante conferuntur ab Episcopo, vel ab aliis, ad quos spectat, nisi ex alio cap. reservata sint Papæ, prout ad futurum spectantia, *ibid. num.*81. & 82.

Sic etiam Beneficia, quæ vacaverunt in Curia ante mortem Papæ, si non fuerunt provisa, conferuntur ab eis, ad quos spectat, immo id etiam vivente Papa, si ipse non contulerat infra mensem a die vacationis, *ibid. num.*83. & 84.

In potestate Fundatorum Beneficiorum est excludere in Limine fundationis reservationes, idque ex Sacrorum Canonum indulgentia, *ibid. in nov. add. num.*12.

Quando a fundatore exclusæ dici queant reservationes, *ibid. in nov. add. num.*13.

Quando non censeantur exclusæ, *ibid. in nov. add. n.*14.

BENEFICIA quoad Reservationes, & dispositiones in Regula Cancellariæ contentas.

Quid sint Regulæ Cancellariæ, & quis primo eas condiderit? Vide verb. *Beneficia art.*9. *num.*1. & 2.

Regulæ Cancellariæ successu temporis in pluribus fuerunt mutatæ, atque augmentatæ, vel magis declaratæ, habent vim Legis, & Constitutionis, atque obligare incipiunt statim ac a novo Papa reassumuntur, licet nondum fuerint publicatæ, *ibid. num* 3. *ad* 5.

Regulæ Cancellariæ durant tantum vivente Papa eas faciente, eoque moriente, expirant, & durante vacatione Sedis Apostolicæ dicuntur non esse in rerum natura, *ibid. n.*6.

Hinc Sede Papali vacante potest Collator Ordinarius conferre Beneficia reservata solum per Regulas Cancellariæ, ut puta vacantia in mensibus Pontificis, dummodo id fiat priusquam a novo Papa aliæ fiant, vel priores renoventur, *ibid. num.*7. 8.

Licet Collator Ordinarius, Sede Apostolica vacante, possit conferre Beneficia reservata per Regulas Cancellariæ, non potest tamen conferre alia Beneficia, quæ sunt reservata Papæ ex alio capite, sed ipsa conferenda sunt a Papa futuro, *ibid. num.*9.

Ad omnium promptius commodum dantur ad litteram ipsæmet Cancellariæ Regulæ, *ibid. num.*10.

BENEFICIA, quoad quasdam observationes circa ejus Cancellariæ Regulas.

Regula prima Cancellariæ continet reservationes similes illis, quæ habentur *in Extravaganti Ad regimen*, & reservat beneficia eorum, qui promoveantur ad Episcopatum, sive tunc vacantia, sive in futurum vacatura, & tollit dispositionem jur. com. in cap. Cum in cunctis 7. de elect. Vide verb. *Beneficia art.*29. *num.*1. & 2.

Secunda reservat omnia Monasteria Virorum valorem annuum 200. Florenorum auri communi æstimatione excedentia, & commendari solita, unde non procedit de aliis, nec de Beneficiis manualibus, nec de Germania ob Concordata, nec de privilegiato in contrarium, *ibid. num.*3. *ad* 7.

Regula tertia, olim secunda, reservat Pontifici Beneficia vacantia Sede Episcopali vacante, & vacantia post translationem Episcopi usque ad provisionem, & possessionem successoris, etiamsi ab immemorabili Collatio ad aliquem spectaret, necnon vacantia de tempore obitus Abbatis &c. locum tamen non habet hæc Regula in Dignitatibus non reservatis, *ibid. num.*8. *ad* 12. & *art.*8. *num.*65.

Quarta, olim tertia, reservat Summo Pontifici Dignitates majores post Pontificalem in Cathedralibus, & Dignitates principales excedentes valorem 10. Florenorum auri, & primam Dignitatem post Pontificalem in Cathedrali solum, vel duas

duas, si sint æque majores; primam Dignitatem in Collegiata, a Cathedrali distincta, etiamsi unicam, & Parochialem in dignitatem erectam, nec non si primæ dignitates non possint cadere sub reservatione, reservata est prima subsequens, *ibid. num.13. ad* 22.

Quinta, alias quarta, reservat omnia Beneficia Ecclesiastica quorumcumque Collectorum, & Subcollectorum fructuum, ac proventuum Cameræ Apostolicæ, *ibid. num.*23.

Sexta reservat Beneficia Curialium, & habet locum etiam in Curialibus ad honorem, sicuti in cubiculariis ad honorem, *ibid. num.*24.

Nona, alias octava, reservat Papæ omnia Beneficia qualitercumque qualificata in singulis, Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Augusti, Octobris, & Novembris mensibus qualitercumque extra Curiam vacantia, computandis a media nocte mensis præcedentis ad mediam noctem sequentis, ex quo si occurrat dubium, an obierit Beneficiatius in mense Papæ, vel Ordinarii, tunc nemine adhuc in possessione existente, præsumendum est pro Mense Episcopali, *ibid. num.*25. *ad* 27.

Hæc Regula revocat quæcumque privilegia, & Indulta concessa quibuscumque personis disponendi de Beneficiis vacaturis in dictis mensibus, consuetudines ei contrarias, & optandi etiam immemorabiliter, & comprehendit etiam Beneficia de Jurepatronatus Ecclesiastici, & ex privilegio, ac etiam Beneficia Religionis Hierosolymitanæ, *ibid. a num.*27. *ad* 37.

Hæc nona Regula exceptuat expresse, Primo Beneficia spectantia ad collationem, præsentationem, electionem, & quamcunque aliam dispositionem Cardinalium, non tamen Cardin. Legatorum, nec intelligitur de Capitulo Cathedralium, quibus S. R. E. Cardinales præsunt, *ibid. num.* 38. *ad* 44.

Secundo, tertio, & quarto exceptuat expresse Beneficia, & personas, quarum favore adsunt Concordata, Beneficia vacantia in mensibus, in quibus adest alternativa cum Episcopo, & vacationem Beneficiorum per resignationem validam in dictis mensibus vacantium, *ibid. num* 45. *ad* 47.

Quinto, & sexto non comprehendit Beneficia unita, nec manualia, nec Vicarias sive temporales, sive perpetuas, nec Capellanias, nec Beneficia de Jurepatronatus, *ibid. num.*48. *ad* 53.

Insuper ratione ejusdem Regulæ Episcopus, vel alius Collator inferior non amittit jus conferendi Beneficium in suo mense vacans, etiamsi istud eodem mense non contulerit, & sic vacatio ejus duraverit, in mensem Apostolicum, atque prohibetur Beneficium conferre, currente ipsomet mense Apostolico, *ibid. num.*54. *&* 55.

Decima nulla indiget speciali observatione, & undecima generaliter, ac indefinite comprehendit reservationem omnium, & singulorum Beneficiorum reservatorum per Prædecessores Pontifices, non comprehendit tamen Parochiales, *ibid. num.*56. *&* 57.

Duodecima de se patet, & tertiadecima expresse derogat unionibus effectum non sortitis, & comprehendit uniones factas ex causa minus necessaria, quod per sequentia patefit, nec non plures, quas eadem regula habet limitationes, proponuntur, *ibid. num.*58. *ad* 70.

Quintadecima, alias 14. revocat facultates conferendi Beneficia reservata, seu affecta, & quæcumque Indulta huic Regulæ contraxit de quibuscumque Beneficiis concessa, imo revocat non solum privilegia activa eligentium, & Collatorum, sed etiam passiva eligendorum, & providendorum, nisi quando jus passivum competit ex fundatione, *ibid. num.*71. *ad* 76.

Sextadecima, 17. 18. de se patent, & 19. quæ inscribitur de viginti, seu de infirmis resignantibus, annullat quamcumque resignationem factam ab infirmo, qui ex ea infirmitate decedat, vel etiam factam a sano, qui intra 20. dies a die præstiti consensus decedat, *ibid. num.*77. *ad* 80.

Regulæ 20. 21. 22. 23. 24. & 25. de se patent, & 26., quæ apud antiquiores est 24. & apud alios 25. annullat resignationes Beneficiorum factas ab eo, qui est promotus ad Prælaturam, post vacationem Prælaturæ, *ibid. numer.* 81. *&* 82.

Regula 27. disposit, quod non judicetur juxta formam supplicationis, sed juxta tenorem Litterarum, & per eamdem amittitur facultas ferendi judicium ante expeditionem Litterarum Apostolicarum ad effectum audientiæ, & disputationis, *ibid. num.*83. *&* 84.

Regula 28. est de se clara, & 29. quæ subrogandis collitigantibus inscribitur, disponit, quod si dum super Beneficio litigant, & alter moriatur, vel alio quovis modo recedat, superstes possit petere per subrogationem gratiosam substitui in jure, vel ad jus, & possessionem, quæ adversariis competebant, non tamen ad favorem intrusi, *ibid. a num.*85. *ad* 89.

Regula 30. quæ de verisimili notitia appellatur, annullat concessionem Beneficii per mortem Beneficiati obtenti, quando inter vacationem, & datam gratiæ tantum temporis non intercesserit, quo verisimiliter Pontifex notitiam habere potuerit vacationis, *ibid. a num.*90. *ad* 92.

Regula 31. adimit omnem jurisdictionem Executori quoad omnia acta Litteris non expeditis, itaut antea nulla jurisdictio data censeatur, non habet tamen locum, ubi fuerint expeditæ Litteræ gratiæ principalis, *ibid. num.*93. *ad* 95.

Regula 32. disponit, quod in collatione Beneficiorum Familiarum Cardinalium reservatorum per regulam 4. præstari debeat consensus per Cardinalem Patronum, *ibid. a num.*96. *ad* 100.

Regula 33. disponit, quod Beneficia vacantia per obitum Familiarium Cardinalium conferantur per Cardinalem Ordinarium Collatorem, non autem per Cardinalem Patronum; & fuit inducta ad tollendas lites, quæ ex præcedenti Regula oriri possent inter Cardin. Ordinarium Collat. & Card. Patronum super provisione Beneficiorum vacantium per obitum Familiaris Cardinalis; non tollit tamen reservationem Regulæ quartæ, *ibid. num.*101. *ad* 108.

Regula 34. de se est clara, & 35. de annali possessione disponit, quod impetrans Beneficium Ecclesiasticum ab alio possessum, quod certo modo de jure vacare, & injuste ab alio possideri prætenditur, exprimere debeat qualitates possessoris, & nullitates possessionis, & intra sex menses possessorem in judicium vocare debet, & infra annum sententiam obtinere, alias gratia impetrata corruit, & introducta fuit in odium impetrantium aliena Beneficia, & in favorem possidentis, *ibid. num.*109. *ad* 114.

Regula 36. appellata de triennali possessore defendit quemcumque possessorem Beneficii ex quovis titulo possessi, si per triennium in ejusdem possessione pacifice permanserit, ita ut non possit a quocumque alio molestari, & procedit tam in collatione facta a Papa, quam ab Ordinario, & adversus quascumque molestias, tam in possessorio, quam in petitorio illatas; ab hac tamen Regula excipitur possessor per Simoniam ingressus, & excipiuntur reservationes in corpore juris clausæ, *ibid. num.*116. *ad* 124.

Triennalis possessio debet esse pacifica, alias non suffragatur, ita ut ad eam excludendam sufficiant etiam controversiæ extrajudiciales, & ut habeat locum, præter pacificam triennalem possessionem, requirit saltem titulum coloratum. Reliquæ satis de se patent, *ibid. num.*125. *ad* 127.

Plura circa Regularem Cancellariæ originem, vim, extensionem, efficaciam, & illarum interpretationem, propriamque naturam; Vide *ibid. in nov. add. num.*1. *& seqq.*

BENEFICIA quoad Concordata.

Per concordata quid intelligatur, & adducuntur exempliter concordata Germaniæ; per quæ tamen non omnes sublatæ sunt reservationes papales; Vide verb. *Beneficia art.* 11. *num.* 1. *ad* 5.

Per concordata Germaniæ remanent adhuc Papæ reservata sequentia Beneficia. Primo omnia Beneficia, quæ collationi Papæ sunt reservata per Extravagant. *Execrabilis*. 2. Prima Dignitas post Pontif. in Cathedralibus, & principalis in Collegiatis. 3. Beneficia vacantia in mensibus Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, & Novembris, Regulis tamen Cancell. per ead. solum derogatur quoad ea, quæ circa reservationem Beneficiorum sibi propria continent, seu specialiter disponunt, *ibid. numer.* 6. *ad* 10.

Per concordata Germaniæ sublatæ sunt reservationes Papales sequentium Beneficiorum. Primo in Metropolitanis, & Cathedralibus etiam immediate non subjectis Ecclesiis, & Monasteriis immediate subjectis Sedi Apostolicæ, quando extra Curiam vacaverint, permittuntur fieri electiones Canonicæ, *ibid. num.* 11. *&* 12.

Secundo concordata Germaniæ tollunt quamcumque reservatio-

Be-

Beneficiorum fructus honestæ Beneficiati sustentationi superflui, in pauperes, piosque usus erogandi sunt; in profanos insumi nequeunt sine gravi peccato, *ibid. in add. Auctor. num.7.*

Num Beneficia Possidentes sint illorum Domini, an Administratores, *ibid. in addit. Auctor. num.8.*, & Vide verb. *Beneficiatus art. 1. num.35. ad 36.*

BENEFICIATUS ad quid teneatur?

Beneficiatus tenetur primo ad recitationem Divini Officii, etiamsi suum Beneficium sit tenue, si scienter illud acceptavit, & quando incipiat obligatio, Vide verb. *Beneficiatus art.1. num. 1. ad 4.*

Secundo tenetur Beneficiatus (si post sex menses ab obtento Beneficio Divinum Officium non dixerit sine legitimo impedimento) fructus Beneficii tanquam injuste perceptos in fabricam Beneficii, vel pauperum eleemosynas erogare; etiam ante sententiam Judicis, *ibid. num. 5. & 6.*

Neque hanc restitutionem compensare potest Beneficiatus per eleemosynas ante neglectam recitationem datas ex fructibus Beneficii, ob quod tenetur ad Horas; at ob neglectas Horas satis est post illud tempus, a quo Beneficiatus omisit, dare eleemosynam, etiamsi non cogitet de debito, neque intendat dare in exsolutionem suæ obligationis, *ibid. num. 7. & 8.*

Tertio tenetur Beneficiatus Curatus Professionem Fidei emittere coram Episcopo, vel, eo impedito, coram ejus Vicario Generali intra duos menses a die adeptæ possessionis Beneficii, & promoti ad Dignitates, & Canonicatus in Cathedralibus, non solum coram Episcopo, seu ejus Vicario Generali, sed etiam coram Capitulo, *ibid. num.9. & 10.*

Hanc Fidei Professionem per se ipsos, & non per Procuratorem tenentur emittere provisi de Parochialibus, & de Canonicatibus in Cathedralibus, *ibid. num.11.*

Et eandem tenentur denuo emittere illi, qui in adeptione alterius Beneficii similis eam jam emiserunt, *ibid. num.12.*

Fidei Professionem intra duos menses non facientes tenentur restituere fructus perceptos post lapsos ipsos duos menses, nisi ipsa Sacra Congr. eos remiserit, seu condonaverit, *Ibid. num.13.*

Tales autem omittentes Fidei Professionem, licet non faciant fructus suos, distributiones tamen acquirunt, & faciunt suas; nec privantur aliis effectibus possessionis, *ibid. num.14. & 15.*

Cæteri vero Beneficiati, licet non teneantur Professionem Fidei emittere vigore Concilii Tridentini, & Constitutionis Pii IV. Tamen tenentur ipsam emittere vigore Legum Diœcesanarum, *Ibid. num.16.*

Professio Fidei emitti potest cor. Vicario Generali, Episcopo nedum impedito, verum etiam non impedito, de ipsius tamen licentia, *ibid. in nov. add. num.1.*

An professio hæc Fidei fieri possit per Procuratorem speciale habentem mandatum, *ibid. in nov. add. num.2.*

An requiretur Sententia declaratoria, ut qui Fidei Professionem non emittunt fructus amittant, *ibid. in nov. add. num. 3.*

An hi, qui intra duos menses professionem fidei non emiserunt, fructus perceptos intra ipsos duos menses amittant, *ibid. in nov. add. num.4. & 5.*

Distributiones, & Anniversaria non amittuntur ab his, qui professionem Fidei non emittunt. Quando secus, *ibid. in nov. add. num.6. & 7.*

Professio Fidei facta post lapsum terminum duorum Mensium non prodest ad recuperandos fructus præteritos, sed solum ad acquirendos futuros, *ibid. in nov. addit. num.8.*

Neque juvet triennalis vel ulterior possessio, *ibid. in nov. add. num.9.*

Quarto tenetur Beneficiatus ad reparationem Fabricæ Ecclesiæ sui Beneficii, ad quam tenentur etiam Cardinales, & Episcopus potest ob id sequestrare fructus, *ibidem num. 17. ad 20.*

Quinto tenetur Beneficiatus infra annum recipere Ordines requisitos a suo beneficio, aliter justo impedimento cessante caret voce in Capitulo, donec illos suscipiat, & perdit dimidiam partem distributionum, *ibid. num.21.*

Sexto tenetur Beneficiatus a jure communi ad residentiam personalem in loco Beneficii, etiam in Beneficiis simplicibus; ex generali tamen consuetudine Beneficia simplicia residentiam personalem non requirunt, *ibid. à num. 22. ad 25.*

Septimo, 8. 9. 10. tenetur Beneficiatus in prima Synodo, quæ fit, recipere Decreta illius, & Concilii Tridentini, exercere hospitalitatem, habere exempla, scripturas, & instrumenta de bonis ac redditibus Beneficii duplicata, ita quod unum sit apud eum, & aliud in Archivio Cathedralis, uti supellectili modesta & frugali mensa, *ibid. n.26. ad 29.*

Undecimo, 12., & 13. tenetur jurare in manu Episcopi, quod Simoniam non commisit in adeptione Beneficii, & quod a Patrono habuit sine dono, pacto, promisso &c. tenetur restaurare Ecclesiam, domos, possessiones, & fundos dotales Beneficii, & contribuere pro procuratione Episcopi Visitantis, *ibid. num.30. ad 32.*

Quartodecimo, 15. & 16. tenetur accedere ad Processiones, ad quas Beneficiatus non accedendo potest cogi sub mortali solvere Pensionem impositam Beneficio, & redditus Beneficii sui honestæ sustentationi superfluos erogare in causas pias, ita ut expendentes in causas profanas gravissime peccent, non obstante quod dicant se adhærere sententiæ docentium Beneficiatos bonorum superfluorum Dominos esse, *ibid. a num.33. ad 37.*

An autem Beneficiati redditus superfluos suorum Beneficiorum in pauperes, & causas pias non erogantes, sed in causas profanas expenderent, ultra peccatum mortale, quod committunt, teneantur insuper ad restitutionem, controversia maxima est inter Doctores; affirmativam tamen dicimus amplectendam, *ibid. num.38. ad 62.*

BENEFICIATUS quid de fructibus Beneficii facere possit?

Beneficiatus potest primo vivere de fructibus sui Beneficii, licet habeat pingue patrimonium, & patrimonium cum fructibus ejus potest servare, quibus voluerit; Etsi ex bonis patrimonialibus vixit, potest uti compensatione ex redditibus Beneficii. Vide verb. *Beneficiatus art.2. num.1. ad 9.*

Secundo Beneficiatus potest licite distribuere superfluos reditus sui Beneficii in eos, qui quamvis habeant necessaria ad victum, non tamen habent sufficientia ad decentiam status, & pro conditione, & qualitate personæ, *ibid. num.10. ad 12.*

Tertio Beneficiatus potest ex proventibus Beneficii alere liberos, non tantum legitimos, sed etiam illegitimos, & spurios, & potest etiam dare dotem filiæ etiam spuriæ sorori, vel alteri consanguineæ, *ibid. num.13.*

Quarto, & quinto Beneficiatus, etiamsi bona patrimonialia habeat, potest ex bonis Ecclesiasticis filium suum alere, vel etiam fratrem suum, seu alium consanguineum, etiamsi Pater ipsius posset illi sumptus ad studendum subministrare; & Nepotem, vel Consanguineum indigentem ad Doctoratum promovere, *ibid. num.14. & 15.*

Sexto Beneficiatus potest ex redditibus Beneficii donare consanguineis, non solum quod necesse habent pro tempore præsenti ad sublevandas suas præsentes necessitates, sed quod in futurum deserviat, fundando redditus perpetuos, quibus ipsi & eorum posteri decenter vivere possint; Dummodo moderatum sit, & non ob familiæ memoriam principaliter fiat, sed ex pietate ad posterorum indigentiam sublevandam, *ibid. num.16. & 17.*

Septimo Beneficiatus, qui ex humili familia ad Episcopatum pinguem, vel ad Cardinalatum assumitur, potest ejus fratres, & propinquos, & a fortiori parentes ex fructibus sui Beneficii moderate elevare ad altiorem statum, *ibid. num. 18. ad 20.*

Cavere tamen debent tales Beneficiati non esse attendendum affectum carnis, & sanguinis, sed Christianam prudentiam & modestiam, atque ad hoc præclara adferuntur exempla, & reprehenduntur aliter facientes, *ibid. num. 21. ad 28.*

Octavo Beneficiatus potest ex redditibus superfluis aliquando reservare aliquam mediocrem quantitatem ad proprias necessitates probabiliter eventuras, *Ibid. num.29*

Nono potest de redditibus Ecclesiasticis remunerare accepta servitia, quinimo facere etiam quasdam donationes non remuneratorias cum moderatione debita, *Ibidem num. 30. & 31.*

Decimo potest de redditibus Ecclesiasticis exercere etiam honestam hospitalitatem non solum illam, quæ fit erga Pauperes peregrinos, sed etiam hospitalitatem urbanam juxta sta-

ftatum, & qualitatem Beneficii; imo aliquoties moderna convivia amicis parara, ipsos ad honestam recreationem invitare, cum debita tamen modetatione, aliter peccaret mortalitet. *ibid. num.32. ad 34.*

Undecimo potest ex redditibus Ecclesiasticis solvete debita contracta pro sui sustentatione, vel ob causam piam, licat habaat ex bonis propriis; dummodo tamen debita sint contracta post habitum Beneficium, profana vero ex bonis propriis sunt solvanda, & ex Ecclesiasticis solum in illorum defectu, *ibid. num.35. ad 38.*

Duodecimo, & 13. Beneficiatus potest distributiones pro sua voluntate disponere, & expendere, & pro suo arbitrio facere, ac etjam testari de his, quæ sibi obveniunt ratione stipendii personalis, *ibid. numer.39. & 40.*

Reprahenditur Auctor, quod limitationibus aliquot *in Artic.* 2. propositie multum extenuaverit obligationem Beneficiatorum erogandi superflua in paupetes, & Ecclesias, *ibid. in Not.*

BENEFICIATUS quid de fructibus Beneficii facare non possit.

Primo Beneficiatus non potest de fructibus Beneficii, nec ad causam piam, ullum de jure facere testamentum; ad eam tamen id consuetudine introduci potest, Vida verb. *Beneficiatus art. 3. num.1. & 2.*

Vide alia *in nov. edd. num.1.*

Secondo Beneficiatus non potest neque vi consuetudinis testari da bonis Ecclesiasticis in notabili quantitate ad causas profanas; idque tamen possunt Beneficiati Incolæ, & Cives Urbis Romæ, qui in ea, vel ejus districtu decesserint, tam inter vivos, quam mortis causa, *ibid. num.3. ad 9.*

Tertio Beneficiatus non potest sine peccato ex bonis Ecclesiasticis consanguineos, familiaresque ditare, vel ad majorem statum exaltare, ut plusquam ad conditionem, & decentiam status necessarium habent, eis conferre, *ibid. a num. 10. ad 13.*

Quarto Beneficiatus non potest sine paccato redditus superfluos sui Beneficii expendere in excessivis, & voluptuosis conviviis, in Ludis, Theatris, & amplis, ac sumptuosis Palatiis, *ibid. num. 14.*

Num sub probibita Clericis factione testamenti de fructibus Beneficiorum veniant distributiones quotidianæ, & ea, quæ ipsi acquirunt ratione alicujus Ministerii Ecclesiastici, *ibid. in nov. add. num. 2. & seqq.*

BENEPLACITUM Apostolicum. Vide verb. *Alienatio per tot. & signanter art. 4.*

BESTIALITAS. Vide verb. *Luxuria a num.64. ad 69.*

BIBLIA SACRA. Vide verb. *Scripture sacre per tot.*

BIBLIOPOLÆ, BIBLIOPEGÆ. Vide varb. *Libri* & verb. *Libri prohibiti.*

BIGAMIA, BIGAMUS

Quid, quotuplex sit, & quando incurratur Bigamia; & sit quis Bigamus, vel non?

Bigamia quid sit, & qualiter differat a Polygamia olim divinitus quibusdam permissa, nunc a Christo sublata. Vide verb. *Bigamia, Bigamus, art.1. num. 1. 2. 3.*

Bigamia est triplex, nimirum vera, Interpretativa, & similitudinaria, & unaquæque describitur, *ibid. num. 4. ad 8.*

Bigamia *vera* incorritur, seu contrahitur, quando quis vere duas uxores successive legitime duxit, easque carnali copula cognovit, quamvis utramque, vel alteram habuerit ante susceptum Baptismum; secus si cum altera sive priore, sive posteriore Matrimonium non consommavit, *ibid. num. 9. ad 13.*

Unde infertur, quod multiplicitas Mattimonii rati, & non consummati non inducit Bigamiam, sicut nec multiplicitas sponsaliorum etiamsi subsecuta sit copula, *ibidem num. 14. & 15.*

Bigamia vera non incurritur ab eo, qui cum meretrica sæpius fornicatus est, vel plures Concubinas habuit, sive ante Mattimonium contractum cum una Virgine, sive eo stante, sive post illud; neque tales conjunctiones impediunt quominus tale Matrimonium adhuc habeat perfectam significationem Sacramenti, *ibid. num.16. & 17.*

Fundamentum irragularitatis ex bigamia vara in & quonam ponatur: Et reprehenditur Auctor. *ibid. in nov. add. num. 5. & seqq.*

Bigamia interpretativa quatuor præcipue modis a Doctoribus censetur incurri.

Et primus modus est, quando quis ducit Viduam, vel ab alio per fornicationem etiamsi per vim corruptam, seu qualitercumque carnaliter cognitam, & cum ea Mattimonium consummans fit una caro cum illa; etiamsi id penitus ignoraverit, *ibid. num. 18. & 20.*

Hanc taman Bigamiam interpretativam non incurrit ducens Virginem, & existimans illam esse corruptam, nec qui ducit viduam, sed a priore Marito incognitam, nec qui ducit mulieram, non ab alio, sed a se ipso solo corruptam, *ibid. num. 21. ad 25.*

Secundus modus Bigamiæ interpretativæ est, quando quis ducit virginem, & postquam adulterata est, illam adhuc carnaliter cognoscit, etiamsi id ignoraverit, & ipsa uxor non volens, sed per vim cognita sit ab adultero, *ibid. num. 26. & 27.*

Quinimo eam incurrit, etiamsi compellatus ab Ecclesia denuo conjungi, & copulari Uxori, quæ ipso pro mortuo habito, præcedente judicio Ecclesiæ, alteri nupserat, & Matrimonium consummaverat, *ibid. num. 28. ad 30.*

Tertius modus Bigamiæ interpratativæ est, quando quis init duo Matrimonia, unum validum, & alterum invalidum, & utrumque consummat. Et hoc currit respectu cujuscumque Clerici etiam in solis Minoribus, & Laici, *ibid. num. 31. & 32.*

Hanc Bigamiæ interpretativæ Irregularitatem incurrit etiam qui bona fide contraxit unum Matrimonium, illudque consummavit, & postea, cognita nullitate ejusdem, ad aliud transivit, illudque consummavit, nec non, qui dissoluto priori Matrimonio legitimo, ignorans impedimentum, aliud contraxit, *ibid. num. 33. & 34.*

Quartus modus Bigamiæ interpretativæ est, quando quis etiamsi sit Clericus in Minoribus, vel Laicus, init duo Matrimonia, sed utraque invalida, & utraque consummat, *ibid. num. 35. ad 37.*

Hanc Bigamiæ interpretativæ Irregularitatem incurrit omnis, qui unum Matrimonium invalidum propter aliquod impedimentum dirimens contraxit, & consumavit cum vidua, vel corrupta, *ibid. num. 38. ad 40.*

Bigamia similitudinaria incurritur, quando quis in Sacris constitutus, vel in aliqua Religione Professus Matrimonium contrahit cum aliqua, eamque carnaliter cognoscit, *ibid. num.41. ad 44.*

Antiquitus incognita fuit bigamia interpretativa. Unde ortum sed. habuerit vid. *ibid. in nov. add. num. 1. & seqq.*

Bigamia tam propria, quam similitudinaria prohibetur Diaconis Ecclesiæ Orientalis *ibid. art.3. in add. Auctor. num.32.*

BIGAMIA quoad ad ejus effectus, & pœnas.

Bigamiæ effectus in primis est irregularitatem inducere, ac proinde Bigami prohibentur Tonsuram, & Ordines suscipere, & in susceptis ministrare, estque talis irregolaritas ex antiquissima traditione Apostolica, & ex defectu Sacramenti. Vide verb. *Bigamia art.2. num.1. ad 5.*

Insuper Bigamiæ effectus est privare Bigamos omni privilegio Clericali, ac eos subjicere Jurisdictioni Fori sæcularis, ut meros Laicos, nec deferre possunt habitum clericalem, & tonsuram, fiuntque incapaces Ecclesiastici Beneficii, imo & pensionum, nisi accedat dispensatio Apostolica; & hac stante censentur etiam dispensati ad retinendum privilegium, seu exercitium characteris Clericatus ad dictum effectum, *ibid. num.5. ad 11.*

Licet Bigamus ratione Bigamiæ ordinari non debeat, tamen si secus fieret, Characterem reciperet; & quamvis amittat exercitium, & privilegium Clericale, tamen ratione Characteris non destituitur Clericatu tamquam signo indelebili, *ibid. num. 12. & 13.*

Pœna privationis omnis privilegii Clericalis una cum prohibitione deferendi Tonsuram, & habitum Clericalem imposita Bigamis habet locum solum in Clericis constitutis in solis Ordinibus Minoribus, *ibid. num.14. ad 17.*

Similiter non privantur privilegio Clericali Bigami professi in aliqua Religione approbata, sed adhuc gaudent privilegiis

legiis Clericorum, & qui tales percuteret, esset excommunicatus, *ibid. num.* 18. *&* 19.

Non solum in Sacris Canonibus incurrunt pœnam Bigami ordinati, ut nequeant in susceptis Ordinibus ministrare, & ad altiores ascendere, & sic evadant irregulares; sed etiam specialem pœnam incurrunt Episcopi tales Bigamos Ordinantes, & promoventes, videlicet suspensionem annalem ipso Jure a collatione ejusdem Ordinis, quem contulit Bigamo, nec non a celebratione Missæ, *ibid. num.* 20. *ad* 24.

Sententia tamen tenens Episcopis ordinantibus Bigamos nullam pœnam impositam esse ipso jure, seu latæ sententiæ, sed solum pœnam sententiæ ferendæ est suffulta solidis fundamentis, & gravissimis Doctoribus, *ibid. num.* 25. *&* 26.

Ultra quam quod Sacra Cong. Conc. censuit Episcopum ordinantem Bigamos non incurrere aliquam certam pœnam ipso jure, seu latæ sententiæ, & contrariam est jam redactum ad terminos Juris communis, *ibid. num.* 27. *&* 28.

Principio Bigami a solis Sacris Ordinibus erant exclusi. Deinde Concilium Lugdunense sub Greg. X. eos extra Regulam posuit quoad cæteros Ordines, *ibid. in nov. add. num.* 1. *&* 2.

Bigamus idest irregularis recte censetur ille etiam, qui unam uxorem ante Baptismum, & aliam post Baptismum habuit, *ibid. art.* 3. *in add. Auctor. num.* 33.

Bigamus abstinere debet ab administrando sacramento Baptismi etiam in casu necessitatis, alius adsit ab hac nota immunis, *ibid. art.* 3. *in add. Auctor. num.* 34.

BIGAMIA quoad ejus dispensationem,

Papa dispensare potest in omni Bigamia, & quoad omnes Ordines, & Dignitates. Vide verb. *Bigamia art.* 3. *a num.* 1. *ad* 3. *& in nov. add. num.* 1. *& seqq.*

Episcopus dispensare nequit in Bigamia vera, & interpretativa notoria non solum quoad Ordines sacros, seu Majores, sed nequidem quoad Ordines Minores, aut primam Tonsuram, vel Beneficium simplex, *ibid. num.* 4. *ad* 17.

Licet autem Episcopus nequeat dispensare in Bigamia notoria, potest tamen in Bigamia interpretativa occulta, & contracta inde Irregularitate, quoties ea provenit ex delicto occulto, *ibid. num.* 18. *&* 19.

In Bigamia similitudinaria, quæ pure sit talis, nec Bigamiam interpretativam admixtam habeat, Episcopus dispensare potest etiam ad altiores Sacros Ordines suscipiendos, vel ministrandum in susceptis; Dummodo Clericus in Sacris, vel Professus in Religione, qui de facto eum una Virgine contraxit, & consummare præsumpsit, pœnitentiæ correpus laudabilem vitam duxerit, *ibidem num.* 22.

Prælati Regulares quicumque sint, spectato jure communi, & seclusis specialibus privilegiis dispensare non possunt cum suis subditis Regularibus nequidem quoad Ordines Minores, *ibid. num.* 23.

Quantum autem ad specialia Regularium privilegia plures Doctores tenent, Religiosos dispensari posse in Bigamia præfata, nedum a Superioribus, sed etiam a quocumque Confessario Ordinis, *ibid. num.* 24. *ad* 26.

Per solidam vero rationem contrarium sustinent plurimi alii; unde concludendum est, quod cum hoc pertineat ad quæstionem facti, sunt attendenda, & caute considerandæ Indulta a S. Sede supra id Regularibus concessa, *ibid. num.* 27. *ad* 30.

In Bigamia similitudinaria possunt Prælati Regulares cum Novitiis, ac Professis sibi subditis dispensare in illis casibus, in quibus possunt Episcopi, *ibid. num.* 31.

BIRRETUM.

Birretum est tegumentum capitis Clericorum proprium; Vide verb. *Birretum in nov. add. num.* 1.

Communicatum Birretum fuit Magistris Artium, & Doctoribus, *ibid. in nov. add. num.* 2.

Birreti, seu Birretini, aut Pileoli usus in Missa, etiam extra Canonem, concedi non potest ab Episcopo, sed solum a Papa; nullus etiam Episcopus eo uti potest sine Sedis Apostolicæ licentia, *ibid. num.* 1. *&* 2.

Birretum debet Episcopus cum Cappa sedens ad sedem suam de per se sibi extrahere, & reponere; nec potest Decretum facere, quod sui Clerici teneantur semper deferre Birretum, *ibid. num.* 3. *&* 4.

Canonici in Processione intra Ecclesiam debent incedere capite detecto, & extra eam cum Birreto in capite, atque Clerici in Choro uti debent Birreto, & non pileo, *ibid. num.* 5. *&* 6.

Birretum rubeum omnibus Cardinalibus, exceptis Regularibus, concessum erat, dein extensum ad Cardinales ex Ordinibus Regularibus, habitu tamen Religionis, in qua fuerant professi, in cæteris nihil immutato, *Ibid. num.* 7. *ad* 9.

BLASPHEMIA

Quid, quotuplex, & quænam culpa sit.

Blasphemia est contumeliosa locutio in Deum, seu contumeliosa de Deo affirmatio, vel negatio, vel immediata, quæ Deum in seipso attingit, vel mediata, quæ profertur in Sanctos. Vide verb. *Blasphemia art.* 1. *num.* 1. *&* 2.

Blasphemia quadrupliciter potissimum committi potest. Primo dum de Deo negatur, quod ei convenit, vel aliquid de ipso affirmatur, quod ei non convenit; 2. dum quis Deum detestatur; 3. dum quis contumeliosas locutiones projicit in B. Mariam Virginem, vel Sanctos, aut Sacramenta, vel res Deo sacras; 4. dum quis absque affirmatione, vel negatione, aut detestatione, vel imprecatione per despectum, aut indignationem injuriose, aut probrose, nominat Dei attributa, Sacramenta, Christi sanguinem &c. *ibid. num.* 3. *ad* 6.

Blasphemia præcipue dividitur in hæreticalem, & simplicem, ac utraque assignatur, *ibid. num.* 7. *ad* 9.

Ad simplicem seu non Hæreticalem Blasphemiam reducuntur primo omnia verba injuriose usurpantia Christi membra, vulnera, sacramenta; 2. verba contumeliosa prolata in Sanctos formaliter quatenus Sancti sunt, sive cum habitudine saltem virtuali ad Deum; 3. signa, & facta contumeliosa contra Deum, contra Imagines Christi Crucifixi, Virginis Mariæ, aliorumque Sanctorum, licet verba non sint, *Ibid. num.* 10. *ad* 12.

Blasphemia quælibet deliberate commissa est peccatum mortale, etiamsi sit joco prolata; dummodo deliberate, & advertenter ad inhonorationem Dei, *ibid. num.* 13. *&* 14.

Item est peccatum mortale, licet prolata ex habitu, aut ex indignatione, & ira, si Blasphemans ita loquens advertat ad villipensionem Dei, vel rerum sacrarum, quam verba seu Blasphemiæ præseferunt; aliter tamen non peccat graviter, sed sub mortali tenetur serio conari pravum habitum tollere, *ibid. num.* 15. *ad* 17. Consulendus hac de re Pater Concina *ibid. in notis nov. add. art.* 1. *ad num.* 17.

BLASPHEMIA, quoad ejus pœnas, & ejusdem Judicem competentem.

Blasphemiæ culpa in Lege veteri erat mortis pœnæ subjecta. Vide verb. *Blasphemia art.* 2. *num.* 1. *&* 2.

Ob Blasphemiam Antiochus insanabili, & invisibili plaga percussus fuit, Holofernes fœminæ manu occisus, Goliat a Davide lapidis ictu e funda emisso peremptus, Populus ob Blasphemiam Hieremiæ gladio, & fame consumptus est; sic varii alii ob Blasphemiam morte puniti fuerunt, *ibid. num.* 3. *ad* 7.

Modo Blasphemiæ pœnæ aliæ sunt de jure Canonico communi, aliæque a variis Pontificibus etiam contra non denunciantes, & aliæ de jure civili, ac omnes luculenter recensentur, *ibid. num.* 8. *ad* 23.

Ob pœnas contra Blasphemos hinc inde aliqualiter relaxatas rectum attendendum fertur monitum, Vide *ibid. num.* 24. *&* 25.

Ad hoc autem ut Blasphemi ordinariis pœnis a jure statutis subjaceant, debent deliberate & plena advertentia Blasphemias proferre, *Ibid. num.* 26. *&* 27.

Iracundia ad hoc ut excuset Blasphemantem a rigore pœnæ a jure statutæ, debet ortum habere ex gravi & justa causa, ut si quis v. g. ab hoste injuste invasus, vel uxorem in adulterio deprehendens accensus blasphemet, *ibid. num.* 28. 29. *&* 30.

Judex competens Blasphemiæ Hæreticalis, seu habentis conjunctam Hæresim est solus Ecclesiasticus; non Hæreticalis autem seu simplicis potest esse Ecclesiasticus, vel sæcularis, & inter hos datur locus præventioni, absque tamen præjudi-

BONA ECCLESIASTICA

Quoad alienationem, locationem, occupationem, seu usurpationem.

BONA Ecclesiastica quoad eorum immunitatem.

BONA Ecclesiastica quoad pœnas violantium eorum immunitatem, & quoad absolutionem ab iisdem.

Ex-

Excommunicationis pœnam incurrunt omnes & finguli fine expreffa fpeciali licentia Romani Pontificis exigentee ab Ecclefiis, Ecclefiafticifque perfonis, aut earum bonis Collectas, Decimas, Teleas, Præftantias &c. *ibid. num.* 5.

Item qui Pedagia, Quidagia, Taleas, & Vectigalia eifdem imponunt, vel ab eis exigunt etiem pro rebus propriis ipforum Ecclefiafticorum, aut fic impofita etiam a fponte dantibus, & concedentibus recipiunt; necnon omnes in prædictis per fe, vel per alios, directe, vel indirecte peccantes, *ibid. num.* 6. *ad* 8.

Quinimo etiam fucceffores in Officio imponentium collectae, vel onera Ecclefiafticis Excommunicationem incurrunt, nifi intra menfem fatisfecerint, feu fatisfectionem præftari a Communitate, & ab iis, in quorum utilitatem conceffum eft tributum, feu collecta, curaverint, & in bonorum defectu, fi fucceffores fint etiam hæredes, teneantur ad damna, *ibid. num.* 10. *&* 11.

A præfata Excommunicatione incurrenda nulla confuetudo etiam immemorabilis, nulla præfcriptio, nullum privilegium, nullufque alius titulus excufat, *ibid. n.* 12. *ad* 15.

A præfata Excommunicatione, aliifque pœnis extra articulum mortis, nullus præter Romanum Pontificem abfolvere poteft, & in articulo mortis nullus abfolvere poteft, nifi Violatores prius cautionem præftent de fatisfaciendo &c. *ibid. num.* 16. *ad* 18. ubi datur neceffaria advertentia.

Quid fi aliquis alius, quem Romanus Pontifex extra mortis articulum, vel in articulo mortis, non fervatis prætatis conditionibus, fimilem Violatorem abfolveret, & quid, ut abfolutio etiam per Romanum Pontificem factam Violatoribus immunitatis fuffragetur, neceffe fit. Vide *ibid. num.* 19. *&* 20.

BONA Laicalia; & præcipue bona Conjugum, & Filiorum Familias quoad eorum effe, proprietatem, & Ufumfructum.

Bona Conjugum alia funt Dotalia, alia Paraphernalia, alia Antiphernalia, alia propria, alia communia; & in primis Dotalia funt ea, quæ ab Uxore, vel ab alio nomine ipfius dantur Marito ad onera Matrimonii fuftinenda; eorumque ufusfructus eft Mariti, proprietas autem Uxoris, & ita ut pro eis hypothecata maneant Mariti bona; Vide verb. *Bona art.* 4. *num.* 1. *ad* 5.

Dantur tamen duo præcipui cafus, in quibus proprietas, feu Dominium Dotis plene tranfit ad Maritum, fed cum obligatione tantumdem foluto Matrimonio reftituendi, & affignantur; atque in his periculum fpectat ad Maritum, *ibid. num.* 6. *&* 7.

Bona Paraphernalia, feu Extradotalia funt omnia alia bona Uxoris extra Dotem, & hæc plene ad Uxorem pertinent; imo fi Marito commiffa fit adminiftratio, Uxor tacitam habet hypothecam in ejufdem bonis, non tamen ita privilegiatam, ut pro Dote, *ibid. num.* 8. *ad* 11.

Pleniffime de Bonis Paraphernalibus. Vide *ibid. in nov. addit. num.* 8. *& feqq.*

Declaratur *num.* 10. Auctor, *ibid. in nov. add. num.* 23.

Bona Antiphernalia, propria, & Communia quæ fint? *ibid. num.* 12. *ad* 15.

Ex dictis infertur 1. Maritum graviter peccare confumendo, ac dilapidando bona paraphernalia Uxoris, aut in Bacchum &c. expendat, etiamfi eorum adminiftrationem habeat, & ad reftitutionem teneri; ut idem quoque dicendum, fi invita Uxore quid notabile diffipet de bonis communibus in exceffivis commeffationibus &c. *ibid. num.* 16. *ad* 18.

Infertur 2. etiam Uxorem graviter peccare confumendo, & dilapidando, feu furripiendo fummam notabilem ex bonis Mariti, eo rationabiliter invito, adeoque ad reftitutionem teneri, & idem dicendum in bonis communibus, etiamfi alienet diffipando acquifita fua induftria; fecus vero fi abfumat in bonum familiæ, *ibid. num.* 19. *ad* 22.

Infertur 3. Uxorem in fupradictis cafibus teneri ftatim reftituere aliquo ex tribus, qui traduntur, modis; excufabitur autem, fi etiam Maritus fit prodigus, vel dilapidator, aut omnimoda adfit impotentia, *ibid. num.* 23. *ad* 27.

Infertur 4. poffe Uxorem fine peccato & onere reftitutionis de bonis communibus, feu propriis Mariti difponere in variis cafibus, qui fatis adducuntur, ac luculenter edicuntur, *ibid. num.* 28. *ad* 37.

Bona receptitia Uxoris quænam fint, & Jus, quod in illis marito competit; vide *ibid. in nov. addit. num.* 6. *&* 24.

Ampliu dantur Uxoris bona receptitia, *ibid. in nov. add. num.* 25.

De jure Communi nulla eft inter Conjuges communio, quæ inducta eft tamen a ftatutis plurium Gentium, *ibid. in nov. add. num.* 1 *&* 2.

Bona Filiorum Familias alia funt caftrenfia, alia quafi caftrenfia, alia adventitia, & alia profectitia. Caftrenfia quæ fint, & hæc undequaque, ac plene fpectant ad Filium. *ibid. num.* 38. 39. *&* 40.

Pleniori calamo hæc enucleantur, *ibid. in nov. addit. num.* 26. *& feqq.*

Reprehenditur *Michalor de Fratribus part.* 1. *cap.* 2. *n.* 18. *ibid. in nov. addit. num.* 36.

Quid fit peculium irregulare adventitium, *ibid. in nov. add. num.* 65.

Pecunia Juridica quorfum fit referenda; vide *ibid. in nov. add. num.* 79.

Bona quafi Caftrenfia quæ fint, & ifta quoque pleno jure ad Filium pertinent, *ibid. num.* 41. *&* 42.

Bona adventitia quæ fint, eorumque dominium directum habet Filius, utile vero Pater; quandoque etiam utile habet Filius & affignatur; ut etiam proditur, quid fi Bona adventitia fint ufu confumptibilia, ut pecunia, vinum &c. *ibid. num.* 43. *ad* 46.

Bona profectitia quæ fint, & hæc penitus fpectant ad Patrem folum, nifi quædam fuiffent principaliter ex affectu in Filium donata; vide *ibid. num.* 47. *ad* 50.

Quæ ab ipfis parentibus dantur Filio in patrimonium, ut fufcipiat facros Ordines, vel Filiæ in Dotem, aut Filio ad Nuptias, ad ftudia &c. non funt profectitia, nifi quoad hunc effectum, quod debeant poftea in partitionem hæreditatis cum aliis Fratribus afferri, Dominium tamen eorum, & fructus percipiendi ad Filium, vel Filiam pertinent, *ibid. num.* 51.

Ex dictis infertur 1. poffe Filium de bonis caftrenfibus, & quafi caftrenfibus libere ad fuum arbitrium independenter a Patre difponere, non fecus, ac fi effet Paterfamilias, *ibid. num.* 52.

Infertur 2. Filium peccare graviter, & teneri ad reftitutionem, fi rationabiliter invito Patre notabilem quantitatem furripiat de bonis utcumque paternis, *ibid. num.* 53.

Infertur 3. Patrem graviter peccare peccato injuftitiæ, fi Filio rationabiliter invito, auferat bona caftrenfia, vel quafi caftrenfia in notabili quantitate, *ibid. num.* 54.

Infertur 4. & 5. Patrem graviter peccare, fi bona adventitia Filii, quoad proprietatem, auferat, vel enormiter per malam adminiftrationem, aut alio modo lædat, fecus autem de profectitiis, *ibid. num.* 55. *ad* 57.

Arripitur ab Auctore occafio tractandi de legibus obfervandis in concedendis locationibus bonorum Cameræ, *ibid. in addit. Auctor. num.* 58.

Atque bona Cameræ devoluta iterum in feudum vel emphyteufim ab ullo non poffe concedi, nifi a folo Romano Pontifice, *ibid. in add. Auctor. num.* 60.

Neque ab alio nifi Romano Pontifice concedi poffe reftitutiones in integrum adverfus Caducitates incurfas, aut compofitiones fuper refponfionibus non folutis, *ibid. in addit. Auctor. num.* 61.

Si tamen Inveftituræ bonorum Cameræ ex lege conceffæ fint, ut renoventur poft certum tempus, Legatos, aut Provinciarum Præfides poffe renovationem concedere, *ibid. in addit. Auctor. num.* 62.

Item fi Poffefforibus indultum reperiatur, ut bona Cameræ alienare poffint de confenfu Cameræ, iifdem concedi, ut confenfum nomine Cameræ præftare poffint, *Ibid. in addit. Auctor. num.* 63.

In cafibus tamen decifionem Romani Pontificis effe expectandam, *ibid. in add. Auctor. num.* 64.

Pariterque occafionem arripit docendi, quod Bona reorum ftatim ab Initio Inquifitionis, fi indicia graviora fuppetant, defcribi debent, eaque defcriptio inferi debet in proceffu, & Commiffario Cameræ intimari, *ibid. in add. Auct. num.* 65.

Quid fi id in Commiffionibus Tribunalis Vicarii & A. C. neglectum fuerit, *ibid. in addit. Auct. num.* 66.

BRE-

BREVE, BULLA

Quid sint? Unde dicantur? In quibus differant, & conveniant?

BULLA CRUCIATÆ:

C

CADAVER.

CÆCUS.

CÆLIBATUS.

Cælibatus initio præscriptus fuit, tam in Orientali, quam in Occi-

CÆREMONIÆ.

CALIX.

CALVARIUM.

CAMBIUM

Quid, & quotuplex sit? & an sit licitum?

CAMPANA.

bere potest, *ibid. num. 5. ad 7.* & verb. *Resolutiones in Decret. Pittoni num. 18.*

Benedictio Campanarum ab Episcopo delegari non potest sibi inferioribus, nisi ex speciali Indulto Papæ, & qui habet Indultum, non potest aliis benedictionem delegare, nisi hoc illi concedatur expresse, *ibid. num. 8. & 9.*

Privilegio benedicendi Campanas gaudent Abbates, aliique Prælati usum Pontificalium habentes; dummodo id faciant pro solo usu suarum Ecclesiarum, *ibid. num. 10.* verb. *Abbas num. 31.* verb. *Benedictio art. 1. a num. 19. ad 21.* & verb. *Resolutiones in Indice 1. Merati num. 356.*

Campanæ benedictæ pulsari haud possunt, nisi ad usus, quos refert Glossa *Extravag. Quia cunctos, de Offic. Custod. ibid. in add. Auctor. num. 26.*

De consensu Episcopi pulsari possunt campanæ benedictæ ad usus prophanos, *ibid. in add. Auct. num. 27. & 28.*

Episcopus prohibere non potest, ne Campanas pro funeribus pulsent sine licentia ipsius Episcopi, *ibid. in add. Auctor. num. 29.*

Servanda est consuetudo pulsandi Campanam aliquot ictibus tam de sero, quam de mane, quando dicendum est Officium Defunctorum, *ibid. in add. Auct. num. 30.*

Servanda est consuetudo quoad mercedem Campanæ, quæ pulsatur occasione funerum, *ibid. in add. Auct. num. 31.*

Abusus est, quod Campana pro solis nobilibus pulsari reservetur, *ibid. in add. Auct. num. 32.*

Campanæ in Sabbatho Sancto non possunt in aliqua Ecclesia pulsari ante pulsationem in Ecclesia Cathedrali, vel Matrice; & Regulares ratione hujusmodi pulsationis in Sabbatho Sancto, possunt conveniri coram loci Ordinario; nisi consuetudo in contrarium esset legitima, vel Ecclesiæ multum distarent, *ibid. num. 11. ad 15.* & dict. verb. *Resolutiones num. 97.*

Sicubi nec Cathedralis Ecclesia, neque Matrix habeatur, magis digna Campanas prior pulsare debet Sabbatho Majoris Hebdomadæ, *ibid. in nov. add. num. 3.*

Quid si altera ex duabus Ecclesiis in pari gradu positis, quæ inter se alternativam habebant pulsandi Campanas in majoris Hebdomadæ Sabbatho, in Collegiatam fuerit erecta; Vide *ibid. in nov. add. num. 4.*

Regulares prohiberi non possunt, ne in aliis diebus præter Sabbathum Sanctum, pulsent Campanas in suis Ecclesiis, & Missas celebrent ante celebrationem Missæ, & pulsationem Campanæ in Ecclesia Cathedrali, vel Matrice, & priusquam Parochi celebrent, *ibid. num. 16. ad 21.*

Non una est Scriptorum opinio de disciplina interdictæ pulsationis Campanarum in Majori Hebdomada, *ibid. in nov. add. num. 2.*

Campanæ non sunt pulsandæ tempore Interdicti, quod tamen permittitur in Festis quibusdam, quæ referuntur, *ibid. num. 22. ad 24.*

Regulares, quibus est a Sede Apostolica concessum, ut quædam proprii Ordinis Festa solemni ritu tempore Interdicti generalis quacumque auctoritate positi celebrent, possunt illis Festivitatibus sacra peragere, & divina persolvere, ac si Interdictum minime appositum esset, *ibid. num. 25.*

Campanarum pulsus an, & quomodo prosit defunctis? Vide verb. *Suffragia num. 23.*

CANCELLARIA, CANCELLARIUS.

Cancellariæ Apostolicæ Collegium quod varia lineatur; Vide verb. *Cancellaria, Cancellarius num. 1. ad 3.* sed post verba *Quomodo dividendæ inter eos* subde *supplicationes, quid pro labore accipere possint a quo conficiendæ minutæ*, quæ verba sunt a compositoribus omissa.

Cancellariæ Apostolicæ regulæ observandæ pro expeditionibus Litterarum reformatæ, & præscriptæ sunt a variis Summis Pontificibus, describuntur, ac earum numerus indicatur, *ibid. num. 4. ad 6.*

Cancellaria Apostolica, an & quomodo possit supplere in Litteris Apostolicis id, quod est omissum in supplicatione, *ibid. in nov. add. num. 1.*

In quibusnam Cancellaria Apostolica possit Litteras Apostolicas corrigere; Vide *ibid. in nov. add. num. 2.*

Cancellariæ Episcopalis exercitium non debet vendi, neque locari, sed exerceri per proprios Episcopi Ministros statuta provisione absque ulla participatione emolumentorum, *ibid. num. 7. & 8.*

Emolumenta Cancellariæ debent sufficere pro solo Notario, & Sacra Congr. aliquando concessit Ordinario uti emolumentis Cancellariæ pro solvenda pensione, vel pro suis necessitatibus, *ibid. num. 9. ad 11.*

In Cancellariis Episcopalibus servanda est Taxa Innocentiana, cujus præcipua quædam innuuntur, *ibid. num. 12. & 13.*

Cancellarius Episcopi nihil accipere potest, nec ratione scripturæ, neque sigilli, neque laboris, aut alio titulo quoad quædam, quæ assignantur, *ibid. num. 14.*

Quoad alia vero, quæ sequuntur, poterit aliquid percipere, si nullum sibi salarium, vel stipendium constitutum fuerit, tuncque nonnisi, ut adnotatur, *ibid. num. 15.*

Cancellarius Episcopi pro mercede copiæ Processuum, sive Actorum servare debet Taxam pluries a Sacr. Congreg. Episc. approbatam, *ibid. num. 16. & 17.*

Cancellarius in exigendis emolumentis debet servare Taxam Innocentianam in illis, in quibus ipsa Taxa disponit; In reliquis vero, vel Metropolitanam, vel propriam Diœcesis; Dummodo non sit rigidior, & contra Decreta Sacræ Congreg. *ibid. num. 18. & 19.*

Scripturæ, & Instrumenta, quæ conficiuntur, & rogantur a Cancellario Episcopi tanquam Cancellario servari debent in Episcopi Cancellaria, non autem transferri debent ad Archivium Communitatis; imo ad id cogi possunt etiam quoad acta ad Monasteriorum Monialium spectantia, *ibid. num. 20. & 21.*

Cancellarius Episcopi, etiamsi Laicus, gaudet privilegio, & exemptione ab oneribus personalibus præsertim sordidis, quamvis extra Diœcesim delinquat, & dummodo tempore carcerationis actualiter inserviat, *ibid. num. 22. ad 25.*

Cancellarius Curiæ, & Mensæ Episcopalis, qui non vivit expensis Episcopi, seu non est ejus commensalis, gaudet quidem privilegio Fori, & exemptione a personalibus, sed non ab oneribus realibus, & mixtis, nisi concurrat legitima consuetudo ad ejus favorem, *ibid. num. 26.*

Cancellarius Foraneus Archiepiscopi gaudet privilegio Fori; & idem decretum fuit de Cancellario Abbatis, *ibid. num. 27. & 28.*

Cancellarius Foraneus Curiæ Episcopalis admittendus est ad Magistratum sæcularem, ne libertas Ecclesiastica præjudicetur, ita tamen, ut quoad pertinentiam ad Officium Magistratus non gaudeat privilegio Fori, *ibid. num. 29.*

Cancellarius Vicarii Foranei gaudet tantum privilegio Fori; & Cancell. S. Officii censuratus ob recognitionem Cadaveris factam in loco immuni, ea cassata absolvitur, *ibid. num. 30. & 31.*

Cancellarius, & alii Officiales Curiæ Laicalis facientes recognitionem corporis Cadaveris præcipitati in puteos Cortilis contigui habitationi Vicarii Generalis, non incidunt in excommunicationem, attento, quod Vicarius dixerit talem recognitionem non spectare ad ipsum, sed ad Curiam Laicalem, *ibid. num. 32.*

An, & quomodo Cancellarius Episcopi possit una cum ipso interesse, & assistere Scrutiniis, ac electionibus Abbatissarum in Monasteriis Regularibus subjectis? Vide novissime Decreta Sac. Cong. Concil. allata sub verb. *Electio art. 4. num. 200.*

C A N D E L A.

Candelarum benedictio in die Purificationis B. M. V. & earum dispensatio inter Parochiales functiones connumerantur, ac proinde ad proprios Parochos spectant; tamen hæc possunt regulariter fieri in omnibus etiam Ecclesiis Collegiatis tam Regularibus, quam Sæcularibus; Vide verb. *Cantus num. 1. & 2.* & verb. *Benedictiones variæ art. 5. num. 2.*

Candelas benedictas in die Purificationis B. M. V. ad ædes Sæcularium Parochi transmittere non debent, sed juxta laudabilem, & observatam ab Ecclesia universali consuetudinem in Ecclesia populus eas recipere tenetur, *ibid. num. 3.*

Benedictio, & distributio Candelarum, Cinerum, & Palmarum, absente, vel impedito Episcopo, pertinet non ad Hebdomadarium, sed ad primam Dignitatem, *ibid. num. 4.* & verb. *Resolutiones Sacr. Congr. in Indice 1. Merati num. 96.* & aliis ibi indicatis.

C A N D E L A B R U M.

C A N E S.

C A N O N E S.

CANONICATUS, CANONICUS.

Quid sint Canonia, seu Canonicatua; & Canonicoa, & unda dicantor?

CANONICATUS quoad Collationem, & Possessionem,

venire, nisi duo vel tres Canonici, vel etiam unicus aliis injuste reluctantibus, *ibid. num.24. & 25.*

Aliquo impedimento existente, propter quod possessio capitulariter capi non possit, sufficit, si aliter capiatur; & quod sit legitime capta, justificatur ex actibus Canonicalibus per Canonicum gestis cum præsentia, & patientia Capituli; nunquam tamen in præjudicium Tertii, *ibid. num. 26. ad 29.*

An Canonicus, qui facto alterius injuste impeditus fuit, quominus possessionem Canonicatus apprehenderet, pro professitte a principio habendus sit tum contra ipsum impedientem, tum contra tertium, cui jus interim fuit quæsitum, *ibid. in nov. add. num. 1. & seqq.*

Canonicatum injuste possidens, superveniente sibi novo titulo valido, potest continuare possessionem ipsam de facto, mutato solum primo jure & titulo possessionis, quæ mutatio ipso jure statim facta, intelligitur data notitia fecundi tituli, etiam absque alia declaratione, *ibid. num.30.*

Imo si Canonicus falsus diu stetit in possessione, & deinde a Papa obtinuit provisionem, non est necessaria nova apprehensio, & installatio, *ibid. num.31.*

Pro admissione ad possessionem Canonicatuum, aut Præbendarum, & distributionum quotidianarum sunt prohibitæ certæ conditiones, seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones &c. *ibid. num.32. 33. & 34.*

Idcirco consuetudo donandi aliquid in ingressu, & admissione alicujus ad Canonicatum est sublata per Concilium, prout & illa, secundum quam provisi solvunt cæteris prandium, & talis consuetudo est abolenda, & assignatur etiam alia consuetudo per idem Concilium abrogata, *ibid. num.35. & 36.*

Nequidem Episcopus cum consensu Capituli statuere potest, ut aliquid minimum solvatur in ingressu Canonicorum nec ei licet quidquam sibi accipere pro collatione Canonicatus, non obstante etiam immemorabili, *ibid.n.37.& 38.*

Non improbantur autem statuta, & consuetudines de serviendo per annum, vel aliquod tempus, & nihil percipiendi interim de Massa grossa; vel de inserviendo ante illius participationem per plures annos, Missasque celebrandi gratis, *ibid. num. 39. & 40.*

Valet etiam, & servanda est consuetudo Ecclesiæ Astensis, quod fructus spectent ad Capitulum, donec Beneficiatus fit Sacerdos; ut etiam Constitutio facta per Episcopum, & Capitulum post Trident. ad solvendam certam quantitatem ratione anni possessionis Canonicatuum pro fabrica Ecclesiæ. *ibid. num. 41. & 42.*

Consuetudo, ut duobus primis annis, quibus quis fuerit Canonicus, fructus sint hæredum antecessoris, non comprehenditur in prohibitione, reprobatur tamen etiam immemorabilis non admittendi Ignobilem, & parum scientificum in Canonicum Cathedralis, *ibid. num. 43. & 44.*

Occasione quæstionis, an Capitulum pro possessione Canonicatus aliquid exigere possit, varia ad Canonici Juris historiam pertinentia referuntur, *ibid. in nov. addit. num. 4. & seqq.*

Interpretatur Concil. Trident. *sess. 24. cap. 25. de reform. ibidem in nov. add. num.* 10. *& seqq.*

An, & quando condi valeat Statutum de aliquo exigendo a Canonico pro Canonicatus possessione, *ibid. in nov. add. num. 15. & seqq.*

CANONICATUS quoad ætatem requisitam in Canonicis, & Dignitatibus, & quoad tempus, intra quod tenentur suscipere Ordines annexos suis Canonicatibus, & Dignitatibus,

Variam Ecclesiæ disciplinam circa ætatem Canonicorum Ecclesiarum Cathedralium, Vide in verb. *Canonicatus art.3. in nov. add. num.1.*

Ætas requisita, & sufficiens ad obtinendum Canonicatum in Ecclesia Collegiata est ætas 14. annorum; si ex sua fundatione, vel statuto, aut consuetudine nullum requirat Sacrum Ordinem; etiam in Collegiata, in qua spectat cura animarum Canonicis, non uti singulis, sed uti unitis; si autem econtra, requiritur ætas 25. annorum saltem inceptorum, quæ nec est necessaria, quando Canonicatui, vel Dignitati cura animarum non subest principaliter, sed solum accessorie est ipsi unita. *ibid. num.1.* vel verb. *Ætas* ad quod remittitur circa ætatem requisitam ad Dignitates sine cura in Collegiatis *sub num.24. & 25. & in nov. addit. num.3.*

Ætas requisita, & sufficiens, ad Canonicatus Cathedralis

obi est facta distributio Sacrorum Ordinum, est illa, quam exigit Ordo Canonicatus: at ubi non est facta talis distributio, requiritur ætas annorum 22. inceptorum, *ibid. num.7. & 8. & in nov. add. num.2.*

Quandonam dicatur Consuetudo vel Statutum adversus nec'ne Ordinem Sacrum Canonicatibus, *ibid. in nov. add. num. 4.*

Interdum onus Susceptionis Sacri Ordinis afficit Canonicos, non item est adnexum Canonicatibus, & de hujus propositionis effectibus; Vide *ibid. in con. addit. num.5. & 6.*

Ætas requisita ad Dignitates, vel Personatus, quibus nulla subest cura animarum, in Cathedralibus est 22. annorum; ubi vero subest, requiritur ætas 25. annorum saltem inceptorum; & hæc etiam requiritur ad Dignitatem Ecclesiæ Cathedralis, cui fit distributio Missæ cantatæ per turnum infra hebdomadam, *ibid. num.9. ad* 11.

Canonici supranumerarii possunt recipi in anno 14. sed adveniente tempore Præbendæ, debent esse in ætate integra, *ibid. num.* 12.

Canonici, qui Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis obtinent Canonicatus, Dignitates, vel Personatus, quibus aliqui Ordines sunt adnexi, tenentur eumdem Ordinem requisitum intra annum suscipere: & ideo debent in ea ætate constituti esse, ut infra annum possint ad Ordinem requisitum promoveri, *ibid. num* 13. *ad* 15.

Annua statuta ad se promoveri faciendum ad Sacros Ordines computari debet non a tempore collationis factæ, sed a die habitæ pacificæ possessionis; Dummodo per provisum non steterit, *ibid. num* 16.

Canonici, qui ad Sacros Ordines suis Canonicatibus, Dignitatibus, vel Personatibus adnexos se intra annum, justo Impedimento cessante, promoveri non faciunt, ex tunc donec promoti fuerint, privantur voce in Capitulo, & dimidia parte distributionum, *ibid. num.* 17.

Imo Canonici ad requisitos Ordines infra annum non promoti possunt aliis pœnis, etiam privationis puniri: & prædicta privationis dimidiæ partis distributionum pœna locum habet, quamvis intersint Divinis, & Officium recitent, nec ad id suffragatur contraria consuetudo, *ibid. num.*18. 29. *&* 20.

Pœna privationis dimidiæ partis distributionum respectu præfatorum locum habet, quamvis reliqua dimidia pars, quæ superest, non sufficiat ad sustentationem Canonici: ea tamen pœna non intelligitur de extraordinariis distributionibus, quæ scilicet dantur pro funeralibus, seu anniversariis; nisi hæc sint unicæ cum Horis, *ibid. num. 21. ad.* 23.

Nullam tamen pœnam incurrunt Canonici, si ad Ordines requisitos non promoveantur intra annum propter justum impedimentum; ut nec etiam incurrit dispensatus a Papa, ut in ætate v. gr. 16. annorum, vel in alia sufficienti Canonicatum in Cathedrali obtinere possit, *ibid. num* 24. *&* 25.

Canonicus dispensatus super ætate ad obtinendum Canonicatum, si promoveri non curavit ad Ordines, postquam ad legitimam ætatem pervenit juxta formam in dispensatione præscriptam, distributiones non acquirit, quamvis Choro inserviat: at non prius cogendus est ad Sacros Ordines promoveri, quam ad annos pervenerit, *ibid. num.*16. *&* 27.

Canonicus in Sacris non constitutus vocem in Capitulo aliquo pacto acquirere, seu præscribere non potest; & non Subdiaconus nec vocem consultivam in electionibus, & Synodo habet, *ibid. num.*28. *&* 29.

Præsidens vero in Capitulo, etiamsi non sit Sacris, in eo proponere, ac resolutiones accipere potest: atque Prælato Ecclesiæ Collegiatæ, etiamsi Sacris Ordinibus careat, præsidentia, ac vox in Capitulo compatit, *ibid. num.*30. *&* 31.

Canonicus in Ecclesia Collegiata habens canonicatum, cui neque jure communi, neque ex consuetudine, institutione, aut statuto annexus est aliquis Ordo, præsertim Sacer, obtinere potest, & percipere distributiones, licet nunquam hujusmodi Sacrum Ordinem suscipiat: vocem tamen in Capitulo habere non potest, *ibid. num.*32. *&* 33.

CANONICI, & Dignitates quoad Fidei professionem, & pœnas eam omittentium.

Canonici, & Dignitates Ecclesiæ Cathedralis tenentur a die adeptæ possessionis ad minus intra duos menses Fidei professionem facere non solum coram Episcopo, vel ejus Vicario Generali, sed etiam coram Capitulo; & hæc magis ac ma-

CANONICI quoad Residentiam, Chorum, & Missam.

In

CANONICI quoad associationem, & assistentiam debitam Episcopo.

CA-

CANONICI quoad perceptionem Sacramentorum, & quoad funera, & Sepulturam.

Canonicus Ecclesiæ Cathedralis carentis Canonica, sive ædibus Canonicalibus, habens domicilium, & actu habitans intra fines alterius Parochiæ, tenetur in infirmitate recipere Sacramenta a Parocho Domicilii. Vide verb. *Canonicat art. 8. num. 1. & 2.*

Circa hanc conclusionem Varia vide, *ibid. in nov. add. num. 1. & seqq.*

Canonici ad funera intervenientes, si sint Ecclesiæ Cathedralis, præcedunt, nedum proprio Parocho Defuncti, etiamsi stola induto, sed etiam præcedunt Canonicis Collegiatæ etiam in associandis funeribus defunctorum propriæ ipsius Collegiatæ Parochiæ: Si autem sint Collegiatarum, præcedunt proprii Parochis Defunctorum, *ibid. num. 3. & 4.*

Canonici Ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiatæ, non possunt sociare Cadavera ex alienis Parochiis sine proprio Parocho, & ad hunc, non autem ad illos spectat Officia peragere super cadavera, nec ea levare licet irrequisito ipso, *ibid. num. 5. ad 9.*

Capitulum non vocatum non potest, invitis hæredibus, lucrandi stipendii causa, funeribus interesse, & Canonici Cathedralis decedentes non electa sibi sepultura, ubi debent sepeliri, *ibid. num. 10. ad 13.*

Pro sepultura Canonicorum Cathedralium debetur quarta funeralis Parocho Domicilii, non vero Parocho Cathedralis, neque Parocho Parochiæ, ubi adest sepulcrum suorum Majorum, & assignatur quando Curatus, & Sacristæ Cathedralis præcedant Parocho defuncti, *ibid. num. 14. & 15.*

Sententia Sac. Congregationis Rituum est, ut Canonici etiam habentes domicilium in aliena Parochia sepeliendi sint in Ecclesia Cathedrali, solutis tamen juribus Parochialibus Parocho domicilii, *ibid. in nov. add. num. 5. & 6.*

CANONICUM Theologum, Pœnitentiarium, Protonotarium, & Jubilarum varia concernentia,

Canonicus Theologus ubi deputandus, & quæ Præbenda ei assignanda? Vide verb. *Canonicus art. 9. num. 1.*

Canonici Theologi deputatio non fit in Ecclesiis Cathedralibus Regularibus, ubi Præbendæ non sunt distinctæ, nec Ecclesiæ numeratæ; nec ei in vim unionis factæ ab Episcopo de Præbenda vacatura competit Jus adversus Canonicatum vacatum per Resignationem, *ibid. num. 2. & 3.*

Præbenda erecta, & deputata pro Theologo a sequenti Canonico optari non potest, nec Theologus admittendus ad jus optandi, *ibid. num. 4. ad 6.*

Canonicus tamen Theologus, qui resignavit in manibus Ordinarii Præbendam Theologalem, potest obtinere mediante optione pinguiorem Præbendam cum retentione sui Stalli in Choro, *ibid. num. 7.*

Canonicus Theologus, stante consuetudine, ut per quemlibet Canonicum habentem Præbendam Canonicatui annexam obtineatur una ex Dignitatibus in eadem Ecclesia solum quamdam præcedentiam habente, eam obtinere potest, *ibid. n. 8.*

Per deputationem Præbendæ primo vacaturæ in Theologalem qualis comprehendatur, & ad quem spectet electio personæ ad hujusmodi Præbendam, *ibid. num. 9. ad 15.*

Canonicus Theologus, ad quod sat est doctoratus in Jure Canonico, quadraginta saltem quotannis Lectiones publice in Ecclesia habere tenetur per se ipsum, vel per alios idoneos; immo compelli potest, ut per se si non legitime impediatur muneri suo satisfaciat; & etiam assignatur qualiter ad id teneatur, si diuturnum adsit impedimentum, si senio confectus, aut Jubilatus &c. *ibid. num. 15. ad 20.*

Dato, quod Canonicus Theologus nolit ullo modo legere, potest Episcopus illum cogere comminationibus pœnarum, sequestrationibus fructuum, & perseverante contumacia etiam ad privationem devenire, non servato temporum intervallo a Trid. præscripto, *ibid. num. 21. & 22.*

Cum Præbenda Theologalis vacat, dari debet in Commendam Canonico idoneo ejusdem Capituli, donec Titularis provideatur, alias poterit Episcopus applicare fructus alicui personæ extra Capitulum, quæ suppleat munus legendi, & innuitur, ex quibus eligi debeat, *ibid. num. 23. ad 25.*

Canonicus Theologus gaudet vacatione a lectione Sacræ Scripturæ in diebus, & temporibus, quibus gaudent Doctores Universitatum, & assignantur; at tempus, locus, & materia Script. Sacr. remittitur arbitrio Ordinarii, *ibid. num. 26. ad 30.*

Non potest Canonicus Theologus se eximere ab explanatione Scripturæ prætextu, quod non habeat auditores; non tenetur, si Antecessores nunquam legerint, ex quo non adesset necessitas, *ibid. num. 31. & 32.*

Ad lectionem Sacræ Scripturæ in Cathedrali tenentur accedere Canonici, & cæteri Presbyteri ipsius Ecclesiæ Cathedralis, & possunt compelli ab Episcopo, ut de facto ad Concionem sub privatione distributionum illius diei, *ibid. num. 33. & 34.*

Ad interessendum autem lectioni, seu conferentiæ Casuum Conscientiæ possunt solum compelli Canonici, aliique Presbyteri, qui sunt Parochi, vel Confessarii; Regulares vero nullatenus ad id cogi possunt, nisi sint Parochi, imo tunc ad omnia cogi possunt, ad quæ tenentur Curati sæculares; cogi tamen non possunt ad assistendum Divinis in Cathedrali, *ibid. num. 35. ad 40.*

Canonico Theologo die, qua legit, licet Choro non intersit, debentur distributiones pro tota die, & etiam emolumenta quæcumque personaliter interessentibus dari solita; non censetur tamen præsens Matutino, ubi dicitur pro die sequenti in vespere præcedente, *ibid. num. 41. ad 43.*

Canonicus Theologus petita & obtenta licentia a Capitulo potest concionari per alium; Vide verb. Prædicator *num. 110. & 111.* Debet sedere in loco sui Canonicatus; Vide hic *num. 44.*

Pœnitentiarius Canonicus in omnibus Ecclesiis Cathedralibus, ubi id commode fieri potest, instituendus, qui sit Magister, aut Doctor, seu Licentiatus in Theologia, vel Jure Canonico, non nomine, sed re, aliter alius est deputandus, *ibid. num. 45. ad 47.*

Quando autem Doctores, & Licentiati in jure Canonico, vel Theologia apti non inveniuntur, quid agendum, *ibid. num. 48. & 49.*

Canonicus Pœnitentiarius debet esse in ætate 40. annorum; hujus tamen defectus non obstat, si sit aptus, nec aptior in loco reperiatur, *ibid. num. 50. & 51.*

Canonici Pœnitentiarii institutio est facienda tantum in Cathedralibus, & institutio, ac electio ad solum Episcopum absque consensu Capituli spectat, quando Præbenda non vacat in mense Apostolico, vel non adest alia reservatio, seu affectio, *ibid. num. 52. 53. & 54.*

Pœnitentiaria vacans sede Episcopali vacante, non potest provideri e Capitulo, quamvis collatio Præbendarum sit communis Episcopi, & Capituli, vel etiam solius Capituli, sed pertinet ad Papam, etiam seclusa reservatione, & non est reservanda futuro Episcopo, *ibid. num. 55. & 56.*

Capitulum non potest se intromittere in electione Pœnitentiarii, quamvis Episcopus sit absens, sed ipse poterit, ubicumque fuerit, eligere Pœnitentiarium, *ibid. num. 57. & 58.*

Quamvis electio Pœnitentiarii quandocumque facienda spectet ad solum Episcopum, vel eo absente, ad suum Vicarium ad hoc specialiter delegatum absque consensu Capituli, collatio tamen Præbendæ unitæ Officio Pœnitentiarii ab illis fieri debet, ad quos antea spectabat, *ibid. num. 59.*

Præbenda Officio Pœnitentiarii unienda debet esse integra, & Canonicalis. Et si fructus omnes in distributionibus quotidianis consisterent, tunc distributiones habebuntur pro Præbenda, *ibid. num. 60. & 61.*

Non potest Episcopus primam Præbendam vacantem assignare pro Pœnitentiario, quamvis in loco videretur magis necessarius, sed prius debet erigi Theologalis; quod si alicubi e contra expediens magis judicetur, adeunda est Sedes Apostolica, *ibid. num. 62. & 63.*

Canonicatus Pœnitentialis non potest optari, nec ipse potest aliam Præbendam optare; potest tamen Pœnitentiaria resignari etiam in favorem alterius, dummodo habeat requisita, *ibid. num. 64. & 65.*

Pœnitentialis Præbendæ erectio non habet locum in ea, quæ vigore statuti a sequenti Canonico optatur, sed illa Præbenda, quam dimiserit Canonicus, qui novissime optat, huic muneri affecta, & unita remanet, *ibid. num. 66.*

Pœnitentiarius eo ipso, quod est institutus, habet a *Jure*, & Con-

& Concilio facultatem audiendi Confessiones, & ast valuti Parochus totius Diœcesis, eique quilibet confitati potest, & satisfacera præcepto, *ibid. num. 67. & 68.*

Pœnitantiarius institutus pro audiendis Confassionibus unius Diœcasis, non potast audire in alia atiam habentium Bullam, vel licentiam sui Parochi; nec potest suam auctoritatam dalegare, nec potast in casus expresse ab Episcopo sibi resarvatos, *ibid. num. 69. ad 72.*

Pœnitentiarius tenetur integras Confassiones audira, non autem solus casus resarvatos; nec recusare potest Confessiones audire; & si tennarit, potarit ab Episcopo puniri; immo etiam non vocatus tanetur Sedi confessionali ab Episcopo assignatæ Festis solemnioribus, quæ assignantur, *ibid. num. 73. ad 76.*

Non debet taman Pœnitantiarius tenare in manu Virgam, seu bacchettam, sicut in Urbe; Nec potast cogi ab Episcopo ad sedem Confassionalam, si non adsint qui sua opera uti velint: nec ad majoram rasidentiam, quam alii Canonici; Dummodo tamen non absit tempore, quo fraquentius pœnitentes accedunt, & Fastis solemnibus, quæ assignantur, *ibid. num. 77. & 78.*

Pœnitentiarius quando habendus sit pro præsente in Choro, vel non, proponitur, *ibid. num. 79. ad 82.*

Canonicus Pœnitentiarios non præcadit aliis Canonicis, non obstante contaaris consuetudina, & ia approbatua, ac in possassionem immissus a Delegato Apostolico potest audira Confessiones absque Ordinario: non potest tamen assa Vicarius Generalis, nisi sit rasæ opinionis, *ibid. num. 83. ad 85.*

Canonicus Pœnitantiarius non admittendus in Confessarium Monialium, nisi utrique muneri satisfacera queat, *ibid. num. 86.*

Hodie tamen quo ad Canonicum Theologum, & Pœnitentiarium attendanda est novissima Constitutio Benadicti XIII. incip. *Pastoralis*, quæ affertur; & juxta ipsam per concursum eligi debent, *ibid. num. 87. ad 89.*

Vide plura ad interpretationem Constitutionis San. Mem. Benedicti XIII. quæ incipit *Pastoralis*, quæque ast super electiona Canonicatuum Theologalium, & Institutiona Canonici Pœnitentiarii, *ibid. in nov. add. num. 8. & seqq.*

Protonotarius Apostolicus non potest in functionibus, & aliis actibus publicis sibi tamquam Canonico competentibus uti Habitu Protonotarii, sad suo Habitu Canonicali, bene varo non competantibus tamquam Canonico; & si cum Habitu Protonotarii interfit Choro, non lucratur fructus, & distributiones sui Canonicatus, non obstanta consansu, & concordia Capituli, & reputatur tamquam extraneus, *ibid. num. 90. ad 95.*

Possunt taman Dignitates, & Canonici Protonotarii in Ecclesia uti subtana violacea, dummodo in reliquis gerant Habitum similem, & æqualem aliis Canonicis, *ibid. num. 96. & 97.*

Protonotarius, si sit prima Dignitas, potest in Choro deferre Rocchettum cum Mantelletto, si varo non sit prima Dignitas, sedere dabet in suo Stallo cum suo Habitu Canonicali, *ibid. num. 98.*

Protonotarius utans Habitu Protonotarii, & Prælati, atiamsi non sit prima Dignitas, debet præcadere Archidiacono primæ Dignitati; dummodo tunc non lucratur Distributiones quotidianas; at eo uti non potast in Processionibus, & in aliis actibus publicis, in quibus cum Capitulo intervenit, *ibid. num. 99. & 100.*

Indultum Jubilationis, quod est Ecclesiæ odiosum, & ideo parce concedendum non constito de laudabili servitio Ecclesiæ per 40. annos post Clericatum præstito, ac de aliqua commiserationis causa, quæ una cum laudabili sarvitio concurrere debet, non solet, neque dabet concedi; & concedendum non a Capitulo, sed a Sacr. Congr. *ibid. num. 102. ad 103.*

Concesso legitime alicui Canonico a Sacra Congreg. Indulto Jubilationis, talis Canonicus Jubilatus debet participare de distributionibus instar aliorum, & etiam ea, quæ provaniant ex amolumantis Processionum, Anniversariorum, & aliorum; Dummodo Tastatorum voluntas non obstet. *ibid. num. 104. ad 107.*

Indultum Jubilationis quantumcumque amplum non comprehendit Anniversaria non fixa, & pro solis vere, & corporaliter interessentibus a Testatora relicta, nisi in Indulto sit expressa voluntas Papæ Testatoris menti clare derogantis, & etiam talia Anniversaria Indultario explicite indulgentis; at alia participantur, atiamsi non intersint, & onera Missarum pro rata non adimpleat, *ibid. num. 108. & 109.*

Canonici Jubilati non tenantur, neque per se ipsos, neque per alios Missam Conventualam per turnum celebrara; nec potest Episcopus statuera, ne eis debeantur distributiones extraordinariæ, quæ ob absentiam, val vacationem Canonicorum interessentibus accrescunt, *ibid. num. 110. & 111.*

Quoad ea, quæ concernunt Coadjutorias, Canonicos Coadjutores, & Coadjutos.

Coadjutoriæ cur adinventæ, & atiam contra dispositionem Tridentini permissæ? Vide verb. *Canonicatus art. 10. num. 1. ad 6.*

Ut excludatur votum captandæ mortis, super quo est fundata reprobacio Expectativarum, pro obtinenda Coadjutoria exigitur requisitio, & consensus Coadjuti adnotandus in libris publicis Camaræ, vel Cancallariæ; immo raquiritur atiam consansus Capituli a majori parta datus, & insupar litteræ Commendatitiæ Episcopi, vel Capituli de qualitatibus Coadjutoris, & indigantiæ Ecclesiæ, *ibid. num. 7. ad 10.*

Consensum Capituli in gratia Coadjutoriæ cum futura Successione, non ex aliqua nacassitata, sed ex soperabbundanti Papa aaquirara solet, *ibid. in nov. add. num. 1.*

Immo necassarius nac est consensus Capituli, tametsi jus eligendi, & quidam in omnibus mensibus, spectet ad ipsum Capitulum, *ibid. in nov. add. n. 2. & 3.*

Num sit necessarius consansus Patroni Laici pro gratia Coadjutoriæ cum futura Successione, *ibid. in nov. add. num. 4.*

Literæ Commendatitiæ Episcopi non sunt de forma Coadjutoriæ cum futura Successiona, *ibid. in nov. add. num. 5.*

Coadjutor, vivente Coadjuto, non est vere Canonicus, sad dicitur fictus Canonicus, & Baneficiatus, & post omnes sedere debet, non obstante statuto in contrarium disponente, *ibid. num. 11. ad 15.*

Excipiuntur tamen Coadjutoras Dignitatum, qui idam prorsus Stallum obtinera dabant, quod obtinerant sui Coadjuti, si præsentes assent, & præcedunt Canonicis, & Dignitatibus inferioribus, *ibid. num. 16.*

Coadjutor in absentia Coadjuti præcadere debet Curatis, Plebanis, & Prioribus Ecclesiarum Parochialium, sicuti præcedunt veri Canonici. *ibid. num. 17.*

Coadjutor, vivente Coadjuto, stante divisiona Canonicatuum in Ecclesia Cathedrali in Ordines subdiaconales &c. si sit Coadjutor Canonici Presbyteri, installandus ast ultimo loco in Ordine Presbyterali, & præcedentiam acquirit super inferiorem Ordinem, quamvis Coadjutor non sit Sacardos, & etiam eo præsente, & per seipsum inservienta; nec non assignatur plane differentia inter Coadjutores Dignitatum & Coadjutores Canonicorum, *ibid. num. 18. ad 21.*

Coadjutoras ex forma Coadjutoriæ extra suam Ecclesiam, & sine Capitulo nullam habent prærogativam, ac si non essent Coadjutoras, *ibid. num. 22. & 23.*

Coadjutor dabet habere locum captæ possassionis post mortem Coadjuti, & non locum possassionis captæ eo viventa, quamvis accaderet ad annos 20. *ibid. num. 24. ad 26.*

At vero si suscepit possessionem Canonicatus, vivante Coadjuto, ex tunc pro tampora, quando venerit casus cessationis Coadjutoriæ, non indiget nova possessione post mortem Coadjuti, si fuit capta capitularitar, *ibid. num. 27. & 28.*

Coadjutori debetur præcedentia supra alios Canonicos non a dia captæ possassionis Coadjutoriæ cum futura Successione, sad a dia apprahensæ possessionis per obitum coadjuti, *ibid. in nov. add. num. 6.*

Quamvis gratia contineat clausuram *ex nunc prout ex tunc* contra ac sentire videtur Auctor. *num. 29.* Vide *ibid. in nov. add. loc. cit.*

Quid in gratia Coadjutoriæ cum futura Successione operetur clausula: *Etiamsi alio nunc, vel modo præmisso, vel alio quovis modo alias vacet*: *ibid. in nov. add. num. 7.*

Coadjutor gaudat regula de annali, & triennali possassione, etiamsi non sit ei data nova possessio post mortem Coadjuti, si per annum &c. post mortem Coadjuti continuaverit in possessione, *ibid. num. 29.*

Coadjutor tanetur rasidere, & Divinis inservire, atiam in casu, quo Coadjutus propter infirmitatem, vel legitime impeditus non teneretur alioquin rasidere; Potest tamen gau-

gaudere de menſibus datis cauſa recreationis, & traditur ſervandus modus, *ibid. num.* 31. & 32.

Coadjutor tenetur celebrare Miſſas, quas vigore teſtamenti, & inſtitutionis Capellaniæ ipſe Coadjutus celebrare tenetur, quando Coadjutus eſt legitime impeditus; & inde conſectaria adducuntur, *ibid. num.* 33. *ad* 36.

Quamvis Coadjutor non ſit in Sacris conſtitutus, poteſt omnia, & ſingula facere, & exercere, quæ ſine paramentis Sacris cum Cappa, & Cotta, facere poteſt Coadjutus, ſi præſens eſſet, *ibid. num.* 37.

Coadjutor lucratur Diſtributiones quotidianas, abſente Coadjuto ad ipſius Coadjuti utilitatem; quo infirmo vel impedito adhuc eas lucratur etiamſi Horis Canonicis non interſit, ſi ex forma, ſeu Litteris Coadjutoriæ ipſe Coadjutus nunquam teneatur Horis Canonicis intereſſe, *ibidem num.* 39.

Tres ſunt cauſæ legitimæ, quarum aliqua interveniente tam Coadjutor, quam Coadjutus lucrantur diſtributiones; non obſtante abſentia, & aſſignantur, *ibid. num.* 39. & 40.

Si vero ex Litteris Coadjutoriæ appareat Coadjutum non eximi totaliter a reſidentia, quando habilis ſit, & quando Coadjutor eſt abſens, tunc Coadjutus tenetur inſervire per ſe, ut lucretur diſtributiones; quo infirmo, vel impedito, ſi Coadjutor non reſideat, non debentur ei diſtributiones quotidianæ, & punctatur in ipſius damnum, *ibid. num.* 41. & 42.

Coadjutor non poteſt lucrari diſtributiones quotidianas, quando Coadjutus eſt præſens; nec lucratur, quæ dantur Canonicis, & Præbendatis propriæ Eccleſiæ, niſi quando celebrat pro ipſo Coadjuto, *ibid. num.* 43. & 44.

Coadjutor datus Canonico non ordinato ad formam ſtatuti requirentis certum Ordinem in Canonicis ſub pœna amiſſionis ejuſdem partis fructuum non lucratur hujuſmodi fructus pro Coadjuto, quamvis ipſe Coadjutor eſſet ordinatus ad formam dicti ſtatuti, *ibid. num.* 45.

Coadjutor inſerviens non poteſt lucrari fructus Præbendæ pro Præbendato Coadjuto pro eo tempore, quo dictus Coadjutus culpabilis repertus manſit carceratus; & annotatur ad quid, & qualiter obſtet, vel non, ſi ſit excommunicatus, *ibid. num.* 46. *ad* 49.

Coadjutor poteſt uti privilegiis conceſſis veris Canonicis optandi Beneficia, ad utilitatem tamen, & commoditatem Coadjuti, & in Proceſſionibus, ſi ſimul ſit Rector, adhuc incedere poteſt ſub Cruce Canonicorum, *ibid. num.* 50. & 51.

Coadjutor, & Coadjutus poſſunt ſimul in habitu Canonicali intereſſe in Proceſſionibus, & Miſſarum ſolemniis, Coadjutus in loco ſibi debito, & Coadjutor poſt omnes Canonicos, *ibid. num.* 52.

Coadjutor non tenetur ad onera Canonicorum juniorum, licet teneatur ad onera ſui Coadjuti, nec tenetur tempore conceſſionis Coadjutoriæ habere Ordinem Presbyteralem, licet ſtatuto Eccleſiæ id cautum fuerit, ſed ſufficit habere Clericalem, & legitimam ætatem ad Ordinem requiſitam, *ibid. num.* 53. & 54.

Coadjutor non poteſt eſſe Judex Apoſtolicus, ſeu Delegatus Papæ, nec deſignari Judex Synodalis; non tenetur tamen ad Fidei profeſſionem, niſi cum fuerit ſucceſſionis locus, nec ad Officium Canonicum recitandum, ſed Proprietarius, *ibid. num.* 55. *ad* 60.

Coadjutor conſequi non poteſt fructus ex Beneficio Coadjuti; Imo lucratur etiam diſtributiones quotidianas abſente Coadjuto ad utilitatem ipſius Coadjuti, *ibid. num.* 61. & 62.

Coadjutor non poteſt gaudere privilegiis & indultis de percipiendis fructibus in abſentia, puta ratione ſtudii, aut Lecturæ in aliqua Univerſitate, quibus Coadjutor gaudere poteſt; in ingreſſu tamen non tenetur Fabricæ ſolvere, quod eſt conventum ſolvi per Canonicos de novo ingreſſus; *ibid. num.* 63. & 64.

Coadjutor non poteſt exercere Officia, ad quæ Coadjutus electus eſt, ei tamen Canonici tenentur inſervire, & miniſtrare, prout tenerentur inſervire Coadjuto in omnibus functionibus Canonicalibus, *ibid. num.* 65. & 66.

Coadjutor non poteſt ordinari ad Titulum Coadjutoriæ; nec eſt comprehenſus in ſtatuto, quod ex aliqua cauſa jubilare facit Canonicos, nec etiam Coadjuto abſente poteſt Capitulis intereſſe, vel votum dare, nec Officium antianitatis exercere, niſi in Litteris Apoſtolicis hæc expreſſe concedantur, *ibid. num.* 67. 68. & 69.

Varia in ſupplementum de Canonicis.

Non licet novum Habitum, ſive ſignum a Canonicis Cathedralis Eccleſiæ abſque Sedis Apoſtolicæ auctoritate aſſumi; nec deferri poſſunt Almutiæ niſi incedendo collegialiter una cum Capitulo; Vide verb. *Canonicatus art.* 11. *num.* 1. & 2.

Canonici Cathedralis non ſunt in Dignitate Eccleſiaſtica conſtituti, niſi late ſumpto vocabulo, ſed dicuntur Clerici primi Ordinis; ſunt tamen perſonæ in Dignitate conſtitutæ ad hoc ut poſſit coram eis fieri translatio Penſionis, *ibid. num.* 3.

Collegiata ſimplex præcedit omnibus Eccleſiis ſimplicibus, & quæ tantum Parochiales ſunt, & Canonici Collegiatæ de Jure Inſignis præferuntur Canonicis Collegiatæ, quæ eſt Inſignis per Indultum de recenti, *ibid. num.* 4. *ad* 6.

Canonicus Collegiatæ, quamvis peritiſſimus Doctor, eligi non poteſt in Judicem Synodalem, & Canonicus celebrans in Collegiata non tenetur facere reverentiam Vicario Generali præſenti in fine Miſſæ ante benedictionem, *ibid. num.* 7. & 8.

Canonicorum ad privationem poteſt procedere Epiſcopus ſine Adjunctis ea cauſa, quod Ordines ſuis Præbendis annexos non ſuſceperint. Si tamen contra Pœnitentiarium non reſidentem velit ad privationem procedere, ſervare tenetur præſcriptum a Trident. & Canonici ab eo ad Palatium vocati, ire tenentur, ſecus ſi a Vicario, *ibid. num.* 9. *ad* 11.

Canonici Cathedralis, & Collegiatæ debent retinere Tabellam horariam, & Officia Divina perſolvere ſtatutis horis, & ad id poſſunt cogi per Epiſcopum; ut etiam ad diſcendum Cantum Gregor. *ibid. num.* 12. & 13.

Canonici abeſſe volentes extra Diœceſim tenentur ſemper petere licentiam ab Epiſcopo, quæ denegari non poteſt, ſi honeſte, & rationabiliter petatur; & abſens de licentia Sacræ Cong. cum clauſula: *Dimiſſa tertia parte fructuum*, dimittit tertiam, quæ ſupereſt, detracta penſione, *ibid. num.* 14. 15. & 16.

Contra enim Canonicos non reſidentes, ultra amiſſionem diſtributionum quotidianarum, poteſt Epiſcopus procedere per mulctas pecuniarias, *ibid. in addit. Auctor. num.* 26.

Canonicatum erigere Epiſcopus non poteſt ſine conſenſu Capituli: ſi tamen irrationabiliter negetur, ſuperior ſupplet; nec etiam poteſt Epiſcopus auctoritate ordinaria creare Canonicos ſupranumerarios abſque conſenſu Capituli, & Canonicorum, *ibid. num.* 17. *ad* 19.

Canonicus ſupranumerarius neque ad futuram Præbendam creari poteſt; & edicitur de ſupranumerario ex mandato Papæ, ac ſupranumerarii explicantur, *ibid. num.* 20. *ad* 22.

Si Canonicus ſupranumerarius fuit admiſſus per Capitulum ſimpliciter ſine præſervatione ſuorum Jurium, quotidianas lucratur diſtributiones; ac innuitur ætas de ſupranumerariis, ex privilegio Apoſtol. receptis: itemque datur poſſe permitti, quod Canonici deputent in Parochum Canonicum ſupranumerarium, *ibid. num.* 23. *ad* 25.

Quid ſit Mediaria, quid Tertiaria Canonicorum, & quando concedatur; Vide *ibid. in addit. Auctor. num.* 27. *ad* 30.

Varia reſolutionum Sac. Congregationis Concilii capita referuntur, quibus norma datur aſſiſtentiæ, quam Canonici Epiſcopo debent præſtare, *ibid. in add. Auctor. num.* 30.

Et variæ pariter afferuntur ejus Sac. Congregationis reſolutiones, quæ attendi debent a Coadjutis, & Coadjutoribus, *ibid. in addit. Auct. loc. cit.*

Canonici & Dignitates obliqui ad pſallendum tenentur, non obſtante qualibet conſuetudine, aut præſumptis privilegiis, *ibid. in add. Auct. num.* 31.

Diverſa referuntur ſpectantia ad Canonicos Regulares Lateranenſes, & Sanctiſſimi Salvatoris, præſertim circa Beneficiorum Sæcularium incapacitatem, *ibid. in add. Auctor. num.* 32. & *ſeqq.*

Canonici Regulares Ordinis Hoſpitalarii S. Spiritus, ejuſque Ordinis Moniales in Hiſpania, & Polonia degentes eximuntur a juriſdictione Præceptoris Generalis S. Spiritus in Saxia de Urbe, *ibid. in add. Auctor. num.* 36.

Et Canonici Regulares S. Auguſtini Monaſterii Ulcienſis in Alpibus Sæculariƶati fuerunt, excepto Caſtitatis voto, *ibid. in add. Auctor. num.* 37.

Erectio novi Canonicatus eſt ſubreptitia, ſi Summo Pontifici non fuerit expreſſum Statutum prohibens augeri numerum Canonicatuum, *ibid. in nov. add. num.* 1. & 2.

Canonici novæ erectionis an & quando participent proventus Capituli, & an & quomodo teneantur ad onera Capituli; &

Quæ-

CANONICI REGULARES.

CANTIONES.

CAPELLA.

CAPELLANIA.

CAPELLANUS MONIALIUM.

CAPELLANUS Militum, seu Missionarius, Exercitus, vel Castrensis.

CAPITULUM

Quoad ea, quæ concernunt ejus convocationem, seu congregationem.

CAPITULUM quoad ea, in quibus requiritur ejus consilium, vel consensus.

Ca-

CA-

CAPUCCINI.

CARDINALES.

Quoad eorum Originem, Creationem, & Numerum.

CARDINALES quoad eorum Dignitatem, & Præeminentiam.

CARDINALES quoad eorum Residentiam, & jurisdictionem in suis Titulis, aut Diaconiis.

CARDINALES quoad eorum Privilegia.

ſolvere, ſub onere tamen, ut elapſo periculo pœnitens coram Superiore compareat ad exequendum quod ille præſcripſerit, *ibid. num.* 39.

Poteſt quis pluribus Cenſuris ligari, & poteſt abſolvi ab una, & non ab aliis ad differentiam peccatorum; & excommunicationis cenſura ligatus non poteſt a peccatis abſolvi, niſi prius ab ipſa abſolvatur, *ibid. num.* 40. *&* 41.

Forma abſolutionis a Cenſuris non habet præfixa, & determinata verba, ſed poteſt dari verbis exprimentibus abſolutionem talis ſpecialis Cenſuræ, a qua fit abſolutio. Sed de iſtis, & aliis, Vide verb. *Excommunicatio*, verb. *Suſpenſio*, & verb. *Interdictum*, *& ibid. in nov. add.* ubi de Auctoritate Epiſcopi in Exemptos quoad cenſuras inferendas.

Reo correcto, ejuſque contumacia ceſſante, non ceſſant Cenſuræ, niſi per abſolutionem tollantur, maxime loquendo de Cenſuris abſolute latis, *ibid. num.* 43.

Abſolutio a Cenſuris contractis ex cauſa violatæ Immunitatis a quibus dari poſſit, vel non? Vide verb. *Immunitas art.* 3. *a numer.* 142. *ad* 152.

Quando Cenſuræ ſint latæ, vel ferendæ ſententiæ, & quando incurrantur, vel non, ante ſententiam Judicis; Vide verb. *Lex art.* 2. *a num.* 27. *ad* 44. & verbo *Cenſura in nov. add. num.* 8. *&* 9.

Privilegium, ne quis inconſulta S. Sede cenſuris irretiri poſſit, non afficit Ordinariorum Sententias, idque nec probat ab eorum juriſdictione Exemptionem; vide verb. *Cenſura in add. Auctor. num.* 44.

Num Epiſcopus exiſtens extra Diœceſim ferre cenſuras poſſit in ſubditos ſuos, *ibid. in nov. add. num.* 10.

Mulieri an competere poſſit poteſtas ferendi cenſuras, *ibid. in nov. add. num.* 11.

De forma ferendi cenſuras, *ibid. in nov. add. num.* 12.

Alia ad rem, puta ad captum pleniorem cenſuræ latæ a jure, & latæ ab Homine &c. Vide verb. *Excommunicatio*, *Interdictum*, *& Suſpenſio*. Et qui operatur aliquid cum conſcientia erronea cenſuræ gravius quidem eum peccare, ſed cenſuram non incurrere, vide verb. *Excommunicatio art.* 12. *num.* 1. Ac denique ignorantiam cenſuræ ab eadem excuſare; Vide verb. *Reſervatio caſuum num.* 39.

C E N S U S

Quoad ea quæ concernunt ejus eſſe,
& Conditiones.

Hoc nomen Cenſus accipitur varie, & exhibentur ac declarantur acceptiones, nec non præbetur quis Cenſuarius, & quis Cenſuiſta; Vide verb. *Cenſus num.* 2. *ad* 5.

Cenſus dividitur in Reſervativum, & Conſignativum, atque hic in Realem, Perſonalem, Mixtum, Perpetuum, & Temporalem, ac iſti ſubdividuntur, ſcilicet Perpetuus in Redimibilem, & Irredimibilem, & Temporalis in Temporalem ad certum tempus, & in Temporalem ad incertum tempus, quæ omnia per definitionem explicantur, *ibid. num.* 6. *ad* 21.

Ut cenſus ſit licitus ac juſtus Jure naturæ, ſaltem quatuor conditiones requiruntur, & aſſignantur, ut autem ſit licitus, & juſtus Jure Canonico, plures aliæ conditiones acquiruntur, *ibid. num.* 25. *ad* 18.

Quamvis allatam S. Pii V. Conſtitutionem ob ſolam præſumptionem uſuræ eſſe latam, & conſequenter in conſcientia non obligare, ubi *Contractus Cenſualiticus* ab uſura alias immunis eſt, tenent Navarrus, & alii: Nihilominus omnino tenendum eſt dict. Conſtitutionem Pianam, ubi uſu recepta eſt, & per legitimam contrariam conſuetudinem non eſt abrogata, abſolute obligare, ſecus autem e contra, *ibid. num.* 19. 20. *&* 21.

Sed Vide, *ibidem in add. Auctor. num.* 19. *& ſeqq.*

Cenſus perſonalis non tranſit in realem, quamvis detur hypotheca, qua pereunte cenſus non perit, *ibid. in add. Auctor. loc. cit.*

Cenſuum, & Cambiorum fructus a Communitatibus Ditionis Eccleſiaſticæ conventi ad æquitatis rationem fuerunt redacti a Benedicto XIV. *ibid. in add. Auctor. num.* 28.

Cenſus conſignativus realis omnis ex parte tam Cenſuarii, quam Cenſuiſtæ, ſeu Cenſualiſtæ, ubi non eſt in uſu Piana Conſtitutio, eſt licitus de Jure naturali: & ſic etiam Perſonalis, ſi ſuper Perſona fructifera, ſecus autem de Jure Canonico, *ibid. num.* 22. 23. *&* 24.

Cenſus perpetui creati ad formam Bullæ Pianæ connumerantur inter bona immobilia; & ſpectantes ad Eccleſias, & loca pia reduci non poſſunt ad minorem fructum ſine Beneplacito Apoſtolico, *ibid. num.* 25. *&* 26.

Regulares nequeunt cenſuario nomine recipere pecuniam ſine Beneplacito Apoſtolico, *ibid. num.* 27.

Videndus Auliſius in lib. ſingular. de Cenſibus, quod attinet ad ea, quæ pertinent ad cenſum reſervativum, & conſignativum, *ibid. in nov. add. num.* 1.

C E R E I.

Cereus Paſchalis quando ſit accendendus; Vide verb. *Reſolutiones Sacrar. Congregat. num.* 86.

Cereorum ardentium uſus an, & quomodo proſit Defunctis? Vide verb. *Suffragia num.* 20.

C E S S I O N E S.

Ceſſio bonorum; Vide verb. *Reſtitutio art.* 5. *a num.* 49. *ad* 59. & verb. *Solutio a num.* 3. *ad* 6.

Ceſſiones commodi exigendi fructus Beneficiorum, prohibentur ſub pœna excommunicationis, & annullantur a Benedicto XIV. *ibid. in add. Auctor. num.* 1.

Ceſſiones commodi exigendi penſiones, factæ intra ſex menſes a die captæ poſſeſſionis Beneficii annullantur, *ibid. in add. Auctor. num.* 2.

CHARACTER Sacramentalis; Vide verb. *Sacramentum a num.* 33. *ad* 41.

CHARITAS; Vide verb. *Virtus a num.* 34. *ad* 87.

CHARITATIVUM ſubſidium; Vide verb. *Subſidium Charitativum*.

CHIROMANTIA quid ſit; Vide verb. *Superſtitio num.* 20.

CHOREÆ: Vide verb. *Clericus art.* 4. *a num.* 23. & verb. *Luxuria num.* 88.

Choreæ publicæ Feſtis diebus prohibentur, *ibid. in add. Auctor. num.* 1.

Choreas extrema die Baccanalium uſque ad mediam noctem produci vetatur in tota Eccleſiaſtica ditione, *ibid. in add. Auctor. num.* 2.

CHOREPISCOPI qui, quod eorum Officium, & quare ab Eccleſia ſublati? Vide verb. *Epiſcopus art.* 1. *a numer.* 36. *ad* 42.

C H R I S M A.

Chriſma benedici nequit, niſi ab Epiſcopo; Vide verb. *Chriſma in add. Auctor. num.* 2.

Chriſma pro Eccleſiis Græcis accipi debet ab Epiſcopo Catholico, & quidem ab Ordinario, *ibid. in add. Auctor. num.* 2.

Quamvis Chriſmatis conſecratio ſit unum ex præcipuis muneribus Ordinis Epiſcopalis, acceperunt tamen aliqui ſimplices Sacerdotes a ſummo Pontifice facultatem illud conſecrandi, *ibid. in add. Auctor. num.* 3.

Verum non ita frequenter fuit data facultas hujuſmodi ſimplicibus Sacerdotibus, *ibid. in add. Auctor. num.* 4.

CHRISTIANA Charitas quando ſufficiat pro abſentando a reſidentia? Vide verb. *Canonicus art.* 5. *num.* 34. verb. *Epiſcopus art.* 3. *num.* 4. & verb. *Parochus art.* 2. *num.* 39.

CHRONOLOGIA quid; Vide verb. *Mundus num.* 213.

C I B O R I U M   S A C R U M.

Ciborium Sacrum non poteſt vendi, nec oppignorari; Vide verb. *Reſolutiones Sacrar. Congregat. num.* 220.

Ciborii Sacri fur quas pœnas incurrat; Vide verb. *Fur a num.* 75. *ad* 80. & verb. *Pœna art.* 2. *num.* 38.

CINGULUM pro Miſſa congruentius debet eſſe lineum, quam ſericum; Vide verb. *Reſolutiones Sacr. Congr. num.* 359.

CICLOMETRIA quid? Vide verb. *Mundus num.* 290.

C I R C U L I.

Circuli minores ſunt ambo *Tropici*, & ambo *Polares*; Vide verb. *Mundus num.* 149.

Circuli Tropici, unde dicti, & cur unus vocetur *Tropicus* Can-

CIRCUMCISIO.

CIVITAS, CIVILITAS, CIVES.

CLAVIS.

CLERICUS

quoad ea quæ concernunt ejus nomen, Habitum, & Tonsuram.

CLERICUS quoad privilegium Fori, & Canonis.

ducuntur publice interesse, nec personati incedere, & hæc ab Episcopo possunt etiam Regularibus vetari, *ibid. num.* 13. 14. *&* 15.

Clericis vitare tenentur Comœdias, Hastiludia, & alia hujusmodi vana spectacula, & sub qua culpa, *ibid. num.* 16.

Nec ullo modo possunt Clerici recitare in Comœdiis probatis, & Episcopi possunt statuere pœnam Excommunicationis contra id facientes; nec Mimis, Joculatoribus, & Histrionibus intendere debent; & affertur novissima inhibitio quoad recitationem in Comœdiis, *ibidem numer.* 17. *ad* 19.

CLERICUS quoad ludos, Cauponas, vel Tabernas, Crapulam, & ebrietatem.

Clericis est severissime prohibitus Alearum, & Taxillorum Lusus, & maxime ille lusus, qui magis fortuna, quam arte, vel industria ludentium regitur; Vide verb. *Clericus art.* 5. *num.* 1. *&* 2.

Unde Doctores dicunt, quod Clericus lucri gratia, & pro notabili quantitate taliter ludens peccat mortaliter, præsertim si frequenter, aut publice cum scandalo aliorum id fiat; secus autem, si econtra, *ibid. num.* 3. *ad* 5.

Ludus Scaccorum, seu Latrunculorum non est prohibitus Clericis, licet Litterario studio deditis sit minus conveniens, sic etiam est Clericis permissus omnis ille ludus, qui consistit in ingenio, aut virtute corporis, *ibid. num.* 6. *&* 7. sed vid. *in nov. add. num.* 1. *& seqq.*

Assignantur inconvenientiæ, quæ oriuntur ex ludis prohibitis, & pretiosa, quæ amittuntur, *ibid. num.* 8. *&* 9.

Clerici Cauponas, vel tabernas, nisi longioris itineris causa ingredi prohibentur, & eo minus eis tabernas habere licet; & assignatur qualiter, & sub quibus pœnis id prohibeatur, ac quid per tabernas, & cauponas intelligatur, *ibid. n.* 10. *ad* 14.

Crapula, & Ebrietas sub gravissimis pœnis usque ad suspensionem ab Officio, & Beneficio est Clericis interdicta, & explicantur Crapula, & Ebrietas, ac præcipue damnatur in Ecclesiasticis, *ibid. num.* 15. *ad* 22.

CLERICUS quoad arma, & venationem.

Clerici sine justa, & necessaria causa arma deferre non possunt sub pœna Excommunicationis; unde inferunt Doctores, quod Clerici arma prohibita deferendo peccant mortaliter; Vide verb. *Clericus art.* 6. *num.* 1. *ad* 4. & latius verb. *Arma per tot.*

An Clericus deferens arma, quæ Statuto Sæculari simpliciter, vel certo tempore, aut loco prohibita sunt, spoliari iisdem a Ministris Curiæ Sæcularis possit; Vid. *ib.* verb. *Clericus art.* 6. *in nov. add. num.* 1. *& seqq.*

Venatio frequens, & voluptuosa præcipue cum armis, & clamorosa est Clericis interdicta; ac quæ fit cum canibus, & falconibus ex voluptate dicitur clamorosa, & illicita; observatu digna præbentur ex SS. Hieronymo, & Ambrosio, *ibid. num.* 6. *ad* 9.

Neque Episcopis licet arma concedere Clericis pro sola voluptuosa venatione; id præstantes a culpa non forent immunes, *ibid. num.* 10. *ad* 16.

Quamvis non sit licita Clericis venatio voluptuosa, tumultuosa, & clamorosa, & moderata, nimia frequenter facta, est tamen eis licita venatio quieta, & moderata raro facta, & non pro sola voluptate venationis sed vel causa necessitatis, vel causa utilitatis, vel causa honestæ recreationis, *ibid. num.* 17. *ad* 21.

Venatio, quæ fit retibus, vel laqueis moderate & honestæ recreationis gratia, ut piscatio, & hujusmodi, est licita Clericis; servatis tamen, quæ subduntur, *ibid. num.* 22. *ad* 26.

Omnis, & quæcumque venatio etiam non clamorosa prohibita est quibuscumque Clericis, ut melius, *ibid. in nov. add. num.* 5. *& seqq.*

Licet venatio, & piscatio pro uno eodemque Jure ponantur, tamen inter venationem, & piscationem adest aliqualis differentia, & in Jure pœnæ adsunt contra Venatores, non contra Piscatores; assignantur, & declarantur, *ibid. num.* 27. *ad* 33.

Et ideo laudantur ii Ordinarii, qui sub determinatis, & arbitrariis pœnis interdicunt omnibus suis Clericis hujusmodi venationem, & delationem armorum; & traditur habendus in his modus, ac qualiter, & quando Clerici contrafacientes puniendi, *ibid. num.* 34. *ad* 38.

CLERICUS quoad Immunitatem, & Exemptionem.

Clerici confugientes ad Ecclesiam gaudent Immunitate Ecclesiastica in non exceptis, & quædam specialiter afferuntur pro Regulari; Vide verb. *Clericus art.* 7. *num.* 1. *ad* 4.

Clerici non tenentur ad onera, nisi ea sint certa, realia, & invariabilia; nec ad solutionem onerum impositorum pro Physico &c. *ibid. num.* 5. *&* 6.

Clerici gaudent exemptione pro bonis patrimonialibus in totum, & etiam pro acquisitis, & donatis ab impositionibus, &c. etiamsi in Minoribus, & sine Concilii requisitis &c. *ibid. num.* 7. *ad* 12.

Clerici gaudent exemptione pro bonis patrimonialibus in portione sibi tangente, nec tenentur ad Gabellas, quando per alios, vel per se ipsos absque Officii sui detrimento arti sericæ operam dant cum foliis arborum in propriis bonis existentium, *ibid. num.* 13. *&* 14.

Clerici in Minoribus constituti viventes cum Patribus non tenentur ad Collectas, & alia onera pro bonis sibi donatis, nisi donationes sint fraudolentæ, & uti tales per Judicem Ecclesiasticum declaratæ. *ibid. num.* 15.

Clerici in Minoribus, etiamsi non se promovere faciant ad Ordines sacros, gaudent exemptione ab impositionibus; Item a Gabellis Laicalibus etiam pro portione colonica, & pro extractione olei recollecti in suis bonis, *ibid. num.* 16. *ad* 18.

Clerici Cives Romani possidentes bona in Territorio Civitatis Maliani non tenentur ad solutionem Gabellæ extractionis vigore statuti Laicalis debitæ pro fructibus ex eisdem bonis recollectis Romam convehendis pro eorum usu, *ibidem num.* 19.

Clericus non tenetur ad impositionem Capitationis ex bonis, & redditibus Patris, cujus impensis vivit; Clerici tamen non gaudent privilegiis Patrimonii Ecclesiastici pro bonis ad suscipiendos Ordines Sacros eis assignatis, donec non fuerint in Sacris, nisi in possessionem eorumdem sine fraude essent translata, *ibid. num.* 20. *&* 21.

Clerici, & Ecclesiastici sunt exempti a tributis impositis causa belli, pestis, &c. nisi concurrant requisita &c. Item sunt exempti a tributis impositis pro novis muris Civitatis ædificandis, & pro refectione Aggerum, & aliorum, quæ adducuntur, *ibid. num.* 21. *ad* 28.

Ut Clerici licite solvant Collectas, & impositiones Laicorum, sex requiruntur, & plene assignantur, *ibid. num.* 29. *ad* 39.

Clerici non tenentur custodias facere occasione suspicionis Turcarum, nisi occurrente præcisa necessitate, ad onus unius ligni pro qualibet sarcina ob servitium Arcis, nec ligantur bannimentis Magistratus sæcularis de petenda licentia accedendi ad proprias Vineas tempore vindemiarum, *ibid. num.* 40. 41. *&* 42.

Clerici, & Ecclesiastici non sunt subjecti oneribus, nec ordinariis, nec extraordinariis impositis ad favorem Principis. Non tenetur ad consignationem frumenti, & aliorum fructuum faciendam Principi Laico, & apponitur qualiter agendum in horum contingentia, nec perquisitio frumentorum, in locis immunibus permissa Laicis, *ibid. num.* 43. *ad* 46.

Non est permittendum Ecclesiasticis comprehendi in prohibitione Laicorum vendendi, & emendi frumenta, nec quoad taxam, sed urgente necessitate potest Ordinarius peculiari suo Edicto Ecclesiasticis prohibere, & taxare &c. *ibid. num.* 47. *&* 48.

Episcopus potest in casu necessitatis proprio Edicto statuere pretium frumenti Ecclesiasticorum, eosque cogere ad venditionem, reservata tamen pro eelo, & sustentatione ipsorum æqua, & proportionata quantitate, & adducitur modus, Episcopo præscriptus, qui etiam potest extractionem prohibere, & qualiter? ponitur que mandatum Episcopis & Archiepiscopis Regni pro venditione, & Nuncio Neapolis circa extractiones, *ibid. num.* 49. *ad* 53.

Gubernator non potest cogere Ecclesiasticos ad asportandum in horrea publica partem suorum frumentorum. Imo ob

ob Edicta læsiva Libertatis Ecclesiasticæ procedítur contra cumulum, nec possunt Ecclesiastici cogi ire ad Molendinum Domini temporalis, seu Communitatis, *ibid. num. 54. ad 57.*

Ecclesiasticorum Molendina non comprehenduntur sub bannis Gubernatoriis, qui debet facere declarationem de non comprehensione eorum; nec sub prohibitione Laicali solvendi Gabellam, ut dicitur *della Pesa*; ac plura alia ad rem præstantur, *ibid. num. 58. ad 67.*

Clerici, & Ecclesiastici sunt omnino exempti ab onere hospitandi Milites, etiam in bonis patrimonialibus, & Episcopus non potest permittere hospitationem equorum Militarium in Atriis, & Cortilibus Monasteriorum Monialium; *ibid. num. 66. ad 70.*

Ministri publici Civitatis, qui violenter fecerunt reponi fœnum in Claostro Regularium, incidunt in Excommunicationem, & qualiter absoluti, ut etiam officiales ob violentem hospitationem in domo Canonicali, *ibid. num. 71. & 72.*

Clerici, & Ecclesiastici sunt Immunes a Gabella chartæ sigillatæ, seu bullatæ, & ab expensis novæ mensurationis bonorum ad instantiam Communitatis factæ, & a Collectis pro portione bonorum ad eos spectantium, *ibid. num. 73. & 74.*

Ecclesiastici emantes bona cum pacto solvendi onera, non teneantur ad onera personalia, sed tantum ad onera realia, quæ sint certa, & invariabilia, & ante venditionem imposita; nec teneantur ad solutionem oneris nuncupati *il tassa della Cittadella*, & sunt taliter exempti a Gabellis Laicalibus, ut nec etiam sponte illas solvere possint sine Beneplacito Apostolico: ac ita solventes absolvuntur a Censuris, *ibid. num. 75. ad 78.*

Quædam alia ad propositum subduntur non omittenda, *ibid. num. 79. ad 87.*

Sed non est prætereunda quæstio, an Clerici obligentur statutis Laicorum, quorum materia Clericis æque ac Sæcularibus communis est, neque Privilegiis ipsorum Clericorum repugnat, luculenter examinata, *ibid. in nov. add. num. 1. & seqq.*

CLERICUS quoad Ordines; Vide verb. *Ordo*.

CLERICUS quoad obedientiam, & subjectionem Episcopo.

Clerici non possunt cogi ab Episcopo ad præstandum aliquod servitium non expressum in jure; Vide verb. *Clericus art. 8. num. 2. ad 3.*

Sic etiam simplices Sacerdotes non habentes Officium neque Beneficium in Ecclesia Cathedrali non possunt per Episcopum cogi ad idem, & Canonicis inserviendum in functionibus Ecclesiasticis, non obstante exiguo numero Canonicorum, nisi contraria adesset consuetudo; vel nisi ageretur de Clericis pro necessitate, & utilitate Cathedralis ad Titulum Patrimonii ordinatis, *ibid. num. 4. ad 7.*

Superiora explanantur, *ibid. in nov. add. num. 1. & seqq.*

Ubi etiam explicatur *Concil. Rom. tit. 6. cap. 2. ibid. in nov. add. num. 2.*

Et dato, quod ob parvum numerum Canonicorum, & deficientiam Mansionariorum servitium Ecclesiæ Cathedralis detrimentum pateretur, tunc erit recurrendum ad Sacram Congr. Concil. *ibid. num. 8. & 9.*

Item simplices Sacerdotes non possunt compelli ad interessendum, & assistendum functionibus Ecclesiasticis in Cathedrali; nec Clerici, aliive Presbyteri non Confessarii ad interessendum Conferentiis Casuum conscientiæ, *ibid. num. 10. ad 11.*

Episcopus non potest Clericis Beneficiatis addere nova onera in fundatione Beneficiorum a Fundatoribus non apposita, aut a Sacris Canonibus non imposita, nec alio modo Testatoris voluntatem immutare, *ibid. num. 12. ad 17.*

Episcopus non potest a Clericis exigere Charitativum subsidium, nisi sit pauper; minime tamen a non Beneficiatis, *ibid. num. 18. & 19.*

Episcopus non potest cogere Clericos in Minoribus constitutos ad suscipiendos Ordines Majores sub pœna privationis privilegiorum Clericalium, & absque eo ingredi possunt Religionem, *ibid. num. 20. & 21.*

Clerici omnes, imo & Laici, quantumcumque potentes, tenentur Episcopo præstare Canonicam Obedientiam; & Clerici peregrinari non debent nisi de ipsius licentia: ut etiam testimonium Judiciale perhibere sæculari, & exhibetur praxis ad hoc tenenda, *ibid. num. 22. ad 27.*

Episcopus in delictis difficilis probationis sibi notis potest extrajudicialiter, & sine processu Clericos, & Presbyteros a Divinis suspendere; & absque judiciali monitione excommunicare Clericos, sive Laicos, qui se opponunt Visitationi, vel solita obsequia ei injuriose denegant, *ibid. num. 28. ad 30.*

Cætera, quæ ad materiam Clericorum spectant, quoad omnes Superiores articulos; Vid. *in add. Auctor. ad superior. art. num. 1. & seqq.*

COADJUTORIA, COADJUTOR.

Coadjutoria quid sit, & quotuplex, ac qualiter prohibita, vel concessibilis, & a quo? Vid. verb. *Coadjutor, Coadjutoria num. 1. ad 8.*

Coadjutor quis, & quid sit, ac unde dicatur? *ibid. num. 9. & 10.*

Coadjutor ob varias causas dari potest, & solet; ac singulæ percurruntur, *ibid. num. 11. ad 17.*

Coadjutor debet habere omnes qualitates a Jure requisitas ad illud Officium, pro quo datur; & hoc declaratur respective ad unumquodque, *ibid. num. 18. ad 21.*

At in Coadjutore ad tempus qualitates necessariæ concurrere debent de tempore gratiæ. sed in Coadjutore perpetuo cum futura successione possunt intra annum concurrere, *ibid. in nov add. num. 4.*

Coadjutor fere coincidit cum Administratore, & Suffraganeo: ac Coadjutoria, & Suffraganeatus sine successione, & solum temporales expirant per obitum Episcopi, Coadjutoria tamen perpetua concessa per Sedem Apostolicam cum futura successione non expirat per obitum Coadjuti, *ibid. num. 22. ad 26.*

An perpetuus Coadjutor datus Episcopo cum futura successione, & cum libera potestate administrandi possit ipso Episcopo Coadjuto vivente, & contradicente solus administrare, quæ sunt Jurisdictionis Spiritualis, seu Temporalis? *ibid. num. 27. ad 30.*

Coadjutor vivere debet, & recipere congruam portionem de proventibus Ecclesiæ, seu Beneficii, cujus Prælato, vel Beneficiato datus est, si sunt abundantes, seu saltem sufficiunt pro congrua sustentatione tam Coadjutoris, quam Coadjuti, sin autem quis præferendus sit? *ibid. num. 31. ad 41.*

Afferuntur variæ responsiones, & declarationes datæ a Sacra Congr. Rituum, quoad ea, quæ concernunt Coadjutorem perpetuum datum Archiepiscopo, vel Episcopo, *ibid. num. 47. ad 52.*

Coadjutor Episcopi non sedet celebrans nisi in Faldistorio, neque habet Diaconos assistentes, neque Canonicos paratos, neque septimum Candelabrum nec utitur baculo nisi in Ordinationibus: Celebrans tamen præter Diaconum, & Subdiaconum debet habere assistentem Canonicum pro libro; & non tenetur visitare Limina Apostolorum, *ibid. num. 42. ad 56.*

Coadjutor Episcopi etiam non adhibitus ad ullam functionem tenetur residere, nec discedere potest absque consensu Coadjuti, vel licentia Sacræ Congr. & tenetur, quoties fuerit requisitus, Pontificalia, & alias functiones obire, quamvis Coadjutor propria impedimenta non probet, & edicitur, quod insuper debeat, vel non? *ibid. num. 57. ad 59.* & verb. *Resolutiones Sacr. Congr. num. 13.* ubi, quod de licentia Coadjuti potest benedicere Populo, dum per Civitatem incedit.

Cum Episcopus habens Coadjutorem est impeditus, non potest functiones alteri, quam Coadjutori delegare, & ei dare debet commoditatem habitationis in Palatio Episcopali, & necessaria pro exercitio Pontificalium &c. *ibid. num. 60. & 61.*

Coadjutor separatum Tribunal statuere, aut habere non potest; sed in consueto Tribunali Episcopi Jus reddendum est, & Episcopus residere tenetur, licet habeat Coadjutorem, *ibid. num. 62. & 63.*

Coadjutor Archiepiscopi Metropolitani Bononien. debet præcede-

Divi-

Se-

COMMUNIO.

COMMUTARE, COMMUTATIO.

COMPENSATIO.

COMPLEX PECCATI.

CONDITIO.

CONFESSARIUS,

Quoad ea, quæ requiruntur in ipso ad valide, & licite ejus officium exercendum.

CONFESSARIUS quoad varia alia,

CONFIRMATIO

Quoad ejus esse, institutionem, materiam, & formam.

CONFIRMATIO quoad ejus Ministrum, & Subjectum.

CONFRATERNITATES quoad varia, quæ concernunt earum Capellanos, & Parochos.

CONFRATERNITATES quoad illa, quæ respectu ipsarum Episcopus potest facere, vel non.

CONFRATERNITATES quoad Immunitatem a potestate, & Jurisdictione Laicali.

CONFRATERNITATES, & Confratres quoad Sepulturas.

CONFRATERNITATES quoad varia alia ipsas concernentia.

sione bonorum Confraternitatis, licet in favorem alterius Ecclesiæ; Vide verb. *Confraternitas art.6. num.1.2. & 3.*

Confraternitates mere Laicales, sicuti & Collegia mere Laicalia, licet ibi opera pia exerceantur, & proinde dicantur loca pia, possunt alienare res suas absque solemnitatibus; secus vero, si sint auctoritate ecclesiastica erecta, indeque corollaria dantur. *ibid. num.4. ad 7.*

Seminaria erecta in vim Concilii Trid. sunt loca Ecclesiastica, & eorum bona nequeunt alienari sine solemnitatibus, & Beneplacito Apostolico; secus autem de Collegio Puerorum, & Alumnorum absque Ordinarii auctoritate erectis, *ibid. num.8. 9.*

Collegia Artificum, & Universitates Professorum, cum non sint loca Ecclesiastica, non subjacent Extravaganti; *Ambitiosæ*, ut Mons Misericordiæ Civitatis Neapolis petiit Beneplacitum Apostolicum pro alienatione Domus, *ibid. num.10. & 11.*

Confraternitates Laicorum approbatæ, & earum Capellani possunt facere solitas Processiones, quando non fiunt in Parochiali, & in primaria Ecclesia; & qualiter; *ibid. num.12. & 13.*

In Processionibus peragendis extra ambitum Ecclesiarum in expositione Eucharistiæ, Benedictione solemni super populum, aliisque similibus, quoties interveniat licentia Ordinarii, Parochus non potest se opponere, ne a Capellanis, & Officialibus Confraternitatum fiant, *ibid. num.14.*

Confraternitates Laicorum in Processionibus procedere, & præcedere debent inter se juxta Bullam Gregorii XIII. incip. *Exposcit*; & ex ea præcedentiæ ordo opponitur, *ibid. num.15. ad 19.*

Confratres ad conveniendum solitis Processionibus compellere potest Episcopus sub pœnis ejus arbitrio imponendis, stante possessione illos vocandi per Edicta, *ibid. num.20.*

Confraternitates Episcopo assentiente possunt statuta condere; at ea confirmare nemo potest invito, vel inconsulto Episcopo, *ibid. num.21. & 22.*

Confraternitas legitime, ut moris est, intimata, & coadunata poterit determinare, & resolutionem capere, etiamsi non interveniant duæ ex tribus partibus, aut major pars Confratrum, *ibid. num.13.*

Confraternitates erigere possunt, & ampliare suas Ecclesias, vel Oratoria sine præjudicio Jurium Parochialium, non tamen mutare Titulum, *ibid. num.14.*

Confraternitates possunt eleemosynas quærere secundum suum institutum, sed ad funeralia mortuorum accedere non possunt, nisi specialiter, & expresse vocentur; tamen de intorticiis, seu Cereis Quartam Parochiæ non debent, *ibid. num.25. 26. & 27.*

Habitus muratio non debet de facili Confraternitatibus indulgeri; & si duæ ejusdem loci deferant eumdem Saccum, distingui debent addito aliquo coloris signo, *ibid. num.28. & 29.*

Confraternitates quædam, quæ extra Urbem sunt, & dependent a Capitulo S. Joannis Lateran., vel S. Petri, vel S. Sebastiani, subduntur Ordinariis, ac Rectoribus Ecclesiarum, *ibid. num.30.*

Statuta Confraternitatum potest Episcopus & Ordinarius mutare, *ibid. in nov. add. num.1. & 2.*

An hæc ipsa facultas Ordinario competat quoad statuta condita in vim contractus, *ibid. in nov. add. num.3.*

Vel a S. Sede confirmata, *ibid. in nov. add. num.4.*

Vide quoad statuta Confraternitatum alia, *ibid. in nov. add. num.5.*

Varia adducuntur decreta Confraternitates concernentia, *ibid. add. Auctor. num.3. & seqq.*

Alia vide tomo hoc in Appendic. decr. in Lancianen. *Confraternitatis*, Novarien. *Aggregationis*, alia Novarien. *Aggregationis*, Bononien. Asculana, Cremonen. alia Cremonen. alia Cremonen. Maceraten. Alexandrina, Bononien. Juvenacen. *Administrationis*, alia Juvenacen. *Administrationis*, Viterbien. Firmana, Hortana.

CONFUSIO pro acquirendo rerum dominio quid sit? & qualiter ab admixtione differat &c. Vide verb. *Dominium art.3. num.71. ad 75.*

CONGENER quid sit? Vide verb. *Affinitas art. 1. sub num.16.*

CONGRUA

Quibus debetur? & in primis quoad ea, quæ concernunt Congruam Episcoporum, eorumque Coadjutorum.

Congrua debetur omnibus Ecclesiarum Rectoribus Curam animarum exercentibus, eorumque Vicariis, & Coadjutoribus; Vide verb. *Congrua art.1. num.1.*

Congrua pro Episcopis taxata est in scutis mille, & pro Parochis in scutis centum; & quædam ad rem declarantur, vel indicantur, *ibid. num.2. ad 9.*

Episcopo petenti sibi condecentia alimenta denegari non potest Congrua, etiamsi habeat aliunde, etiamsi acceptaverit Episcopatum nimis tenuem, & gravatum Pensione, vel consenserit, & se ad eam obligaverit, *ibid. num.10. ad 13.*

Et talis Congrua debetur ipsi Episcopo ex fructibus suæ Ecclesiæ, & regulariter illam præstare debet, qui Beneficii fructus recipit, *ibid. num.14. ad 20.*

Episcopis gravatis pensionibus assignari solent pro Congrua mille ducati annui, de quibus securi jam redditi per schedulam mensariam, vel alio modo coguntur relinquere Pensionariis administrationem bonorum Mensæ, seu alterius Beneficii, *ibid. num.21.*

Episcopus in Congrua non tenetur imputare redditus sui Patrimonii, si reservationi pensionis non consensit, minusque de suo solvere se obligavit. Secus vero, si obligavit, & hypothecavit sua bona patrimonialia pro pensione, *ibid. num.22. & 23.*

Primo loco, & ante omnia alia onera Episcopatus est solvenda Congrua Episcopo; maxime si in impositione onerum fuit addita clausula: *Demptis pro Episcopo Scutis mille*, *ibidem num.27. ad 28.*

Episcopi loco Congruæ, si indigeant, solent exigere charitativum subsidium, non sic tamen qui habent Congruam pinguem, *ibid. num.29.*

Episcopus Adjutus debet præstare Congruam Episcopo Coadjutori, seu Suffraganeo, *ibid. num.30. 31. & 32.*

Si Coadjutor, vel Suffraganeus Episcopi est pauper, non potest Congruam sibi in Litteris Apostolicis assignatam remittere; eique præterea Adjutus dare debet commoditatem habitationis, & necessaria pro Episcopalibus functionibus, *ibid. num.33. & 34.*

Utrinam, Pensionario ne, an Episcopo incumbat onus probandi, quod Episcopo remaneant Scuta mille pro Congrua, *ibid. in nov. add. num.1. & seqq.*

CONGRUA; Quoad ea, quæ concernunt Congruam Parochorum, eorumque Vicariorum.

Congrua debetur Parochis, & Curatis, & generaliter loquendo taxatur in Scutis centum, ac ubi aliter non fuerit a Papa expressum, intelligitur de Moneta loci Beneficii; Vide verb. *Congrua art.2. num.1. 2. & 3.*

Congrua non debet ordinarie taxari major scutis centum, nec minor scutis 50. annuis; in generaliter loquendo taxanda est Congrua, quæ sit sufficiens ad commodam, & honestam sustentationem personæ, habita ratione de loco, qualitate personæ, &c. *ibid. num.4. ad 10.*

Licet in taxatione Congruæ pro Parochis, seu Curatis possint ab Episcopo considerari, & comprehendi emolumenta incerta, hoc tamen debet intelligi de incertis, quæ habent aliquam certitudinem, ut sunt Decimæ frumenti, vini, olei, aliique fructus, & emolumenta incerta solum ratione summæ, & quantitatis, *ibid. num. 11. 12. & 13.*

Congrua debetur loco alimentorum; Unde repugnat ipsam Congruam dependere ab incerto eventu. Nec in eam sunt imputanda, quæ debentur Parocho ratione laboris, & servitii. Nec quæ extra Ecclesiam, vel extra Curam ipsam animarum percipiuntur, neque fructus sui Patrimonii, si reservationi pensionis non consensit, secus vero, si in ea sua bona obligationi, & hypothecæ supposuit, *ibid. num.14. ad 19.*

Congrua debetur Parocho sufficiens, etiamsi Beneficium tenue acceptaverit non sufficiens, & ab Episcopo assignata præsu-

CONJUGES, CONJUGIUM.

Si

Si ambo Conjuges infideles convertantur ad Fidem Catholicam, possunt, & debent in Matrimonio prius contracto permanere, quamvis cum impedimento Ecclesiastico contraxerint, & quid si vir Infidelis conversus plures habuit uxores, vel secundum ritum suum primam legitimam repudiaverit, & eam secunda contraxerit? *ibid. a num.45. ad 49.*

Si ex duobus Conjugibus Infidelibus unus tantum convertatur, & alter rogatus nolit converti, nec cohabitare sine injuria Creatoris, tunc Matrimonium etiamsi fuerit consummatum, dissolvitur quoad vinculum, non tamen ipso facto, sed tunc primum quando conversus ad alias nuptias actu transierit; unde si Conjux Infidelis antea convertatur, huic adhærere debebit: uti etiam si velit cohabitare sine injuria Creatoris, *ibid. num.50. 51. & 52.*

Si Conjuges Infideles habeant prolem, & unus eorum convertatur ad Fidem, eidem, sive Pater, sive Mater sit, restitui debet tota proles doli adhuc incapax, cujus si capax, ejus libertati relinquitur, at in dubio Parenti converso est restituenda, *ibid. num.53. 54. & 55.*

Conjugatus in Ecclesia latina non potest ad Sacros Ordines promoveri, nisi ab uxore continentiam profitente expressam licentiam obtinuerit, licet Matrimonium nondum consummatum, *ibid. num.56. & 57.*

Potest autem conjugatus etiam post Matrimonium consummatum ad Sacros Ordines promoveri sine licentia Uxoris, etiam ipsa invita, & reclamante, si habeat legitimam Divortii causam, & quid extra talem casum, ut ad Ordines conjugatus promoveatur, *ibid. num.58. 59. & 60.*

Modificatur sententia *num.58.* ab Auctore proposita, *ibid. in nov. add. lit.a.*

Conjugatus non potest ordinari Episcopus nisi de expressa licentia Uxoris, & nisi ipsa Uxor prius Religionem profiteatur, & idem, ut promoveri possit ad Papatum, at ut ad Cardinalatum, requiritur ingressus Uxoris in Religionem solum in illo casu, in quo requiritur pro Uxore conjugati promovendi ad Ordines, *ibid. num.61. 62. & 63.*

Conjugatus absque licentia Uxoris ad Presbyteratum, Episcopatum, Cardinalatum, & Papatum promotus potest ab ipsa ad consortium conjugale revocari, & tunc teneretur ei debitum reddere, non tamen posset petere, nec ea mortua ad alias nuptias transire, *ibid. num.64. ad 67.*

An si conjugatus cum Uxoris spontanea licentia ad Ordines Sacros sit promotus, & ipsa Uxor in Sæculo manens perpetuam Castitatem non voveat, possit ab ipsa revocari ad consortium conjugale, *ibid. num.68.*

Si conjugatus cum licentia spontanea Uxoris Sacros Ordines suscepit, tunc Uxor non potest, eo mortuo, valide aliud Matrimonium inire, secus autem, si ea contradicente, vel ignorante, *ibid. num.69. & 70.*

Conjugatus sine spontanea Uxoris licentia ad Ordinem Sacrum transiens, fit irregularis, & nequit in suscepto Ordine ministrare, nec ad Superiores Ordines provehi, nec ad aliquod Beneficium, aut Officium Eccles. promoveri: Nisi Religionem Canonice fuerit ingressus, *ibid. num.71.*

Et si Matrimonium nondum fuerit consummatum, talis conjugatus est instanter monendus ad Religionem ingrediendam; quod si noluerit, si Sponsa ejus institerit, est per Ecclesiasticam Censuram ad consummandum Matrimonium compellendus, *ibid. num.72.*

De casibus, quibus post Matrimonium consummatum liceat ingredi Religionem, *ibid. in nov. add. num.21.*

Si unus Conjux pro certo cognoscat invaliditatem Matrimonii, quamvis in facie Ecclesiæ id probare nequeat, nec petere, nec reddere potest debitum, non obstante quod per sententiam, aut per Excommunicationem ad id compellatur &c. *ibid. num.73.*

Quando Conjuges debitum conjugale possint, & debeant reddere, vel non? *ibid. num. 74.*

Quoad ea, quæ concernunt debitum conjugale super impedimento petendi debitum; Vide verb. *Debitum Conjugale art. 3. per tot.*

Quando, & quomodo possint, vel non, Conjuges facere divortium? *ibid. num. 76.*

Conjuges opus conjugale exercentes ob solam voluptatem non vacant culpa veniali; et si in alia persona velut præsente quis se morose delectet, peccat mortaliter, & addit novam speciem adulterii in Confessione explicandam, *ibid. n.77. & 78.*

Delectatio morosa de Conjugio inter conjuges præsentes, dummodo absit periculum pollutionis, non est peccatum mortale, neque si de materiali copula altero conjuge absente cogitans, in ea cogitata morose quis delectetur, *ibid. num. 80.*

Omnes tactus, oscula, amplexus, turpiloquia, aspectus lascivi, & hujusmodi, quæ fiunt inter Conjuges sine ordine ad copulam, si fiant cum periculo pollutionis in uno, vel altero, vel pertineant ad Sodomiam quamdam inchoatam, sunt peccata mortalia, alias non sunt nisi venialia, *ibid. num. 81.*

Conjuges, an, & quas donationes possint sibi invicem facere? Vide verb. *Donatio art. 2. a num. 13. ad 29.*

Quoad ea, quæ concernunt bona Conjugum? Vide verb. *Bona art. 4. num.1. ad 37.*

Quibus prius subvenire debeant Conjuges in extrema, gravi, & communi necessitate; Vide verb. *Necessitas a num. 25. ad 37.*

Ad quem Conjugum spectet proprietas, & dominium Dotis, & quid de ipsa in variis casibus; Vide verb. *Dos art. 1. & art. 3. per tot.*

Alia ad rem, verb. *Adulterium*, verb. *Bona art.4.* verb. *Debitum Conjugale*, verb. *Delectatio morosa*, verb. *Divortium*, verb. *Donatio*, verb. *Luxuria*, verb. *Maritus*, verb. *Impedimenta Matrimonii*, verb. *Matrimonium*, verb. *Necessitas*, verb. *Sepultura*, verb. *Tactus*, verb. *Uxor*.

CONNURUS, quæ sit? Vide verb. *Affinitas art.1. sub num.16.*

CONSANGUINITAS, Vide verb. *Impedimenta dirimentia Matrimonium*, & verb. *Cognatio*.

CONSCIENTIA.

Ad articulum Conscientiæ præmittuntur ea, quæ Probabilismum apprime confutant & prosternunt ad ea convellenda, quæ Auctor spargit in sequentibus de Conscientia Sententiis; Vide *præmiss.* ad verb. *Conscientia per tot.*

Conscientia quid sit, & quæ differentia inter eam, & Synderesim? necnon quoad esse nominis elucidatur; verb. *Conscientia num. 1. ad 6.*

Conscientia melius definitur, atque dividitur, *ibid. in nov. add. num. 1. & seqq.*

Conscientia partim respicit opera nostra præterita, partim instantia, seu futura, & qualiter, *ibid. num. 7. & 8.*

Conscientia est intrinseca, & proxima regula, juxta quam homo tenetur dirigere suas actiones, ut Lex est extrinseca, & radix, unde oritur bonitas, vel malitia objecti, *ibid. num. 9. & 10.*

Regulæ proponuntur, quibus unusquisque potest bene suam formare conscientiam, *ibid. in præmiss.* ad verb. *Conscientia num. 28.*

Potest contingere, ut actus sit bonus, & objectum in se malum, & econtra, sed actus intellectus practici, quo is judicat aliquid esse bonum, vel malum, aut indifferens in genere moris, & ut tale illud proponit voluntati, vocatur proprie *Conscientia*, *ibid. num. 11. & 12.*

Conscientia dividitur in Rectam, Erroneam, Dubiam, Probabilem, & Scrupulosam; ac primo quid sit recta, quidque erronea, cum hujus subdivisione in vincibilem, & invincibilem, *ibid. num. 13. ad 17.*

Conscientia Erronea, sive sit Vincibilis, sive Invincibilis, obligat negative ad actum dictatum, & invincibilis ad eum obligat etiam positive, *ibid. num. 18. & 19.*

Conscientia Erronea Vincibilis, non solum non obligat positive, ut eam sequamur, sed neque licite ipsam sequi possumus, obligat tamen, ut eam deponamus, ita ut sive juxta eam, sive contra eam agamus, semper peccemus, *ibid. num. 20.*

Qui peccat ex Conscientia Erronea, peccat peccato ejusdem speciei, & qualitatis, quam intellectus judicat, *ibid. num. 21.*

Conscientia erronea censuræ inducit quidem gravius peccatum, non autem censuram; Vide verb. *Excommunicatio art. 11. sub num. 1.*

Conscientia dubia quæ sit? & quæ differentia inter eam, & probabilem, cum divisionibus dubii, ac declarationibus variam ejus divisionem indicantibus, *ibid.*

Qui operatur cum Conscientia speculative dubia juris, vel facti, non peccat, si practice judicat opus illud esse

mæ alteri Parocho solvi solebant. *ibid. num.* 40.

Non tenentur tamen de bonis mere Ecclesiasticis in Propria Parochia acquisitis, nec ad Decimas personales. *ibid. num.* 41. *ad* 43.

Regulares de jure communi tenentur solvere Decimas prædiales, & personales nisi speciali privilegio, vel legitima consuetudine sint exempti, *ibid. num.* 44. & 45.

Hodie tamen Regulares omnes aliquo saltem modo a solvendis Decimis sunt exempti per privilegia partim juri communi inserta, partim specialiter concessa, & cuncta ampla elucidantur undequaque, *ibid. num.* 46. *ad* 55.

Bona, & prædia, quæ solutioni Decimarum sunt obnoxia, remanent eidem oneri subjecta, etiamsi ad Regulares exemptos transeant, nisi a Sede Apostolica speciale privilegium eos specifice quoad tales Decimas eximens obtineant, *ibid. num.* 56. *ad* 59.

Ad decimas solvendas non tenentur Regulares non possidentes stabilia, & qui de eleemosynis vivunt. *ibid. num.* 60. 61. & 62.

DECIMÆ ex quibus rebus, quo modo, tempore, & loco sint solvendæ?

De jure communi solvendæ sunt decimæ prædiales de omnibus fructibus, seu proventibus bonorum omnium tam mobilium, quam immobilium licite acquisitorum, & assignantur in specie ea, de quibus solvendæ, Vide verb. *Decimæ art.* 3. *num.* 1. & 2.

Decimæ prædiales solvendæ sunt, nedum de omnibus licite acquisitis, sed etiam de illicite acquisitis, econtra vero quoad personales, *ibid. num.* 3. 4. & 5.

De licite tamen acquisitis, & licite retentis decimæ dari debent, & accipi possunt; non expedit tamen ut illas Ecclesiæ Ministri repetant, donec sic turpiter viventes non se emendaverint, *ibid. num.* 6?.

Decimæ non sunt solvendæ ex bonis acquisitis titulo hæreditatis, Legati, vel Donationis. Si tamen fiat fructifera, & ex illorum fructibus nondum sit pro illo anno solutæ decimæ, debent solvi ab eo, qui eorum dominium, & possessionem acquisivit, sicuti tenebitur ex post quotannis illas solvere. *ibid. num.* 8. & 9.

Decimæ prædiales solvendæ sunt integre absque ulla deductione seminis, vel expensarum, quæ in colendis prædiis, & colligendis fructibus, pro custodia animalium fiunt, *ibid. num.* 10.

Insuper decimæ prædiales solvendæ sunt integræ absque ulla deductione tributorum, & censuum prædialium, vel aliarum exactionum, ita ut ante præstationem ipsarum integre solvi debeant, vel si prius tributa non decimata solvantur, & ipsa decimari debeant, sive decimas inde solvere cogatur is, qui tributa recipit, *ibid. num.* 11.

Decimæ personales solvendæ sunt nonnisi deductis prius expensis, & prædiales solvendæ sunt statim ac fructus sunt a solo separati, & collecti; & hoc magis declaratur, *ibid. num.* 11. *ad* 16.

Decimæ prædiales solvendæ sunt pluries in anno, si prædia pluries in anno seminentur, & pluries in anno fructus proferant; personales vero solvuntur omnes in fine cujusque anni, sicut alii census &c. nisi aliter adesset consuetudo, *ibid. num.* 17. & 19.

Consuetudine fieri potest, ut quidam fructus a Decimis sint exempti, *ibid. in nov. add. num.* 1.

An vero Decima debeatur, si in prædii, quæ fructus ferebant Decimæ obnoxios, substituuntur fructus, qui decimæ minime erant subjecti; Vide *ibid. in nov. add. num.* 3. & *seqq.*

Consuetudine etiam fieri potest, ut Decimæ, quæ in fructibus ipsis debentur, solvantur in pecunia, *ibid. in nov. add. num.* 8. & 9.

Circa locum, in quo solvendæ sunt decimæ, si attendatur jus commune, videtur, quod Parochiani propriis sumptibus teneantur illas deferre in domum, vel horreum Parochi; Si vero attendatur consuetudo jam fere ubique introducta, Parochi ipsi, aliique Decimatores tenentur Decimas colligere, & suis expensis in domum deferre, *ibid. num.* 20. & 21.

DECIMANDI Jus a quibus, & quibus modis acquiri, & concedi possit?

Clerici acquirere possunt jus decimandi variis modis. Primo Papæ concessione, seu privilegio; Vide verb. *Decimæ art.* 4. *num.* 1.

Secundo per consuetudinem legitime præscriptam, & ad legitimam ejus præscriptionem requisitum tempus apponitur, *ibid. n.* 2. *ad* 5.

Tertio per transactionem; & hæc facta cum legitima auctoritate, & consensu superiorum, obligat etiam successores, aliter non, *ibid. num.* 6. 7. & 8.

Quarto donatione, dummodo adsint solemnitates ad alienationem rerum Ecclesiasticarum requisitæ; si tamen ea donatio sit facta a Laico Ecclesiæ, vel loco Religioso, sufficit solus Episcopi consensus, *ibid. num.* 6. & 10.

Quinto permutatione, cum solemnitatibus tamen ad alienationem necessariis, *ibid. num.* 11. & 12.

Sexto per compromissionem in Arbitros itidem cum solemnitatibus supradictis, *ibid. num.* 13. & 14.

Laici nullo modo possunt acquirere jus decimandi, quatenus spirituale, sive fundatum in titulo spiritualis Officii, seu obligatione ministrandi spiritualia; bene vero per spiritualem concessionem, seu Privilegium summi Pontificis præciso titulo, ac jure spirituali, & spectato tali jure nonnisi ut quid temporale, *ibidem num.* 15. & 16.

Sed vide *ibid. in nov. add. num.* 1. & *seqq.*

Imo olim etiam Episcopi, ac alii Ecclesiarum Prælati jus percipiendi tales decimas in Feudum, vel Emphyteusim perpetuo concedere poterant; hodie tamen id sine consensu, & facultate Summi Pontificis facere amplius non possunt; at concessiones jam ante contraria decreta factæ subsistunt, *ibid. num.* 17. 18. & 19.

Laici nulla præscriptione, & consuetudine etiam immemorabili acquirere possunt jus decimandi; & hinc juxta nuper allata datur quod exigitur, ut ii decimas retinere valeant, *ibid. num.* 20. 21. & 22.

An Laici jus decimandi, quod ex legitimo titulo possident, in alios transferre possint Laicos sine auctoritate Papæ? *ibid. num.* 23. & 24.

DECIMÆ quoad modos, quibus potest quis eximi ab ipsis solvendis, & quoad Judicem competentem in earum causis.

Primus modus, quo potest quis eximi ab obligatione solvendi decimas, est privilegium concessum a Summo Pontifice, qui id valide potest; Vide verb. *Decimæ art.* 5. *num.* 1. & 2.

Ut Apostolicum Privilegium de non solvendis Decimis, efficax sit, continere debet expressam Derogationem Concilii Lateranen. sub Innoc. III. relat. in *cap. Nuper, de Decimis, ibid. in nov. addit. num.* 3. & *seqq.*

Ad Decimas, quæ a Laicis, maxime Principibus, percipiuntur, vires suas haud porrigit Privilegium Apostolicum, quo generaliter est concessa exemptio a Decimis, *ibid. in nov. add. num.* 8.

An id obtinere debeat etiam in casu, in quo denuo Decimæ a Laicis ad Ecclesias perveniunt, *ibid. in nov. addit. num.* 9.

Nec privilegium Apostolicum de non solvendis Decimis alicujus efficaciæ est quoad Decimas debitas ipsis Ecclesiis, si earum favore accesserit munimen alicujus Concordiæ, *ibid. in nov. add. num.* 10.

Privilegium eximens a Decimis cessat, quando incipit esse enormiter præjudiciosum Ecclesiis Parochialibus, & in dubio recurrendum est ad Papam, *ibid. num.* 3. & 4.

Insuper cessat, & amittitur per non usum, seu potius per usum contrarium, quo privilegiati decimas per 40. annos solvunt, & potest etiam amitti transactione, & conventione facta inter partes, *ibid. num.* 5. & 6.

Privilegium de non solvendis Decimis vim suam amittit illis omnibus modis, quibus suam amittit vim quodcumque aliud Privilegium, *ibid. in nov. add. num.* 11. & 12.

Hos autem modos Vide verb. *Privilegium* ut indicatur, *ibid. in nov. add. num.* 12.

Secundus modus, quo potest quis eximi ab obligatione solvendi decimas, consuetudo, vel præscriptio vel in totum vel in partem; talis tamen consuetudo debet esse uniformis, universalis, & per ipsum 40. saltem annorum *ibid. num.* 8. *ad* 15.

Quod concernit præscriptionem, videndum an Decimæ per-

DECLARATIONES, ET DECRETA SACRARUM CONGREGATIONUM.

DEDICATIONIS FESTUM.

D E F E N S O R.

D E G R A D A T I O.

D E L E C T A T I O M O R O S A:

DELEGARE. DELEGATUS.

DENUNTIATIO

Quoad delicta spectantia ad S. Officium,

DENUNTIATIONES MATRIMONII.

ereto

DEPOSITUM, DEPOSITARIUS.

DETRACTIO

Quoad ejus esse, & modus quibus fieri potest.

solum

DISTINCTIO.

DISTRACTIO.

DISTRIBUTIONES QUOTIDIANÆ
Quid, & quæ sint, & a quibus acquirantur.

DISTRIBUTIONES quotidianæ a quibus amittantur, seu non acquirantur?

Assi-

DUEL.

Recens

Eccle-

ECLIPSIS.

EDUCANDÆ.

EJICERE, EJECTI A RELIGIONE.

ELECTIO

Et

E M P H Y T E U S I S

Quoad ejus naturam, divisionem, & successionem in ipsam.

EMPHYTEUSIS quoad ea, quæ concernunt Emphyteotam.

Emphy-

EMPHITHEUSIS quoad ea, quæ concernunt Dominum Directum, seu Proprietarium.

EMPTIO, & VENDITIO

Quoad suum esse, & a quibus, & de quibus fieri possit, & debeat, vel non?

EMPTIO quoad ea, quæ concernunt Emptorem.

EMPTIO quoad ea, quæ concernunt Venditorem.

EMPTIO quoad ea, quæ concernunt commodum, periculum, & retractum rei venditæ.

ENERGUMENI.

EPICHEJA.

EPISCOPATUS.

EPISCOPUS

Quoad ejus nomen, originem, & dignitatem.

In-

Ar-

EPISCOPUS quoad ea, quæ potest, & debet, vel non.

Epis-

EXCOMMUNICATIO quoad eos, qui possunt, vel non, excommunicare, & excommunicari.

EXCOMMUNICATIO quoad ejus effectus.

EXCOMMUNICATIO quoad ejus absolutionem.

EXCOMMUNICATI quinam vitandi sint? in quibus, & qualiter vitari debeant.

DE EXCOMMUNICATIONE Canonis quoad suum esse, & intelligi.

Exor-

EXTRACTIO.

EXTREMA UNCTIO.

F

FALCIDIA.

FALSUM, FALSARIUS.

F A M A.

F A M I L I A.

F A M I L I A R I S.

F I D E S.

FIDEI PROFESSIO,

F I L I U S, F I L I I.

FORNI-

Fur-

G

GABELLA, GABELLARIUS.

GRADUS.

GRÆCI.

GRASSATOR, GRASSATIO.

GRATIA ut est Donum Dei.

Re-

HÆREDITAS.

HÆRES.

An

An Canonicus Hebdomadarius paratus sedere debeat in scamno panno cooperto a cornu Epistolæ præparato, an in primo stallo ab ea parte Chori, in qua Hebdomada obtingit, *ib. in nov. add.* num. 1. *& seqq.*

HEBRÆUS.

Hebræus an gaudeat immunitatis privilegio; Vide verb. *Hebræus* num. 1. 2. *&* 3.

Cognitio Causæ hebræorum ad quem spectet; *ibid. num.* 4. *&* 5.

Quid de Muliere hebræa ad fidem conversa relicto viro, qui transeat ad secundam Uxorem, & quod aliquod tempus cum ipsa ad fidem convertitur. *ibid. num.* 6.

Parochi quid possint ab hæbreis exigere. *ibid. num.* 7.

Hebræi an obligari possint ad Festa Ecclesiæ servanda, *ibid.* num. 8.

Hebræorum habitatio quomodo situanda, *ibid.* num. 9.

Alia ad eam, *ibid. num.* 10. *& seq. ubi plura scitu digna inveniuntur.*

Et ad num. 358. Auctoris notata; Vide *ib. in nov. add. sub lit. a.*

Judæi sunt in servitute Christianorum non quidem penali, sed civili, & quænam ex hac servitutis specie, & ab Asylo præstito iisdem in variis Status Ecclesiastici Civitatibus consequantur; Vide, *ib. in add. Auctor.* num. 319. *ad* 335.

Varia docte sapienterque stabilita, decreta, ac decisa annunciantur circa Hebræorum Infantium, & aliorum Baptismum, *ib. in add. Auctor. n.* 336. *ad* 344. *& in add. Censoris Theologi.*

De his, qui Baptismo lavati ad Judaicos redeant ritus, *ib. in add. Auctor.* n. 344. *ad* 351.

Utrum iis in casibus, in quibus Leges Hebræorum forensæ contrariæ sunt juri communi, vel particulari quorumcumque locorum controversiæ inter ipsos motæ decidendæ sint secundum forenses eorum Leges, an secundum Jus commune, vel particulare, *ib. in nov. add.* num. 1. *et seqq.*

Hebræi, qui & Judæi, unde sic dicti; Vide verb. *Thalmud. Hebræorum num.* 11.

HEMOROISSA A CHRISTO SANATA.

Quænam fuerit hæc mulier. Vid. *add.* nov. *Auct.*

HERMAPHRODITUS.

Hermaphroditi unde dicti, & an dari possint; Vide verb. *Hermaphroditus n.* 1. *&* 2.

Hermaphroditi varii referuntur ab Auctoribus, *ibid. num.* 3. *&* 4. Vide *nov. add.* n. 1.

Refertur curiosus casus duorum hermaphroditorum, *ib. num.* 5.

Auctor reprehenditur, *ib. in not. novis. ad* n. 4. *sub lit. a.*

Hermaphroditi an ex mulieribus fieri possint visi, & auctores, *id.* num. 6. *ad* 9.

Aliqui interpretantur de hermaphroditis tantum *in cap. Omnes utriusque sexus, de pœniten. & remiss. ib.* num. 10.

Hermaphroditus an sit irregularis, & an, & quando possit valide ordinari, *ib. num.* 11. *ad* 17.

Reprehenditur Auctor *n.* 10. *&* 15. *ib. in nov. add. sub lit. a.*

Hermaphroditus an licite possit in Monialium, vel Virorum Monasteriis profiteri, *ib. num.* 18. *ad* 21.

Hermaphroditus an, & quando licite possit Matrimonium contrahere, *ib.* num. 22. *ad* 26. *& in nov. add.* n. 1. *ad* 7.

Quinam sint effectus in hermaphrodito, *ib. in nov. add. n.* 8. *ad fin.*

HIEROSOLYMITANI MILITES.

Ordo militaris Equitum S. Joannis Hierosolymitani, seu Melitensis quando, & a quo fuerit institutus, & sub quibus nominibus appellatus, & quare nunc dicatur Melitensis; Vide verb. *Hierosolymitani Milites* n. 1. *&* 2.

Equites Hierosolymitani sunt vere Religiosi, sed non ita, ac cum aliis Regularibus est cum iis rigorose procedendum, adducitusque exemplum, *ib. n.* 2. *& in nov. add. num.* 1. *et seqq.*

Hic ordo an sit vera Religio, ejusque Equites sint veri Religiosi, & an habeant eadem onera, & exemptiones, sicut alii Regulares, *ib. num.* 3. *ad* 19.

Ad num. 8. Auctor. vide notata, *ib. in nov. add. sub lit. a*

Bona Equitum Melitensium ubique decedentium spectant ad eorum Hospitale, *ib.* num. 20.

Collatio eorum Beneficiorum, & causarum cognitio spectant ad magnum Magistrum, *ib. num.* 21.

Ordinarii an possint dictos Equites visitare, eorumque privilegia a quo confirmata, *ib.* num. 22. *&* 23.

Religio Hierosolymitana divisa est in tres Ordines, & assignantur, *ib.* num. 24.

Equitum Melitensium familia in octo Nationes dividitur; & quæ ejus Officia, *ib.* num. 25.

Equitum Melitensium Professio in quo consistat, ejusque formula traditur, *ib.* num. 26. *&* 27.

Equites Melitenses tenentur servare Interdictum locale, *ib. num.* 28.

Equites Melitenses in quo casu incurrant Irregularitatem, & quid in ipsos possit Episcopus, si excommunicati existant, *ib. num.* 29. *&* 30.

Curati, vel Parochi dictæ Religionis ad quid teneantur, & in quo sint exempti ab Ordinarii jurisdictione, *ibid. num.* 31. *ad* 37.

Ecclesiæ dictæ Religionis an subsint Ordinarii visitationi, *ib.* num. 38. *&* 39.

Episcopus an possit Fratrem Cappellanum dictæ Religionis excommunicare, *ib.* num. 40.

Fratres dicti Ordinis an teneantur ad contributionem Seminarii, vel ad procurationem tribuendam Episcopo eorum Ecclesias visitanti, *ib. num.* 41. *&* 42.

Parochi dictæ Religionis an sint ab Ordinario approbandi, & an teneantur intervenire oleorum consecrationi & quo jure possit Episcopus eorum Parochiales visitare, *ib. num.* 43.

Quid possit Episcopus circa Ecclesias; Prioratus dicti Ordinis in casu violatæ Immunitatis, & ad quid teneantur Fratres Cappellani, *ib. num.* 46. *ad* 49.

Religio Hierosolymitana quos possit in Conservatores eligere, *ib. num.* 50.

In promotione Equitum Militensium ad Magnam Crucem quæ ratio habeatur, *ib. num.* 51.

Plura alia scitu digna apponuntur, & in fine afferuntur varia Decreta Sac. Cong. Immun. ad eam spectantia, *ibidem n.* 52. *ad* 83.

Quædam recensentur, quæ Hierosolymitanæ Militiæ concessit Benedictus XIV., *ib. in add. Auctor.* n. 83.

Pro Hierosolymitanis Cappellanis attendendæ sunt Resolutiones Sac. Congregationis Concilii, quæ recensentur, *ib. in add. Auct.* n. 84. *&* 85.

Eorum Cappellanorum Ecclesiæ Parochiales quomodo subsint visitationi Episcoporum, ac Piorum Hierosolymitanorum, *ib. in add. Auct. n.* 86.

Iidem Capellani ad Synodum accedere debent, *ib. in add. Auct.* n. 87.

Alii Sacerdotes Ordini Hierosolymitano inservientes quomodo subjecti sint Episcoporum jurisdictioni, *ib. in add. Auct.* n. 88. *& seqq.*

HISTORIA, HISTORICUS.

Historia unde dicta, & quid sit; Vide verb. *Historia, Historicus n.* 1 *&* 2.

Quatuor historiæ species assignantur, & quomodo ab Historia, ac inter se ipsæ differant, *ib.* n. 3. *ad* 10.

Historia alia est *Sacra*, alia *Prophana*, alia *Civilis*, alia *Ecclesiastica*, & alia *Mixta*, & singulæ explicantur, *ibidem num.* 11.

Historiæ primi inventores qui fuerint, *ib. n.* 12. *&* 13.

Quid in Historia, quid in Historico principalius requiratur, *ib.* n. 14. Vide *not. notis. ib. ad* n. 14

Historicus an, & quando, & in quibus causis sit præstanda fides, vel non, *ib. n.* 15. *ad* 29.

Historico coævo magis standum est, quam non coævo, *ibid.* num. 30.

Historicum Critices maxime decet, si christianæ fiat, *ibidem num.* 31.

An, & quæ in dubium ab Historico ponenda, vel neganda, *ibid. num.* 32. *&* 33.

HOMICIDA, HOMICIDIUM.

HORTATORIÆ.

HOSPITALE, HOSPITALARIUS.

Jeju-

JESU SOCIETAS.

IGNORANTIA.

ILLEGITIMUS ; Vide verb. *Filius.*

IMAGINES.

IMMUNITAS ECCLESIASTICA, ET ECCLESIARUM.

Immunitas quoad ea, quæ concernunt ejus naturam, divisionem, & unde a quo provenit.

IMMU-

Cogna-

Quoad ea, quæ concernunt alia septem Impedimenta dirimentia.

Quoad ea, quæ concernunt facultatem dispensandi in impedimentis Matrimonii.

IMPOTENTIA.

INCENDIARII.

atur

Quoad ea, quæ concernunt Indulgentias concessas tribus SS. Ordinibus S. P. Francisci, eorumque Ecclesiis Benefactoribus, Confraternitati Chordigerorum.

Quoad ea, quæ concernunt varias Indulgentias concessas omnibus Christifidelibus.

INFAMIA, INFAMIS.

Ordi-

INVIDIA.

IRA.

IRREGULARITAS
Quoad ea, quæ concernunt ejus effe, & divifionam.

IRREGULARITAS quoad ejus effectua.

IRREGULARITAS quoad ejus diffolutionem, & difpenfationam.

JUBILÆUM

Quoad ea, quæ concernunt ejus ethymologiam, naturam, & divifionam.

JUBILÆUM quoad ea, quæ concernant Confefforem Jubilarem

Ju-

JUDICIUM temerarium, Suspicio, & Dubitatio.

J U R A M E N T U M

Quoad ea, quæ concernunt ejus esse, divisionem, & modum licitum, seu illicitum jurandi.

Quoad ea, quæ concernunt Juramentum Judiciale.

JURAMENTUM promissorium quoad ea, quæ concernunt ejus interpretationem, obligationem, irritationem, dispensationem, & relaxationem, seu remissionem.

Ju-

JURISDICTIO.

JUS, JUSTITIA.

JUSPATRONATUS

Quoad ea, quæ concernunt ejus naturam, divisionem, & acquisitionem.

Quoad ea, quæ concernunt ejus in alios translationem, & ejusdem amissionem.

Quoad ea, quæ concernunt ejus probationem.

Quoad ea, quæ concernunt Patronos, eorumque jura, & onera.

L E G A T U S.

L E G I T I M A.

LEX

Quoad ea, quæ concernunt ipsius naturam, divisionem, & eos, qui ipsam concedere possunt.

LEX quoad ea, quæ concernunt ejus promulgationem, acceptationem, & obligationem.

LEX quoad ea, quæ concernunt personas ad ipsam obligatas.

LEX quoad ea quæ concernunt intentionem, modum, & tempus eam adimplendi.

LEX quoad ejus cessationem.

Lex

LIBELLUS FAMOSUS.

LIBRI.

LIBRI PROHIBITI.

LIMINA APOSTOLORUM ROMÆ.

Non

Quoad

LUXURIA.

M.

MACELLUM.

MAGI, QUI CHRISTUM ADORAVERUNT.

MAGISTER.

MAGISTER CÆREMONIARUM.

Cæ-

ME-

MELIORAMENTA.

Melinramenta rei olio dicnntor intrinseco, & olia extrinsecea, & quæ fint, Vide verb. *Melioramenta num.*1.

Melioramenta alio dicuntur neceffaria, alia utilia, & alia voluptaria, & fingula explicentor, & quomodo fint reficienda, vel reftituenda, *ibid. num.*2. *ad* 11.

Melioramenta ut repeti poffint, quid requiratur? & in ipfis repetendis quid fit ottendendum, *ibid. num.*12. 13. 14.

Melioromenta five bona, five mala fide facto, on, & quomodo repeti poffint, *ibid. num.*15. *ad* 26.

Melioromento facto a gravato in bonis Fideicommiffo fubjectis an veniant in reftitutione Fideicommiffi, *ibid. num.*27.

Melioramenta facta ab Emphyteuta, vel Feudatario, on dicantur Feudalio, vel Emphyteutico, *ibid. num.*28.

Melioramento, quæ fine læfione prioris ftatus rei locatæ poffunt amoveri, femper conductori funt reftituendo, *ibidem num.*29.

Alia Vide verb. *Locatio num.*23.

Melioramenta facta ab Emphyteuta quando repeti poffint, vel non; Vide verb. *Emphytheufis art.* 2. *num.*7.

Quid de melioramentis factis per Beneficiatum ex bonis patrimonialibus, vel ex fructibus Beneficii; *ibid. num.*30. 33. & 34.

Equites Hierofolymitani on teneantur notam Commendae meliorare, *ibid. num.*35. 36. & 37.

Melioramenta in beneficialibus invalide olienatis Emptori debent refici, *ibid. num.*38.

De differentia, quæ in melioramentis prædiorum Urbanorum & Rufticorum intercedit, *ib. in nov. add. num.*1. *ad* 3.

MENDACIUM.

Mendaciam quid fit, quot modis mentiri poffit, & od verum Mendaclum quid requiratur; Vide verb. *Mendacium num.* 1. *ad* 4.

Mendaciorum genera od tria reducuntur, ideft Jocofum, Officiofum, & Perniciofum, & quæ fint. Et qualia peccata, *ibid. num.*5. *ad* 10.

Mendacium an poffit effe licitum, & on aliquando liceat celare veritatem, *ibid. num.*11. *ad* 21. In Auctoris fententiam animadvertitur, *ib. in not. nov. ad num.*21.

Quid de Mendacio commiffo circa materiam Confeffionis, *ibid. num.*23. *ad* 26.

MENDICANTES RELIGIOSI. Vide verb. *Abfolutio*, *Approbatio*, *Confeffarius*, *Debitum Conjugale*, *Eleemofyna*, *Regulares*.

MENSIS unde dictus, & quid fit, ejufque divifiones affignantor, & explicantur. Vide verb. *Kalendarium a num.* 22. *ad* 28.

MERCATOR.

Mercator vi fraude, vel mendacio impediens, ne ad Civitatem afferantur aliæ merces, ut ipfe fuas carius vendat, ad quid teneatur. Vide verb. *Mercator num.*1.

Mercator ad fe trahens eos, qui alios frequentant. Vide verb. *Magifter num.*14.

Mercator quando juret mercem fibi pluris conftare &c. Vide verb. *Juramentum art.* 1. *num.*21.

Mercator peccat pluribus modis, qui afsignantur, *ibid. n.*4. An, & quomodo probent Libri Decretorum, *ib. in nov. add. num.*2. *ad* 13.

An implorare queat beneficium reftitutionis in integrum minor mercator, qui ob merces creditas ab alio mercatore debitum contraxit, conventufque dicat circa merces effe deceptum, *ib. in nov. add. num.*13. & 14.

Alia, Vide verb. *Emptio*, *Venditio*.

MERCATUS.

Mercatus a nundinis diftinguuntur prohibitique funt diebus feftis; Vide verb. *Mercatus in add. Auctor. num.* 1. *ad* 3. & verb. *Fefta num.*19.

Alia od rem. Vide *ib. in add. Auctor. num.*4. & 5.

MERCEDIS, feu penfionis remiffio quando a Locatore fit facienda Conductori. Vide verb. *Locatio num.*37.

Mercedis caufa, ficut etiam quæ non excedunt fummam Scutorum 25. judicari poffunt a Cardinali Vicario, & Gubernatore Urbis contra quofcumque non obftante obligatione Camerali. Vide verb. *Merces Auctor. num.*1.

Vide verb. *Extractio*.

MERCIMONIA exercentes fuper eleemofynis Miffarum, Laici excommunicationis, Clerici vero fufpenfionis pœnam incurrunt, verb. *Mercimonia add. ab Auctore num.*1.

MERCIS nomine quid veniat. Vide verb. *Emptio art.* 1. *n* 5.

MERETRIX.

Meretrix quæ fit, vel non. Vide verb. *Meretrix num.*1. 2. 3.

Meretrix an poffit retinere bona in meretricio recepta, ac de ipfis difponere, *ibid. num* 9. 10. & 11.

Meretrix qua conditione poffit a Confeffario abfolvi, & quomodo fufficienter explicare poffit peccata fua in Confeffione, *ibid. num.*10. 13. & 14.

An datum Meretrici condici poffit, *ibid. in nov. add. num.*1. *ad* 4.

Meretrix etiam fequuta Copula petere non poteft promiffum, *ibid. in nov. add. num.*5.

Utrum promiffio facta Meretrici fit ipfo jure nulla, an exceptione doli fit elidenda, *ibid. in nov. add. num.*6.

Quid fi pignus præterea datum fit Meretrici, *ibid. in nov. add. n.*7.

MERIDIES ubi. Vide verb. *Mundus num.*83.

MERIDIANUS quid fit, *ibid. num.*129.

METEOROLOGIA quid. Vide verb. *Mundus num.* 208. 209. & 210.

METOPOSCOPIA quid fit; Vide verb. *Superftitio num.*22.

METROPOLES Ecclefiæ; Vide verb. *Archiepifcopus art.* 1.

METROPOLITANI jurifdictionem Ordinariam in fuffraganeorum Diœcefibus exercere prohibentur. Vide verb. *Metropolitani add. Auctor. num.*1.

Alia circa illorum jurifdictionem vifitandi Ecclefias Suffraganeorum, & monafteria exempta fita in ipforum fuffraganeorum Diœcefibus; Vide *ib. in add. Auctor.* n. 2. & 3.

METUS.

Metus quid, & quotuplex fit; Vide verb. *Metus num.* 1. 2. & 3. & verb. *Impedimenta Matrimonii art.* 1. *num.*99. *ubi plura de metu ufque ad num.*107.

Metus quando dirimat Matrimonium, nec ne. Vide verb. *Matrimonium art.* 2. *num.*4. 5. 6. 7. & 49.

Metus, & violentia an reddant Matrimonium nullum, fi incutiantur in quacumque ætate? & quomodo in cafu metus probari debeat, *ibid. num.*7. 8. & 9.

Metus cadens in conftantem virum, qualis fit? Et an fit aliis, vel levis, aut vanus, a quo fit cognofcendus, *ibid. num.* 10. *ad* 13.

Qualis metus requiratur, vel fufficiat ad irritandam Profeffionem Regularem, *ib. num.*14. *ad* 24.

Alia de metu, Vide verb. *Contractus*, *Ordo*, *Profeffio*, *Votum*, *Impedimenta Matrimonii*.

Metus electionem inficit ipfo jure, *ibid. num.*16.

Metus a quibus præceptis excufare poffit, vel non, *ibid. num.* 27. 28. & 29.

Obligationes metu contractæ jure naturæ nullæ funt, ex jure tamen Romano, a quo jus Canonicum non in totum receffit, folum illæ, quæ funt bonæ fidei, *ibid. in nov. add. n.* 1. *ad* 6.

Utrum hodie, fublata diftinctione inter negotia bonæ fidei, & ftricti juris, nulla indiftincte fit obligatio metu contracta. *ib. in nov. add. num.*7.

Non omnis metus reftitutionem in integrum de jure Rom. concedit, fed qualis. Vide *ibid. in nov. add. num.*8. *ad* 10.

Hoc autem concurrente metu non folum actio ad repetendum id, quod metu extortum eft, fed & exceptio ad declinandam obligationem conceditur, *ib. in nov. add. n.*21.

Contra quos detur hæc actio, *ib. in nov. add. num.* 20. *et feqq.*

MILES.

Milites quid poffint, & debeant facere, vel non ratione Belli; Vide verb. *Bellum art.*3.

Milites a quibus recipere poffint Sacramenta, & præcipue Matrimonium. Vide verb. *Cappellanus Militum*.

Alia multa valde notabilia, Vide verb. *Miles n.*3. *ad* 26.

Miles præfidiarius ubi fepeliri debeat, *ib. num.* 27.

Pax

MONIALES

Quoad ea, quæ concernunt Puellarum educationem, Novitiatum, & Professionem.

MONIALES quoad ea, quæ concernunt earum numerum, Dotem, peculium, & livellum.

Livel-

MONIALES quoad ea, quæ concernunt earum Confessarios.

MONIALES quoad varia Miscellanea ipsas concernentia.

Alia

NOTARIUS.

NOTORIUM.

Occul-

NOVITIATUS, NOVITIUS, NOVITIA.

NUNDINÆ.

NUPTIÆ.

Tradu-

O

OBLATI MONASTERIORUM.

OBLATIONES.

OBSTETRICES.

OCCASIO PECCANDI.

OCCULTATIO.

Oc-

Quoad ea, quæ concernunt ordinem, tempus, locum, situm, & habitum recitandi Divinum Officium.

Quoad ea, quæ concernunt causas excusantes, vel non, a recitatione Divini Officii.

se-

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

ORACULA VIVÆ VOCIS.

O R A T I O.

O R A T O R I U M.

ORDO, ORDINARE.

Quoad ea, quæ concernunt tempora faciendarum Ordinationum, & qualitates Ordinandorum.

Aliqua

Quoad ea, quæ concernunt facultatem Prælatorum ordinandi suos, vel alienos subditos, & concedendi Litteras Dimissorias.

Quoad ea, quæ concernunt culpam, & pœnam male Ordinantium, & Ordinatorum.

P

PABULATIO.

PACTUM

Quoad ea, quæ concernunt naturam, divisionem, & effectus Pactorum.

PACTUM quoad illos, qui possunt, vel non paciscí; quoad res, de quibus liceat, vel non paciscí; & quoad pacta quædam illicita, & a jure reprobata.

Instan-

PANTHEISMUS.

PAPA

Quoad ea, quæ concernunt Papæ electionem, consecrationem, & coronationem.

PAPA quoad dignitatem auctoritatem, & infallibilitatem.

PARAMENTA SACRA.

Co-

PARENTES.

PAROCHIA. PAROCHIALIS. PAROCHIANUS.

PAROCHUS

Quoad ea, quae concernunt ejus nomenclaturam, electionem, atque approbationem.

Paro-

PAROCHUS quoad ea, quæ concernunt ejus residentiam, præcedentiam, & prædicationem.

PAROCHUS quoad ea, quæ concernunt Missam, Sacramenta, & Funeralia.

Quæ

P A T E R.

P A T R I A   P O T E S T A S.

P A T R I M O N I U M.

P A T R O N I   S A N C T I.

PATRONUS ECCLESIASTICUS.

P A X.

P E C C A T U M.

P E C U L A T U S.

PENSIO , PENSIONARIUS .

Pœna

De POENITENTIÆ Sacramento Appendix, seu novus Articulus.

POENITENTIARIA APOSTOLICA.

POLUS.

POLYGAMIA.

PONTIFICALIA.

PORTA.

PORTIO, PORTIONARII CATHEDRALIUM.

Cur

PORTIO CONGRUA.

POSSESSIO.

POSSESSOR BONÆ, ET MALÆ FIDEI.

POSTLIMINIUM.

POSTULATIO PRÆLATORUM.

PRÆBENDA.

PRÆBENDA THEOLOGALIS, ET PŒNITENTIALIS.

PRÆCEDENTIA.

Qu

PRÆFATIO,

PRÆLATUS REGULARIS,

PRÆSCRIPTIO

Quoad ea, quæ concernunt naturam, effectum, & conditiones præscriptionis, seu Usucapionis.

Quoad ea, quæ concernunt res, quæ possunt præscribi, vel non,

Quoad ea, quæ concernunt bonam fidem ad præscriptionem requisitam.

An Communitas semel in mala fide existens semper dicatur existere in mala fide, *ibid. in nov. add. num. cit.*

Quoad ea, quæ concernunt titulum ad præscriptionem requisitum.

Justus titulus ad præscriptionem requisitus quis sit, Vide verb. *Præscriptio* §. 3. *num.* 1. & 2.

Talis titulus potest esse multiplex, & assignatur qualis sufficiat, vel non, ad præscriptionem, & quando, & quare sufficiat unus, & non alius, *ibid. num.* 3. *ad* 9.

Præscriptio immemorabilis quæ sit? an habeat vim veri tituli, & per quid probari debeat, *ibid. num.* 10. 11. & 12.

Quoad ea, quæ concernunt possessionem ad præscriptionem requisitam, ejusque dormitionem, interruptionem, ac restitutionem in integrum contra eam.

Ad præscriptionem qualis possessio requiratur, ac sufficiat. Vide verb. *Præscriptio* §. 4. *num.* 1. *ad* 7.

Præscriptio quando dicatur non procedere, *ib. num.* 8.

Præscriptio jam inchoata quando dicatur dormire, & interrumpi; & assignatur differentia inter dormitionem, & interruptionem præscriptionis, *ibid. num.* 9. 10. & 11.

Interruptio præscriptionis est duplex, Naturalis, & Civilis, & quæ sit utraque, *ibid. num.* 12.

Utrum ad dormitionem possessionis ad præscribendum comparatæ sufficiat sola hostilitas, vel belli status, an requiratur præterea justitiam, *ib. in nov. add. n.* 1. & *seqq.*

Notabilis est differentia inter casum, quo dormit præscriptio, & casum, quo interrumpitur, *ibid. in nov. add. num.* 5.

Ut pariter differt interruptio naturalis præscriptionis ab interruptione Civili, *ibidem in nov. add. num.* 6.

Vide ad materiam cætera, *ibid. in nov. add num.* 7. & 8.

Præscriptio an, & quando interrumpi possit per litis contestationem, & quando, & per quid interrumpi possit civiliter; & interrupta an, & a quo possit denuo incohari, *ib. num.* 13. *ad* 17.

Beneficium, seu remedium restitutionis in integrum quibus concedatur, *ibid. num.* 18.

Quoad ea, quæ concernunt tempus ad complendam præscriptionem rerum, servitutum, & actionum requisitum.

Res mobiles, & immobiles privatorum cum titulo quo tempore præscribi possint; quæ veniant nomine rerum mobilium, vel immobilium. Vide verb. *Præscriptio* §. 5. *n.* 1. *ad* 4.

Præsentes, & absentes quantum ad propositum quinam dicantur; & quid de eo, qui fuit quibusdam annis præsens & quibusdam absens, *ibid. num.* 5. 6. & 7.

Res furtivæ, seu vi possessæ quo tempore, & a quo possessore præscribi possint, *ibid. num.* 8. *ad* 11.

Vide notata, *ibid. in nov. add. sub lit. a.*

Res tam mobiles, quam immobiles privatorum sine titulo, quo tempore præscribantur, *ibid. num.* 12.

Res sive mobiles, sive immobiles Ecclesiæ Romanæ, & aliarum Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum Regularium, & aliorum Locorum piorum, & bona patrimonialia Clericorum quo tempore præscribantur, *ibid. n.* 13. *ad* 19.

Bona Fisco sæculari incorporata, vel eidem debita ob mortem alicujus decedentis sine legitimo hærede, quo tempore præscribantur, *ibid. num* 20. *ad* 23.

Servitus sive personalis, sive realis, sive mixta, an, quomodo, & quo tempore præscribi possit, *ibid. num.* 24. *ad* 29.

Actiones civiles tam reales, quam personales, & obligationes, seu debita rerum mobilium, & immobilium an, & quo tempore præscribantur, *ibid. num.* 30. 31. & 32.

Quo tempore præscribantur Legata, & Fideicommissa contra Legatarium, & Fideicommissarium; & quo actiones, & obligationes adversus Ecclesias, & Loca pia; *ibid. num.* 33. & 34.

Actiones criminales, seu ad aliquod crimen accusandum quo tempore extinguantur; *ibid. num.* 35. *ad* 41.

Actio redhibitoria, quæ, & quo tempore præscribatur; *ibid. num.* 42.

Actio *quanti minoris* quæ, & quo tempore præscribatur; *ibid. num.* 43.

Ad præscribendum contra Legem sive Civilem, sive Canonicam, quot anni requirantur, ac sufficiant; & an requiratur bona fides, *ib. num.* 44. *ad* 47.

Quantum tempus requiratur ad præscriptionem Jurispatronatus; Et in quo præscriptio principaliter differat a consuetudine; *ibid. num.* 48. & 49.

Jus divinum non præscribitur; & raro præscribitur jus Ecclesiasticum commune, *ibid. in add. Auctor. num.* 50.

Cætera; vide *ibid. in nov. add. num.* 2. & 3.

PRÆSENTATIO, Præsentatus ad Beneficium.

Præsentatio, quid de ipsa; Vide verb. *Præsentatio num.* 1. & 2. & verb. *Electio art.* 1. *num.* 6.

Nominantes ac præsentantes ad Episcopatus digniores promovere tenentur, *ibid. in add. Auctor. num.* 1.

Præsentatio ad Beneficia de jurepatronatus Ecclesiastici in mense Apostolicæ Sedi reservato fieri debet coram Ordinario, *ibid. in add. Auctor. num.* 2.

Cardinalis quando præsentat vigore Indulti, præsentatio fieri debet coram Pontifice, *ibid. in add. Auctor. num.* 3.

Vide verb. *Acceptio Personarum in nov. add.*

PRÆSENTIA PAROCHI, & testium quoad Matrimonium. Vide verb. *Impedimenta Matrimonii art.* 2. *num.* 60.

PRÆSTIGIUM. Vide verb. *Superstitio num.* 14.

PRÆSTIMONIUM.

Præstimonium quid sit; Vide verb. *Præstimonium num.* 1. & 2. & *in nov. add. num.* 1.

Præstimonia, seu portiones præstimoniales quando censeantur esse Beneficia Ecclesiastica, & quale onus annexum habeant; *ibid. num.* 3. *ad* 6.

PRÆSUMPTIO.

Præsumptio generatim sumpta, alia est, quæ dicitur filia superbiæ, & alia, quæ est quoddam probationis genus, & utraque explicatur, Vide verb. *Præsumptio num.* 1. *ad* 4. & *in nov. add. num.* 1. & 2.

Præsumptio alia est Juris, & alia hominis; & quæ sit utraque, *ibid. num.* 5. 6. & 7. & *in nov. add. num.* 3. *ad* 7.

Recensentur effectus diversi utriusque præsumptionis, *ibid. in nov. add. num.* 8. *ad* 12.

Præsumptio Juris subdividitur in præsumptionem Juris tantum, & in præsumptionem Juris, & de Jure; & utraque explicatur, *ib. num.* 12. & *in nov. add. num.* 13. & 14.

Quibusnam fundamentis nitantur præsumptiones, Vide *ibid. in nov. add. num.* 15. & *seqq.*

Quid, & quomodo judicandum, dum hinc inde præsumptiones colliduntur, *ibid. in nov. add. num.* 19. *ad* 21.

Præsumptio hominis subdividitur in vehementem, seu violentam; in probabilem, & in levem, seu temerariam; & singulæ explicantur; & quæ probent, vel non, *ibid. n.* 19.

An quis condemnari possit in causa criminali ex solis præsumptionibus, *ib. num.* 20. & 21.

Præsumens restitutionem faciendam sibi condonandam esse, si debitum suum manifestaret, vel rogaret Dominum, an, & quando teneatur ad ipsam; *ibid. num.* 22. Corrigitur Auctoris sententia, *ibid. in not. nov. ad num.* 22.

Inventus mortuus an, & quando sit præsumendus a se ipso, vel a Dæmone occisus, *ib. num.* 23.

Præsumptio concessionis Apostolicæ non admittitur in iis, quæ nunquam a Sede Apostolica concedi solent, *ibid. in add. Auctor. num.* 24.

PREVARICATIONIS pœna quæ sit, Vide verb. *Pœna art.* 2. *num.* 70.

PRÆVENTIO JURISDICTIONIS.

Præventio Jurisdictionis quid sit? quot modis contingere possit; Vide verb. *Præventio Jurisdictionis num.* 1. *ad* 4.

Præventio Fori, seu Jurisdictionis inducitur per citationem. Et quotuplex, ac qualis citatio requiratur, ac sufficiat ad talem præventionem, *ibid. num.* 5. *ad* 10.

PRECARIUM, PRECARIÆ.

P R I M I C E R I U S.

P R I M I T I Æ.

P R I V I L E G I U M

Quoad ea, quæ concernunt Privilegiorum naturam, divisionem, concessionem, acquisitionem, & communicationem.

Quoad ea, quæ concernunt Privilegiorum confirmationem, extensionem, & interpretationem.

Quoad ea, quæ concernunt modos, quibus privilegia cessant, seu amittuntur,

Me-

PROBATIO.

PROCESSIONES.

PROCESSUS Curiæ Laicæ laesivæ Immunitatis.

PROCESSUS CURIÆ ECCLESIASTICÆ.

PROCURATIO.

PROCURATOR.

PROFESSIO REGULARIS.

PROPOSITIONES DAMNATÆ.

QUARTA FUNERALIS.

QUATUOR TEMPORA.

QUINQUAGESIMA.

R

RAPTOR, RAPTUS.

RECOGNITIO CORPORIS DELICTI.

RECURSUS.

REFERENDARII CURIÆ ROMANÆ.

REGIMEN.

REGULARES

Quoad ea, quæ possunt, & debent, vel non.

RESI-

R I T U S.

R O G A T I O N E S.

R O M A N U S   P O N T I F E X.

R U B R I C Æ.

S

S A B B A T U M.

SACERDOTIUM. SACERDOS.

S A C R A M E N T U M

Quoad ea, quæ concernunt Sacramentorum naturam, institutionem, numerum, materiam, formam, Ministrum, & intentionem.

SCAN-

SCANDALUM.

SCHISMA. SCHISMATICI.

SCRIPTURA SACRA.

SCRIPTURÆ SEU INSTRUMENTA.

Quid

SCRUPULUS.

SECRETARIUS, SECRETUM.

SEDES VACANS.

SEDES, SCAMNA

SEMINARIUM.

SEQUESTRATIO, SEU SEQUESTRUM.

SERVITUS.

SIGILLUM.

SIGILLUM SACRAMENTALIS CONFESSIONIS.

SIMONIA

Quoad ea, quæ concernunt ejus originem, naturam, divisionem, materiam, & pretium.

Quoad ea, quæ concernunt pœnas Simoniæ, & restitutionem simoniace acceptorum.

Quoad ea, quæ concernunt causas, titulos excusantes a Simonia, vel a pœnis, ac restitutione simoniace acceptorum. Et quoad ea, quæ concernunt dispensationem in pœnis Simoniæ, & absolutionem a Censuris ob eam incursis, & Judicem, & testes quoad eam.

SOCIETAS, SEU SOCIETATIS CONTRACTUS.

SOCIETAS INTER FRATRES.

SOLI-

SOLLICITATIO AD TURPIA IN CONFESSIONE SACRAMENTALI.

S O L U T I O.

S O M N I U M.

S O M N U S.

S O R S.

An

S P H Æ R A.

SPOLIATOR, SPOLIATUS.

S P O L I U M.

S P O N S A L I A.

Alia

S P O N S I.

S T E L L A.

S T O L A.

STUPRATOR, STUPRUM.

SUBCOLLECTOR APOSTOLICUS.

SUBSIDIUM CHARITATIVUM.

SUCCESSIO AB INTESTATO.

Alia

Te-

An

VIATICUM.

VICARIUS APOSTOLICUS.

VICARIUS CAPITULARIS

Quoad ea, quæ concernunt ejus electionem, qualitatem, initium, & finem suæ Jurisdictionis.

Quoad ea, quæ Vicarius Capitularis facere potest, vel non.

VICARIUS FORANEUS.

VICARIUS GENERALIS EPISCOPI.

Quoad ea, quæ concernunt ejus esse, constitutionem, & Jurisdictionem.

Quoad ea, quæ potest, vel non potest Vicarius Generalis.

V I R.

V I R T U S.

V I S.

VISITARE, VISITATIO, VISITATOR.

VITA COMMUNIS.

UNIO BENEFICIORUM, seu ECCLESIARUM.

V O T U M.

Quoad ea, quæ concernunt Voti naturam, divisionem, materiam, & interpretationem.

Quoad ea, quæ concernunt Vota substantialia Religionum Regularium.

Quoad ea, quæ concernunt Votorum obligationis cessationem.

U S U R A.

U S U F R U C T U S, U S U S.

U T E N S I L I A.

U X O R.

X

XENIA.

Z

ZELOTYPIA.

ZINGARI, ZINGARÆ.

ZODIACUS.

ZONA.

INDICIS GENERALIS FINIS.

